

The Institute of Mediaeval Studies
LIBRARY
Toronto, Ontario

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

http://www.archive.org/details/expositioofficio01geor

144

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA — TOMUS XCI

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

I

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM
ORIENTALIUM

EDITUM CONSILIO

UNIVERSITATIS CATHOLICAE AMERICAE

ET

UNIVERSITATIS CATHOLICAE LOVANIENSIS

CURANTIBUS

I.-B. CHABOT, I. FORGET, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYRI

SERIES SECUNDA

TOMUS XCI

VERSIO

ROMAE
MDCCCCXIII

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

INTERPRETATUS EST

R. H. CONNOLLY O. S. B.

I

ROMAE

EXCUDEBAT KAROLUS DE LUIGI

PARISIIS — J. GABALDA | LIPSIAE — O. HARRASSOWITZ

MDCCCCXIII

NOV 6 1942

12001

PRAEFATIO EDITORIS

In primis aliqua recitare iuvat ex eis quae ad textum syriacum praefati sumus: « Expositio omnium officiorum Ecclesiae, iuxta ritus Nestorianorum, quam nunc primum publici iuris facimus, in septem tractatus partita est: tres priores in hoc tomo habes; quattuor posteriores mox dabimus. Opus a Georgio Mosulensi et Arbelensi Metropolita (saec. x) fuisse compositum, iam dudum atque ab omnibus fere putatur. Id enim semel ab Assemano confidenter adfirmatum nemo, ut arbitror, in dubium vocare postea ausus est. Equidem vero, quo fretus testimonio vir doctissimus hunc librum Georgio auctori tribuerit, non inveni: quippe cui nec in Ebediesu Sobensis catalogo, nec in ipsis codicum titulis clausulisve reperiatur adscriptus. Codices mihi noti omnes, in quibus titulus exstat, tacito auctoris nomine, librum 'a viro quodam doctrinae studioso' compositum fuisse dicunt ».

Praeter codices duos, quibus ad hanc editionem ornandam utimur, exstant in Bibliotheca Vaticana alii tres, idem opus continentes.

1°. Cod. CXLVIII, anno 1267 exaratus. Huic codici inscriptio deest; nam initio pauca folia deperdita sunt (vide

BQ
3963
.E6

Catalogum a S. E. et I. S. Assemani confectum, t. III, pp. 277-279).

2°. Cod. CXLIX, anno 1562 exaratus (*Catal.*, ibid., p. 279).

3°. Cod. CLIII, anno 1707 exaratus. De hoc cod. ita Assemani (*Catal.*, ibid., p. 292): « Georgii Arbelae et Mosul opus inscriptum: *Declaratio Officiorum Ecclesiasticorum, et caussae festorum Dominicorum.* Idem opus de quo supra dictum est, Cod. CXLVIII et Cod. CXLIX. Sed in hoc codice non est expressum authoris nomen ». Ex quibus verbis putares saltem in cod. CXLIX (cuius titulus exstat) « expressum authoris nomen » esse. Iam vero benevolentia prof. I. Guidi didicimus et in hoc codice taceri nomen auctoris.

Est autem alius codex, Vat. CL (*Catal.*, t. III, p. 280), qui fert re vera in titulo syriaco nomen Georgii Mosulensis et Arbelensis metropolitae. Continet: « Quaesita et responsa circa Consecrationem Ecclesiae, et chrismatis: circa sacram Liturgiam, et Communionem Corporis et Sanguinis Domini: circa Officium Divinum vespertinum, nocturnum et matutinum: circa exequias Defunctorum ». Iamque auctor huiusmodi libri vix aliud opus longissimum de iis fere rebus composuerit.

Accedit quod nec ipse I. S. Assemani opus Georgii esse olim credebat. Nam in *Bibliotheca Orientali*, III, I, 174, n. 3, ita scripsit: « *Daniel* Episcopus Tahalensis, Mosulano Metropolitae Ebedjesu [Bar Bahrīz], cuius cap. praeced. facta est mentio, si bene coniicio, synchronus: nam Ebedjesu librum suum *Declaratio Officiorum* inscriptum, Danieli nuncupavit, ut liquet ex Cod. Syr. XI, tom. 2, p. 489 ». Assemani veterem hic catalogum Vaticanum citat, quem in sua *B. O.*, II, 485-515, exscripserat; et veteris catalogi cod. XI est hodie cod. CLIII (de quo supra).

Idcirco autem coniecit nostrum opus Bar Bahrīz habere auctorem, quia et Danieli cuidam directum est, et Ebedjesu Sobensis in suo Catalogo Danielem proximum introduxit post Bar Bahrīz, quem *Expositionem Officiorum* et ipsum composuisse iam dixit. Quae coniectura nobis quidem sana videtur. Nam veri simile omnino est, Sobensem propterea statim post Bar Bahrīz commemorasse Danielem, quod huius nomen in illius libri exordio legisset. Neque valere videtur quod Wright obiecit (*Syriac Literature*, p. 234, n. 7): « That he [Daniel] follows ʿAbhd-īshōʿ bar Bahrīz in the *Catalogue* of ʿAbhd-īshōʿ [Sobensis] is no evidence whatever as to his date; and the work mentioned in *B. O.*, III, I, 174, notes 3 and 4, is not by bar Bahrīz, but by George of Mosul and Arbel (see Cod. Vat. CLIII) » : nam soli Assemani testimonio innixus et ipse perperam opus Georgio adscribit.

Manet ergo satis probabilis illa Assemani coniectura, Ebedjesu (seu ʿAbhd-īšōʿ) Bar Bahrīz nostri operis fuisse auctorem. Floruit idem Bar Bahrīz saec. XI ineunte.

Pauca iam de versione nostra monere volumus.

1. Turbidus auctoris stylus, qui saepe contra grammaticam peccat, impedivit ne verbum pro verbo reddere tentaremus. Tamen, ut potuimus, sensum accurate praestare ubique studuimus; idque maxime, ubicumque de rebus liturgicis agitur.

2. Quoniam hymni et cantus inter Nestorianos varia habent nomina, prout in variis officiorum partibus adhibentur, necessarium duximus syriaca nomina, nostris litteris expressa, ubique fere notare. Quod et fecimus secundum hoc consilium : ubi nomen syriacum latine reddi commode potuit, ipsum post latinum nomen adiecimus uncis inclusum : e. g. « responsorium (ʿōnīthā) » ; alioquin, solum syriacum nomen posuimus : e. g. « hullālas »,

« marmītham ». Ubi vero idem nomen, latine versum, saepius in uno contextu occurrit, id syriace descriptum rarius post latinum nomen addidimus.

3. Varias codicum lectiones eas solum notavimus, quae cum sensum mutant tum etiam dubium inferunt quae sit vera lectio. Verba scribarum plane incuria in uno vel altero codice omissa, signare neglex imus. Signa quae in notis adhibentur haec sunt:

A = codex Alqošensis.
S = codex Seertensis.
B. O. = *Bibliotheca Orientalis,* III, I, p. 518 seqq.

R. H. C.

*In potentia Trinitatis adorandae, bonorum matris, describere incohamus Expositionem omnium Ecclesiasticorum Officiorum cum causis eorum, nec non divinae dispensationis enarrationem festorumque dominicorum, a viro quodam doctrinae studioso compositam. | p. 3.

Primo: descriptio capitulorum primi Tractatus.

Apologia ad eum qui rogavit *auctorem ut scriberet.*

Caput I: quae scribendi annorum computi, qui Chronicon vocatur, causa fuit, et quae eius in ecclesia utilitas?

Caput II: quare initium anni ab Octobri mense duci voluit Eusebius, et non potius ab Aprili, quo die mundus creatus fuit?

Caput III: cur anni computum per menses solis ac lunae, perque hebdomadarum numerum ordinavit Eusebius, neque unam computationem, sed tres reliquit?

Caput IV: quare, cum initium anni ab Octobri ducatur, neque ab Octobri ad Decembrem ullum festum incurrat, beatus Išōʿyabh annuntiationem Codicemque *divini officii* usque ad Decembrem distulit, nec a principio anni initium eius fecit?

Caput V: quomodo lucide demonstratur October esse anni initium, November autem esse dispensatio Moysi et haec Moysi hebdomada omnium hebdomadarum esse prima?

*Caput VI: quando fuit annuntiatio Iohannis, et quo tempore; et quando natus est; et quot annos vetus testamentum cum oblationibus legalibus mansit in Ierusalem? | p. 4.

Caput VII: quando fuit annuntiatio Domini nostri; et qua die natus est? et utrum die vigesima quinta Decembris natus est?

Caput VIII: quare evangelistae diverse ponunt genealogiam Ioseph, Mariae sponsi; et alter a Nathan, filio David, alter vero a Salomone, eiusdem David filio, illius genus deducit?

Caput IX: cur angelus Zachariam quidem cum obiurgatione, Mariam vero pacifice allocutus est: et Zachariam, quia dixit « Quomodo hoc sciam? », loquela privavit, Mariam autem benigne docuit?

Caput X: quare Matthaeus dicit Ioseph Nazareth habitasse, eo quod Archelaus in Iudaea regnaret, Lucas vero ab ipsa annuntiatione statim dicit: « Missus est Gabriel ad civitatem cui nomen Nazareth »?

Caput XI: utrum Dominus noster, dum in mundo erat, carnes manducavit an non?

Caput XII: unde compertum est, Dominum nostrum die sexta Ianuarii baptizatum fuisse? et quota *hebdomadae* die baptizatus est; et quando venit Iohannes ad Iordanem? 5

Caput XIII: quando fuit ieiunium Domini nostri, quo tempore anni, quo mense? et quamdiu mansit postquam baptizatus est donec ieiunavit?

Caput XIV: quando fuit ingressus Domini in Ierusalem: quo tempore anni, quo die? et undenam fuit pullus, super 10 quem Dominus sedit? et quid vocabulum « Hosannarum » significat?

Caput XV: quo die contigit pascha eo anno quo passus est Dominus, et quota mensis solaris atque lunaris? et quare p. 5. *sexta feria appellatur ʿarūbhtā, cum non ita in scriptura, 15 sed « dies sextus » vocetur? et quare Iudaei eo die unum vinctum crucifigebant, alterum dimittebant? et quare nos quodam anno discrepamus ab eis quoad quartam decimam lunae?

Caput XVI: quam ob causam pascha eo anno in sabbatum incidit, celebratum vero fuit sexta feria? et quid hoc mystice 20 significat?

Caput XVII: cur non Martio mense diem annuntiationis agimus; neque diem circumcisionis et ingressus Domini in templum celebramus, sicut Chalcedonenses? [1]

Caput XVIII: quare resurrectio Domini nostri in dominicam 25 incidit? et quid sibi vult illud, « erat in domo mortuorum tres dies », cum e sexta feria et dominica non nisi exiguas partes desumpserit?

Caput XIX: quando fuit ascensio Domini; quo mense, quo die? et quare 40 dies mansit post resurrectionem suam, donec 30 ascendit?

Caput XX: quoties Dominus post resurrectionem suam discipulis apparuit?

Caput XXI: quomodo cogitemus fore resurrectionem nostram a mortuis? et quomodo hoc naturali modo, et sine scriptura 35 intelligere possumus?

Caput XXII: quae causa fuit, quare Dominus non se Iudaeis

[1] S add.: « et Iacobitae ».

ostenderit crucifixoribus, ut confunderet eos; discipulis vero suis ostenderit se, ut eos confirmaret, eisque manus ac pedes monstraverit, et cum eis manducaverit?

Caput XXIII: quomodo cogitemus fore interitum filii perditionis? et quare in resurrectione nulla erit in eum misericordia, quae etiam daemonibus et hominibus iniquis *exhibebitur*?

*Caput XXIV: quando fuit inventio crucis: quo die, quota luna? p. 6.

Explicit Tractatus primus.

TRACTATUS SECUNDUS:

Caput I: quare ad orientem adoramus, et non versus Ierusalem, ubi prophetae adoraverunt, unde et nobis redemptio venit?

Caput II: cur ecclesiam in absidem, templum et domum mulierum distribuimus? et quare praecepit Išōʿyabh ut baptisterium in australi latere sit?

Caput III: quare in festis et in omnibus diebus David adhibemus magis quam ceteras scripturas? et quare eum in hullālās et marmīthas dividimus? et quidnam hullālae mystice significant? et quare inter hullālās cathismata (mautĕbhē) interponimus?

Caput IV: cur praeceperunt patres ut ternas preces quotidie persolvamus: hoc est vespertinas, nocturnas, et matutinas? et quare officium mysteriorum dominicis festisque diebus *agi* mandaverunt; et in ieiunio et in passione tres horas et completorium (subbāʿā)?

Caput V: quare sanctus Išōʿyabh curavit atque praecepit ut pridie festivitatis diei diaconi et subdiaconi irent meridie *ad ecclesiam* et suspendiculas lampadarum solverent et lavarent [1], et ecclesiam pulchris ornarent paramentis: cum reliquis quae officio praemittenda mandavit?

Caput VI: quid singuli gradus in ecclesia significant: a patriarcha usque ad lectorem, et usque ad baptizatum? et quare sic ordinati sunt, unus post alterum?

[1] S add.: « et vela suspenderent ».

Caput VII: quare aliae ecclesiae dicunt « Pater noster qui p. 7. es in caelis »* initio officii, aliae vero non dicunt? et quare alicubi presbyter ante « Pater noster qui es in caelis » orat, alicubi vero post « Pater noster qui es in caelis »?

Caput VIII: quam ob causam Dominus noster discipulos 5 hanc orationem docuit, et quae sunt eius significationes? et quare Timotheo placuit hanc orationem canonibus Išōʿyabh adicere?

Caput IX: quid significat marmītha quae initio officii vespertini *dicitur*, et quod mysterium habet? et quare alii unam 10 marmītham adhibent, alii duas?

Caput X: quid sibi vult responsorium (ʿōnīthā) « Sicut incensum »? et quare solum dominicis festisque diebus, et non quolibet die, dicitur hoc responsorium?

Caput XI: quid significat responsorium (ʿōnīthā) « Tibi 15 Domine » (lākhū-mārā)? et quare hic diaconus dicit: « Pax nobiscum »?

Caput XII: quare post « Tibi Domine » dicimus šurrāyam; in festis vero, loco šurrāyae, responsorium (ʿōnīthā), deinde « Domine invocavi te », et postea šurrāyam et responsorium?[1] 20 et quid sibi vult haec vox « šurrāya »?

Caput XIII: quare post šurrāyam diaconus ascendit[2] et litaniam (kārōzūthā) proclamat? et quid hoc loco significat ista? et quare populus secundum illius allocutionem respondet?

Caput XIV: quare dicit Išōʿyabh: « Hoc descendente ascendit 25 diaconus qui pacem instituit, et aliam litaniam proclamat »? et quare invicem amplectuntur, qui ascendit et qui descendit?

Caput XV: quid sibi vult canon iste « Sanctus »? quid significat? et quare in fine officii dicitur?

Caput XVI: quare post « Sanctus » diaconus iubet: « Incli- 30 nate capita vestra »? et quare vela ligant?

Caput XVII: quare hic, absoluto officio, responsorium (ʿōnīthā) Basilicarum (basilīqē) dicunt? et quid sibi vult p. 8. hoc nomen « Basilicarum »? *et quare in festis dicunt ⌈prius marmīthas, deinde responsorium?[3] 35

Caput XVIII: quare alii in fine officii dicunt « Pater noster

[1] S: « šurrāyam alium aut responsorium ». — [2] S add.: « ad bema ». — [3] S: « marmīthas et šurrāyas ».

qui es in caelis », alii non dicunt? et *quare* quidam hanc *orationem* sine canone dicunt?

Caput XIX: quare quotidie ad vespertinum matutinumque officium dicuntur responsoria martyrum; dominicis vero fe-
5 stisque diebus, et in ieiunio passionis, non dicuntur?

Caput XX: quare šurrāyae dominicarum septeno cyclo persolvuntur, sextarum vero feriarum terno, et *reliquarum* dierum ferialium bino tantummodo?

Caput XXI: quare diebus festis ac dominicis non genu
10 flectimus; et loco *verborum* « cum compunctione et diligentia » dicimus « cum gaudio et laetitia »?

Explicit Tractatus secundus.

Tractatus tertius:

Caput I: quare in nocturno officio dominicarum alii in primo
15 cathismate (mautĕbhā) quinque hullālas adhibent, alii septem, alii demum septem marmīthas cum tonis (qālē)? [1]

Caput II: quid significat ultimum cathisma? et quare quidam cum tonis marmītharum unum *dumtaxat* hullālam adhibent, alii plures, alii demum nihil aliud praeter cantus vigiliae
20 (qālē dĕ-šahrā)?

Caput III: quare praecepit sanctus Išōʿyabh ne post ultimum cathisma mulieres cantent, sed *viri* hymnum (mēmrā) dicant? et quid significat officium matutinum?

Caput IV: quid significat officium dierum ferialium,* hoc p. 9.
25 est vespertinum, nocturnum et matutinum? et quare diebus ferialibus episcopus ad officium non egreditur?

Caput V: cur in nocturnis festorum totum David adhibemus, eumque in partes disponimus: primo quidem quinque hullālas *adhibentes* cum responsoriis interiectis; deinde sex, et divi-
30 dimus: mox quatuor cum responsoriis: postea duos, et dividimus: demum tres cum responsoriis; post haec ultimum [2]: et postremo cantus vigiliae? et quare ultimum hullālam « Catholicorum » (qāthōliqē) vocamus? et quid sibi vult hoc nomen?

[1] *B. O.* add.: « distinctis adhibent »; S add.: « seu conclusionibus (suyyākhē) adhibent ». — [2] A « ultimos ».

Caput VI: quare in nativitate et epiphania ad cantus vigiliae genua flectimus, non autem in omnibus festis? et quomodo hoc nomen « cantus vigiliae » interpretatur?

Caput VII: quare Išōʿyabh nulla assignavit responsoria (ʿōnyāthā) vespertino nocturnoque officio dominicae ingressus ieiunii; matutino vero et mysteriis praescripsit; et vespertino quoque officio feriae secundae ⌜praescripsit?[1]. 5

Caput VIII: quare in dominica resurrectionis nihil in officio adhibemus praeter hullālam cantus vigiliae, neque festorum more vigilamus? et quare in nocturno officio unum responsorium dicimus, non tria? 10

Caput IX: quid significant litaniae in matutino officio dierum ieiunii passionis?

Explicit Tractatus tertius.

Tractatus quartus: 15

Caput I: quare praecepit beatus Išōʿyabh ut hora tertia mysteria conficiamus? et quid sibi vult hoc nomen « Mysteria »?

Caput II: cur initio mysteriorum marmītham dicimus, deinde post hanc « Tibi Domine » (lākhū-mārā) et « Sanctus »?

p. 10. *Caput III: quid significat mutatio « Confitebor tibi in ecclesia magna », quae in abside *dicitur?* 20

Caput IV: quare legem legunt, deinde prophetas, et mox surgentes šurrāyam dicunt?

Caput V: quare diaconus accipit apostolum et de abside egreditur? et *quare* alii per portam maiorem eum deportant, alii per minorem? et quare diaconi ante eum egrediuntur usque ad bema? 25

Caput VI: quare dicit « tribus versibus de apostolo lectis, descendit diaconus ordinis, et qui cum eo sunt, ad portam bematis: et adorant versus bema: et surgit presbyter et adorat, et cum eis ingreditur »?[2]. 30

Caput VII: quare absoluto apostolo diaconus dicit: « Silete »; et ascendit cantor (ʾāmōrā) et dicit hymnum (zummārā)?

[1] A om., et recte fortasse; nam Išōʿyabh nullum hic praescripsisse responsorium diserte in textu dicitur. — [2] *B. O.* add.: « in diaconicum »: S add.: « et lectionem distinguunt evangelii adorandi ».

Caput VIII: quare praecepit Īšōʿyabh ut presbyter qui evangelium defert paenula (phainā) induatur, diaconi vero tunicis; hique luminaria portantes et thuribula ante illum egrediantur; subdiaconi quoque suis relictis locis cum lampadibus
5 veniant ad excipiendum eum?

Caput IX: quare in diebus passionis et in baptismo diaconus ante evangelium dicit: « In silentio estote et silete »; non autem: « Stemus parati »?

Caput X: quare accedit presbyter, et evangelium, una cum
10 eo qui legit, sublevat? et quare, postquam absolutum est evangelium, episcopus illud osculatur, et archidiaconus accipit et super altare illud ponit? et quare alii, cum egreditur evangelium, osculantur illud, alii non osculantur donec de bemate descendat?

15 Caput XI: quid significat homilia (ʾāmōrūthā) [1] post evangelium? et quare diaconus hic dicit: « Sedete et silete »?

*Caput XII: quid hic litaniae significant? et quare primam ille qui in ordine stat proclamat, alteram is qui apostolum legit? p. 11.

Caput XIII: quare duo diaconi crucem et evangelium por-
20 tant; *et diaconi* ordinis custodes ante eos procedunt? et quid sibi volunt verba « Qui baptismum non suscepit »? [2] et quare, cum dicunt: « Ite auditores », diaconi vela ligant, subdiaconi ⸢templi portas [3] [claudunt], et sanctimoniales (bĕnāth qĕyāmā) portam mulierum?

25 Caput XIV: quid significat sessio episcopi in bemate inter responsorium (ʿōnīthā) canendum? et quare unus ex presbyteris accipit baculum episcopi, et stat loco archidiaconi? et quare quatuor diaconi aquam et abstersoria proferunt, duo episcopo et duo sacerdotibus?

30 Caput XV: quare, dum responsorium in templo dicunt, diaconi illud in abside repetunt? et quare nunc dicit *Īšōʿyabh* quod mysteria ordinant? et quare non ostendit quomodo panis sit coquendus vinumque miscendum?

Caput XVI: quare dum « Gloria » dicunt [4], vela volvuntur;
35 et diaconi egressi [5] sacerdotes introducunt? et quaecumque hic aguntur doceas me singulatim.

[1] *B. O.* add.: « id est turgāmā ». — [2] S add.: « et quare non dicunt Sanctus? ». — [3] S: « portam virorum ». — [4] S add.: « in templo ». — [5] S add.: « de abside ».

Caput XVII: quare hic dicunt « Credimus »?

Caput XVIII: quare hic accedit diaconus ad portam absidis? et quare dicit *Īšōʿyabh:* « ille qui apostolum legit »? et quare quatuor diaconi accedunt ad altare bini, hinc et inde, et ministrant? 5

Caput XIX: quare, dum dicunt « Credimus », ad mentionem Patris et Filii et Spiritus [1] adorant; et rursus, dum dicunt *« Pro omnibus », et « Omnes nos » [2], adorant ad altare et ad invicem? p. 12.

Caput XX: quare nunc dicit *diaconus* « Accedit sacerdos »? [3] 10 et quare nunc dicit: « Offert oblationem N. »? et quid innuit diaconus quando ad portam absidis accedit? et omnia quae hic observantur fac me doceas.

Caput XXI: quare canonem « Gratia » sacerdos nunc dicit [4], et ea quae mox sequuntur? 15

Caput XXII: quare nunc dicit diaconus qui in bemate est: « Pax nobiscum »? et *quare* non dicit *Īšōʿyabh* quod diaconus qui proclamavit *hoc* dicit: cum nos dicamus quod diaconus qui proclamavit dicit?

Caput XXIII: quare nunc sacerdos quiete incipit? et quid 20 significat haec gĕhāntā?

Caput XXIV: quare nunc dicit diaconus qui est super bema: « In mentibus vestris orate » [5], *et* postea: « In silentio et timore »? et quare haec gĕhāntā duo « pax » habet?

Caput XXV: quare hic iterum dicit sacerdos: « Gratia Do- 25 mini nostri »? et quid sibi vult haec proclamatio quam proclamat diaconus, « Omnes nos »? Et omnia quae hic observantur fac mihi exponas.

Caput XXVI: quare in festis dicunt « Terribilis es », et in epiphania hullālam? et cur *haec* in nullis dominicis dicunt? 30 et quare dicit diaconus: « Glorificate »: et responsum (ʿōnnāyā) dicunt in bemate? et quodnam mysterium habent responsum et strophae (bātē), et « Corpus tuum et sanguis tuus », et cuncta quae in his ponuntur?

Caput XXVII: quare nunc iterum diaconus in porta absidis 35

[1] S add.: « et resurrectionis corporum nostrorum ». — [2] *B. O.* add.: « in timore ». — [3] S add.: « et non presbyter ». — [4] S add.: « sine gĕhāntā ». — [5] S add.: « pax ».

proclamat: « Omnes nos ergo »? et quid significant orationes sacerdotis, et omnia quae hic observantur usque ad finem mysteriorum?

*Caput XXVIII: quare non genu flectunt diaconi in abside p. 13
5 ⌈per totum officium?[1]

Caput XXIX: quare in passione et ieiunio non dicit diaconus ante evangelium: « Stemus parati »; sed: « In silentio estote »? et quare non legunt lectiones legis et prophetarum in baptismo et in mysteriis sabbati?[2]

10 Caput XXX: quare in dominica resurrectionis mane foras egrediuntur, et pacem resurrectionis dant, aut sōghīthām[3] dicunt?

Explicit Tractatus quartus.

Tractatus quintus:

15 Caput I: quare, cum Dominus noster in epiphania baptizatus sit, Išōʿyabh baptismum in vespere resurrectionis constituit?

Caput II: quare praecepit ut feria secunda mediae ieiunii hebdomadae baptizandi veniant et nomina sua inscribant: et mediante ieiunio egrediatur presbyter, et cum eo duo diaconi, 20 et recitet super illos manuum impositionem vespere et mane usque ad baptismum?

Caput III: quare incipiente ultima hebdomada in baptisterium ingrediuntur? et *cur* praecepit ut abhinc quotidie sacerdos vespere ad baptizandos egrediatur? et quid sibi vult 25 hoc nomen « Sponsores »?

[Caput IV][4].

Caput IV [V]: quare dicit « sacerdos in vestitu lucido egreditur, cum luminibus et thuribulis »: et cetera quae hoc tempore fieri iussit?

30 Caput V [VI]: quare, cum ex uno cornu signemus, ungamus, baptizemus et obsignemus, non ⌈semel tantum *id** ex eo faci- p. 14. mus, sed quater? et si oleum in cornu sanctum est, cur necesse est ut sacerdos aliud oleum consecret? Et aquae quoque bapti-

[1] S: « nec Pax ibi dant ». — [2] S add.: « resurrectionis ». — [3] I. e., rhythmum quendam, qui formam dialogi habet. — [4] Hic in commentario sequitur cap. IV, sine consueta interrogatione praemissa.

smi: cum Spiritus super aquas descenderit, quid opus habent ut *oleo* de cornu signentur? [1]

Caput VI [VII]: quare dicit « signatis qui baptizandi sunt, sponsores eorum sudaria eis nova imponunt [2] »? et quare dicit « nunc in baptisterium ingrediuntur »? 5

Caput VII [VIII]: quare evangelium in baptisterio legunt? et quare alii intus, alii foris legunt?

Caput VIII [IX]: quare praecepit ut aqua *e fonte* effundatur antequam *sacerdos* baptizandos obsignet? et quid significat ultima manuum impositio: et omnia quae hic observantur? 10

Caput IX [X]: quare sacerdos cooperto sudario capite baptizat; ubi vero consecraturus est caput detegit?

Explicit Tractatus quintus.

Tractatus sextus:

Caput I: quare, cum consecratio [3] ecclesiae omnia officia, et 15 etiam baptismum, antecedat, beatus tamen Išōʿyabh principium codicis *officiorum* annuntiationem constituit, et in resurrectione baptismum introduxit, et ad calcem totius cycli (ḥ u dh r ā) consecrationem ecclesiae descripsit? et quid sibi vult haec vox « Consecratio »? 20

Caput II: quare praecepit ut ecclesia dominica die consecretur? et quare dicit « ecclesiam paramentis albis exornant, vela autem super absidem non suspendunt »?

Caput III: quare altare super catastroma [4] constituunt? et p. 15. quare alii ab initio illud vestiunt, alii *non vestiunt donec 25 consecratum est? et quare, si vetus est lavant, minime vero si novum?

Caput IV: quare praecepit ut presbyteri et diaconi in abside stent, ⌜populus vero in templo [5]?

Caput V: quare iterum noctu absidem intrant, et sex marmīthas ibi persolvunt, populo pro catastromate consistente? et 30 cur ad bema non vadunt?

Caput VI: quare mane vela suspendunt; et tertia hora ad

[1] S: « simul omnia agimus, sed quater; et quare ex uno cornu perficimus? ». — [2] S add.: « super capita eorum ». — [3] Seu « dedicatio » (q u d d ā š ā). — [4] κατάστρωμα. — [5] S: « et clerus super catastroma et in templo ».

mysteria *celebranda* conveniunt: et episcopus ⌜cum clero absidem ingressus *sacra* incipit [1]?

Caput VII: quid significat oleum quod sacerdos nunc consecrat? et quid mystice designant singula quae eodem tempore 5 aguntur?

Caput VIII: cur Išōʿyabh commemorationem beatae dominae Mariae post nativitatem descripsit, Iohannis post epiphaniam, confessorum ac martyrum post resurrectionem; sextam feriam auream initio ⌜hebdomadae [2] apostolorum, ⌜et apostolorum *com-* 10 *memorationem* in fine sui ipsorum hebdomadae [3]; et apostolis duas fecit commemorationes, unam post alteram, Petri videlicet sociis ⌜et evangelistis: Stephani quoque et doctorum et ceterorum commemorationes in fine ḥudhrae descripsit in ordine (s e dh r ā) [4]?

15 *Tractatus septimus: [5] p. 16.

Caput I: quare defunctis praecipuum deferimus honorem, precibusque eos honoramus atque ad sepulchrum deducimus, cum tamen finis eorum corruptio sit?

Caput II: quare cathismata (m a u t ĕ bh ē) super eos persolvi- 20 mus antequam eos efferamus, unicuique ordini proprium cathisma addentes; et laicis quidem duo dumtaxat cathismata, ecclesiasticis vero pro suo cuique ordine? et *quare* in singulis cathismatibus mulieres canunt: hoc est autem, hymnos (m a dh r ā š ē) canit cantor (ʿ ā m ō r ā), qui vices gerit mulierum canentium?

25 Caput III: quare post cathismata lectiones legunt? et quare super laicum legem dumtaxat et prophetas legunt: pro diacono apostolum addunt; pro presbytero, et iis qui supra sunt,

[1] S: « et archidiaconus cum presbyteris et diaconis absidem ingressi, omnia disponunt quae opus sunt ». — [2] A om. — [3] A om. — [4] A: « et doctoribus: Stephano quoque et aliis in fine ḥudhrae ». S totum capitulum sic habet: « quare Išōʿyabh Mariae commemorationem post nativitatem assignavit; Iohanni post epiphaniam, et confessoribus post resurrectionem, et apostolis in fine hebdomadae eorum; et feriam sextam quoque auream in ḥudhra descripsit: et fecit apostolis duas commemorationes, unam post alteram; et Stephano et doctoribus et ceteris post ḥudhram descripsit in ordine? ». — [5] Huius Tractatus capitulorum descriptiones e *B. O.*, III, I, 538-540 desumptae sunt, quibus variae lectiones cod. S adiectae. Codicis A abbreviatae et multum dissimiles descriptiones ad calcem harum invenientur (p. 16, n. 1).

evangelium? et quare alii super diaconum legunt evangelium, alii vero secus? et quare in absidem ingrediuntur et sacramentum sumunt?

Caput IV: quare hic in officio efferunt *defunctum* usque ad sepulchrum? et quare binis turmis incedunt? et quare cum responsorium (ʿōnīthā) dicunt, consistunt; et dum incedunt, tacent? et quare cum mutationem *responsorii* dicunt, utraque pars consistit?

p. 17. *Caput V: quare cum ad sepulchrum pervenitur, dicunt liturgiam (quddāšā)? et quare hanc ille dicit qui praeest? et quare hic dicunt « Gloria », et litaniam proclamant, deinde dicunt carmen (mēmrā), vel sectionem (pāsōqā) *psalmi?*

Caput VI: cur tertia die, non secunda, fit commemoratio: et quare item septima *die,* et quinta decima, et in fine mensis?

Caput VII: quid significant sponsalia et nuptiae? [1]

TRACTATUS PRIMUS.

Primo: Apologia ad eum qui rogavit *auctorem ut scriberet.*

Urgebat me, Daniel frater, instantia rogationis tuae: nam ad id explendum quod amicitia tua a me poposcerat, tua me benevolentia excitabas. Canones inquam officiorum, orationum ac festorum nostrorum doceri voluisti eos, qui a beatis apostolis, patribus et doctoribus praescripti sunt: quanam ratione ab antiquis ita positi et instructi sint: utrum casu forte, an p. 18. potius consulto: et si ita, quam ob rem: quare *certî psalmi, aut sacrarum scripturarum lectiones, certis anni diebus sint

[1] S add.: « et quare sunt qui paranymphos ictibus castigant? ». — Huius Tractatus capitula sic habentur in cod. A: « I. quare invicem *ad sepulcrum* deducimus cum honore et precibus, cathismatibus videlicet, et ceteris? — II: quare unicuique ordini *cathisma* addunt? — III: quare lectiones legunt? et cuncta quae in ecclesia aguntur. — IV: quare *defunctum* binis turmis efferunt? et reliqua. — V: quare dicunt liturgiam, et litanias proclamant, et dicunt sectionem? — VI: quare quatuor commemorationes faciunt, die tertia, et septima, et quinta decima, et in fine mensis?

assignati: quare hic psalmus aut illa lectio praescripta et instituta sit: quare hoc mense aut illo die festum agatur: quare certo mense annus initietur: quare alius dies, festivus cum sit et sanctus, alii praestet: qua demum ratione singuli psalmi 5 aut responsoria suum obtineant locum.

In huiusmodi quaestionibus eram, dum una tecum animum applicabam ad horum interpretationes exquirendas institutorum, quae inspirati viri, maiores nostri, statuerunt. Sunt enim qui dicant *haec omnia* bene ab illis statuta et explicata 10 fuisse; alii vero, qui a vetere interpretatione dissentiant. Quas opiniones cum inter nos excuteremus, tuaque me charitas incitaret, nolui petitionem tuam benignam repudiare, ne officio deesse viderer: quamquam persuasum habeo infirmitatem meam huiusmodi rei esse imparem. Silere me sane potius erat, et 15 divina haec negotia declinare; ne cum inceptum bene absolvere nequeam, omnes qui vident illo mihi ludibrio evangelico respondeant, « Hic homo, inquientes, coepit aedificare, et non potuit consummare »[1]. Equidem vero, hoc solum a te requiram, promptam atque sinceram orationem, qualem Deus et 20 probat et agnoscit. Deprecare ergo, et Dominum servitii nostri, cuius est preces suscipere, pro me assidue ora, ut sine labe et vitio carens per viam incedam sanctorum laboribus tritam, et per eius virtutem mysteria discernam, quae in officiis ecclesiasticis innexa sunt, quaeque omnia typis et exemplis sunt 25 nostrae vitae *informandae*. Illi autem pro sua erga nos dispensatione, gloria et honor in saeculum saeculorum.

*Cum denique, mi frater, alii ante nos aliis modis officia et festa sint interpretati, diversa docentes, mihi potius visum est normam a sanctis patribus statutam tenere et exsequi, qui suis 30 interpretationibus restrictis nonnulla tacuerunt, ut aliorum laboribus aliquid relinquerent: id quod et beati Išōʿyabh patriarchae consilium fuit, qui Codicem illum insignem canonum instruxit. Sic et Eusebio placuit Caesariensi in suo Chronico certum mensem initium anni constituere. In anni enim initio 35 instituendo, et naturae adhaesit et scripturae. Cum his *viris* et ego proficiscar et progrediar: cum Eusebio quidem in annorum, mensium et festorum dierum computo: cum Išōʿyabh

p. 19.

[1] Luc., xix, 30.

in capitulorum divisione et optima eius dispositione officiorum. Hoc enim a Spiritu datum est viris illis: Eusebio, ut prior nos ab Iudaeorum contemptu et irrisione per calendarium suum eriperet: Išōʿyabh, ut victoriam de haereticis reportaret, qui in ignorantia haeresim suam tenent, et officia negligenter *persolvunt*. In ritibus ergo atque canonibus necessariis explicandis, qui in Codice descripti et innexi sunt, ab his duobus viris illustribus nequaquam discedendum duxi. Et quoniam temporum ratio et *mundi* creatio officia antecedunt, a re chronologica incipiemus; deinde orationum nostrarum commentaria aggrediemur. Et primum mensium, hebdomadarum ac dierum expositionem instituemus; deinde medio loco ponemus cantiones (qīnāthā), et mystica praeteriti, praesentis et futuri temporis cantica, donec in portu quiescamus illo, ubi tempus nullum est, per mysterium summae felicitatis, [1] *quae non praeterit neque dissolvitur.

Tu vero, quisquis in hunc librum incideris, erroribus, quaeso, si quos in eo inveneris, parcas, nec negligentiam mihi tribuas sed infirmitatem, Et si quid reppereris quod tibi minus placeat, imbecillitati des auctoris, neque irrisione eum aspergas et verbis iniuriosis; sed potius *Deum* ora, ut illius vires exsuperans ipse arcana, quae in scripturis latent, attingere possis. Incipiamus adiuvante Deo, et inceptum ineamus quod promisimus.

Caput primum.

Quae scribendi annorum computi, qui Chronicon vocatur, causa fuit, et quae eius in ecclesia utilitas?

Christiani antiquitus a Iudaeis deridebantur, quod ab ipsis quartam decimam *lunae* discere necesse haberent. Per menses enim lunares Iudaeorum computus fiebat; Graeci vero per solares menses computabant; et *hi* in uniuscuiusque anni computo 365 $^{1}/_{4}$ dies numerabant: ita sane, ut duo dies Februario dempti — propter hominem quemdam qui, seditionis in rem publicam concitatae causa, eodem hoc mense comprehensus supplicioque affectus est, — utrique kanūn [2] adderentur. Quanam igitur ratione

[1] I. e., ut videtur, per expositionem sponsalium (Tract. VII, cap. VII), quae caeli gaudium significare dicuntur. — [2] i. e. Decembri et Ianuario.

Iudaei computarent, quove tempore annoque isti mensem lunarem intercalarent, ignorabant Graeci. Et cum singulis annis, necesse haberent ut paschae, passionis et resurrectionis festa iisdem diebus quibus Dominus celebravit, primum nempe et tertium,
5 et ipsi celebrarent: opus erat eis ut ipsos Iudaeos de hac re interrogarent, et veritatem ab inimicis ediscerent. Dum in hac difficultate erant, *patres* in Nicaena synodo congregati persuaserunt Eusebio Caesariensi; et hic computum annorum fecit. Et calendarium (surgādhā) *quartae decimae *lunae* per 19 p. 21.
10 *annos* ordinavit: cyclum (gīghlā) vero anni *solaris*, propter necessitatem diei intercalandi, 28 annis conclusit. Namque septenarium numerum si quater duxeris, 28 anni colligentur; et cum 7 insuper dies, singulos ex 4 *diei* partibus constantes, adieceris, intercalandorum dierum numerus impletur. Calendario
15 lunari, quia post 19 annos anni lunares minores sunt solaribus 209 dierum defectu, 7 menses lunares intercalavit: quorum sex 30 dies habent, alius autem 29. Cum ergo ad 19 *lunares* annos hos 7 menses intercalares adieceris, lunaris computus cum solari aequatur. Atque ad primum annum calendarii *lu-*
20 *naris* 13 $^1/_2$ dies adiciendi sunt; quia luna in dimidio dierum suorum creata est, hoc est pleno orbe, secundum principium quo omnia quae creata sunt, perfecte creata sunt, etiam illae creaturae quae sunt super terram. Sed cum et quarta die creata sit, et post 14 dies perfecta sit: omnes *dies* fiunt 17 $^1/_2$. Et
25 manserunt ab Aprili 12 $^1/_2$ et 4 alii *dies* superflui a Maio, Iunio, Iulio et Augusto: quorum summa est 16 $^1/_2$. Et exeunte Septembri mense solari anni illius, manebant 13 $^1/_2$. Quare, si computaveris unum Octobris cum 13 $^1/_2$, fiunt 14 $^1/_2$. Itaque post tertium quemque annum, unus mensis lunaris intercalan-
30 dus est, usque ad duodevigesimum annum calendarii. Undevigesimo autem anno manebunt tibi 18 dies, qui cum 11 eiusdem anni efficiunt **dies* 29. Intercalandus ergo tibi est, p. 22. anno undevigesimo, unus mensis intercalaris, 29 dierum: et sic completur computatio calendarii *lunaris.*

35 Item, in calendario quartae decimae *lunae,* quod primo anno calendarii die vigesima quinta Martii fuerit *quarta decima, sic probatur:* si 4 dies subduxeris illos, qui fuerunt ante creationem lunae, et residuos dies collegeris, quibus 12 menses solares excedunt lunares, quartam decimam illius anni, qui

fuit post primum [1], in diem vigesimum quintum Martii incidisse invenies,

Sic festa anni, ut rite celebrarentur, *patres* ordinaverunt, et Graecorum et Iudaeorum computationes tradentes. Huius autem computi utilitas, frater, haec est: ut una concordia tota *ecclesia* catholica, orientalis pariter et occidentalis, festa ac commemorationes agat diebus quibus celebrari debent, neque inter nos haesitationibus et dubiis implicemur, utrum hodie dictum festum agere oporteat, an ante hunc diem.

Caput II.

Quare initium anni ab Octobri mense duci voluit Eusebius, et non potius ab Aprili, ⌜quo die mundus creatus fuit? [2]

Ut iam supra dixi, quaecumque creata sunt, creata sunt perfecta, nec incremento opus habebant. Ita et primi homines, Adam et Heva, plena statura creati sunt, et ad procreandum apti; arbores quoque creatae sunt fructibus onustae: cuncta denique in plena maturitate facta sunt. Ita et tempus quoque: medio anno fuit creatio eius. Quomodo fieri potuit ut annus initium duceret a die, quo nondum venisset tempus messium colligendarum, *sed *tempus* maturitatis tantum messium? Quoniam seminibus opus est arato, et ut terris mandentur et crescant, et deinde ad maturitatem perveniunt: annum ab

[1] S « resurrectionem », sed perpere: nam alibi dictum est, annum re vera initio Octobris incipere; mundum vero creatum medio anno, seu initio Aprilis. Cyclus autem, solaris pariter et lunaris, ab initio mundi incipit: solaris quidem a die 1 Aprilis, lunaris autem a die 4 Aprilis, quando luna, ut ait auctor, creata est plena. Quare ineunte Octobri primus annus cycli fit re vera annus secundus post creationem mundi, seu annus « post primum ». Iam vero quia hoc anno luna plena post 4 dies creata est, annus lunaris 7 tantum diebus (non 11) minor fuisset anno solari; itaque cum annus solaris perfectus fuisset die 31ª Martii, annus lunaris expletus fuisset die 24ª Martii, et sic novum plenilunium post annum revolutum fuit 25ª Martii; qui mensis iam reputatur esse in secundo anno cuius initium computatur a kalendis Octobris. — [2] S « mense primo, quo Deus creare incepit hanc creaturam ».

initio seminis seminandi incipere oportet. Ita etiam liberi, qui primis hominibus nati sunt, prius infantes fuerunt, deinde pueri, et demum iuvenes, in similitudine parentum suorum. Arbores quoque, foliis et fructibus post aestivos menses nuda-
5 tae, iterum humiditate hiemali gravidae factae sunt, et alia folia fructusque protulerunt. Et sicut semel conceptus infans aliquid temporis *in utero* manet, et demum in hunc mundum nascitur: ita et arbores quoque nudae per Octobrem, Novembrem et Decembrem manent, deinde fructus generant. Sed et
10 gramina et sementa ab Octobri mense in terra seminari incipiunt; elementa quoque hiemalia, hoc est imbres et venti aquis tumidi, ab eodem *mense* incipiunt; et ipsa quoque nox, quae huius mundi typus est, ab Octobri diem superare incipit: et Deus tandem filiis Israel praecepit: « Hic, inquiens, principium
15 mensium erit » [1], et « Festum messis facite in exitu anni » [2], hoc est mense sexto. Mensis ergo septimus anni initium est: et usque ad hodiernum diem hic ordo inter Iudaeos servatur, qui initium Octobris lunaris anni initium vocant, orationes cibosque adhibentes huic diei congruentia. In orationibus
20 enim suis petitionem faciunt de regressu suo *in Ierusalem*. Namque finem anni pro liberatione a tribulationibus ponunt; et per sequentis anni initium, redemptionis initium figurant. Ita et ad cibum quod attinet: carnes igne coquuntur cum tritico: quippe quia fruges iam congregaverint ad alimoniam
25 aptas: et haec primum coquunt. Rursum: hiems, quae est signum huius mundi, et frigus,* per quod significatur bonorum p. 24.
ac scientiae privatio, eodem hoc *mense* incipiunt, et obtinent usque ad tempus Aprilis, per quod significatur redemptio et liberatio a mundanis molestiis. Nam et divites hieme gaudent,
30 pauperes contristantur: aestate vero gaudent pauperes, divites ob calorem eius contristantur. Quo ostenditur, quod divites in hoc mundo magnum gaudium habent de divitiis suis, dummodo amplis faucibus instructi sint, et stomacho ad cibos concoquendos, quibus delectantur, robusto: pauperes vero, quia rebus prae-
35 sentibus carent, aestatem expectant, ortum magni solis, Salvatoris nostri, qui ipsos e thesauris caelestium eius fructuum ditet.

[1] *Ex.*, XII, 2. — [2] *Ex.*, XXIII, 16.

Caput III.

Cur anni computum per menses solis ac lunae, perque hebdomadarum numerum ordinavit Eusebius; neque unam computationem, sed tres reliquit?

Dominus in lege dixit: « Super os duorum vel trium testium stabit omne verbum » [1]. Cum ergo legis computus per menses lunares fiat, et eadem lex septenarium numerum in honore habeat — nam in principio *Deus* creationem intra septem dies conclusit; et quamquam sexto die numerum absolvere potuit, septimum tamen adiecit, benedictioneque sanctificavit; festorum quoque dies septenos esse mandavit; sed et servus sex annos serviebat, et septimo liberabatur; fructibusque terrae septimo anno parcebatur, iterumque septies septeno anno etiam terra empta habitatoribus suis restituenda erat; et demum anni computus, qui per menses lunares fit, septies septenas hebdomadas et hebdomadam complectitur —: ideo et beatus *Eusebius,* cum vellet scripturis inhaerere, et mensium lunarium computationem instituit et hebdomadarum: *ostendens se in computo suo scripturae consentire. Sed et solarium quoque mensium computum fecit, ut hi firmum fundamentum essent, cui circumponerentur menses, hebdomadae et dies lunares: ita ut, cum ex mensibus, qui naturae ordinem sequuntur, constaret annus, sine erroris periculo aut augere aut minuere posset *annum* cum mensibus lunaribus *procedentem*; cum annus nec augmentum nec defectum sic pateretur, ut apud Iudaeos fit, quorum alius annus ex 354 diebus constat, alius ex 384; neque corrumpi posset annus, ut fit apud Arabes, quorum computus post 32 annos per annum integrum circumvolvitur *otiosus.* Sed tribus testibus *annum* stipavit, mensibus quidem solaribus, quos ab Aprili incipere fecit, ab ipsa mundi creatione; et mensibus lunaribus, quia die quarto luna creata est, et posita « ut sit in signa et in tempora » [2]; hebdomadis quoque: quia Deus noster adorandus septenarium numerum sanctificavit. Rite ergo his veris testibus anni computum accurate ordinavit.

[1] *Deut.*, xix, 15; Matth., xviii, 16. — [2] *Gen.*, i, 14.

Caput IV.

Quare, cum initium anni ab Octobri ducatur, neque ab Octobri ad Decembrem ullum festum incurrat, beatus Išōʿyabh annuntiationem et initium Codicis *divini officii* usque ad Decem-
5 brem distulit, neque a principio anni initium eius fecit?

Quatuor initia (šurrāyē) ecclesia in ordine anni observat, quorum suum quodque diem et mensem tenet: initium anni, initium Codicis, initium scripturarum, et initium rectorum. Anni initium October est; initium Codicis, December: initium
10 scripturarum, initium hebdomadae ieiunii passionis; initium rectorum, initium hebdomadae *resurrectionis. Primum quidem p. 26. initium est anni, secundum est dispensationis [1], tertium scripturarum, quartum rectorum. Prius enim fit anni initium, et postea initium Codicis, quia mundus dispensatione prior erat.
15 Oportet ergo ut *prius* fiat initium mensium, qui sine scriptura computantur, deinde dispensatio Domini nostri ingrediatur. October namque significat tempus ab initio mundi usque ad Moysen; tempus Novembris ostendit *tempus* ab initio regiminis legis usque ad Christum; December adventum salvatoris nostri
20 Christi mystice designat; initium scripturarum, quae ineunte ieiunio passionis *legi* incipiunt — id est, initium legis et initium iudicum et prophetarum et Iosue filii Nave, et initium psalmorum beati David, et initium epistularum Pauli, et initium seriei cantuum (zummārē), et primus psalmus, — est initium
25 doctrinae Salvatoris nostri post baptismum suum. Et quoniam scripturarum sanctarum virtute cum Satana pugnamus; scientes et confitentes quod per eam, quae in scripturis latet, virtutem venit ut Satanam vincere possimus, qui occulte contra nos pugnat, — sicut Dominus dixit: « Sine me nihil boni potestis
30 facere » [2] —: idcirco post resurrectionem, et rectorum quoque initium facimus; prout etiam ecclesia per illius dispensationem perfecta est; et qui in ea rectores fuerunt, postquam victoriam per resurrectionem adepti sunt, *opus suum* incoharunt: namque per resurrectionem victoriam consequimur, et ligandi sol-
35 vendique potestatem a Spiritu sancto accipimus. Et quemadmo-

[1] S add.: « seu Codicis ». — [2] Iohan., xv, 5.

dum auctoritate a Domino per resurrectionem accepta apostoli ad gentes missi sunt: ita et rectores ecclesiastici, una cum apostolis, ecclesiam Christi administrant: et praepositi coetuum, sive eremitarum sive coenobitarum sive ecclesiarum, in die resurrectionis administrandi auctoritatem accipiunt. 5

p. 27. *Ex istis autem initiis duo secundum menses *solares* constituta sunt, duo vero secundum hebdomadas et menses lunares. Quoniam mundus in tempore coepit esse, et Salvator noster ad mundum redimendum venit, *et* menses solis secundum naturalem ordinem procedunt: iure constituit *Išōʿyabh* ut initium 10 anni et initium Codicis cum solaribus mensibus inciperent. At quoniam scripturarum virtute cum Satana pugnamus, per quam et venit ut eum vincere possimus: ab hebdomadarum initio initium facimus sacrae scripturae *legendae;* ut per easdem scripturas eum vincere possimus. Item, quoniam rectores quasi 15 de vetere *testamento* ad novum continuati sunt — lege pro lege *posita,* sacerdote pro sacerdote, oblatione pro oblatione, agno pro agno, pro bruto, rationali, pro rectore levitico, sacerdote, pro testamento huius mundi, testamento saeculi futuri: illo carnalia mandata praecipiente, hoc autem spiritalia: et illius 20 quidem prophetis executoribus, huius autem apostolis, — iuste secundum scripturas sollicitus fuit *Išōʿyabh* et rectorum initium exhibere: ut cum haec ecclesiae dispensatio hebdomadas sequatur, *ecclesia* scripturas nequaquam contemnere videatur. Sic Dominus noster dixit: « Audistis quia istud tale scriptum 25 est: ego autem hoc dico, quod istius impletio est » [1]. Ita et Išō'yabh his perspectis initium anni, Octobrem, sine dispensatione reliquit, et dispensationem introduxit initio Decembris: sed et hanc insuper ob causam, ut ostenderet quod, quamvis tempore mundus dispensationem antecedat, dispensatio tamen 30 Domini nostri honore et auctoritate et dignitate prior et praestantior est. Mundi initium mortem intulit naturae, et initium Mosaicae legis carnalia praecepta docuit; iis qui haec servarent *mundana gaudia promittens, iis vero qui transgrederentur, p. 28. poenas in hoc mundo luendas: futuri autem saeculi, gaudiique 35 et tormenti *eo* reservati, nullam fecit mentionem. Nunc autem manifestus est Pater futuri saeculi, magni consilii Angelus [2],

[1] Matth., v, 21, seqq. — [2] Is., ix, 6 (vers. LXX).

priorum hominum expectatio, spes prophetarum et iustorum. Ei ergo, qui principium est rerum quae naturam transcendunt, initium sit, quod ea exprimat quae supra naturam sunt. Natus est sine coniugio, supernaturali modo: quod si animalia quaedam vilia sint, quae humore ac calore protinus generentur, qualia sunt culex et vermis et his similia: attamen hominem de virgine, sine virili consortio nasci, nec narravit quisquam nec audivit. Pulchre ergo hoc, quod praeter naturam est factum, initio insignitur naturae initio praestantiore.

Caput V.

Quomodo lucide demonstratur October esse anni principium, November vero esse regimen Moysi: et Moysi hebdomada omnium hebdomadarum esse prima?

Anni constitutionem duplici computo exhiberi posse, mensium scilicet et hebdomadarum, iam ante dixi. Et primum menses ostendamus.

Octobrem qui, ut diximus, est hiemis initium – in quo et semina in terram *demitti* et imbres *descendere* incipiunt, et ante quem omnes superioris anni fruges colliguntur, – constituit *Išōʿyahb* [1] ut esset anni principium. November vero regimen Moysi significat, id est quatuor regimina quae a Moyse usque ad Christum exhibentur; deserti, iudicum, regum, et sacerdotum ac Maccabaeorum. Et ideo ipsum hunc mensem in quatuor hebdomadas dierum dividimus, secundum quatuor regimina. Quatuor dominicae *eius*, *quas celebramus, quasque « dedicationis » p. 29. nominamus, sunt quatuor dedicationes tabernaculi testimonii. Prima dominica: ubi Moyses tabernaculum erexit et dedicavit: secunda: ubi filii Israel constituerunt tabernaculum in Silo: tertia: ubi Salomon templum aedificavit et dedicavit; quarta: aedificatio et dedicatio templi per manus Zorobabel et Iesu filii Iosedec. Post has alia dedicatio non fuit. Quare beatus *Išōʿyahb* quatuor dominicas dedicationis instituit, et errant ii qui quinque dominicas dedicationis faciunt, et annuntiationis tres. Ab initio Novembris usque ad nativitatem 54 dies sunt: qui sunt 8 hebdomadae, paullo minus. In his ergo diebus duae

[1] Fortasse *Eusebius* (?); cf. cap. II, supra, p. 20.

res institutae sunt: quatuor dedicationes, sicut antea diximus, et quatuor *dominicae* annuntiationis: ut quatuor elementa et humores prius sanctificentur, quae sunt omnium rerum compositarum principia, et deinde nascatur Redemptor omnium gentium.

November itaque regimen Moysi agnoscitur esse; December vero *docet* quomodo in medio nostrarum in hoc mundo angustiarum Salvator noster apparuerit. Unde et Decembri fit annuntiatio et nativitas; Ianuario, baptismum Salvatoris nostri; Februario, initium ieiunii, et proelium nostrum cum Satana: sicut enim Februarius, utpote minimus inter menses, ludibrio est, ita et in eo Satanam deridemus; Martius innuit ingressum Domini nostri in Ierusalem: quod enim ingressus est, Martio solari est ingressus, super pullum *sedens*; Aprilis *innuit* passionem Domini nostri, eiusque resurrectionem: et quemadmodum Aprili mense filii Israel e vinculis Aegyptiorum erepti sunt, eodemque mense mare coram eis divisum est: ita et Aprili Dominus noster nos a morte, Pharaone, et a Tartaro, Aegypto, redemit, quando per *suam* mortem terram divisit et nos transire fecit, et mortem et filium p. 30. *perditionis in ea conclusit, velut Pharaonem in mari. Maius innuit ascensionem eius de terra in caelum, et nostram cum eo mysticam ascensionem; Iunio, in quo solis orbis ad summum gradum suum ascendit, *fit* descensus Spiritus Paracliti, quo *descensu* discipulos rudos igneis linguis illuminavit; Iulio *commemoratur* praedicatio apostolorum, et conversio gentium per eos effecta; Augusto *commemoratur* nostra per apostolos poenitentia et fides in veritatem: unde et istis quidem diebus, qui sine dispensatione videntur esse, responsoria (ʿōnyāthā) poenitentialia praescribuntur; September *innuit* adventum filii perditionis, et revelationem Eliae, et manifestationem Salvatoris nostri de caelo. Eodem Septembri significatur crucis inventio, quae tempus manifestationis Domini nostri figurat. Et sic disponi menses anni comperimus.

Rursum, de hebdomadis dicamus. Ut ante dixi, natura scripturam praecedit: namque naturae scriptura est data, non propter scripturam natura facta: ita etiam beatus Išōʿyabh hebdomadas [1] dinumerat, eisque nomina imponit. Et primam,

[1] Non singulae hebdomadae hic intelligendae sunt, sed hebdomada-

quae in initium Octobris incidit, « Moysi » vocat: eam quae cum Septembri concluditur « Eliae » nominat. Etsi tamen Moyses eiusque tempora priora sunt, nihilominus eius hebdomadam ad finem cycli (ḥudhrā) Codicis reservavit, ut initio Codicis
5 adventum Domini nostri et eius nativitatem poneret: sicque fecit ut hebdomada initii scripturae *legendae* hebdomada esset initii dispensationis. Illam vero Moysi *hebdomadam* tempore quidem priorem esse ostendit, eo quod « Moysi » eam appellavit, et quod Octobri mense incipit et in medio eius est dedicatio, quae
10 in Novembrem incidit. Sed cum Eliae hebdomada finem significet: Eliae nempe adventum et simul cum eo resurrectionem: ad quid post resurrectionem nostram tempora et hebdomadae? Rursum, liquet *Moysi hebdomadam* ad *communem computum non pertinere, eo quod series dominicarum eius nunquam p. 31.
15 in ecclesia absolvitur, nec omnes *dominicae* dicuntur dominicae eius (*Moysi nempe*); nam in initium eius incidit October plus minus, et in medium eius November, id est dedicatio [1]. Sed prius hebdomadas exhibeamus, deinde ad disputationis quaestionem veniamus.

20 Hic sanctus primum posuit hebdomadam Moysi, quae significat *tempus elapsum* ab exordio mundi usque ad tempus Abrahae et Moysi. Hebdomada annuntiationis et nativitatis significat spem quam filii Israel acceperunt quando ex Aegypto exierunt et in terram promissionis ingressi sunt. Hebdomada
25 baptismi *significat* nostram in Christo renovationem et redemptionem nostram per dispensationem eius. Hebdomada ieiunii passionis: victoriam Salvatoris nostri et confusionem Satanae, qui coram Adami natura devictus est. Hebdomada resurrectionis et ascensionis: eius resurrectionem et mystice nostram.
30 Hebdomada apostolorum: ereptionem nostram ab idolorum cultu, et accessionem nostram ⌜ad *Dominum* [2], et renovationem nostram per Spiritum sanctum. Hebdomada aestatis, quae ab apostolorum commemoratione incipit, *significat* ecclesiam ab

rum series, quae cum, saltem theoretice, septem dominicas complectuntur, inde hebdomadae dicuntur ipsae. — [1] Aliis verbis: Septem dominicae quae, secundum Išō'yahb, hebdomadam Moysi constituebant, non omnes Moysi dicuntur; nec unquam omnes celebrantur, quia post tertiam vel quartam occurrit dedicatio, a qua (nunc) denominantur subsequentes dominicae. — [2] Ad verbum: « ad eum ».

apostolis donum accepisse illud, per quod usque in finem dirigitur. Hebdomada Eliae adventum filii perditionis *significat*, et manifestationem Salvatoris nostri; in hac enim hebdomada fit *crucis* inventio, quae typum exprimit revelationis Salvatoris nostri. Et hoc novissimum tempus est, ubi nec tempus ullum est, nec locus. Salvator enim noster discipulis suis de adventu Eliae interrogantibus dixit: « Elias quidem venturus est prius, ut omnia perficiat. »[1] Post Eliae adventum erit consummatio omnium, et crucis revelatio, quae fiet in medio huius hebdomadae, id est adventus Salvatoris nostri, qui media nocte venturus est, et statim quidquid conditum est dissolvetur. Huius hebdomadae dimidium, quod inventionem sequitur, iudicium *significat* et quaestionem, gaudium quoque iustorum, et iniquorum poenas.

p. 32. Sunt tamen qui aliter sunt interpretati. Beatus *Abraham Bar Līpheh, hebdomadam quidem Mar Eliae secundum eandem hanc rationem plus minus interpretatus est, et tamen Dedicationem nostrum in caelum ingressum dicit esse. Insuper festum vocat eam, non unius quippe diei sed multorum, quia nempe in futuro saeculo perpetuo atque in aevum sumus permansuri. Cui vero ita dicemus: Cum ergo Mar Eliae hebdomada finem significet, ut tu *quoque* dixisti, hebdomada Mar Moysi[2] quid significat? Postquam omnia consummata fuerint, finisque advenerit, et resurrectio per crucis inventionem fuerit signata, quid amplius post resurrectionem hebdomadae et tempora *opus erunt?* Detur tamen ita se res habere, ut tu dixisti. Dedicatio, quam tu festum putas esse, quomodo festum esse sciatur? Ecce enim Codex dicit « Dominica dedicationis »; neque enim festorum modo observatur. Dedicatio namque rei profanae accedit, quae consecratur, ut novae ecclesiae, novo altari, pani et vino: quae postquam dedicatione perfeceris, praestantius aliquid efficiuntur. Simili modo consecrantur aqua et oleum baptismi: et hominem, qui manuum impositionem[3] suscipit sacerdotii, per initiationem et dedicationem perficis. Nec enim *modo* dedicatum altare sanctius esse dicimus illo, quod ante: sed nec recens corpus aut sanguinem praestantiora dicimus esse illis,

[1] MATTH., XVII, 10. — [2] I. e. hebdomada seu series dominicarum in qua « dedicatio » occurrit. — [3] χειροτονία.

quae ante *consecrata sunt*: neque nuper baptizati praestant baptizatis prioribus: neque eum qui modo manuum impositionem suscipit pluris habes illo qui prius; sed secundum antiquitatem gradus recepti est honor dignitatis. Quo denique te
5 rapuit hoc nomen Dedicationis, ut altioribus omni tempore rebus ipsum imponeres? Quod si hanc (*Dedicationem*) ad finem cycli (ḥudhrā) dicis stare: ecce ad cyclum nequaquam pertinet: nam indiculum *responsoriorum (ʿōnyāthā) eius p. 33. non omnes codices pariter describunt; alii enim a secunda
10 dominica Mar Moysi describere incipiunt, alii a tertia, alii a quarta: et sunt etiam qui nondum donec absolvatur *Moysi* hebdomada dominicas eius (i. e. *Dedicationis*) describant. Sed neque series (sedhrē) responsoriorum eius in codicum descriptionibus omnium scholarum inter se conveniunt: sed alia unum
15 responsorium indicat unamque seriem (sedhrā), alia responsorium aliud: et unaquaeque schola suam sibi seriem colligit et eligit. Et cum per totum annum series (sedhrē) cycli (ḥudhrā) congruant in omnibus scholis, in Dedicatione omnes inter se diversae sunt. Nemo tamen est qui hanc ob causam alium
20 vituperet, aut ei dicat: « Tu non recte dicis »: sed cum omnes inter se discrepent in iis quae ad series *Dedicationis* spectant, hanc tamen confusionem in re serierum eius nequaquam aegre ferunt. Si autem Dedicatio futurum saeculum significaret, series eius, magis etiam quam reliqui cycli, ordinatim disponi opor-
25 teret: neque responsoria eius cuilibet scholae pro placito deligenda reliquisset beatus Išōʿyabh, qui tanta cura res *omnes* ecclesiasticas digessit. Rursum, etiam si *Dedicatio* descripta sit ut festum: cur tria responsoria vesperi et tria noctis ei non assignavit, ut perfectum festum sit? Si enim nativitas Sal-
30 vatoris nostri in hoc mundo ita honoratur, quanto magis manifestatio eius de caelo nostraque summa felicitas honorari deberent? Quare ergo, tanquam uni ex dominicis simplicibus, unum ei assignatur responsorium: neque additio fit ei in responsoriis, immo ʿdefectus, quia derelicta serie (sedhrā) cycli
35 (ḥudhrā), quae quidem maioris momenti est, quasi mendicans colligere incepit ex thesauris (gazzē) et cyclo [1]? Neque

[1] Dubiae interpretationis hic locus est; sensus tamen huiusmodi esse videtur: Dominicae dedicationis non habent plura responsoria quam

p. 34. enim ipsius Dedicationis propria series *tuae convenit interpretationi; sed tanto inferior est dominicis cycli, quanto vetus testamentum minus est novo. Cum illi opus adhuc esset ut per multas revelationes atque figuras Creator et Curator noster ipsi ostenderetur, — nunc per prophetias de revelatione eius, nunc per 5 visiones et revelationes, quales Moysi et Isaiae *datae sunt*, Abrahae quoque, qui in sacrificio Isaac diem Domini nostri vidit: tota series revelationum quae novum testamentum eiusque dignitatem declarabant, — rite istae dominicae *Dedicationis* et responsoria earum hinc inde leguntur, quasi aptae 10 quaedam revelationes: prout illi ex parte prophetaverant de manifestatione Christi. Et ecce evangelista unicuique dispensationi Domini nostri aliquem propheticum sermonem applicat: in conceptione et nativitate dicit: « Ut impleatur omne quod per Isaiam dictum est: Ecce virgo concipiet » [1], et reliqua; et 15 iterum, « Ex Aegypto vocavi filium meum » [2]; et, « Ego vox in deserto clamans » [3], quod dixit Iohannes; et in ingressu *in Ierusalem*, Zachariae prophetiam [4]; et, ne longus sim, ea quae in passione *ponuntur*. Pulchre *ergo* ecclesia in libertate sui arbitrii relicta est a sancto Išō'yabh, ut quod cuique placeret, 20 id sibi eligeret et diceret. Etsi enim prophetae sub vetere testamento vixerunt, de novo tamen eis revelationes ostensae sunt. Item, cum mulier viro desponsatur, aut sponsus sponsae, ea quae faciunt « nuptiae » vocantur, et « dedicatio ». Ecce ergo undique manifestum est dedicationem exordium esse actuum 25 dispensationis, non eorundem finem.

Sed alii a Deo inspirati viri aliter sunt interpretati. Dicunt enim Domini nostri annuntiationem esse spem nostram, *qua speramus* nos a malis liberandos. Et per baptismum suum, p. 35. inquiunt, et dispensationem, *evangelium docebat in populo 30 *Iudaico*; ut ipse dixit: « Non sum missus, nisi ad oves quae perierunt de domo Israel » [5]. Postquam autem crucifixus est et de sepulchro surrexit, discipulos suos inter gentes praedicare

reliquae dominicae anni; immo vero et ea quae habent, quasi defectus consideranda sunt; quia postquam Išō'yabh ceteris dominicis propria assignaverat, responsoriorum copia defecit, et dominicis dedicationis ex aliis collectionibus responsoria ei quaerenda erant. — [1] MATTH., I, 22, 23. — [2] *Ibid.*, II, 15. — [3] IOHAN., I, 23. — [4] MATTH., XXI, 5. — [5] *Ibid.*, XV, 24.

iussit. Sicut ergo apostoli profecti sunt et discipulos fecerunt, ita et nos in resurrectione crucem et evangelium portantes foras egredimur [1], quandocumque officium absolvitur, prout apostoli fecerunt. Quod autem non perfecte foras eximus in
5 officio nostro usque ad ascensionem, *ideo fit* quia neque apostoli *antehac* seipsos ad praedicandum inter gentes obtulerunt: sicut ait Simon Cephas in domo Cornelii [2]. Itaque apostoli nolebant inter gentes praedicare donec divus Paulus electus et gentium apostolus designatus est. Haec, inquiunt, significamus
10 post diem ascensionis: postquam enim Dominus noster discipulos suos de monte Olivarum dimisit, exinde recepto Spiritu sancto parata est eis via foras exeundi. Hebdomada apostolorum significat ipsorum inter gentes praedicationem, et proelia contra principatus et potestates et reges iniquos; namque in respon-
15 soriis (ʿōnāyṯhā) huius hebdomadae fidem recitamus quam docuerunt, et orthodoxiam eorum, et tormenta quae a persecutoribus passi sunt. Hebdomada aestatis et Mar Eliae et ultima, conversionem significant eorum qui ad fidem accedebant: nam responsorium primae hebdomadae aestatis sic habet:
20 « Lacrimis lava me ». Quod haec hebdomada a sexta feria, non a dominica incipit, *hoc est:* quo die creatus est vetus homo, qui peccavit, eodem remissionem incipere oportet: item, *significat* quod *haec hebdomada* in fine temporum est, et in sexto milennio. Mar Eliae *hebdomada* proelium nostrum cum
25 Satana *significat,* et nostram Eliae adventus expectationem. Quandocumque enim in hac vita servatum memoramus *eum;* *quemadmodum ille reges tyrannos hic vicit, istique perierunt, p. 36. ipso in vitam sempiternam superstite: ita et nos, cum tyrannidem huius mundi principis superamus, tum ille foras eiicitur,
30 et nos cum Elia in gaudium intramus. Moysi hebdomadae responsoria *quae sic incipiunt,* « Etsi velut per imaginem », significant nobis poenitentiam post peccati lapsus, quibus in hoc mundo tentamur. At postquam fides stabilita est in mundo, tum demum ecclesiae aedificatae sunt et ab apostolis dedi-
35 catae, qui sanctam ecclesiam secundum *novae* dispensationis statuta ambulare docuerunt. Quare, dedicatio hic ecclesias significat, quae sunt inter gentes, et dedicationem earum.

[1] Vide Tract. IV, cap. xxx. — [2] Cf. *Act.*, x, 42.

Et rursum, *quia* apostoli, postquam omnes ab ipsis baptizati erant, eos in Ierusalem introduxerunt, et in uno grege participes fecerunt populos et populum: ita et beatus Išōʿyabh ultimam hebdomadam instituit, et Dedicationem quae in ea fit.

Equidem, frater, ea quae repperi tibi collegi, mensesque et hebdomadas anni, prout didici, mystice explicavi; opinionesque eorum qui *de hac re* dixerunt recitavi: de Dedicatione scilicet simul atque de mensium et hebdomadarum computo. Et prima quidem opinio, ut mihi videtur, magis convenit; secundae vero, hoc est interpretationis Bar Lipheh, et tertiae argumentum prorsus non intelligo. Tu autem, frater, quidquid tibi placuerit accipe.

Caput VI.

Quando fuit annuntiatio Iohannis, et quo die, et quando natus est? et quot annos vetus testamentum, cum oblationibus legalibus, mansit in Ierusalem? [1]

De Iohannis annuntiatione simul et de oblationibus legis *me* interrogasti. Et primum quidem has elucidare incipiamus, deinde *Iohannis annuntiationem. p. 37.

Regnarunt filii Israel in Ierusalem — postquam, inquam, Iesus filius Nave eos trans Iordanem duxit, et in terram promissionis ingressi sunt, donec captivi ducti sunt a Tito — annos 1596, praeter 70 annos Babylonicae captivitatis: id est, tres indictiones [2]. Et ne me putes forte sine accurata cognitione hoc tibi dixisse, annorum numerum, prout in scripturis divinitus inspiratis descripti sunt, tibi proponam. Postquam in terram promissionis ingressi sunt, primus post Moysen praefuit Iesus Nave filius, ceterique qui fuerunt post eum; quorum anni hi sunt: Iesu 27; Cusan 8; Othoniel 40; Eglon 18; Aod 80; Iabin 20; Barac 40; Madianitarum 7; Gedionis 40; Abimelech 3; Tholae 23; Iair 22; Ammonitarum 18; Iephte 6; Abisan 7; Ahialon 10; Abdon 8; Philisthaeorum 40; Samsonis 20; sine iudicibus 10; Heli 40; Ṣamuelis 20; Saul 40; David 40; Salomonis 40; Roboam 17; Abiae 3; Asae 41; Iosaphat [3] 25;

[1] S add.: « et in populo Israel ». — [2] Tres cyclos paschales DXXXII annorum. — [3] A in marg.: « Iosaphat iustus erat; sed quoniam filio

Ioram 8; Ochoziae 1; Athaliae 7; Ioas 10; Amasiae 29; Oziae 52; Ioatham 16; Achaz 16; Ezechiae 29; Manasses 55; Amon 2; Iosiae 31; Ioachaz 3 menses; Ioakim 11; Ioachin 3 menses; Sedeciae 11. Et nominum eorum summa est 14;
5 et anni eorum sunt 1002. Babylone sine oblationibus manserunt 70 annos. Ascendentibus autem quibusdam ex eis in diebus Cyri, templum aedificabatur anno *captivitatis* (?) 46°, donec regnavit Darius Hystaspis filius. Tunc *ascenderunt et p. 38. perfecerunt aedificium, et oblationes obtulerunt in templo Ie-
10 rusalem. Darius regnavit 36 annos; Asuerus 20; Artabanus 1; Artaxerxes, qui cognominatus est Arioch, 41. Et anno 32° huius Artaxerxis, qui et Arioch, missus est Nehemias Iudaeus, pincerna regis, et aedificavit Ierusalem cum plataeis et palatiis eius. Et completa est anno 10° eiusdem. Et impleti sunt anni 70
15 hebdomadarum Danielis ab anno 10° Arioch usque ad 13m annum Neronis, quando missus est Vespasianus et Ierusalem obsedit. Mansit autem *urbs* usque ad tertium annum Vespasiani; et tandem vastata est. Regnavit autem alius Artaxerxes *annum* unum; Darius 19; Artaxerxes 40; Ochus 27; Pars,
20 filius eius, 4; Darius 6; Alexander, postquam Darium interfecit, 6 annos; Ptolemaeus 14 annos. Anno 14° huius regnavit Seleucus rex, a quo computantur Graecorum anni, qui Alexandri *nomine* nuncupantur. Anno 305° Alexandri annuntiatus natusque est Iohannes. Et anno 306° natus est Christus,
25 Anno 336° baptizatus est. Anno 339° in cruce passus est. Anno 379° Ierusalem vastata est. Et testes huius mei sermonis, quod ita se res habeant, sunt ecclesiastica historia Bar Mariam et liber genealogiarum [1] aliaque; nec non synodus apostolorum [2], quae scripsit Christum passum fuisse anno 339°
30 Graecorum. Anni autem ab incepto Darii regno et regressu Iudaeorum usque ad Christum natum sunt 520.

Sunt vero qui annos computent ab exodo filiorum Israel usque ad annum *passionis Domini nostri; alii usque ad na- p. 39. tivitatem eius computant; alii usque ad baptismum eius; alii

suo Ioram Athaliam, filiam Iezebel, uxorem sumpsit, filii eius Ochozias, Ioas et Amasias in genealogia *evangelica* non memorantur. Athalia filia erat Iezebel, quam Ioram duxit uxorem ». — [1] S: « yubbālē »; A: « yubbālāyē », i. e.: « Iubilaeorum » (?). — [2] Hoc titulo citatur *Doctrina Apostolorum* (syriaca): cf. CURETON, *Ancient Syriac Documents*, p. 24.

denique annos in deserto negligunt, et eos computant qui fuerunt inter Domini nostri passionem et Titum. Et ii quidem qui usque ad baptismum computant, Christum natum fuisse dicunt anno 309°, baptizatum vero anno 339°, et anno 342° passum. Sed secundum indicium synodi apostolorum et narrationes plurimorum fide dignorum, natus est anno 306°; et passus est anno 339°; et Iohannes annuntiatus natusque est anno 305°.

Sunt autem qui et hoc modo annos dividunt: Thara, inquiunt, 70 annos natus genuit Abraham. Abraham 85 annos natus promissum accepit. Et post promissum *acceptum* usque ad exodum filiorum Israel 430 anni fuerunt, et 40 in deserto. Itaque anni a nativitate Abrahae, donec filii Israel in terram promissionis ingressi sunt, 555 annorum summam attingunt. Et annos quibus Thara idolis sacrificabat typum volunt esse 70 annorum quos Babylone sine oblationibus manserunt *Iudaei;* 555 vero annos usque ad ingressum in terram promissionis, *typum esse* annorum ab ascensione filiorum Israel de Babylone usque ad passionem Domini nostri: numerum pro numero ponentes, et nomen pro nomine. In Ur Chaldaeorum nempe mansit Thara donec natus est Abraham; ibique fuerunt et filii Abrahae. Per bonam vitam Abrahae, quae per fidem, *signatur* vita Ezrae, eorumque qui mandata et leges populo prodiderunt. Tempus in Aegypto *actum* eos annos *significat,* quibus populus eorum mala tolerabat, quo tempore Maccabaei sub Antiocho eiusque successoribus fuerunt. Per redemptionem populi, per *Moysen effectam, *significatur* aliena dominatio ab Antipatre et Herode illata. Et per ingressum populi in terram promissionis sub Iesu filio Nave *figuratur* requies, quam Iesus Salvator noster paravit Israel Dei. Anni ergo collecti hi sunt: a nativitate Abrahae usque ad captivitatem Babylonicam, 1596; in Babylone 70; post regressum usque ad vastationem ultimam per Titum, 555. Omnes ergo anni, ab Abraham nato usque ad ultimam urbis vastationem per Titum, sunt 2220. Et anni oblationum, ut supra dixi, quando oblationes offerebant in terra promissionis, 1596 fuere. Haec accurate comperimus. Iohannes autem annuntiatus est decima die mensis lunae septimi, qui est October, die vero vigesima sexta mensis Septembris solaris, feria quinta. Cum

p. 40.

autem illo anno ieiunium decimae diei in sextam feriam incidisset, Iudaeique non observent *ieiunium* sexta feria, ob metum ne quis moriatur, et insepultus *per sabbatum relictus* corruptionem patiatur, quinta feria observarunt. Mansit autem
5 Zacharias usque ad diem vigesimam sextam lunae, donec implerentur dies ministerii sui. Conceptus est Iohannes initio Novembris lunaris, seu decima septima mensis Octobris solaris, feria sexta. Et mansit *in utero* menses lunae Novembrem, Decembrem, Ianuarium, Februarium et Martium. Sexto autem mense,
10 initio lunaris Aprilis, die vigesima nona Martii solaris, conceptus est Christus Dominus noster. Natus denique est Iohannes die decima octava mensis Iulii solaris, id est, quinta lunaris Augusti, feria quarta.

*Caput VII.

p. 41.

15 Quando fuit annuntiatio Domíni nostri, et quo die; et quo die et quando natus est? et utrum vigesima quinta Decembris natus est?

Sicut tradunt viri fide digni, ut iam diximus, anno 305° annuntiatus est, natusque anno 306°. Annuntiatus est ab an-
20 gelo initio Aprilis lunaris, et vigesima nona Martii solaris, die dominica. Et in utero mansit 270 dies, numerum conceptioni decentem et solitum: prout medici testantur conceptionem foetus 270 diebus perfici. Natus ergo est die vigesima quinta Decembris, feria sexta; mensis vero lunaris Ianuarii
25 die quarta. Hanc opinionem qui tenent hisce testimoniis roborant: Pulchre, inquiunt, dominica conceptus est, quo die incepit creatio. Et sicut ibi novum sermonem illum « fiat lux » angeli audierunt, ita et hic aliquid novi didicerunt: Deum esse cum carne unitum. Nova haec duo dominica didicerunt.
30 Sed et tabernaculi testimonii structura dominica die perfecta est; mysterium quoque Danieli revelatum, ⌜de eis quae in Christum et Ierusalem essent facienda, dominica revelatum est [1]. Ita et nunc conceptio Domini nostri dominica die impleta est; et eadem hac die futura est resurrectio eius. Et ideo

[1] S: « de Christo, dominica est revelatum: et misit et locutus est de eis, quae in Christum et Ierusalem facienda erant ».

initio lunae conceptus est, quia 30 annos, secundum 30 dies lunae, sub vetere atque carnali lege mansit, deinde novam legem intulit. Propterea autem exeunte Martio solari *conceptus est*, quod consummatum est iam vetus testamentum illud, quod cum Aprili mense incepit. Natus est autem feria 5
p. 42. sexta, quo die creatus est Adam. Cum *Adamum redempturus veniret, iustum erat ut eodem die nasceretur quo et ille est creatus; sed hanc insuper ob causam, ut huius quoque saeculi finem adesse denuntiaret. Quod autem vigesima quinta Decembris natus est, post quinque dies quam lux tenebras su- 10 peravit: per hoc ostendit quinque legis libros in comparatione lucis solis, qui est Christus, sanctaeque ipsius scripturae, partem *dumtaxat* lucis habere. Quod quarta lunae natus est, *hoc est:* ex quatuor humoribus viribusque, et ex quatuor elementis corpus eius erat compositum; quod naturali modo mutabatur 15 e parvo in magnum, secundum mutationem lunae.

Quidam vero dicunt eum feria quarta fuisse natum. Quod tamen praeter naturam esset: siquidem plenum tempus *partus ferendi* 270 dies esse dederis. Namque dominica, meridieque conceptio eius annuntiata est; et si a nocte secundae feriae 20 usque ad vesperam feriae sextae computaveris, dies 270 colligentur. Et expleto tempore virgo peperit, non tempore imperfecto; neque enim in hanc tam sanctam parturitionem defectus incurrere potuit.

Quidam praeterea tradunt, oblationes et sacrificia, quae Do- 25 minus noster in mundo instituerit, 1569 annos esse permansura: quot *annos* oblationes legis mansissent: et Lucae evangelistae verba in testimonium proferunt: « Ierusalem a gentibus conculcabitur usque ad tempus plenitudinis gentium » [1].

Caput VIII. 30

Quare evangelistae diverse ponunt genealogiam Ioseph Mariae sponsi; et hic quidem a Nathan filio David, ille vero a Salomone eiusdem David filio, illius genus deducit?

p. 43. *Sicut ostendunt Iosephus et Africanus [2], qui Iudaeorum historias explorate scripserunt — Iosephus enim filius erat Mat- 35

[1] Luc., xxi, 24. — [2] Cf. Euseb., *Hist. Eccl.* I, 7.

thaei, qui et Caiaphas, qui de passione Domini nostri vaticinatus est; Africanus vero erat Ioseph genere propinquus: — sic dixerunt: Pater naturalis Ioseph erat Iacob filius Mathan, filii Eleazar. Eleazar genuit Mathan et Iotham; et Iotham genuit
5 Sadoc. Sadoc genuit Mariam, de qua natus est Christus. Mathan, frater Iotham, filii Eleazar, uxorem duxit, Estha nomine, e tribu sacerdotum. Maria parvula erat quando mortuus est pater eius. Nomen matris eius erat Dina, quae soror erat Elizabeth, Iohannis matris. Postquam ergo mortui sunt pater
10 Mariae et mater, ipsa in Ierusalem manebat cum Elizabeth, matris suae sorore, donec desponsata est Ioseph, patrui sui filio. Mathan vero, qui Estham duxerat, genuit ex ea Iacob. Et mortuus est Mathan. Estha alteri viro est data, e stirpe Nathan, cui nomen Melchi: non enim prohibet lex viduam alii
15 viro dari. Melchi autem iam duo filii erant, quibus nomina Levi et Mathat; et ex illa genuit Eli. Et mortuus est Melchi, tres filios relinquens ex duabus uxoribus genitos, Levi et Mathat e prima, et Eli ex Estha, Iacobi matre. Itaque Eli et Iacob uterini fratres fuere. Levi uxorem duxit, et mortuus est sine
20 prole. Huius uxorem duxit Mathat frater eius, ut semen ei suscitaret, et mortuus est sine prole; et duxit eam Eli, ut ipse Mathat semen suscitaret, qui Levi suscitare voluerat. Sed hic quoque sine prole mortuus est. Tunc surrexit Iacob, uterinus frater Eli, et uxorem eius duxit, ut semen ei suscitaret, cui fra-
25 ter non esset a suo patre genitus; et genuit Ioseph. *Ioseph ergo secundum naturam est filius Iacob; secundum legem vero filius Eli, qui semen Mathat suscitare debuit; et filius Mathat, qui semen debuit suscitare Levi, qui primus uxorem duxit. Et ideo evangelista ita scripsit: « Ioseph, filii Eli, filii Mathat, filii
30 Levi, filii Melchi », quia Levi et Mathat et Eli fratres fuerunt, filii Melchi. Et huius rei documentum hoc est, quod unusquisque alii semen suscitabat. Nam Iacob Eli suscitabat: quodsi Eli semen reliquisset, non suscitaret ei Iacob. Ad confirmandum autem sermonem meum, hos in tabula describam, infra subiecta [1]:

p. 44.

[1] Vide p. seq.

p. 45.

*David

Genealogia secundum Matthaeum		Genealogia secundum Lucam
Salomon		Nathan
Roboam		Mathatha
Abias		Menna
Asa		Malca
Iosaphat		Eliakim
Iorum		Iona
Ochozias		Ioseph
Ioas		Iuda
Amasias		Simeon
Ozias		Levi
Iotham		Mathat
Achaz		Iorim
Ezechias		Eliezer
Manasses		Iesus [1]
Amon		Her, Elmadam
Iosias		Cosan, Addi
Iechonias		Melchi, Neri
Salathiel	Iacob et Eli, filii Esthae	Salathiel, Zorobabel
Zorobabel		Resa, Ioanna
Abiud		Iuda, Ioseph
Eliacim	Iacob pater Ioseph naturalis	Semei, Mathathia
Azor		Mahath, Nagge
Sadoc		Hesli, Nahum
Achim	Levi Mathat Eli fratres, patres Ioseph secundum legem, et filii Melchi	Amos, Mathathia
Eliud		Ioseph, Ianne
Eleazar		Melchi, Levi
Mathan		Mathat
Iacob		Eli

[1] Syr. « Ioseph ».

Haec ita nobis tradiderunt viri supra laudati. Ferunt[1] insuper Iudaeorum singulas tribus patrum suorum genealogias habuisse in archivis tabernaculi repositas. Cum, inquiunt, praedatum venissent Edomitae adversus Philisthaeos, deportaverunt
5 secum ab Ascalon puerum parvulum, sacerdotis cuiusdam, Herodis nomine, filium. Nomen autem pueri erat Antipater. Qui, cum patri pecunia ad redimendum eum non esset, in Edom mansit, et mores Edomitarum Hebraeorumque didicit. Hic amicus factus est Hyrcano, summo sacerdoti Iudaeorum fratrique
10 Aristobuli, qui super Iudaeos regnabat. Huius Aristobuli matris nomen erat Alexandra. Haec regimen Israel novem annos tenuit, atque Iudaeorum moris (q ā n ō n ē) propugnatrix acerrima existens, legis transgressores puniebat. Eadem Alexandra duos filios suos ad principatum et munus sacrum *in populo p. 46.
15 evexit, Aristobulum regem, Hyrcanum summum sacerdotem *constituens.* Cum autem venisset Pompeius, Romanorum dux, et Ierusalem expugnasset, captum Aristobulum Romam misit, et in eius locum Hyrcanum fratrem suffecit. Dictus autem Antipater, cum esset amicus Hyrcani, Romam ad Caesarem ibat,
20 regnique eius negotia pro eo agebat, quippe in quem assidue machinaretur Aristobulus frater. Duxit praeterea Antipater inter uxores filiam Aretae, Arabum regis, cui nomen Cypris (Q ō p r ī d ā); ex qua genuit filios Ioseph, Pherorem[2], Phasael et Herodem, et filiam Salome[3]. Cum autem venissent Parthi[4]
25 praedatores in Ierusalem, Hyrcanus ex Iudaea Babylonem captivus est deportatus; cuius in locum Antipater constitutus a Caesare est. Hic autem per invidiam Iudaeorum, hominem ethnicum in se regnare aegre ferentium, coniuratione facta necatus est, eiusque in locum Caesar filios eius, Phasael et Ioseph,
30 rectores in Iudaea suffecit. Quo viso Herodes, Romam profectus machinationibus ac donis, quae offerebat, effecit ut ipse Iudaeae Palestinaeque omni rex praeficeretur. Ierusalem reversus Iudaeos bellum in se parantes evicit, fractoque muro vestem sacerdotum arripuit, et apud se tenuit; et exinde unum
35 sacerdotem quotannis instituebat. Ipse autem Herodes, cum

[1] Cf. Euseb., *Hist. Eccl.*, I, 6. — [2] Syr. « Prōdā »; nisi legendum forte sit « Prōrā ». — [3] Cf. Joseph., *Ant.*, XIV, 7. — [4] A in marg.: « id est habitatores Euphratis » (*Pĕrāth*).

nulla esset inter Iudaeos stirpe insignitus, nec inter proselytorum quidem varios populos eius descripta esset origo; idcirco pudore motus, omnes duodecim Iudaeorum tribuum genealogias, quae in archivis servabantur, perdidit. Quo fit ut hodie maiorum suorum nomina illi ignorent. 5

p. 47. Anno trigesimo tertio *eiusdem Herodis natus est Dominus noster Christus. Viri autem illi, quos supra memoravi, Iosephus et Africanus, explorate de generatione eius cognoverunt, et ita tradiderunt ut scripsi. Et hic impletum est verbum Iacob: « Non discedet sceptrum de Iuda, nec interpres inter pedes eius, 10 donec veniat ille cuius est »[1]. Herodes regnare coepit anno octavo Augusti; et anno trigesimo tertio Herodis, Augusti autem quadragesimo secundo, natus est Christus. Ioseph autem Mariam sibi desponsavit, quasi haereditatem repetens; et adhuc parvulam in domum suam duxit. 15

Series ergo generationum ita procul dubio se habet, prout ego ex ⌜genealogiarum scriptis[2] historiisque ecclesiasticis comperi.

Caput IX.

Cur angelus Zachariam quidem cum obiurgatione, Mariam 20 vero pacifice allocutus est; et Zachariam, quia dixit « Quomodo hoc sciam », loquela privavit, Mariam autem benigne docuit?

Sunt qui ad hunc modum dicant: Quoniam haec mater erat Salvatoris, ille vero praecursoris pater, angelus secundum utrius- 25 que qualitatem officii verba sua ostendit; et illi quidem, tamquam servo, in visione turbationis cum verbis obiurgationis ac loquelae privatione apparuit; hanc autem pacifice allocutus est, et blanda salutatione confirmavit. Hi vero minime intellexerunt, nullam esse apud Deum personarum acceptionem, ut 30 alium honoret alium contemnat. Sed quidam theophori viri aliter dixerunt. Beatus quidem Zacharias senex erat et sacerdos, aetate quoque provectus et in scripturis versatus:

p. 48. ut decet esse sacerdotes, qui scire debent iudicium ferre, *innocentes iustificare, reos damnare. Sed et in scripturis de 35

[1] *Gen.*, XLIX, 10. — [2] Seu: « ex Iubilaeis » (*Iubbālāyē*). Cf. infra, cap. XIII, fin.

nativitate Isaac patris sui legerat, quomodo parentibus senescentibus natus sit, Deusque Abraham reprehenderit, quod in corde suo de verbo ipsius dubitasset; Saram quoque, quod in corde risisset, iratus reprehenderit. Et quamvis amissa iam
5 muliebri consuetudine hoc fecisset, ambo tamen a Deo correpti sunt, qui potest vel ex mortuis suscitare. Neque enim naturae hoc difficile erat: nam et post mortem Sarae, Abraham multos filios genuit ex Cethura. Si ergo ille, cum senex esset et in scripturis versatus, didicissetque ex iisdem scripturis
10 quomodo praeter naturam patres sui in deserto ambulassent, manna pasti et aqua de petra poti, nec vestamentis quidem eorum per quadraginta annos contritis: cum reliquis signis, et coram Pharaone et postea factis, quae in scripturis descripta sunt: si haec, inquam, oblitus angelum responso minus sincero
15 excepit, neque corde solum, ut Abraham et Sara, dubitationem suam revolvit, iuste ab angelo condemnationem accepit. Hoc ⌈initio [1] Lucas scribit: « Apparuit Zachariae angelus Domini, stans a dextris altaris incensi » [2]. Non inepto in loco *visus est*, nec tempore indebito: sed « a dextris altaris », dum incensum
20 offerebat, quod semel tantum in anno. Et cum turbatus timeret, confortabat eum angelus, dixitque ei: « Ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est oratio tua »: ostendens quod assidua oratione Creatorem suum *de hac re* supplicare consueverat. Quid ergo? « Et uxor tua Elizabeth pariet tibi filium », et reliqua.
25 Quid ergo Zacharias? Animi perturbationem oblitus visioneque quasi insolita reiecta (quamquam per veteres scripturas non inaudita), *rebusque divinis neglectis, cogitationibus cedit humanis, indigna respondet: « Quomodo credam et assentiam his rebus mirabilibus atque terribilibus, quas dicis? » Imo po-
30 tius, o doctor Israel, cur non tu, qui maiora hoc miracula legis, populumque doces: cur non temet ipse doces? Et quid obstabat quominus hoc intelligeres? Nempe, « Ego sum senex, et uxor mea processit in diebus suis ». Dignus plane reprehensione est sacerdos senex, legis doctor, cui angelus appa-
35 ruit tamquam a Deo missus. Qui potest et naturas mutare et aridas humectare, non potest naturam germinare facere, in qua quantulumcumque viriditatis adhuc inest? Aut tu Saram et

p. 49.

[1] S om. — [2] Luc., I, 11 seqq.

Hannam concepisse oblitus es? Oblitus es et aquam de petra arida bibisse patres tuos? Oblitus es mare divisum et Iordanem? Oblitus es serpentem elevatum? Oblitus es virgam Aaron patris tui germinasse et amygdalas [1] maturasse? Oblitus es signorum prophetarum et sacerdotum? Verane tibi haec sunt, an falsa? Et si vera, quid nunc dubitas? Si autem falsa, cur non *ita* populum doces? Ergo et naturae et scripturae oblitus es: nihil enim dixi tibi a natura alienum, si natura adhuc integra sit genitura. Cum ergo ipsa scriptura doceat te signa Domini fortia esse: haec oblitus, mutus esto, donec haec verba mea factis impleantur, quibus iugiter impleri solent. Et iure lata est sententia in sacerdotem senem, qui sibi dicta non accepisset. Quid autem Maria puella, paupera, corpore virgo, cui alta difficiliora essent intellectu, utpote scripturarum mundique insciae, aetate tenui, indoctae, et scripturarum experti, huiusmodi affatus antehac insuetae? *Etsi enim in scripturis senes genuisse scriptum sit: tamen ut virgo sine viro pariat, nec natura hoc nec scriptura comprobat. Quod utique, si Zachariae nuntiatum fuisset, virginem nempe sine viro concepturam, non modo pro mendaci angelum habuisset, verum etiam acriter obiurgasset. Si ergo ea non accepit, quae per naturam aliquando fiebant, quanto minus ea quae supra naturam sunt, nec a scriptura facta fuisse comprobantur, *accepisset?* Numquid ergo illa petulis verbis et incredulis, sicut et Zacharias, *respondet?* Quid autem angelus ad eam? « Ave, gratia plena, Dominus noster tecum, benedicta tu in mulieribus » [2]. « Quae cum audisset, turbata est »: et iuste, porta clausa est, nec virum ad feminam quacumque de causa intrare mos est. Atque ob ipsum eius ingressum turbari oportebat; pavida enim feminarum natura, maximeque virginum est. Ingressus igitur ad eam *angelus* salutavit eam. At illa perfidiam metuens, « cogitabat qualis esset ista salutatio ». Angelus cum videret eam timere, metum eius resolvit, dicens: « Ecce in utero concipies et paries filium », et reliqua. Illa autem suspicata eum ignorare quod virgo esset, nec scire secreta, dicit ei: « Nescis forte tu quod virum non cognosco: quomodo ⌜potest esse conceptio [3] sine consortio virili? ». Etsi enim omnium genera

[1] *Num.*, XVII, 8. — [2] Luc., I, 28, seqq. — [3] S: « virgini potest esse conceptio ».

virtutum in scripturis narrantur, miraculum autem huiusmodi, prorsus nullum. Non autem dixit: « Quomodo hoc sciam? Quomodo hoc ita esse sciam? ». Sed [1], « Suscipio verba tua: quomodo fiet conceptio sine viro? ». Locum discipulae occupat, ⌜ac si *aliquid *prius* inauditum audiat [2]. Et iure angelus animum eius sedavit. Nec enim, ut arbitror, ipsi angelo ante revelatum erat quod virgo sine viro conciperet. Quod autem doctori vix notum est, quomodo discipulus sine magistro accipiat. At credidit tamen illa, et respondit: « Ecce ego ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum ». Et statim currebat festinanter, ut per conceptionem Elizabeth veritatem edisceret. Idcirco autem Zacharias loquela privatus est ne, si secretum revelaret, amici eius vituperarent eum, et somniorum somniator putaretur, velut Ioseph. Vel hanc ob causam: ne cum angeli verba divulgasset, de Rege investigaretur, cuius praeco ipsius *Zachariae* filius erat futurus, et illi ab initio multiplicarentur inimici. Et haec nunnullorum sententia est theologorum.

p. 51.

Caput X.

Quare Matthaeus dicit Ioseph Nazareth habitasse, eo quod Archelaus in Iudaea regnaret; [3] Lucas vero in ipsa annuntiatione ⌜dicit: « Missus est Gabriel [4] ad civitatem cui nomen Nazareth » [5]?

Ioseph ante tempus annuntiationis Nazareth venerat ibique habitavit, huiusmodi ob causam: Herodes, postquam constitutus est rex, investigare coepit de stirpe regum ac sacerdotum; quorum alios occidit, alios perdendos curavit. Misit quoque, et sacerdotem quemdam, Hananiel nomine, vulgari origine, de Samaria introduxit. Ioseph igitur, cum esset de semine David, fugit de Bethlehem, civitate David, « et veniens habitavit Nazareth », in civitate advenarum et eorum qui stirpe ignobiles erant atque despecti. Quos inter degebat ut necem effugeret; ibique fabri artem didicit. Sed desponsata sibi Maria, postquam ab Augusto decretum erat ut totum regnum eius describeretur, ascendit in civitatem suam Bethlehem, et una

[1] A add.: « ac si aliquid *prius* inauditum audiat ». — [2] A om. — [3] Matth., II, 22, 23. — [4] A om. — [5] Luc., I, 26.

cum eo gentiles sui omnes, ne si tunc describi negligeret,
p. 52. *hereditatem amitteret. Huius autem census haec causa fuit: ante id tempus Romani a consulibus regebantur, usque ad Gaii tempus, unius ex consulibus, qui Caesar constitutus quatuor annos regnavit. Post hunc regnavit Augustus, qui 5 orbem in unum collegit, regionesque subegit. Hic omnes homines, in sua quemque civitate aut urbe, sub nova ditione describere voluit. Qui autem describebantur sperabant eum dona sibi largiturum, ut regum mos est, ut domos suas aedificarent, et in sua quisque civitate manerent. Ad Iudaeam 10 describendam venit Quirinius dux, iudexque iustus. Quo cum ascendisset, natus est Salvator noster; et post octo dies circumcisus est puer. *Parentes eius*, postquam ad templum ascenderunt, reversi sunt in civitatem suam Nazareth. Paulo post, hoc est tres circiter menses, venerunt Magi, et in Pa- 15 lestinae partibus demorantes de Rege Iudaeorum sciscitabantur; quem cum invenissent et adorassent, Ioseph in somnio monstratum est ut acciperet puerum et matrem eius, et in Aegyptum fugeret. Postquam fugerunt, misit Herodes et occidit pueros ⌜in pagis[1] Bethlehem, et in omnibus finibus eius. Nam 20 in ea nemo habitabat nisi advenae et ignobiles; optimates enim, qui noti erant quasi regia stirpe oriundi, timebant ibi manere. Ideoque et in finibus Bethlehem habitantes occidit, quia optimates foras se recepisse cognovit: a bimatu et infra, iuxta *tempus* stellae quae Magis apparuit. Nomen autem regis 25 qui Magos miserat ⌜Pīrām Šābōr[2] erat. Quidam vero dixe-
p. 53. runt *non nisi altero post nativitatem anno venisse Magos. Sed hoc verum non est. Si enim verum esset, cum Iohannes iam plus quam duos esset annos natus, cur propter eum occisus est pater suus? Sed stella Magis statim apparuit postquam 30 Zachariae ab angelo nuntiatum est de Iohanne; et tempus abhinc, donec fugit Ioseph et Herodes illusus pueros occidebat, minus duobus annis fuit. Sacerdos quidam, Zachai nomine, Herodem certiorem fecit, Zachariae sacerdoti, iam longius aetate provecto, filium natum fuisse, et in huius annuntiatione 35 ac nativitate miracula facta: nuntiatum eum ab angelo; patrem loquela privatum, donec esset natus; post natum vero

[1] A: « in deserto ». — [2] A: « Pīr Šābōr ».

aperto ore patrem prophetasse, et mirabilia de eo fuisse elocutum. Quapropter misit Herodes ut apprehenderet eum; et Zachariam quidem *ad quaestionem* adduxit; Elizabeth autem, hoc audito, filium suum sustulit, et in montem fugit. Zachariam
5 denique immanibus tormentis cruciarunt ut filium suum proderet; sed hunc non invenerunt; illum autem occiderunt inter gradus (κατάστρωμα) et altare: ad altare enim confugere conatus interclusus est: cuius sanguinem Dominus idcirco *Iudaeis* imputavit, quod eorum consilio interfectus esset.

10 Fertur de Nathaniel, de quo Dominus testimonium perhibuit, quod mater eius propter tyranni crudelitatem filium suum sustulit, forasque eductum et in sporta inclusum ex ficu insipida, quae ibi erat, suspendit, et nocte exiens sub tenebris lactabat. Interrogata autem de filio suo, occisum eum cum
15 *ceteris* parvulis fatebatur; fecitque pro eo luctum cum reliquis mulieribus, quarum infantes occisi erant. Et cum anni spatium plus minus expectasset, infantem *domum* reduxit; et undenam esset *puer* iste interrogantibus respondit: Arabum comitatum transiisse, et postquam ibi in tentoriis pernoctassent,
20 puerum istum relictum fuisse *ab eis; se autem humana miseratione permotam suscepisse eum ac nutrivisse. Ubi autem adolescebat puer, cum homines ignorarent utrum filius eius esset an non, ipsa filio suo dixit: « Filius meus es, sed ego propter caedem *infantium* negavi te ». Mansit ergo inter ha-
25 bitatores civitatis suae; sed quasi advena ab eis putabatur. Quem cum vidisset Iesus, id de eo testatus est quod ceteri ignorabant: « Ecce vere Israelita, in quo dolus non est » [1]. Quis autem ex Iudaeis non erat filius Israel? aut quomodo haec ei verba locutus esset, nisi de Israel non esse putaretur?
30 Unde et ipse Nathaniel audiens miratus est, et respondit: « Unde me nosti? ». Et curnam miraretur, cum ipsum non *noti* cuiusdam hominis filium esse dixisset, sed communis patris filium? At Dominus secretum ei in memoriam revocavit, solum ipsi et matri notum: sub ficu scilicet eum fuisse abscon-
35 ditum. Ille autem, cum huius rei famam inter homines divulgari nollet, respondit: « Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel ».

p. 54.

[1] IOHAN., I, 47, seqq.

Elizabeth, postquam filium suum sustulit et in desertum fugit, *fracta* aerumnis mortua est. Ioseph, cum ad censum venisset, Bethlehem breve tempus demoratus est; atque timore correptus fugit. Cum autem venisset in Aegyptum, ibique duos annos mansisset, mortuus est Herodes, postquam 35 annos regnaverat; cui successit filius Archelaus. Reversus Ioseph, in Bethlehem habitare voluit; veritus autem ne forte de novo quaereretur, puerque comprehensus occideretur, reversus est Nazareth, *ibique* inter mixtam advenarum turbam habitavit. Unde Matthaeus ait: « veniens habitavit Nazareth » [1]. In Bethlehem quidem habitare voluit, *in paterna domo; sed *re vera* in Nazareth habitavit, ubi ante commoratus erat. Lucas ergo, cum dixerit « ad civitatem cui nomen Nazareth » [2], de priore commoratione locutus est; Matthaeus vero de secunda: bis enim Nazareth moratus est.

p. 55.

Caput XI.

Utrum Dominus noster, dum in mundo erat, carnes manducavit, an non?

Dominum nostrum carnes manducasse, multis argumentis comprobatur; et in primis ex hoc, quod agnus paschalis quotannis mactabatur; ex quo quisquis non manducaret extinctioni a lege deputabatur. Etsi enim sint qui nec ipsos Iudaeos pascha manducasse contendant nisi eo anno quo passus sit Dominus; hoc tamen verum non est. Lucas enim ait: « Ibant parentes eius per omnes annos Ierusalem ad festum paschae » [3]. Si ergo « per omnes annos », nullus plane annus fuit quo Ierusalem non ivit. Hoc idem et Iohannes ostendit, qui tria paschata inter baptismum et passionem memorat. Neque enim carnium esus nefas inter Iudaeos habebatur. Sacerdotes, filii Eliab, a vino se abstinebant, et nazaraei legis a vino et sicera: « Vinum et siceram non bibet », ait angelus ad matrem Samsonis, « quia nazaraeus Domino puer erit ab utero » [4]. Animalia immunda *lex* prohibuit, et abstinentiam a vino et sicera praescripsit; carnes vero sacerdotes

[1] Matth., ii, 23. — [2] Luc., i, 26. — [3] Luc. ii, 41. — [4] *Iudic*, xiii, 7.

iugiter edebant in domo Domini. Sed vinum bibere prohibiti sunt sacerdotes, quando coram Domino intrabant; propter vinum enim perierunt Nadab et Abihu. Sed etiam vinum, a quo illi se abstinebant, Dominus noster bibit; Iudaeis enim in quodam loco ait: « Venit Iohannes neque panem manducans neque vinum bibens, et dicitis quia daemonium habet: venit Filius hominis manducans et bibens, et dicitis: Ecce *homo edax et bibens vinum »[1]. Manifestum est ergo Do- p. 56. minum nostrum carnes manducasse, et nobiscum in omnibus fuisse tentatum, absque peccato. Qui autem Dominum *omnino* e carne tollunt, negant eum carnes manducasse, quippe cui passionum tentationumque naturae experti carnes edere displiceret. Sed falsa haec eorum opinio est; nam et vespere *ipsius diei* quo occidendus erat, carnes paschae comedit: quod enim discipuli euntes paraverunt, agnus fuit paschalis, non aliud quidpiam.

Caput XII.

Unde compertum est Dominum nostrum die sexta Ianuarii baptizatum fuisse? et quota die *hebdomadae* baptizatus est? et quando venit Iohannes ad Iordanem?

Ut quidam tradunt, Iohannes venit in desertum Iudae statim post dies paschae, mense quo redempti filii Israel per mare transierunt. Item, festivitatis die, quo per Iordanem divisum transierunt, eodem *Iohannes ad Iordanem* venit; ut quo die vetus testamentum inceperat, eodem inciperet et novum; et per earundem aquarum lavacrum, quibus divisis populus olim probatus est, nunc iterum probaretur. Mansit itaque Iohannes *baptizans* a decima quarta primi mensis usque ad nonum mensem expletum. Et annus fuit 335us Graecorum; et quarta decima *lunae* in diem decimam[2] Aprilis solaris incidit, feriamque secundam. Et mansit novem menses, spatium temporis naturale praegnantium, baptizans et viam purgans ante eum qui nasciturus erat ex aqua et Spiritu. Et multis modis viam purgabat ante eum, et impedimenta ⸢tollebat[3]. Ut ipsa

[1] Luc., vii, 33, 34. — [2] A: « vigesimam » (vide infra). — [3] A: ܘܪܟܐ, vox ignota; S: ܘܪܩܐ, « stimulans » (sic); lege ܘܢܩܠ (?).

p. 57. natura facere solet, primum per *morum bonorum *exemplum* poenitentiaeque proclamationem munus suum ostendit; deinde, a sacerdotibus ac Pharisaeis interrogatus, bene confessus est: « Ego non sum Christus, sed vox in deserto clamans, sicut scriptum est in Isaia propheta » [1]; et demum reprehendit eos: « Genimen viperarum » [2], et reliqua. Tribus his gradibus *procedebat,* secundum gradus infantis in utero, cui primum aqua, deinde aëre, demum igne ministratur. Primum mores suos praeclaros ostendit, deinde prophetiae eventum, postremo reprehensionem *adhibuit.* Mores aquae comparavit, prophetiam spiritui aëris, reprehensionem igni. Si ergo a decima die Aprilis solaris 270 dies numeraveris, quinta Ianuarii die completi sunt: Aprili scilicet 20 dies sunt, Maio 31, Iunio 30, Iulio 31, Augusto 31, Septembri 30, Octobri 31, Novembri 30, Decembri 31, Ianuario 5: et summa eorum est 270 dies, seu novem integri menses infantis. Venit Pater futuri saeculi ut baptizaretur et filios gigneret, qui nascerentur et resurgerent [3]; et baptizatus est sabbato die: quod sic scire potes: baptizatus est anno 336°: et si computationem feceris, annus ille dominica die incepisse invenietur; et eodem anno epiphania in sabbatum incidit, hoc est in sextum Ianuarii diem. Mansit Iohannes baptizans, et Dominus quoque, unum usque annum. Et in carcere inclusus Iohannes unum annum mansit; et occisus est anno antequam Dominus noster. Conceptus erat mense quinto antequam Dominus noster; et ⌜nascendo [1] quinque mensibus eum praevenit, ad mortem autem uno anno. Baptizatus est *Dominus* die p. 58. sexta *Ianuarii: quo indicatur, ut supra diximus, sexto millennio venisse. Baptizatus est autem sabbato, quia per baptismum suum requiem significavit. Et iure illum diem baptismo suo assignavit, qui *olim* ad Dei requiem sepositus erat: *quo die* et turbae, a labore quiescentes, frequentiores adessent. Et ideo baptismum eius sabbato fuit: primo, quia illo die novem menses expleti sunt: secundo, propter sextum millennium; tertio, propter requiem sabbati.

[1] IOHAN., I, 20, 23. — [2] LUC., III, 7. — [3] *Ps.* LXXVIII, 6. — [1] A: « ad baptismum ».

Caput XIII.

Quando fuit ieiunium Domini nostri, quo tempore anni, quo mense? et quamdiu moratus est postquam baptizatus est donec ieiunavit?

5 Secundum trium illorum evangelistarum testimonium, postquam baptizatus est, exiit statim in desertum ieiunare. Et Iohannem quidem Baptistam, qui post baptismum *Domini* plusquam annum mansit, continuo in carcere conclusum narrant. Sed illi nil de temporibus curabant, modo venirent ad dispensationis 10 eventum: ad baptismum dico, ad pugnam contra Satanam, ad mysteria quae tradidit, ad passionem, mortem, et resurrectionem eius. Beatus autem Iohannes, videns illos tempus post baptimum neglexisse ac abbreviasse, hoc aegre ferebat; ipseque Andream et Simonem postero die venisse, et die tertio 15 nuptias in Cana Galilaeae factas protinus narravit. Atque postquam Dominus noster baptizatus est, sicut ceteri homines, Spiritusque super eum descendit, et Pater de excelso testimonium eius dixit, Iohannes quoque, cui fidem habebant *Iudaei*, illum maiorem se esse dixit: quidam ex eis se illi iunxerunt, quasi 20 magistro et doctori; et *aliquid temporis* apud eum morati abierunt, nondum in duodenas et septuagenas turmas distributi. Sed et ipsi quoque evangelistae, initio narrationis suae, Iesum in montem excelsum ascendisse dicunt, *discipulosque *ad se* vocasse, et ex eis primum duodecim elegisse, deinde 25 septuaginta. Sed unde tam cito haec ei discipulorum multitudo esset, ex quibus duodecim et septuaginta eligeret, nisi diutius expectassent, donec ab invicem *de eo* audirent, et *ad eum* venirent? Sed post baptismum eius, ut Iohannes ait, moratus est, donec Ierusalem quarta decima lunae ingressus est, et 30 pascha celebravit et exivit. Et in fine pentecostes ascendit in montem, ibique quadraginta dies mansit in ieiunio et oratione. Sed age dum, causam inquiramus quare in desertum exiverit postquam id tempus moratus esset post baptismum. Satanus, ut dicunt scripturae, in sanctos sedulo machinari solet, atque 35 invidia motus strenue cum eis decertare, et ad pugnam eos allicere, si forte pugnantes vincantur. Hic cum vidisset prodigia in annuntiatione ac nativitate Domini nostri facta: laudes

p. 59.

angelorum, pastorum praeconium, dona Magorum, atque alia huiusmodi: magnum quid eum, et fortasse vel Dei filium esse existimabat. Sed cum ab Herode fugisset, in ambiguum cessit, et dicebat: Hic si tanti esset honoris, quanti dicitur, non praevaluisset in eum manus Herodis. Cumque eum et manducare et bibere videret, hominem gulosum esse suspicatus est. At rursum vero in baptismo eius mirabilia vidit, caelos apertos, Spiritum descendere, Patrem clamare, Iohannem tremere, comitantes angelos. Quae cum vidisset, iterum magnum quid esse eum putabat. Sed ubi Nazareth venit, et cibis delectabatur, in magnam *denuo* animi haesitationem incidit; et hoc unum secum volvebat, eum, cui ciborum appetitus esset, et vanae gloriae p. 60. *cupidum esse debere. Haec dum excogitat, ut olim in Iob fecerat, id ei Salvator noster protinus ostendit, quod ipse *scire* cupiebat; ut seipsum illo fortiorem esse demonstraret. Et statim in desertum exiit, et a cibis se abstinebat. Ibique, cum id temporis spatium consumpsisset quod et Moyses et Elias, esurivit: per hoc ostendens se nostra carne indutum esse, atque humanum esse, et nostra fragilitate passibilem. Quem cum vidisset *Satanus* esurientem, animum collegit, et accessit ad eum, si forte posset eum depravare. Et Dominus noster mite cum eo pugnam inivit. Satanas vero, cum in eum, ut olim in Adam, bellum fecisset, primum gulae, deinde avaritiae, postremo vanae gloriae *illecebris* adhibitis, victusque nihilominus exstitisset: Iesus in virtute Spiritus in Galilaeam rediit. Quod post pentecosten ascenderit Iesus ieiunare manifestum est: nam eodem tempore ascendit quo et Moyses. Sed et aestatis dies difficillimi sunt ad ieiunium propter ardorem solis aërisque calorem. Atque ieiunium Moysi, qui bis ieiunavit, utraque vice aestatis tempore fuit; et si ille hieme ieiunasset, Satanae dicere licuisset: Hic, si aestate ieiunaret, sicut et Moyses, sustinere non posset. Distulit ergo ieiunium suum usque ad tempus quo ieiunavit Moyses, ubi et calores maximi sunt.

Alii theophori viri dicunt eum Aprili mense ieiunasse, quo tempore primi homines erraverunt. Hoc autem verum non est: sed vigesima die Ianuarii lunaris baptizatus est, et mensem unum in Cana moratus est, et in Galilaea quoque *unum,* donec de eo discerent discipuli, qui se ad eum iunxerunt: *hoc est,* ii qui de eo per Iohannem audierant; et Aprili mense ante

festivitatem ascendit Ierusalem. Nam sedes evertit eorum qui columbas et oves vendebant, quae ad festum paschae utique vendebantur. Atque, quomodo *fieri potuit ut Aprili ieiunium incoharet, cum evangelista doceat eum Aprili in templo fuisse, et usque ad azymorum dies expletos *ibi* mansisse? Sed ieiunium suum cum Moysi *ieiunio* fecit convenire, ut ieiunium ieiunio et testamento testamentum aequaretur: ille tabulas, quas portabat, fregit, quia vicit Satanas et cecidit populus; hic autem et Satanam et vitulum fregit, et tabulas Spiritus refecit. p. 61.

Sed forte quis interroget: Cum Dominus noster istis diebus ieiunaverit, cur nos eius ieiunium praevenimus, nec eodem quo ille modo ieiunamus; ut omnia quae fecit Dominus, iisdem quibus et ipse diebus, observemus et nos? Attamen patres sancti, videntes tres evangelistas ieiunium statim post baptismum memorasse, deinde *Domini nostri* dispensationem *narrandam* incohasse, ieiunium statim post epiphaniam celebratam mandarunt. Hebdomadam vero passionis ⌜diebus *post* quartam decimam [1] observabant: quos passionis dies varie tractabant. Quidam ex eis prima die azymorum ieiunabant, secunda vero aut tertia *die* ieiunium solvebant, nec quidquam de dominica curabant. Alii per totam hebdomadam azymorum ieiunabant, et dominica ieiunium solvebant. Alii illis diebus ieiunabant, quibus passus est Dominus, hoc est, feria sexta et sabbato, et dominica solvebant ieiunium. Sed Nicaena synodo congregata concesserunt *patres* ut ieiunium coniungeretur cum passione, hoc est ⌜cum paschate [2], ut resurrectio Salvatoris nostri post absolutum ieiunium fieret. Et ieiunium est quadraginta dierum, nec amplius nec minus — nam et ieiunium apostolorum et Eliae per quadragenos dies observamus — hoc est, sex hebdomadarum senos dies habentium. Cum autem dominicis *non ieiunetur, manent dies triginta sex; et quatuor dies de septima hebdomada *desumendi sunt*. Sexta autem feria est absolutio ieiunii; unde et sexta feria [3] ad vespertinum *officium* mysteria paschae addimus. Sexta ergo feria et sabbatum ad passionem pertinent; neque ieiunii dies sunt, sed crucifixionis. Omnes dies sunt qua- p. 62.

[1] Ad verbum: « diebus quartae decimae ». — [2] In cod. ܠܦܨܢ quod corruptum videtur pro ܠܦܣܢ. — [3] I. e., feria quinta post solis occasum. Vertendum fortasse est: « ad vesperam mysteria paschae adhibemus ».

draginta duo; hoc est, quadraginta ieiunii Domini nostri, et feria sexta crucifixionis, et sabbatum mortis.

Sunt vero qui ieiunium computent usque ad sabbatum ante *dominicam* palmarum [1], ita ut dominicis inclusis dies 41 comprehendantur. Sed ut res ipsae testantur, dies ieiunii ⌜passionem significant [2]; nam in eis genuflectitur, et mysteria plena, *id est* cum consecratione, non conficiuntur. Ubi autem passio et genuflectio sublatae sunt, mysteriaque conficiuntur, ieiunium non computatur: id quod ex dominicis ieiunii omnibus manifestum fit.

Usque ad pii Georgii patriarchae tempora mysteria ⌜meridie [3] celebrabantur, secundum communem dominicarum ordinem. Sed propter miseriam et afflictiones, quae in Christianos ceciderunt, praecepit pius Georgius ut sub vesperam mysteria agerentur. Išōʿyabh quoque de feria quinta ultima dicit: « Post solis occasum *officium* vespertinum incohant, et mysteria subiungunt: iis vero quae in passione fiunt prorsus dissimilia ». Unde manifestum est ieiunium hanc vesperam attingere; post ieiunium vero incurrere dies crucifixionis et mortis. Ut ieiunium quadraginta dies habere demonstremus, *praesto sunt* et alia ieiunia, Apostolorum nempe et Eliae. Feria sexta, quae est *quasi* ieiunii ⌜satelles [4], solvimus ieiunium. Unde liquet ieiunium passionis quadraginta *dierum esse, et paschatis die absolvi. Huius mei sermonis testes sunt Eusebius Caesariensis, Theodoretus, et libri Iubilaeorum [5].

CAPUT XIV.

Quando fuit ingressus Domini nostri in Ierusalem; quo tempore anni, quo die? et undenam fuit pullus, super quem Dominus sedit? et quid vocabulum « Hosannarum » significat?

Sunt qui dicant eum quodam mensis Octobris die intrasse. Alii autem dicunt eum statim post Lazarum resuscitatum intrasse. Hi documentum proferunt ex testimonio turbae, quae in ingressu eius testata est eum Lazarum revocasse atque a

[1] Syr. « hosannarum ». — [2] Ad verbum, « passio sunt ». — [3] I. e., interdiu. — [4] Syr. « gĕzīrā »: vide Tract. IV, cap. IX. — [5] Syr. « Yubbālāyē »; S in sing.: « liber dĕ-Yubbālāyā ».

mortuis resuscitasse; nec non ex lectione loci *evangelii* de resuscitatione Lazari, qui legitur feria sexta. At enim ingressus eius fit die dominica; et quomodo haec excogitaverint, nescio. Illi vero, qui dicunt eum mense Octobri intrasse, sic ratiocinantur: Dies palmarum [1], apud Iudaeos in festum tabernaculorum incidit; et sic eum celebrare solent. Die ergo palmarum, qui Octobri mense celebratur, intravit. Hoc autem falsum esse ostendit Iohannes evangelista, qui ait: « Iesus ergo ante sex dies paschae venit Bethaniam, ubi erat Lazarus; et fecerunt ei caenam ibi; et Lazarus unus erat ex discumbentibus cum eo » [2]; et hunc quoque cogitabant Iudaei interficere. Et ostendit Iesum postero die Ierusalem venisse, turbasque ad festum paschae congregatas ramos palmarum portantes obviam ei exiisse. Scriptura ergo non in festo tabernaculorum, sed die paschae [3] eum intrasse ostendit. Sed et illa quoque *sententia*, nempe quod statim post Lazarum resuscitatum ingressus sit, ab eodem Iohanne evangelista confutatur. Ait enim, postquam Lazarum resuscitasset, quosdam ex eis, qui *huius rei* spectatores fuissent, euntes sacerdotibus et Pharisaeis nuntiasse; illosque congregatos *consilium cepisse ut eum interficerent. Ait quoque evangelista: « Hanc ob causam non palam ambulabat inter Iudaeos, sed abiit inde in regionem iuxta desertum, in civitatem quae dicitur Ephrem; ibique morabatur cum discipulis suis » [4]. Ad haec implenda diebus non paucis opus erat. Etenim postquam Lazarum resuscitavit, et in desertum profectus est, ibique aliquantulum temporis moratus est, tum denique iterum reversus Bethaniam occulte venit; et paraverunt ei caenam in domo Lazari Bethania. Et undenam hoc scitur? Ex hoc, quod Martha ei ministrabat, et Lazarus unus fuit ex discumbentibus cum eo, et Maria vas unguenti effudit. Et ecce hic dies sabbatum erat. Cum autem occidisset sol, exivit ipse, et discipuli eius, et in monte pernoctaverunt, propter metum Iudaeorum. Et mane surgens reversus est, et venit et praetergressus est Iericho. Cum autem pervenisset Bethphage, misit duos ex discipulis suis, et adduxerunt ad eum asinam et pullum. Et dies erat dominica: nam quintum diem ante pascha,

p. 64.

[1] Syr. « hosannarum ». — [2] IOHAN., XII, 1, 2. — [3] I. e. circa festum paschae. — [4] IOHAN., XI, 54.

quod sexta feria fuit, si computaveris, dominicam fuisse invenies. Et secundum lunarem mensem dies fuit octava Aprilis, et vigesima prima Martii solaris. Et annus ille bisextilis erat. Quae ita esse invenies, si chronici computum retrorsum duxeris. Sed et de eodem computo certior fieri potes ex historia passionis. Ipse enim *Dominus* occulte dormiebat, quoniam Iudaei quaerebant eum interficere; neque palam inter eos ambulabat; sed interdiu in templo docebat, et nocte foris pernoctabat, p. 65. et ad hortum seclusum, qui erat *in monte, frequens se recipiebat. Unde et Iudas, quia eo se recipere solitus erat, noverat locum illum. Hoc ergo sabbati die Iudas iratus cogitabat quomodo eum traderet; ait enim evangelista, quod postquam Maria alabastrum in eum effudit, « domus impleta est ex odore unguenti » [1]: quod rarius in unguentis fit. Iudas ergo olei excellentiam agnoscens odoremque eius, ingentis pretii esse intellexit; et respondit Domino nostro: « Ut quid perditio huius olei facta est », quod trecentis denariis valeat, ad brevem horae voluptatem? Sperabat quidem Salvatorem nostrum dicturum: Recte dicit Iudas. Sed Dominus non secundum desiderium eius respondit: imo pulchre illam fecisse respondit. Sed perfidus iste Dominum nostrum sprevit, dicens: Hic, si secundum sanctorum normam incederet, non huiusmodi oleum a muliere meretrice accepisset, nec in brevem corporis sui delectationem tantum pretium perdidisset, *quod* decem milium pauperum caenam *praestaret*. Haec apud se meditans, ut eum traderet cogitabat. Et occasionem querebat secreto; quia non poterant eum interdiu comprehendere propter metum populi. Et Iudaei quoque ad hoc ei pecuniam se daturos promiserunt, ut latebras illius nocte sibi monstraret. Caenatus igitur *Iesus* exiit, forisque pernoctavit; et mane, hoc est die dominica, praetergressus est Iericho, et Bartimaeum caecum sanavit, et ad montem Olivarum venit; et mittens adduxit pullum et asinam ex Bethania. Pullus hic et asina Lazari fuisse dicuntur: et confidenter de eis misit, quasi fidus amicus. Et quosnam Dominus noster confiteretur nisi eos qui ipsi confessi essent? [2]. p. 66. *Neque asinam et pullum accipere voluisset alicuius qui non se diligeret. Si hoc voluisset, potuit et crucifigentium animum mutare, atque de

[1] IOHAN., XII, 3. — [2] Cf. MATTH., X, 32.

manibus Iudaeorum effugere. Sed hoc non fecit: sic nec asinam et pullum alicuius nolentis ducere voluit. Turbae autem illae, quae vespere sabbati venerant et viderant eum in Bethania, summo mane venerant, et alii cum eis, ut Lazarum viderent.
5 Bethania ab Ierusalem haud procul distabat, 15 stadia tantum, ut evangelista dicit [1], quae syriace « seddē » vocantur, et *in summa* quartam parasangae partem efficiunt. Iudaei propterea ibi erant, quod initio Aprilis ex oppidis suis Ierusalem convenerant, ut quarta decima die agnum pararent, ut pascha ede-
10 rent. Qui cum miraculum audissent Lazari resuscitati, non dubitaverunt *Iesum* a Deo esse. Sed et notus erat, ut filius Ioseph, Davidicaque stirpe oriundus. Cum insuper panem multiplicasset, et caeco de materno ventre *oculos* aperuisset, multo magis credebatur a Deo esse, imo et Messias esse, e domo
15 David expectatus: sicut in quodam loco dixerunt: « Messias, cum venerit, numquid maiora quam quae hic facit miracula facturus est? » [2]. Et exiit obviam ei ad montem Olivarum omnis turba eorum, olivarum ac palmarum ramos portantes, huiusmodi ob causam. Postquam Iudaei Babylonem descenderunt
20 in captivitate sub Nabuchodonosor, manserunt ibi donec regnavit Cyrus Persa. Quibusdam ex eis concessit Cyrus ut ascenderent, domosque suas aedificarent. At quoniam sine festis celebrandis manere in Ierusalem non poterant, coeperunt aedificare domum Domini. Gentes vero, quae in circuitu erant, perse-
25 quebantur *eos: numero enim pauci erant, quasi 50000. Et aedificabatur domus annos 46, donec regnavit Darius Hystaspis filius. Hic regnum adeptus liberationem et regressum omnibus populis edixit. Eius iussu ascendit populus, cui Zorobabel, filius Salathiel, quasi rex praeerat, una cum Iesu, Iosedec filio, sa-
30 cerdote. Accidit autem ut Ierusalem pervenirent mense septimo, qui est October, die vigesima prima, quae ultima *dies* est *festivitatis* tabernaculorum. Quibus, cum ad montem Olivarum pervenissent, illi, qui iam inde a diebus Cyri in Ierusalem erant, obviam exierunt olivarum, palmarum et salicum
35 ramos portantes, quos ad tabernaculorum festum sumpserant. Nam citrum et myrtum, et his similia, cum non haberent propter solitudinem *loci*, quas praesto habebant *arbores* ad festum cele-

p. 67.

[1] Iohan., xi, 18. — [2] Iohan., vii, 31.

brandum adhibebant. Quibus cum occurrisset *Zorobabel*, prae gaudio clamabant ei: « Hosanna filio David », hoc est « Redemptio ». Ješūsʿ enim « redemptor » sonat; Ḥošaʿ autem « redemptus »; ošaʿna[1] vero « redemptio ». Hebraïca enim haec vox est, et eam quasi « redemptio » interpretati, « Redemptio, inquiebant, filio David », quia regnum eius ab inimicis liberatum est; « Hosanna in excelsis », id est: de excelso est redemptio nostra, quae domui David facta est. Et cum vidissent redemptionem eorum ita effectam, hanc commemorationem statuerunt quotannis celebrandam; eamque « diem Hosannarum » appellarunt, id est « redemptionis ». Et *festum* Hosannarum quasi additamentum festo tabernaculorum imposuerunt. Et curaverunt ut hoc festum singulis annis celebrarent, utque ne tolleretur, dicentes: Si in die exodi nostrae de Aegypto Dominus nos paschatis festum celebrare iussit, huius quoque diei et nomen maneat et significatio; ut filii nostri regressum nostrum e Babylone recordentur. Ipsum autem tabernaculorum festum, quia Ierusalem iugiter convenire non poterant, propter *civitatum suarum longinquitatem, *domi* in sua quisque civitate celebrabant. Diem vero Hosannarum, qui regressum eorum de Babylone significabat, in monte Olivarum congregati eodem modo celebrare voluerunt atque in ipso regressu factum erat; et alii ex eis foris egressi, eorum instar qui olim regressi erant, ab aliis excipiebantur. Tum ergo, cum hic dies celebrari accidit, diebus inquam qui quartam decimam praecedebant, Dominus noster Ierusalem intravit. Cui, cum intraret, turbae obviam exierunt. Quasi David filium, huiusmodi receptione dignum, excipiebant eum, quia sciebant eum de semine David esse; Ioseph enim et matrem eius de regio semine esse notum erat. Pharisaei autem videntes increpabant eos, *dicentes:* Perperam facitis, regressum e Babylone mago isti et seductori tribuentes[2]. Illi autem, qui viderant quomodo Lazarum resuscitasset, non consentiebant sacerdotibus, sed dicebant: Non magi et seductoris est quatriduanum mortuum suscitare. Quo audito turbae multo magis cum hosannis ei plaudebant. Asino autem vehebatur, ut verbum Zachariae impleret. Sacerdotes ergo et scribae, cum populum increpassent ut tacerent, nec

p. 68.

[1] I. e., « Hosanna ». — [2] I. e., Dominum honorantes ritibus huius festi.

populo hoc placuisset, ad Dominum conversi dixerunt: « Increpa discipulos tuos: ecce enim quod non decet dicunt tibi. Et quare tu per vanam gloriam tuam simplices seducis? » Tum pueri et modo nati infantes clamabant ei Hosanna. Durius autem Iudaeis erat, quod eum vocabant « regem Israel, qui venit in nomine Domini ». Et ideo dixerunt ei ut illos tacere faceret, quia sub potestate erant Romanorum, qui forte, si *haec* audirent, et illum et ipsos occiderent: quemadmodum *in quodam loco dixerunt Domino: « Vade abhinc, quia Herodes quaerit te interficere » [1]. Cum ergo iterum ei dixissent ut pueros increparet, Audisne, inquientes, quomodo tibi quod non decet dicant isti? respondit eis, testimonium ex libro David proferens: « Enimvero, ex ore puerorum et infantium constituisti laudem » [2]. Illis autem nec hoc audire satis erat; sed iterato dixerunt: Obsecramus te, ut eos increpes: involucrum invidiae suae metum Romanorum praetendentes. Ille autem respondit: « Et si tacuerint hi, vel lapides clamabunt » [3]: hoc est: Vos, prae invidia contentiosi, viros ac mulieres, et turbas loquela praeditas, tacere fecistis; sed clamaverunt pueri et infantes, loquelae ac linguae usus imperiti: si necdum hoc vobis satis est, fient vobis petrae reprehensores invidiae vestrae. Et haec causa est, quare « Hosanna » ei conclamarent, et obviam ei exirent cum ramis olivarum atque palmarum. Porro, praeter Zorobabelis mysterium, significabat *Dominus* et suam de caelis manifestationem. Et quemadmodum paschatis die sacrificatus est, quo die et sua ipsius immolatio praesignabatur; sic diem liberationis a populis barbaris diem fecit esse gloriosi sui ingressus. Zorobabel in die adventus sui aedificationem templi delapsi proclamavit; *Dominus* autem hodie super Ierusalem flevit, eique ruinam denuntiavit; eo quod pacem suam et regem non agnoverit, mysteria ac typos honoraverit, sed veritatem et antitypum et exemplar spreverit. Ita et in paschate, abrogationem veteris paschatis denuntiavit. Et iuste, cum pascha et observantias eius esset sublaturus, prius Babylonicae redemptionis diem abstulit. Intravit Iesus in templum, et quasi rex eiecit omnes qui sacrificia ad festum, agnosque paschales vendebant: ostendens *sacrificia eorum irrita iam esse atque inutilia. In sacrificiis,

p. 69.
p. 70.

[1] Luc., XIII, 31. — [2] *Ps.* VIII, 2. — [3] Luc., XIX, 40.

inquit, quibus gloriamini, sanguinem funditis tantum, nihil autem facitis quod fieri oporteat. Illis vero, qui « Hosanna » quasi « canticum » interpretantur, respondemus nos: Canticum Hebraice šīrū vocatur; unde et in omnibus scriptis eius *linguae* Šīrū Šīrīn pro « Cantico Canticorum » habetur. Usque ad hodiernum diem *Iudaei,* cum diem Hosannarum celebrant, sic faciunt: synagogam suam vice Ierusalem ponunt, legem vice populi; deinde e synagoga egressi, legem de domibus suis portant; quam alii ex eis *in synagogam* reportant, alii *ingredientem* excipiunt, sicut *olim* in ingressu fecerunt; et ante eam dicunt « Hosanna, Hosanna », cuius est interpretatio « Redemisti nos », vel « Redime nos ». Si cui vero alia, praeter hanc, sententia placuerit, die, mense, aut nomine mutato: quod vult accipiat.

Caput XV.

Quo die contigit pascha eo anno quo passus est Dominus; et quota mensis solaris atque lunaris? et quare sexta feria appellatur ʿarūbhtā, cum non ita in scriptura, sed dies sextus vocetur? et quare Iudaei eo die unum vinctum crucifigebant, alterum dimittebant? et quare nos quodam anno discrepamus ab eis in quarta decima lunae?

Quidam dicunt pascha eo anno in dominicam [1] incidisse, testimonium opinionis suae ex evangelio proferentes: « Erat enim magnus dies sabbati illius » [2]. Et sic dicunt: Dies magnus aut primus festi est aut ultimus. Sic Moyses dixit: « Dies primus festus est et sanctus, et dies ultimus festus* et sanctus » [3]. Cum ergo Dominus pascha iam manducaverit, deinde comprehensus, et eodem die interfectus sit, quaenam magnitudo esset huic diei, nisi quod ultimus dies esset *festi?* Sed et dies pentecostes dominica completi sunt. Verum semel comprehensus *Dominus* in carcere tenebatur a primo die usque ad sextum, deinde occisus est. Alii dicunt pascha illius anni in sextam feriam incidisse; sabbatum vero propterea « magnum diem » appellatum, quod in eo servos manu mitti mos esset; et hanc manumissionem *Iudaeos* typum esse velle suae ipsorum libe-

p. 71.

[1] A: « sabbatum ». — [2] Iohan., xix, 31. — [3] *Lev.*, xxiii, 3.

rationis a servitute Aegypti. Alii autem negant Dominum nostrum pascha cum Iudaeis manducasse; ipsum vero proprium pascha fecisse *dicunt*, et Iudaeos postero die fecisse pascha. Et in testimonium adducunt verba eiusdem evangelii:
5 « Ipsi Iudaei non introierunt in praetorium Romanorum, ne contaminarentur antequam pascha comederent »[1]. Iis vero, qui dicunt pascha dominica die fuisse, nos dicimus: Hoc verbum vestrum non est verum: nam « ante sex dies paschae »[2] in Bethania erat; et postridie eius diei super pullum *se-*
10 *dens* Ierusalem intravit. Discipuli quoque ostendunt eum aliquot dies expectasse postquam intrasset, donec occisus sit. Sed et iidem discipuli etiam horas noctis illius atque diei diligenter dinumerant. Nocte, inquiunt, comprehensus est, gallusque in negatione *Petri* cantavit; et mane ad iudicium
15 obtulerunt eum. Porro dies pentecostes sabbato completos fuisse *dicimus*; dominica autem descendisse Spiritum. Si enim dominica, qua Spiritus descendit, in numero esset pentecostes, *scriptura* « ultimo die pentecostes » dixisset, non autem « cum complerentur dies »[3]. Illis autem, qui dicunt servorum ma-
20 numissionem sabbato fuisse, respondebimus: Pascha in medium *mensem incidere, anni vero initium esse Octobrem; p. 72. neque fieri potuisse ut medio mense, aut medio anno, servi liberarentur. Iis vero, qui negant Dominum pascha cum Iudaeis manducasse, dicimus: Nullam aliam causam Iudaeis
25 fuisse necessariam, ut morte dignus esset, praeter hanc, quod non secundum legem pascha manducasset. Nos autem, scripturarum ordinem secuti, ita ut nihil in eo mutetur, prout circa Iudaeorum ritus diemque paschalem illius anni in chronici computo investigavimus, in quo omnium annorum computatio
30 ostenditur, sic Deo adiuvante dicemus: Secundum testimonium eorum qui fide digni sunt, ut sunt apostolorum synodus, et historiae ecclesiasticae Bar Mariam et Theodoreti, passus est Dominus anno Graecorum 339°. Alii quidem dicunt annum fuisse 342^{m}: sed modo secundum utramque computationem
35 quarta decima *lunae* in eundem diem incidit, hoc est in sabbatum. Chronici peritis scribo: si 339 per cyclum *solarem* diviseris, id est per 28, manebunt tibi 3. Tertius ergo *annus*

[1] IOHAN., XVIII, 28. — [2] IOHAN., XII, 1. — [3] *Act.*, II, 1.

cycli hic est; sed et bisextilis est. Tribus adde literam a l a f [1], et fiunt 4: quarta feria annus ingreditur. Et quoniam bisextilis est, ingressum sume. Si rursus 339 annos per calendarium quartae decimae *lunae* disponere vis, hoc modo computandum tibi est; adde eis 12 *annos* Adami; et fiunt 351. Cum denique per 19 diviseris [2], manebunt tibi 9. Et sic tibi dicendum est: si *annus lunaris* nonus est, in diem vigesimum septi-

p. 73.

mum* Martii quarta decima incidit [3]. Adde 4, et per 7 divide: manent tibi 3; hoc est litera g a m a l. Adde hoc g a m a l quartae feriae, quae est ingressus anni: et iam summa est 7. In sabbatum ergo incidit quarta decima illius anni. Si autem, ut alii dicunt, *annus fuit* 342us: cyclus *solaris* eodem modo tractandus est *atque supra:* et manebunt tibi 6. Adde his literam a l a f ⌜cum quarta parte [4]: et fiunt 8. Per 7 divide: et manet tibi 1. Dominica die annus ingreditur: et fundamentum eius est sabbatum. Si rursus 342 diviseris modo quo supra [5], manebunt tibi 12; et pascha [6] huius anni die vigesima quarta Martii est. Adde 4: et fiunt 28. Per septem divide: et manent 7; id est litera z a i n. Ad sabbatum [7] *quod est anni fundamentum*, adde literam z a i n; et septenario numero divide: et manent 7. Iterum in sabbatum incidit decima quarta illius anni. Item, consuetudo erat apud Iudaeos, ut quandocumque quarta decima in sabbatum incideret, [feria sexta ageretur] [8]. Inveniebantur duo praecepta in eundem diem incidere quae sibi invicem repugnabant, quarta decima nempe et sabbatum. De sabbato scriptura haec mandat: « Non facietis in eo omne opus, neque ignem accendetis in omni habitatione vestra » [9]. De quarta decima vero: « Inter vesperas pascha mactate, igne assate, et manducate » [10]. Cum ergo nescirent utram legem observarent, visum est eis congruum ut sabbatum servaretur, pascha tolleretur. Et ita se excusabant: Sabbatum requiem Dei proclamat atque significat;

[1] *Alaf* litera numerice 1 valet. — [2] Sc. per cyclum lunarem. — [3] Tabulam videas apud Eliam Nisibenum, *Opus chronol.* (*C. S. C. O.*, scriptores syri, ser. III, t. VIII, p. 122 versionis). — [4] Quia annus non est bisextilis. — [5] Sc. per 19 annos cycli lunaris postquam addideris 12. — [6] Intellige: decimam quartam diem lunae qua occurrit pascha Iudaeorum. — [7] Sc. septimam feriam. — [8] Vide infra. — [9] *Ex.*, XXXV, 2, 3. — [10] Cfr. *Ex.*, XII, 6, 8.

pascha nostram de Aegypto exodum significat. *Requiei divinae typum potius servari oportet, et typum exodi nostrae de Aegypto auferri. Sed ne legem violarent, capto consilio visum est, decere ut quandocumque *pascha* in sabbatum incideret, pridie eius diei, hoc est sexta feria, ageretur. Et sexta feria pascha sacrificant. Sabbatum quidem pascha esse computant: et sextam feriam diem mactationis agni. Sextam denique feriam quasi commixtam cum paschate existimant esse: quapropter eam ʿarūbhā nuncupant, prout apud eos est nomen rerum mixtarum. At videntes « sabbatum » feminino nomine vocari, sextae quoque feriae nomen mutaverunt, et forma feminina eam ʿarūbhtā nominarunt. Ad ipsius autem paschatis diem, hoc est sabbatum, cibos frigidos, seu coctos atque refrigeratos, parabant, ut betam, ova, salsa [1], et si quid aliud in cibum frigidum et innocuum adhiberi commode potest. Ante sabbatum, hora vespertina, mensa parabatur; et ad vesperam, *seu* inter vesperas [2], manducabant: et hoc pascha vocabant. Cibos frigidos haec causa fuit parandi: ne qui forte, pigri cum essent, cibos ante sabbatum coquere et parare negligerent, et secreto peccarent operando. Itaque statuerunt ut cibos suos meridie pararent, et ne calidi aut tepidi ederentur: ita sane ut, cum frigidi essent edendi, necessario interdiu coquerentur. Hic autem typus erat paschae, qui erat in quarta decima edendus, non tamen ipse agnus. Sed et iis omnibus, qui extra Ierusalem degebant, sive captivi sive longinqui, *et propterea ad quartam decimam convenire Ierusalem non poterant, pariter mandatum est, ut eadem haec *pulmenta frigida* manducarent, quae ex necessitate pro agno edenda essent. Et necessitatem cum necessitate compararunt: iis qui in Ierusalem necessitas *fuit* sabbati *servandi*, iis qui procul, necessitas sanctuarii *deficientis*. Et usque ad hodiernum diem Iudaei in omni loco hunc usum in quarta decima observant. Cum denique anno passionis Domini nostri haec necessitas occurrisset, Iudaei sexta feria, hoc est tertia decima lunae, pascha celebrarunt: quamquam dies eius *legitimus* non erat. Sic et Marcus evangelista testatur: « Primo die azymorum, quando Iudaei pascha immolant, dixerunt discipuli Do-

p. 74.
p. 75.

[1] Syr. « melḥā » A: « mĕlīthā ». — [2] Cf. *Ex.*, XII, 6.

mino: « Ubi vis paremus tibi ut pascha manduces? » [1]. At quoniam pascha ante diem manducabant, sextam feriam quasi festum celebrare necesse habebant, et hanc quasi participem festi vocare, hoc est ʿarūbhtā. Dicit enim evangelista: « Dies ille ʿarūbhtā erat, et sabbatum illucescebat » [2]. Quod autem dicitur: « In praetorium non intrabant, ne contaminarentur antequam pascha manducarent » [3]: hoc de altero illo atque impedito paschate dixit: de ovis inquam et betis, quae ad vesperam sabbati manducabant. Attamen ipse quartae decimae dies sabbatum fuit: et quotiescumque quarta decima in sabbatum incidit, in ʿarūbhtā, hoc est sexta feria, celebratur. Non quaelibet feria sexta ʿarūbhtā est: omnis tamen ʿarūbhtā est sexta feria. Resurrectio autem fuit die decima quinta Aprilis lunaris, et vigesima octava Martii solaris. Haec causa est, quare diversae illae sententiae inter multos obtineant; et haec certa veritas est.

p. 76. Ceterum, quoniam *Iudaei Barabbam dimittere, et Iesum crucifigere voluerunt: sunt qui quaerant, quare unum dimitterent, alterum crucifigerent. Cuius rei haec causa fuit, prout scriptura ostendit, et ego a sapientibus ex Iudaeis didici. Cum quartam decimam suae de Aegypto exodo omni modo assimilari vellent, statuerunt ut duo hodie vincti, mortis rei, omniumque vinctorum sceleratissimi, deligerentur atque in medio sisterentur; e quibus alterum a morte liberabant, alterum crucifigebant. Et per eum qui dimittebatur Israeliticum populum figurabant; per eum vero qui crucifigebatur, significabant Pharaonem, qui suffocatione et morte fuit punitus. Et haec inter eos consuetudo obtinebat, donec Romani super eos regnarunt. Regnantibus autem super eos Herode et Archelao, qui crebris eos malis afficiebant, Caesarem adierunt atque ab eo rogaverunt ut, dempta Herodi potestate in Ierusalem Iudaeaeque regionem, iudex iustus ibi ab ipso Caesare constitueretur, qui recta iudicia iudicaret, et Ierusalem veniens in ipsum Herodem potestatem haberet, qui Palestinae partes tenebat; atque ut leges patriae suae ipsis relinquerentur. Sed et hanc quoque legem ab eo petebant: ut nefas esset Caesaris imaginem in templum introduci; utque eorum paschatis *cele-*

[1] Marc., xiv, 12. — [2] Luc., xxiii, 54. — [3] Iohan., xviii, 28.

brandi consuetudo ipsis concederetur: hoc est, ut duos vinctos eligerent, quos ipsi vellent, alterum dimittendum, alterum crucifigendum. Quam petitionem a Caesare impetrarunt. Herode, Philippo, et Lysania tetrarchis, procurator in Ierusalem se-
5 debat Pilatus. Cum ergo Iudaei Dominum nostrum in ipso *festivitatis die apprehendissent, mane ad iudicium duxerunt p. 77. eum; atque e carcere produxerunt Barabbam, qui propter stasim, hoc est tumultum, et homicidium in urbe factum, in carcere tenebatur. Cum ergo interrogasset eos iudex, utrum
10 ex duobus dimitteret, petierunt Barabbam sibi dimittendum. At ille rursus interrogavit eos: « Iesu autem quid faciam? ». Clamabant omnes: « Crucifigatur ». Quibus ille: « Ostendite mihi, inquit, propter quidnam mali factum morte dignus habeatur ». Cui responderunt: « Hodie causae nostrae secundum
15 nostram legem iudicandae sunt; et secundum legem nostram reus est mortis »: ac si dicerent: Ad nostram legem quod attinet, nos a Caesare impetravimus, ut unus hodie vinctus liberetur, unus occidatur; et sic elegimus, quia scimus nostram legem hunc morte dignum esse iudicare. Haec causa est quare
20 dicant evangelistae: « Consuetudinem habebant, ut unum eis dimitteret in festo » [1]. Quodsi non esset eis huiusmodi consuetudo, ut dimitterent et occiderent, cur se tam facilem praebuit illis procurator? aut cur eum occideret, qui etsi in *illorum* legem peccasset, secundum suas vero ipsius leges morte dignus
25 non erat? Harum *legum* Romani, non Iudaei, administratores fuerunt, neque eorum legis transgressores sontes habebant. Sed et ipse evangelista de hac re testatur; ait enim: « Iesum autem tradidit voluntati eorum » [2]. De hisce rebus, frater, summa perquisivi industria, modo Iudaeos, modo
30 autem res ipsas secutus, multos quoque doctores orthodoxos interrogavi.

Est autem et aliud quid ab Eusebio factum, quod a Iudaeorum more differt. Menses inquam, quos in calendario *lunari* septimo *et duodevigesimo anno intercalamus nos, illi non in- p. 78.
35 tercalant nobiscum. Hic autem praecepit ut his annis intercalemus: nos ergo septimo anno intercalamus, illi vero octavo; nos duodevigesimo, illi undevigesimo. Et ita dicunt illi: Non

[1] Matth., xxvii, 15. [2] Luc., xxiii, 25.

quartam decimam lunae facimus supra quartam decimam solis [1], propterea quod lunares menses solaribus minores sunt; et tum pascha celebrare nos oportet, cum flores et aristas cernimus: ut cum ad finem pentecostes pervenitur, trituram incohemus. At Eusebius, sive iis perspectis quae lex praecepit, nempe ut ii qui *iustum* diem neglexissent, proximo mense pascha celebrarent, Aprili solari plus minus Aprilem lunae coniunxit: sive quo alio consilio ita, *ut diximus,* rem ordinavit. Supradictis ergo annis, hoc est septimo et duodevigesimo, Iudaei non intercalant nobiscum. Secundo autem, quinto, decimo, tertio decimo, et sexto decimo nobiscum intercalant. Haec tibi scripsi, ut intelligas quid inter nos et Iudaeos intersit; neve perturberis, cum videris eos non nobiscum pascha celebrare.

Caput XVI.

Quam ob causam pascha illo anno in sabbatum incidit, celebratum vero fuit sexta feria? et quid hoc mystice significabat?

Pascha illius anni ita accidit, quia Dominus noster sua mysteria in pane et vino erat traditurus, et mystice sacrificium facturus: cum ipse perfecte sacrificandus esset, loco agni in Aegypto *immolati,* qui typus fuit sancti ipsius sacrificii. Si enim aliter accidisset, unum ex his sacrificiis die non competenti esset agendum: aut cum corpus et sanguinem suum in pane et vino traderet, aut cum *in cruce seipsum sacrificaret. Si unus, inquam, dumtaxat dies paschalis fuisset, ita se res habuisset. Sed idcirco pascha ita eo anno accidit, ut cum pascha necessario feria sexta celebrarent, typicum pascha auferretur, et in locum eius intraret mysterium verum, sacrificium corporis et sanguinis vivificatoris nostri, quae una cum agno paschali dedit. Et ideo in sabbato sacrificium agni necessario. propter sabbatum, excidit, quia agnum abstulit, et ipse factus est agnus sine macula. In eadem quarta decima et agnum brutum in Aegypto obtulerunt, et agnum verum mactaverunt, Iesum, Dei agnum. Excidit typus, regnavit veritas. Hora sexta crucem ascendit, quo tempore parabantur ea, quae ad vespe-

p. 79.

[1] Sensus esse videtur: quarta decima lunae seu paschatis non potest occurrere post diem quartam decimam mensis solaris Aprilis.

ram paschatis pertinebant: deponitur in sepulchro, quo tempore pascha manducabant. Et ipse oblatus est sacrificium Deo; et requievit mundi Requies, sabbatum agens in sepulchro. Sexta autem feria, quo die occisus est, idcirco quodammodo commixta est cum sabbato, seu quarta decima, et requie et redemptione, quia nos in eius requie mystice participamus per mysteria haec, quae super altare offerimus. Et mysteria sua ideo sexta feria tradidit, non sabbato (quod requiem significat), quia nos vitam duram ac difficilem in hoc mundo vivimus, usque ad gloriosam eius manifestationem, quae nos in regno eius sabbatum agere factura est. Sic dies eius ad nostram requiem reservatur: et propter hanc causam quarta decima illius anni ita accidit. Et sic primus eius adventus redemptionem nobis ante tempus significavit, quemadmodum agnus paschalis ante tempus manducatus est. Sic et redemptionem eius per mysterium percepimus. Cum autem e gravi mortis somno fuerimus excitati, postquam hoc pascha manducaverimus, tunc resurrectionem et donum Spiritus expectamus: sicut *apud apostolos peractum est. p. 80.
Sexta ergo feria typum sabbati habet, et agnus in ea mactatus typus est corporis et sanguinis, quae eodem *die* nobis tradita sunt. Sabbatum autem, futuri saeculi typus est, quod est quarta decima perfecta, et redemptio plena. Ibi vero, in ipso sabbato, per descensum Salvatoris nostri ad inferos, liberati sumus a Pharaone illo cruento, morte, et ab Aegypto voraci, inferno. Sexta feria baptizatus est Adam, et nos cum illo, per sanguinem et aquam de latere Domini nostri; sabbato autem ad Adam descendit, et resurrectionem ei promisit; et ipse prior surrexit, velut « Pater futuri saeculi » [1] qui cum prophetis loquebatur, et filios Adam vocavit ut sui ipsius filii essent, et locum eis praeparavit. Et quemadmodum patres huius mundi prius laborant, et aedificant, et plantant, et mansiones requiei parant, deinde filiis suis tradunt: ita et princeps noster, novi saeculi Pater, velut magni nominis heres, « exivit accipere sibi regnum et reverti » [2], ut filios suos, secum participes, regnare faceret in gloria. Pulchre ergo eo anno res ita evenit, ut pascha duplex esset.

[1] Is., IX, 6. — [2] Luc., XIX, 12.

Caput XVII.

Cur non Martio mense diem annuntiationis agimus; neque diem circumcisionis et ingressus Domini nostri in templum celebramus sicut Chalcedonenses?

Cum in omnibus diligens esset beatus Išōʿyabh, ut ea ecclesiae traderet quae irreprehensibilia essent, in hisce rebus maximam sollicitudinem exhibuit; et ostendens nos ea dumtaxat dominica festa agere quae nobis prosint, ne absque lege p. 81. procedere videamur, hos ille dies neglexit: diem *circumcisionis, quia iuxta legis consuetudinem circumcisus est *Dominus*; et ingressum eius in templum: in hisce enim rebus secundum veteres leges incedebat; diem annuntiationis, quia nil curae fuit ei ut quando esset annuntiatio illius indicaret, sed solum *ut* sine coniugio conceptum illum fuisse *monstraret*. Et ecce, duo evangelistae, Marcus et Iohannes, nec nativitatem quidem illius memorarunt, quasi principium redemptionis nostrae baptismum esset, illa autem priora, natum illum fuisse secundum nostram naturam, atque sub lege educatum, nihil nobis profutura. His ergo perspectis, Išōʿyabh conceptionem in ipso nativitatis mense constituit, ne conceptionem *omnino* celaret: auditoribus enim necessarium erat ut conceptionem eius sine coniugio fuisse docerent, et nativitatem eius ostenderent, ut miracula ibi patrata fidelibus praedicarent. Circumcisum vero eum fuisse, nihil prorsus redemptionis nobis contulit, nec ullum ibi miraculum est factum. Neque ubi primogenitorum more in templum ascendit, quid huiusmodi visum est. Si autem Simeonis et Annae prophetias ibi pronuntiatas reputes: has cum prophetarum catena pone. Licet enim nec Isaias nec Daniel nec illorum quisquam, qui de Domino nostro prophetarunt, ⌜ullam huius rei mentionem nobis fecissent [1], sciremus tamen vera esse ea, quae prophetarunt, ex iis quae ab angelo dicta sunt et ex pastorum testimonio atque Magorum.

Item, alio modo: si die octavo circumcisio *agatur*, et post quatuor dies baptismum: quo pacto rationabiliter agere videamur? Et si baptismum die sexta Ianuarii agimus, legentes

[1] Ad verbum: « totam hanc commemorationem nobis ostendissent ».

in evangelio eum 30 iam annos natum, quomodo posthac ⌜die tertia Februarii [1] 40 *tantum* dies eum habere legamus? In utro testimonio mendaces videbimur? in baptismo 30 annos, *an in ingressu *in templum*, quasi retrogressum, 40 dies eum p. 82.
5 natum *dicentes*.

Item, si annuntiationem Martio mense agamus, et in eundem diem pascha aut passio aut resurrectio incidat, utrum *festum* celebrare nos oportet, utrum negligere? Quod si duo simul agamus, passionem dico et annuntiationem, duobus Christis indi-
10 gemus, uno qui concipiatur, altero qui patiatur et de sepulchro resurgat; atque in utroque, aut certe in uno, perperam faciemus. Utrum nos relinquere decet? Conceptionem eius non commemoremus, ut Marcus et Iohannes, an passionem negligamus et mortem? Si autem diem quo in Ierusalem ingressus est
15 quasi festum cum sacrificiis celebramus, cur non celebremus diem quo 12 annos natus illuc ascendit? Utique et hunc diem celebrate [2]: sed et exite, sicut Ioseph et Maria, et antistes vester in templo maneat, velut Dominus noster; et cum inveneritis eum, legite super eum *hunc* evangelii locum: « Ego et pater
20 tuus in multa perturbatione quaerebamus te » [3]. Porro diebus quibus ille fabri artem exercuit, et vos cum eo fabricamini. At enim illa potius nos celebrare decet, quae spem salutis nobis denuntiaverunt: nativitatem dico, per quam pax et spes annuntiatae sunt nobis; baptismum, ut mortem cum eo significemus;
25 *diem* Hosannarum [4], quo impleta est prophetia; et reliqua *festa*. Fore autem ut circumcideretur aut in templum intraret, quando a propheta audisti? Haec carnalia praecepta sunt: si ergo caro a nobis mundata est per baptismum, et renati sumus ex aqua et Spiritu, haec Iudaeis derelinquamus, carnalia frequentan-
30 tibus: nos autem in via spiritalis vitae progrediamur.

Caput XVIII.

Quare resurrectio Domini nostri in Dominicam incidit? et quid sibi vult illud: « Erat Dominus noster *in domo mortuorum tres dies », cum e sexta feria et dominica non nisi exi- p. 83.
5 guas partes desumpserit?

[1] Sic S; A: « feria tertia ». — [2] Chalcedonenses adloquitur. — [3] Luc., II, 48. — [4] I. e. dominicam in palmis.

Quod dictum est, « Tres dies et tres noctes erit Filius hominis in corde terrae » [1], secundum suum ipsius verbum, homines varie sunt interpretati. Quidam dicunt: Quod sol obtenebratus sit, quando *Dominus* in crucem ascendit, hoc quasi nox intelligendum est; et cum iterum post horam nonam lux facta sit, hoc quasi dies secundus habetur. Nox autem sextae feriae [2] et usque ad sextam horam feriae sextae, quasi alius dies computatur; et *manent* nox sabbati, et sabbatum: et nocte dominicae surrexit.

Alii dicunt: A quinta feria, postquam corpus suum tradidit, unum diem numeravit, et *postea* feriam sextam et sabbatum. Et utrique de scriptura documentum proferunt. Primi quidem ex eo quod dixit Dominus, se abbreviasse illos dies tribulationis, *putant* eum sextam feriam abbreviasse et minuisse, et ex ea duos dies distinxisse, hoc est tenebras et lumen, et *iterum* tenebras et lumen. Qui a quinta feria computant, ita dicunt: Lex dicit populum quadringentos annos in servitute fuisse. Hic autem numerus defectum passus est; nam remanserunt 205 annos post promissionem *Abrahae* donec ingressi sunt in Aegyptum: hoc est, ab anno 85° Abrahae, ubi promissionem accepit, usque ad *annum* 130^{m} Iacob: quorum summa est 205. In honore fuerunt in Aegypto 71 annos. Et summa est omnium 286 [3]: videlicet, 15 donec natus est Isaac, et 60 donec natus est Iacob, et 130 donec in Aegyptum ingressi sunt. Ingressi sunt in Aegyptum anno 39° Ioseph; et vixit Ioseph annos 110: et summa, ut dixi, est 286 [3]. Et manserunt p. 84. *in servitute 144 annos. Ita et hic quoque: cum dixerit *Iesus* se tres dies et tres noctes in sepulchro mansurum esse, in his quintam feriam numeravit; quia *in ea* sua sponte seipsum mystice sacrificavit, corpus suum et sanguinem discipulis suis tradens; et sextam feriam, quia in ea iudicaverunt et crucifixerunt eum, quasi noctem et diem computavit, perinde ac si in sepulchro iam esset; et sabbatum.

Alii autem ad hunc modum rectius dixerunt: Sexta feria et sabbatum, hoc est passionis et mortis *dies*, ut duo dies integri computandi sunt. Dominica, licet exiguam ex ea partem desumpserit, ut dies integer computanda est. Etsi enim nocte de

[1] Matth., xii, 40. — [2] I. e., ante sextam feriam. — [3] Sic codd.

sepulchro surrexit: tamen resurrectio eius non est accurate comprobata usque ad vesperam: nam per totum diem discipuli in dubio manebant. Feria secunda illucescente, cum Lucas et Cleophas regressi dixissent discipulis: « Vidimus eum », illi autem, discipuli inquam omnes, in magna animi haesitatione versarentur: tunc venit Iesus, et stans inter illos resurrectionem suam comprobavit. Rursum, resurrectionem dominica fieri debuisse liquet ex tempore quod Salvator noster Thomae dubitationem sivit manere: nam a secunda feria usque ad dominicam, qui dies fuit octavus, non se illi manifestavit. Quid autem? « Et die octavo iterum erant discipuli intus, et Thomas cum eis »[1]. Etsi ergo nocte surrexit, sed non nisi vespere discipulis comprobatum est ⌜quod dixerit eis haec[2]. Itaque completi sunt tres dies integri: feria sexta, et sabbatum, et *dominica* usque ad vesperam, ubi feria secunda illucescebat. Ad iudicium adductus est quo tempore creatus est Adam; crucem ascendit *quo tempore Heva creata est; in sepulchro fuit quando [p. 85.] mortis sententia in Adam lata est: ut cum plasmaretur Adam, ipse iudicium subiret. Et quemadmodum Heva mater fuit omnibus viventibus, ita et crux facta est fons vitae; et quemadmodum Satanas propter suam in Adam invidiam corruit, ita et Iudaei a ministerio suo et a veritate ceciderunt, quando ipsam veritatem crucifixerunt et a se repulerunt. Sed et crucem ascendit qua hora costa ab Adam sumpta et Heva ex ea facta est: et sua ipsius costa in cruce perforata, sanguis inde et aqua exierunt in vitam generis Adae. Mortem subiit quo tempore Adam de arbore comedit; quia ei fructum arboris vitae gustandum erat daturus, ut viveret et non moreretur. In primo mundi sabbato, dolor in Adam cecidit: in hoc sabbato, quando descendit Dominus noster ut eum inter mortuos visitaret, gaudium ei restituitur. Sexta feria e Paradiso depulsus est: nocte sabbati signum cuspidis et Cherubim et gladii eum *inde* deterrere coepit. Sexta feria baptismum sanguinis et aquae percepit, et pacis signum, crucem, vidit, quae solatium dedit ei a cuspide et a gladio. Crux gladium et Cherubim et cuspidem fugavit: et alter Adam mortem fugavit a primo. Tres dies

[1] Iohan., xx, 26. — [2] Sic codd. Fortasse legendum est ܕܐܡܪܘ, et sic vertendum: « quibus dixerunt illi » (sc. Lucas et Cleophas, ut supra).

erat in domo mortuorum, ut Adam nominibus sacris signaret. Dierum trinitate eum signavit; et particeps cum eo in morte factus est, et suum ei gaudium et hereditatem promisit, thalamum spiritalem. Humilia abstulit, et alta dedit: exigua a natura nostra mutuatus est, et grandia ei solvit: pignus in Paradiso depositum in Golgotha est redemptum. Tum *Adam* mortem gustavit cum fructum primum gustavit; et vitam gustavit cum de arbore vitae gustavit per crucem. Ipse de arbore vitae depulsus est, et arbor vitae ad eum venit. Accepit pro-
p. 86. missum *mortis per gustum fructus; et promissum resurrectionis accepit per gustum corporis et sanguinis. Mansit tempus, nec mortuus est; et nunc tempus manet, donec resurrectio ei impleatur.

Praeclara haec significabant passionis et resurrectionis dies: per sextam feriam signata est nostra e pulvere plasmatio et mors; per sabbatum requies nostra apud inferos, et resurrectionis expectatio; per dominicam resurrectio nostra et ingressus in mundum novum. Et iure dominica, die quo creatus est mundus, fuit Domini nostri resurrectio, et immortalitatis initium: cum mundi initio et initium fit alterius mundi. Et quemadmodum huius mundi exornatio a dominica incepit, sed nondum usque ad sextam feriam creatus est qui in eo habitaret; ita et Dominus noster primo die surrexit, et ante nos ascendit, ut thalamum suum nobis in hereditatem ornaret. Hic *dies* typus est resurrectionis nostrae, hic nostrae veritatis confirmatio, hic naturae nostrae fultura, hic dies est quem prophetae ab initio expectabant. Domino autem prophetarum et apostolorum, qui sua nos caritate inter mortuos visitavit atque a morte redemit, qui et nos secum regnare faciet in caelo, gloria, et honor in saeculum saeculorum.

Caput XIX.

Quando fuit ascensio Domini nostri; quo mense, quo die? et quare 40 dies mansit post resurrectionem suam donec ascendit?

Nonnulli theophori viri, ⌜qui ab apostolis [in] synodo sua [. . .] [1], dicunt eum eadem dominica die in caelum ascendisse, qua

[1] Vide Cureton, *Ancient Syriac Documents*, p. 24. Fortasse legen-

et Spiritus descenderit. Atque qui hoc *dicunt cum illa senten- p. 87.
tia concordant, *quae dicit* Dominum dominica apprehensum et
in carcere usque ad sextam feriam fuisse detentum. Et do-
minicam ascensionis dominicam septimam post resurrectionem
5 faciunt, cuius responsorium (ʿōnīthā) « Ille qui in essentia
sua » nuncupatur. Cur enim, inquiunt, ascenderet Dominus, et
deinde decem dies expectaret donec Spiritus descenderet? Et
cum 43 dies numerandi essent a dominica resurrectionis ad
dominicam istam, et ipsum resurrectionis diem tollunt et diem
10 ascensionis. Et dicunt dies re vera fuisse 41, vocari autem 40,
secundum solitum Scripturae usum loquendi. Sed Lucae verbis
contradicunt, qui *Dominum* post 40 dies ascendisse ostendit,
apostolosque postea in caenaculo moratos esse, deinde capto
consilio Matthiam elegisse, et demum completis pentecostes
15 diebus descendisse Spiritum.

Alii autem dicunt Dominum nostrum feria quinta ascendisse,
secundum 40 *dierum* numerum, deinde singulos dies inter
singulos superorum ordines mansisse, id est ternos dies in sin-
gulis *angelorum* ecclesiis. Et sic disputant: Cum, *inquiunt*, ad
20 homines descenderit Creator noster, et licet Dei forma esset,
formam servi assumpserit, passusque sit, et omnia pro nobis
sustinuerit, iustum et aequum erat ut spirituales quoque dele-
ctaret, singulos *scilicet* ordines eorum singulis diebus, ab imis
Adami generis rebus incipiens, donec ad summos caelos ascen-
25 deret. Et cum novem dies apud novem spiritualium ordines
consumpsisset, decimo die ad caelos ascendit, et descendit
Spiritus.

Quidam vero inspirati viri, Lucae Actus et *rerum* ordinem
secuti, haec dixerunt: Mansit Dominus noster post resurrectio-
30 nem suam 40 dies, secundum numerum annorum *quos filii Israel p. 88.
in deserto manserunt, qui postquam advocati sunt, hoc anno-
rum spatium manserunt, iuxta 40 dierum numerum a specula-
toribus Israel consumptum. Et Dominus quoque noster, post-
quam de sepulchro surrexit, ita discipulis suis ait: « Data est
35 mihi omnis potestas in caelo et in terra » [1]. Et cum caeli

dum est: « id est apostoli in synodo sua »: alioquin desiderantur aliquot
verba; puta « qui ab apostolis in synodo sua testimonium trahunt »?
— [1] MATTH., XXVIII, 18.

terraeque potestas ei data esset, supernaturali modo in terris mansit. Quemadmodum filii Israel praeter naturam *in deserto* manserunt, hoc est, vestimentis suis non detritis, quod naturali modo accipi nequit, manna praeter naturam pasti, parvis quoque vestibus eorum cum statura crescentibus: ita praeter hominum naturam Salvator noster in terra mansit. Et sicut Deo placuerat ut illi *prius* in deserto bellis exercerentur, deinde in terram promissionis ingrederentur: ita et Salvatori nostro placuit ut naturam nostram immortalitate exerceret, et *discipulis* accurate notus fieret, deinde ante eos proficisceretur, eosque trans Iordanem, qui mortis figura est, traiceret, ut tandem in veram promissionis *terram*, caelum, intrarent. Exiit de Aegypto huius mundi, et infernus, velut mare, ante eum divisus est; et ipse, quasi obses pro omnibus, e morte transiit, e nos cum sui mortis mysterio traiecit per baptismum. Surrexit ipse, et hereditatem nostram, Ierusalem supernam, speculatus est; et speculatores nequam, daemones, retudit, qui terroribus nobis obstabant quo minus in promissam caelorum habitationem ingrederemur. Clamabat ipse cum paranympho suo Iohanne, cuius similitudinem gerebat Caleb Iephone filius, et mendaces ostendit decem *speculatores* malos, qui male in mundum irrepserant, et homines post idola errare faciebant. Et ideo filiorum Israel omnium, qui decem illis obtemperantes murmuraverunt contra Iesum et Caleb filium Iephone, cadavera in deserto corruerunt, quia Iesus Salvator noster amicis *et paranymphis suis, una cum Caleb, [1] terram bonam in hereditatem erat daturus, decem speculatores vero, una cum populo qui verbis eorum obtemperassent, perditurus, et pro vetere Israel novos sibi filios electurus, qui idonei essent terram in hereditatem accipere et hostes in proelio superare. His itaque diebus in terra mansit, ut discipulos suos confirmaret. Si autem eum, postquam ascendisset, apud spirituales *ordines* mansisse verisimile credatur: tamen ut decem dierum perfectum numerum expectaret, deinde post perfectum numerum expletum oriri faceret eis lumen Spiritus sui, quod futuri saeculi mysterium ostenderet: hoc multo magis convenit: et rursum, ut quemadmodum initio azymorum [2] dierum

p. 89.

[1] I. e., Iohanne Baptista. — [2] A « pentecostes ».

congregati illuserunt ei et crucifixerunt eum, ita in postera festivitate potentia eius coram Iudaeis omnibus, ex omni loco congregatis, ostenderetur. Diem *ergo* descensus Spiritus distulit, donec 50 *dies* complerentur. Quarta decima de Aegypto exierunt et per mare transierunt: et post 50 *dies* completos testamentum legis acceperunt per Moysen, quem *Deus* tunc leges ac iudicia docuit. Ita et die paschatis Dominus noster corpus suum et sanguinem tradidit: sed discipuli ea quae coram fiebant non intellexerunt. Sic Dominus noster Cephae ait: « Quod ego facio tu nescis modo, scies autem postea [1] ». Sed neque cum pascha paschate mutasset, mundumque post tres dies de Aegypto inferni traduxisset, intellexerunt discipuli, sicut nec *olim* populus. Nam et populus, cum vidissent Dominum, vocesque et fulgura audissent, valde timuerunt; sed non permanserunt in timore suo: Domino abrenuntiarunt et Moysi servo eius, et vitulum adoraverunt. Iam vero discipuli terrae motum et igneas linguas viderunt; *contremuit enim locus in quo erant congregati, « et apparuerunt eis linguae ignis et supra singulos eorum sederunt », ipsique « variis linguis coeperunt loqui, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis [2] »; et credebant et assentiebant sermoni qui habitus est cum eis. Et hanc ob causam Dominus noster decem dies expectavit, deinde descendit Spiritus: ut quo die datae sunt tabulae testimonii, *eodem* spiritalium ignearumque tabularum typum monstraret in corde scriptarum. Et hic impletus est sermo Ieremiae: « Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et dabo domui Israel testamentum novum, et dabo legem meam in corde eorum, et in mente eorum scribam illam [3] ». Et rursum, *ita* factum est, ut eius gloria in festo appareret, quem in festo Iudaei crucifixerunt.

p. 90.

Caput XX.

Quoties Dominus noster inter resurrectionem suam et ascensionem discipulis suis apparuit?

Sicut Scripturae ostendunt, decies apparuit inter resurrectionem suam et ascensionem: primo, Mariae; iterum, mulieribus in via; tertio, Simoni et Iohanni, prout discipuli dixe-

[1] Iohann., xiii, 7. — [2] *Act.*, ii, 3, 4. — [3] Ier., xxxi, 31, 33.

runt: « Surrexit Dominus vere, et apparuit Simoni [1] »; quarto, Lucae et Cleophae; quinto, undecim apostolis; sexto, die octavo, ubi Thomam reprehendit; septimo, Iacobo fratri Domini; octavo, quingentis discipulis simul, ut ait beatus Paulus; nono, iuxta mare Tiberiadis; decimo, ubi in caelum ascendit. 5

Sic patres nostri tradunt eum inter resurrectionem et ascensionem apparuisse.

p. 91.

*Caput XXI.

Quomodo cogitemus fore resurrectionem nostram a mortuis? et quomodo hoc naturali modo et sine Scripturis intelligere 10 possimus?

Quidam, qui proclamant nostram a mortuis resurrectionem nec natura nec scriptura *posse* demonstrari, haec dicunt: Quidquid initium habet, habet et finem: sed non omnis finis initium habet [2]. 15

Quod si ita se res habet, omnium rerum initium est formatio ex semine, finis vero mors; et post mortem aliud initium non est. Cur enim praesens mundus periret, et alius fieret? Sin autem, quo pacto est Deus semper creator, si tandem creaturam perditurus est? Alii ad hunc modum dicunt: Etsi *verum* 20 *est* homines bonorum et malorum *factorum* retributionem accipere: attamen *sola* anima, e corpore egressa, retributionem accipiet: mundus autem manebit sicut est.

Iis autem, qui dicunt mundum sicut est, ita mansurum esse, nos dicimus: Si mundus non est solvendus, qui iustitiam in 25 mundo operantur, et a malis et iniquis iniuriam patiuntur, et occiduntur et pereunt, quando mercedem iustitiae sunt visuri; et quomodo mali, qui in hoc mundo prospere agunt? ⌜Expectamus *nempe* et humiliamur [3]: *sed* Creatoris iudicium iniquum esse videmus. Et cum nos iudices iustitiae constituamus, ut 30 Deum iustum imitemur, et ob religionem eius honeste ambulemus, ille secus agit, bonos nempe perdens, rem malis for-

[1] Luc., xxiv, 34. — [2] I. e., ut videtur: Non omnis finis est quasi alius alicuius rei initium putandus. Auctor e contrario sic disputare videtur: mundum solvendum quidem, seu potius innovandum, sed non penitus extinguendum. — [3] Fortasse legendum est: « Expectamus ut humilientur ».

tunans. Huiusmodi iudicia iniqua esse manifestum est: sed Deus non nisi iusta iudicat. Quando? In fine: cum finis advenerit *huius saeculi. Rursum, si hoc saeculum ideo finem habet, quia habet initium: post finem quid? Si nos mortales mortui abierimus, elementa e quibus creati sumus, quando dissolventur? Quodsi dissolvenda sunt, et haec omnia profecto peribunt. Si autem dissolvenda non sunt, nec *illud verum est:* Omne quod initium habet, habet et finem. Pereant ergo elementa: quid post elementa? Manet Creator, qui initium non habet. Novum quid creaturus est, an non? Et si alium mundum creaturus est, huicne compositione par erit, an hoc praestantior? Et si huic similis, cur hunc abstulerit, et loco eius similem aedificaverit? Quisquis aedificium evertit, ideo *facit* quia melius vult aedificare. Hic autem aedificium everterit, ut everso simile aedificet. Nonne sapientiae eius esset melius aedificare? Si autem melius aedificat, id *quod prius erat* renovat; quemadmodum homo qui domum aedificat, illam, quam evertit, aedificat maiore quam prioris splendore structurae: et sic renovata perpetuo manet. Quare? Ut de priore aedificio se vindicet.

p. 92.

Qui bene ambulant retributionem accipient, et qui male vivunt retributionem accipient. Sicut autem initium formationis *nostrae* est semen in uterum infusum, quod spatium temporis manet, et tandem concretum in mundum prodit, et diversum vitae modum possidet: ita et corpus, quod in terra seminatur, innovatur ut aliam vitam vivat. In utero aequales sunt divites et pauperes, iusti et iniqui; quia in eodem statu sunt reges et humiles. Sed in hunc mundum prodeuntes diversitatem obtinent; et alius quidem fit dives, alius pauper, alius sapiens, alius insipiens, alius *bonus, alius malus. Cum autem ad inferos descenderint, iterum in una aequalitate stabunt; et sicut in utero aequales fuerunt, ita et in inferis manent. Ab inferis autem resurgunt, ut diversitatem acquirant; et alii quidem bonorum, alii malorum fiunt heredes. Et secundum novem mensium in utero quietem, ita est brevitas vitae in hoc mundo; et secundum tempus dormitionis nostrae in terra, hoc est sex millia annorum, ita est diuturnitas saeculi renovandi. Rursum, norma *est* a philosophis statuta, de qua ita dicunt: Quod primum mente concipitur est finis *operis:* quemadmodum si quis

p. 93.

domum cogitat aedificare, domus est *quasi* tectum [1]. Rursum, tectum non sine muris stare perpendit, muros non sine fundamentis, fundamentis fossione in terra opus esse. Fodiendo opus incohat: post fossionem fundamenta aedificat, post fundamenta muros, post muros tectum. Sic Deus noster adorandus mundum magnum sibi aedificandum proposuit, qui non dissolveretur. Statuit etiam *creaturas* in eo relinquere rationabiles, a mortalitate et inconstantia immunes. Vidit autem necesse esse ut in crassitudinis conditione prius manerent atque exercerentur, ut facto sequioris vitae periculo, postea ad meliorem vitam trasferrentur. Mundum ornavit: videns autem quod e crassa eorum conditione homines in sinceram transferri non sine mutatione possent, mortem eis imposuit. Et quoniam mundus incepto et incremento opus habebat, initium omnium rerum conceptionem fecit esse. Conceptio ergo est fundamentorum fossio, partus est fundamentum, incrementum muri sunt, instructio tecti mors, tecti domusque absolutio resurrectio est. p. 94. Et hic finem accepit *primum consilium, cum finis operis accesserit. Et sicut quandoque accidit ut infantes ab utero ad mortem transferantur, nondum viso hoc mundo, ita in resurrectione erit: qui in hac vita inventi fuerint, inopinato resurrectionis occursu mutabuntur.

Rursum, alio modo: unum hominem omnium hominum principium esse agnoscimus, et totum mundum ab uno homine esse. Num singuli tot genituri sunt quot ille, hoc est praesentis mundi frequentiam? Et si iterum quot *iam* homines sunt, toties mundus nasciturus sit, nempe pro uno millia millium et centies millies centena millia, unde *eis* terra ad habitandum? Et si mundus hanc nactus frequentiam permaneat, totiesque denuo multiplicetur, non modo terra homines continere non sufficiet, sed nec caelum quidem. Quid post haec? Terra amplificanda est, an homines mutandi? Mutationem in mutabilibus potius et mobilibus fieri oporteat: ne fiat immobilium mutatio.

Illis autem qui dicunt animam sine corpore delectari aut torqueri, ita respondebimus: Si anima sine corpore est passio-

[1] S in marg.: « Ut ait Probus sapiens: finis consilii (θεωρία) est initium operationis ».

nis et voluptatis capax, cur non statim atque creata est omnem sensum omnemque scientiam percipit. Quare infans in utero non sentit quomodo sit? Quare quando nascatur et lac sugat ignorat? Quare cum somnia videmus, eiusmodi videmus quae
5 corpus patitur? Dico autem, si corpus esurit, somnium quod anima videt, eiusmodi est quasi corpus edat; si sitit *corpus*, quasi bibens aquam videt; si quis timorem aliquem habeat, in somnio suo *corpus* quasi ab hostibus fugiens videt. *Quodsi p. 95.
anima sine corpore res cognoscere possit, cur non haec, quae
10 phantasmatum more in somnio fingit, etiam sine *corpore* noverit? Et quare, si morbus *corpus* occupat, ipsa a scientia distrahitur? Cur non ipsa expedita cogitet? Quare cum cerebro hebetatur, cum corde constristatur? Cur dissoluto corpore discedit? Si autem sine corpore scientiae incapax est, quo pacto
15 cum exierit, aut gaudebit aut dolebit? Cum homo in carcere tenetur ut occidatur, qui fit ut dormiente corpore ipsa quoque dolorem nesciat? Secundum veritatem autem haec cogitemus: cum Deus hominem constituisset, quatuor ei conditiones statuit: formationem et incrementum, et formationem alteram cum
20 incremento *altero*. Formatio prima de semine est; incrementum est conversatio nostra in hoc mundo. Formatio secunda de sepulcro est, et conversatio secunda est conversatio in saeculo futuro. Sed neque cum semen in infantem mutatur, infans in parvulum, parvulus in puerum, puer in iuvenem,
25 iuvenis in senem, destrui semen dicimus, sed ex semine praestantius aliquid innovari: ex fluido solidum, ex irrationabili rationabilem. Item, ex hoc rationabili quoque aliquid praestantius est innovandum. Sicut enim homo est semine praestantior, ita et in futuro saeculo homo praestantior erit quam
30 in praesenti. Ecce ex semine non destructo innovatum est aliquid ipso praestantius. Sic et homo per mortem et resurrectionem non destruitur, sed aliquid ex eo innovatur quod melius est: et manet Deus creator semper, dum primam creaturam ab aetate (ἀκμή) in aetatem renovat. Mutationes istae, *semi- p. 96.
35 nis inquam in foetum, foetus in infantem, infantis in parvulum, parvuli in puerum, pueri in adolescentem, adolescentis in iuvenem, iuvenis in *virum* mediae aetatis, mediae aetatis in senem, senis in mortuum, mortui in iudicandum, iudicandi in heredem bonorum: omnes mutationes in prima creatura

inhaerent. Et sicut nec infans, qui nondum perfectus moritur, ita nec parvulus, nec puer, nec e *dictis* aetatibus alia, nec senex quidem ad perfectionem pervenit, nisi in resurrectione resurgat; neque ulla creatura *aliter* perfici potest; et, *si non sit resurrectio,* Creator potentia carere deprehenditur, qui nihil perfectum creare potuerit. 5

Sed cogitationes *nostrae* ad rectam potius rationem dirigantur, ne ultra scientiae fines mens nostra vagetur; et manifestum nobis erit, resurrectionem nullo modo evitari posse. Si enim non sit resurrectio, nec mors cogitetur; si non sit ⌜vita [1], nec cogitetur *esse* qui moriatur; si non existit *ille* qui nondum vivit, nec ⌜vivus [2] putetur; si non fuerit *tempus* quando non erat semen, nec semen cogitetur. Omnia denique, praeterita, praesentia et futura, inter se re vera catenae instar connexa atque colligata inveniemus. 10 15

Domino autem, qui creavit nos, et dissolvit nos, et renovat nos, moventium omnium Motori, demus gloriam et honorem in saeculum saeculorum.

Caput XXII.

Quae causa fuit quare Dominus non se Iudaeis ostenderit crucifixoribus, ut confunderet eos; discipulis vero suis ostenderit se, ut confirmaret eos; manusque et pedes eis monstraverit, et cum eis manducaverit? 20

p. 97. *Quoniam mundum salvaturus, non perditurus, Redemptor noster advenit, dispensationem suam iugiter in misericordia erga homines agebat. In ipsa passionis hora ait: « Pater, dimitte eis, nesciunt enim quid faciunt » [3]. Si ergo post resurrectionem sacerdotibus et Pharisaeis apparuisset, Iudaeisque omnibus, qui seductorem eum et mortis reum appellabant, populus utique eos lapidasset — quia morti Iesu omnino non consentiebat populus, — et Romani simul eos perdidissent. At Dominus noster, ne sui causa poenas darent, continuit se, ne ab eis videretur. Potuit enim, si voluisset, omnia facere; et cum Deus se corpus habere finxerit, duosque angelos secum, nec non manducaverit et biberit [4]: quomodo nunc hoc facere ne- 25 30 35

[1] S: « qui vivit », seu « vivus ». — [2] S « vitae ». — [3] Luc., xxiii, 34. — [4] *Gen.*, xviii, 1-8.

quiverit? Manus suas ac pedes discipulis ostendit, et loca clavorum: et sicut his ostendit, potuit et Iudaeis et populo ostendere. Rursum, quoniam in fine se revelaturus erat, et omnes simul resuscitaturus, gaudium vero visionis suae solis iustis
5 erat concedendum, peccatoribus et iniquis longe a se remotis: ita et nunc typice ostendit. Discipulis et mulieribus apparuit, ut gaudio eos afficeret: Iudaei, si eis se ostendisset, confusionem ob visionem eius paterentur. Iudas ultro morte oppetita e vita excessit: ita in adventu *Domini* Filius perditionis extin-
10 guetur, et in pulverem, unde fuit assumptus, redigetur. Peccatores autem, si Christum viderent, peccatorum suorum rubore afficerentur. Sicut enim cum rex exercitibus suis se ostendit, fortes quidem et in bello victores gaudio, rebelles vero et imbelles dolore et tristitia afficiuntur; ita et in revelatione
15 Salvatoris nostri, qui mandata eius custodierint, *videntes eum p. 98. gaudium habebunt, peccatores vero dolorem et tormenta. Et quemadmodum in resurrectione sua non se Iudaeis ostendit, quod quidem ex misericordia fecit, ne punirentur, ita et in consummatione: quod non ab iniquis videbitur, hoc quoque mi-
20 sericordiae eius est, ne propter peccata sua erubescant.

Rursum, alio modo: discipulis suis apparuit, et confirmavit eos de resurrectione sua, ut qui mortis ac resurrectionis eius testes in quatuor *mundi* plagis erant futuri, sine dubitatione evangelium praedicarent. Et si praevidisset fore ut Iudaei con-
25 verterentur, et eis utique se ostendisset. Sed qui multa pecunia custodes corruperant ut veritatem celarent, cur non iterum eum abnegarent, et Satanam esse proclamarent? Sed cohibendo eos, ne peccatum eorum aggravarent, hoc in misericordia egit. Iudas vero ultro seipsum strangulavit in exemplum Filii per-
30 ditionis, qui Salvatoris nostri lumine extinguetur.

Caput XXIII.

Quomodo cogitemus fore interitum Filii perditionis? et quare in resurrectione nulla erit in eum misericordia, quae etiam daemonibus et hominibus iniquis *exhibebitur?*

35 Homo decem sensus habet, quibus per liberum arbitrium aut iustificari potest aut depravari: quinque corporis, et quinque animae. Corporis sunt odoratus, auditus, visus, gustus, tactus.

Et quando peccat, aut tangendo et accipiendo delinquit, aut odorando, aut gustando, aut videndo, aut audiendo. Et peccatum, quod in rebus corporalibus ac materialibus versatur, per hos quinque corporales sensus admittitur. Animae sunt cogi-
p. 99. tatio, imaginatio, ratio, *intelligentia, cupido [1]. Et per haec 5
quoque delinquit *homo*, sive rem dolose cogitando errat a veritate, sive rationem in corde fingit et delinquit, sive rem machinando intelligit ut delinquat, sive imaginationem in corde et mente fingit et peccat, sive sensus cupidine excitat, et iniquitatem suam per eos occulte facit. Simili modo per hos quin- 10
que sensus iustitia quoque fit. Necesse est ergo homini illi, qui iuste optat vivere, ut eius manus, visus, odoratus, auditus et gustus ita se habeant ut per ea recte ambulet. Nec inordinata haec esse oportet, nec unum quidem ex eis delinquere. Sed et animam suam bene ordinatam debet habere in omni- 15
bus sensibus eius; his quoque iniungens, ut irreprehensibiles sint, nec non ut res divinas meditentur atque scrutentur. Ab his quoque sensibus generantur risus et flatus, acceptio et datio. Cum iucunda quis videt, ridet; cum mala patitur, flet. Si filius nascitur, risum effundimus; si moritur, lacrimas et fletum. Si 20
in Dei timore vivit homo, sua dat pauperibus; si terrena respicit, rapit *aliena*. Haec ita esse manifestum est. Sed hos decem sensus, quos diximus, nemo est qui omnino bene custodire possit, propter cupidinum passiones, aut in mente et animo *versantes* aut corporaliter se manifestantes. Unus homo 25
perfectus in sanctitate fuit, nihil in ullo horum sensuum passus: homo scilicet Domini nostri. Hic in omni sanctitate perfectus fuit, nec *unquam* peccati fecit periculum, sive in corporis sive in animae sensibus. Reliqui homines peccato obnoxii
p. 100. sunt, ut ait Salomon sapiens: « Nemo est *quin peccet » [2]. 30
Nemo tamen est qui in omnibus sensibus suis peccet aut delinquat, ut nihil divinum in sua mente reponat, nisi homo Filii perditionis. Ceteri autem homines medii stant inter Dominum nostrum Christum et Filium perditionis; ita ut ille qui valde perfectus in sanctitate manet, in novem sensibus suis 35

[1] Legi ܪܓܬܐ pro ܪܓܫܬܐ; sed e solita apud auctores enumeratione hic expectes ܡܕܥܐ « intellectus ». — [2] *Eccles.*, VII, 21; cfr. I (III) *Reg.* VIII, 46.

iustificetur, in uno autem non iustificetur, sed peccet. Item, qui nimis iniquus est et malus, in novem sensibus suis peccat, et in uno iustificatur. Qui in secundo gradu sanctitatis est, in duobus sensibus peccat: et qui in tertio gradu sanctitatis, in tribus sensibus peccat; qui in quarto gradu, in quatuor sensibus peccat. In rebus quoque physicis gradus et series ad quatuor usque definiunt medici: nempe vim calidam, et frigidam, et humidam, et siccam huiusmodi serie ordinant: primam, secundam, tertiam, quartam; et ultra series nulla est. Similiter ad malos et bonos quod attinet: in primo ordine malorum ille est, qui in uno sensu iustificatur; in secundo ordine, qui in duobus sensibus iustificatur; in tertio ordine, qui in tribus sensibus iustificatur: in quarto, qui in quatuor sensibus iustificatur. Et hic octo ordines ostenduntur, quatuor bonorum et quatuor malorum. In quinto autem ordine est ille, qui in aequilibrio stat, seu qui in utraque parte aequalis est. Et hic medius vocatur; nec bonus dicitur nec malus, quia lances staterae, cui actiones eius imponuntur, altera contra alteram stant in directo, nec malum praeponderat nec bonum. Hoc autem non « gradus » vocatur, sed « medium »: neque mala eius, *qui ita se habet*, sinunt eum malum vocari. Et quemadmodum rex, qui contra *tyrannum et rebellem pugnat, p. 101. iis qui secum in proelio honeste ac fortiter se gerunt, bona pro virtute rebusque fortiter gestis retribuit; malis autem plagas pro malitia eorum decernit; populo vero qui in neutra parte, aut bonorum aut malorum, censetur, regia absolvit gratia: et demum illum, qui seditionis ac mali regnique discriminis auctor fuit, tormentis acerbis interficit: quia cunctis modis regi inimicitias ambire machinabatur, nec ulla ratione misericordia dignus invenitur: ita erit in adventu Salvatoris nostri: iustis, qui in Christi regis militia fortiter dimicaverint, pro virtute sua praemia consequentur; mali autem diversa pro qualitate defectionis suae sustinebunt tormenta. Qui autem mediocriter vixerint, quia in neutram partem declinaverunt, illorum instar qui a rege absoluti sunt, liberi relinquentur in medio loco, qui malorum quidem poenis caret, sed bonorum gaudiis non est dignus. Rebellis vero ⌜ille Filius perditionis [1],

[1] Ad verbum: « quasi filius perditionis »; i. e., fortasse, « utpote perditioni destinatus ».

qui Christi nomine seipsum appellaverit, et gradum sibi alienum iniuste rapuerit, cunctisque sensibus suis machinatus sit ut Domino obstaret, secundum *dictam* parabolam regis peribit.

Rursum, quemadmodum orto sole res omnes quae nitore suo lumen splendoremque solis capere solent, ut margaritae, aqua, argentum et aurum, et aes politum vitrumque, cum ceteris quae subtilitate sua solis radios possunt percipere: ita accidet et in adventu Salvatoris nostri, iustitiae Solis: creaturae omnes, quae *per sensus suos sanctificatae fuerint ac luci conformatae: licet non in omnibus sensibus, sed saltem in uno: propter hunc unum sensum sanctificatum misericordia fiet et in alios. Et hic *unus sensus*, propter illuminationem quam a Domino acceperit, reliquos sensus, sodales suos, a corruptione servabit. Si enim ceteri, quamvis mali, perirent, et hic quoque necessario periret: nihil enim seorsum usui esset: et iniuriam a iudice pati videretur. Sed quando hunc conservari aequum est, necesse est ut et reliqui sensus una cum eo serventur, ut homo integer maneat. Et sensus illi, qui peccaverint, poenam peccatorum suorum suscipient; sed is sensus illuminatus lumine suo ceteros recreabit, dum peccatorum suorum poenas luunt: et illi adeo misericordiam consequentur, ut saltem supersint; et Dei miserationes laudabunt, quod talem ipsis vitam concesserit, dum vident quot praesentis *mundi* aerumnis carentes securi permaneant, angustiarum, doloris, et contentionum expertes. Et quemadmodum ex utero in mundum egressi, angustiarum nostrae in utero mansionis recordantes naturae gratias agimus, quae nos e carcere illo eduxerit, ita et mali omnes Deo gratias ibi reddent, quod non pro merito retributionem acceperint, sed liberationem a mundi angustiis sint adepti. In Filium vero perditionis, de quo sermo *noster* est, cum nec unum quidem sensum sanctificatum habeat, sed totus in peccatis videatur esse, iuste interitionis sententia egredietur; et qui omnes perdere voluit, coram ipsis, quos errare faciebat, peribit. Qui autem socii eius fuerunt, e *pari* excidio erepti atque in vita servati, *perinde ac si plenam redemptionem acceperint, gaudebunt, cum eiusmodi extinctionem effugerint. Et quemadmodum si captis latronibus alios ex eis verberibus caedi, alios rex iusserit interfici, illi qui caeduntur libenter verbera suscipiunt, dummodo supplicio liberentur: ita

p. 102.
p. 103.

et mali, qui Filii perditionis asseclae fuerunt, verbera sua aequo animo tolerabunt, dum miseri illius cernunt ruinam. Sed et ipsi in interitu suo misericordia extendetur: si enim in vita maneret, mala ei perferenda modum excederent. Cum 5 ergo nulla sit in eo pars boni, perire eum satius erit quam tormentis cruciari aeternis. Itaque resurrectio tota in misericordia perficietur, erga iustos et iniustos, erga Filium perditionis, et erga omnes creaturas ratione praeditas.

Sunt vero qui dicant poenas ac tormenta finem habitura, 10 secundum mensuram peccatorum hic commissorum. Cur, *inquiunt*, Deus eos, qui parum peccaverunt, in tormentis aeternis derelinquat? Equidem vero, nescio quo pacto mutationem admiserint in eo quod est immutabile. Ad eos autem sic respondebimus: Omnis mutatio per motionem fit; et sine motu 15 mutatio cogitari nequit. Si ergo mutatio ibi, ibi et motus; et si motus, et tempus; si tempus, et locus. At ubi sunt tempus et locus, ibi dissolubiles res sunt. Dissolvi ergo potest et bonorum gaudium: et cum illis mutatio fiat e malo in bonum, necessario et *his* e bono in malum erit mutatio? Si autem bonis 20 non potest esse mutatio, quomodo malis fiet? Nam etiamsi poenae mutarentur, natura tamen eadem *maneret*.

Sed de illo statu ita consideremus: *Omnes quidem homines p. 104. unius naturae sunt: sed alii formosi, alii informes sunt, alii pingues, alii macri; alii proceri, alii brevi statura; alii natura va-25 lidi ac lepidi, alii inhabiles; alii sapientes, alii fatui; alii membris carentes, alii membris redundantes. Omnes vero, sive boni sive mali, in propria sua natura ac structura immutabiles sunt: formosi enim pariter atque ii qui secus, sic manent. Similiter et de futuri saeculi gradibus cogitandum nobis est: gaudium 30 adepti semper in hoc manebunt, cupidinis passionibus et inclinationibus carentes. Et quonam modo? In hoc mundo pauperes semper divites esse cupiunt, divites ne pauperes fiant metuunt; perpetuoque in passionibus et certaminibus versantur, naturae fortunaeque resistentes. Ibi autem voluptatis, cui 35 inhiabant, spem amittent; non enim pauperum more divitias expectabunt; sed quibus intererunt, eadem desiderabunt. Sicut enim mortuo rege omnes regia stirpe oriundi regnum appetunt, qui autem a regali prosapia sunt remoti id minime cupiunt, quod nequaquam ad se pertinere sciunt: ita et illi, cum

sese, quoquo modo se habeant, ab hoc amoveri non posse persuasum habeant, huiusmodi desideria relinquent. Et hoc pro misericordia sua Creator disponit, ne in desideriorum cruciatus incidant: [...;] [1] et rursum, ad socium suum respiciat, ad eum scilicet qui infra se est, et recreabitur; et qui inferior est ruinam Filii perditionis sibi repraesentet: et omnes solatium habebunt. « O profunditatem gratiae et scientiae Dei » [2] nostri, qui creaturam suam semper in misericordia visitat atque gubernat!

p. 105. Si cui autem alia atque haec sentire placuerit, *suam sibi opinionem habeat, et sicut ei visum fuerit, sentiat. Illi gloria, qui sua nos scientia sapere facit. Amen.

Caput XXIV.

Quando fuit inventio crucis? quo die, quota luna?

Crux inventa est anno 629° Graecorum, sabbato, die decima tertia Septembris, luna undevigesima; et nota facta est die dominica, postquam mortuum vivificavit: hoc est, die decima quarta solaris Septembri, vigesima vero Septembris lunaris. Quodsi intelligere vis quomodo hoc tempore inventio acciderit, annos 629 Graecorum per cyclum solarem [3] divide, et manebunt tibi 13: adde unum [4] et *dein* $^3/_4$: [5] et fiunt 17. Per ⌜septenarium *numerum* [6] divide: manent 3. Feria tertia fuit initium anni illius: *et* fundamentum est feria secunda. Et litera festalis est he [seu 5]. At 5 cum 2 fundamenti fiunt 7. Sabbato *ergo* fuit *decima tertia Septembris*.

Quare autem die decima tertia mensis *inventio* fuerit, quidam ita tradunt: Mundus ab initio et usque ad finem eius 13 indictiones [7] comprehendit: 10 priores ante adventum Christi, et 3 post adventum eius usque ad finem. Et ideo crucis inventio in tertiam decimam Septembris incidit, ut Salvatoris nostri manifestationem de caelo, nostramque de pulvere manifestationem significaret: illius, inquam, de caelo *revelationem significavit*, quando Constantino apparuit; nostram vero resur-

[1] Desiderantur, puto, aliquot verba. — [2] *Rom.*, XI, 33. — [3] I. e., per 28. — [4] Syr. « literam » sc. *alaf*. — [5] Sic codd.; sed intellige: « 3. *seu* quartam partem numeri (13 + 1) 14 ». — [6] S: « septena bis ». — [7] I. e., indictiones DXXXII annorum. Vide p. 32, n. 2.

rectionem, quando lignum e terra fuit extractum. Per decem dies, decem priorum indictionum numerum completum significavit: per tres *dies* post decem, illas quae sunt post Christum *indictiones*, post *quas ⌜primordius ille dies praevalebit, qui noctem non habet [1]. In hoc, inquiunt, *die*, quae dominica est, erit resurrectio. Per inventionem, sabbato die *effectam, crux* requiem significat, quam *Deus* illis facturus est, quos sabbatum agere faciet in saeculo futuro, fidelibus nempe, et iis qui voluntatem eius faciunt. Quod dominica fuit manifestata, *significat* fore ut *Dominus* dominica manifestetur, et totum genus humanum redimat. Et quemadmodum in crucifixione accidit ut duo paschata celebrarent *Iudaei*, agnum die non legitimo mactantes, deinde paschatis die Dominum nostrum, agnum rationabilem, sacrificantes: ita hoc quoque anno accidit ut crux sabbato inveniretur, dominica vero manifestaretur: quo effecta est dispensatio permirabilis. Bis, inquiunt, crux inventa est: primo a Protonice, Claudii uxore; iterum in diebus Helenae, Constantini matris. Et quare a mulieribus sit inventa, dicam. Quoniam Heva peccatum in mundum prima intulit, scandalo fuit cunctis filiis suis; et ab ipsis culpatur, quippe qui per eius peccatum mortales et corruptibiles constituti sint. Sed postea Deus visitavit eam: ab ipsa enim ortus est salvator domus Adam, et per ipsius quoque stirpem mysteria *novae* dispensationis revelata sunt. Ab ipsa natus est Vivificator noster: et resurrectio prius feminae revelata est; et utraque *crucis* inventio per feminam facta est. Quae per Protonicen, adventum Domini nostri in hunc mundum significavit. Quod regis uxor haec fuit, non regis mater: *ideo fuit* quia quando primum venit, de muliere viro desponsata natus est. In secundo eius adventu videbitur Regis saeculorum mater, Maria. Et ideo in utraque inventione res ita evenit, quia singulae singulas nobis revelationes Salvatoris nostri figurant. Quod undevigesima, inquiunt, et vigesima *mensis lunaris *crux inventa et manifestata est:* quia luna, cum quarto die creata esset, medio mense *suo* fuit creata. Post creationem mundi *inceptam* donec creatus est Adam, 5 dies fuere, praeter diem quo creatus est Adam: *et* post plenilunium donec

[1] A: « primordia nox, quae diem non habet ».

crux manifestata est, quinque dies fuerunt, et dominica in qua manifestata est per resuscitationem mortui. Quod in ultimo anni mense, solis pariter et lunae, inventa est, *hoc est:* in fine dierum Salvator noster revelabitur. Constantino autem quando apparuit? Aprili mense. Ibi in mundi initio: hic in fine anni. 5 Sic Domini nostri dispensatio omnia renovabit, quae ad nostram redemptionem pertinent.

Porro, cum nos, Nestoriani, inventionem die decima tertia Septembris agamus, Chalcedonenses vero et Severiani die decima quarta, causa quare nos alio atque illi die agamus haec 10 est: nobis, rei historicae inhaerentibus, diem inventionis celebrare visum est, duabus de causis. Sabbatum ad hunc mundum pertinet, et finis est hebdomadae; dominica vero et primus futuri saeculi dies, et hebdomadae initium est. Si igitur manifestatio Domini nostri huius mundi finis est, et futuri 15 *saeculi* initium; et *si* haec sabbato incipiet, quia sabbatum futuri saeculi requiem significat; et *si re vera* crux hoc ipso die inventa est: aequum plane est ut festum eius proprio die agamus. Nam certum habemus *crucem* sabbato requiem nobis praestituram, quando cum archangelo Gabriele venerit ante Sal- 20 vatorem nostrum. Et sicut ipsa eius crux adventum eius praeventura est in manu Gabrielis, ita et ad crucis manifestationem quod attinet, quae fit ante illius (Domini) manifestationem: die p. 108. ante ipsius *crucis* adventum [1], *eiusdem inventionem celebremus. Namque etiam sine rei experimento persuasum habemus 25 illum vivificatorem nostrum esse; neque dubitamus de eo, ut donec reapse resuscitaverit *nos,* non eum Redemptorem vocemus; sed ab initio resuscitator existimatur esse, et nosmetipsos iam nunc in resurrectionis vita mystice versari putamus. Unde fit ut ecclesia orthodoxa, veritati consentanea, inventionis 30 diem celebret die decima tertia Septembris, *veluti* ultima iam indictione completa.

Illi vero alii ad hunc modum apologiam dant pro eis quae faciunt: Etsi, inquiunt, inventio sabbato fuit, tamen manifestatio die dominica fuit. Nam donec mortuum resuscitasset 35 ignota manebat. Cum ergo dominica resuscitatus sit iste, ipsa dominica, quae in quartam decimam Septembris incidit, ubi et

[1] I. e., manifestationem per resuscitationem mortui.

indictio completur et saeculum novum ingreditur, inventionem celebremus, quae est resurrectionis figura. Sed veritatem apud nos manere manifesto apparet, etiamsi illi non sine quadam veri similitudine disputent.

5 Haec denique de inventione comperimus; et absolvimus iam adiuvante Deo primum Tractatum, in quo res omnes collegimus ad festos dies pertinentes, cum rationibus causisque eorum. Et ultimum capitulum cum crucis inventione conclusimus. Dies vero Dedicationis, seu Novembrem mensem, ad principium anni 10 pertinere diximus initio sermonis nostri; nec non ipsos *Dedicationis* dies tempora filiorum Israel significare *ostendimus:* nempe regimen in deserto, regimen iudicum, regimen regum, regimen sacerdotum et Maccabaeorum, qui fuerunt post primam *templi* eversionem. Ex scopo etiam *horum dierum* ne-15 gavimus eos finem mundi significare, quae beati Abraham Bar Lipheh sententia est. Neque *documenta de natura atque scrip- p. 109. tura pro viribus adhibere neglexinius: ut sic in portu suo quietem daremus narrationi de dispensatione.

Christo autem, qui dispensationem suam ad nostram salutem 20 peregit, et una cum eo Patri et Spiritui sancto, gloria et honor in saeculum saeculorum.

Explicit, adiuvante Deo, Tractatus primus, de diebus dispensationis Domini nostri.

TRACTATUS SECUNDUS

25 in quo explicatur et illustratur officium vespertinum.

Caput Primum.

Eis iam rebus conclusis, quae ad festa eorumque causas pertinent, incipiamus adiuvante Deo officia, quae in iisdem *aguntur,* explicare, secundum suprascriptam nostram promis-30 sionem. Et quia in loco adorationis et orationis nostrae situs nobis praefiniendus est, utrum orientem versus, an occidentem, an alio, prius quaerendum nobis est:

Quare ad orientem adoramus, et non versus Ierusalem, ubi prophetae adoraverunt, unde et nobis redemptio venit?

Locus sanctitatis et immortalitatis Paradisus est, et regio orientalis. Et unde hoc notum sit, dicam. Quando creatus est Adam, immortalis et sanctus creatus est, nec peccato tentabatur. Et sicut decens erat, in creatione eius locus ei datus est bonus. At postquam peccavit et mandatum transgressus est, detrusus est inde; atque pro modo peccati sui, ita ab illo loco longe remotus est. Cumque denuo peccassent homines viasque suas currupissent et sese contaminassent, diluvio *Deus* suffocavit eos; et locum illum ab iniquitate eorum purgavit. Indeque homines in hunc locum expulsi sunt. *Terra orientalis hac melior est; illa tamen Paradisus melior est. Et quomodo hoc notum sit, dicam. In Paradiso cum vel parvum peccatum peccassent, et Adam de arbore comedisset, non potuit ibi manere. In terra autem orientali, cum peccata multiplicassent, *diluvio* demersi sunt. Sed in hac terra, quae illa inferior est, quantumlibet peccant homines, non hinc expelluntur. Sed his locis Palestinae regio melior est, utpote in media terra sita. At quo his locis Palestina melior est, eo melior est terra Eden quam ipsa Palestina. In Ierusalem haec nostra expectatio est, ut Paradisum recipiamus: sicut et latroni, dum in Ierusalem erat, Dominus Paradisum promisit, nimirum aliquid melius ei promittens. Et nos idcirco in Ierusalem redempti sumus, ut ad priorem nostram hereditatem revertamur. Ad illam ergo plagam nos adorare decet. Etsi enim Deus in omni loco est, tamen ad mundi initium respiciamus: inde creatura incepit; et quoniam a lumine incepit, lumen inde *oriri* videtur. Ab oriente cernuntur stellarum orbes *oriri*, indeque sol oritur: pulchre ergo ad hanc plagam adoramus. Iudaicus vero *populus*, quia typis adhuc inserviebat eorum, quae *veri* luminis sunt, in nocte ambulabat; cui prophetae et sacerdotes quasi stellae lucebant, ut eorum lumine videret. Sed lumen eorum non potuit illis lumen verum ostendere. Nunc autem totum lumen ad nos venit: Christus, sol iustitiae, illuxit nobis, et notum fecit nobis viam vitae, docens nos quod illuc transferendi sumus post mortem nostram: « Hodie mecum eris in Paradiso » [1], ait

[1] Luc., xxiii, 43.

Dominus latroni. Porro cum Enoch et Eliam in vita servare vellet, *in Paradisum eos transtulit. Item alio modo: Iudaeos, quia post sidera errabant et soli honorem praestabant, prohibuit Deus ad orientem adorare, ne post sidera errarent. Et quemadmodum non tota Dei veritas eis in lege revelata fuit, sed fiduciam dumtaxat revelandae veritatis dedit eis: ita nec in religione eorum ostendit eis vere quomodo adorarent. Et quemadmodum cum spiritalibus non sufficerent legibus, leges eis carnales tradidit, ita cum nec ad orientem adorare sufficerent, quia post sidera errabant, ad occidentem eos vertit. Promisit eis novum testamentum, illo quod habebant praestantius. Sed et orientalem plagam in parabolis honoravit: ait enim in revelatione Ezechielis: « Portae domus ad occidentem et aquilonem et meridiem aperientur; porta autem orientalis claudetur; quia per eam ingredietur et egredietur Dominus; sed homo per eam non ingredietur neque egredietur » [1]. Viam Dei ab oriente cernis esse. Rursum, beatus David ait: « Ab oriente dedit vocem suam, vocem fortem » [2]: ecce honor orientis. Iudaeus, etsi ad occidentem adorat, Deum tamen ab oriente venturum expectat. Rursum, alio modo: quia inde expulsus est Adam, et nos ab initio et usque adhuc reconciliationem circa hoc expectamus, iustum est ut eam plagam versus, unde reconciliationem expectamus, aspectum nostrum faciemque et orationes dirigamus. Item, Deus creatura melior est, et caelum terra praestantius: oportet ergo et in terra locum esse ceteris locis praestantiorem: illum plane qui super omnem terram elevatur: ⌜verbum beati Pauli [3]. Et quia minus contra hunc *locum* [4] *elementa pugnant, situm eius altum esse manifestum est. At quidquid elevatum est et altum, caelo propinquum est. Honorabilior ergo oriens est quam ulla plaga, quam occidens, aquilo et meridies. Ierusalem autem in media terra est. Medium vero vel duabus partibus vel quatuor ⌜circumscribitur [5]. Etsi ergo medium aliquantulum praestat; tamen non omnibus partibus praestat: alia quidem praestantius est, alia autem deterius: quod ita esse necesse est, quia medium stat hanc inter et illam. Nec inter duas res *aeque* bonas medium est ullum,

[1] Ezech., xliv, 2 sqq. — [2] *Ps.* lxviii, 33. — [3] Haec e margine irrepsisse videntur. — [4] Sc. Paradisum. — [5] Ad verbum, « coniungitur ».

quia mediocritas inter duas res invicem contrarias iacet. Si ergo una pars praestantior est, utram hanc esse existimemus? quae lucem profert, an quae tenebras? Et si quae lucet melior est, natura atque scriptura testibus, oriens est qualibet parte praestantior: et eo versus intuemur et adoramus, tamquam ad 5 locum praestantiorem, locum vitae, locum sanctorum, locum unde expulsi sumus, unde sol oritur, unde nos originem duximus, locum a Domino per prophetam laudatum. De oriente hactenus.

Caput II. 10

Cur ecclesiam in absidem (κόγχη), templum, et domum mulierum distribuimus? et quare praecepit Išōʿyabh ut baptisterium in australi latere sit? [1]

Quidam dicunt domum, seu testimonii tabernaculum, in Ierusalem ita dispositam fuisse; quae partim sanctum sanctorum, 15 partim tabernaculum testimonii, partim domus ante tabernaculum vocaretur. Portae quoque eius, *inquiunt*, ad meridiem p. 113. aperiebantur, versus Iordanem. Quod demonstrare volunt *ex hoc, quod *Israelitae* Iordane traiecto terram promissionis occupaverint: unde fuit nempe ut portas domus versus Iordanem 20 aperirent, hoc est in australi Ierusalem parte.

Alii negant hoc necessario fieri; et nihil referre *dicunt* quoquo modo aut portas aperiri acciderit, aut baptisterium stare. Et in documentum adducunt quasdam ecclesias, quae ita *diverse* disponuntur nec reprehenduntur. Sed beatus Išōʿyabh 25 ea praescripsit quae mysterium aliquod exprimerent, nec instabat ut ita necessario res fieret. Sicut de ecclesiae supellectile loquens mandavit ut diaconi et subdiaconi irent meridie [ad ecclesiam] [2], cum nihil referret si aut mane aut pridie irent, ita et hic loquitur. 30

Attamen antiqui homines negant olim ecclesiae partes ita ordinatim fuisse dispositas: sed etiam mulieres, inquiunt, in absidem ingrediebantur, ibique sacramentum sumebant. Et hoc praecipue in terra Romaniae fiebat. Sed postquam beatus Nestorius ad Byzantium electus est, zelo *suo* religioso ad mysteria 35

[1] Vide delineationem ad calcem voluminis. — [2] Vide infra, cap. v.

consideranda se contulit, quae administrat ecclesia. Quae qualia essent cum vidisset, ecclesiam ordinavit secundum mysteria quae administrat. Cum autem Dominus noster dispensationem in Ierusalem peregisset, de caelo descendens, et nostram humanitatem induens, et tandem ab Ierusalem in caelum ascendens, ita et *Nestorius* ecclesiam ordinavit: sanctum sanctorum vice caeli posuit, qesṭrōma (κατάστρωμα) vice Paradisi, qui usque ad aethera altus est. Sed *Paradisus*, licet altitudine cum caelo stat *aequalis*, tamen intra terrae fines est. Ita et qesṭrōma: quamquam altitudinem absidis attingit, cum templo tamen connectitur; et porta clausa *stat* inter ipsum et absidem, quae est caelum. Participat *cum caelo per altitudinem suam, sed in essentia (οὐσία) sua terrae inhaeret. Ad hoc qesṭrōma usque lectores ascendunt, qui imae angelorum ecclesiae locum implent, sive illorum qui ad homines mittuntur. Templum est terra universa. Bema, quod est in medio templo, est vice Ierusalem, quae in media terra est. Altare autem, quod in medio bemate est, locum Golgothae implet. Sedes episcopi est locus summi sacerdotis, filii Aaron. Sacerdos pro sanctuario illorum sedebat, hoc est, versus Ierusalem totam et versus orientem. Locus lectorum (bēth qārōyē) a dextris et a sinistris est: hinc prophetae leguntur, inde apostolus et evangelium. Hic, id est in latere minore, stat ille diaconus qui locum levitae implet. Prophetarum atque apostolorum loca *altitudine* aequalia sunt, quia prophetae et apostoli Ierusalem docebant de lumine ortus Domini nostri. Sed honore apostoli prophetis praestantiores sunt, quia prophetae in mysterio tantum Dominum viderunt, apostoli autem revelata facie. Sic et Paulus docet: « Deus enim in ecclesia sua posuit primos apostolos, et post hos prophetas »[1]. Quamobrem honor praecipuus apostolorum loco exhibetur. Rursum, via recta, quae a bemate in absidem ducit, nempe transitio (bēth šĕqāqōnē), est via veritatis, per quam omnis qui ambulat, in caelum ingreditur. Nam quisquis in caelum vult ingredi, ad initium itineris sui *prius* veniat, id est in Ierusalem: credat in scripturas et in dispensationem Christi in Ierusalem peractam, mandata legesque eius suscipiat, et ecce duces praesto sunt qui eum e terra in cae-

p. 114.

[1] I *Cor.*, XII, 28.

p. 115. lum ducant, *diaconi, qui quasi angeli exeunt et suscipiunt eos qui digni habiti sunt ut hereditate capiant vitam. Quod in transitione (š ĕ q ā q ō n ē) portae positae sunt, quae inter bema et absidem tribus in locis aperiuntur, hoc est pro abside, in medio, et pro bemate: hae sunt portae quae aperiuntur coram 5 omnibus qui in viam hanc sanctam ingredi volunt, cuius initium Ierusalem est, et quae ab Ierusalem in Paradisum *ducit*, et de Paradiso in caelum. Templum vero est terra universa. Domus virorum est plaga terrae Eden et orientis. Domus mulierum est occidentalis plaga. Et quoniam oriens cum terrae 10 regione ante ipsum *sita*, praestantior est, domum virorum habitationem puta esse decem generationum, quae fuerunt ante diluvium. Domum autem mulierum illum locum puta esse, in quem depulsus est Canaan, cum in patrem peccasset. At quoniam caeli porta *omnibus* introeuntibus patet, sive de domo 15 Sem sive de domo Canaan sint, non debent gloriari illi, quorum locus terram ante diluvium significat. Nam qui ibi fuerunt, quia non bene se gesserunt, diluvio submersi sunt. Neque glorientur sacerdotes, qui in Ierusalem sunt; quia lumen eis scandalo fuit, et prae Domini lumine per opera sua obtene- 20 nebrati sunt. Nec diaconi glorientur, qui quasi angeli in caelo stant; quia Satanae, cum peccasset, nil profuit locus eius superior, sed ad inferiores partes terrae deiectus est. Abraham, qui electus erat ad sanctificationem, servitii obsequium coram Canaan praestabat, et occidens in orientem potestatem accepit. 25 Unusquisque ergo suo in loco virtutibus strenue certet, ut quod p. 116. expectat assequatur. Diaconi, inquam, si *locum suum in scientia custodiunt, cum angelis erunt; sacerdotes canones suos implentes erunt cum Christo; fideles, quae sibi propria sunt observantes, cum Enoch erunt; et mulieres mandata custodientes erunt cum 30 Maria, quae habitabat Nazareth, in loco Ierusalem prorsus deteriore, quippe in quo nihil omnino boni existimetur esse. Et quidem Ruth Moabitis magis virtutibus eminebat quam Rachael, quae fuit ex semine genuino. Haec enim dolose in patrem suum et in Deum egit: in patrem, quia imagines fu- 35 rata est, quas ille adorabat; in Deum, quia in religionem eius fornicata est. Sed et in virum suum dolose egit, quem cum ipsam amaret decepit, et furtum suum celavit. Ruth vero pulcherrima omnia observavit: viduitatis suae *tempus* explevit,

socrum suam honoravit, domum patris sui pietatis studio reliquit, socrui suae obtemperavit, et casto coniugio est sociata. Haec ita Deus disposuit, ne glorientur membra, quae locum honoris in corpore obtinent.

Rursum, de templi portis baptisteriique situ ita sentiendum est. Statim ut caeli heredes fieri optamus, in rebus praesentibus participemur iis, quae resurrectionem nobis et gaudium praefigurant, et Domini nostri dispensationem mysteriorumque eius dulcedinem cognoscamus. Haec autem quaerentibus porta nobis necessaria est, qua ad ea ingrediamur: quae *porta* baptismum est. A baptismo incipiamus; deinde ad mysteria ingrediamur. Quando directe ad ecclesiam intrandam venimus, a latere australi ingredimur: quia sic directe baptismum suscipimus, et ad mysteria, quae in Ierusalem [1] sunt, intramus, ut haec in Paradisum nos ducant, qui est qesṭrōma (κατάστρωμα), et e Paradiso in caelum [2] ingrediamur.

Haec causa fuisse videtur quare beatus iste vir haec omnia praescripserit. Si quis autem *accipit ita, *ut dictum est*, Iordanem contra Ierusalem situm esse: — qui vicina Ierusalem norunt dicant *de hac re:* equidem cum Habacuc clamabo: « Ierusalem non vidi, nec novi Iordanem » [3]. p. 117.

Caput III.

Quare in festis et in omnibus diebus David adhibemus magis quam ceteras scripturas? et quare eum in hullālas et marmithas dividimus? et quidnam hullālae mystice significant? et quare inter hullalas cathismata (m a u t ĕ bh ē) interponimus?

Quare David magis quam ceterae scripturae in ecclesia sit adhibendus, ita inspirati a Spiritu doctores tradunt. Cum vidissent patres nullam esse in psalmis eius narrationem *historicam,* nec in iisdem *scriptum,* ut in reliquis prophetis, « sic dicit Dominus », sed omnes psalmos eius velut ab ipso *pronuntiatos:* quosdam in prophetia, quosdam in supplicatione pro delictis ipsius versari, quosdam aperte de Domino nostro declarantes — ut sunt II, VIII, XLV, et LXXII, qui mixtim de Domino atque de Salomone est, et « Dixit Dominus Domino meo » [1] —, quos-

[1] Sc. in bemate. — [2] Sc. in absidem. — [3] Cf. *Dan.*, XIV, 34. — [4] *Ps.* CX.

dam denique de captivitatibus et regressibus, aut de bellis, quae variis temporibus fuerunt — in quibus, si laeti sumus, inveniuntur voces et verba laetitiae, si tristes sumus, *huic animo* idonea adsunt, singulisque apta festis ac commemorationibus —: statuerunt ut *David* in ecclesia adhiberetur, eumque omnes pariter discerent et in officio adhiberent. Rursum, quoniam propheta fuit et rex, panemque sacerdotum more comedit in domo Domini, iustum est *ut in ecclesia servetur memoria viri cunctis hisce honoribus commendati, prophetia, sacerdotio, et regno, praecipue vero *appellatione* « cordis Dei » [1]. Cum ergo Christus ab illo ortus saecula redemerit, et in unam sanctam ecclesiam congregaverit, illius servetur memoria in ecclesia seminis ipsius; ut per psalmos, quibus ille poenitentiae *misericordiam* postulabat, illius in ecclesia poenitentia coram omnibus poenitentibus praedicetur; et quae de Christo, ipsius semine, praedicavit exhibeantur, et omnia ab illo praeclare facta enarrentur. Haec hactenus.

p. 118.

Quod in hullālas et marmīthas distribuitur, hullālas inquam 20, cum uno beati Moysi, et 60 marmīthas, haec significat. Terna septies fiunt 21. Ut Trinitas septies praedicetur, decorum est valde atque idoneum: sive septenarius numerus ter praedicetur, sive Trinitatis septies fiat confessio. In 60 marmīthis, sex decades apte, ut supra diximus, componuntur cum numero aequo et rotundo rationabilium *creaturarum: quae sunt* homo, daemonum turmae, tres spiritualium ecclesiae, et Deus omnium creator. Sic enim in rationalibus numeri ac divisiones sunt sex. Ideo autem post singulas decades fit divisio, quia in nullo ordine est ⌜numerus inaequalis [2], sed *ubique* numerus integer. Et in numeris supra decem nullus est; omnes enim qui supra sunt circa hunc disponuntur [3]. Hactenus de marmīthis.

Rursum, quidam ad hunc modum tropice exponunt. Dicunt hullālas significare initium mundi, et *reliqua tempora* usque ad resurrectionem a mortuis.

Per primum hullālam, qui 10 psalmos habet, *significantur* 10 generationes ab Adam usque ad diluvium. Primus psalmus,

[1] Cfr. I *Reg.*, XIII, 14. — [2] Seu forte, numerus compositus; ad verbum: « unus et duo ». — [3] Apud Syros ultimus digitalium numerorum est 10, qui litera Yudh indicatur.

qui 14 *versus habet, de naturis *accipitur* quae primo die creatae sunt, sex in silentio et una per vocem, nec non de septem aliis naturis, quae illis sex diebus creatae sunt. Sex naturae silentii sunt caelum, terra, angeli, tenebrae, aqua et aer; lux vero voce creata est. Septem aliae sunt firmamentum, congregatio aquarum, gramina terrae, divisio luminarium, reptilia aquae, bestiae et homo. Psalmus secundus: de nece Abel et generatione Seth. « Quare fremuerunt gentes », et proximi versus: de nece Abel. « Ego constitui regem meum », etc.: de Seth. Tertius psalmus: de Enos, qui insurrexit in domum Cain, et « coepit invocare nomen Domini » [1]. « Ego dormivi et soporatus sum, et exsurrexi quia Dominus sustinuit me », ait, ostendens quia per nomen Domini, quod invocaverat, roboratus est. « Cum invocarem » [2], de Cainan est. Et in fine psalmi, qui quartam generationem *significat*, quemadmodum Lia post quartum filium suum natum Dominum glorificavit, ita et hic « Gloria » dicimus.

p. 119.

Marmītha altera: de Cainan et Malaleel et Iared. « Domine Dominus noster » [3]: translatio Enoch. « Confitebor tibi Domine » [4]: tempus Methusalae, et prophetia Lamech de Noe. Decimus *psalmus* [5]: de tempore Noe; quia tota generatio illa gloriari coepit in malitia sua, nec inventus est in ea vir innocens praeterquam Noe; sed omnes ad filias Cain descenderant, easque uxores duxerant, in malitia inordinati coniugii: hoc est, secundum suam voluntatem ducebant eas. Ad quos cum descendisset Noe, coepit de futuro diluvio eis dicere; et Deum contra eos ita obtestatus est *ut in psalmo habetur*. Et cum arcam aedificare incipit, explicit, inquiunt, hullāla harum generationum.

Item, alium hullālam incohant. *Quemadmodum, cum de diluvio dixisset eis, responderunt ei: « Ascende tu in montem, et securus eris a pluvia »; ita dicit psalmus: « In Domino confido, quomodo dicitis animae meae: Fuge et super montes habita, sicut passer » [6]. Secundus psalmus *huius hullālae:* ubi ipse in arcam intrabat, et qui cum eo erant, ait: « Salvum me fac

p. 120.

[1] *Gen.*, IV, 26. — [2] *Ps.* III. — [3] *Ps.* VIII. — [4] *Ps.* IX. Hic, et in sequentibus, psalmorum initia, quo facilius recognoscantur, secundum versionem Vulgatam recitantur. — [5] I. e., « Ut quid Domine ». — [6] *Ps.* X (XI).

Domine, quoniam defecit bonus » [1], etc. « Usquequo » [2]: oratio Noe in arca. « Dixit insipiens » [3]: quando videbat malos omnes diluvio pereuntes. Et iniquitates eorum dinumeravit, quasi ipsi causa essent retributionis, quae venerat super eos.

Item, marmītha alia, quae eius de arca egressum significat, et sacrificia quae obtulit, nec non electionem Melchisedec, et alia, usque ad tempus beati Abrahae. Et mox hullālam claudunt. Sunt autem qui ante has duas marmīthas concludant. Illi vero, qui post decem psalmos claudunt, ita dicunt: Foedus Domini cum Noe *ictum* fuit: ab hoc igitur initium facere debemus eorum, quae ad Abraham spectant. Hi autem alii dicunt legis ac circumcisionis exordium ab Abraham duci. Sed nihil refert quomodo res se habeat: utraque pars est valde probabilis.

« Diligam te Domine » [4] initium hullālae est; et ideo iugatis *partibus* [5] adhibetur, quia cum natura intravit etiam lex, et scriptura cum natura unita est. Sectio [6] de temporibus Isaac est. « Caeli enarrant » [7]: de rebus mirabilibus a Domino in Iacob factis: quando primogenita emit, et benedictiones accepit; et quando Deus fuit cum eo in omni loco. « Exaudiat te Dominus » [8]: de tentatione Ioseph, cui nemo adfuit in tempore tribulationis nisi *solus Deus. « Domine in virtute tua » [9]: de exaltatione Ioseph; nec non de ingressu fratrum eius *in Aegyptum*, qui inimici ei fuerant: sed « invenit manus eius inimicos eius et odientes eum », et « exaltatus est Dominus in virtute eius » [10], et laudavit fortitudinem eius. Et hullālam absolvunt, quia « iam surrexit alius rex, qui non noverat Ioseph » [11].

« Deus Deus meus » [12], qui est hullālae initium, est clamor filiorum Israel de servitute Aegyptiorum. Sectio, « Deus Deus » [13]: oratio Moysi, ut effugeret de manu Pharaonis. « Dominus regit me » [14]: quando Deus locum ei habitationis praeparavit, ubi et uxorem duxit, nec manum ab eo relaxabat. « Domini est terra » [15]: revelatio quam vidit Moyses in monte Sina.

[1] *Ps.* XII. — [2] *Ps.* XIII. — [3] *Ps.* XIV. — [4] *Ps.* XVIII. — [5] Sc. in duas partes divisus. — [6] l. c., vv. 25, sqq. — [7] *Ps.* XIX. — [8] *Ps.* XX. — [9] *Ps.* XXI. — [10] Ibid. vv. 9, 14. — [11] *Ex.*, I, 8. — [12] *Ps.* XXII. — [13] l. c., vv. 20, sqq. — [14] *Ps.* XXIII. — [15] *Ps.* XXIV.

Alia marmītha: adventus eius ad filios Israel, et signa quae ostendit eis. « Iudica me Domine » [1]: clamor filiorum Israel contra Moysen, et Moysi ad Dominum oratio. « Dominus illuminatio mea » [2]: quando miracula facta sunt in Aegypto, et 5 liberatus est Israel. « Ad te Domine clamabo » [3]: oratio gratiarum actionis quam obtulerunt Israelitae, quando ab Aegiptiis discesserunt. « Afferte Domino » [4]: sacrificia quae docuit eos Moyses, quando agnum paschalem sacrificavit « Exaltabo te » [5]: quando spoliaverunt Aegyptios, et profecti sunt cum 10 honore ex Aegypto. Et hic explicit hullāla tertius.

Abhinc statim alium hullālam incohant. « In te Domine speravi » [6]: oratio filiorum Israel, quando Pharaonem submergi viderunt, ipsi incolumes; nec non laudis canticum eorum. « Beati quorum remissi sunt iniquitates » [7]: quando peccave- 15 runt filii Israel in vitulo. « Exultate iusti » [8]: quando constitutum est tabernaculum testimonii, et Aaron et filii Levi ad sacerdotium delecti sunt. « Benedicam » [9]: quando Deus Moysen vocavit, eique mandata dedit. « Iudica Domine » [10]: bellum quod commiserunt filii Israel cum Sihon et Og. « Dixit iniustus » [11]: 20 malitia *quam cogitavit adversus eos Balaam hariolus, qui nec p. 122. eis maledicere potuit. « Noli aemulari » [12]: quando peccaverunt filii Core, et perierunt. « Quia benedicentes Domino » [13]: quando germinavit virga Aaron, ipseque ad sacerdotium electus est. « Domine ne in furore tuo » [14]: oratio quam oravit Moyses, 25 cum nollet Dominus eum in terram promissionis introducere. « Dixi custodiam vias meas » [15]: de observatione mandatorum, quae scripsit Moyses. « Expectans expectavi » [16]: liber Deuteronomii quem scripsit. Et absolvuntur quinque hullālae, qui quinque libros legis significant eaque quae in iisdem observantur.

30 « Beatus qui intelligit » [17]: electio Iesu filii Nave. « Quemadmodum desiderat cervus » [18]: transitus filiorum Israel per Iordanem, et quae ibi observata sunt: « propterea, inquit, memor fui tui de terra Iordanis ». Abyssus Iordanis cum abysso maris Rubri comparatur. « Iudica me Deus » [19]: oratio quam obtulerunt

[1] *Ps.* XXVI. — [2] *Ps.* XXVII. — [3] *Ps.* XXVIII. — [4] *Ps.* XXIX. — [5] *Ps.* XXX. — [6] *Ps.* XXXI. — [7] *Ps.* XXXII. — [8] *Ps.* XXXIII. — [9] *Ps.* XXXIV. — [10] *Ps.* XXXV. — [11] *Ps.* XXXVI. — [12] *Ps.* XXXVII. — [13] *Ibid.*, v. 22 (post sectionem). — [14] *Ps.* XXXVIII. — [15] *Ps.* XXXIX. — [16] *Ps.* XL. — [17] *Ps.* XLI. — [18] *Ps.* XLII. — [19] *Ps.* XLIII.

populus et Iesus, quando iterum circumcisi sunt in Galgal, et fecerunt pascha.

Alia marmītha: « Deus auribus nostris audivimus »[1]: de bellis quae cum regibus commiserunt; his enim aptos versiculos invenies: « manus tua gentes disperdidit, et illos plantasti »; item, « quoniam non gladius eorum salvavit eos », etc. « Eructavit cor meum »[2]: liberatio Israel a Iabin per manum Barac et Debborae, et laudis canticum quod cantabant. Sic *psalmum* accipere potes, quia partim masculino utitur genere, partim feminino. « Deus refugium nostrum »[3]: victoria Gedeonis cum trecentis viris. « Omnes gentes »[4]: victoria Iephte et aliorum. « Magnus Dominus »[5]: liberatio per Samsonem effecta. « Audite haec »[6]: interitus Samsonis et Philisthaeorum: dicit enim, « ne timueris cum dives factus fuerit homo » in fortitudine, nisi Deus fuerit cum eo, cum reliquo psalmo toto: non tamen *omnino convenit argumentum.

p. 123.

Hullāla alius: « Deus deorum »[7]: de peccato filiorum Heli, nec non de eo quod pater non eos reprehenderit, qui cum populum leges ac iudicia docerent, ipsi in malis ambularent. « Miserere mei »[8]: votum quod vovit Hanna, et praesentatio Samuelis in domo Domini, et oratio Hannae. « Quid gloriaris »[9]: reprehensio Heli a Domino per Samuelem, et occisio filiorum eius. « Dixit insipiens »[10]: de vexatione Saul, et ira eius in David. « Deus in nomine tuo »[11]: oratio David, ut eriperetur de manibus Saul. « Exaudi Deus »[12]: quando detrusus est David ex Israel, et in terra Philisthaeorum ambulabat sine festis et sabbatis. « Miserere mei »[13]: tempus quo in Hebron regnavit, et mala quae ostenderunt ei filii Sarviae, qui Abner occiderunt. « Miserere mei »[14]: quando sedebat David rex super Israel universum, a Dan usque ad Bersabee. « Si vere »[15]: insidiae Absalom et Achitaphel et Amasae.

« Eripe me de inimicis meis »[16], qui est hullālae initium: quando Salomon rex a patre suo est constitutus, postquam spreverunt eum optimates, et Adonias in eum insurrexit. « Deus repulisti nos »[17]: benedictio qua benedixit eum pater eius

[1] *Ps.* XLIV. — [2] *Ps.* XLV. — [3] *Ps.* XLVI. — [4] *Ps.* XLVII. — [5] *Ps.* XLVIII. — [6] *Ps.* XLIX. — [7] *Ps.* L. — [8] *Ps.* LI. — [9] *Ps.* LII. — [10] *Ps.* LIII. — [11] *Ps.* LIV. — [12] *Ps.* LV. — [13] *Ps.* LVI. — [14] *Ps.* LVII. — [15] *Ps.* LVIII. — [16] *Ps.* LIX. — [17] *Ps.* LX.

postquam regnavit, et Deum contra inimicos eius oravit: ait enim, « salvum me fac dextra tua », et, « confitebor ego, et dividam Sichimam » et alias tribus. « Exaudi Deus deprecationem meam » [1]: mandata quae mandavit ei David. « Nonne
5 Deo subiecta erit anima mea » [2]: petitio quam petivit Salomon a Domino, ut populum regere posset. « Deus Deus meus » [3]: quando iudicium dedit inter duas meretrices, et homines iudicium eius admirati sunt, et Deus cum eo esse intellexerunt: ait enim, « rex laetabitur in Deo, et gloriabitur omnis qui iurat
10 in eo », *etc. « Exaudi Deus orationem meam » [4]: quando dolum Adoniae et Ioab cognovit, et occidit eos; Semei quoque filium Gerae capitis damnavit. « Te decet » [5]: aedificatio domus per manum Salomonis. « Iubilate Deo omnis » [6]: oratio quam obtulit Salomon in domo Domini, quando arcam in eam
15 introduxit. « Deus misereatur nostri » [7]: benedictio qua Salomon populo benedixit. p. 124.

Hullāla alius, cuius duae marmīthae ex iugatis *partibus* constant [8], significat tempus quando duo reges in Israel regnabant, et male se gerebant. Marmītha prima, quae sensum bo-
20 num habet, regnum domus David significat; marmītha altera, regnum Israel.

« In te Domine speravi » [9]: oratio Ezechiae, nec non liberatio Ierusalem a Sennacherib. « Deus iudicium tuum regi da » [10]: miraculum a Deo in Ezechiam factum. « Quam bonus
25 Israel Deus » [11], et « Ut quid Deus repulisti » [12], quorum uterque criminibus plenus est: mala quae Manasses rex populo ostendit. « Confitebimur tibi » [13]: de humiliatione quae occupavit Manassen; et eiusdem poenitentia, prout in libro Paralipomenon exhibetur. « Notus in Iudaea » [14]: quando regnavit Iosias,
30 cuius perfectum cor erat erga Deum. « Voce mea ad Dominum » [15]: petitio quam petivit rex, ut daemonum sacrificia de populo posset auferre. « Attende popule meus » [16], qui iugatis utitur *partibus:* codex legis, qui in diebus eiusdem inventus est, quem et legi iussit coram populo; *nec non* series bono-

[1] *Ps.* LXI. — [2] *Ps.* LXII. — [3] *Ps.* LXIII. — [4] *Ps.* LXIV. — [5] *Ps.* LXV. — [6] *Ps.* LXVI. — [7] *Ps.* LXVII. — [8] *Pss.* LXVIII et LXIX dividuntur in psalterio Nestoriano. — [9] *Ps.* LXXI. Psalmi LXX nulla est mentio. — [10] *Ps.* LXXII. — [11] *Ps.* LXXIII. — [12] *Ps.* LXXIV. — [13] *Ps.* LXXV. — [14] *Ps.* LXXVI. — [15] *Ps.* LXXVII. — [16] *Ps.* LXXVIII.

rum quae fecit Dominus in populum, et mala quae ei ostenderunt. Unde praecipit: « Intende popule meus legem meam. et inclinate aures vestras in verba oris mei », cum reliquis sectionibus tribus, quae bona enarrant a Deo in illos facta, ex quo de Aegypto exierunt donec David electus est in regem; *et* quomodo irritassent eum in operibus suis. Et ostenditur quod, *« Ego operam dedi ut pascerem vos in sapientia cordis et intellectu ». « Deus venerunt gentes » [1]: ostendit desecrationem templi, quando Nabuchodonosor Ierusalem vastavit, et Israelem captivum duxit, deduxitque Babylonem. « Qui regis Israel » [2]: oratio Ananiae et sociorum eius in igne. Et hos *duos* psalmos tibi percurram: quodsi quaedam silentio transiero, ne longus sim, sententias huic consilio idoneas invenire ipse poteris. « Fecerunt, inquit, Ierusalem in solitudinem »; et « dederunt cadavera servorum tuorum »: et « facti sumus opprobrium vicinis nostris »: quorum similia in Ieremiae Lamentationibus invenies. Item, « ostende potentiam tuam, et veni ad liberandum nos », o Deus; et « manifestare coram Ephraem Beniamin et Manasse ». Item, « vitem de Aegypto eduxisti; perdidisti gentes et plantasti eam »; « quare sepem eius perfregisti, et conculcaverunt eam omnes transeuntes per viam? » et « devoravit eam aper de silva », Nabuchodonosor. « et bestiae agri depastae sunt eam », hoc est, Babylonii et Medi et Persae, bestiae quas vidit Daniel de mari ascendentes. « Exultate Deo adiutori nostro » [3]: victoria Danielis, et triumphus filiis Israel per Cyrum factus, quando ascenderunt ex eis ut templum aedificarent. « Deus stetit » [4]: quando ascenderunt filii Israel in diebus Darii. « Deus quis similis » [5]: quando pugnavit cum eis Antiochus. « Quam dilecta » [6]: quando templum denuo est dedicatum, post Antiochum. « Benedixisti Domine » [7], et « Inclina Domine » [8]: dies quibus filii Israel in pace degebant; nonnulla autem de bellis, quae pro eis gerebant Maccabaei. « Fundamenta eius » [9]: quando regnabant sacerdotes. « Domine Deus salutis mea » [10]: prophetia quae expectatur in Christi adventu *implenda*, et resurrectio quam facturus est.

p. 125.

[1] *Ps.* LXXIX. — [2] *Ps.* LXXX. — [3] *Ps.* LXXXI. — [4] *Ps.* LXXXII. — [5] *Ps.* LXXXIII. — [6] *Ps.* LXXXIV. — [7] *Ps.* LXXXV. — [8] *Ps.* LXXXVI. — [9] *Ps.* LXXXVII. — [10] *Ps.* LXXXVIII.

Hullāla alius: quando subegerunt eos Romani, et *Parthi Aristobulum et Hyrcanum captivos duxerunt, et ipsi promissorum sibi a Deo recordati sunt, et quomodo nunc dereliquerit eos et reiecerit, et in manus gentium tradiderit. « Dominus refugium » [1]: quando angelus Zachariae nuntiavit in sancto sanctorum. « Qui habitat in adiutorio » [2]: de annuntiatione Mariae facta, in conceptione Domini nostri. « Bonum est confiteri » [3]: de nativitate Iohannis. p. 126.

« Dominus regnavit » [4]: nativitas Domini nostri. Et quoniam initium hullālae est, *significat* novam dispensationem inceptam. « Deus ultionum » [5]: quando Herodes cogitavit interficere eum, sed ille ereptus est ab eo. « Venite exultemus » [6]: adventus Iohannis ad Iordanem. Cum enim initio adventus sui spem regni caelorum praedicaverit, postea autem Iudaeos contradicentes genimen viperarum increpans vocaverit, ita et psalmus, usque ad medium moderata exhibet verba; a medio autem et porro totus in obiurgatione versatur, tentationem patrum in deserto memorans. « Cantate Domino canticum » [7]: baptismum Domini nostri, et testamentum quod tradidit. « Dominus regnavit, exsultet » [8]: quando Satanam per ieiunium suum devicit. « Cantate Domino canticum » [9]: de miraculis quae fecit Dominus noster. « Dominus regnavit, irascantur » [10]: electio discipulorum, et virtus quam induit eis. « Iubilate Deo omnis terra » [11]: quando misit eos ante faciem suam. « Misericordiam et iudicium » [12]: mandata quae docuit eos. « Domine exaudi orationem meam » [13]: quando Iudaei Dominum apprehenderunt, et dereliquerunt eum discipuli. « Benedic anima mea » [14]: iudicium quo iudicaverunt eum Iudaei, mortis eum damnantes. « Benedic anima mea » [15]: quando crucem ascendit, et glorificatus est, et in sepulchro depositus est. « Confitemini Domino et invocate » [16]: quando de sepulchro surrexit, et seipsum discipulis ostendit, eisque Spiritum induit, et dominus factus est super populum Domini, *et potestatem habens in omnem creaturam. « Confitemini Domino » [17]: signa quae p. 127.

[1] *Ps.* xc. — [2] *Ps.* xci. — [3] *Ps.* xcii. — [4] *Ps.* xciii. — [5] *Ps.* xciv. — [6] *Ps.* xcv. — [7] *Ps.* xcvi. — [8] *Ps.* xcvii. — [9] *Ps.* xcviii. — [10] *Ps.* xcix. — [11] *Ps.* c. — [12] *Ps.* ci. — [13] *Ps.* cii. — [14] *Ps.* ciii. — [15] *Ps.* civ. — [16] *Ps.* cv. — [17] *Ps.* cvi.

fecerunt apostoli, postquam descenderat in eos Spiritus »: ubi et populum docere et per scripturas in Christi memoriam redigere coeperunt. « Confitemini Domino » [1] alius: liberatio apostolorum de Iudaeis; et quomodo Dominum laudaverint et exaltaverint. « Paratum cor meum Deus » [2]: praeparationem apostolorum ostendit, qui parati erant omnia pro veritate tolerare. « Deus laudem meam » [3]: afflictiones populi, quibus puniti sunt a Domino propter audaciam eorum, quod Christum crucifixissent; mala enim in eos in dies ingruebant, donec a Tito excissi sunt. « Beatus vir » [4]: electio beati Pauli. « Laudate pueri » [5]: gaudium apostolorum, quando gentes convertere coeperunt, easque Deo committere. « Dilexi quoniam exaudiet » [6]: oratio quam apostoli in vinculis obtulerunt, prout in Actibus narratur. « Laudate Dominum omnes » [7]: quando omnes gentes evangelium Christi susceperunt, et relictis idolis suis baptizati sunt. « Confitemini Domino » [8]: ubi apostoli gentes docebant ut in Domino confiderent et mundana gaudia contemnerent. « Beati immaculati » [9]: doctrina atque mandata quae apostoli fideles observare docuerunt. « Ad Dominum cum tribularer » [10]: oratio quam obtulerunt propter mala quae patiebantur. « Levavi oculos meos » [11]: quod cor suum iugiter in caelum levabant. « Laetatus sum in his quae dicta sunt » [12]: quando gentibus ostendebant dispensationem Christi, quae facta est in Ierusalem. « Ad te levavi » [13]: quando clamabant ad Dominum de malis, quibus a regibus iniquis *afflicti sunt.* « Nisi » [14]: quando Nero Simonem et Paulum interficere voluit, et postea placatus est [15]. « Qui confidunt » [16]: de victoria apostolorum. « In convertendo » [17]: quando gentes converti coeperunt *ad Dominum. « Nisi Dominus » [18]: quod signa a Domino per apostolos facta sunt. « Beati omnes » [19]: de Iacobo fratre Domini nostri, qui mirabilia exhibuit. « Saepe expugnaverunt me » [20]: quando tribulaverunt eum [sc. Iacobum] Ananus [21] et socii eius, e templi pinnaculo deicientes. « De pro-

p. 128.

[1] *Ps.* CVII. — [2] *Ps.* CVIII. — [3] *Ps.* CIX. — [4] *Ps.* CXII. — [5] *Ps.* CXIII. — [6] *Ps.* CXVI. — [7] *Ps.* CXVII. — [8] *Ps.* CXVIII. — [9] *Ps.* CXIX. — [10] *Ps.* CXX. — [11] *Ps.* CXXI. — [12] *Ps.* CXXII. — [13] *Ps.* CXXIII. — [14] *Ps.* CXXIV. — [15] Fortasse legendum est ܐܫܬܛܝ, « mente captus est », pro ܐܫܬܠܡ. — [16] *Ps.* CXXV. — [17] *Ps.* CXXVI. — [18] *Ps.* CXXVII. — [19] *Ps.* CXXVIII. — [20] *Ps.* CXXIX. — [21] EUSEB., *Hist. Eccl.*, I, 23.

fundis »[1]: oratio quam humi iacens oravit, dum animam efflabat. « Domine non est exaltatum cor meum »[2]: humilitas apostolorum in omni loco. Sunt autem qui hos duodecim psalmos de apostolis accipiant.

5 Abhinc *alium* hullālam instituunt, qui constitutionem ecclesiarum significat, et earundem dedicationem, et sacrificia quae in eis offerri mandarunt apostoli. « Ecce quam bonum »[3]: de concordia quae fuit in congregatione ecclesiarum, nec non de benedictionibus quibus benedixerunt eis *apostoli*. « Ecce nunc 10 benedicite Dominum »[4]: doctrina praeclara de statu solitariorum, qui in vigiliis et laudibus Domini noctes ducunt. « Laudate nomen Domini »[5]: de coetu ecclesiae, qui idolis reiectis cum Israel et Aaron Domino in concordia benedicit. « Confitemini Domino »[6]: series scripturarum quas sanxerunt et in ecclesia 15 legi docuerunt, veteris scilicet et novi testamenti. « Super flumina »[7]: mala quae passi sunt Christiani a regibus Romanis usque ad Diocletianum pessimum. « Confitebor tibi »[8]: baptismum Constantini, et eiusdem confessio veritatis, et pax quam ecclesiis edixit. « Domine probasti me »[9]: de synodo oecume20 nica, quae in diebus eius convenit Nicaeam, 318 scilicet *Patrum*. « Proba me Deus et scito cor menm », quasi generatim dicitur, cum reliquo psalmo. « Eripe me Domine »[10]: de temporibus lupi illius mali atque rapacis, Iuliani impiissimi, qui Christi nomen de Roma exstirpare voluit; ait enim in medio 25 psalmo: « ne dederis, *Domine, desiderium suum impio, neque succedat ei desiderium eius », « iniquitas labiorum ipsorum operiat eos », et « vir linguosus non firmetur in terra »; ceterum, « novi quod faciet Dominus iudicium inopum et iudicium malorum », « iusti » autem, Iovianus et socii eius, « con30 fitebuntur nomini tuo, et habitabunt recti ante faciem tuam ». « Domine invocavi te »[11]: synodus Ephesina nequam, diebus Theodosii iunioris habita, in qua impius Cyrillus anathema dedit sancto Mar Nestorio. Dicit enim psalmus tamquam ex ore Mar Nestorii: « constitue Domine custodem ori meo, ne decli35 nat cor meum in verbum malum », neve blasphemiam admittam

p. 129.

[1] *Ps.* CXXX. — [2] *Ps.* CXXXI. — [3] *Ps.* CXXXIII. — [4] *Ps.* CXXXIV. — [5] *Ps.* CXXXV. — [6] *Ps.* CXXXVI. — [7] *Ps.* CXXXVII. — [8] *Ps.* CXXXVIII. — [9] *Ps.* CXXXIX. — [10] *Ps.* CXL. — [11] *Ps.* CXLI.

aut opera faciam iniquitatis cum hominibus iniquis; neque conscius sim blasphemiis eorum. Cum a Theodoro iusto doctus sim ego, nec istorum synodus nec verba eorum « ungant caput meum ». Ferunt enim Cyrillum ad daemones etiam confugisse, ut Nestorium vinceret: unde dicitur, « quia oratio mea pro malitia eorum ». Et ecce in Liturgia (q u d d ā š ā) sua supplicationem facit pro inimicis suis, et dicit: « Et pro omnibus inimicis nostris et odientibus nos; et pro omnibus qui cogitant adversum nos mala; non in iudicium neque in vindictam, Domine Deus, sed in misericordias et in veniam, et in remissionem peccatorum »[1], cum reliquo loco verborum eius toto. « Voce mea ad Dominum »[2]: oratio eiusdem in deserto Oasis. « Domine exaudi orationem meam »[3]: supplicatio communis pro peccatis, quae Filius perditionis committi faciet in adventu suo. « Benedictus Dominus »[4]: proelium quod commissurus est cum eo Elias, reducens ab eo captivitatem hominum, quos ille captivos duxerit. « Exaltabo te »[5]: confusio Filii perditionis, et exaltatio Eliae, postquam populum *Iudaicum* reprehenderit et baptizaverit. « Ostendent, inquit, homines *fortitudinem tuam », etc. « Lauda anima mea »[6]: populus, qui in nomine Eliae et in baptismo eius gaudebit. « Laudate Dominum, quoniam bonum et psallere »[7]: cum baptismum susceperint, et participes facti fuerint in mysteriis sacris; et ecclesia in sanctitate fuerit aedificata. « Lauda Ierusalem »[8]: resurrectionis praeparatio, et signa quae tunc fient. « Laudate Dominum de caelis »[9]: caeli, qui aperientur; et spiritus, qui obviam Domino occurrent: ubi et illi, qui in terra erunt, resuscitabuntur. Una psalmi pars ad eos spectat, qui laudes dicent: altera pars, ad eos qui in terra erunt. « Cantate Domino »[10]: gaudium quod spiritales et corporales habebunt; nec non extinctio Filii perditionis de creatura. « Laudate Dominum in sanctis eius »[11]: laudatio quam angeli et homines Christo vociferabunt, pro redemptione et renovatione sua.

Hactenus ergo hullālae Davidis ab initio incepti in fine mundi

[1] Vide Nestorii anaphoram, ad finem orationis quae « intercessio » vocatur. — [2] *Ps.* CXLII. — [3] *Ps.* CXLIII. — [4] *Ps.* CXLIV. — [5] *Ps.* CXLV. — [6] *Ps.* CXLVI. — [7] *Ps.* CXLVII. — [8] *Ps.* CXLVII, 12 sqq. — [9] *Ps.* CXLVIII. — [10] *Ps.* CXLIX. — [11] *Ps.* CL.

absoluti sunt. Abhinc significantur iudicium et retributio, gaudium iustorum et iniquorum poenae. Dominus noster in evangelio ait se oves ad dextram suam constituturum, haedos ad sinistram: et turmam, quae ad dextram numeratur, verbis alloquetur. *Haec sunt* Moysi canticum [1] propter redemptionem eorum de Pharaone, qui morti comparatur, et de Aegypto, id est inferno; nec non maris traiectio, quae est typus victoriae iustorum in iudicio, ubi ab iniquis aufugerint: iniqui vero, quos daemones subegerunt, et homines impii, torquentur: illi autem coronam victoriae accipient. « Cantate Domino » Isaiae [2], eandem laetitiam parti dextrae denuntiat. Abhinc autem convertit verba et in haedos, qui in sinistra parte sunt; et signa eis ordine recitat, quae fecit coram eis, et bona quae dedit eis, pascens *eos omnibus rebus optimis: ut dicitur in illo loco, « Audi caelum » [3]: invocans contra eos caelum et terram quod sibimet ipsi noxii fuerint: « Deus autem, inquit, fidelis est et absque iniquitate, iustus et rectus », neque personarum acceptor, sed in iustitia iudicans: « vos autem populus stultus et insipiens », cum reliquo loco. Et postquam recitavit bona quae fecit eis, et mala quae illi retribuebant ei, dicit: « Nunc autem et ego retribuam vobis secundum opera vestra; et eritis mihi non populus, et cum populo stulto numerabo vos, et mala cuncta congeram super vos »: ea nempe quae in hac pericope dinumerat, quae si cum terroribus, qui habentur in evangelico loco de tormentis, componantur, nihilo minora invenientur. Et post sententiam in illos latam, verba sua et in angelos convertit, et dicit: Nunc tormenta vidistis quae subierunt ii, qui Dominum odio habuerunt: et *quomodo* ille vindictam exegerit eorum, qui iniuriam passi sunt, ab iniuriam facientibus eis; et *quomodo* iustum iudicium tulerit, et infirmorum peccata condonaverit et lapsus eorum qui ipsum confessi sunt; neque minorum eorum peccatorum recordatus sit, eo quod in ipsum crediderint. « Laudate ergo gentes, et estote populus eius » [4]. Et sic hullālarum negotium cum novissimi iudicii atque retributionis mysterio finitur.

p. 131.

Denique, frater, quamquam fieri potest ut non sint patientes psalmi huiusmodi interpretationis, cui applicati sunt.

[1] *Ex.*, XV, 1, — [2] Is., XLII, 10. — [3] *Deut.*, XXXII, 1. — [4] *Deut*, XXXII, 43.

illustratioque partim tantum, et non omnino, rebus conveniat, ipsique psalmi non ad hunc sensum compositi sint: tamen ii, qui ipsos ordinaverunt, hoc eis consilium applicaverunt.

Caput IV.

p. 132. Cur *praeceperunt patres ut ternas preces quotidie persolvamus: hoc est, vespertinas, nocturnas et matutinas? et quare officium mysteriorum dominicis ac festis diebus *agi* mandarunt, et in ieiunio et in passione tres horas et completorium? 5

Tres preces in ecclesia adhiberi patres mandarunt, vespertinas, nocturnas et matutinas. Et sic tradunt: vespertinum officium matutinumque ex Moysi lege accipiuntur, qui sacerdotes agnum vespertinum et agnum matutinum quotidie offerre iussit [1]. Nocturnum officium ex dictis Domini nostri atque Davidis accipitur. David quidem ait: « Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia tua, Iuste » [2]. Dominus autem dixit: « Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit, vespere, an media nocte, an galli cantu » [3]. Vigilantiam nocturnam, quam hic nobis statuit, de officio mandavit. Item, discipulis suis ait: « Sic non potuistis una hora vigilare mecum? vigilate et orate, ne intretis in tentationem » [4]; et rursum: « Servus qui novit mandatum domini sui » [5] nocte adventum eius expectat. Et quod media nocte novissima surrecturi simus, *cognoscitur* ex eo quod rursus ait: « Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei » [6]. Nostra quoque in ultima nocte erit resurrectio, quo tempore adventus eius expectatur. Significamus ergo nostram a mortuis resurrectionem et ingressum nostrum in caelum. 10 15 20 25

Item alio modo. Vespertinum officium est gratiarum actio pro eis quae nobis interdiu suppeditata sunt; matutinum autem, gratiarum actio pro eo, quod e somno, qui mortis est figura, resuscitati sumus atque a noxiis servati; nocturnum vero officium est vigilantia nostra ad suscipiendum regem Christum. Haec mysteria sunt quae significant officia nostra, vespertinum, nocturnum et matutinum. 30

[1] *Ex.*, XXIX, 38, 39. — [2] *Ps.* CXIX, 62. — [3] Marc., XIII, 35. — [4] Matth., XXVI, 41. — [5] Luc., XII, 47. — [6] Matth., XXV, 6.

*At vespertinum quidem et matutinum laicis omnibus imposita sunt; nocturnum vero, propterea quod expectationem Domini nostri significat, sacerdotibus et clero asceticisque iniungitur. Officium mysteriorum nonnisi dominicis festisque diebus peragitur. Sic enim Dominus Moysi praecepit: Die sabbati atque festivitatis duas oblationes consuetas offeres [1]: hoc est, unam ad vesperam et unam ad matutinum, et agnum inter has in honorem festivitatis: ita ut festivitati oblatio propria atque oratio adderetur. Et nos quoque dominicae diei, quia typus est resurrectionis Salvatoris nostri, nostraeque ipsorum resurrectionis, et quia festum esse eam reputamus, officium assignamus proprium, ceterisque splendidius, quod ritum festivum declaret. Commemorationes quoque *sanctorum* et festa *dominica* simili ornamus observantia. p. 133.

Alia autem officia illa, quae ieiunio et passioni tribuimus, nec iugiter *adhibemus*, sunt tres horae, quas tertiam, meridianam, et nonam vocamus, et completorium post vespertinum officium. Sic enim Dominus dixit Moysi: « Decima die humiliate animas vestras », mense scilicet septimo, « quia haec dies expiationis est » [2]: quam humiliationem ieiunium et orationem esse definivit. Unde et nos in diebus ieiunii nostri unicuique horae diei unum hullālam assignamus, et inter novem horas tria *officia* horalia disponimus, ternos hullālas habentia, ut officium nostrum ad typum Trinitatis redigamus. In hoc autem, quod ab escis nos abstinemus, angelos imitamur. Hi enim in novem ordines distributi, in tribus tamen ecclesiis manent; hoc est, singulae eorum ecclesiae ternos habent ordines. Ita et nos, *cum ieiunio nostro proprium assignamus officium, angelos imitamur. Primam horam cum infima ecclesia persolvimus; secundam horam cum media ecclesia; tertiam horam cum summa ecclesia. Vespertino officio exacto, habitoque colloquio inter cibum necessarium *sumendum*, completorium persolvimus, legis scripta figurantes, quae observantias praecepit carnales; et unum hullālam adhibemus, aut quinque. Per unum hullālam totam legis scripturam signamus; per quinque vero, figuramus quinque libros legis. Si autem tres *adhibeantur*, ut aliis placet, Trinitatem significamus. p. 134.

[1] Cfr. *Num.*, XXVIII, 3, 4. — [2] *Lev.*, XVI, 29.

Sive enim caelestia sive terrena significamus, Trinitate obsignemur.

Omnium denique *officiorum* summam colligentes, cum David canamus: « Septies in die laudem dixi tibi, super iudicia tua, Iuste »[1]. Festis vero ac dominicis ieiunium non servamus, neque proprias ieiunii orationes oramus; eo quod dominica resurrectionem significat, nostramque ex mortuis renovationem; et quod in futuro saeculo auferetur a nobis mortalitas et inconstantia. Similiter et in festis, Christi requiem significamus. Iure ergo *his diebus* mysteria agimus, et commemorationem dispensationis Salvatoris nostri, nostraeque in caelesti regno laetitiae.

Caput V.

Quare sanctus Išōʿyabh curavit atque praecepit ut pridie festivitatis diei, diaconi et subdiaconi irent meridie *ad ecclesiam*, et suspendiculas lampadum solverent atque lavarent, et ecclesiam pulchris ornarent paramentis: cum reliquis quae officio praemittenda mandavit?

Quidam dixerunt: Ut praepositos ecclesiae diligentiam doceret, *quatenus de ecclesiae ornatu sollicitudinem habeant, nec ea negligentes praetermittant quae fieri oporteat. Et testimonium e sancto Moyse proferunt, qui unicuique levitarum praecepit quid faceret, filiis Gerson, inquam, et Caath et Merari, et quod quisque onus ferret domus *Domini*. Attamen si hoc docere voluisset sanctus noster, curnam « meridie » scriberet? Quis enim ignorat ornatum lampadum nequaquam negligendum? Nisi enim multas lampades ornatusque multos habeat ecclesia, festum minime celebrat. Si autem ecclesia multam habeat supellectilem plurimosque ornatus, diaconos vero paucos, nonne recte facerent hi, si res ante diem pararent? Sed isti minime intelligunt beato huic viro id curae fuisse, ut subliminora quaedam, nostraeque in mundo conversationis ratio, in ecclesia significarentur, magis quam ut modum supellectilis ornandae *praescriberet*. Quod si verum esset quod dicunt, lampadibus

[1] *Ps.* CXIX, 62.

eum lavandis instare: ad panem et vinum quod attinet, cur non duxerit necessarium ut modum quo panis coqueretur praescriberet atque declararet, et modum quo vinum misceretur? id quod magis necessarium erat. Sed ea solum praescripsit, quae
5 aliquid typice exhibere sciebat; et quae nullius rei typum haberent neglexit tacuitque. At quoniam sanctus noster idoneum esse perspexit, ut *prius* in ecclesia exprimeretur rerum naturalium creatio, deinde, post cetera ordinata, creatio hominis, temporisque spatium quo sine legibus ac scripturis mansit: ita
10 *res* ordinavit, cum officium describere voluit. Nam ita dicit: « Pridie festivitatis diei veniunt diaconi et subdiaconi meridie, et lampadum suspendiculas solvunt et lavant, ipsamque ecclesiam pulchris ornant paramentis; et hora decima portas aperiunt; *et ter praeco clamat, vel semantron (nāqōšā) *pulsa-* p. 136.
15 *tur*, ut notum faciat adesse horam officii ».

At quaestionem moveamus, quare « meridie » *scripserit?* Quia dies usque ad meridiem circa initium versatur, post meridiem vero et ad solis occasum, circa finem; et sequentem diem volens celebrare, a fine *praesentis* diei incipit. Cur autem
20 subdiaconi et diaconi eo conveniunt, sine lectoribus et presbyteris et populo? Quia diaconi in ecclesia vice funguntur angelorum, qui in tribus gradibus stant. Diaconi, inquam, summae *angelorum* ecclesiae locum implent, subdiaconi mediae *ecclesiae* locum, lectores infimae *ecclesiae*. Et sicut ipsi spi-
25 ritualium ordines suum quisque munus habent, ita et hic praecepit. Diaconi quidem usque ad thronum divinum ingrediuntur; subdiaconi usque ad mediam absidem, sive ad lampadum locum, qui lumen solis significat, qui in medio *caelo* est; lectores vero usque ad portam absidis *accedunt*. Rursum,
30 diaconi, qui mentem sacerdotis norunt, et quidquid ille vult, id propria sua scientia sciunt implere: hi ecclesiae ornatus curam gerunt; subdiaconi, propterea quod signis eis opus est, et mandata eis signis indicantur...; [1] lectores vero, quoniam voce et verbis alloquendi sunt, sermonem et ipsi, prout acceperunt,
35 coram populo proferunt. Diaconi, quia futura animo apprehenderunt, naturam [2] rerum disponendarum curant, et cum subdiaconis, qui infra sunt, signis adhibitis loquuntur; ipsique subdia-

[1] Linea hic excidisse videtur. — [2] Seu, « substantiam ».

p. 137. coni, *acceptis signis a superioribus, opera externa curant administranda, candelas, portas, et his similia; et hi inferiora quam quae diaconi munera exsequuntur. Lectores, utpote illorum vice angelorum fungentes, qui in revelationibus ad homines mittuntur, scripturas et mandata divina legere noverunt. Itaque 5 in ecclesia ornanda, quae primum mundi ornatum significat, lectoribus, qui infimae *angelorum* ecclesiae locum implent, opus non est. Huiusmodi enim *angeli*, ut diximus, operi perfecto praeponuntur, et eis negotium apud homines *agendum* a Deo committitur. Atque cum Adam nondum creatus sit, merito 10 lectores hic tacentur.

Quid autem illi? « Meridie, ianuis adhuc clausis veniunt, et ecclesiam exornant ». « Clausis ianuis » inquit, quia spiritales, cum mundum ornari viderent, et singula singulis diebus constitui, seque ipsos huic operi ministros *dari*: quinam foret rei 15 eventus ignorabant; et scientiae ostia coram eis clausa sunt, donec ad Dei imaginem et similitudinem creatus est Adam, et super haec omnia potestatem accepit, quorum illi erant ministri. Tum demum universa bene creata intellexerunt, cum et ille creatus est, cuius haec regimine opus habebant. Cui 20 enim ipsis usui essent firmamentum et stellae? quae, nisi ut illius ministri essent, alium *usum habere* non viderunt *angeli*; neque intellexerunt quid sibi vellent aquarum congregatio et lumen profusum, quando ipsis certe haec necessaria non essent. Quid enim ipsis gramen et terrae fruges prodessent, quidve 25
p. 138. reptilia aquae, aut aves, aut iumenta? Totam *creaturam veluti consilio carentem videbant, et creationem eius quasi nullius esset utilitatis, quae Creatorem eius nec novisset nec intelligeret. Et ipsi nempe, cum adeo subtiles essent, ut Creatorem cognoscere possent, huiusmodi rebus ministri sunt de- 30 putati; aliique ex ipsis stellas dirigebant, alii firmamentum, alii aeris atque elementorum administrationem susceperunt. Et Creatorem fortasse absque scientia haec fecisse suspicabantur, qui ecce, creaturas ratione praeditas iusserit ratione menteque carentibus ministrare. Et clausa erat ante eos porta 35 scientiae; atque dum caelos luminibus instruebant, aerem motibus suis, zodiacum gyro, et res terrenas apparatu idoneo, herbis atque animalium excubiis, cur *hoc facerent* non intellexerunt. Ubi vero coram eis resonavit vox illa: « Faciamus hominem

ad imaginem nostram, secundum similitudinem nostram »[1]: demum creaturam recte factam intelligunt cum omni ornatu eius, Creatoremque sapientem et bonum esse, qui mundum omnibus rebus optimis prius ornaverit, deinde dominum ei et recto-
5 rem advocaverit.

Ita et ecclesia clausis ianuis ornatur. Cum autem tota sit paramentis instructa, hora decima diei, qua hora ad festum *celebrandum* conveniunt, ostenditur creatio Adam. Et gradatim per omnes actiones descenditur, donec figuratur tempus
10 quo datum est legis testamentum, quod officii initium est. Ait autem insuper: « Praeco ter clamat, aut semantron tribus vicibus, seu tribus exclamationibus (m a r m ŏ y ā n) *percutit*, ut ad officium conveniant ». Praeco hic clamat, non diaconus aut subdiaconus, quia praeco quasi ad homines ab hominibus *mis-*
15 *sus* adsit oportet. Et angeli [2] secreto ad praeconem veniunt, et ille aperte proclamat quidquid sibi dictum est. Et praeco iste, qui vice *Noe fungitur, qui inventus est perfectus in ge- p. 139.
neratione sua, excitator debet esse ad res honestas. Ferunt Noe, cum arcam facere iussus esset, tempore mensae aut la-
20 boris eos, qui secum laborarent, voce convocare. Tradunt quoque nonnulli eum lignum quoddam portare solitum, idque percutere, ut ceteris notum faceret quando ad officium vel ad requiem eos *convenire* vellet; quo clamante, domesticos omnes verbis eius obtemperare atque obedire, filios autem Cain con-
25 tumaces in verbis eius risum profundere, eumque contemnere quasi stulte ageret. Ita *et nunc fit;* praeconis voci Iudaei et infideles irascuntur atque irrident; Christiani vero laudant et laetantur, et paratos se habent. Quid autem? Populus libenter ad ecclesiam convenit; et postquam ingressi sunt, diaconus
30 populum iubet: « Sedete et silete »; et mulieribus dicit: « Canite »; et mulieres canunt paulisper; deinde surgunt *viri.* Egressus populi, *audita* praeconis voce, de domibus suis ad ecclesiam, est obedientia Abrahae mandato Dei, qui ait ei: « Proficiscere de terra tua et de domo patris tui in terram
35 quam monstravero tibi »[3]. Egrediuntur itaque cum Abraham de terra sua et de domibus suis, et veniunt Ierusalem, in civitatem sanctam, quam Dominus sibi elegit. Quod in templum

[1] *Gen.*, I, 26. — [2] I. e. diaconi vel subdiaconi. — [3] *Gen.*, XII, 1.

ingrediuntur: hic ingressus est Abrahae in terram promissionis. Quod diaconus populum iubet: « Sedete » *inquiens: hoc est* quod dixit angelus Dei ad Abraham: « Sciens scies quod advena erit semen tuum in terra non sua; et servient illis, et illi in servitutem eos redigent quadringentos annos »[1]. Et quod dicit diaconus mulieribus ut canant: hic nutus est divinus, Aegyptiis imperans ut Israel in servitutem redigant. Et quemadmodum mulierum ordo, despectus et opprobrium populi, potestatem adeptus est; ita et Aegyptiis praeceptum fuit, veluti in humiliationem seminis Abrahae, ut *Israelem* subiugarent. p. 140. *Quod sedet populus, et mulieres stant: haec humiliatio est Israel, et exaltatio populi Aegypti. Quod cum cantionibus (qīnāthā) istae doctrinam[2] canunt, *hoc est:* propter blanditias regias ingressi sunt filii Israel, et subiugati sunt ab Aegyptiis. Quod sic paulisper *stantes* manent: hoc tempus est morationis Israel in servitute in Aegypto. Quod stat diaconus coram sacerdote, cum ante populum venerit: *id fit* secundum visionem quam vidit olim Moyses, rubum, dico, igne succensum nec combustum. Quod dicit diaconus: « State ad orationem »: hoc verbum est quod dixit Moyses: « Declinabo et videbo visionem grandem hanc atque terribilem, quare non comburatur rubus »[3]. Oratio quam orat sacerdos, est vice sermonis qui dictus est ad Moysen: « Ego sum Deus Abraham et Isaac et Iacob »[4]. Hactenus ita.

Per ecclesiae ornatus beatus Išōʿyabh in narratione sua *res* descripsit ab initio mundi et usque ad tempus beati Moysi. Nam cum constituisset ut per officia rerum mysteria exprimeret usque donec huius mundi finis adesset, saeculique futuri initium perveniret, et in saeculo cui tempus nullum est consisteret, ab initio temporum initium fecit narrationis suae: et post prima tempora scripturas introduxit. Et sacerdotem Dei imagini comparavit, Christo nempe, qui est primitiae generis nostri. Diaconi et subdiaconi et lectores sunt spiritales; populus est universum genus humanum. Et ideo presbyter vel sacerdos unus dicitur, etiam si multi adsint, diaconos vero et subdiaconos et lectores multos memorat, cum unus forsitan adsit solus; populum denique, si vel ex una constet persona,

[1] *Gen.*, xv, 13. — [2] I. e., hymni genus. — [3] *Ex.*, III, 3. — [4] *Ibid.*, v. 6.

frequentem congregationem vocat: quia Christus unus est, et caput corporis ecclesiae. In corpore partes multae sunt, manus, pedes, crura, lingua, aures, et reliqua membra; quae omnia cum capite suo unum corpus efficiunt. Ita et populus *cum sa- p. 141.
5 cerdote, capite suo, unus vocatur; quia totum genus humanum unum corpus est in Christo; in quo peccatores membra sunt opprobrii, et sancti membra honoris. Spiritales autem atque superni ordines, quoniam cum spiritales sint omnes, tamen tres esse ecclesiae dicuntur, et singulae ecclesiae ternos habent
10 ordines, et singuli ordines numero *membrorum* frequentes sunt, recte plures vocantur: hoc est, diaconi, subdiaconi, et lectores. Praeco est vice Noe; populi coetus vice Abrahae. Sessio populi et hymnus (m ē m r ā) mulierum *significant* servitutem Aegyptiorum. Diaconus, qui stat coram presbytero, est Moyses levita.
15 Sacerdos est vice ignis in rubo; et verba Domini [ad Moysen, oratio est] quam profert [1]. Et propheta in quodam loco dicit: « Sacerdos est angelus Domini; et legem misericordiae de ore eius requirunt » [2].

Caput VI.

20 Quid singuli gradus in ecclesia significant, a patriarcha usque ad lectorem, et usque ad baptizatum? et quare ita ordinati sunt, unus post alterum?

De ecclesiae gradibus multa dixerunt inspirati a Deo viri. Quidam *dicunt* eos locum novem angelorum ordinum implere;
25 et in una, ima ecclesia, collocant lectores, subdiaconos et diaconos: in media autem ecclesia presbyteros, periodeutas et chorepiscopos; in summa ecclesia episcopos, metropolitanos et catholicos. At cum nullum insuper gradum invenerint, patriarchas tacent.
30 Nos autem, frater, nostram protinus sententiam proferemus, quare *ita* sint dispositi; postea ad quaerenda *argu- p. 142.
menta proficiscemur. Gradus itaque, frater, qui in ecclesia usurpantur, ut ratio simul et sacra evangelii scriptura nos docent, sunt ordines illi, quibus in sua dispensatione functus
35 est Dominus noster; nempe postquam baptizatus est donec,

[1] Vide supra: textus hic corruptus est. — [2] Cfr. Mal., II, 7.

misso in apostolos Spiritu, dispensationem suam complevit. Baptizatus factus est, quando a Iohanne batptizatus est. Et nos quoque in similitudinem eius baptizamur et renascimur ex aqua et Spiritu. Lector factus est, quando librum in synagoga sustulit, et legit: « Spiritus Domini super me », etc. [1]. Subdiaconus factus est, quando flagellum fecit ex funiculis, et eiecit omnes qui emebant et vendebant in templo. Diaconus factus est, quando linteo lumbos suos praecinxit, et aquam in pelvim misit et lavit pedes discipulorum. His autem tribus ordinibus functus est vetus testamentum implens; nec enim novum usque ad caenam mysteriorum introduxit. Etsi enim ipse Spiritu est baptizatus, nemo tamen Spiritu baptizatus est, sicut et ipse, donec descendit Spiritus. Ut lector quidem et subdiaconus et diaconus incessit, cum nihil adhuc novi dispensationis intulisset. Quamquam enim signa faciebat, dicebat tamen se non nisi ad oves perditas domus Israel missum. Nondum enim legem solverat, aut prophetas; sed sabbatum observabat, et sacrificia offerebat, et pascha manducabat legale. Et quamquam sciebat se corpus suum et sanguinem postea daturum, hoc tamen distulit. Quoniam ministerium veteris testamenti servitutem significabat, et operibus implebatur, hoc [2] nondum celebravit; sed ipsum vetus testamentum implebat. Et quemadmodum circumcisus est, et sacrificia obtulit, cum his minime opus haberet; ita et his *ordinibus* functus est. Cum autem vetus absolvisset *et novum incohasset, tum demum presbyteratus gradum figurare coepit. Presbyteratum egit, quando corpus suum et sanguinem discipulis suis fregit. Periodeutes factus est, quando discipulis suis dixit: « Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis » [3]. Chorepiscopus factus est, quando discipulis in oratione ait: « Pater, sanctifica illos in veritate tua » [4]. Duo enim gradus hi sine manus impositione conferuntur, solo mandato episcopi. Episcopus factus est, quando de sepulchro surrexit, et ad discipulos venit, et dixit: « Omnis potestas data est mihi in caelo et in terra » [5]; et quando in discipulos insufflavit, et ait: « Accipite Spiritum sanctum: si cui peccata dimiseritis, dimittentur ei » [6], etc.

p. 143.

[1] LUC., IV, 18. — [2] Sc. eucharistiam. — [3] IOHANN., XIV, 27. — [4] IOHANN., XVII, 17. — [5] MATTH., XXVIII, 18. — [6] IOHANN., XX, 22, 23.

Factus est metropolitanus, quando ad mare Tiberiadis apparuit, et dixit Cephae: « Pasce mihi agnos meos et oves meas et bidentes meas » [1]. Factus est catholicus, quando elevatis manibus benedixit discipulis suis, et separatus est ab eis et 5 in caelum ascendit. Factus est patriarcha, quando misit Spiritum suum in apostolos suos in caenaculo. Nam gradus isti, quibus post resurrectionem de sepulchro *functus est,* et postquam potestatem acceperat in caelo et in terra, plenam ditionem in ecclesia exhibent, et manus eorum *qui his ordinibus* 10 *funguntur* osculatur, et *ipsi* inclinationibus salutantur, quia vices Christi gerunt de sepulchro resuscitati. Et quemadmodum ille, donec de sepulchro surrexit, non est adoratus, a mulieribus, inquam, et discipulis, ita et gradus omnes in ecclesia, quos ante resurrectionem suam *instituit,* dominationis honore 15 carent. Etsi enim presbyter *fontem* baptismi corpusque et sanguinem consecrat, ligare tamen et solvere, aut manuum impositionem conferre non potest: sed neque baculum tenere, aut in throno sedere; quia adhuc Dominus noster dicebat se locum non habere ubi caput suum reponeret. *Rursum vero, p. 144. 20 quamquam apud nos, qui in orientali regione sumus, catholicus et patriarcha unus sunt, tamen non ita tradiderunt sancti apostoli: illi vero ordinaverunt aut episcopum simplicem, aut episcopum metropolitanum, aut episcopum catholicum, aut episcopum patriarcham. Et canon hic in omnibus regionibus obti-25 nebat, et etiam in oriente, usque ad tempus Theodosii regis iunioris. In diebus huius, postquam Cyrillus et Iohannes Antiochenus et reliqui occidentales sanctum Nestorium impie anathematizarant et in exilium expulerant, tum oriens Antiochenum patriarcham a se repulit, ut aequum erat, atque neglexit, 30 quod in errorem incidisset, et ditionem eius non agnovit. Verum Antiochiae olim patriarcha fuit, Seleuciae catholicus, qui et sub illius potestate constitutus fuit; et ille Antiochenus patriarcha ante hunc proclamabatur [2]. Quo tempore Antiochiae patriarcha Nestorium anathematizare ausus est, in sede Se-35 leuciae catholicus erat Dādh-īšōʿ Aramaeus. Et tunc anathematizavit oriens Iohannem Antiochiae, et Cyrillum, et Celestinum Romae, et Memnonem Ephesi, et omnes qui in synodo

[1] IOHANN., XXI, 15, 16, 17 (verss. syrr.). — [2] Sc. in diptychis.

audaci et impia socii eorum fuerant. Cum autem oriens sine patriarcha relinqueretur, nec confessionem *nostram* sine summo rectore manere decens esset, constituerunt patres ut ipsum catholicum patriarcham facerent. Reliquerunt tamen ei nomen « catholicum », quia hoc nomen a synodo occidentali sancta, fidelium virorum consensu, acceperat. *Nomen* ei « patriarcham » propterea addiderunt, quod dedecus videbatur eis esse, si confessio nostra sine patriarcha relinqueretur. Ideo autem non alium praeter hunc patriarcham fecerunt, ne sua ipsorum auctoritate antistitem praesumptuose instituisse *viderentur*; sed ipsi, ut *qui in orthodoxa confessione soli permanerent sanctorumque apostolorum veritatem tenerent, se patriarchas nuncupaverunt.

p. 145.

Sed et apostoli quoque ab eo lectores constituti sunt, quando duodecim et septuaginta elegit; subdiaconi, quando « misit eos binos ante faciem suam »[1]; diaconi, quando duxit eos in montem Thabor, et mutatus est color eius coram oculis eorum; presbyteri, quando docuit eos corpus et sanguinem suum ⌈frangere[2]. Constituit eos episcopos, quando de sepulchro surrexit, et ad eos in caenaculum venit. Metropolitanos constituit eos, quando apparuit eis ad mare Tiberiadis. Constituit eos catholicos, quando benedixit eis et in caelum ascendit. Constituit eos patriarchas, quando misit in eos Spiritum suum. Etsi enim insufflaverat in eos, etsi etiam dixerat eis « pascite mihi agnos meos et oves », etsi elevatis manibus benedixerat eis: attamen benedictionem plenam et operationem perfectam non sunt adepti, donec in eos Spiritus descendit in caenaculo: nam *alii* ordines illi collati sunt eis, non in plenitudine neque absolute. Sic Salvatori nostro placuit in dispensatione sua pulcherrime omnia implere.

Illi autem, qui omnes ecclesiae ordines cum spiritalium gradibus componunt, quomodo hoc sibi persuaserint nescio. Haec autem ad eos dicemus: Si gradus omnes in ecclesia similitudinem habent supernorum ordinum, Christi similitudinem quis gerit in ecclesia? Et quomodo dicitis: « Sacerdos est quasi anima Iesu[3] »; vel etiam: « Pro anima Iesu cum Maligno

[1] Luc., x, 1. — [2] S « consecrare ». — [3] Haec verba in quodam responsorio (ʿōnīthā) dicebantur: vide infra, cap. vii.

bellum committit »? Et quo pacto superum ordines dignos facitis qui corpus et sanguinem Domini nostri consecrent? *Si ipsi spiritales sapientiam atque virtutem Dei ab ecclesia didicerunt, ut ait beatus Paulus: « In ecclesia revelata est Dei sapientia principibus et potestatibus qui in caelo sunt » [1]: quomodo hi nunc consecratores et dispensatores facti sunt? Si Isaias propheta, cum illum carbonem videret, qui huius sacrificii mysterium declaravit, vidit *et* seraph forpice illum tenentem, quasi dignus non esset qui ipsum tangeret; quomodo nunc sacerdos, qui vices gerit huius seraph, et hoc inferior est, carbonem verum, qui nullius rei umbra est, et consecrat et distribuit: imo et ordines inferiores eundem carbonem consecrare atque distribuere facit? Utrum carbonem maiorem ducis esse? quem propheta vidit, an hunc, qui in ecclesia est? Respondebis, ut arbitror: Hunc qui in ecclesia; quia ille typum huius mystice ostendit. Sed iterum interrogabimus te: Uter est maior, seraph, an qui vice seraph fungitur? Et rursum procul dubio respondebis: Seraph verus melior est hoc, qui vice seraph fungitur. Itaque seraph maior est homine, qui vicem eius implet, sicut et carbo hic mysteriorum nostrorum illo praestantior est, quem vidit propheta. Atqui cum mysticum illum ac typicum carbonem verus seraph prae timore non sua manu apprehenderit, quomodo hunc verum carbonem typicus seraph et consecrat et distribuit: nec non et Spiritum iubet, et ille descendit? Ubi enim Gabriel Mariae annuntiavit, non dixit ei: « Spiritum sanctum ad te adduxi »; sed solum certiorem fecit eam Spiritum sanctum venturum, et fore ut virtus Altissimi ei obumbraret. Sacerdos vero supplicatorie Spiritum omnino iubet, et ille descendit: vocat illum, et ille ad eum descendit; ut ait magnus Ephraem:

« Stat, inquit, sacerdos et vocat eum,
Spiritum sanctum, secreto:
Et ille quoque facit voluntatem eius,
Et descendit *ad eum ex alto » [2].

[1] *Eph.*, III, 10. — [2] Quatuor versus heptasyllabici. Locum nondum inveni inter edita S. Ephraemi opera. « Spiritus » feminino genere usurpatur, ut apud vetustioris aevi scriptores; sed non est haec certa antiquitatis nota.

Ubi vero Mariam obumbravit, nequaquam angeli voluntatem fecit; hic enim nuntius fuit, qui illius adventum annuntiaret.

At concedatur ita esse ordinem ut tu dicis: lectores nempe imam esse *angelorum* ecclesiam, et una cum eis subdiaconos et diaconos. Qui fit ut diaconi ad thronum accedant? Et qua ratione 5 seraphim et cherubim, qui sedem Domini ferunt et comitantur, nec nuntii fiunt, nunc archangeli facti sunt et principatus, qui ad thronum Domini ministrant? Et quo pacto episcopus, vel sacerdos, sociis suis imperare videtur in abside, si ipse unus ex eis est? Et ecce, unus ex infimae ecclesiae gradibus, dia- 10 coni scilicet, qui locum principatuum habent, ministri sunt altaris, quod est thronus Domini. Ubi restat mediae ecclesiae locus superior? Et quid tandem summae ecclesiae relinquitur? Quocumque ingreditur presbyter vel episcopus, illuc et diaconus cum eo intrat. Sed non ita fit in superum ecclesiis: non 15 ima ecclesia locum mediae ecclesiae invadit, neque media ecclesia locum summae ecclesiae invadit. Iam vero apud te ima facta sunt summa; et interdum etiam imperandi potestatem habent. Et seraphim, qui thronum Dei adspicere non audent, nunc manducatores et consecratores et dispensatores facti sunt. 20 Aequum plane erat, ut aliquid in abside relinqueres, quod diaconi non attingerent. Si vero id fieri nequit, locum desuper altare aperi, et imam ecclesiam, quae est diaconorum, eo intrare prohibe. Sed neque illuc ingrediatur media ecclesia, qui sunt presbyteri: et relinquatur locus summae ecclesiae, qui 25 (p. 148.) sunt episcopi, ut hi paululum saltem honorentur; neque *confusionem introducas in absidem, quae est mysticum caelum. Et quomodo nos angelos iudicaturi sumus? Non iudicatur caput nostrum nisi a Deo: nunc autem ab angelis spiritalibus iudicamur. Beatus autem Paulus dicit: « Nescitis quod angelos iu- 30 dicabimus? »[1] Ipse quoque iudicari recusat nisi Domini iudicio: « Pudet me a vobis iudicari; iudex enim meus Dominus est[2] ». Si episcopus angeli vice fungitur, Paulum dicere oportuit: « Iudex meus angelus est »: sed illud potius dixit. Atque, nemone est in ecclesia qui Christi locum impleat? Si discipuli unum sunt 35 cum eo, et sicut ipse missus est a Patre, ita et eos misit: nonne vicarii eius sunt? Quodsi vicarii eius sunt, quare cum angelis

[1] I *Cor.*, VI, 3. — [2] I *Cor.*, IV, 3, 4.

componuntur? Unus ex gradibus sine cum Christo comparetur. Et ecce, *gradus qui sunt* in ecclesia illorum *gradus* numero exsuperant. Illorum numerus hic est: angeli, archangeli, principatus, virtutes, dominationes, potestates, throni, cherubim, seraphim. 5 Ordinum ecclesiasticorum numerus est hic: baptizati, lectores, subdiaconi, diaconi, presbyteri, periodeutae, chorepiscopi, [episcopi,] metropolitani, catholici, patriarchae. Ecce *ordines* ecclesiastici spiritales binario numero excedunt. Unum ergo ex eis in vicem Christi pone. Si vero catholicus idem tibi videtur esse 10 atque patriarcha: tamen non ita est in scriptis ecclesiasticis. Quatuor patriarchae, Romae videlicet, Ephesi, Antiochiae et Alexandriae, non sunt catholici, sed episcopi vocantur; et unusquisque *eorum unum habet catholicum. Sedi Hierosolymitanae p. 149. conceditur catholicum habere; orientali quoque Seleuciae sedi 15 conceditur catholicus. Sed non his patriarchatum loco patriarchae datur exercere. Ecce etiam visitator vice episcopi *quandoque* fungitur: sed non in omnibus, neque semper. Sic et catholicus locum habet patriarchae: non tamen ubique. Unde vero fuerit ut apud nos catholicus factus sit patriarcha, iam supra 20 dictum est.

Unde in officio nostro, o auditor, Christi dispensationem agimus, non dispensationem angelorum. Angeli ministri sunt Dei; diaconi autem ecclesiae sunt gradus sacerdotalis ministri. « Nonne omnes sunt ministri spiritales », ait beatus Paulus, 25 « qui a Deo mittuntur ad eos qui parati sunt ut hereditate capiant vitam? » [1]. Sacerdos itaque mediator est, et porta, et remissor debitorum: nuntius non est. Si corpus et sanguis Christi in expiationem debitorum data sunt, ipseque discipulis suis praecepit ut *hoc* iugiter facerent, ille plane qui panem et 30 vinum mutat in corpus et sanguinem, expiationem facit debitorum, et remissionem tribuit peccatorum. Angeli autem iugiter nuntii sunt. Si seraph prophetae dixisset: « Ecce hoc tetigit labia tua, ut e x p i a r e m debita tua », forsitan dicere posses hanc potestatem illos habere. Sed hoc potius ei dixit: « Ecce hoc 35 tetigit labia tua, ut e x p i e t u r iniquitas tua, et peccata tua dimittantur » [2]. Non ab ipso expiata et dimissa sunt, sed ab alio.

[1] *Heb.*, I, 14. Differt a Peschitta versione; et potest etiam negative intelligi: « Non omnes sunt », etc. — [2] Is., VI, 7.

Dominus vero discipulis suis ait: « Hoc est corpus meum quod pro vobis frangitur in remissionem peccatorum »[1]. Vides hic sacerdotem expiationem dare peccatorum. Nam et responsorium (ʿōnīthā) in quodam loco dicit: « Medicinam poenitentiae p. 150. *dedit Dominus noster medicis peritis ». Hi igitur medicina spiritali *homines* ab iniquitate sanant. Et hoc scito, frater, eam ecclesiae dispensationem veram esse, quae dispensationem Domini nostri repraesentet; in qua caelum et terram et Paradisum et Ierusalem et Nazareth figuramus, et quaecumque ibi in Christi dispensatione sunt peracta. Si autem ita res esset, ut tu dicis, cur non imam ecclesiam, lectorum nempe. subdiaconorum et diaconorum, in unam ecclesiam colligis? Cur lectores in catastromate relinquis, subdiaconos vero usque ad lampades, et diaconos usque ad thronum introducis? Et ubi locus est ordinibus presbyterorum sociorumque eorum? His omnibus, a diaconis et sursum, in quemlibet locum ingredi fas est. Si diaconos et presbyteros in una esse ecclesia oporteat, nescio ubi lectores et subdiaconi stare possint. Et ecce, vestitus lectorum alius est atque subdiaconorum; et vestitus subdiaconorum alius atque diaconorum: et vestitu et loco diversi sunt. At vestitus presbyterorum, periodeutarum, et chorepiscoporum unus idemque est; ut etiam episcopi et qui supra sunt unum habent vestitum. Qui fit ut superiores ecclesiae uniformes sint, ima vero ecclesia omnis generis diversitates habeat? Revertere ergo ad viam veritatis, et ministerium servitii angelis relinque, et ministerium dominationis Christo Deo; et sint lectores loco imae ecclesiae *angelorum*, et sit locus eorum catastroma, quod est aether; et sint subdiaconi loco mediae ecclesiae, et usque ad p. 151. mediam absidem ingrediantur; et sint diaconi loco *summae ecclesiae, ut de propinquo semper Domino ministrare possint. Reliquos vero ordines Christi locum sine in ecclesia tenere; ut qui illius locum implet expiationem det nobis, sicut et ille mediator factus est inter nos et Deum: cui cum Patre suo et Spiritu sancto demus gloriam et honorem in saeculum saeculorum.

[1] Sic legitur in liturgia Nestorii.

Caput VII.

Quare aliae ecclesiae dicunt « Pater noster qui es in caelis » initio officii, aliae vero non dicunt? et quare alicubi presbyter ante « Pater noster qui es in caelis » orat, alicubi vero post « Pater noster qui es in caelis »?

Non praecepit beatus Išōʿyabh ut « Pater noster qui es in caelis » diceretur initio officii; immo in eo officio quod terrena significat, evangelium dici prohibuit, eo quod novum testamentum figura sit saeculi futuri; sed a sacerdotis orationibus nos incipere voluit, deinde seriem psalmorum veteris *testamenti* aggredi: non autem nostris orationibus novum *testamentum* praemittere, indeque ad vetus reverti, atque rebus praeteritis symbolice peractis iterum ad novum venire, a quo et initium fecerimus: sed suo ordine res introducamus, ita ut ab initio rebus olim gestis animum intendamus. Pius autem Timotheus [1], orationem quam Dominus noster docuit assidue a populo orari cum vellet, praecepit ut haec principium esset officii; et hanc orationem *recitandam* quasi canonem instituit. Fuerunt tamen qui huic Timothei mandato non obtemperarent, sed in Išōʿyabh traditione perseverarent. Et illi quidem, quibus *« Pater noster qui es in caelis » initio *officii* recitare placuit, in duplex genus sunt divisi. Apud quosdam *prius* sacerdos orat, deinde dicunt « Pater noster qui es in caelis »: alii vero « Pater noster » dicunt antequam oret sacerdos. Qui orationem *sacerdotis* praemittunt, ita dicunt: Sacerdotem quidem orare oportet, prout Išōʿyabh mandavit, deinde nos « Pater noster » dicere, ut Timotheus praecepit. Qui *prius* « Pater noster » recitant, et deinde orant, haec dicunt: Nos prius orationem « Pater noster » communiter recitare oportet, deinde sacerdotem orare et officium necessarium incohare, ne Domini nostri oratio et nostrum officium unum quid esse putentur. Et cum illis, qui prius orant, sic disputant: Si oratio quam docuit Dominus noster ad officium pertinet: cum inter *psalmorum* divisiones sacerdos oret, cur non post « Pater noster » oratis, et dein

p. 152.

[1] Timotheus I, patriarcha Nestorianorum (780-816).

marmītham incohatis? Siquidem de officio esset *haec oratio*, ita facere deberetis. Si vero de officio non est, sed est tantum oratio quam Dominus noster docuit: ipsam orationem solam ponite, deinde ad calcem eius veniat officium. Si autem ante « Pater noster » orat presbyter, oret etiam ante marmītham. 5

Item alio modo: sacerdos quasi suam propriam orationem orat. Incipit autem ab eo quod officio populi melius est. Quid igitur? Domini nostri oratio melior quam sacerdotis, an sacerdotis Domini nostri oratione melior est, an aequales sunt? Quodsi sacerdotis oratio melior est, et ipse sacerdos Domino 10 nostro melior est. Si autem Domini nostri *oratio* melior est, iuste *sacerdotis orationem praecedit*. At concedantur esse aequales: si autem virtute aequales sint, manet tamen inter eas antiquitatis et novitatis ratio; non enim eodem tempore p. 153. institutae sunt. Utra est *tempore et ordine prior, Domini 15 nostri *oratio*, an sacerdotis? Domini nostri, procul dubio dicent, quia nihil aliud dicere possunt. Nam si non fuisset Dominus noster, non esset sacerdos: non autem *verum est* contrarium: Si non esset sacerdos, non fuisset Dominus noster; quia Dominus noster principium est novi testamenti, et sacer- 20 dotes nomine eius vocantur: « Sacerdos est velut ⌜anima Christi » [1] ait responsorium (ʿōnīthā). Etsi ergo virtute aequales sint, una tamen est ordine prior. Honorem itaque prioritatis tribue. Quemadmodum si tres presbyteri aut episcopi una convenerint, etiamsi uno eodemque sacerdotio sint praediti, est 25 tamen inter eos temporis ordinisque prioritas; et eum qui prior est praeferimus: ita, etsi Domini nostri et sacerdotis orationes virtute sint aequales, attamen eam Domini nostri et propter antiquitatem suam praepone, et propter illum qui dixit eam, qui isto est ordine prior. 30

Haec igitur singularum consuetudo est ecclesiarum. Si quae vero ecclesia Išōʿyabhi praescriptionem tenuerit et Timothei mandato repugnaverit, haec nequaquam dicto Pauli consentanea est, qui ait: « Omnis anima potestatibus maioribus subdita sit » [2]. Si ergo omnibus potestatibus subditi esse iubemur, cur 35 non huic se subiciunt, qui a Spiritu constitutus fuit ut nos regeret? Cum enim Timotheum repudiarint, repudiarunt et Išōʿ-

[1] Vel: « ipse Christus ». — [2] *Rom.*, XIII, 1.

yabh: etenim ambo pariter patriarchae fuerunt. Ceterum illi, apud quos prius sacerdos orat, deinde Domini nostri oratio dicitur, minus recte videntur *hoc* observare; cum enim sacerdotis orationem Domini nostri orationi praemittant, et hanc
5 Domini nostri ad officium pertinere indicant, et eam sacerdotis hac Domini nostri oratione priorem esse existimant. Qui ergo prius Domini nostri orationem dicunt, deinde sacerdotem sinunt orare, rectam, ut mihi videtur, rationem sequuntur.

*Caput VIII.

p. 154.

10 Quam ob causam Dominus noster discipulos hanc orationem docuit, et quae sunt eius significationes? et quare Timotheo placuit hanc orationem canonibus Išōʿyabhi adicere?

Dominus noster Christus, cum vidisset Iudaeorum populum carnaliter legem exsequentes, mundanos honores in omnibus
15 sectantes, seipsos ampliare cupientes; et hoc sibi velut religionis scopum proponentes, ut inimicos defraudarent atque iniuriis afficerent; dicentes superflua petentibus concedi, ut mortem inimicorum, divitias, longitudinem vitae: ipse paucis verbis, quibus discipulos docebat, multas significationes voluit com-
20 prehendere; ut ab odio eos amoveret et amore imbueret; ut mens esset eorum ad caelestia inclinatior. Neque tamen a scripturarum regula declinavit, ne Iudaeis tamquam innovator legis videretur; sed doctrinam impertiens, quae legis mandatorum perfectio esset, illud introduxit: « Pater noster qui es in cae-
25 lis, sanctificetur nomen tuum ». Quoniam audistis Deum timentes se filios vocasse, studete et vos timere eum, ut eodem hoc filiationis nomine dignemini. Et quod docuit eos *orare* « Pater noster »: per hoc eos intelligere voluit, quod si mali factores filii diaboli vocantur, nequaquam, nisi quis bonis *ope-*
30 *ribus* sanctificetur, Dei filius vocatur. Filios enim patribus suis similes esse oportet, sive natura, sive doctrina, sive quo alio modo minor cum maiore societur. Ita et eos, qui Dei filii esse cupiunt, totam Dei voluntatem *implere decet. Quisquis paren- p. 155.
tibus maledicat, capitis a lege damnatur: ita et ii, qui huic
35 Patri Creatori non obediunt, quasi inimici et homicidae putantur, et gehennae morti addicuntur. Per illud autem, « sanctificetur nomen tuum », eos cum angelis sociavit, qui « san-

ctus, sanctus, sanctus Dominus exercituum » clamant Creatori suo. « Adveniat regnum tuum » : « regnum » hic vocat Dei virtutem, quae in simplicibus revelatur. Qui ergo regnum Dei in mentibus suis perfici volunt, simplices sint, in quibus Deus habitet. Et quomodo fiunt simplices? Non rudes, ut quidam hoc vocabulum usurpant: sed pro corporis compositi [1] vita simplicis animae vitam vivant, rebus compositis pro necessitate utentes: et angelorum simplicitatem spectent, eosque imitentur. « Fiat voluntas tua » : « et ad quem respiciam, ut habitem *cum eo* », ait propheta, « nisi ad quietum et humilem ex hominibus? » [2]. Si denique voluntas eius bonitate delectatur, et in humilibus habitat, possidete misericordiam et lenitatem, ut Dei voluntas sit in vobis. « Sicut in caelo, et in terra » : et quomodo sit in caelo ostendit in alio loco: « nolite reponere vobis thesauros in terra », etc., « sed reponite vobis thesaurum in caelo » [3]. Et si eius voluntas in caelo est, per hoc eis ostendere voluit, ut ipsi caelestes sint in voluntate sua, ut Dei voluntas in eis appareat. Et postquam eos ab omnibus rebus terrenis abstraxit: cum tamen necessitas omnino devitari nequeat, Iudaei autem huiusmodi rerum usum avidius expeterent, ait eis, *sic* petite vos: « panem necessitatis nostrae da nobis hodie », nec solliciti sitis ut superflua *congeratis: sed ad diem petite annonam *et,* quod potius est, remissionem petite debitorum. Deinde, ostendens eis quod ipsi misericordiam inimicis suis praestare debeant, ut et Deus ipsis debita dimittat, qui sibi non adhaeserint, sed adversati sint, ait: « et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimisimus debitoribus nostris ». Vide quomodo praeoccupet verbo: per hoc sic ostendens: Sicut vos remissionem petitis, dimittite debitoribus vestris: « quod si non dimiseritis, non eritis imitatores eius, quem Patrem vestrum vocastis; et si eum non imitamini, non eius filii facti estis » [1]. Et quemadmodum aquila, cum femina eius pepererit, filios tollit et contra solem statuit; et si illi, sicut et ipse, solem intuentur, suos filios esse discit; si vero intueri nequeunt, eos a se detrudit: ita et Deus, quem Patrem vestrum vocatis, si ipsum non imitamini in operibus vestris, aut pro meritis retribuet vobis, aut pater vester esse recusabit. Per hoc itaque verbum

p. 156.

[1] I. e. materialis. — [2] Is., LXVI, 2. — [3] Matth., VI, 19, 20. — [4] Cfr. Matth., VI, 15; V, 45, 48.

docuit eos pacem mentibus suis inserere, et [pacificos] esse erga omnes homines. « Et ne nos inducas in tentationem, sed redime nos a Malo »: ostendit eis quod hoc utique fiet, si Dei voluntas sit: non sua ipsorum *voluntas*, sed Patris, qui eos
5 adiuvat, et tuetur ne ultra vires tententur; neque misericordia eius destituentur, sed proteget eos a Malo, ne dum mandata custodiunt, virga praesumptionis ac superbiae percutiantur, quasi sua virtute hoc fecerint. « Quia tuum est regnum et potestas et gloria in saeculum saeculorum »: quamquam Patrem
10 vestrum qui in caelis est *his omnibus divitem esse scitis, p. 157. vosque gratis dignos fecisse ut filii eius vocemini: cum haec, illi propria, assequi non possitis, nihilominus pro viribus certate, neque ad unum quidem diem desistite. Nondum enim operibus vestris ad eius divitias pervenistis; vestraeque divi-
15 tiae, quantumvis augeantur, cum eius si comparentur, exiguae sunt, nec *quid esse* reputantur. Intendite ergo animos, et « servite illi in timore » [1], ut partem saltem illius divitiarum consequi possitis. In his quae docuit eos verbis, Dominus totum evangelii canonem comprehendit. Atque, cum a multiloquio
20 eos comprimeret, non Iudaeos notavit, ne inimicus eis esse videretur, sed gentes.

Pius tandem Timotheus, cum vidisset hanc orationem omni dictionis pulchritudine ornatam, praecepit ut initio officii adhiberetur, multis *ad hoc* rationibus *permotus*: primo quidem,
25 quia ipse Dominus docuit eam; iterum vero, quia adeo praeclaris abundat argumentis, ut qui scripturas ediscere atque orare non possent, hanc orationem orarent, quae totum continet quod homo a Deo postulare velit, sive quod ad praesens sive quod ad futurum saeculum attinet; tertio, ut officium nostrum
30 aliquid habeat evangelicae virtutis. Quibus perpensis eam in initio officii constituit.

Caput IX.

Quid significat marmītha quae initio officii vespertini *dicitur*; et quod mysterium habet? et quare alii unam marmītham adhi-
35 bent, alii duas?

[1] *Ps.* II, 11.

Ut ante diximus, per officium nostrum *res* significamus ab
p. 158. initio mundi usque ad resurrectionem nostram a *mortuis. Sed
quidam theophori viri aliter sunt interpretati, e quorum numero est beatus Abraham Bar Liph, qui ad hunc modum loquitur: Duae marmīthae quas initio officii adhibemus, de homine sunt, qui ex anima et corpore compositus est; et unam marmītham animae patres assignarunt, corpori alteram. Et documentum profert ex ipsis versuum sententiis harum marmītharum. « In Domino confido, quomodo »[1], de anima, inquit, est; « propter hoc laetatum est cor meum »[2], etc., de corpore est. Iterum: « Ad te Domine animam meam levavi »[3] de anima est; « in eo speravit cor meum et refloruit »[4], de corpore est. Item, « Deum expectat anima mea »[5], de anima est; « ad te omnis caro veniet »[6], de corpore est. Reliqua sine expositione reliquit, sive quod versus idoneos non haberent, sive quod brevi voluerit *sermonem suum* comprehendere. Et cum in fine marmīthae duos alios versus cum cantione (qīntā) introducamus, hos versus vocem Iohannis ante Dominum dicit esse: quippe quia mixtum esset illius officium ex vetere et novo *testamento.* Veteris est versus ex David, novi est cantio (qīntā); et « Tibi Domine » (lākhū-mārā) est Salvatoris nostri adventus.

Sed qua ratione beatus hic vir ita interpretatus sit, nescio. Ad eum vero haec dicemus: Utrum homo, ex anima et corpore *constans,* prior est Domino nostro, an simul cum Domino, an post Dominum? Et si hominem semper esse putamus, ante Dominum, inquam, et cum Domino, et post Dominum, unde potest Iohannes inter animam et corpus et Dominum stare? Si vero Iohannes medius est inter vetus et novum testamentum,
p. 159. si *versus quoque illi vetus significant, cantio (qīntā) autem novum *testamentum,* cur non ipsas marmīthas ad vetus pertinere iudices? Item: utrum ad vivos simul et mortuos redimendos venit Christus, an ad mortuos solum priores redimendos? Si autem redemptor est et eorum qui ante eum fuerunt, et eorum qui post eum, ideo sane sanctus Išōʿyabh officium ita ordinavit, ut per illud praeteritum, praesens et futurum tempus signifiaret. Si vero vetus *testamentum* non ideo hic

[1] *Ps.* XI, 1. — [2] *Ps.* XVI, 9. — [3] *Ps.* XXV, 1. — [4] *Ps.* XXVIII, 7. — [5] *Ps.* LXII. — [6] *Ps.* LXV, 2.

adhibetur ut praeteritum et praesens significemus, cantio (qīntā) ultimorum versuum non debet Iohannem repraesentare. Si autem duo cantionis versus locum Iohannis implent, Iohannes inter vetus et novum stat: et tu teipsum confutasti.

5 Sed viri a Deo inspirati, prout ab ipsis didicimus, ita dicunt: Sicut ab initio incepit beatus Išōʿyabh, ita et nos quoque cum eo mystice interpretati sumus usque ad finem. A templo ornando incepimus, et gradatim usque ad Moysen descendimus. Marmīthas a Moyse incipere fecimus. Prima marmitha *significat tempora* a Moyse usque ad captivitatem Babylonicam; 10 secunda: a Babylone usque ad Christum. De prima marmītha sic dicunt: « In te Domine speravi »[1] et proximus versus, significant verba Moysi. « Quia ecce peccatores », Pharao et Aegyptii, « intenderunt arcum ut sagittent in obscuro » Israel, 15 « rectos corde »; et omnia « quae praeparasti », Domine, « destruxerunt ». « Iustus autem », Moyses, « quid facit? ». « Dominus in templo » populi sui mirabilia ostendit, « cuius in caelo sedes eius »; ipse « probat iustos », filios Israel, « et impios », Aegyptios; et « diligentes iniquitatem » disperdet, 20 « mittens super eos laqueos » tamquam pluviam; « quoniam iustus est, et aequitatem vidit vultus eius ». Secundus *psalmus:* de temporibus quibus Israel gentes subiugabant; *et clamabant: « defecit bonus, et fides cessavit a terra »[2]; et consentiebant peccatis Amorrhaeorum; et omnes adversus populum 25 tuum cogitaverunt mala. Quid igitur? « Nunc exsurgam, dicit Dominus, et faciam redemptionem » ab eis, liberationem requirens de populo isto « qui circumdant et circumambulant ». « Usquequo »[3]: quando traditi sunt in manus gentium spoliantium, et liberati sunt. « Respice, inquit, et exaudi me », 30 et « illumina oculos meos », et « non dicat »; « ego autem, exultabit cor meum, et laudabo ». « Dixit iniquus »[4]: de malis quae ostenderunt eis Sennacherib et Nabuchodonosor: et mala memorat quae boni a malis passi sunt. Promittitur redemptio Israel: « cum, inquit, converterit Dominus captivitatem plebis 35 suae, exultabit Iacob ». « Domine quis »[5]: de tempore regressus docet, nec non de aedificatione templi per Ezram; atque

p. 160.

[1] *Ps.*, XI (Vulg., « In Domino confido »). — [2] *Ps.* XII. — [3] *Ps.* XIII. — [4] *Ps.* XIV. — [5] *Ps.* XV.

de tempore Iesu filii Iosedec, et de Nehemia, qui ignem resuscitavit. « Conserva me Deus » [1]: quando populus paucus erat et a populis persecutionem patiebatur, usque ad tempus Maccabaeorum. « Exaudi Domine » [2]: de tempore Maccabaeorum, et usque ad Iohannem. 5

Similiter ad reliquas *marmīthas* quod attinet: « Ad te Domine » [3]: « ne, inquit, [supergaudeant mihi] », « neque confundantur omnes [qui sperant in te] »; « vias tuas Domine demonstra mihi », et ambulabo in mandatis tuis, et educam populum tuum de laqueo, Aegypto: usque ad « quis est homo 10 qui timet ». Abhinc autem de Iosue atque de ingressu populi in terram promissionis declarat: « anima huius in gratia demorabitur, et semen eius haereditabit terram »: item, de testamento quod Dominus notum fecit Israel. Et « respice, inquit, quod multi sunt inimici mei », Amorrhaei, « et odio iniquo 15 p. 161. oderunt me »: *et rursus, « libera Deus Israel ». Alius *psalmus*: qui tempus *significat* a iudicibus usque ad reges. « Iudica me Domine, quoniam ego tecum in innocentia ambulavi » [4]; « et non sedimus [5] cum malis », etc. Quid etenim? « Ne, inquit, perdas me [cum peccatoribus], et cum viris sanguinis »; et 20 rursus: « redime me de inimicis his, et miserere mei; pes meus stetit in directo », ut Domino confitear. « Dominus illuminatio mea » [6]: ab initio regni David usque ad captivitatem. « Cum appropinquarent mihi inimici mei et odientes me simul », « unum, inquit, petii »: cum reliquis versibus sequentibus, usque 25 ad hunc versum: « Domine ne avertas faciem tuam a me », quo tempore captivum duxerint me Chaldaei, « neque opprimas servos tuos in ira tua » propter iniquitates eorum; « quoniam insurrexerunt adversum me », « ego autem credo videre bona Domini in terra viventium ». Et spem regrediendi tri- 30 buit dicens: « sperate in Domino », etc.

Marmītha alia: a regressu usque Iohannem. « Ad te Domine » [7]: « ne, inquit, reputes me cum impiis », qui te ignorant. Haec dixerunt Ezra et Zorobabel et Iesus Iosedec filius. Quid ergo? « Benedictus Dominus qui audivit vocem nostram ». 35

[1] *Ps*, XVI. — [2] *Ps*, XVII. Hactenus, ut videtur, de duabus marmīthis quae initio officii vespertini dicuntur. — [3] *Ps*. XXV. — [4] *Ps*. XXVI. — [5] Sic. codd. — [6] *Ps*. XXVII. — [7] *Ps*. XXVIII.

et factus est nobis « adiutor et auxiliator », et « ipse est fortitudo plebis suae, et auxiliator salvationis uncti sui ». Zorobabelis. Et iterum: « benedic haerediti tuae, et rege eos et dirige eos usque in saeculum ». Et postquam templum aedificatum est: « Afferte Domino »[1] oblationes, de quibus audistis. « Vox eius super aquas multas », inter Babylonios; et « in virtute » et « in gloria » facta est, et « concussit » et « confregit cedros Libani », *hoc est* omnes gentes quae nos interficere voluerunt. « Exaltabo te »[2]: de tempore Maccabaeorum, et usque ad Iohannem, ne longus sim, cuius ultimus *versus* est « propter hoc psallam tibi gloriam, et non tacebo », quia dignum me fecisti videre lumen revelationis tuae.

Item: « Deum expectat anima mea »[3]: « quia *Deus refugium nostrum est »: et « quasi vapor sunt », Aegyptus, inquam, et Canaan; et « confisi sunt in fraude et rapina », cum Deus requirat ut sine macula simus coram eo, et in canonibus scripturarum ambulemus. Et « potestas » quae in eo — Iosue filio Nave — facta est, « Dei est, et ipsi Domino misericordia », quia ipse « reddet » huic viro « secundum opera eius ». « Deus meus, Deus meus »[4] de tempore iudicum, et usque ad Salomonem. « Exaudi Deus vocem meam »[5]: a tempore regum usque ad destructionem *templi*. « Te decet »[6]: aedificatio templi. « Laudate Deum »[7]: de tempore Maccabaeorum; etenim hic psalmus a David de Maccabaeis dictus est. « Deus noster misereatur nostri »[8]: praeparatio adventus Domini nostri, quae fieri coepta est quando regnum de Iudaeis est ablatum.

Item: « Cantate Domino canticum novum »[9]: tempus quo renovatus est Israel per signa et sacrificium agni, et redempti sunt, et leges acceperunt novas et Thoram. « Dominus regnavit, exultet »[10]: victoria populi de cunctis hostibus suis *reportata*. « Cantate Domino canticum novum »[11]: de restauratione regni per David. « Dominus regnavit, moveantur populi »[12]: de regressu e Babylone sub Iesu filio Iosedec et Ezra et Zorobabel, qui sacerdotes sancti fuerunt, et « clamaverunt

p. 162.

[1] *Ps.* XXIX. — [2] *Ps.* XXX. — [3] *Ps.* LXII (Pesch.). — [4] *Ps.* LXIII. — [5] *Ps.* LXIV. — [6] *Ps.* LXV. — [7] *Ps.* LXVI. — [8] *Ps.* LXVII. — [9] *Ps.* XCVI. — [10] *Ps.* XCVII. — [11] *Ps.* XCVIII. — [12] *Ps.* XCIX.

ad Dominum et exaudivit eos: et in columna nubis loquebabatur ad eos; et custodiebant testimonium eius »; et factus est eis Dominus ultor, et vindicavit eos de inimicis eorum. « Iubilate Domino omnis terra » [1]: ubi Maccabaei victores extiterunt, et confusus est Antiochus. « Misericordiam et iudicium » [2]: a Maccabaeis usque ad Iohannem.

Item: « Complacuisti Domine » [3]: quando complacuit Domino et eduxit populum suum, et introduxit in terram *promissionis. « Inclina Domine » [4]: de tempore iudicum et regum. Item: « Fundamenta eius in monte » [5]: de domo *Domini* iterum aedificata; et quod « dilexit Dominus portas Ierusalem plus quam omnes » filios Israel, qui peccaverunt; nec non de rebus in ea gloriose factis, quando oblationes oblatae sunt a Iesu Iosedec filio. « Domine Deus salutis meae » [6]: quando vicit eos Antiochus, et oblationibus ac sacrificiis privati sunt; et facti sunt mortui propter confessionem suam. « Ecce mortuis » [7]: postquam victi sunt asseclae Antiochi, Maccabaei autem vicerunt, et « surrexerunt fortes » Israel, et « narrabant mirabilia » Domini, et « in tenebris notum est miraculum et iustitia » Dei, quae in oblivionem cesserant: cum reliquis versibus, donec Israel longe remotus est a suis, et regnabant super eum gentes domus Antipatris, « et noti eius recesserunt » ab eo.

Item: « Exaltabo te » [8] alter: ubi Dominus manum suam elevavit super Aegyptum, et Israel victor extitit. « Lauda anima mea » [9]: quando populus a bellis hostium quievit. « Bonum est psallere » [10]: quando regnarunt super Israel reges, et David et Salomon aedificarunt Ierusalem in domum. « Lauda Ierusalem » [11]: postquam liberata est a Babyloniis, et aedificata est, et oblata sunt in ea sacrificia. « Laudate Dominum de caelis » [12]: quando auditas fecit Dominus revelationes suas Danieli *datas*. Et in eodem psalmo sequitur: « Laudate Dominum de terra »: quoniam viderunt filii Israel omnia in terra impleta quae ab angelo dicta erant e caelo. « Cantate Domino canticum novum » [13]: de tempore quo filii Israel Antiochum

[1] *Ps.* c. — [2] *Ps.* ci. — [3] *Ps.* lxxxv. — [4] *Ps.* lxxxvi. — [5] *Ps.* lxxxvii. — [6] *Ps.* lxxxviii. — [7] *Ibid.*, v. 10. — [8] *Ps.* cxlv. — [9] *Ps.* cxlvi. — [10] *Ps.* cxlvii. — [11] *Ibid.*, v. 12. — [12] *Ps.* cxlviii. — [13] *Ps.* cxlix.

vicerunt, et rex iste vinculis mortis alligatus est, et bellatores eius catenis inferni. « Laudate Dominum in sanctuario eius »[1]: de rebus gloriosis quae fuerunt in annuntiatione Iohannis et Domini nostri, et in nativitate eorum.

5 *Ad interpretationem vero Abraham istius Bar Lipheh quod attinet: duos nempe versus in fine marmītharum verba Iohannis ad Iordanem significare: ita potius *ut diximus* debet esse interpretatio; neque enim propter animam et corpus adhibentur marmīthae, ut ille dixit. Sed de hac re iam supra diximus. p. 164.

10 De marmīthis hactenus. Qui vero unam marmītham adhibent, ita dicunt: Oportet, inquiunt, divisiones veteris *testamenti* esse tres: primam, ab exodo usque ad David; alteram, a David usque ad captivitatem; tertiam, a captivitate ad Iohannem. Et in documentum adducunt verbum Matthaei evangelistae[2]. Sed 15 nulla est *hic* controversia disputatione digna: si cui autem favendum est, illi satius faciunt qui duas marmīthas adhibent. Tu autem, quod tibi placet accipe.

Caput X.

Quid sibi vult responsorium (ʿōnīthā) « Sicut incensum »? 20 et quare dominicis solum ac festis diebus id dicunt, et non quolibet die?

Dicitur hoc responsorium duabus de causis: primo, quoniam usque adhuc ecclesia vetus *testamentum* repraesentabat, abhinc autem et porro dispensationem Christi exprimit, dominicaeque 25 ac festa ad dignitatem novi *testamenti* magis assimilantur, voluerunt patres ut indicium aliquod praeclarum esset, *Christi* honorem iam incipere[3]. Rursum, quoniam episcopus dominicis festisque diebus ad officium egreditur, statutum est *hoc responsorium* usque recitari donec *de abside* egrederetur. Et quod 30 quinquies recitatur, *hoc est:* donec praeparatio fit ad episcopum *recipiendum*. Sic Išōʿyabh praecepit: Ubi *episcopus* bema ascendit, statim dicunt « Gloria ». Haec quoque sententia est beati Abrahae Bar Liph[4].

*Item: quandocumque dicitur « Sicut incensum », ab initio p. 165.

[1] *Ps.* CL. — [2] Sc. MATTH., I, 17. — [3] Ad verbum: « cum cum honore iam incipere ». — [4] A « Lipheh ».

marmithae et per totam cantionem (qīntā) inferimus, immiscentes veteri *testamento* cantionem novi: non tamen adicientes ad finem duos versus qui Iohannem significant; sed a cantione incipimus, quia qui in vetere *testamento* ministrabant, patres inquam priores, prophetae et sacerdotes, novum per significationes atque similitudines et ipsi viderunt, ut Abraham, David, Iacob, Isaias, Ezechiel, Daniel, qui Christum viderunt atque de eo locuti sunt. Et loco *versuum qui significant* vocem Iohannis, in fine marmīthae hoc responsorium « Sicut incensum » ponimus — hoc est, *Sicut incensum* beneplacitum sit tibi Domine in populo, qui tibi offertur in Iohannis baptismo ut acceptabilis fiat per baptismum Christi redemptoris nostri — ut locum habeat duorum versuum qui vocem Iohannis significant. Item: quod quinquies dicitur cum quinque versibus unius psalmi: per quinque versus psalmi veteris *testamenti* quinque corporis sensus *signantur*; per quinque vices, quibus dicitur responsorium, quinque sensus animae *signantur*: quia omnes sensus per baptismum sanctificantur. Et quemadmodum corporis sensus et compositione et operatione distincti sunt ab invicem, quinque vero animae sensus simplices sunt et inter se aequales, ita et versus veteris *testamenti* differunt ab invicem, responsorium vero novi unum est. Et sicut omnes versus de uno psalmo *desumpti* sunt, ita et omnes sensus unius corporis sunt. Hasce causas repperi, quare hoc responsorium dicatur.

Caput XI.

Quid significat responsorium (ʿōnītha) « Tibi Domine » (lākhū-mārā)? et quare diaconus dicit hic « Pax nobiscum »?

p. 166. *Ut iam diximus, verba ad calcem marmīthae, nec non *responsorium* « Sicut incensum », vocem Iohannis ad Iordanem significant. Nunc autem manifestatio Domini nostri iuxta Iordanem *signatur*. Et quemadmodum in apparatum regis advenientis, qui ante eum *veniunt* varia signa ostendunt, in ipso autem adventu eius signum maximum defertur [1]: ita est hoc responsorium, quod Domini nostri manifestationem significat.

[1] Ad verbum: « ipse autem adventus eius . . . portat ».

Usque adhuc spiritales [1] rogabant ut pax fieret. Nunc autem quid? Oratione opus eis non est, quia Pax iam advenit, et regnavit nobiscum, et Deus in misericordia sua nos visitavit atque de potestate tenebrarum redemit, et « introduxit nos in regnum 5 Filii sui dilecti » [2]. Et si redempti sumus, in pace redempti sumus: « venit *et* praedicavit pacem iis qui longe et iis qui prope sunt » [3]. Adhuc oravimus ut hanc pacem videamus; et angeli in revelationibus eam prophetis revelabant. Nobis autem spes, quam non expectabamus, apparuit: et *hic* tempus est di- 10 cere — verbum beati Pauli [4] —: « gentes quae non sectabantur iustitiam apprehenderunt iustitiam; Israel vero qui sectabatur non apprehendit » [5]. Nunc denique diaconus non ut oremus, sed ut pacem accipiamus, invitat: relicto « Oremus », « pacem nobiscum » esse dixit. Sacerdos quoque orationem potiorem 15 pronuntiavit: « Lumen quod revelatum est in mundo », etc.; et elevat vocem suam et orat, incipitque: « Tibi Domine omnium confitemur ». Ferunt hoc responsorium recitatum fuisse a dormientibus, qui in resurrectione Domini nostri surrexerunt, de quibus evangelista ait: « Corpora sancta quae dormierunt, 20 surrexerunt et egressa sunt » [6]. Sic nempe illi dixerunt: « Tibi Domine quod Messias sis confitemur; tu es enim resuscitator corporum nostrorum, et tu es redemptor animarum nostrarum ». *Ecclesia ergo quae Christum expectat ut ipsam resuscitet, hoc cum illis responsorium proclamat. Et cum dispensatio eius prae- 25 dicetur, ipseque ad redimendum nos venisse videatur, non dubitamus quin ad resuscitandum nos venerit. Quam interpretationem haud veram putamus esse; et multa de ea dicere possumus. Si illi hoc *responsorium* dixissent, scriptum fuisset in Actuum narratione, aut in evangelio: et etiam si scriptum 30 non fuisset, apostoli profecto omnes id docuissent, et ab omnibus confessionibus ubique diceretur. Iam vero vidimus illud a nullis dici, nisi a filiis confessionis nostrae Nestorianorum. Item alio modo: « Tibi Domine » hic initium dispensationis et Domini nostri baptismum significat; mors vero Domini nostri 35 et crucifixio per duas litanias signantur. Oporteret ergo « Tibi Domine » tempore litaniae recitari, aut inter unam et alteram,

p. 167.

[1] Sc. diaconi. — [2] *Col.*, I, 13. — [3] *Eph.*, II, 17. — [4] Glossa plane e margine inducta. — [5] *Rom.*, IX, 30, 31. — [6] MATTH., XXVII, 52, 53.

aut certe post alteram. Cur autem id nunc in baptismo dicatur, quod olim in morte est dictum? Doceat vos evangelista baptismum esse initium dispensationis. Haec dicit beatus Marcus: « Initium evangelii Iesu Christi filii Dei » [1]: adventus scilicet Iohannis et Domini nostri ad Iordanem. Mors autem finis est dispensationis. Sed res sic se habet: quoniam nunc baptismum Domini nostri repraesentamus, et per baptismum suum mortem figuravit, idcirco eum, *iam* in dispensatione [2] eius, celebramus, velut qui « ad redimendum » nos venerit. Neque enim responsorium dicit « qui resuscitasti corpora nostra », sed « tu es resuscitator corporum nostrorum, et redemptor animarum nostrarum », quod de futuro aliquo dictum est, non de eo quod iam factum est. Sed qui ibi [3] *memorati* sunt, iam resuscitati sunt. At ubi venit et redemit nos, per baptismum suum significavit et mortem suam; *et* per suam mortem nostram redemptionem significavit. Iuste ergo etiam nunc laudamus atque celebramus eum, quasi eis resurrectionem facturum, quos iam per mysterium significavit.

p. 168.

Quinquies responsorium dicitur, propterea quod quinque status sunt nobis, ex quo esse incepimus usque ad resurrectionem nostram. Primus *status* est seminis, quod natura ad propagandum parat; et sicut huic initium non est, neque motus de loco in locum, ita et hoc responsorium prima vice sine prooemio (š u r r ā y ā) dicitur. Secundus est status noster in utero: et hic *responsorio* prooemium dicitur ex versibus veteris *testamenti*. Tertius *status* est corporalis nostra nativitas in hunc mundum: et hic quoque prooemium ei facimus ex versu veteris *testamenti*, quod purgationem significat rerum carnalium. Quartus est regeneratio nostra ex aqua et Spiritu, et mors nostra mystica; unde et prooemium hac vice in nomine Trinitatis incohamus. Quintus est mors et resurrectio nostra, et permansio nostra in immortalitate. Et hac vice prooemium dicit « ex hoc saeculo et usque in saeculum futurum ». Et ibi « aeterne » [4] manebimus per attestationem « Amen, amen ».

Qui vero ter *responsorium* recitant, incrementum in utero, et nativitatem nostram in mundum, et regenerationem nostram

[1] Marc., i, 1. — [2] Sc. in baptismo eius, quod per responsorium figuratur. — [3] Sc. in evangelio (Matth., xxvii, 52). — [4] Syr. ʿa m ī n ā i t h.

ex aqua et Spiritu, quae resurrectionem nostram et gaudium significat, per illud figurant. Et sic per manifestationem Domini nostri tota nostra natura renovatur.

Sunt autem qui aliter exposuerint. Dicunt enim primum esse
5 *statum nostrum* in utero; secundum, nativitatem et incrementum; tertium, staturam perfectam; quartum, diminutionis processum; quintum, mortem. Et omnes, *inquiunt*, qui per has aetates ad sepulchrum transferuntur, credimus fore ut resuscitentur in manifestatione Redemptoris nostri. In adventu Do-
10 mini nostri, ii pariter qui in utero *tunc erunt, et mortui abortivi, et qui adhuc iuvenes, vel qui in iuventute sua mortui fuerint, et qui in statura perfecta vel in senectutis declivitate tunc erunt, et qui in sepulchris, *omnes* simul resurgent; et vivi mutabuntur, et mortui resuscitabuntur. Qui autem tres
15 status dinumerant, uterum dico, et hunc mundum et mortem, ter *responsorium* dicunt.

p. 169.

Istae sunt significationes quas in re huius responsorii inveni. Et vide, quanta praeparentur in huius responsorii honorem: lampades accenduntur omnes: cum adhuc pauciores splende-
20 rent lampades, pro ratione typi qui per vetus *testamentum* administrabatur. Nunc portae absidis, quae est caelum, aperiuntur, et egrediuntur crux et evangelium cum sacerdote; et ante hunc subdiaconorum atque diaconorum ordines cum luminibus ac thuribulis *procedunt*. Et primi egrediuntur subdiaconi, prout
25 nobis propinquiores sunt. Per lumina, quae ferunt, stellarum rectores ostenduntur esse. Diaconi vero, qui summam *angelorum* ecclesiam significant, thuribula portantes egrediuntur post illos, id est cruci propinquiores, propterea quod ad thronum propius accedunt. Thuribula quae portant sunt odor lau-
30 dationum Domini, hoc est vociferationis « Sanctus » et « Alleluia ». Crux vicem Domini nostri implet, sive in prima sive in altera eius revelatione revelandi; hic autem revelationem eius ad Iordanem significat. Quod crux et evangelium de abside egressa ad bema ascendunt, *hoc est: Dominus* de caelo
35 in Ierusalem venit. Quod in throno [1], in medio bemate reponuntur, *hoc est*: in Golgotha crucifixus est, et in Ierusalem fuit praedicatio eius. Quod diaconi ad sacerdotem accedunt, et

[1] Sc. in altari.

ipse thuribula eorum benedicit, *hoc est*: « in ecclesia revelatur
p. 170. *multiformis sapientia Dei principibus et potestatibus qui in
caelis sunt »[1]. Et quod eis mandatur a sacerdote, qui vice
Iesu est, ut populo incensum offerant, et ipsi accepta benedi-
ctione, ac thuribulis eorum quasi *benedictionibus* supereffluen- 5
tibus, benedictionem in congregationem effundunt, odore thu-
ribulorum prius altari oblato, *hoc est*: Dominus noster, cum
in terra esset, « Deus noster nobiscum » erat, potestatem ha-
bens in caelo et in terra. Et caelo offerunt de incenso suo;
deinde sacerdoti, de eo quod ipsius est, offerunt; postea populo 10
omni, suo cuique ordine: per quod ostendunt totum quidem
mundum per Domini nostri manifestationem esse redemptum,
alios vero aliis ampliore modo vitam per eum esse adeptos:
eos nimirum, qui eum dilexerint et mandata eius custodierint.
Et his plus offertur incensi, quia etsi omnes a morte redemerit, 15
sed non omnes in thalamum introducit; et mansiones multas
habet, ut unicuique det, prout dignus sit. Episcopo, qui modo
praecipuo Domini nostri vice fungitur, ter offertur, quasi Pauli
instar in tertium caelum sit raptus. Presbytero semel offerunt,
quia quamvis virtutem sacerdotalem adeptus sit, filios tamen 20
eodem quo ille modo gignere non potest, sed solum ex aqua
et Spiritu gignere, et corporis et sanguinis *Christi* bonis nu-
trire. Coram populo vero, utpote communem quamdam redem-
ptionem consecuto, communiter circumferunt incensum. Per
lumina, quae accendunt, ostendunt lumen eius in creatura or- 25
tum esse, et « illuminasse tenebrosis et iis qui in umbra mortis
sedebant »[2]. Per duos diaconos qui ante *episcopum* veniunt,
typus Gabrielis et Michaelis *exprimitur*, qui duobus testamentis
ministrabant. In bemate nunc celebratur officium, quia in Ieru-
salem et vetus et nova dispensatio fuit peracta. 30

p. 171.

*Caput XII.

Quare post « Tibi Domine » dicimus šurrāyam[3]; in festis
vero loco šurrāyae responsorium (ʿōnīthā), deinde: « Domine
invocavi te », et postea šurrāyam ⌜et⌝[4] responsorium? et quid
sibi vult haec vox šurrāyā? 35

[1] *Eph.*, III, 10. — [2] Luc., I, 79. — [3] I. e. « initium »: sensum vero
technicum habet. — [4] S « aut ».

Beatus ille Bar Lipheh sic dicit: « E duobus šurrāyis, unus est corporis alter animae ». Sed nescio ego quare id instaret, ut marmīthas et šurrāyas ita exponeret. At cum argumenta *eius* de marmīthis iam in loco ipsarum marmītharum tractata
5 sint, veniamus nunc ad šurrāyas. Et in primis quaerendum est, quid sibi velit hoc nomen šurrāyā. Ex ipso nomine possumus vim eius ediscere. Šurrāyā nomen est alicuius rei, quae, cum nondum sit, *iam* fieri incipit. Sic apud Syros hoc vocabulum sonat. Si autem šurrāyā est aliquid quod nondum est,
10 sed fieri incipit, quid dicemus? Num corpus et anima non fuerunt, sed nunc fieri coeperunt? Ubi ergo erant corpus et anima illa, quorum iam mentionem fecisti, et quae ad marmīthas applicasti? Cum nullum adhuc esset corpus neque anima, tu ita interpretatus es: et deinde Iohannem et Dominum nostrum
15 *introduxisti?* [1] et nunc iterum šurrāyas *eidem* corpori et animae tribuis? Sed forte illa priora occidisti, et alia suscitasti? Et si hoc fieri potuisset — quod tamen fundamento caret — quid de doctrina [2] illa « Domine invocavi te », quae est inter corpus et animam [3], *et* quam tu magnopere laudas? Utrum *verba*
20 « oblatio manuum mearum velut oblatio vespertina » animae sine corpore, an corpori sine anima tribuis? Quod si animae sine corpore: animae sunt ergo corporibus priores. Haec, inquis, anima una cum alia illa sanctificata est, quam per primam marmītham significasti. Unde ergo nunc šurrāyam secundum ad
25 animam applicasti? Item, *tantum abest ut animae sine corpore sensu praeditae sint, ut patres sancti prohibuerint ne quis dicat animas vel post suum e corpore egressum sensu praeditas esse: sed beatus hic vir sensibiles esse fatetur etiam antequam in corpus sint ingressae. p. 172.

30 Disputatione autem relicta ad cursum *nostri* de officio sermonis recurramus. Dixeramus officium nostrum *res* significare ab initio mundi et usque ad resurrectionem nostram a mortuis. A mundo condito profecti ad Noe et Abraham et Moysen venimus. A Moyse *incipientes* marmīthas explicavimus, et per eas
35 usque ad tempus Iohannis et baptismum Christi et dispensa-

[1] Vide supra, cap. IX. — [2] Vide subsequentem interpretationem primi šurrāyae officii vespertini. — [3] I. e., inter primum et alterum šurrayam.

tionis initium pervenimus. Quid nunc? Dominum nostrum dispensationem suam post baptismum instituisse considera, ⌜et non [1] ante dispensationem. Primum initium (šurrāyā) fecit duodecim discipulos *advocans,* qui apostoli nuncupantur: ut docent evangelistae: « et vocavit Iesus discipulos suos, et elegit ex eis duodecim, quos et apostolos nominavit » [2], « et ascendit in montem et sedit » [3], et illos coram se sedere fecit; et aperuit os suum et tradidit eis doctrinam suam. Et hanc eius doctrinam in quatuor partes distribuit. Nunc de natura docuit, nunc de scriptura legis; nunc de tempore adventus sui ostendit, nunc de iudicio futuro. Quae de natura, haec sunt: « Quando Deus fecit Adam, masculum et feminam creavit eos »; et Adami prophetiam intulit: « Propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem suam, et haerebit uxori suae » [4] etc. Item, « sicut dies Noe, ita erit generationi huic » [5]. Item, « mementote uxoris Lot » [6]; et alia huiusmodi. Deinde ea docuit quae ad scripturam pertinent: « Scrutamini scripturas, in quibus putatis vos vitam aeternam habere; *et ipsae testimonium perhibent de me » [7]. Item, « putatis quia ego vos arguam apud Patrem? est qui arguet vos Moyses, in quo speratis » [8]. Item, « Moyses propter duritiam cordis vestri » [9] hanc vobis legem dedit. Item ex David, « Dixit Dominus Domino meo » [10]; et rursus, « lapidem quem reprobaverunt aedificantes, hic factus est in caput aedificii » [11]; et, « in lege quomodo scriptum est? Audi Israel, Dominus Deus noster unus Dominus est » [12]. Item, « hoc primum mandatum est legis, et secundum, quod huic simile est » [13]: et quae his similia, quibus populum ex scripturis admonebat, nunc redarguens atque corrigens, nunc docens: uti per illud: « Elias veniet prius ut omnia perficiat » [14]. Sed et de tempore dispensationis suae loquebatur: « Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum, et vidit et gavisus est » [15]. Item, « beati oculi qui vident quod vos videtis. Dico vobis, quod multi prophetae et iusti cupiebant videre quod vos videtis, et non viderunt, et audire quod vos

p. 173.

[1] Codd. « quid » (*sic*). — [2] Luc., vi, 13. — [3] Matth., v, 1. — [4] Matth., xix, 4, 5; Marc., x, 6, 7. — [5] Matth., xxiv, 37. — [6] Luc., xvii, 32. — [7] Iohan., v, 39. — [8] Iohan., v, 45. — [9] Matth., xix, 8. — [10] Matth., xxii, 44; Marc., xii, 36. — [11] Matth., xxi, 42; Marc., xii, 10. — [12] Luc., x, 26; Marc., xii 29. — [13] Matth., xxii, 38, 39; Marc., xii, 30, 31. — [14] Matth., xvii, 11; Marc., ix, 11. — [15] Iohan., viii, 56.

auditis, et non audierunt » [1]. Item, « ite, discipulos facite omnes gentes » [2], etc.; et rursus ad Ierusalem ait, « et si cognovisti ea quae pacis tuae sunt, et in hac die tua » [3]. Item, « audistis quia dictum est » tale quid: « ego autem dico vobis » [4]
5 tale. Item, « beati vos cum maledixerint vobis, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne verbum malum adversum vos » [5]. Item, « ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos » [6]: cum reliquo loco, in quo doctrinam de diebus suis protulit. Denuum de futuro tempore *sunt* dives et Lazarus, et cetera, quae per para-
10 bolas in modum narrationis docuit. *Item, « cum venerit Filius hominis in gloria sua » [7], etc. Item, « quod filius hominis est, nolite mirari hoc, quia venit hora quando omnes qui in monumentis sunt audient vocem eius et exibunt » [8], etc. Item, « simile est regnum caelorum decem virginibus » [9], et « media
15 nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei »; et cum venisset sponsus, « intraverunt, inquit, sapientes », fatuae portam pulsabant. Item, « vos qui permansuri estis in verbo meo, et ego promitto vobis, sicut promisit mihi Pater meus, regnum » [10]. Item, « homo quidam nobilis abiit in re-
20 gionem longinquam » [11]: cum aliis huiusmodi.

p. 174.

Ita denique et nos in officio nostro ⌜per quatuor [12] psalmos istos significamus, quorum initium (šurrāyā) est « Domine invocavi te » [13]. Primus quidem de tempore naturae declarat, hoc est *tempus* ante legem Moysi. Tres versus priores sunt oratio
25 Adam propter peccatum suum. « Oblatio manuum mearum »: oblatio Abel, quae fuit primitiae oblationum acceptabilium: cuius mortui sanguis locutus est. « Constitue Domine custodiam »: de tempore Enos, qui « coepit invocare nomen Domini » [14]; similiter et duo versus sequentes. « Cum viris iniquis »: de beato
30 Henoch, qui cum iniquis non est conversatus, sed placuit Deo, et translatus est: una cum proximo versu. « Oleum caput meum », de beato Noe est dictum, qui cum vidisset lasciviam filiarum Cain, nec uxorem quidem ducere voluit. « Quia orabo », inquit, si forte convertantur. Sed quid? « Cohibiti sunt in manu

— [1] Luc., x, 23, 24; cfr. Matth., xiii, 17. — [2] Matth., xxviii, 19. — [3] Luc., xix, 42. — [4] Matth., v, 21 seqq. — [5] *Ibid.*, v, 11. — [6] Luc., x, 3. — [7] Matth., xxv, 31. — [8] Iohan., v, 27, 28. — [9] Matth., xxv, 1 seqq. — [10] Luc., xxii, 28, 29. — [11] Luc., xix, 12. — [12] Codd.: « in terra »: vide correctionem in textu. — [13] *Ps.* cxli, — [14] *Gen.*, iv, 26.

lapidis iudices eorum », hoc est in diluvio. Audito autem verbo
p. 175. Dei, uxorem duxit, et *arcam condidit; et ipse incolumis evasit,
sed « ossa » malorum « dispersa sunt ». « Ego ad te Domine » :
de beato Abraham, qui, idolis Tharae patris sui contemptis, ad
Deum, qui fecit caelum et terram, oculos levavit. « In te con- 5
fisus sum », Deus patris nostri Abrahae, ait Isaac. « ne proi-
cias animam meam ». « Custodi me Domine de manu superbo-
rum », hinc ab Esau, inde a Laban : hoc Iacob oravit. « La-
queos absconderunt » Ioseph, fratres eius et uxor Putipharis.
Quid autem? « Cadant iniqui illi in retia sua », sed « transeat » 10
Ioseph et Moyses. — « Voce mea ad Dominum » [1] : oratio Moysi
postquam fugit et cognovit semitas Dei, qui misit eum ut edu-
ceret Israel « per viam gressuum » Israel ; sed « absconditae
sunt foveae » Pharaonis. « Adspexit ad dexteram » et ad sini-
stram, et omnes in circuitu inimicos Israel invenit esse : Ae- 15
gyptios et Amalecitas et Moabitas et Og et Sihon et Balaam
hariolum, nec non Canaanitas et Philisthaeos. Sed et « periit »
in « fuga » David a Saul; « et non fuit illi ultor » ; et « cla-
mavit ad Dominum », ipse et posteri eius in Babylonem eiecti,
ut reduceret eos « in spe » ad « portionem » bonam, Ieru- 20
salem, quae est « terra viventium ». « Intende deprecatio-
nem meam », clamabat populus in tempore Antiochi, « quia
humiliati sumus nimis ». « Libera nos de persequentibus nos »,
clamabant Maccabaei, « quia confortati sunt super nos ». « Educ
animam meam » de manu gentium, Romanorum, per manife- 25
stationem tuam, « ut confiteamur nomini tuo », quia te Do-
mine, lumen verum, « expectant iusti » in retributionem bonam.
— Item, « Lucerna verbum tuum » [2]: hoc et Dominus noster dixit,
quando Iohannem suo ipsius lumini comparavit : « Ille, inquit,
p. 176. erat lucerna ardens et lucens; et vos voluistis *ad horam glo- 30
riari in lumine eius : ego autem testimonium habeo maius
Iohannis » [3]. Et si Iohannes quasi lucerna fuit ad lucendum
Domino, cum ipse Iudaeis dixerit: « Ego non sum Christus [4], sed
qui missus sum ante eum », rite hic psalmus locum Iohannis
implere dicitur Dominique dispensationis. Quid autem disci- 35
puli? « Iuraverunt et asseverarunt custodire iudicia iustitiae
eius », quia « humiliati sunt nimis », tam verbis Iudaeorum,

[1] *Ps.* CXLII. — [2] *Ps.* CXIX, 105. — [3] IOHAN., V, 35, 36. — [4] IOHAN., I, 20.

quam post passionem Domini *peractam*; et clamaverunt ad Dominum [ut mitteret] Spiritum, qui eos virtute sua vivificaret, sicut promiserat eis. Et rogabant ab eo ut « beneplacita fierent ei verba sua » et praedicatio sua, et ut manum extenderet ad sanandum, et aegroti sanitatem reciperent in nomine sancto eius. « Animas suas in manum » Dei commendarunt, ne mundanas passiones paterentur, quia promissionum eius et verborum eius non fuerunt obliti. « Imposuerunt » eis tyranni « laqueos mortis » et necis et omnis generis plagarum; sed de mandatis eius non declinaverunt. Quid autem post haec? « Haereditate possederunt » id, quod testatus erat eis quia perseverantes invenirent. Et ipse factus est illis « delectatio » iucunda: et etiam populos errantes converterunt ut agnoscerent veritatem fidei eius; et custodiebant mandata eius. Quid autem? Vos gentes, qui virtutem Spiritus accepistis, et impressi estis moneta regia, « Laudate Dominum omnes gentes, laudate quoque omnes populi [1] », qui surrecturi estis, et renovandi estis in generationem et generationem; « quoniam confortata est super nos misericordia eius »: et confortabitur, nunc quidem in dispensatione eius, postea autem in secunda eius manifestatione et in nostra resurrectione, « et Deus erit omne in omni » [2]. Hanc doctrinam variis modis Dominus noster in sua dispensatione impertivit.

Ceterum, a psalmis posterioribus incepit *Īšōʿyabh*, indeque ad priores recurrit, quasi praecogitatum consilium secutus, *secundum quod sapientes dicunt, *nempe* in domus aedificandae ratione domum quasi tecto instructam cogitari, tectum vero non sine muris stare posse, muros non sine fundamentis. A fundamentis denique opus incohatur, unde consilium desiit. Sic et patres, cum creaturam nostram propter resurrectionem et gaudium nostrum esse viderent, haec tamen stabiliri non posse *intellexerunt*, nisi hic prius legibus exerceremur, leges vero non sine natura dari posse. A natura incepit *Īšōʿyabh*, et usque ad finem mysticas significationes perduxit [3], secundum ordinem doctrinae Domini nostri [4]. Incepit ab initio naturae.

p. 177.

[1] *Ps.* CXVII. — [2] I *Cor.*, XV, 28. — [3] I. e., primum posuit Ps. CXLI, qui « naturam », seu tempus inter creationem et Abraham, significat, deinde Pss. CXLII, CXIX, CXVII. — [4] Vide supra ad init. huius cap.

quod ultima *pars* est consilii Creatoris nostri: postea legem introduxit. Et quoniam tempus adventus Domini nostri honore quidem prius est lege ac natura, tempore autem posterius, sic rem tractavit: secundum seriem psalmorum *in officio* priores posuit *eos, qui significant* naturam et legem; secundum ordinem vero *dignitatis*, eos priores posuit, qui sunt istis *numero* priores: hoc est, psalmum CXL primo loco posuit, deinde CXLI; et inde reversus posuit CXVIII, et ultimo loco CXVI [1]. Quo ostendit legem carnalia atque naturalia mundare, cum sollicita sit circa purificationes [2] corpori utiles; immunda autem facere ea corporalia quae, sive munda sive immunda, corpori nil usui essent. Itaque duo haec [3] unum post alterum posuit *in ordine*. Ubi vero cum Christi adventu haec comparavit, illum multo praeclariorem atque praestantiorem esse ostendit quam legalia et naturalia. Quapropter illum priorem fecit secundum ordinem *psalmorum* numericum. Atque ultimam eius manifestationem de caelo hac *prima manifestatione* pulchriorem splendidioremque fore agnoscens, illius psalmum *numero* priorem fecit psalmo qui primum eius adventum significat [4].

p. 178. Sed beatus Bar Lipheh *aliter est interpretatus. Id etenim ille instabat, ut versum illum « oblatio manuum mearum sicut oblatio vespertina » explicaret. Nos autem nequaquam ordinem negligentes dispensationis, quae ab initio incepit, rerum significandarum seriem gradatim exsequamur. Quando « Domine invocavi te » cum cantione (qīntā) dicitur, quatuor versus cum responso (ʿunnāyā) dicuntur, qui quatuor psalmis [5] respondent. De doctrina Domini nostri hactenus.

De šurrāya secundo, nec non de altera electione *discipulorum* illa, quam evangelista *sic* ostendit: « Post haec designavit Iesus ex discipulis suis alios septuaginta » [6]. Haec ergo electio est šurrāya secundus. Ante vocaverat discipulos, et ex eis duodecim elegerat; hic autem « designavit Iesus ex discipulis suis alios septuaginta ». Si vero de corpore et anima accipiendi essent šurrāyae, secundum opinionem beati Bar Liph, « sectiones » aut « partes » potius appellandi essent, non « šurrāyae » [7].

[1] Numeratio graeca hic ponitur. — [2] A « condimenta » (ζυμοί). — [3] Sc. naturam et legem: i. e. Pss. CXL (CXLI), et CXLI (CXLII). — [4] I. e., psalmum CXVI (CXVII), post ps. CXVIII (CXIX) posuit. — [5] I. e., quatuor psalmis primi šurrāyae. — [6] Luc., X, 1. — [7] I. e., « initia ».

Ecce, cum nullus sit inter eos psalmus qui integer absolvitur, oportuit eum « sectiones » et « partes » eos nominare, *et dicere* ideo eos coniungi et unum quid fieri, quia corpus et anima invicem partes sint, quarum una sine altera sit imperfecta. Sed 5 ita, *ut diximus*, sine controversia pulchrius explicantur: primo, ne officii cursus, dum procedit, confusionem patiatur; deinde, ne contra Syriacae linguae nominum significationes insurgamus.

In festis loco šurrāyarum responsorium (ʿōnīthā) dicimus, quia festa non doctrinam sed facta dispensationis repraesentant: 10 nativitatem dico, in qua Dominus noster nihil dixit; epiphaniam, quae dispensationis initium est; passionem, quae doctrina non est, sed redemptionis *consummatio; ascensionem, quae p. 179. benedictio est *discipulorum* et *Domini nostri* elevatio; pentecosten, quae praeparatio est ad docendum; inventionem *crucis*, 15 quae est resurrectio mystica. Et ideo responsoria dicimus, quia šurrāyae discipulis conveniunt. In nativitate et epiphania nondum erant discipuli; in passione conturbati erant atque dispersi; ascensio locum finis habet, non « initii » (šurrāyā); die pentecostes descendit Spiritus ad perficiendum eos qui designati 20 erant, non ad initiandum. Sed et responsorium, cum honorem festi ostendat, splendoris quoque amplitudinem festi declarat. Diebus vero commemorationum *sanctorum* idcirco dicuntur responsoria, ut in Domini honorem honorentur et illi qui timent eum; et sicut ipse dixit, « qui recipit prophetam in no- 25 mine prophetae, mercedem prophetae accipiet » [1], et iterum « qui vos recipit me recipit » [2]: ita et nos istis festum agentes, ei quoque festum quodammodo celebramus.

Caput XIII.

Quare post šurrāyam diaconus ascendit et litaniam (kārō- 30 zūthā) proclamat? et quid haec mystice significat? et quare populus secundum illius allocutionem ei respondet?

Expleta iam serie interpretationis ab initio creationis usque ad doctrinam et dispensationem Domini nostri, diaconus bema ascendit in habitu modesto, et vice fungitur angeli, qui Do- 35 mino nostro in hora passionis et crucifixionis eius ministravit.

[1] Matth., x, 41. — [2] Matth., x, 40.

Et quemadmodum ipse Dominus in cruce clamavit « Pater dimitte eis » [1], nec non latroni debita condonavit: eadem hora qua, ut vidimus, veniam crucifixoribus et latroni remissionem
p. 180. imploravit, veniam et nos, eius debitores, *imploremus, dum angelus [2] nobiscum particeps fit, et ea nos postulare docet quae 5 nobis sunt necessaria. Et sicut ipse nos Dominus docuit temporalem vitam a tentationibus immunem petere, ita et nunc angelus ea in primis omnia nos petere docet, quae nobis in hoc mundo necessaria sunt. Et quemadmodum Gabriel et Michael duo testamenta administrabant, ita et nunc diaconus Michael 10 prior ascendit; ille autem, qui Gabrielis ministrationem suscepit, non ascendit. Cur non? Quia Michael in vetere scriptura ea observari mandabat quae corpori erant necessaria, et promissa eius ad populum corporalia commoda spectabant; ut qui legem servarent atque implerent bonis praesentibus fruerentur: legis 15 vero transgressoribus temporales minitabatur poenas. Iuste ergo nunc, dum corporalia petimus, ille, cui natura ususque eius curae sunt, eiusdem *naturae* supplicationem nobiscum persolvit. Iterum: legis administrator particeps fit *nobiscum,* ne vetus *testamentum* inutile esse putemus. Attamen huius nihilominus 20 mandata corporum nostrorum carni sunt idonea, animae vero nequaquam. Et cum homo ex corpore et anima constet, aequum est ut duo testamenta in officio coniungantur. Et sicut anima corpore melior est, ita et nova dispensatio sit vetere praestantior. At quoniam vetus est nova tempore prior, atque de hoc 25 mundo docet, nova autem de saeculo futuro — cum homini tamen utrumque saeculum sit necessarium, — ita et nunc fit: quoniam petitiones nobis in hoc mundo necessarias facimus, Michael ascendit, qui harum rerum iugiter curam agit; postea et Gabriel *ascendet*. Et uterque *diaconus*, loco miseri- 30
p. 181. cordiae invento, — *ubi Dominus* *nunc pro crucifixoribus orat, nunc regnum latroni pollicetur, — populum crebro excitat, ut et eorum debita, aeque ac latronis, deleantur, et huius mundi necessaria eis tribuantur. Et in primis formam praeclaram in semetipso *diaconus* exhibet; deinde populum prae- 35 cipit ut, ad ipsius instar, in habitu stent modesto: « Stemus, inquit, bene omnes ». Et quid sibi vult « omnes »? Grex unus

[1] Luc., XXIII, 34. — [2] Sc. diaconus.

iam in Christo sumus, angeli et homines, et una sancta ecclesia. Et sicut unus grex sumus, « stemus omnes ». Quomodo? « In passione et diligentia ». « In passione », quia tempus passionis est: ecce Christus patitur, patiamur et nos cum eo. 5 Petit ille et pro crucifixoribus, qui corporalia requirunt: rogemus et nos diligenter; neque sine compassione stemus, ne simus sicut crucifixores; neque negligentes simus, ne forte petitioni nostrae non satisfaciatur. Quid autem cum statione passionis et diligentiae? « Petamus et dicamus »: « petamus » 10 quidem ut filii; « dicamus » autem verbum quod misericordiam conciliet, hoc est « Domine miserere nostri ». Et *diaconus* quoque sic dicit: Quoniam ego scio quae natura vestra requirat: ego enim pavi *eam* ab initio, et ea procuravi quae necessaria sunt ei; nam populum de Aegypto eduxi, et quando 15 esuriebant et sitiebant implevi eos; et dum opprimebant eos inimici, pacem dedi; et quando salutem civitatis suae rogabant, inimicos eorum, Assyrios, occidi; et quando reges suos conservari rogabant, satisfeci eis; et quando sacerdotes requirebant, ut ipsos in moribus bonis instruerent, *hoc eis* procuravi: — 20 scio ego per experimentum quae naturae vestrae, qua induti estis, opus sint in hoc mundo. Nunc ergo *et vos me adiuvate p. 182. in misericordia petenda atque impetranda; et omnia quae vobis necessaria sunt ordinatim percurram, et *Dominum* in memoriam reducam misericordiae eius in generatione et generatione, 25 et bonitatis eius et dilectionis et abundantiae miserationum eius. Naturam enim eius novi, quoniam bonus est et semper bonitate utitur erga creaturas eius; scio enim quia propria sunt ei ex natura eius immortalitas atque omnipotentia, et in caelo quoque et in terra adoratur et glorificatur; qui ab initio 30 « non vult mortem peccatorum, sed ut convertantur et vivant » [1]; et redemptionem omnium desiderat, et maxime fidelium et timentium se. Sciens ergo naturam eius, haec ordinatim dispono, ut ea det vobis, quibus indigetis. Et quoniam redemptione ab inconstantia indigent etiam angeli, dicit: 35 « Redime nos omnes, Domine, qui venisti in bonitate tua ad redimendum », etc. Et dum ille docet eos, quasi vir qui melius quam ipsi secreta Dei noverit, id agunt quod iubet; et quod

[1] Ezech., xviii, 23 (cfr. 32); xxiii, 11.

ille habitu modesto in bemate consistens admonet, petunt. Et ille typum exhibet crucifixionis Domini nostri in Ierusalem. Et cum finem fecerit descendit.

Caput XIV.

Quare dicit *Išō'yabh:* « Hoc descendente, ascendit diaconus ille qui pacem instituit, et aliam litaniam (k ā r ō z ū th ā) proclamat »? et quare invicem amplectuntur, qui ascendit et qui descendit?

Miranda est re vera beati huius viri sapientia. Ecce quam sedulo scripsit: « Ascendit, inquit, diaconus ille, cuius est Pax, dum iste descendit: et invicem amplectuntur ». Concludit Michael mundanum officium, ostendens se more quodam typico atque ad praesens tantum fecisse id quod fecerit. « Ascendit, inquit, ille diaconus *qui pacem instituit »: quo ostendit novi *testamenti* moderationem per Gabrielem fieri. Dum adhuc carnalibus rebus congregatio indigebat, ille coram populo petitiones faciebat, qui huiusmodi rebus praeerat. Iam vero impleta sunt ea, quae ad mundanam conditionem requirebantur, et Dominus noster petitionem nostram suscepit. Manet alia petitio: latronis, inquam, cui promittitur Paradisus, qui adhuc de terra quidem est, sed ex parte tantum. Quid autem? Postquam hic ascendit, ille descendere festinat; et inclinato capite munus proprio tradit administratori, novi scilicet testamenti administratori: tamquam si haec diceret: Ego et tu solliciti sumus ne ullum per nostram administrationem damnum fiat. Res nobis ministranda haec congregatio est. Ego petivi quae illi in mundo sunt necessaria; tu porro quae tibi sunt credita illi tradas. Tu aliam similitudinem Christi mysticam exprimas. Ego crucifixionem, tu mortem eius ostende; ut populum Filii morte signatum sanctificemus, et cum resurrectione fuerint dignati, illi eos sine culpa tradamus, a quo sunt nobis commissi. Ego corporalia peto; tu quae animae atque misericordiae sunt. Et cum ille huic *populum* commiserit, hic tamquam thesaurarius bonus et fidus oeconomus ascendit, et mortem Filii mystice repraesentat. Et sic populum docens adloquitur, ita incipiens ut per formam verbi sui agnoscatur quis sit: id est: « Oremus: pax nobiscum »; et « genu flectite »; et

mystice cum Domino nostro mortui estote; et « in silentium recipite vos », sed « corde orate ». Quomodo? « Oremus atque rogemus Deum, omnium Dominum », qui cuncta nobis congruentia operatus est, ut ea quae petivit Michael bonum con-
5 sequantur eventum; « ut ecclesia sine macula conservetur; ut patres episcopi *greges suos sine labe pascant; ut presbyteri p. 184.
et diaconi bono corde ministrent; ut populus cursum sanctificationis suae conficiat; *ut* memoria sanctorum defunctorum in ecclesia conservetur, ad ipsorum honorem et discipulorum
10 suorum confirmationem, ut illorum orationes horum petitiones exaudiantur. Et pro regionibus *orate*, ut custodiantur; et pro errantibus, ut in viam veritatis revertantur; et pro aegrotis, ut sanentur; et pro pauperibus, ut recreentur. Et orate insuper et rogate Deum, ut ea quae meliora sunt accipiatis ». Quid
15 autem? « Ut sitis ei in regno eius sacerdotes et populus sanctus » [1]: sicut Dominus in quodam loco discipulis ait, cum illi gaudentes dixissent, « Domine, etiam daemones subiciuntur nobis in nomine tuo » [2]: quid autem ipse respondit? « In hoc nolite gaudere, quia daemonia subiciuntur vobis; sed gaudete
20 quia merces vestra multa est in caelo » [3]. Daemonia enim etiam filii Scevae eiciunt [4], sed nihil iam prodest eis; ait enim Dominus: « Multi dicent mihi in illa die: Nonne in nomine tuo prophetavimus, et in nomine tuo daemonia eiecimus, et virtutes multas fecimus? Et profitebor eis: Numquam noveram
25 vos » [5]. Balaam vaticinatus est, et locuta est cum eo asina, sed non est commemoratione dignus; Iudas daemonia eiecit, sed nihil ei profuit. Sed illis dicetur « Euge », qui erunt in regno prospere agentes. Ita et diaconus, qui est Gabriel, profitetur: O vos mortales, nolite solliciti esse de eis, quorum
30 finis mors est. Si autem huiusmodi rebus indigetis, tantum petite quantum opus est: sed hoc petite quod multo melius est, « ut sitis Domino in regno sacerdotes et populus sanctus » [6]. Hoc lucrum est quod non dissipatur, et divitiae quae non in paupertatem cedunt. Ceterum, « ad Dominum ex toto corde
35 vestro totaque anima vestra clamate ». Quia sicut Michael, quae Deo propria sunt *recitans*, vobis dixit, ita est: Deus

[1] *Ex.*, XIX, 6. — [2] Luc., X, 17. — [3] *Ibid.*, V, 20. — [4] Cfr. *Act.*, XIX, 13, 14. — [5] Matth., VII, 22. — [6] *Ex.*, XIX, 6.

p. 185. noster *est, Deus noster adorandus in honore eius; « benignus est et misericors, et non vult ut pereat homo, sed ut convertatur et vivat » [1]. Et cum persuasum habeamus talem esse Creatorem nostrum, « oportet nos multo magis eum laudare et adorare », « qui per Christum suum nobis redemptionem fecit, et per gratiam suam perficiet nobiscum misericordiam suam ».

At postquam ea percurrit quae naturae sunt necessaria, adiectis et iis quae ad regnum requiruntur, porro Domini nostri resurrectionem nostramque mystice ostendit. Et cum in priore litania passionem indicaverit Michael, ipseque Gabriel diem mortis et requiei eius *ostenderit*, inde deinceps resurrectionem quoque eius significat; et sicut in priore *litania* praeceptum erat ut mortis typum exprimerent, *ita et nunc* iubet: « Surgite in virtute Dei nostri ». Quoniam iam mortui estis cum Christo, *nunc* surgite cum eo, et cognoscite ea quae dicebam vobis: « Intelligite quoniam haec vera requies est ». Et quid nunc indigetis? Quievit iam huius mundi labor, et elementa quibus stipatur; otiosus iam stomachus fastidiosus, et palatum condimentorum sapiens; dulcia atque amara unum facta sunt. Quid iam requiritur? « Misericordia » Dei, « pax perpetua », magni consilii « angelus ». Et a quo *haec praestantur?* De morte iam resuscitati non indigent ut indicetur eis quid petant; hoc est enim quod dictum est per prophetam: « Cognoscent me omnes, a parvulo usque ad senem: nec indigebunt ut homo proximum suum doceat, aut dicat ei: Cognosce Dominum » [2]. Et quoniam de sepulchro surrexerunt, noverunt Deum, et sciunt quid sit in mente angeli. Sed et ipse angelus, quoniam iam liberatus est ab inconstantia et perfectus est, novit quod non indiget populus ut dicatur ei *quid sit petendum*. Ante mortem nec angelus hominum corda noverat, nec homines quid esset in corde angeli sciebant. p. 186. Postquam vero liberati sunt per resurrectionem, *scientiam perfectam adepti sunt; et nos in una concordia participes facti cum angelis, unam *cum eis* petitionem facimus. Et quae angelus ordinatim recitat, a Deo praestari novimus; et propterea populus dicit: « A te, Domine ». Cum in initio ignora-

[1] Ezech., xviii, 23. — [2] Ier., xxxi, 34.

rent, docebat eos et *corporis* habitum et petitionem: « Stemus bene », etc. Nunc autem dicit, « State in virtute Dei nostri »: quia per eum resurrectio perficitur. Et illud « state » audire necesse nobis erit quando resurgemus; sed nihil *amplius* in-
5 digebimus. Quare, diaconus petitiones proponit petendas, et populus fatetur eas a Deo concedi. Etsi enim tota huius mundi moderatio angelorum interventu tractatur, casibusque fortuitis subiacet, in futuro tamen *saeculo* nec angeli dispensabunt, nec casus incurrent: sed Deus ipse bonus *omnia* dabit.
10 Quamobrem omnibus petitionibus oblatis, et suas ipsius et populi accipit Gabriel, et Deo famulanter eas offert per mediatorem, filium generis nostri, sacerdotem, qui vicem Domini nostri agit, et dicit: « Nostras et invicem animas », o congregatio — quia una omnium nostrum petitio est unusque amor,
15 et una concordia angelorum et hominum — « commendemus Patri et Filio et Spiritui sancto » per manum mediatoris designati. Et cum ille trinitatem verbis suis praedicaverit, populus unitatem naturae declarat. Licet enim in tribus hypostasibus est, unicus tamen Deus est natura ac voluntate.
20 Ille quidem trinitatem indicat, hi autem ipsas hypostases Patris et Filii et Spiritus sancti unum esse Deum ostendunt, et dicunt: « Tibi, Domine, Deus noster ». Deinde sacerdos, ut qui ad hoc designatus, sinum suum expandit, et communes suscipit petitiones, easque datori bono committit, *« Patri et p. 187.
25 Filio et Spiritui sancto », angeli populique sermoni amanter acquiescens; neque recusat quod expostulant, sed tamquam mediator verus ac fidelis id sincero perficit amore. Haec mystice usque ad resurrectionem Salvatoris nostri peracta sunt.

Caput XV.

30 Quid sibi vult canon iste « Sanctus »? quid significat? et quare in fine officii dicitur?

Ut tradunt inspirati doctores scriptaque ecclesiastica, anno 748° Graecorum, Theodosii regis anno vigesimo quinto, quartoque post synodum impiam a nefario Cyrillo Ephesi coactam
35 sanctumque Nestorium depulsum, anno quo fuit resuscitatio filiorum Ephesi [1], ingens terrae motus Byzantii factus est, lapidesque

[1] Sc. septem fratrum dormientium.

e medio muro evulsi desuper urbem constiterunt. Quo perterriti homines, cum deleri penitus urbem arbitrati foras fugissent, cuidam Byzantinae urbis presbytero, Proclo nomine, angeli apparuerunt lingua Graeca concinentes ac dicentes: « Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis, miserere nobis » [1]. Hunc admonuit angelus ut populum in ecclesiam congregaret, eisque audita verba recitaret. Collecto igitur in ecclesia populo *haec* coram clamabat, et illi ter post eum conclamarunt; et quievit urbs, et cessavit terrae motus. Quae cum audita ubique essent, visum est beato huic viro [2] ut canon iste in fine officii diceretur; ut quemadmodum illi tempore afflictionis misericordiam consecuti sunt, ita et nobis Deus hunc canonem recitantibus semper se praebeat misericordem. Petrus Fullo, nescio quis haereticus Severianae sectae, qui *Antiochiae patriarcha fuit, ad hunc canonem adiecit « qui crucifixus es pro nobis ». Haec causa est quare hoc loco canon dicatur. Diaconus autem ideo populo praecipit, « vocem vestram tollite et dicite Gloria », quia canon hic ab angelis *cantari* auditus fuit. Et sicut hic corporalis angelus populum iugiter excitat et admonet quidquid faciendum sit, nunc quoque ordinem officii sui persolvit. Quod autem nondum de bemate descendit: hoc quasi in honorem Salvatoris nostri fit; ut ostendat Dominum nostrum in dispensatione eius Ierusalem mansisse usque ad ascensionem. Et statim post canonem istum absolutum, finitur quoque officium vespertinum: nam huc usque vocatur « vespertinum ».

p. 188.

Caput XVI.

Quare post « Sanctus Deus » diaconus iubet: « Inclinate capita vestra »? et quare vela ligant?

Aliud iam angelus populum iubet: « Inclinate, inquiens, capita vestra », etc., relicto sermone consueto « Oremus, pax ». Et quare hoc? Quia a mundi initio incepta oratio *nostra* perfectam absolutionem in resurrectione accepit; et quia dictus

[1] Huic similis traditio a Nestorio laudatur in libro eius nuper in lucem edito, cui titulus *Tractatus Heraclidis* (ed. P. Bedjan, p. 499-500). — [2] Sc. Išō'yabh.

est iam canon « Sanctus », qui reconciliationem Dei cum creaturis significat illam, quae per mortem et resurrectionem Christi fuit effecta. Quid autem? Audita est iam oratio nostra, et labor noster bonum finem accepit. Nunc quasi filiis dilectis, qui digni 5 sunt benedictione, loco benedictionis illius qua Dominus noster apostolis suis benedixit antequam ascendit, angelus [1] populo *benedictionem* annuntiat, et Christus, sacerdos nempe, vicarius eius, benedicit. Quicumque est ceteris ordine superior hanc benedictionem confert, *voce* quieta recitans super populum et 10 supplicationem faciens: « Domine Deus virtutum », *etc. Haec p. 189. illa supplicatio est, quam Dominus super discipulos fecit atque oravit antequam ascendit. Et ideo iam non dixit *diaconus* « Oremus, pax », quia populo iugiter monere solet misericordiam secreto postulare, ut acceptabilis fiat oratio mediatoris, 15 qui est sacerdos. Quemadmodum enim homines, cum mediator stat inter ipsos et regem ut necessaria eis iugiter impetret, ipsi tacite opem ferunt, et alii quidem ex ipsis Deum orando, alii aliis suadendo, intercessores fiunt pro mediatore suo, ne confusionem patiatur coram rege: ita et diaconus populum mo- 20 nere solet ut mediatorem adiuvent, qui petitiones eorum iugiter offert coram Rege Domino, ut sine macula inveniatur in sermone eius. At vero, siquando mediatorem rex ad familiare colloquium admittat, populus, qui una cum illo supplicationem faciebant modo, eum iam ipsi necessarium habent in adiutorem, 25 quippe is perfecto regis fruitur amore. Ita et nunc, mediator populi auxilio nequaquam indiget, cum ipse familiari Domini perfruatur consortio; et adeptus iam caeli terraeque potestatem, moxque in caelum profecturus, populo benedictionem impertit et effugium de tribulationibus. Et sacerdos, qui est Christus, 30 *populum* Deo tradit atque committit, ut ipse sit eis custos fidelis.

Ceterum, vela nunc idcirco ligantur, ut notum fiat redemptionem iam impletam esse, eumque [2] ascendisse atque ad dexteram sedisse. Et caelum *nunc clauditur*, quod a *tempore* 35 descensus eius et ab initio dispensationis eius, hoc est a « Tibi Domine », apertum manebat, *angelis ascendentibus et ad eum p. 190.

[1] Sc. diaconus. — [2] Sc. Christum, nempe sacerdotem, qui in absidem nunc ascendit et in throno sedet.

descendentibus ac si unum quid essent caelum et terra, Deusque, qui in caelis est, in terra sederet. Nunc autem Deus, qui in terra *fuit,* ad caelestes mansiones elevatur; et clausae sunt portae caeli.

Caput XVII.

Quare hic absoluto officio responsorium (ʿōnīthā) Basilicorum (dĕ-basilīqī [1]) dicunt? et quid sibi vult hoc nomen « Basilicorum »? et quare in festis prius dicunt marmīthas, deinde responsorium?

Quando reges Romani baptizabantur et Christiani fiebant, primus horum fuit Constantinus. Hic vespere ad officium in ecclesiam veniebat; cui patres Graeci cum honorem praestari voluissent, orationemque pro eo in ecclesia offerri, intercessionem pro eo ad finem vespertini officii addiderunt, atque responsorium quo ad thronum eius deduceretur. Et inter hoc responsorium *canendum* cum choris eum excipiebant, et ante eum canentes ad sedem ducebant, versus adhibentes honori eius idoneos. Et hoc in perpetuum *observari* mandarunt. Et appellatum est responsorium « Basilicorum », hoc est regum et rectorum; sic *enim* hoc nomen lingua Syriaca interpretatur. Considieratis autem iis, quae a patribus in Nicaena urbe erant peracta, in illorum vestigiis incedere visum est et beato Išōʿyabh; et hoc responsorium praescripsit, sicut et illi praescripserant, et nomen ei « Basilicorum » imposuit. Et cum notum facere vellet hoc responsorium propter reges fideles, non propter infideles, *institutum* — fideles autem sunt qui Christum agnoscunt, — illorum nomine hoc responsorium [2] vocavit, id est « Responsorium Basilicorum ». Et in vicem regis crucem substituit, *quae hoc responsorio adhibito ad sedem eius deducitur, *id est* a bemate in absidem, quae sedes est crucis. Diebus inter crucifixionem et ascensionem crucem foras deferunt: id est, apostoli nomen *Christi* inter gentes erant praedicaturi, ipso cum eis manente, sicut promiserat: « Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus » [3].

Marmīthae, quae in festis adhibentur, ad augendum honorem

[1] I. e. Βασιλική; sed Syri recentiores perperc « regum » interpretantur. — [2] Ad verbum, « hoc nomen ». — [3] Matth., xxxviii, 20.

festi, ante *responsorium* ponuntur; et locum habent completorii dierum ieiunii et passionis. Et sicut homines ad nuptias quidem voces canticorum et saltationis adhibent, in exequiis vero saltationes et voces tristitiae: ita dum ieiunium
5 passionis observatur, completorium et voces lugubres cantamus: in festis vero cantiones (qīnāthā) et voces iucundas canimus: ut notum fiat utrum conventus noster sine luctu et laetitia ferialiter agatur, an unam aut alteram ex his *notis* prae se ferat, luctum dico aut laetitiam. Sed *sic* potius *exponendum*
10 *est:* in festis cantiones (qīnāthā) iucundas addimus, uti in nuptiis; in ieiunio passionis completorium vespertino officio adicimus, sicut in exequiis. In dominicis vero, quae neutri horum conveniunt, nihil addimus.

Caput XVIII.

15 Quare alii in fine officii dicunt « Pater noster qui es in caelis », alii non dicunt? et *quare* quidam hanc *orationem* sine canone dicunt?

Qui non dicunt ideo, ut dixi, *omittunt*, quia beatus Išōʿyabh nec in initio nec in fine *officii* dici mandavit « Pater noster qui es
20 in caelis », sed *solum* tempore mysteriorum, *quando* cum consecratione *peraguntur* [1]. Qui dicunt « *Pater noster* », pio Timotheo obtemperant. Qui eam sine canone dicunt, sic disputant: Etsi *cum psalmis David canones dicimus, tamen hoc ideo fit p. 192.
quia de vetere *testamento* sunt. Cur orationi « Pater noster
25 qui es in caelis » canon accederet? Ipsa *oratio* melior canone, an canon ipsa melior est? Quod si canon melior est, viluit utique Domini nostri oratio. Si autem haec melior est, utpote magna atque a Rege pronuntiata, sola et sine canone comitante recitetur, quippe ipsa totum officium augeat. Ecce sin-
30 gulorum sententiae.

Caput XIX.

Quare quotidie ad vespertinum matutinumque *officium* dicuntur responsoria Martyrum; dominicis vero festisque diebus et in ieiunio passionis non dicuntur?

[1] Vide Tract. IV, cap. xv, ubi mysteria per ieiunium passionis sine consecratione agi dicuntur.

Cum patres sancti nos in fide stabiliri vellent, visum est eis ut semper in auribus nostris praedicarentur priorum virorum triumphi, prophetarum, apostolorum ac martyrum, qui fere omnes supplicio interierunt. Item, quia duo olim tyranni simul insurrexerunt, Sapor inquam et Iulianus impius, qui multos propter veram fidem interfecerunt, mandaverunt patres ut tempore officii martyrum memoria celebraretur, ut audientes fideles confortarentur: nec non ut illorum memoria ad sui ipsorum honorem servaretur, et filii spiritales, fideles, eorum orationibus adiuvarentur. Et si est quisquam qui mala a persecutoribus patitur, a martyribus doceatur, quorum responsoria et commemorationes didicit, et afflictiones suas cum gaudio tolerabit. At cum vidissent *patres* decens non esse si illos in medio officio commemoraremus, quippe hoc viam ab initio mundi et usque ad finem significet, placuit eis ut post officium commemorationes illorum agerentur. Sacrorum vero festorum diebus, ubi illorum Domini dispensatio celebratur: ne admittatur *commemoratio servorum in die honoris Domini sui. Sed neque in diebus ieiunii, cum hoc proelium sit Domini nostri cum Satana, nos quoque una cum eo in praelio simus, ullam commemorationem nisi solam Domini nostri certaminum admittamus; sed id officio adiciamus, quod est passioni magis germanum [1]. Dominicis autem diebus, quae resurrectionem significant, passiones atque afflictiones celebrare non licet.

Caput XX.

Quare šurrāyae dominicarum septeno cyclo absolvuntur, sextarum vero feriarum terno, et ferialium dierum bino tantum?

Septemplex honor videtur in dominica comprehendi, qui celebrari dignus sit. Hac die creatio incepit, et lux creata est; eadem testimonii tabernaculum Moysi est constitutum, quod utrumque saeculum significabat; eadem annuntiatus est Dominus noster; ea Salvator noster surrexit; ea Thomam de resurrectione sua confirmavit; ea Spiritus in apostolos descendit; et eadem erit resurrectio nostra. Haec autem sunt, naturae initium (šurrāyā); initium legis, et sacrificiorum quae carnem

[1] Sc. completorium.

emundant; initium adventus Dei in misericordia ad creaturas suas; initium typi saeculi futuri; initium confirmationis eorum qui de resurrectione dubitabant: initium adventus Spiritus ad rudes perficiendos: initium saeculi expectati. Hanc igitur diem
5 huiusmodi honoribus dignatam, variatis, prout idoneae sunt, sententiis celebramus. « Omnes gentes » [1] et « Magnus Dominus » [2], de mundi initio sunt. Ibi angeli gaudio effecti sunt discentes quis esset qui ipsos creasset. « Magnus Dominus » : quia laudibus magnificabant eum *angeli*. « Te decet » [3]: *de p. 194.
10 constitutione tabernaculi testimonii, cuius, cum in Israel maneret, oraculis docebantur. Unde et cum ecclesiae consecrationem facimus, iisdem his šurrāyis utimur. « Laudate Deum » [4], *hoc est:* Nunc oblationes vestras offerte, o popule Dei. Item, « Misericordiam Domini » [5]: de conceptione Salvatoris nostri:
15 hic enim psalmus conceptionem memorat, et promissiones David datas. « Dominus regnavit » [6] et « Laudate Dominum de » [7]: — « Dominus regnavit », de resurrectione docet; sicut enim *Dominus* ait, « omnis potestas data est mihi in caelo et in terra » [8], ita et hic šurrāya habet, « indutus est Dominus
20 fortitudinem ». Et quomodo « induit fortitudinem » ille, qui ab aeterno fortis erat? Sed verba haec Christo conveniunt, qui surrexit et mortem devicit. « Laudate Dominum de »: angeli qui in honorem eius resurrectioni assistebant, et nuntiaverunt mulieribus eum surrexisse. « In convertendo » [9]: quia
25 convertit Dominus animum dubitantem, et gaudere fecit; et « repletum est os » discipulorum « risu », quoniam confirmata est resurrectio; et « dicent inter gentes quia magnificavit Dominus », etc.; et « convertit Dominus captivitatem nostram », et mentem nostram de resurrectione eius dubitantem, « sicut
30 torrentes ». « Nisi Dominus » [10] eundem sensum habet: nisi Dominus stabiliverit mentem nostram dubitantem non stabilitur: et nisi ipse Thomam confirmaverit, discipuli eum confirmare non possunt. Quid autem? « Beati qui non viderunt me et crediderunt » [11]: nam hoc sonat « hereditas enim Domini filii
35 sunt ». « Audite hoc » [12]: audite omnes gentes linguas quibus

[1] *Ps.* XLVII. — [2] *Ps.* XLVIII. — [3] *Ps.* LXV. — [4] *Ps.* LXVI. — [5] *Ps.* LXXXIX. — [6] *Ps.* XCIII. — [7] *Ps.* XCVI. — [8] MATTH., XXVIII, 18. — [9] *Ps.* CXXVI. — [10] *Ps.* CXXVII. — [11] IOHAN., XX, 29. — [12] *Ps.* XLIX.

loquuntur discipuli, Iudaei advenae ex omnibus linguis. « Auribus percipite omnes inhabitantes terram », etc., « os nostrum loquetur sapientiam, et meditatio cordis nostri » intel-
p. 195. ligentia Spiritus est: *non sicut vos putatis, sed dicemus vobis parabolam istam quae dicta est a Ioele propheta: « Inclinabo 5 *in parabolam* aures meas », etc. « De profundo » [1]: quando discipuli sacrificabant Domino laudem, et ab eo remissionem petebant peccatoribus, qui convertebantur. « Expectavi Dominum » [2]: sed et « Israel quoque Dei » [3] espectet Dominum, « quia ab ipso misericordia » oritur, non per nostram vir- 10 tutem, « et copiosa apud eum redemptio ». « Super flumina » [4] est peccatorum compunctio et fletus, quod in tenebras traduntur, de superna Ierusalem ad flumina Babylonis, quae cupiebant. Sic Dominus noster ait: « Ibi erit fletus et stridor dentium » [5]. « Cum, inquit, recordati sumus Sion », sedis iusto- 15 rum, qui per labores suos heredes facti sunt, nos, qui fraudulenter egimus nec laboravimus, peregrini mansimus in terra aliena atque a caelorum regno longinqua, et captores nostri afflixerunt nos, quia in vita nostra non rite laboravimus. « Confitebor tibi » [6]: gratiarum actio iustorum, qui confitebuntur Deo propter 20 regnum quod dederit eis, et psallent ei coram « regibus mundi », eis nempe qui non se fortiter gesserint, et in tormentis comburentur. « Adorabo » in thalamo tuo, « et confitebor nomini tuo propter bonitatem et veritatem tuam », quia respexisti faciem nostram et de corruptione nos liberasti, et quia in veritate 25 iudicasti, et in iustitia iustis et iniquis retribuisti. « Magnificasti super omne nomen Verbi tui », mortem subvertens et Satanam, qui seipsum tuo nomine vocavit. Cum invocavimus te, de abyssis inferorum exaudisti nos, et « multiplicasti fortitudinem » nostram. « Confiteantur tibi », propter redemptio- 30 nem tuam, « omnes reges terrae », qui morti succubuerunt. Tu solus mortem vicisti, quae omnes reges terrae vicerat.

Sed est et alia šurrāyarum distributio, *eorum* qui non ita pro-
p. 196. cedunt, sed « Dominus *regnavit » [7] et « Laudate Dominum » [8] ultimos faciunt. Et sic disputant: « In convertendo » [9] ad re- 35

[1] *Ps.* CXXX. — [2] *Ibid.*, V, 6 (Pesch.). — [3] *Gal.*, VI, 16. — [4] *Ps.* CXXXVII. — [5] MATTH., VIII, 12. — [6] *Ps.* CXXXVIII. — [7] *Ps.* XCIII. — [8] *Ps.* XCVI. — [9] *Ps.* CXXVI.

surectionem magis convenit. Et « Nisi Dominus »[1], *hoc est:* Dominus ecclesiam suam aedificavit et mortem subvertit. Item, « Audite hoc »[2], et qui huic comitatur *psalmus*[3], ad resurrectionis confirmationem conveniunt: ille quidem, quoniam Thomas discipulis, qui *de resurrectione* audierant, ait: Non accipiam a vobis hoc, quod surrexit Dominus noster, nisi manus meae palpaverint eum[4]: « De profundo » autem, quia auditum est verbum eius, et Dominus noster confirmavit eum. « Super flumina »[5]: tristitia qua discipuli, magistro suo orbati, affecti sunt. « Confitebor tibi »[6]: Spiritus qui descendit et liberavit eos. « Dominus regnavit »[7]: quando mortuos suscitaverit, et omnes liberaverit, et omnia in omnibus factus fuerit Deus. « Laudate Dominum de »[8]: quia caeli et terra, una concordia, laudabunt eum, cum omnes a morte et inconstantia liberaverit. Et uterque ordo valde convenit, sed prior ille magis.

Šurrāyae sextarum feriarum terno cyclo versantur, quia in sexta feria tria sunt mirabilia facta: creatio Adae, una cum peccato et expulsione eiusdem; passio Domini nostri et mors eius; et sanatio paralytici per Simonem et Iohannem, quae fuit principium conversionis ab eis effectae. Priores[9] sunt « Confitebimur tibi Deus »[10] et « Deus stetit »[11]. « Confitebimur tibi », quia nos esse fecisti[12]: « confitebimur tibi », quia sapientiam et intellectum dedisti nobis. « Narrabimus omnia mirabilia tua »: nomina quae animalibus imposuimus, et prophetia Adae. Quoniam tempus breve in Paradiso mansit et mandatum transgressus est, « humiliata est terra et omnes habitantes in ea » coram Adam: quoniam propter eum creata erant. « Deus stetit »: iudicium Domini, qui apparuit « et audivit *Adam* vocem *Domini Dei deambulantis in Paradiso post meridiem »[13]. « In medio angelorum iudicabit » Adam et Hevam, qui cum immortales essent creati, mandatum non servaverunt. Quia non iudicastis in aequitate nec Deo obedistis, sed Satanae: quid ergo? Mortales eritis, et in pulverem revertemini, quia peccastis.

p. 197.

[1] *Ps.* CXXVII. — [2] *Ps.* XLIX. — [3] Sc. *Ps.* CXXX (*De profundo*), vide supra. — [4] IOHAN., XX, 25. — [5] *Ps.* CXXXVII. — [6] *Ps.* CXXXVIII. — [7] *Ps.* XCIII. — [8] *Ps.* XCVI. — [9] Sc. duo šurrāyae sextae feriae eius, quae prima est in hac serie. — [10] *Ps.* LXXV. — [11] *Ps.* LXXXII. — [12] Ad verbum « nos in existentiam introduxisti ». — [13] *Gen.*, III, 8.

Posteriores[1] *sunt* « Venite glorificemus »[2] et « Domine probasti me »[3]. « Venite glorificemus », « et psallamus », « et praeoccupemus », « et in psalmis » : quare? Quia Deus rex est. Et cum adeo gloriosus sit, ad nostram tamen redemptionem venit, et in terra fuit, et nos « populus eius » facti sumus. « Domine probasti me » : Verbum, de humanitate sua *loquens;* et quod sine peccatis ambulaverit in mundo : « Domine probasti me », quod non inique ambulavi. Tu vias meas et omnia mea intellexisti ; « quia non est mutatio in lingua mea » in omnibus quibus interfui ab initio et usque ad finem, ex quo formasti me donec in sepulcrum posuisti me. « Exaltabo te »[4] et « Prope est »[5] : de signis quae fecerunt apostoli, quae quidem manifeste noscuntur. Primus, « Exaltabo te » : de miraculis quae patrabant ; alter, de eo quod invocaverunt eum, et ipse exaudivit eos. De hisce ergo rebus hactenus.

Ad dies feriales quod attinet : cum nullius rei mysterium habeant, his quinque diebus decem dimidia[6] praescribuntur, numerus aequus ; quibus et duo testamenta comparantur.

Caput XXI.

Quare diebus festis ac dominicis non genuflectunt? et *quare* pro « Cum passione et diligentia » dicunt, « Cum gaudio et laetitia » ?

Officia omnia typos atque mysteria habent : et hoc in universum *dici potest.* Si autem dies sit, quae proprietate aliqua p. 198. *a communi ordine distare videtur, aequum est ut aliquid ei adiciamus, huic proprietati idoneum. Sancti angeli in nativitate Domini nostri gaudium mundo annuntiaverunt. Cum ergo diaconus sit quasi angelus, et angelus haec pastoribus dixerit, dicat et ipse *diaconus* in nativitate *Domini* « gaudium » et « laetitiam ». Item, in epiphania Pater spiritaliter clamavit voce mirifica, et caeli aperti sunt. Et licet hic scriptum non sit angelos gaudium annuntiasse, hoc tamen ideo fuit, quia ipse caeli terraeque Dominus spem et gaudium proclamavit.

[1] I. e., ut videtur, psalmi in sexta feria media adhibendi. — [2] *Ps.* XCV. — [3] *Ps.* CXXXIX. — [4] *Ps.* CXLV. — [5] *Ibid.*, V, 18. — [6] Ad verbum « paria », id est quinque psalmi in binas partes divisi.

At post resurrectionem angelus mulieribus dixit: « Scio quia Iesum quaeritis crucifixum: surrexit » [1]; item: « Quare vivum quaeritis cum mortuis? » [2] Cur denique non angelus [3] istis verbis gaudium populo denuntiet? Sed et in resurrectione
5 duo angeli apparuerunt, et gaudium mulieribus discipulisque annuntiaverunt. Et si Deus visitavit plebem nostram et redemit nos, et si in festis potissime redemptio nostra praedicatur: cur non angeli gaudium proclament?

Genuflexio autem deponitur in festis ac dominicis, quia istis
10 diebus typum agimus redemptionis nostrae a morte, et exaltationis nostrae a terra. Ita et in diebus resurrectionis, donec Spiritus descenderit [4], hoc ipsum observamus. Quo ostendimur in festis et dominicis a morte erepti super terram elevari.

Sic Deo adiuvante absolvitur tractatus secundus. Et ipsi
15 Domino nostro, qui venit et visitavit nos in misericordia sua, et a morte redemit, et viam veritatis docuit, et sapientes nos fecit doctrina sua, gloria et honor in saeculum saeculorum. Amen.

Explicit tractatus secundus.

---

20 *TRACTATUS TERTIUS. p. 199.

Item, Deo adiuvante, tractatum tertium *incohamus*.

Caput Primum.

Quare in nocturno *officio* dominicarum alii in primo cathismate (m a u t ĕ b h ā) quinque hullālas adhibent, alii sex, alii
25 septem, alii demum septem marmīthas cum tonis (q ā l ē)?

De vespertino officio absolutus est iam, Deo adiuvante, tractatus; fructusque inde, quos invenimus, spiritales collegimus. Et huic quidem rei operam dedimus, ⌜finemque adiecimus [5],

[1] Matth., xxviii, 5, 6. — [2] Luc., xxiv, 5. — [3] I. e., diaconus. — [4] I. e., usque ad Pentecosten. — [5] Ad verbum: « finemque eius reliquimus ».

in secundo tractatu. Ad tertii nunc tractatus initium veniamus; et ea quae in nocturno *officio* observantur, cum mysticis eorum significationibus, ostendamus per virtutem Spiritus, qui est officii sui ordinator in sancta ecclesia.

Nocturni officii, mi frater, multiplex ratio est; et unaquaeque schola in re hullālarum adhibendorum suum exsequitur consilium. Neque enim beatus ipse Īšōʿyabh iis obstare voluit, qui ad suum arbitrium *hoc* officium persolvebant. Hoc manifestum est: si regulam imposuisset de hullālis, non potuissent *homines* regulam eius transgredi; sicut nec in re responsoriorum (ʿōnyāthā) eius temporis: hoc est vespertini, nocturni, matutinique officii, et mysteriorum. Sed primum cathisma totum, cum responsoriis eius, ad arbitrium scholarum reliquit; neque primum cathisma ullo modo circumscribere voluit. Quod et iure fecit: nam primum cathisma vetus testamentum significat; quo cum mandatis eius ablato, nil curavit quo modo significationes eius mystice exponerentur.

Nonnullae igitur scholae ad hunc modum faciunt: singulis dominicis septem hullālas *adhibent,* prout doctoribus suis visum est. Ex iis autem ipsis, qui septem adhibent, alii ultimos *hullālas* in omnibus *dominicis adhibent, alii medios et ultimos adhibent; alii demum undecumque desumptos adhibent, primorum et ultimorum discrimine neglecto. Item, ex iisdem, qui septem adhibent, alii quinque adhibent in primo cathismate, alii sex. Qui hullālas undique desumptos adhibent, sic dicunt: Tempora mundi, praeteritum, praesens et futurum, si prudenter considerantur, unum tempus sunt; et solum quoad nos divisa sunt. In nocturno dominicae *officio,* quoniam per hoc resurrectionem significamus, atque per resurrectionem tempora auferentur, nihil refert unde hullālae *desumantur:* nam totum psalterium infra tempus concluditur. Qui medios et ultimos adhibent, haec dicunt: Ad hoc nobis tempora et hullālae *diversi* opus sunt, ut Domini nostri dispensationem significemus; atque dum unum eius adventum commemoramus, ambo includantur. Dispensationem ergo Domini nostri hullāla « Dominus regnavit »[1] significet. Et pulchre alio die medios, alio autem ultimos adhibemus. Qui ultimos hullālas adhibent, sic dicunt: Hullālae

[1] *Ps.* XCII.

« ultimi » sunt: et ideo plane novum [1] *testamentum* significant: nam a tempore passionis Domini nostri incipiunt, et usque ad manifestationem eius de caelo et iudicium et retributionem perveniunt.

Sunt tamen qui decem hullālas adhibeant: qui ad hunc modum dicunt: Numerus perfectus sit in hullālis; atque in officio novi *testamenti* incipiamus a tempore Danielis, qui de novo prophetavit. Porro, dum septem in primo cathismate adhibemus, et in altero tres, tres quoque numeri praeclari stabiliuntur: denarius, inquam, qui est summa, et septenarius et trinus, qui sunt partes. Sic singuli disputant, qui huiusmodi dispositiones sequuntur.

*Qui vero decem marmīthas adhibent, hullālarum seriem solvunt, et seriem marmītharum tenent. Et in primo cathismate septem adhibent, in altero tres. (p. 201.)

Qui septem *hullālas* undecumque desumptos adhibent, canones *interpretationis* de novo *testamento* [2] non satis diligenter exquisierunt. Qui medios et ultimos adhibent, satis probabiles sunt; qui autem ultimos adhibent valde convenienter faciunt.

Qui ex septem hullālis quinque in primo cathismate adhibent, sed nil curant de quanam serie sumantur, [sic dicunt]: Quinque hullālas istos pro quinque legis libris ponimus. Post hos cathisma interponimus, et dein novum *testamentum* per cantiones (qīnāthā) significamus; nobis enim nil curae est ut hullālae novum *testamentum* significent, sed cantiones. Et quando duos hullālas cum cantionibus *interpositis* mystice explicamus, unus quidem cum cantionibus suis hunc *primum Domini* adventum, alter vero hullāla novissimum eius adventum significat.

Qui sex hullālas in primo cathismate adhibent, sic dicunt: Per sex hullālas, quos simplices [3] adhibemus, *significantur* sex millia annorum, qui simpliciter de mundo transierunt. Cum vero sex millia annorum supergressi ad septimum pervenimus, quod Domini nostri manifestationem significat, tum

[1] Fortasse « finem » legendum est: h. e. ܚܪܬܐ pro ܚܕܬܐ. — [2] Sc. quibus hoc officium de novo testamento mystice intelligitur. — [3] Sc. sine cantu.

demum per unum hullālam cum cantionibus, adventum eius indicamus.

Qui septem ultimos adhibent, quatuor ex eis simplices, et duos cum tonis (qālē) in primo cathismate adhibent; et sic dicunt: Nos initium mundi, novumque et vetus testamentum, unum aevum computamus esse; primos autem Domini nostri dies significamus, quando ⌜ordinatim [1] typos eius recitamus cum cantionibus (qīnāthā); et *primo* cathismate exacto, per hullālam alterius cathismatis *futurum eius adventum gloriosum significamus. Ecce singulorum distributiones: quarum omnium optima, ut mihi videtur, ea est quae seriem hullālarum tenet; quae vero decem *adhibet* satis convenit.

Eam distributionem quae septem *habet*, nunc exponamus. Quinque hullālae priores locum habent quinque librorum legis. Responsoria (ʿōnyāthā) primi cathismatis, quae ad libitum praecentoris [2] *dicuntur*, prophetarum praesagium indicant, qui variis modis de Domino nostro prophetaverunt. Unde haec responsoria secundum cantatorum suorum propositum dicuntur. Thuribulum, quod egreditur, est odor ortus Christi, quem olfaciebant prophetae, ut ait scriptura de Abraham: « Levavit oculos suos, et vidit locum illum a longe » [3]. Item Balaam dixit: « Vidi eum, sed non modo: aspexi eum, sed non prope » [4]. Item David, quasi ipse eum vidisset, de eo narravit; Isaias quoque passionis eius, ac si iam coram depicta esset, historiam enarravit [5]; et Daniel mysterium eius manifesta imagine vidit. Et sic thuribulum deferunt, quasi ipsius Domini nostri visione per illorum prophetias recreati. Post responsoria, alii non dividunt, sed cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā) dicunt; alii šubbāḥam dicunt; alii denique canonem. Qui non dividunt sic dicunt: Postquam legis ordinem complevimus, prophetasque significavimus, cathismate nobis opus non est; quia inter vetus et novum testamentum nec spatium ullum nec tempus est. Ex iis vero qui dividunt, illi qui canonem dicunt sic exponunt: Šubbāḥa differatur, ut in secundo cathismate dicatur;

[1] Ad verbum: « cum ordine » (sedhrā); i. e., fortasse, ex libro quodam psalmos exhibente secundum usum liturgicum. — [2] Ad verbum: « eius qui incipit ». — [3] *Gen.*, XXII, 4. — [4] *Num.*, XXIV, 17. — [5] Is., LIII.

ut Dominus noster in adventu eius uniusmodi [1] gloria glorificetur a spiritalibus et corporalibus. Hic autem, dum prophetarum typum exprimimus, canonem dicamus, *et sermonem p. 203. compositum. Qui šubbāḥam dicunt, sic disputant: Homines sub
5 vetere testamento constituti in legibus simplicibus ambulabant, et in iis rebus quae *solum* naturae non repugnabant. Quid etenim? « Dilige amicum tuum, et odio habe inimicum tuum » [2]: id quod ipsa natura postulat et probat. Et lex mandat, ut fiat purificatio carnalium rerum earum, quae ipsa caro etiam sine
10 lege respuit. Si ergo lex simplex est, simplex sit et symbolum eius. Pulchrum itaque est, ut šubbāḥa in primo cathismate dicatur. Tešbōḥtam quoque de Gazza dicunt, non quae Ḥudhrae regulis subditur.

Post haec accedit diaconus, qui Michaelis locum implet, et
15 stat in ordine, ut mos est eius, populumque et *corporis* habitum et petitionis *formam* docet. Et quoniam assignatum ei ministerium iam absolutum est, accedit cum grege suo ut eos, semel misericordiam adeptos, alteri tradat dispensatori. Et postquam « pax » proclamavit, ministerium suum alii [3] tradit,
20 et populum sedere iubet. *Sessio haec est* tempus quo *Israelitae* Babylone degebant; et mulieres, quae *nunc* cantant, sunt Babylonii, qui dominabantur eorum. Et sic Babylone manent, donec Gabriel ad Danielem venerit, eique ostenderit seipsum iam auctoritatem suscepisse.

25
Caput II.

Quid significat alterum cathisma? et quare quidam cum tonis (qālē) marmitharum unum *dumtaxat* hullālam adhibent, alii plures, alii demum nihil aliud praeter cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā)?

30 Hic quidem: ut in fine prioris cathismatis, *ubi* sermonem nostrum reliquimus: Gabriel angelus Danieli apparuit. Quo tempore enim Babylonii potestatem in Israel habebant, ille supplicationi instabat. Quod dicit diaconus: « Surgite ad ora-

[1] Ad verbum « simplici »: šubbāḥa enim sine cantu dicebatur, ut mox apparebit. — [2] Matth., v, 3; cfr. Luc., xix, 18. — [3] Sc. alteri diacono, « Gabrieli ».

tionem »: hoc illud est, quod Gabriel Danieli dixit: « Surge,
p. 204. vir *desiderii, pax tibi » [1]. Oratio sacerdotis est sermo cum Daniele a Domino habitus. Hinc *alterum cathisma* cum psalmis incipit, sive cum tonis, sive simplicibus: quod et iustum est; cum enim Domini nostri adventus prope sit, parvum ei initium faciamus, et sensim augeamus. Rursum, alio modo: si duae Christi revelationes figurantur, carnalis, inquam, haec et altera illa: ad revelationem hanc carnalem *significandam* tres marmīthas adhibeamus de hullāla simplici; ad novissimum eius adventum *significandum*, tres marmīthas cantuum vigiliae. Ideo autem in fine priorum illarum trium cantionem (qīntā) magnam cantant, quia nos, dum in hoc mundo sumus, in Dei cultu cum cantionibus et obsequiis versamur; in futuro autem saeculo homines nec loquela nec cantionibus opus habebunt; sed simplici modo se habebunt, Deum sine verbis labiorum laudantes. Angelis quoque illis, qui loquela utuntur, crassitudo auferetur, et scient quid sit in cordibus invicem, et naturam subtilem sibi acquirent. Et demonstratio sermonis nostri ab eis *venit*, qui adeo bene vivunt, ut secreta sine verbis scire mereantur. Elias propheta, dum zelo ardebat in reges Israel iniquos, Achab et Iezabel, qui iniquitatem in Deum faciebant et populum idolis servire cogebant, necdum mens eius expedita erat a vexatione iniquitatis, quam *fieri* videbat, non potuit corde cognoscere quando fieret. Cum igitur Dominus Achab increpare voluisset, venit angelus et voce eum docebat, quid diceret ad Achab. Et per hoc, quod *sic* eum docuit, ostendit quia propter labores quidem eius dignus erat cui secreta revelarentur; sed quoniam nondum mundata erat conscientia
p. 205. eius a turbulentis *zeli cogitationibus, revelatio in corde eius fieri non potuit. Eliseus [2] quoque, dum adhuc negotiosus circumambulabat, et apud reges aditu fruebatur, simili vexationi erat obnoxius. Cuius rei hoc sit exemplo: cum Sunamitis honorem ei deferre vellet, interrogavit eam, num aliqua causa esset ei apud regem *agenda*. Cogitationibus enim de regibus atque iniuriis *eorum* vexatus, nondum intellexit curnam sibi ab illa honor deferretur. Et quamvis rebus divinis esset de-

[1] Cf. Dan., x, 19. — [2] Cf. Aphraates, *Demonstratio* vi, 16: ed. Parisot, col. 300.

ditus, cum tamen populo ac rege familiariter adhuc uteretur, mortuo Sunamitidis filio qua ratione illa ad se veniret, scire non potuit; unde et de puero interrogabat, dixitque insuper: « Dominus abscondit a me, et non ostendit » [1]. At postea, cum seorsum se recepisset, et solus in cella sederet: quid? « Vidistis, inquit, quando misit contra me hic filius meretricis, auferre caput meum » [2]; item: « Vade, dic regi quia cras erit abundantia »; et cum vir ei incredulus maneret, ait: « Ecce tuis oculis videbis, sed non comedes ex ea » [3]. Ad Giezi quoque *dixit:* « Cor meum ostendit mihi, quando vir de curru obviam tibi descendit » [4]. Denique viri sancti, qui mundo declinantes solitarii manent, et spiritaliter vivunt, futuri saeculi res intuitu quodam *mystico* percipiunt. Et quemadmodum prophetae ex parte atque per similitudines Christi ortum videbant, ita et hi ex parte docentur de rebus gloriosis, quae in futuro saeculo retribuentur. Futurum ergo saeculum eiusmodi esse cogitemus, ut creaturae ibi rationales verbis uti non indigeant. Ita quoque et cantiones (q ī n ā th ā), quae primum eius adventum significant, — in fine marmītharum fiunt modulationes [5] et cantiones; ut per cantiones gaudium adventus Domini nostri significemus, et per tonos (q ā l ē) et canones ostendamus nos prius per res carnales exercitari debere. Cantiones autem cantuum vigiliae tonos *habent* simplices et quietos, sed valde prolongatos: per quod significamus, *laudis praedicationem nostram (p. 206.) in futuro saeculo quietam fore et simplicem.

Illi vero qui carnalem Domini nostri adventum cum vetere testamento in primo iam cathismate celebrarunt, alteram nunc salvatoris nostri manifestationem figurant. Et per sessionem *virorum* et stationem mulierum *docent,* fore ut in adventu Filii perditionis ecclesia humilietur, daemonum autem potestas praevaleat, quae Aegyptiorum *potestati* respondet. Filius perditionis est velut Pharao; Eliae adventus velut Moysi; disputatio *Eliae* cum eo est disputatio Moysi cum Pharaone. Quod Filius perditionis confutandus sit, *hoc est:* quo modo Pharao

[1] II (IV) *Reg.*, IV, 27. — [2] *Ibid.*, VI, 32. — [3] *Ibid.*, VII, 1, 2. — [4] *Ibid.*, V, 26; cf. V, 21. — [5] Syr. k u r r ā ḥ ē: ad verbum « cellae »; sed technice usurpari videtur in re poetica (cf. *baitā*, *tar'ā*), vel musica. Vide infra p. 169, ubi eadem vox « modulationem » musicam significare videtur.

confusus est, et populum dimisit. Occisio primogenitorum: *id est* daemonum, qui sunt primogeniti creaturae, qui et confundentur et in tenebras eicientur. Ascensus filiorum Israel *hoc est:* gentes de post Filium perditonis convertentur, et ab Elia baptizabuntur. Mare, columna nubis divisum, revelatio est Domini nostri in lumine. Quod Moyses baculum suum elevavit, *hoc est:* crux Domini nostri ante eum ventura est in manu Gabrielis; et tunc fiet resurrectio: sic enim Moyses *prius* baculum suum elevavit, deinde mare divisum est. Divisio maris est inferni divisio. Quod populus per siccum transiit, hoc est: mortui ab inconstantia immunes resurgent. Submersio Pharaonis, et confusio Aegyptiorum, et laetitia Israel, et victoria Moysi, sic se habent: per Pharaonem significatur Filius perditionis, qui periturus est; Aegyptii, qui a filiis Israel decepti confusionem passi sunt, et postea eos eiecerunt, similitudinem gerunt compunctionis malorum, cum viderint bonos trans mare huius mundi traiectos, atque a malis liberatos, qui eorum in hoc mundo dominabantur. Cantus quoque vigiliae tres tubas figurant, in Salvatoris nostri adventu *sonandas*. Responsoria (ʿōnyāthā) sunt revelatio Domini nostri, et mortuorum resuscitatio, et iudicium futurum. Canon, vel šubbāḥa: reprehensio a iudice cum creaturis habenda. Tešbōḥta: gratiarum actio iustorum. *Litaniae: supplicatio peccatorum.

p. 207.

Illi vero qui septem *hullālas* in primo cathismate *iam* adhibuerunt, et tres in secundo adhibent, sic dicunt: Septem priores de creatura *docent*, quae per septem dies condebatur. Item, postquam Noe in arcam ingressus est, per septem dies factum est diluvium; et postquam de Aegypto exierunt filii Israel, donec per mare transierunt, septem dies fuerunt: *septem* azymorum diebus testibus. Rursum, alio modo: hullāla primus, de creatione Adae est; hullāla secundus, de tempore Noe; tertius, de tempore Abrahae, dum Deum cognoscebat; quartus de Moyse, nec non de redemptione populi; quintus, de tempore David; sextus, de regressu e Babylone; septimus, de tempore Iohannis. Responsoria: baptismum Domini nostri, eiusque dispensatio. Šubbāḥa: dispensationis eius eventus, ubi corpus suum et sanguinem tradidit. Tešbōḥta: ubi in cruce glorificatus est. Litania: supplicatio discipulorum. Mulieres quae canunt: tyranni, qui potestatem adepti sanctos apostolos occiderunt.

Statio *virorum* ad alterum cathisma: laetitia ecclesiarum, et conversio gentium. Hullāla primus *alterius cathismatis*, simplex, vel etiam cum cantione (q ī n t ā): laudes, quae Deo ab ecclesiis offeruntur. Hullāla secundus: *tempus* a baptismo Con-
5 stantini usque ad adventum Domini nostri. Marmītha cantuum vigiliae: tubae: cum ceteris, quae supra exposita sunt.

Illi, quos supra memoravimus, qui decem marmīthas adhibent, septem cum tonis et tres cum cantibus vigiliae, nec simplicem *marmītham* adhibent: sic ratiocinantur: Cum virtus
10 divina nobiscum locuta sit, et nota fecerit nobis secreta ab aeterno: haec *secreta* per cantiones (q ī n ā th ā) significamus, per marmīthas vero mundi cursum. Et infra decem marmītharum praeclarum numerum, decem ordines *rationalium *creaturarum* concludunt, novem videlicet spiritales, et ordinem p. 208.
15 humanum unum. Divisio in septem atque tres *haec est:* in numeros a vetere et novo testamento laudatos dividunt. Ad primum cathisma ideo septem *adhibentur,* quia lex septenarium numerum in honore habet: ad secundum cathisma tres, quia trinum numerum novum testamentum laudat. Item, prima mar-
20 mītha de Adam est: secunda, de Noe; tertia, de Abraham; quarta, de Moyse: quinta, de David: sexta de Zorobabel et Iesu filio Iosedec: ideoque haec marmītha iugatis *partibus* [1] utitur, quia duarum *personarum* vice fungitur; septima est vox Iohannis.

25 Similia in cantionibus (q ī n ā th a) invenies, si prudenter tractaveris. Prima, « Beatus vir » [2], quieta est et mera [3]. Sunt autem qui quiete quidem recitent, sed protrahant quoque. Et sic per *vocis* demissionem humiliationem Adae exhibet; et per protractionem *ostendit* eum diu in hoc mundo vixisse.
30 Qui hanc *cantionem* meram adhibent, *id* propterea *faciunt* quod *Adam* gloria Creatoris sui nudatus fuit. — « Verba mea *auribus* percipe » [4], est priori germana; sed festinat aliquantulum. *Priori* germana est propter illud, « terra Kabūlī », quod *verbis* « pervenit Noe » respondet. Festinat aliquantulum,
35 quia non tam diu homines iam in hac vita manebant quam antiqui. — Tertia, « Domine, Dominus noster » [5], protracta

[1] I. e., psalmis dimidiatis. — [2] *Ps.* I. — [3] Syr. š ĕ ḥ ī m ā id sonat quod gr. ψιλός. — [4] *Ps.* V. — [5] *Ps.* VIII.

est et moesta. Sed cum finis versiculi (pethgāmā) et hullālae [1] eius in altum desinat, hoc ad tempus beati Abrahae *referendum est,* qui gradatim ex naturali creaturae conditione provectus, Creatorem suum agnovit, et *propter hoc* laudatus est. Itaque per protractionem eius *significat tempus* quo *Abraham* in statu naturali Deum respiciebat noveratque. Per moestitiam eius *significat tempus* quando Deum cognoscebat et supplicabat. Quod in fine insurgit, *hoc est:* Deus exaudivit eum et exaltavit eum. Quod hullāla eius in altum desinit, *hoc est:* terra ei bona data est. — Quarta, « In Domino confisus sum » [2]. Haec de tempore *Moysi est; et finis eius cum supplicatione concluditur, et in initio eius festinat. Et hullāla eius demissior incipit, sed in altum insurgit. Per festinationem initii eius, *significatur* festinatio [3] signorum *Moysi;* per supplicationem in fine, *significatur* redemptio Israel, qui clamaverunt ad Deum, et per mare transierunt, Pharaone demerso. Hullāla, qui quiete incipit, et *postea* insurgit, de populo est, qui in infirmitate incipiebant, sed mox roborati sunt et exaltati. — Quinta, « Domine quis » [4]. Initium *eius* demissum est et planum; finis autem insurgit; et hullāla eius in altum excitatur, nec descendit: *quibus significatur* David « de post gregibus » electus, statim post Saulum regnasse, promissumque accepisse « thronum eius in aeternum permansurum ». Per initium eius, quod festinanter sed leniter *cantatur, significatur* initium electionis eius; per finem versiculi *significatur tempus* quando regnabat et in honore erat. Hullāla est promissio ei data, quod in regno regnaret in aeternum. — Sexta, « Diligam te Domine » [5]. Haec iugatis *partibus* [6] adhibetur. Uterque versiculus parem habet lenitatem; sed in fine alterius supplicatio fit. Hullāla demissus et supplex est. Iugatis partibus *utitur,* quia de duabus personis praedicat, Aggaeo et Zacharia; qui et ipsi de duobus prophetarunt, de Zorobabel et Iesu filio Iosedec: illum quidem regnum restituturum, hunc sacerdotium. Et sicut finis primi *versiculi* insurgit aliquantulum, ita primum sacerdotium *breve*

[1] « Hullāla » hic non tam divisionem psalterii significare videtur, quam *Alleluia* in fine dicendum. — [2] *Ps.* XI. — [3] I. e., crebritas. — [4] *Ps.* XV. — [5] *Ps.* XVIII. — [6] I. e., psalmis dimidiatis.

tempus mansit: secundum vero *sacerdotium* est Domini nostri. Finis secundi *versiculi* demissus est et supplex, quia semen regni humiliandum erat sub sacerdotio usque ad tempus Domini nostri. Hullāla supplex est et moestus, quia sic *filii Israel* in potestatem gentium tradendi erant, et victores modo, modo victi, Deum iugiter erant supplicaturi. — Septima, « Caeli enarrant »[1], multum differt ab omnibus quae praecesserunt; finisque eius atque hullāla in altum desinunt. Sic Iohannis *conceptio in sancto sanctorum originem cepit, a p. 210. parentibus senescentibus atque honestis; et ipse ab angelis est educatus; et novi testamenti initium fecit. Quod finis eius in altum desinit, cum modulatione (k u r r ā ḥ ā) protracta: *id propterea fit,* quod etiam Dominum suum *Iohannes* baptizavit. Unde et quidam hic responsoria dicunt, alii vero non dicunt. Qui non dicunt šubbāḥam substituunt, qui totam dispensationem significat: et tešbōḥtam, paschatis et iudicii[2] *indicem:* et litaniam, *quae significat* crucifixionem et petitionem latronis, et ipsius Domini nostri petitionem pro crucifixoribus, ut apud vespertinum officium indicavimus. Ad cantus vigiliae quod attinet: quod mulieres cantant, hoc, ut supra diximus, tempus *significat* Filii perditionis.

Sunt autem qui dominicis diebus tres hullālas ad nocturnum officium adhibeant; et hi feria secunda ab initio psalterii incipiunt, et dominica absolvunt. Et sic dicunt: Hebdomada integra est mundus totus, hoc est sex millia *annorum*, et resuscitatio resurrectionis. Itaque septimam psalterii partem quotidie adhibemus. Et dominica die ultimos hullālas adhibemus, qui resurrectionem significant, quae die dominica futura est.

Monasteria autem solitariorum, qui se Deo dedicaverunt, sic faciunt: ad completorium die dominica novem *hullālas* adhibent, et in nocturno officio duodecim. Post quintum hullālam completorii dividunt; et dicunt responsoria vespertini officii feriae sextae praecedentis; et quatuor hullālas adhibent: [et dicunt responsoria nocturni officii sextae feriae praecedentis][3]. In nocturno officio quinque hullālas adhibent; et di-

[1] *Ps.* XIX. — [2] I. e., ut videtur, iudicii Domini nostri coram Pilato. — [3] Haec, vel his similia, in utroque codice desiderari patet ex consequentibus.

cunt responsoria quae ad evangelii lectionem dicuntur; deinde quatuor *hullālas* adhibent, et dicunt responsoria primi cathismatis ecclesiae; deinde dividunt, et stantes adhibent duos *hullālas* simplices, et unum cum cantibus vigiliae; et dicunt p. 211. responsorium. Et hoc eis consilium est *officii: quinque hullālae priores sunt quinque legis libri; per responsorium vespertini officii feriae sextae praecedentis, testamentum praeteritum significant; quatuor posteriores *hullālae* completorii, quatuor regimina sunt, id est regimen in deserto, regimen Iesu filii Nave et iudicum, et regimen Samuelis et Saul. Cum responsoria dicunt nocturni officii feriae sextae praecedentis [1], ostendunt se iterum testamentum illud praeteritum significare: aetate tamen recentiore quam ante. Per canonem quem dicunt, reiectionem Saul significant: quod iuste sit reiectus. Tešbōḥtā est electio David. Ex quinque hullālis prioribus nocturni officii, alius de tempore David est; alius de Salomone; alius de regibus Israel et Iudae usque ad Ezechiam regem, ubi in captivitatem ductus est Israel; alius de Ezechia et Iosia; ultimus autem de tempore captivitatis. Et dicunt responsoria interpretationis evangelii: id est, verba Gabrielis ad Danielem dicta, quae dispensationem evangelii et manifestationem Christi significant. Ex quatuor qui sequuntur, alius est de tempore regressus, alius de Maccabaeis, alius de sacerdotibus, alius de tempore Iohannis. Et responsoria dicunt primi cathismatis ecclesiae, quae adventum Salvatoris nostri significant. Canonem quoque et šubbāḥam et tešbōḥtam *dicunt*, secundum supra scriptum ordinem. Et hic divisio fit cathismatis. Cum ipsi solitarii per hanc conversationem suam ultro seipsos mundo mortificaverint, ut evangelicorum praeceptorum vitam praeclaram vivant, cathisma hoc voluntarium est. Neque mulieres cantant; sed lector legit, qui eos de huiusmodi conversatione sancta adhortetur. Et mox surgunt, ut ea quae ad p. 212. novum *testamentum* pertinent figurent. Et hullālam, *quem primum adhibent, coenobium eorum significat, et officii dispositionem quae in eo est; hullāla secundus *significat tempus* postquam de coenobio liberati sunt, quando spiritali atque divina conversatione exercitantur, donec divinam revelationem

[1] Vide quae supra supplevi (p. 169, l. 35).

mereantur. Hullāla cantuum vigiliae *ita se habet* ac si quis, post solitariam vitam exactam, naturali corporis sui morte mortuus resurrectionis vocationem expectaret: et totum significat quod tunc agetur: ut supra de resurrectione monstratum est. Sic denique nocturnum officium singuli ecclesiae ordines persolvunt.

Caput III.

Quare praecepit sanctus Išōʿyabh ne post ultimum cathisma mulieres cantent: sed ut hymnum (mēmrā) dicant *viri?* et quid significat officium matutinum?

Quoniam mundus iam transiit, novusque ordo initiatur, requies scilicet regni caelestis: regnum enim per tešbōḥtam significatur, quia gaudium eorum *qui ibi sunt* hoc est, laudis praedicatio [1] eorum: ita et nunc typice agunt: loco mulierum, quae per singula cathismata potestatem habebant, minora significantes, robusta iam virorum dominatio adest, quae doctrinam [2] sanctam tradit. Per cantionum (qīnāthā) multa variaque genera significantur mansiones regni caelestis. Et quamadmodum omnia quae ibi sunt, perfecta sunt secundum genera sua, nec est ibi minus aut maius: ita et versiculi huius hymni (mēmrā) *aequales sunt. Nam omnes *ibi,* homines et angeli, quamvis multi, in una statura perfecta aequales sunt; nec quis ibi aut procerus aut brevi statura erit, nec senex nec iuvenis; sed omnes unius staturae perfectae erunt, secundum similitudinem staturae Christi [3]; diversi autem erunt inter se diversitate generis, non tamen statura sed gaudio praestabunt. Et ideo, cum omnes hymni versiculi aequales sint, cantiones (qīnāthā) diversae sunt. Et in hymni initio *sacerdos* (?) dicit [4] responsum (ʿunnāyā), et *ceteri* ei respondent, utpote amore et scientia perfecti, sicut et ipse. Et sic cantiones suas peragit usque ad saeculum futurum; ut mox aliud officium mystice persolvant. Deinde toti populo, cuiuscumque sit aetatis, benedicit, omnes secum regni coheredes esse agnoscens, eo quod per baptismum santificati sint.

p. 213.

[1] Syr. *tešbōḥtā.* — [2] I. e. hymnum didacticum, seu *mēmrā.* — [3] Cfr. *Eph.*, IV, 13. — [4] Codd. « dicunt »; vide quae sequuntur.

Mox ad matutinum officium [1] surgunt; et ad canonem consuetum denuo revertuntur [2]. Ait autem beatus Išōʿyabh: « Episcopus et presbyteri sedent in bemate [3], et hymnum (m ē m r ā) audiunt ». Per quod ostendit episcopum, velut ipsum Dominum nostrum, in summa felicitate sedere; sacerdotes vero esse quasi sanctos, qui *Christo* servierint? hymnum autem esse retributionem bonorum et malorum in iudicio decretam.

Quid autem de psalmis matutini officii? Primus, qui decem versus habet: de creatione Adae, nec non de decem generationibus quae fuerunt usque ad diluvium. « Qui habitat in adiutorio » [4], de tempore Noe est: disce ex versiculorum serie: namque in protectione et in umbraculo Dei habitat a diluvio *securus:* cum ceteris versiculis, qui eandem rem indicant. « Benedic anima mea » [5]: de beato Abraham. « Laudate servi » [6]: de tempore beati Moysi, omniumque prophetarum qui fuerunt post eum. Quidam post « Benedic anima mea » dividunt, alii minime. Qui non dividunt, haec dicunt: Initium legis apud Abraham fuit, atque a promissionibus et circumcisione, et ceteris: at duo initia legis facere non debemus. Qui orant, sic dicunt: Etsi promissio et circumcisio apud Abraham fuerunt, p. 214. sed lex et mandata et tabernaculum testimonii *nondum erant; haec enim per Moysen instituta sunt. Et Moysi ergo initium faciamus. Et utrinque sat bene disputatur; ii vero qui dividunt potius faciunt.

Nunc autem, quid? « Ad finem, inquit, *huius* psalmi egreditur episcopus; et omnia lumina accenduntur; et ipse episcopus orat et incipit: « Dominus regnavit » [7]. Hic psalmus adventum Domini nostri in mundum significat: id quod et factis implent, lumina augentes. Et episcopus, qui egreditur, est vice Domini nostri; et ante eum lumen *venit,* quia ipse *Dominus* lumine manifestationis suae omnibus illuxit; et omnis generis mirabilia facta sunt: [Pater de] caelo clamavit, Spiritus descendit, angeli iubilabant. Quid autem? In bemate stat [8]: in loco ubi

[1] Officium in festis adhibendum hic describitur; vide MACLEAN, *East Syrian Daily Offices*, p. 165 seqq. — [2] I. e., ut videtur, ad eum officii ordinem qui ab omnibus eodem modo observatur. — [3] Sic codd.; sed « in abside » procul dubio legendum est. — [4] *Ps.* XCI. — [5] *Ps.* CIV (vide MACLEAN, *op. cit.*, p. 166). — [6] *Ps.* CXIII. — [7] *Ps.* XCIII. — [8] Codd. « stant ».

Dominus noster dispensationem egit, id est in Ierusalem: et cum eo clerus totus. « Laudate Dominum de caelis »[1]: ascensio Domini. « Cantate Domino canticum »[2]: adventus Filii perditionis et Eliae. « Laudate Dominum in sanctuario eius »[3]: 5 tubae in resurrectione *sonandae*, nec non resurrectio, et adventus Domini nostri. « Laudate Dominum omnes »[4]: resurrectio et renovatio *creaturarum* rationalium. Responsorium (ʿōnīthā) matutinum: iudicium Domini nostri cum creaturis. Et hic vela revolvunt, et thuribulum egreditur. Quod vela re-10 volvunt, *hoc est:* in Salvatoris nostri iudicio omnia patebunt, nec quidquam occultum coram eo manebit. Thuribulum quod egreditur est misericordia, quae erga omnes rationabiles *creaturas* exhibebitur. Quidam ante responsorium dividunt, alii non dividunt. Qui dividunt, sic dicunt: Resurrectio est redemptio 15 communis iustorum et peccatorum. Sed non ita erit iudicium: iusti enim *ibi* fulgebunt, peccatores torquentur; neque aequales erunt in iudicio. Iure ergo inter resurrectionem et iudicium dividimus, quia non unam *rem agimus, sed duas. Qui nec p. 215. orant nec dividunt, haec dicunt: Cum *venerit* resurrectio, tunc 20 et iudicium simul aderit; nec ullum ibi [aut tempus] aut intervallum erit; nam ad hoc resurgunt, ut iudicentur. Qui vero orant, sic disputant: Si quoniam ad hoc resurgunt, ut iudicentur, idcirco *resurrectionem et iudicium* unum quid ducis esse; cum etiam ad hoc moriantur, ut resurgant, haec quoque 25 unum esse cogita. Attamen inter eos non multum interest. Cum autem in festis ac dominicis septimus psalmus, « Cantate Domino canticum novum »[5], non dicatur, concordant inter se interpretes, hunc duabus de causis non dici: primo quidem, quoniam dominica Domini nostri adventum significat summam-30 que gloriam et pulcritudinem prae se fert, non decet in ea diem adventus Filii perditionis significari; huius itaque typus de serie deleatur. Item, altera causa: quoniam rex[6] ad officium egreditur, et *psalmus* ille haec habet, « ad alligandos reges eorum in compedibus, et honorabiles eorum in catenis 35 ferreis »: non dicunt haec verba coram rege.

Ad orationes quod attinet, quas ante « Laudate servi » et

[1] *Ps.* CXLVIII. — [2] *Ps.* CXLIX. — [3] *Ps.* CL. — [4] *Ps.* CXVII. — [5] *Ps.* CXLIX; qui septimus est in matutino officio. — [6] I. e., episcopus.

ante responsorium orari praecepit Išōʿyabh: cum ad ultimum psalmum non dicatur « Gloria », interpres ille Bar Lipheh haec dicit: Quoniam psalmus ille resurrectionem significat, Patris et Filii et Spiritus sancti ibi mentionem fieri non oportet, sed solum unius Dei, sublata *iam* a nobis hypostasium (qĕ-nōmē) atque proprietatum agnitione, genitoris, inquam, geniti et procedentis. Et Deum *ibi* unum confiteri noverimus, nec geniti gignentisque rationi subiectum. Equidem vero, *doctores qui huic *interpretationi* assentiunt, nescio qua ratione eam recipiant. Estne talis nunc divinitas, qualem confitemur et intelligimus, hypostases Patris et Filii et Spiritus, an non? Quod si non talem esse dicendum nobis est; mentitus est ergo nobis quisquis hoc dixit, nec veritatem ostendit, sed errorem. Sed et Christus homo merus *evaserit*. Si autem verum est quod confitemur, naturam divinitatis hodie in tribus hypostasibus existere, numquid illo *resurrectionis* die hoc, quod notum est [1], auferetur? Cui auferetur? ipsi *divinae* naturae, an nostrae scientiae? Et si *divinae* naturae auferetur, Deus ergo mutatus fuerit; sed et mutatio eius in minus fuerit, e tribus nempe in unum, sublata iam genitoris, geniti et procedentis ratione. Quid igitur sentiendum nobis, quid cogitandum est? Num hoc, quod hodie *non nisi* quoad nos genitoris et geniti rationem habet? At quoniam nos mutandi sumus: et ipse hoc titulo privabitur. Nam si ita se res haberet, sublata semel nostra natura, nec ipse *Deus* naturales proprietates haberet. Et ecce, ad creandum nos hoc satis causae fuisset Creatori, ut per creaturam nostram genitor evaderet. Et tandem Arium salvere iubeamus, eique acquiescamus, solum Patrem aeternum, Filium et Spiritum creatos et nos confessi: quod et iuste et sine ullo dubio *credendum* esset. Sed neque ipse Arius temporales illos, Filium et Spiritum, docet esse perituros. Et quo pacto cum nos, quamvis corruptibiles, permansuri simus, illi, qui Creatores nostri sunt, destruentur? Si vero Pater est sua natura genitor: Verbum ab eo sine tempore genitum, cur non sublato tempore maneret? Item, alio modo: utrum Deus Verbum in homine ex nobis *desumpto* resurrectionem facturus est, an homo merus? Et si Christus resurrectionem facturus est, id est *Deus Ver-

[1] Ad verbum: « haec scientia ».

bum simul et homo, quo pacto filiatio Resuscitatoris cessaverit? Si autem filiatio non cessaverit, permanebunt et paternitas et processio. Si forte vero hoc non dicis, altera *dilemmae* pars evitari nullo modo potest: nempe nostram hypostasium cognitionem ita esse auferendam, ut unicam *divinitatis* naturam solum agnoscamus. Si autem hoc fiet, scientia perfecta nequaquam dabitur nobis: imo vero et praesens haec scientia a nobis auferetur; et resurrectio nobis in causam damni cedet. Sed huiusmodi homini quid dicam nescio, qui dum occulta assidue investigat, a manifestis claudicat. Disputatione ergo relicta, ad sermonis nostri seriem revertamur.

Responsorium (ʿōnīthā), inquiunt, iudicium est. Tešbōḥta, « Lux orta est », et « Lumen ortus eius »: praemium et gaudium iustorum. « Benedicite omnia » [1]: omnes creaturae, quae Deum omne in omni esse agnoscent, et ex omni ore recta confessione confitebuntur. Et cum in canone dicatur, « et rectum iudicium iustitiae eius »: *in hoc* omnes simul, iusti et impii consentient. « Laus Deo »: duplex laus (tešbōḥtā) iustorum; quia praesentis *vitae* angustiarum obliti, et in gloria absorpti, summopere gaudebunt. Canon « Sanctus » est officii obsignatio. *De* « Pater noster qui es in caelis », sicut iam diximus *sentiendum est*. De matutino officio hactenus.

Caput IV.

Quid significat officium dierum ferialium, hoc est vespertinum, nocturnum et matutinum? et quare diebus ferialibus episcopus ad officium non egreditur?

Vespertinum officium, quoniam *res gestas* usque ad passionem, resurrectionem et ascensionem Domini nostri significat, quae *omnia* in hoc mundo peracta fuerunt, secundum ordinem (sedhrā) *mutabilem* [2] persolvitur. Nocturnum vero officium, quod *dominicis diebus, ut diximus, et hunc mundum et resurrectionem significat, beatus *Īšōʿyabh* unius *formae* voluit esse. Officium autem quod ferialibus diebus usurpamus, ⌜illud esse *voluit*, quod in dominica praesentem mundum significat [3]. p. 218.

[1] *Dan.*, III, 57. — [2] Vide tract. II, cap. XX (ad init.). — [3] l. c., ut videtur: officium feriale eam significationem habere, quam et partem dominici officii quae hunc mundum significat.

At vero, alii unum hullālam adhibent, alii tres, alii quinque, alii septem. Qui unum hullālam adhibent, sic dicunt: In eo quod naturam spectat, *totum* mundum unius esse rationis putemus. Omnes homines, quamvis multi, fideque ac confessione diversi, secundum hanc rationem, hoc est secundum naturam, 5 aequales sunt. Nulla est enim confessio aut fides hominum quin iniustos et raptores et fures reprobet, cum *ceteris* vitiis omnibus, quae damnum inferunt naturae. Etsi enim fornicationem non omnes paribus damnant iudiciis: tamen apud omnes ille laudatur qui castimoniam servat. Similiter et de iis omnibus 10 quae naturae necessaria sunt, de cibo, de coniugio, de honoris appetitu *dicendum est:* haec omnes expetunt. Sed quoad religionem diversi sunt. Et hoc inter eos interest: alii veritatem de Deo confitentur, alii negant. Nos autem, qui veri sumus in confessione nostra, et scripturarum veritate ab istis 15 separamur, in rebus vero naturalibus cum eis participamus, legi naturae versus *psalmorum* applicamus; sed et huic legem scripturarum adicientes, hullālas dicimus: ut versus pro natura stet, hullāla pro lege scripturarum. Et sic ⌜per versus et hullālam naturam et scripturam significemus; absoluto autem 20 hullāla significemus [1] adventum Salvatoris nostri, qui venit et liberavit nos a *mandatis* scripturae, et redemit nos de iugo p. 219. legis: ⌜id quod *per responsoria (ʿōnyāthā) *significatur*, quae ex Gazza dicuntur [2]. Ex Gazza quidem, et non ex Ḥudhra: quia Dominum in primo eius adventu non omnes agnoverunt. 25 Multi enim magum eum appellabant et seductorem. In fine autem omnibus ratione praeditis accurate notus erit. Itaque responsoria ferialium dierum, quia hunc *primum* eius adventum significant, ex Gazza atque ad uniuscuiusque libitum dicuntur. Etsi in re hullālarum discrepantia potest esse in ecclesia, quoad 30 responsoria [3] tamen et šubbāḥas omnes inter se conveniunt. Šubbāḥa baptismum significat, quod susceperunt, et veritatem quam confessi sunt ii, qui in eodem *baptismo* crediderunt. Tešbōḥta mysterium corporis et sanguinis *significat,* quorum participes facti sunt discipuli, qui confessi sunt. Litania est 35 supplicatio latronis.

[1] Lectio codd. hic intelligi nequit: vide emendationem textui appositam. — [2] Ad verbum: « quod sunt responsoria Gazzae, quae dicuntur ». — [3] I. e., ut videtur, quoad numerum responsoriorum.

Qui tres hullālas adhibent, sic dicunt: Nos sacra divinitatis nomina, et naturam quoque et quae ad eandem pertinent, nec non numerum perfectum et tempora naturalia considerantes, per tres hullālas haec significamus: primo, trinitatis nomen 5 adorandum; deinde, cum ipsius Davidis librum in septem partes diviserimus, quae *omnes* per unam hebdomadam absolvuntur [1], duos numeros praeclaros stabilivimus, trinum et septenarium. Sed et omnium figurarum perfectissima est trigonica, seu tres angulos quae habet. Sapientes quoque corpori perfecto tres 10 dimensiones tribuunt: longitudinem, latitudinem, et altitudinem. Tempora quoque in tria tempora diviserunt: praeteritum, praesens, et futurum. Et numerum trinum eum esse definiunt, qui nil superfluum cum habeat, nec ipse evitari potest: *nempe* primum, medium, et ultimum. Similiter et status, quae in na- 15 tura apparuerunt, tres sunt, sicut scriptura ostendit: status primus, sine *lege; alter, status legis; tertius, status legis p. 220. Christi. Humanae quoque naturae tria mutationis genera inhaerent, donec consummetur: creatio, mors, et resurrectio. Et ante resurrectionem homo in utero, in morte, et in sepulcro 20 detinetur. Quibus omnibus perspectis, tres hullālas adhibere statuimus.

Qui quinque adhibent, ad hunc modum dicunt: Quoniam hoc officium vetus testamentum significat, et deinceps responsoria adventum Domini nostri *figurant,* quinque hullālas adhibemus, 25 secundum quinque legis libros. Sed et in scripturis quinque mutationes memoratas videmus: migrationem Adae de Paradiso, migrationem Noe in hanc terram, migrationem Abrahae in terram promissionis, migrationem populi sub Moyse, et migrationem populi sub Zorobabel: et post haec Christus *venit.* 30 Quinque ergo hullālas instituimus. Item, corporis nostri profectus in quinque initia distribuitur: infantiam, pueritiam, iuventutem, mediam aetatem, et senectutem. Sed et corporis et animae sensus quinque sunt. Quibus cognitis quinque hullālas ordinamus; deinde adventum Christi *significamus.* Quod de 35 uno psalterio, deque una psalterii sectione *desumuntur,* hoc est: secundum hanc *interpretationis* rationem, si initia *consideras,* sive migrationum, sive corporis et spiritus sensuum

[1] Psalterium (psalmi et cantici) in 21 hullālas dividitur.

vel conditionum: omnia ad unum quid pertinent. Si enim *hullālas* ad temporis rationem referas: ecce Adam et Noe et Abraham et Moyses et Zorobabel omnes unius naturae sunt, licet temporis prioritate et posterioritate disiuncti. Sensus quoque omnes unius hominis sunt; et quoad conditionis mutationes, omnes in uno homine perficiuntur.

p. 221. Qui septem adhibent sic dicunt: Nos scripturas *et numerum *in iisdem* laudatum tenentes, septem adhibemus. Dies quibus mundus creabatur septem fuerunt; septem quoque dies fuit Moyses in monte, donec Dominus cum eo locutus est. Lex per septenos dies festa agi mandavit. Septem principes videntur olim gradus *insignes* in scriptura obtinuisse: fieri incipientibus nobis principium est Adam; transmigrationis nostrae principium est Noe; promissionum principium Abraham est; legis principium Moyses; sacerdotii principium Aaron; regni principium David; novi testamenti principium Iohannes est. Septem ergo *hullālas* ante adventum Domini nostri ordinavimus. Rursum vero: cum totus David inter tres noctes distribuatur, trinitatem septenario numero stipamus.

Ecce ergo, mi frater, cum officium eorum multis variisque modis ordinent, nemo tamen est quin regulam aliquam sequatur. Ita et Salvator noster omnia mandata ad nostram libertatem reliquit, ut ipsa secundum normam aliquam honestam ea tractaret et ordinaret. Et nequaquam docuit nos, sicut Moyses, « sic mactate », et « sic orate », et « sic vota vestra Domino persolvetis »; neque rursum, « hoc immundum, illud mundum est »: haec mandata sunt eorum qui scientia infantes fuerunt. Sed Dominus noster, cum viam nobis calcaret, quae ad caelum ducit: hoc est ut ieiunemus *praecipiens,* et oremus, et misericordes simus, et mundum odio habeamus: quomodo haec *implere* eligeremus ad liberum nostrum arbitrium reliquit [1].

Solitarii autem in monasteriis degentes cum nemine horum conveniunt; sed uti homines qui ad propitiandum Deum vitam poenitentialem agere elegerunt, psalterium semel in die ac nocte integrum recitare statuerunt; ad completorium initium, et ad ultimam horam finem facientes. Ad completorium quin-

[1] Post haec S in marg. habet: « De officio solitariorum ».

que hullālas adhibent, qui quinque legis libros significant. Ad nocturnum vero officium septem *adhibent,* *qui septem regi- p. 222. mina, iam ante memorata, significant. Ad tres horas *dicunt* novem hullālas, qui novem superorum ordines figurant, qui
5 Dominum in tribus ecclesiis laudant. Has horas ideo interdiu persolvunt, quia angeli in lumine voluptatis Dei versantur. Initium psalterii ad completorium adhibent, quia nos ab imis ad summa ascendimus. Sed et hora vespertina psalterium *recitare* incipientes, ostendunt legem ea quae noctis sunt exhibuisse,
10 et homines legalia sacrificia docuisse, quae particulam tantum lucis caperent, velut stellae a sole. At quoniam sub Moysi legibus surrexerunt prophetae, qui *Deo* bene serviebant: ita et hi quoque in nocturno officio perfectum faciunt *id quod illi significant.* Item, ubi per responsoria (ʿōnyāthā) nocturni officii
15 ad finem *legis significandae* perveniunt, et ad doctrinam Domini nostri, oritur eis lumen intelligentiae spiritalis, et sciunt et intelligunt esse novem superorum ordines, *Deo* in tribus ecclesiis ministrantes; et quando mentes suas ad caelum levare cupiunt, ut ibi thesauros suos reponant, occurrit eis prima
20 spiritalium ecclesia, quacum tres hullālas orare statuunt. Et inter horas divisionem ponunt; ut ab una *angelorum* ecclesia ad aliam transitionem faciant. Et ubi ad mediam ecclesiam perventum est, cum his *angelis* surgunt *ad orationem.* Et hanc horam « dimidii » vocant, hoc est dimidii caeli: quam-
25 quam id eis curae non est, ut tertia, sexta, et nona hora persolvant *officia horalia*; sed nomina tantum haec imposuerunt. Hic quoque responsorium (ʿōnīthā) dicunt et canonem: cum inter inferiores illos non dixerint, quia illi nobiscum paulisper, dum spiritaliter vivimus, in eodem ordine sunt. Cum mediis
30 vero *angelis,* quoniam loquela utuntur, vice huius colloquii responsorium et canon funguntur. Ubi autem *mente ad sum- p. 223. mos *angelos* elevati sunt, cum his quoque tres *hullālas* adhibent. At quoniam hi mente dumtaxat et corde Domino ministrant, cum his non dicunt responsorium.

35 Nunc statim ad vespertinum officium surgunt, et deinde sacramentum sumunt. Et quoniam hora vespertina Dominus noster se revelaturus est, et cum eius revelatione ostendetur et gaudium eorum qui ei adhaeserint: per vespertinum officium visionem Domini in caelo significant, quasi homines

mente elevati et super spirituum ordines exaltati. Quid ergo? Et cum ipso Christo sunt, et ipsum recipiunt, et ipse eos delectat. Itaque post horas, quae typus sunt officii cum spiritalibus *peracti,* visionem Christi per vespertinum officium significant, et perfruitionem eius per receptionem mysteriorum. Et dum horas et vespertinum ieiunantes persolvunt, angelos spiritales esse omnes ostendunt, eumque qui mentem intendat ut in altum elevetur, spiritaliter vivere debere. Deinde arrhabonem regni accipiunt per receptionem mysteriorum.

Sed hoc quoque modo *interpretationes* distribuunt: per completorium, quod post captam refectionem persolvunt, iis in rebus versati quae naturae debili opus sunt, aliud naturae officium significant; hoc est gratiarum actionem quinque sensuum corporalium, qui iam nutriti sunt atque repleti. Ad nocturnum officium cum lege surgunt, ut iis in rebus ambulent, quas *lex* corpus edocuit; ut per easdem anima exerceatur; ut cum Dominus apparuerit, ipse eos perfectos faciat. Postquam vero perfecti sunt per alteram nativitatem, in manifestatione Domini nostri, tum denique thesauros suos in caelo recondere contendunt, ut ipse eos docuit: et ad horas et vespertinum proceditur. Et hic demum sensibus animae exornatis, digni facti sunt qui Christo perfruantur [1].

p. 224. Officium igitur eorum totum in tres *dispensationes partitur: dispensationem naturae; dispensationem legis, quae doctrinae modo per exercitationem fit; dispensationem divinam, quae fit spiritaliter. Et denique per tria haec perfecti, pignus accipiunt regni *caelestis.* De hisce ergo rebus hactenus.

His diebus *ferialibus* episcopus ideo *ad officium* non egreditur, quia quandocumque egreditur, Christi manifestationem ostendit: eam dico, quae in hoc mundo fuit, vel etiam illam quae adhuc expectatur; *et quia* in hoc officium alterum cathisma, quod in dominicis *agitur,* nullum est. Non debet ergo *ad officium* egredi. Festis autem ac dominicis diebus idcirco tempore cantuum vigiliae (qālē dhĕ-šahrā) egreditur, quo tempore significatur Domini nostri manifestatio, quia ipse vice Domini nostri in officio fungitur. Nunc autem nulla fit revelatio Domini. Licet enim adventus eius per responsoria si-

[1] I. e., per receptionem mysteriorum post vesperas.

gnetur: tamen cum ista de Gazza sumantur, et in iisdem dubitatio quaedam mentis sit [1], de Domino nostro videlicet [2], *episcopum ad officium* procedere non decet: sed solum quando accurate praescribitur *officium* diei, et sine mutatione agitur.

Sunt autem qui putaverint beatum Išōʿyabh episcopo statutis horis *ad officium* procedendum mandasse, propter desidiam episcopi, quippe cui officium displiceret. Sed non intellexerunt beatum hunc virum revelationum series per officium suum significasse: nequaquam vero propter desidiam episcopi ita praescripsisse. De ferialibus diebus hactenus.

De psalmis matutini officii. Ad hunc modum eos applicare potes, prout beatus Bar Liph ostendit: primus de Adam est; secundus de Noe; tertius de Abraham; quartus de Moyse; quintus de Iesu filii Nave, qui Domini vice fungitur, nomine et factis convenientibus: ille quidem proelium cum hostibus gerebat, et terram promissionis populo in hereditatem dedit; hic *bellum fecit in hostes *humanae* naturae, et naturam nostram ab eis liberavit, a Satana, inquam, et morte; et sicut ille oratione, nonnunquam autem et bello, victoriam fecit, ita et Dominus noster morte sua Satanam vicit: mortem autem *vicit* quando ad Tartarum (Šeōl) descendit, eique bellum intulit; ille muros Iericho cornuum voce populique sui clamore evertit; hic cornuum voce Tartarum contremiscere faciet, et sua voce muros eius evertet, et filii Adam inde ascendent. Sextus psalmus de ascensione Eliae est; septimus de vastatione Ierusalem, nec non de vinculis Iechoniae regis: octavus de victoria populi, liberationem de Babylone adepti; nonus est adventus Iohannis. *Responsorium* « Tibi Domine » (lākhū-Mārā) manifestatio Domini nostri est; « Miserere mei » est clamor peccatorum, qui remissionem petierunt, et per baptismum mundati sunt. « Tibi gloria » est gratiarum actio discipulorum, qui dilexerant eum et in eum crediderant. Canon « Sanctus » finis est officii. Et ita matutinum officium ferialium dierum disponitur, ut ei respondeat, quod significat et nocturnum. Et per tria haec *officia*, vespertinum, nocturnum, et matutinum, unam dispensationem significamus: ut impleatur sermo Domini nostri: « super os duorum vel trium testium stabit omne verbum » [3].

p. 225.

[1] Nempe, quia ad libitum cantatorum deleguntur. — [2] Vide cap. IV. — [3] MATTH., XVIII, 16; *Deut.*, XIX, 15.

Caput V.

Cur in nocturnis festorum totum David adhibemus, eumque in partes distribuimus: primo quidem quinque hullālas *adhibentes* cum responsoriis adiectis; deinde sex, et dividimus; mox quatuor cum responsoriis; postea duos, et dividimus; 5
demum tres cum responsoriis; post haec ultimum; et postremo cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā)? et quare ultimum *hullālam* « catholica » (καθολική) [1] vocamus; et quid sibi vult hoc nomen?

p. 226. *Quoniam Deus ad nostram redemptionem dispensationem egit per Christum, nobisque, quamvis indignis per peccata no- 10
stra, misericordiam suam ostendit, aequum est ut illos dies, quibus potissime dispensatio agebatur, festos nuncupemus. Nam in eis praeclarissima quaeque dispensationis opera sunt peracta; et si Israelitico illi populo mandatum fuit, ut dies quo requievit Deus celebraretur; si etiam *diem* exodi eorum de 15
Aegypto festum magnum appellarunt, quippe in eo recordatio esset liberationis eorum: *diem* quoque quo Moyses populusque in montem ascenderunt, festum vocarunt; atque tempus quod in tabernaculis degebant in deserto, iussi sunt celebrare: quanto magis illis diebus, quibus nostra a morte et Satana 20
redemptio significatur, hanc *redemptionem* honorari oportet, nosque illos dies festos nuncupare? Et si illis *Deus* mandavit ut festis diebus orationem ampliorem et oblata potiora assignarent, quanto nos magis ita facere debemus? Unumquemque igitur dierum propriorum, quibus dispensatio agebatur, festum 25
nominamus; et hunc cum gaudio celebramus, cum canonibus et cantionibus (qīnāthā). Unde et in nocturna vigilia divisiones facimus *in officio*. Et primo quidem quinque hullālas *ponimus*, qui, ut supra monstravimus, aevum ab Adam usque ad Moysen significant. Et hic responsoria de Gazza dicimus, 30
quae significant mandata populo data, et signa quae viderunt; quae et divina virtute facta fuisse dicimus. Deinde per sex alios *hullālas tempus significamus* ab ingressu populi in terram promissionis usque ad captivitatem Babylonis. Et in hoc officio usque donec completi sunt quinque *hullālae* priores, 35

[1] Ad verbum: « catholicorum ».

cibum sumere licet. Quare? Quia secundum naturam adhuc ambulabamus, cui cibus et potus necessarii sunt. Abhinc autem, et usque ad sex *alios* absolutos, licet aquam bibere; quia dispensationem erga populum *Iudaicum* implemus, quae
5 ex *mandatis legalibus constabat, et quasi mediatorie posita p. 227. erat inter corpus et animam. Corpus aliquantulum refrenabant *ista mandata* et animam erudiebant. Ita et aqua, si quando bibitur, non est refectio plena; nec enim sine aqua manere possumus. In hac itaque dispensatione illos hullālas persolvi-
10 mus, qui *tempus* usque ad Babylonem significant. Huc autem postquam pervenimus, et Gabriel Danieli apparuit, iterum responsoria dicimus: responsoria autem ⌜mandata legis *significantia*[1]: canonem promissionis de Christo, quae eidem beato *Danieli* erat plene monstrata; tešbōḥtam, *quae est* victoria
15 eiusdem prophetae, et commemoratio gratiae Dei in dispensatione *Christi* adimpletae; litaniam (kārōzūthā), *quae est* petitio populi pro regressu suo. Mulieres quae canunt, *significant* commorationem in Babylone.

Mox ad secundam officii *partem* surgunt, quae initium est
20 novae dispensationis, a promissione de hebdomadis deque adventu Salvatoris nostri incipientis. Et quemadmodum Deus, data promissione Abrahae, aliquid temporis expectavit, donec lex per Moysen data est, iterumque post exodum de Aegypto spatium *temporis* expectavit, donec in terram promissionis ingressi sunt:
25 ita fuit et haec promissio: ex quo Danieli data est donec per Dominum nostrum impleta est, *expectavit Deus*. Et ad sermonem nostrum confirmandum, annos ordine percurremus ab Abraham usque ad Moysen. Vixit Abraham, donec promissionem accipit, 85 annos; et 430 anni fuerunt post promissionem
30 acceptam[2]: quorum summa est 515. Tharae autem 70 anni, cum 70 annis Babylone *consumptis* componendi sunt. Item, postquam filii Israel Babylone ascenderunt, usque ad crucifixionem et immolationem agni rationabilis, Christi, 515 anni fuere. Atque annos nunc regum, qui usque ad tempus Grae-
35 corum regnabant, ordine exponamus: licet *ante a nobis de- p. 228. scripti sunt[3]. Darius Hystaspis filius 36 *annos regnavit*; Asuerus 20; Artabanus 19; Artaxerxes 40; Ochus 27; Pars 4;

[1] Ad verbum: « mandatorum legis » — [2] Sc. usque ad exodum. — [3] Vide tract. I, cap. vi, p. 33.

Darius 6. Sexto huius anno, ipsum vicit atque occidit Alexander, qui et post eum 6 annos regnavit. Ptolemaeus 14. Anno quartodecimo huius regnavit Seleucus, a quo anni Graecorum computantur. Et anno *Graecorum* 305° annuntiatus est Iohannes, qui est principium novi testamenti. Anno secundo Darii ascenderunt *Iudaei*; et postquam congregati sunt in Ierusalem, duo insuper anni fuerunt. Et summa horum est 214. At subtrahendi sunt 4 anni Darii, quos in Ierusalem congregati manserunt; et manent 210; qui cum 305 efficiunt annos 515. Et si annos cumputaveris a tempore quo cum Daniele locutus est angelus, usque ad hunc annum, summa eorum est 554. Si rursum secundum eandem hanc rationem annos ab Abraham ad exodum, et ab exodo usque donec in terram promissionis ingressi sunt, computaveris, numerumque inveneris: eundem numerum colligunt atque a tempore quo Babylone ascendit populus, usque ad passionem Domini nostri. Et sicut supra exposuimus, secundum hanc annorum dispositionem, tot anni positi sunt in praeparationem nativitatis *Domini,* quot apud Abraham fuerunt in praeparationem legis: qui Deo a puero [... donec lex] data est per Moysen [1].

Incipimus ergo a « Deus stetit » [2], qui ascensionem filiorum Israel de Babylone significat. Et quatuor hullālas adhibemus illos, *qui significant tempus* donec Dominus noster in cruce est glorificatus, *et de sepulcro surrexit. Et rursum responsoria dicimus: de Gazza tamen, quia, ut iam diximus, dispensatio eius carnalis non ab omnibus clare agnoscebatur [3]. Et quidem, cum omnes, etiam Christiani, Christum unum quid esse dicant; alii tamen Deum sine corpore, alii hominem merum eum nuncupant. Nostra veritas duas naturas et duas hypostases (qĕnōmē) *confitetur;* sed alii diversis variisque appellationibus de eo utuntur. Propter quod responsoria, quae hic dicuntur, similia sunt illis prioribus, quae in diebus prophetarum [4] usurpata sunt.

Item duos hullālas cum tonis (qālē) marmītharum adhibent, eo quod nova dispensatio, quae fit per baptismum, iam regna-

[1] Desiderantur aliquot verba. Ex praecedentibus sensus eruitur: post promissionem Abrahae datam, expectavit Deus aliquid temporis, donec lex per Moysen data est. — [2] *Ps.* LXXXII. — [3] Vide supra, cap. IV. — [4] I. e., ad significandum tempus prophetarum.

verit in mundo. Mox responsoria dicunt, et canonem, et tešbōḥtam: quia Christi fidei sigillo iam signati sunt, et Spiritum sanctum acceperunt. Quod mulieres hic canunt, *significat* ecclesiam humiliatam fuisse coram inimicis, regibus infidelibus.

Denique ad ultimum cathisma surgunt, hullālas « catholicorum » adhibentes. Et prius inquiramus, quid sibi velit vocabulum « catholicorum »? Graeca haec vox est, et interpretatur « pater communis ». Atque dum in huius interpretatione nominis sumus, omnia simul graeca et hebraica vocabula declaremus, quae in ecclesia usurpantur. Et primo quidem subdiaconus (hupadyāqōn) est « pars diaconi ». Diaconus (mĕšamšānā) est graece « dĕyāqōn ». Archidiaconus ('arkhadyāqōn), *vox* graeca, est « caput diaconorum ». Sacerdos (kāhnā) est vox hebraica, et syriace interpretatur « sacrificator ». Pontifex (kumrā), hebraica vox, et « consecrator » sonat. Episcopus ('apesqōpā) autem est « qui aerumnas tolerat » [1]. Chorepiscopus (khōr-'apesqōpā) est « episcopus vicorum ». Periodeutes (peryādōṭā) est « visitator ». Metropolitanus (mīṭrpōlēṭā) est « caput sociorum eius »: nam urbs metropolitana (mīṭrpōlēṭīs) est caput urbium; *unde et suum ipsius caput est caput capitum. Catholicus (qāthōlīqā) est « pater communis » in iis rebus, in quibus dicti rectores eius interventu gubernantur; et ipse est qui eorum iudicia comprobat. Patriarcha (paṭriyārkhīs) interpretatur « omnia tenens ». Hullālae ergo isti « catholicae » sic vocantur, quia ad rem communem pertinent. At cum eius *ecclesiae* mysterium exprimant quae « universa » vocatur, in voce « universa » totius communitatis congregatio fit, hoc est, totius ecclesiae; quia in toto orbe terrarum ecclesia orthodoxa canones accipit, quos ista instituit, et in statutis eius ambulat usque ad revelationem Domini nostri. Ita et hic, per hullālas illos *hoc* significamus: quoniam a malitia persecutorum iam liberati, in unam concordiam coadunati sumus, sacerdotium quidem et regnum, rectores nunc paravimus dictae congregationi idoneos. Nam congregatio « communis », una dicitur esse. Episcopus ergo hoc tempore ad officium egreditur, quod congregationi patrum comparatur. Egreditur nunc episcopus, ut qui ratum

p. 230.

[1] Auctor e gr. κόπος sensum derivat.

faciat quidquid per interventum eiusdem santae congregationis constitutum sit. Et sic in significatione (κανών) horum « catholicae » cantuum perseverant usque ad finem psalterii, qui est huius mundi finis.

Alii hic responsoria dicunt, alii minime. Qui dicunt, significant per ea cantiones (qīnāthā) et praeparationem angelorum, qui se paratos habent ad comitandum Dominum nostrum. Quamobrem ad responsorium adiciunt tešbōhtam Moysi [1], quae resurrectionem significat et ea quae ad iudicium pertinent. Et cum ita res typice usque ad finem peregerint, retrorsum versi psalmos deligunt [2] festivitati idoneos; et ad bema ascendunt. Et mox dispensationem Domini in Ierusalem figurant: *eius vero diei celebrationi incumbentes, quo peractum fuit illud dispensationis miraculum, *quod commemoratur*. Et quoniam tota dispensatio in Ierusalem fuit expleta, quotiescumque festum celebratur, cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā) in bemate dicunt; ut ostendant Domini nostri dispensationem in Ierusalem fuisse. Et cum tres marmīthas expleverint, quibus constant cantus vigiliae, responsoria (ʿōnyāthā) dicunt. Cantus vigiliae hic [3] illos significant qui digni fuerunt ut festum eius ibi [4] cum angelis agerent: illos *dico* qui in Ierusalem cum ipso *Domino* diem dispensationis eius celebrabant. Et mox tria insuper responsoria nocturni officii dicunt, et ad unumquodque eorum dicunt « gloria » et orant: quo ostendunt Christum in dispensatione sua in tribus statibus esse versatum: in statu legis, usque ad baptismum eius: in proprio suo statu post baptismum; et in tertio immortalitatis statu, per eos dies qui medii fuerunt inter resurrectionem eius et ascensionem. Haec per responsoria significant. Canonem vero in abside dicunt: quo ostendunt eum post illos dispensationis suae status, in caelum ascendisse. Tešbōḥta *significat* discipulos et angelos eum laudavisse, postquam Spiritum sanctum accepissent. Litania est petitio discipulorum pro conversione gentium. Et mox primum quoque psalmum matutini officii in abside dicunt. Quare? Ut plene significent laudes angelorum. Angeli enim iam in cae-

[1] Sc. canticum Exodi (xv), quod est ultimi hullālae initium. — [2] I. e., psalmos cantus vigiliae, qui alibi « delecti » vocantur. — [3] Sc. in bemate. — [4] Sc. in Ierusalem.

lum pervenerunt, et laudem illi persolvunt, qui lumen ipsis oriri fecit, et nunc in terra quoque lumen eis ostendit. Hactenus nocturnum officium collectim expositum est.

Caput VI.

5 Quare in nativitate et epiphania ad cantus vigiliae (qālē dhĕ-šahrā) genua flectimus, sed non in omnibus festis? et quomodo hoc nomen « cantus vigiliae » interpretatur?

Quoniam in nativitate Salvatoris nostri angeli gaudium omnibus *annuntiaverunt, plenum gaudio hoc festum est. At ubi p. 232.
10 Magi cum muneribus suis venerunt, et obtulerunt ei aurum myrrham et thus — aurum quidem regi convenit, thus Deo offertur, per myrrham vero passionem eius significabant —, per munera quae obtulerunt significabant fore ut Salvator ille pateretur. At voce passionis audita, aliquid passionis gaudio nostro
15 infertur. Et quemadmodum filio nato gaudent parentes; si vero certiores fiunt supplicium aliquod ei iuveni subeundum esse, aut casum aliquem malum ei occursurum, tristitia eos occupat et dolor: ita cum passionem eius praedicassent Magi, tristitia affecti sunt ii, qui *in eum* crediderant. Et nos fideles ortho-
20 doxi cum simus, propter passionem quam subiit contristamur, et passionem agimus, quando hos delectos (gubbāyē) *psalmos* [1] adhibemus, qui dispensationem eius significant. Et cum hactenus honorem festi dispensationis eius celebraremus, nunc ipsum festum in Ierusalem *peractum* significamus per psalmos *prae-*
25 *senti* diei idoneos. Et quoniam genuflexio passionem et mortem significat, rite nunc ad breve quoddam tempus passionem per psalmos festi *proprios* figuramus. Ita et in baptismo eius [2]: quoniam Iohannes, baptizando *Dominum*, mortem eius mystice designavit, eadem qua et in nativitate ratione *ducti*, rever-
30 tentes passionem agimus. Et quomodo patiamur, ipse Dominus noster ostendit: « tristis est anima mea usque ad mortem »; et rursum: « si fieri potest, transeat a me calix iste » [3]; et: « factus in timore vehementius orabat » [4], aliaque huiusmodi. Ita et nos quoque cum eo mystice patimur.

[1] I. e., psalmos cantus vigiliae. — [2] I. e., in epiphania. — [3] Matth., xxvi, 38, 39. — [4] Luc., xxii, 44.

Dies autem Hosannarum [1] festum non est. Ieiunium est praelium contra Satanam; et hoc totum cum passione peragimus. In resurrexione vero, transiit passionis metus. In ascensione p. 233. *ille, qui passus est, in summum caelum est elevatus. In pentecoste, ubi Spiritus descendit, et discipuli gavisi sunt, passio 5 vacat. Nullum igitur festum est, quod nos ad passionem invitet, nisi nativitas et epiphania.

De vocabulo « cantus vigiliae » interrogasti. Quoniam quotiescumque cantus vigiliae in dominicis dicimus, resurrectionem significamus, et tubas ibi ab angelis sonandas; et quoniam 10 isti iugiter vigilant et non dormiunt, sed omni hora vigiliis Domini sui instant: rite hoc nomen datum est marmīthis horum *cantuum*, hoc est « vigiliae ». Nos quoque, quando non dormitamus, in « vigilia » nos esse dicimus: sive orando, sive psallendo, sive ambulando. Et quare ita dicimus? Quia natura 15 mortalis nocte somni requiem captat, et in huiusmodi *statu nox consumi* semper solet: si in ea non dormitavimus, hoc « vigiliam » vocamus: id est, supra naturam in ista nocte fuimus. At interdiu, licet totum diem in eodem opere quo et nocte versaremur, non tamen vigilare diceremur, sed aut laborare 20 aut requiescere. Nocte vero, etiamsi in cibi potusque delectatione moramur, « vigiles » nihilominus vocamur. Et ideo hoc nomine vocati sunt « cantus vigiliae »: id est cantus eorum qui vigiles sunt, nec dormiunt. Item, quoniam in festis totam noctem cum psalmis delectis vigilamus, et angelos imitamur, id 25 est, supra naturam ambulamus, finisque vigiliae nostrae est absolutio nocturni nostri officii, quae nunc fit: iure « cantus vigiliae » vocantur.

In festo autem resurrectionis, quae dies magna est, non delectos psalmos adhibemus, sed illum hullālam dicimus, qui typus 30 est resurrectionis et manifestationis Domini nostri: id est, « Tunc cantabant » [2], qui est laus (t e š b ō ḥ t ā) resurrectionis.

p. 234. *Caput VII.

Quare Išōʿyabh nulla assignavit responsoria (ʿ ō n y ā th ā) vespertino nocturnoque officio dominicae ingressus ieiunii; ma- 35

[1] Sc. dominica in palmis. — [2] *Ex.*, XV.

tutino vero et mysteriis, ⌜et vespertino officio feriae secundae praescripsit?[1].

Beatus iste vir, cum sapientia ac scientia summopere polleret, spiritusque virtute valde praeditus esset, humanae naturae fragilitati consuluit; et ea dumtaxat praescripsit, quae huic molesta non essent, nec ipsam reprehensioni redderent obnoxiam. Et quemadmodum ipsi patres, cum persuasum haberent nos in ieiunio passionis caste vivere debere, atque cum a carnium esu cohibiti simus, tum etiam coniugale consortium vitare — nam idcirco a carnibus abstinendum statuerunt, ne carne invalescente lascivia quoque abundaret — hoc tamen legibus statuere noluerunt; sed infirmorum ignorantiae parcentes (eorum, qui honesta ac decora percipere nequeunt, sed solummodo minis poenisque deterreri possunt ne mala et turpia committant, et qui domi cum uxoribus dormientes canonem negligerent, appositamque *legis* obicem transgrederentur), noluerunt de hac re legem ferre; sed visum est eis res dumtaxat externas statuere, relictis internis ac secretis; ne, si statuerent, stulti legem transgrediendo maius peccatum haberent: ita et beatus hic noster fecit: et in primis quidem, quia diebus ingressus ieiunii, sabbato ac dominica, Christiani cibo potuque nimis gravari solent: quod tamen nec immerito faciunt; nam fieri non potest quin ira *interdum* rixaeque inter eos oriantur; atque cum ieiunium *sincero animo observari oporteat, hominumque corda non nisi mutuo inter se colloquio a malitia mundari possint, statuerunt patres ut hac die non solum laici, sed etiam religiosi in concordia et reconciliationis poculo in unum conspirarent. Et hic usus late obtinet, atque in consuetudinem inter Christianos est receptus. Cum igitur persuasum haberet *Īšōʿyabh* multos vespertinum nocturnumque officium frequentare non posse, sive ob ciborum pondus vinique nimietatem, sive ob subsequentia incommoda ex humorum commotione, capitisque dolore, titubatione, et si quae his similia: visum est ei, illum officii ordinem, qui secundum ritum Ḥudhrae totius anni procedit, hodie deserere, hominesque ad suam voluntatem relinquere. Non tamen sine ulla prorsus praescriptione eum *diem* reliquit, ne totus

p. 235

[1] Sic codd.: ex consequentibus tamem manifestum est hanc clausulam sensum habere negativum (« non praescripsit »).

ecclesiae conventus officium penitus negligeret, ipsique sacerdotes laudes Domini sinerent ab ecclesia cessare. Vespertino quidem officio feriae secundae ob suprascriptam causam non praescripsit; matutino [1] vero, quia nemo est quin matutina hora se excitet, vinumque suum a se deponat, responsorium praescripsit, ut fieri decorum est. Mysteriis quoque, quia homines ante hanc horam manducare prohibuerat, responsorium mysteriorum et responsum (ʿunnāyā) assignavit atque praescripsit.

Quidam vero dixerunt eum propterea hanc *dominicam* non intra seriem dominicarum reputasse, sed ei ex Ḥudhra praescripsisse, quod re vera festum sit. Quibus sic respondendum est: Magnus festi dies non est; id quod sciri potest ex hoc, quod ipsum ieiunium re vera festum est. Sed haec *dominica* de ieiunio non est, sed est solum ieiunii « ingressus ». Sic et Iudaei sabbato proprium tribuunt honorem; sextam vero feriam « ingressum » vocant, hoc est ingressum sabbati. Ita et hic quoque: *haec dominica* dies « ingressus » ieiunii vocata est, non primus ieiunii dies. Et quo pacto hanc dominicam ad ieiunium pertinere censebimus, cum *omnes dominicae ieiunii *dies* soluti [2] sunt? Sic nec ipse Codex *officiorum* festum vocat eam, sed quasi festum celebrari *dicit*. At detur esse festum: hoc quidem festa dominicis praestant, quae non sunt festa, quod augmentum accipiunt responsoriorum, non diminutionem. Qui fit ut nullum festum videas quin unum saltem habeat responsorium proprium? Neque obstat *responsorium illud* matutini officii atque mysteriorum, siquidem hoc proprium non est. Sic et in commemoratione inventionis *crucis* et in sanctorum commemorationibus fieri videmus: cum vespertini nocturnique officii *responsoria* propria sint, responsorium matutini ac mysteriorum mutuatum est. Aut non potuit fortasse *Išōʿyabh* huic *dominicae* responsoria praescribere, quasi uni ex festis aut dominicis? Unde ergo in matutino et mysteriis potuit? Et ecce responsoria matutini et mysteriorum neque festi neque ieiunii notam prae se ferunt; sed commune quid, cuilibet diei aptum. Sed et responsorium mysteriorum non nisi admonitionum ad Christianos plenum est, ne sequentibus diebus se immisceant

[1] Sc. dominicae (?). — [2] Sc. dies quibus non ieiunatur.

infidelibus: festivum prorsus nihil inest. Quod si dominicam festum putas esse, cur diluculo (m a gh h a i) [1] secundae feriae nullum praescripsit responsorium? et quare illud « Ecce ieiunium decorum » ad nocturnum officium, non tamen ad vespertinum, dicitur? Nunc adest ieiunium, cum responsorium adesse demonstrat; et hic demum responsorium de omnibus observantiis loquitur, quae ieiunio debentur. Hoc ergo consilio, ut mihi videtur, beatus noster ista responsoria praescribere praetermisit.

Caput VIII.

Quare in dominica resurrectionis nihil adhibemus *ad officium* praeter hullālam cantus vigiliae (q ā l ē dh ĕ - š a h r ā), neque *festorum more vigilamus? et quare in nocturno officio unum responsorium dicimus, non tria? p. 237.

Cum labor et fatigatio mundi usque ad resurrectionem permaneant, rite in ipsa resurrectione labor et officium vacant. Etsi enim in omnibus festis ac dominicis resurrectionem per officium mysteriorum significamus, tamen in hac ipsa die nullam fingamus imaginem, sed rem ipsam ostendamus. Hodie enim a mortuis surreximus, et immortales facti sumus; et in resurrectione labor nullus est nec fatigatio, sed gaudium et pax in Spiritu sancto. In nativitate quidem, quia angeli apparuerunt stantes et glorificantes *Deum*, glorificemus pariter et nos. In epiphania cum Iohanne et angelis vigilemus, et stemus cum tremore ad excipiendum eum. In passione, quemadmodum discipuli dolore fracti sunt oculique eorum somno gravati, ita et nostra oratio constitutum festorum ordinem derelinquat, dum sine cantionibus (q ī n ā th ā) vigilamus, et evangelium legimus sine mysteriis: primo quidem, quia passionem celebramus, in qua nihil est laetitiae; deinde quia exsequias *quasdam* prosequimur. Nunc autem, cum Christum vidimus vinculis inferni solutum, nostramque naturam a morte liberatam, quievimus a labore. Rursum: audito evangelii verbo dicentis, « descendit angelus et revolvit lapidem a monumento, et sedit super eum » [2], intelligimus et angelorum

[1] I. e., vespere ante secundam feriam, unde dies liturgicus incipit. — [2] Matth., xxviii, 2.

hanc esse requiem. Usque adhuc Gabriel nusquam sedens apparuit. Ubi Zachariae annuntiavit, apparuit « stans a dextris altaris »[1]; et dixit ei: « Ego sum Gabriel qui asto ante Deum »[2]; et ad Mariam angelus intrasse dicitur, non sedisse. Et rursus *dicitur:* « apparuit ei angelus de caelo confortans 5
p. 238. eum »[3]; non tamen sedens. Hic autem quid? *« Et accedens revolvit lapidem de sepulcro, et sedebat super eum »[4]; et Iohannes sic ait: « Et apparuerunt duo angeli in albis sedentes »[5]; itemque Marcus dicit: « Et viderunt iuvenem sedentem a dextris, coopertum stola candida, et admiratae 10 sunt »[6]. Nunc denique angelis requiescentibus, requiescamus et nos. Si illi, qui semper vigilant, hodie requieverunt, quanto nos magis nunc requiescere oportet, qui iugiter dormitamus, vigilare insoliti? Neque quid aliud hic repraesentare debemus, praeter id quod in resurrectione agendum est: tubas, gloriam, 15 resurrectionem, iudicium, gaudium.

Ideo autem unum dumtaxat responsorium dicimus, non tria, quia duo status a Christo hoc ipso die transierunt, et iam in solo immortalitatis statu manet. Responsorium ergo dicamus illud, quod hunc statum significet. Transierunt ab eo status illi, 20 et ipse in novo mundo est, ubi opus non est « unum » et « multa » memorare: ibi enim omnia sine numero cognoscentur; et quidquid ibi est singulariter cognoscitur, nec « millia » aut « decem millia » usurpatur. Nunc quidem numeris eorumque compositione *res* designamus, propter infirmitatem nostram. 25 Quoniam res in essentia sua intelligere non possumus, definitiones eis indicativas imposuimus. Ibi vero nemo mortalium omnes filios Adam noverit, qui sint, aut cuius quisque filius. Neque enim loquela [utemur]. Atqui numeratio per loquelam exprimitur: si ergo verbis nobis opus non erit, tolletur et nu- 30 merus, qui verbis exprimitur. Item alio modo: verba nobis opus sunt ut res nominibus appellemus. Si autem naturas et res sine nominibus cognosceremus, nomina nobis verbis composita non
p. 239. essent necessaria. Cum ergo *spiritalium intellectu res cognoverimus, nomina nobis ex verbis composita opus non erunt. 35 Item: nomina sunt signa conventorum temporalium. Et hic

[1] Luc., i, 11. — [2] Luc., i, 19. — [3] Luc., xxii, 43. — [4] Matth., xxviii, 2. — [5] Iohan., xx, 12. — [6] Marc., xvi, 5.

quidem inter mortales conventa multa sunt, et rerum nomina multa. Quid autem? Et apud angelos quoque sunt fortasse? Si autem apud eos multitudo linguarum non est, quanam lingua loquentur? Eos cum omnibus hominibus, qua quisque lingua
5 intelligeret, videmus esse locutos: cum Noe syriace, cum Moyse hebraice, cum Balaam sua lingua loquebantur, et cum ceteris sanctis, e quibus alii Graeci fuerunt, alii Arabes, *alii* Persae, etc. In futuro saeculo auferetur hic status imperfectus et dabitur perfectus; resque ipsas sine nominibus et sine numeris cogno-
10 scemus. Si enim servaretur loquela, iustum esset ut omnes linguae manerent; si autem auferentur, auferantur omnes. Et hypostases (q ĕ n ō m ē) quoque Divinitatis non numerice sed naturaliter cognoscemus. Manifesta fit igitur beati huius viri sapientia, cum unum dumtaxat responsorium resurrectionis diei
15 assignaverit.

Caput IX.

Quid significant litaniae in matutino officio dierum ieiunii passionis?

Sicut ante exposuimus, psalmi matutini dierum ferialium
20 ab Adam incipiunt, et usque ad Christum *perveniunt*. « Tibi Domine » (l a kh u - M ā r ā): adventus Domini nostri. « Miserere mei » [1]: purificatio, quam peccatores per baptismum eius acceperunt. « Tibi gloria »: gratiarum actio apostolorum, et ceterorum qui in eum crediderunt. Et quoniam discipuli non pleno
25 gaudio gavisi sunt donec in cruce est glorificatus et de *sepulcro surrexit, sed vim patiebantur ex malitia Iudaeorum — sicut in quodam loco dixerunt ei: « Magister, Iudaei modo quaerebant te interficere » [2]; Thomas quoque dixit; « Eamus, et nos cum eo moriamur » [3] — in magno timore fuerunt, ne
30 forte inveniret eum manus Iudaeorum, et occiderent eum, et ipsi Dominum suum amitterent. Et quamquam in eum credebant, et in baptismo eius baptizati erant, nihilominus timore mortis timebant. Nunc autem, dum dispensationis eius diem per ieiunium celebramus, psalmosque matutinos secundum ferialium
35 dierum ordinem prosequimur, solum cantionibus (q ī n ā th ā) eorum aliquantulum mutatis: post adventum, baptismum, mysteriumque eius significata, crucifixionem quoque mortemque

p. 240.

[1] *Ps.* LI. [2] Iohan., XI, 8. — [3] Iohan., XI, 16.

eius ac resurrectionem figuremus, quae per litanias significantur; deinde gaudium discipulorum introducamus, hoc est « Tibi gloria ». In illis vero matutinis ferialium dierum, quia non adeo solliciti sumus typum aliquem perfectum significare, omissae sunt litaniae. Sed et *in ieiunio* matutinis psalmis 5 « Domine mane » et strophas (bātē) addimus, deinde litaniam; ut per « Domine mane » significetur visio discipulorum et electio eorum; per responsum (ʿunnāyā) vero et strophas significetur doctrina prophetarum, quae per Domini nostri doctrinam perficitur, et *cum eadem* coniungitur: dum per 10 vetus *testamentum* similitudo corporis ostenditur, per novum vero *similitudo* animae; et prophetarum prophetia per novitatem Domini nostri perficitur. Responsum (ʿunnāyā) ergo est Domini nostri doctrina; strophae (bātē) eiusdem, de novo testamento desumptae, quarum finis cum responso coniungitur, 15 sunt prophetia prophetarum, quae Domini nostri dispensationi adiungitur. Cum ergo electio discipulorum post baptismum p. 241. *Domini* *per « Miserere mei » significatur, plena autem electio eorum per « Domine mane », doctrina eorum per responsum, et testimonium prophetarum de *Domini* dispensatione per 20 versus ex David: iuste hic demum crucifixionem per primam litaniam, mortem eius per genuflexionem secundae, et resurrectionem per obsignationem *in nomine* Trinitatis figuramus, cui praemittitur « Surgite in virtute Dei nostri ». Hic tandem cum mulieribus et angelis, qui per resurrectionem eius gaudio 25 repleti sunt, dicimus « Tibi gloria », « Sanctus », qui canon est absolutionis officii, manuum impositionem et benedictionem, *quae* est illa Domini nostri benedictio, qua discipulis suis benedixit cum in caelum ascenderet. Quae omnia iam dicta sunt, alia in matutini, alia in vespertini expositione officii. 30

Et ecce per Deum, infirmorum auxiliatorem, cuius porta omnibus pulsantibus patet, qui omnes in ipsum confidentes adiuvat, absoluta sunt capita et explicationes nocturni et matutini officii.

Deo autem, qui creaturas suas sua scientia sapientes facit, 35 et timentes se per officium suum ad se adducit, gloria et honor in saeculum saeculorum.

Explicit tractatus tertius: ⌜et Deo sit gloria perpetua. Amen[1].

[1] S om.

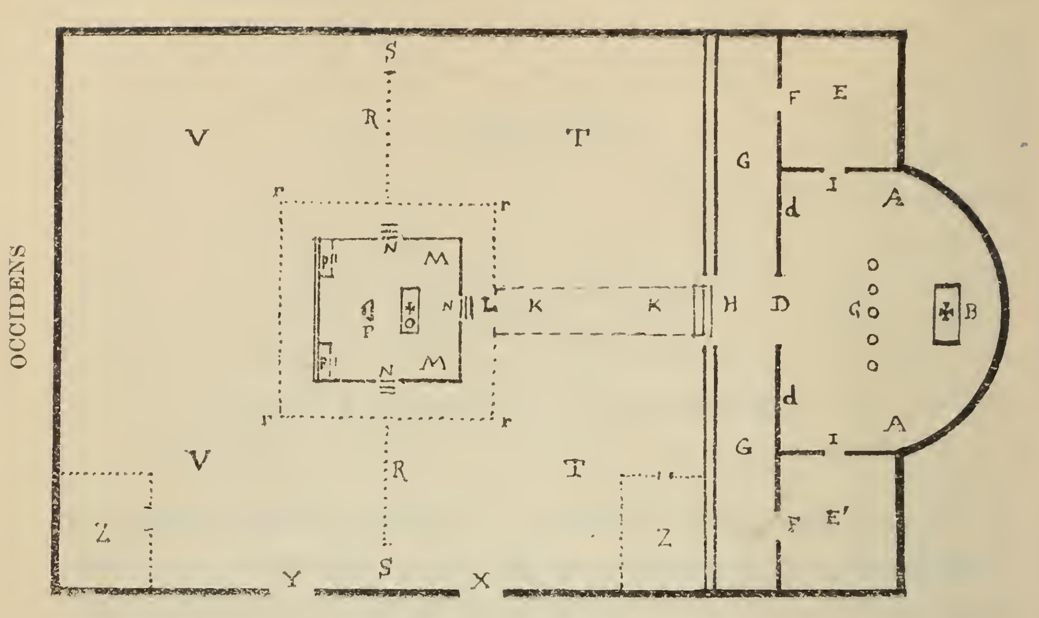
APPENDIX

Delineatio Ecclesiae
ad mentem auctoris

(vide Tractatus II cap. II, supra, p. 90).

Hic ecclesiae partes delineare secundum descriptionem in Tractatus II cap. II prolatam conati sumus. Nonnulla vero quaerenda sunt in prioribus Tractatus IV capitulis. Quaedam, quae minus perspicue ab auctore descripta sunt, aut omnino praetermissa, coniectura supplevimus ex aliarum ecclesiarum orientalium delineationibus. Videas praecipue H. Pognon, *Inscriptions sémitiques* (Paris, 1907), pp. 91-92, ubi invenies delineationem antiquae Iacobitarum ecclesiae, in pago regionis Ṭur-ʿAbdīn Kafar-Zē dicto; necnon W. R. Lethaby, *Mediaeval Art* (London, 1904), p. 75, ubi licet videre figuram pervetustae ecclesiae cathedralis urbis Etschmiadsin, in Armenia.

E. A. Wallis Budge *The Book of Governors* (London, 1893), tribus in locis descripsit partes ecclesiae Nestorianae ex dictis Thomae Margensis: videlicet, vol. II, p. 342, n. 2, et p. 343, n. 1; p. 431, n. 1, ubi etiam delineationem apposuit; et in notis ad pp. 543-4. Sed ex eis quae minus distincte a Thoma Margensi dicta sunt, duo eum praecipua latuerunt: scilicet, qesṭrōmā (κατάστρωμα) extra absidem iacere; et bema in medio templo, seu navi, stare, nec esse ambonem vel pulpitum tantum, sed locum ampliorem, in quo plures simul ministri sedere possint (vide in subiecta figura, GG et MM).

AA. Absis, in orientali ecclesiae parte (*Tract.* II, *cap.* II).

B. Altare in abside (*Tract.* IV, *cap.* XVI).

C. Lampades inter portam et altare absidis suspensae (*Tract.* II, *cap.* V).

D. Porta maior inter absidem et qesṭrōmā [vide GG] (*Tract.* IV, *cap.* V).

dd. Murus: utrum solidus an perforatus, non apparet.

E, E'. Diaconicum (bēth diyāqōn) (*Tract.* IV, *cap.* IV). Utrum in utroque latere absidis an in uno tantum, non apparet.

F, F. Portae diaconici, seu portae minores (*Tract.* IV, *capp.* IV, V).

GG. Qesṭrōmā (κατάστρωμα): locus extra absidem, et eiusdem altitudinis atque absis, quo a templo, seu navi, gradibus ascendebatur (*Tract.* II, *cap.* II).

H. Gradus quibus per portam ad qesṭrōmā ascendebatur.

I, I. Portae inter absidem et diaconicum (?).

KK. Transitus (šĕqāqōnē: anglice « gangway »): « via recta » inter qesṭrōmā et bema (*Tract.* II, *cap.* II).

L. Porta inter bema et transitum (*Tract.* II, *cap.* II: ubi tres portae dicuntur esse inter absidem et bema, « pro abside » [D], « in medio » [H], et « pro bemate » [L]).

MM. Bema, « in medio templo » positum (*Tract.* II, *cap.* II). Elevatum fuisse bema a templo, certum est; namque ministri illuc semper « ascendere » dicuntur. Spatiosum quoque fuisse necesse est, quia episcopus ibi, una cum presbyteris assistentibus, manebat usque ad finem « responsorii mysteriorum », quod cantabatur post missionem catechumenorum (*Tract.* IV, *capp.* XIII-XV).

N, N, N. Gradus quibus ad bema

ascendebatur. Fuisse gradus in orientali parte, seu versus absidem, verisimile videtur, cum et porta ibi fuisse dicatur. Colligimus quoque gradus fuisse in utroque latere bematis; nam in Tract. IV, cap. VII, cantor, qui hymnum (zummārā) post lectionem apostoli canebat, aliunde (« ex altero latere ») ascendere dicitur quam diaconus apostoli.

O. Altare « in medio bemate » (*Tract.* II, *cap.* II; et *Tract.* IV, *cap.* III).

P. Sedes episcopi in bemate (*Tract.* II, *cap.* II; et *Tract.* IV, *cap.* III).

p, p. Pulpita, seu « loca lectorum » (bēth qārōyē) in bemate posita. Elevata haec videntur fuisse a bemate, quia in Tractatus IV cap. XII, auctor ita de evangelio loquitur: « Descensus eius de loco lectorum (significat) quod ducunt eum (Dominum) ad crucifigendum. Quod altari imponitur, (significat) crucifixionem eius ». Altare hoc, illud est quod in bemate stat, namque Golgotha, hoc est crucifixionis locus, per altare bematis passim significatur in symbolismo auctoris. Porro, processio crucis et evangelii a bemate in absidem, in sequenti capite (XIII) describitur. « Descendit » ergo evangelium de loco lectorum, ut altari bematis imponatur.

RR. Murus humilis inter loca virorum atque mulierum (?) (Vide Pognon, *op. cit.*, pp. 91, 92).

rrrr. Murus humilis bemati circumductus (?).

S, S. Transitus inter loca virorum et mulierum (?) (vide Pognon, *loc. cit.*).

TT. Locus virorum in templo (*Tract.* II, *cap.* II).

VV. Locus mulierum in templo (*ibid.*).

X. Porta virorum. Portae in australi parte ecclesiae fuerunt (*Tract.* II, *cap.* II).

Y. Porta mulierum.

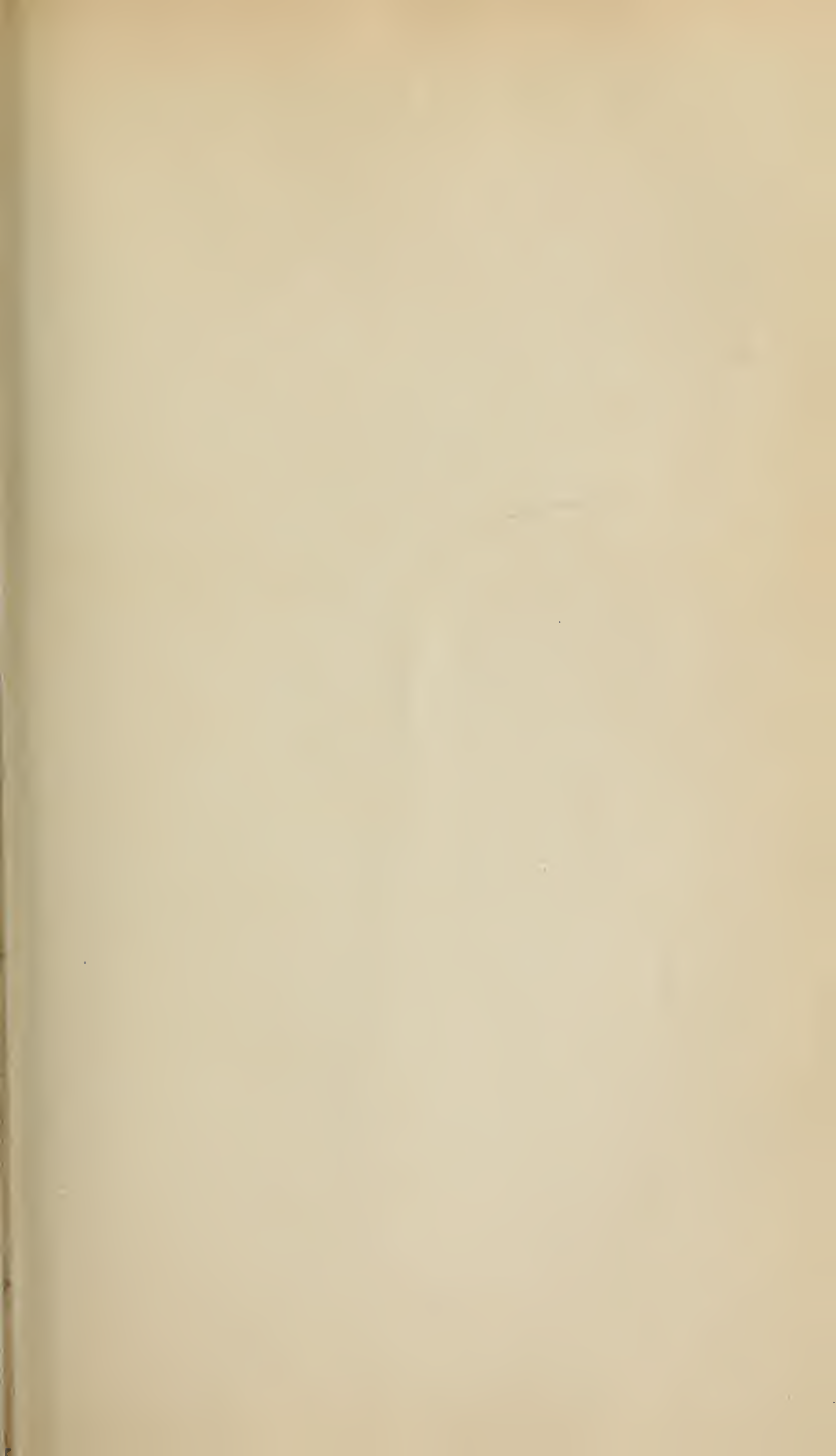
Z, Z. Baptisterium. Situs eius incertus manet: solum in australi latere ecclesiae dicitur fuisse (*Tract.* II, *cap.* II); fortasse non in navi, sed loco E' notato, fuerit (?).

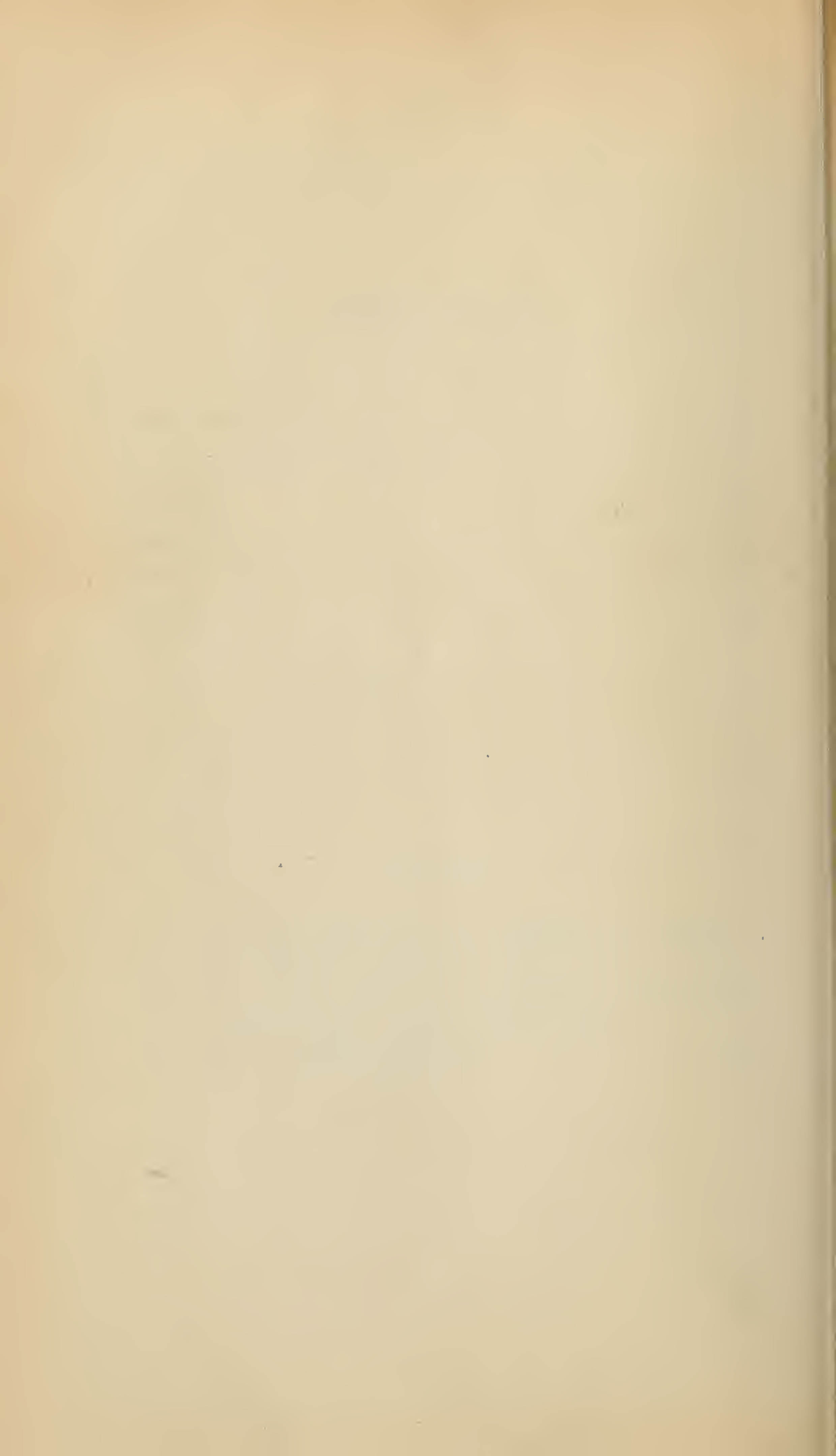
INDEX TOMI XCI

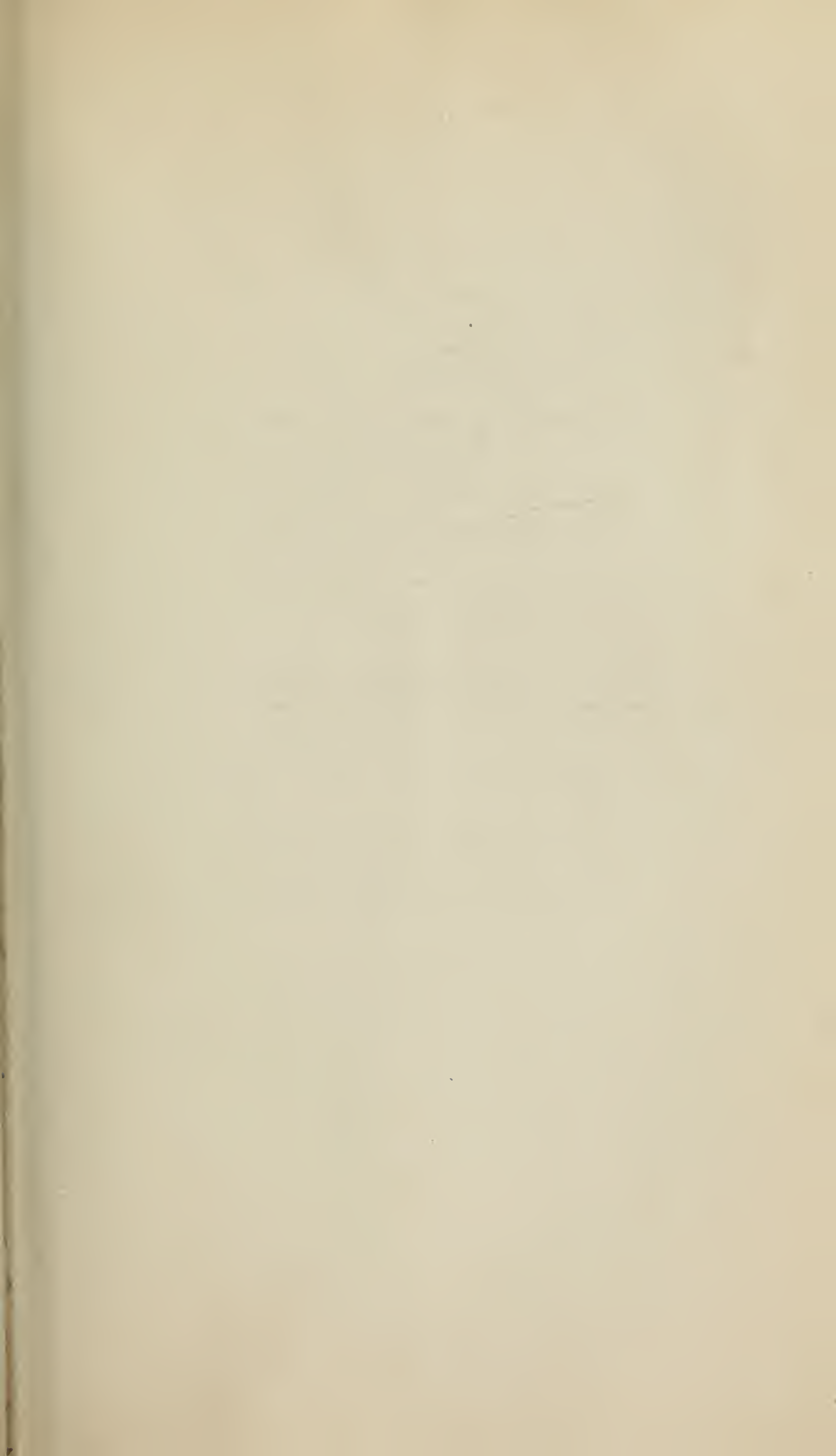
CORRIGENDA.

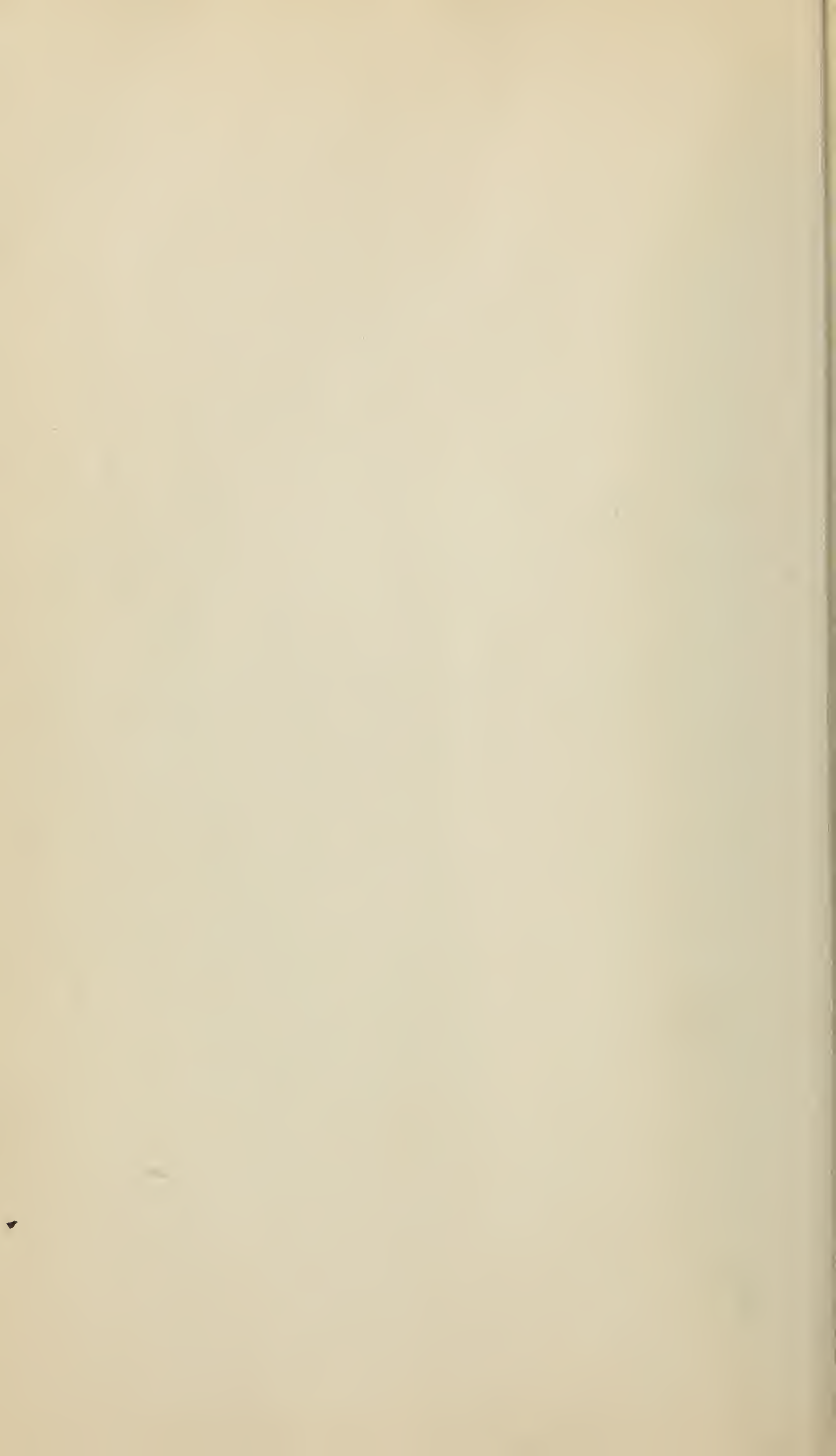
Pp. 37, l. 10; 41, l. 24; 43, l. 11 *pro* Elizabeth *lege* Elisabeth. — p. 45, l. 6 *pro* Iorum, *lege* Ioram. — p. 49, l. 33, et p. 50, l. 20 *pro* Satanus, *lege* Satanas. — p. 53, l. 28 *pro* Bethania, *lege* Bethaniae. — p. 56, l. 3, *pro* I e š ū s', *lege* I š ō'. — p. 56, l. 25 *pro* celebrari accidit, *lege* celebrandus occurrit. — p. 72, l. 15 *pro* e, *lege* et.

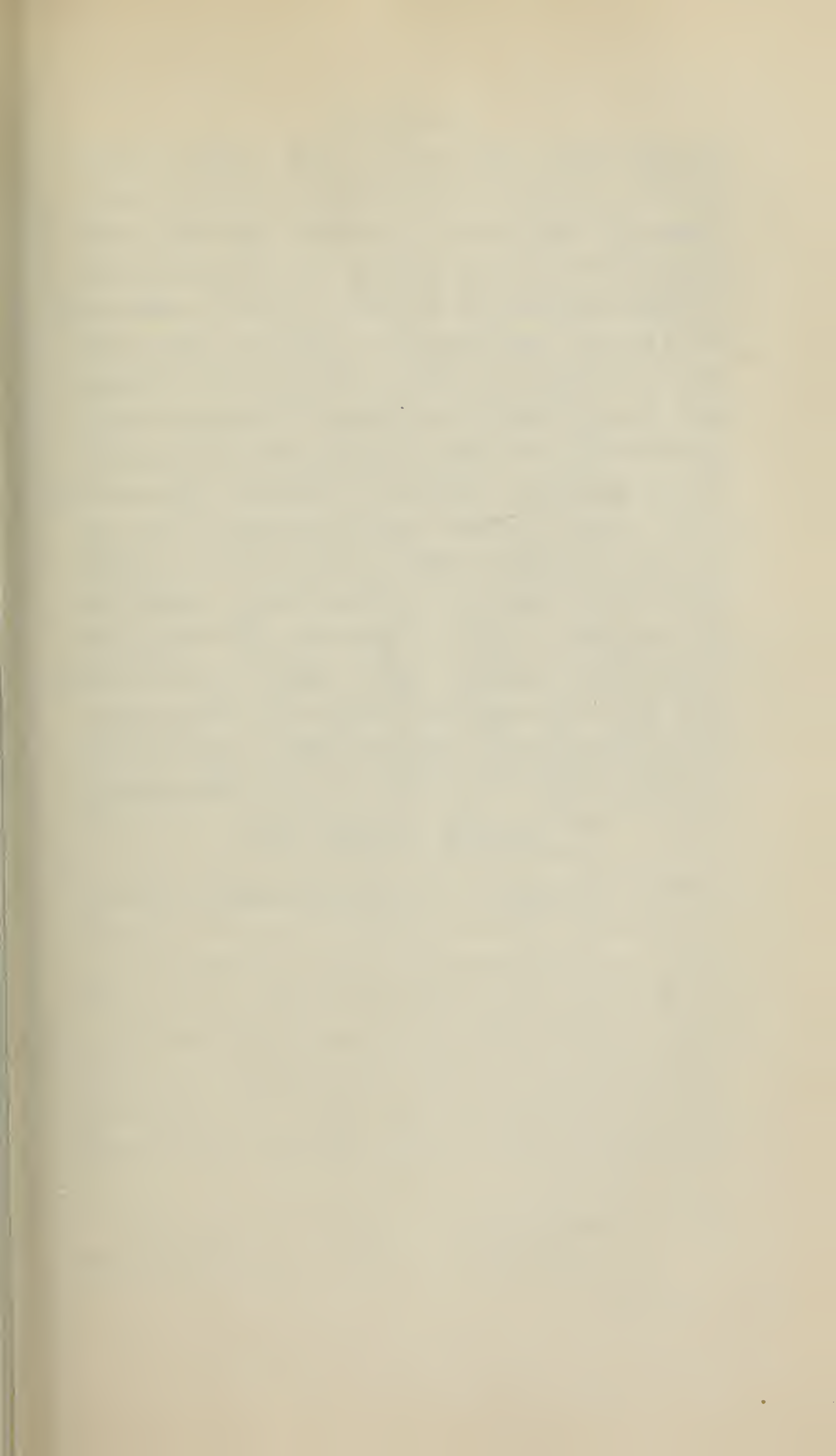
Inter pp. 33-56, passim, 'ō n ī th ā *pro* 'ō n ī t h ā, 'a r ū bh t ā *pro* 'a r ū b h t ā, etc., imprimendum erat.

ܕܟܠܗܘܢ ܕܪܚܡ[1] ܟܠܗ܆ ܘܒܨܒܝܢܘܬܗܘܢ ܡܫܒܠܢܝܬܐ
ܡܪܢܐ ܒܝܕܥܐ܇ ܘܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܘܚܐ܇
ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܝܢ ܢܒܝ̈ܐ ܕܟܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܦܬܓܡ̈ܐ.
ܒܐܝܢܐܝܬ ܗܫܐ ܢܗܝܪܝܢ ܘܫܘܦܪܗ ܒܒܪܝܘܬܐ ܡܕܡܝܬܐ܇
5 ܘܡܘܬܗ ܒܫܝܡ ܒܡܘܪܒܐ ܕܒܪܝܘܬܐ ܕܬܪ̈ܬܝܢ܆
ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܫܘܡܠܝܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܕܐܝܬ ܒܗ̇
ܡܕܡܝܬ ܘܡܘܡܐ ܒܫܠܡܐ ܕܐܠܗܘܢ[2]. ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܡܢ
ܢܒܝ̈ܐ ܘܡܠܐܟ̈ܐ܆ ܕܐܬܡܠܝܘ ܢܗܝܪܘܬܐ ܒܫܘܡܠܝܗ.
ܐܡܪܝܢ ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܩܕܝܫܐ. ܚܝܠܐ ܘܝܩܪܐ ܕܟܠ
10 ܬܫܒܘܚܬܐ. ܫܘܒܚܐ. ܘܒܘܪܟܬܐ. ܒܘܪܟܬܗ ܕܡܢ
ܒܪ ܒܪܟ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܘܫܠܡ ܠܥܠܡܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ
ܕܐܡܝ̈ܢ܆ ܡܫܒܚܝܢ ܒܫܘܦܪܐ ܕܪܡܫܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ
ܒܫܘܦܪܐ ܕܨܦܪܐ. ܘܗܘܐ ܒܬܪ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܠܢܐ
ܕܡܫܝ̈ܚܐ܆ ܕܬܪܥܗ ܦܬܝܚ ܠܟܠܗܘܢ ܕܢܦܫܚܢ ܒܗ.
15 ܘܡܒܪܪ ܠܟܠ ܕܟܠܗܘܢ ܬܒܥܝܢ. ܐܫܬܘܕܘ ܪ̈ܫܐ ܘܢܘܗܪ̈ܐ
ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܠܝܐ ܘܨܦܪܐ. ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܡܫܒܚܢܐ
ܕܒܪܝܬܗ ܒܪܒܘܬܗ܇ ܘܡܘܗܒܬܐ ܕܫܘܠܡܗ ܠܘܬܗ
ܒܬܫܒܘܚܬܗ܇ ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ[3] ܀

[1] Sic. — [2] S ܕܐܠܗܐ. — [3] A add. : ܘܠܗ ܫܘ : ܐܡܝܢ ܐܡܝܢ.

ܡܕܝܢܬܐ. ܐܠܐ ⌈ܒܡܫܠܛܐ[1] ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܡܡܠܠ
ܒܢܫܬܐ ܕܝܗܘܕܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕܘ ܐܡܪܘ ⌈ܠܗ[2].
ܕܢܟܢ ܗܢܐ ܝܗܘܕܝܐ ܚܟܝܡ ܗܘܘ ܠܡܫܠܡܘ. ܘܬܐܘܒܐ
ܕܐܡܪ ܕܢܐܙܠ ܐܦ ܚܝ ܢܦܘܩ ܒܒܗ. ܒܡܫܠܛܐ ܪܒܐ
5 ܐܬܬܚܝܕܘܢ ܗܘܘ. ܕܒܬܪ ܡܫܒܚܐ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܝܗ̈ܘܕܝܐ
ܘܡܫܠܠܝܢ ܠܗ. ܘܦܪܫܝܢ ܕܝܢ ܪܒܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܟܕ
ܡܗܝܡܢܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܡܫܠܡܝܢ
ܗܘܘ ܕܝܢ ܕܫܠܝܬܐ ܕܡܘܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܕܝܗܘܕܝܐ
ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܒܦܘܡܐ. ܘܡܫܬܒܚܐ ܕܦܓܪܐ
10 ܐܝܟ ܦܠܓܘܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ ܡܫܬܠܚܝܢ ܒܗܘܢ. ܒܕ
ܡܘܠܦܐ ܘܟܘܪܐ ܕܡܫ̈ܝܚܬܐ ܡܗܝܡܢ ܒܗܘܢ ܠܚܘܕ: ܕܝܢ
ܕܦܠܓܝܢ ܡܐܬܝܬܗ ܘܒܟܒܗ ܘܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܢܦܠܘ
ܘܡܫܠܡܘ ܘܡܫܒܚܘܬܗ ܘܡܫܝܚܘܬܗ: ܕܡܬܡܠܝܢ ܒܝ̈ܘܡܬܐ.
ܘܗܢܘܢ ܢܦܠ ܚܒܘܬܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܕܐܬܘܗܝ، ܠܗ
15 ܬܫܒܘܚܬܐ. ܒܕ ܒܗܘܢ ܕܦܓܪܐ ܕܡܫܝ̈ܚܝܐ: ܡܫܠܠ ܕܠܗ
ܗܢܐ ܒܠܗ ܢܦܫܝܢ ܕܦܠܓܘܬܐ ܡܒܕܩ ܡܫܬܠܡܐ ܢܛܪܘܢ.
⌈ܐܫܬܒܩ[3] ܒܪ̈ܘܚܬܐ. ܐܦ ܠܒܪ ܡܒܪܐ ܒܦܓܪܐ ܘܒܢ̈ܬܐ
ܡܗܘܦܟܝܢ ܒܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܦܓܪܐ. ܘܡܢ ܒܪ̈ܘܚܬܐ. ܕܗܒܢܐ
ܒܡܕܝܢܐ ܒܦܓܪܐ: ܫܬܝܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ⌈ܡܪܘܙ[4] ܘܠܒܟܝܬܐ
20 ܕܝܠܗܘܢ. ܘܒܗܝܢܐ ܘܒ̈ܢܬܐ: ⌈ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܡܢ ܢܒ̈ܝܐ[5]
ܕܡܫܬܡܠܝܐ ܒܡܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܡܬܚܫܒܐ. ܒܕ
ܒܬܘܕܝܬܐ ܕܡܗܝܡܢܐ ܕܦܠܓܐ ܡܫܒܚܐ. ܘܫܒܬܐ
ܕܢܦܫܐ. ܘܢܒ̈ܝܘܬܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܒܝܕ ܫܪܒܬܗ ܕܡܪܢ
⌈ܡܫܬܡܠܝܐ[6]. ܗܒܝ ܘܒܗܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܡܠܦܢܘܬܗ
25 ܕܡܪܢ. ܘܒ̈ܢܬܐ ܕܝܠܗ܆ ܕܝܢ ܠܬܘܕܝܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ:
ܕܢܦܩ ܫܘܠܡܐ ܕܝܠܗܘܢ ܠܗ ܠܒܗܝܢܐ. ܢܒܗܝܘܬܐ
ܕܢܒ̈ܝܐ ܕܢܦܩܐ ܠܡܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܕܒܕ ܟܠܒܢܝܬܐ
ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܒܬܪ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ، ܦܠܓܘܬܐ

[1] A ܒܫܠܛܢܐ. — [2] S om. — [3] Codd. ܐܫܬܒܩܘ. — [4] Sic codd.; lege ܡܪܙܙܐ(?). — [5] S om. — [6] S ܡܫܬܡܠܝܐ.

ܢܕܚܝܢ ܠܗܘܢ ܒܥܕܬܐ ܗ̇ܝ ܕܪ̈ܘܚܢܐ. ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܥܡ̈ܡܐ ܕܝܢ ܒܡܠܬܐ ܡܪܒܒܝܢ. ܘܬܘܒ ܥܡ̈ܡܐ:
ܦܣܩܐ ܕܫܠܡܘܬܐ ܐܬܬܣܝܡܘܢ ܒܝܒܝܐ. ⌐ܘܗܫܐ[1] ܢܝܚ
ܒܫܝ̈ܢܬܐ ܐܝܬ ܫܠܡܘ̈ܬܐ ܦܢܝ̈ܬܐ ܘܥܡ̈ܡܐ ܦܢ̈ܝܐܐ
5 ܠܫܘܒ̈ܚܢܐ. ܡܢܝܐ ܕܝܢ. ܢܝܚ ܡ̈ܠܐܟܐ ܐܝܬ ܒܒܪ.
ܘܐܢܝ̈ܚܘ ܕܠܝܬ ܠܗܘܢ ܦܘܠܓܐ ܕܠܫܢ̈ܐ. ܐܝܟܘ ܠܫܢܐ
ܕܡܡܠܠܝܢ ܒܗ. ܫܢܝܢ ܕܝܢ ܟܠ ܒܪ ܐܢܫ ܒܠܫܢܐ
ܕܢܕܒ ܡܡܠܠܘ ܒܒܢܗ. ܥܡ ܢܘܚ ܦܘܪܫܐܝܬ. ܘܥܡ
ܡܘܫܐ ܒܒܪܐܝܬ. ܐܦ ܥܡ ܟܠܢܫ ܒܠܫܢܗ ܡܡܠܠܘ
10 ܒܒܢܗ. ܥܡ ܫܪܒܐ ܕܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܡܢܗܘܢ ܢܘ̈ܟܪܝܐ ܗܘܘ.
ܘܡܢܗܘܢ ܦܠܓܐ ܘܦܪ̈ܣܝܐ ܘܐܬܘܪ̈ܝܐ. ܒܠܫܢܐ ܕܬܠܬ
ܡܬܬܪܓܡ ܕܥܒܪܐ ܗܘܐ ܦܘܫܩܐ. ܘܡܬܝܗܒ ܠܥܒܪܝܐ.
ܘܠܗܘܢ ܠܫܘܒ̈ܚܢܐ ܕܠܐ ܥܡ̈ܡܐ ܢܕܚܝܢ ܠܗܘܢ ܘܕܠܐ
ܡܢܝ̈ܢܐ. ܘܐܚܝܕܘ ܕܡܒܬܪ ܗܘܐ ܡܡܠܠܐ: ܐܦ ܒܠܗܘܢ
15 ܠܫܢ̈ܐ ܙܕܩ ܗܘܐ ܕܢܬܬܪܓܡܘܢ: ܘܟܕ ܡܬܬܪܓܡܝܢ. ܒܠܗܘܢ
⌐ܡܬܬܪܓܡܝܢ[2]. ܘܡܢܝ̈ܬܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܠܘ ܒܡܢܝܢܐ
ܢܕܚܝܢ ܠܗܘܢ: ܐܠܐ ܒܒܝܢܐ. ܘܗܒܝܢܐ ܡܬܬܕܒܪܐ
ܢܒܒܬܗ ܕܦܘܠܚܢܐ ܗܢܐ. ܕܝܢܐ ܒܡܢܝܢܬܐ ܦܠܓܗ
ܠܫܘܒܚܐ ܕܡܢܝܢܬܐ ܀

20 ܪܫܐ ܕܬܫܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܡܢܝܐ
ܡܛܦܩܡ ܒܫܘ̈ܪܘܬܐ ܕܓܪܐ ܕܫܘ̈ܡܬܐ ܕܓܘܡܐ
ܕܢܫܐ ܀

ܐܝܟ ܕܡܕܡܝܢ ܢܗܪܝܢ ܕܝܢ ܠܟܠ. ܡܢܗܪ̈ܐ ܕܓܪܐ
ܡܫܪܝܢ ܕܝܢ ܐܝܟ ܘܡܢܗܪܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܗܢܘܢ ܕܫܘ̈ܡܬܐ
25 ܚܫܘ̈ܟܐ. ܠܡܢܗܪܐ: ܡܠܐܬܐܝܬܗ ܕܡܢܝܢ. ܢܫܡܠܠܘ:
ܕܗܘܡܐ ܕܫܩܠܐ ܢܦܫ̈ܬܐ ܒܒܢܝܗ. ܠܟܝ ܬܫܒܘܚܬܐ:
ܡܫܠܦܢܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܥܡ ܫܪܒܐ ܕܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝܢ
ܒܗ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܚܙܘ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܚܙܘܬܐ
ܡܫܠܡܢܘܬܐ: ܒܡܕܡ ܕܐܫܬܡܥ ܒܝܘܩܢܐ ܘܩܕܡ ܕܝܢ

[1] S ܘܗܟܢ. — [2] A om.

ܘܡܪܝ ܓܒܠ ܒܐܦܐ ܕܝܢ ܡܒܪܐ ܘܝܬܒ ܗܘܐ ܒܠܒܗ.
ܘܬܘܒ ܢܘܚܝ ܗܒܢܐ ܐܡܪ. ܘܐܬܚܙܝܘ ܬܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܒܫܘ̈ܪܐ ܕܝܬܒܝܢ. ܘܬܘܒ ܡܪܘܡܐ ܐܡܪ. ܘܚܙ̈ܝ ܒܠܝܡܐ
ܕܝܬܒ ܕܝܢ ܢܒܝܐ ܘܚܙܐ ܐܣܛܠܐ ܚܘܪܬܐ ܘܬܡܗ.
ܡܒܝܠ ܕܐܬܬܚܝܘ ܡܠܐܟ̈ܐ ܢܬܬܚܝ ܚܝ. ܐܝܟ ܫܡܪ̈ܐ
ܕܒܐܡܝܢܘ ⌜ܐܬܬܚܝܘ[1] ܢܘܚܝ. ܚܙܝ ܒܡܐ ܚܝܢ ܕܒܐܡܝܢܘ
ܕܢܒ̈ܐ. ܘܫܡܪ̈ܐ ܕܠܐ ܒܚܙܐ. ܡܒܝܠ ܢܬܬܚܝ. ܘܠܝܬ
ܠܝ ܕܗܘܪܒܐ ܢܦܩܘ ܐܠܐ ܦܘܪܢܐ ܕܡܬܓܒܪ
ܒܡܫܡܫܬܐ: ܡ̈ܢܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܡܫܡܫܬܐ ܘܕܝܢܐ
ܘܒܡܘܡܒܐ. ܐܦ ܒܫ̈ܘܬܐ ܕܝܢ ܠܘ ܬܠܬ ܐܡܪܝܢ ܐܠܐ
ܚܕܐ: ܡܛܠ ܕܬܪܝܢ ܕܗܒ̈ܐ ܓܒܪܘ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܗ
ܒܫܘܒܚܐ ܗܢܐ: ܘܒܠܚܘܕ ܒܕܘܒܪܐ ܕܠܐ ܡܫܘܬܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܒܫܘܬܐ ܕܡܬܦܩܕܐ ܗܢܐ ܕܗܒܪܐ ܢܐܡܪ.
ܒܒܪܘ ܡܢܗ ܗܠܝܢ ܕܗܒ̈ܪܐ. ܘܒܠܒܡܐ ܚܕܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ: ܕܠܐ ܦܫܛ[2] ܕܢܬܐܡܪ ܒܗ ܚܕ ܘܦܓܪ̈ܐ.
ܡܛܠ ܕܒܠܗܘܢ ܕܬܠܬ ܢܕܝܢ ܕܠܐ ܡܚܝܢܐ. ܘܟܠ
ܕܬܠܬ ܗ̇ܘ: ܚܕ ܚܕ ܡܬܝܕܥ. ܕܠܐ ܫܘܡܗܐ ܕܐܠܗ̈ܐ
ܘܒ̈ܬܘܬܐ. ܢܘܡܝܢܐ ܕܝܢ: ܒܡܢ̈ܝܢܐ ܘܒ̈ܘܕܢܝܗܘܢ
ܕܡܫܡܗܝܢ ܡܛܠ ܡܫܠܡܘܬܗܘܢ. ܒܗ̇ ܕܠܐ ܦܣܝܩܝܢ
ܕܢܒܕ ܦܘܪ̈ܢܐ ܒܝܬܗܘܢ. ܦܣܩܝܢ ܠܗܘܢ ܬܚܘܡܐ
ܡܢܘܚܐ. ܬܡܢ ܕܝܢ: ܘܠܐ ܚܕ ܕܝܢ ܐܕܡ̈ܝܐ ܢܕܒ
ܠܒܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܐܕܡ: ܕܡܢܝܘ ܘܒܪ ܡܢ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܐܦܠܐ ܕܝܢ ܡܡܠܠܐܝܬ. ܘܡܢܝܢܐ ܒܡܡܠܠܐ
ܡܬܐܪܒܒ. ܘܐܝܟ ܒܠ ܡܠܬܐ ܠܐ ܦܣܝܩ. ܐܬܬܐܪܡ
ܡܢܝܢܐ ܕܝܢ ܡܡܠܠܐ ܡܬܐܪܒܒ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܝܐܝܬ.
ܡܠܬܐ ܦܣܝܩܝܢ ܒܠܒܗ: ܕܢܫܡܗ ܠܦܘܪ̈ܢܐ
ܒܫܡܗܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܒ̈ܢܐ ܘܦܘܪ̈ܢܐ ܡܦܣܩܝܢ ܗ̇ܢܘܢ
⌜ܒܗܘܢ ܕܠܐ ܫܘܡܗܐ: ܠܐ ܦܣܝܩܝܢ ܗ̇ܢܘܢ[3] ܒܠ
ܫܡܗ̈ܐ ܕܝܢ ܒ̈ܠܐ ܡܪܒܒܝܢ. ܒܕ ܕܝܢ ܠܦܘܪ̈ܢܐ

[1] A om. — [2] S add. ܗܠܝܢ. — [3] S om.

ܕܒܐܪ̈ܐ. ܘܠܒܢܝܐ ܚܙܐ ܒܘܣܬܐ ܐܚܪܝܢ ܒܠܠܝܐ ܘܠܐ
ܗܘܐ ܬܠܬ.:·

ܡܛܠ ܕܒܟܠܐ ܘܠܐܘܬܐ ܕܟܠܒܐ ܒܪܒܐ ܠܡܫܒܚܘܬܐ
ܡܒܥܬܪ: ܒܐܝܠܐܝܬ ܠܐ ܐܝܬ ܒܟܠܐ ܘܬܫܡܫܬܐ
5 ܒܡܫܒܚܘܬܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܘܐܦ ܒܟܠ ܒܐܪ̈ܐ ܘܡܫܒܚ̈ܐ
ܡܫܒܚܬܐ ܡܛܦܣܝܢ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܐܠܐ ܒܗ
ܒܫܘܒܚܐ ܗܢܐ ܠܘ ܦܘܪܬܐ ܢܦܘܪ. ܐܠܐ ܗܘ ܣܘܒܪܢܐ
ܒܫܘܒܚܗ ܚܘܝܘܗܝ. ܐܒܒܐ ܕܝܘܒܝܠܐ ܡܒܝܢ ܕܝܢ
ܡܢ̈ܬܐ: ܘܗܘܝܢ ܠܐ ܡܢ̈ܝܬܐ. ܘܠܝܬ ܒܡܫܒܚܘܬܐ ܒܟܠܐ
10 ܘܠܐܘܬܐ: ܐܠܐ ܚܕܘܬܐ ܘܫܠܡܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܟܠܒܐ ܕܝܢ ܕܐܬܝܘ ܟ̈ܠܐܒܐ ܕܩܢܘܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ:
ܢܒܚܘ ܐܒܘܬܗܘܢ. ܘܒܕܢܚܐ ܒܗܢ ܢܘܚܝܢ ܘܡܠܐܟ̈ܐ
ܢܥܗܪ ܘܢܩܘܦ ܒܪܘܒܐ ܠܡܘܒܠܗ. ܘܒܚܫܐ ܒܗܢ
ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܐܬܒܠܗܘ ܡܢ ܒܡܘܬܐ ܘܢܦܪ ܒܝ̈ܢܝܗܘܢ
15 ܒܫܝܬܐ: ܗܒܝܐ ܘܦܠܘܛ ܠܐ ܡܛܦܣܬܐ ܬܗܘܐ ܐܝܟ
ܦܓܘܡܐ ܕܒܐܪ̈ܐ. ܒܗ ܕܠܐ ܡܢ̈ܝܢܬܐ ܫܘܪܝܝܢ:
ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܦܪܝܫ ܕܠܐ ܐܪ̈ܙܐ. ܚܙܐ ܡܢ ܕܚܫܐ
ܡܕܒܪܢܝܢ: ܘܠܝܬ ܒܗ ܚܕܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܕܒܟܝܬ ⌐ܒܟ̈ܐ[1]
ܐܢܬܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܫܬܪܝ ܡܢ ܚ̈ܒܠܐ
20 ܕܫܝܘܠ: ܘܐܬܥܬܪ ܚܝܝܢ ܡܢ ܡܘܬܐ. ܐܬܬܚܝܝܢ ܡܢ
ܒܟܠܐ. ܘܬܘܒ ܒܗ ܥܗܕܝܢ ܠܡܠܬܗ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ
ܕܐܡܪ: ܕܢܚܬ ܡܠܐܟܐ ܘܥܓܠ ܟܐܦܐ ⌐ܡܢ ܩܒܪܐ[2]
⌐ܘܝܬܒ ܗܘܐ[3] ܥܠܝܗ. ܐܪܕܝܢ ܕܗܘܬ ܢܝܚܬܐ ܠܡܠܐܟ̈ܐ.
ܒܪܒܐ ܠܡܪܬܐ ܠܐ ܐܬܚܙܝ ܠܒܪ ܕܝܬܒ. ܒܗ ܗܒܪ
25 ܠܒܪܝܐ: ܐܬܚܙܝ، ܒܗ ܡܐܡܪ ܡܢ ܢܒܝܝܐ ܕܡܕܒܚܢܐ.
ܘܐܡܪ ܠܗ: ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܒܪ ܕܡܐܡܪ ܐܢܐ ܡܕܡ
ܐܠܗܐ. ܘܠܝܬ ܡܕܡ ܕܓܠ ܠܘܬܗ ܡܠܐܟܐ ܐܡܪ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܝܬܒ. ܘܬܘܒ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܡܢ
ܥܒܝܐ ܕܡܫܝܠ ܠܗ: ܠܘ ܒܗ ܝܬܒ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܝܐ.

[1] A ܟܐܒ. — [2] S om. — [3] A ܘܝܬܒ.

ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܬ̈ܐ ܕܝܘܡܢܐ ܫܪ̈ܝܐ ܐܝܟ. ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܗܘ̇
ܦܫܝܛܬܐ܆ ܠܘ ܒܐܪܐ ܠܗ ܡܫܬܡܥܐ. ܐܠܐ ܕܐܝܟ
ܒܐܪ̈ܐ ܡܫܬܡܫ. ܘܢܗܘܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܐܪܐ. ܒܗܕܐ
ܡܫܬܪܝܢ ܒܐܪ̈ܐ ܡܢ ܡܫܒܚܬ̈ܐ ܕܠܐ ܒܐܪ̈ܐ. ܒܪ
5 ܬܬܪܘܬܐ ܡܬܬܘܣܦܐ ܠܗܘܢ ܒܒܢ̈ܝܢܬܐ ܘܠܘ
ܒܝܪܘܬܐ. ܠܐܢܫܐ ܡܢ ܒܐܪ̈ܐ ܢܦܩܬ ܕܠܐ ܩܢܐ ܕܝܠܗ
ܘܠܐ ܫܪܐ ܒܗܝܬܐ܆ ܐܠܐ ܗܪܐ ܗܘܝܘ. ܠܐ ܐܝܟܢܝܬܐ:
ܕܝܦܪܐ ܘܕܐܘܪ̈ܐ ܐܝܟܢܘ ܕܠܐ ܬܗܘܐ ܕܝܠܗ. ܗܟܢ ܒܢܝܢ
ܒܝܘܒܪܢܐ ܕܫܒܝܫܬܐ ܘܒܝܘܒܪ̈ܢ ܡܪ̈ܝܫܐ. ܒܪ ܕܪ̈ܘܫܐ
10 ܘܕܠܠܝܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܕܠܗܘܢ ܕܝܠܝܐܝܬ. ܕܝܦܪܐ ܘܐܘܪ̈ܐ
ܫܐܝܠܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܐܘ ܠܐ ܒܒܪ ܐܫܬܒܚ ܕܢܣܬܦܩ ܠܗ
ܒܫܘܝܬܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܒܐܪ̈ܐ ܐܘ ܡܫܒܚܬ̈ܐ. ܡܛܠ
ܕܝܦܪܐ ܘܐܘܪ̈ܐ ܡܢ ܐܝܟܢܐ ܐܫܬܒܚ. ܘܗܘܐ ܐܦ ܒܫܘܝܬܐ
ܕܝܦܪܐ ܘܐܘܪ̈ܐ ܠܐ ܡܫܩܠܝܢ ܢܫܐ܆ ܠܐ ܕܒܐܪܐ ܐܦܠܐ
15 ܕܝܘܡܢܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܡܒܘܥ ⌉ܟܝܢܝܐ[1] ܕܠܢܫܩ ܠܟܠ ܢܦܩ.
ܘܒܫܘܝܬܐ ܕܐܘܪ̈ܐ ܘܕܗܪ̈ܐ ܒܠܚܘܕ ܡܠܝܐ܆ ܠܒܪܣܦܝܢܐ
ܕܠܐ ܢܬܠܝܛܘܢ ܡܢ ܚܝܦܐ ܒܫܡܝܬܐ ܕܐܬܝܢ. ܫܪܟܐ
ܕܒܐܪ̈ܐ: ܘܠܐ ܒܠ ܟܠܗ. ܐܠܐ ܘܢܗܘܐ ܕܡܫܒܚܬܐ
ܬܫܒܘܚܬܗ̇ ܒܐܪܐ. ܠܡܛܠܗ̇ ܬܪܝܨܫܒܚܐ ܠܡܢܝܢܐ ܠܐ
20 ܦܣܩ ܠܗ ܒܫܘܝܬܐ. ܘܠܡܢܝܢܐ ܗܘܐ ܕܝܘܡܢܐ ܦܐܝܐ.
ܒܠܠܝܐ ܐܬܐܡܪܬ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܪܫܐ. ⌉ܗܫܐ[2] ܐܬܐ
ܝܘܡܢܐ ܐܚܪܢܐ ܕܒܫܘܝܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܗܪܟܐ ܡܢܗܪܐ
ܒܫܘܝܬܐ ܒܠ ܟܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܕܦܐܝܢ ܠܝܘܡܢܐ. ܘܐܝܟ
ܕܠܝ ܡܣܬܒܪܐ܆ ܗܢܘ ܢܡܘܣܗ ܕܦܘܠܚܢܐ: ܕܠܐ ܒܬܪ
25 ܗܠܝܢ ܒܫܘܝܬܐ ܀

ܪܫܐ ܬܡܝܢܝܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܠܡܢܝܢܐ
ܒܡܫܒܚܬܐ ܕܦܫܝܛܬܐ ܠܐ ܡܫܬܡܫܝܢ ܦܛܪ ܡܢ
ܗܘܠܠܐ ܕܩ̈ܠܐ ܕܫܘܪܐ. ܘܠܐ ܫܪܝܢ ܐܝܟ ܦܣܘܩܐ

[1] A ܟܝܢܐ. — [2] A ܗܐ.

ܕܒܫܦܝܘܬܐ ܢܗܘܐ: ܘܠܐ ܡܬܬܕܒܐ ܠܒܐ ܡܢ ܒܝ̈ܫܬܐ
ܐܠܐ ܒܚܝܠܐ ܕܚܕ ܡܢ ܚܕ. ܦܪܫܘ ܐܒ̈ܗܬܐ ܕܫܡܝܢܐ
ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܒܠܒ̈ܝܫܐ ܐܠܐ ܘܐܦ ܢܣܝ̈ܘܢܐ: ܢܗܘܘܢ
ܡܬܐܘܢ ܒܐܘܣܘܬܐ ܘܒܒܣܡܐ ܕܬܪܒܘܬܐ ܡܢ ܣ̈ܕܪܐ.
ܗܘܝܐ ܠܒܣܡܐ ܫܦܝܪܐܝܬ ܚܝܠ ܘܡܝܠܐ ܚܒܝܪܐ ܪܒܐ ܒܝܬ 5
ܒܦ̈ܠܛܝܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܡܦܣ ܗܘܐ ܕܠܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܦܓ̈ܪܐ ܡܚܝܗܘܢ ܕܢܫܒܚܘܢ ܢ̈ܦܫܐ ܘܠܠܝܐ. ܐܢ
ܡܛܠ ܢܘܗܪܐ ܕܡܐܟܠܐ: ܐܘ ܡܛܠ ܣܒܪܐ ܦܓ̈ܥܐ:
ܐܘ ܡܛܠ ܦܣ̈ܩܠܝܬܐ ܕܓܕ̈ܫܝܢ ܒܬܪܗܘܢ ܡܢ ܙܘܒܐ
ܕܒܥ̈ܒܕܘ ܘܢܦܫ ܪܫܐ ܘܗܦܟܬܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܫܦܝܪܝܬ 10
ܠܗ ܕܢܫܒܘܩ ܢܡܟܝܐ ܦܕܪܐ. ܐܝܟܐ ܕܒܡܝܘܟܐ ܕܣܘܕܪܐ
ܕܒܠܗ ܫܢܬܐ ܪܕܐ. ܘܢܦܩܐ ܐܝܟ ܠܓܒܝܗܘܢ. ܠܐ
ܕܝܢ ܫܒܩܗ ܕܠܐ ܪܘܫܡܐ: ܕܠܐ ܒܠܗ ܓܒܐ ܗܝ ܕܒܕܬܐ
ܠܓܢܐܝܬ ܢܫܒܩܘܢ ܠܫܒܫܬܐ. ܘܐܦ ܡܢ ܒܪܬܐ
ܗ̇ܝܘܢ ܒܗ̈ܝܐ ܫܒܘܚܬܗ ܕܒܪܝܐ ܢܒܛܠܘܢ. ܘܐܦ 15
ܒܪܡܫܐ ܕܬܪܝܢܒܫܒܐ ܠܐ ܦܩܡ. ܡܛܠ ܒܠܬܐ
ܕܐܬܐܡܪܬ. ܨܦܪܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇ ܕܠܝܬ ܐܢܫ ܕܠܐ ܒܝܪ
ܒܒܝܬܐ ܕܨܦܪܐ: ܘܐܦܠܐ ܕܠܐ ܢܦܩ ܒܝܬܗ ܣܡܟܗ. ܠܒܫ
ܒܘܢܝܬܐ. ܐܝܟ ܕܦܐܐ ܕܢܫܬܒܫ. ܐܪܙܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇
ܕܠܐ ܐܦܩ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܕܡܢ ܩܕܡ ܒܪܝܐ ܕܐܪ̈ܙܐ 20
ܢܐܒܠܘܢ: ܦܪܫ ܘܠܒܫ ܒܘܢܝܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܘܒܘܢܝܐ.
ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܘ. ܕܡܛܠ ܕܐܟܪܐ ܡܪܝܐ ܐܢܬܘܗܝ.
ܠܐ ܫܒܩܗ ܒܨܦܪܐ ܕܫܒܫܬܐ. ܒܪܡ ܠܒܫ ܠܗ ܡܢ
ܫܦܪܐ. ܗܕܐ ܕܠܗܘܢ ܡܬܦܢܝܐ ܠܗܘܢ ܗܟܢ. ܕܢܘܡܐ
ܪܒܐ ܕܐܟܪܐ ܠܢܬܘܗܝ. ܘܗܕܐ ܡܬܬܕܒܪܐ: ܒܗ̇ 25
ܕܐܟܪܐ ܡܪܝܐ ܙܘܡܐ ܐܢܬܘܗܝ. ܘܗܝܐ ܠܗ ܙܘܡܐ
ܐܢܬܘܗܝ: ܐܠܐ ܡܛܠ ܙܘܡܐ. ܗܟܢܐ ܘܢܘܗܪܐ ܦܪܫܝܢ
ܐܝܟܪܐ ܠܫܒܬܐ. ܘܠܘܡܐ ܕܫܬܐ ܡܛܠܐ ܦܪܝܢ ܠܗ.
ܗܘ ܕܝܢ ܡܛܠ ܫܒܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܗܪܟܐ: ܢܘܡܐ
ܕܡܛܠ ܙܘܡܐ ܐܬܐܡܪ. ܘܠܘ ܢܘܡܐ ܡܕܡܝܐ ܕܙܘܡܐ. 30
ܘܐܡܝܢܐ ܚܫܒܝܗܘܢ ܠܗܢܐ ܚܕܫܒܐ ܡܢ ܙܘܡܐ. ܒܪ

ܪܫܐ ܕܡܫܒܚܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܠܒܢܝܐ
ܠܐ ܓܒܐ ܢܫܡܥܘܢ ܒܩ̈ܢܝܬܐ ܠܢܡܘܣܐ ܘܠܠܝܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܕܡܒܠܠ ܦܘܡܐ. ܐܠܐ ܢܫܡܥ ܠܫܦܝܪܐ
ܘܠܐܪ̈ܙܐ ܟܬܒ. ˹ܘܐܦ ܠܢܡܘܣܐ[1] ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܒܠܠ
ܦܘܡܐ ˹ܡܪܫܡ ܢܫܡܥ[2] ܀
ܛܘܒܢܐ ܗܘܐ ܒܗܿ ܕܫܡܥ ˹ܡܢܗܘܢ[3] ܗܘܐ ܘܫܒܝܩ
ܒܥܒܕܬܐ: ܘܬܘܒ ܡܢ ܚܠܠܐ ܕܪܘܚܐ ܢܒܥܬ ܐܘܕܘ.
ܡܕܡ ܒܪ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܕܒܢܝܐ. ܘܡܐܠܝܢ ܕܠܐ ܡ̈ܠܝܢ
ܘܫܡ̈ܥܝܢ ܠܗ ܬܫܬ ܒܕܠܝܐ ܓܒܐ. ܘܐܒܝܢܐ ܕܒܗ ܡܦܩܝܢ
ܗܘܘ ܐܒܗ̈ܬܐ: ܕܒܦܘܡܐ ܕܢܫܐ ܪܡܙ ܕܫܬܐܠܬ ܢܫܐ.
ܘܐܒܝܢܐ ܕܐܬܚܫܒܝܢ ܡܢ ܡܐܒܘܠܬܗ ܕܒܫܪܐ: ܗܒܝܢܐ
ܐܦ ܡܢ ܙܘܓܐ ܢܬܪܝܡ: ܒܗ ܕܡܛܠ ܗܕܐ ܗܘܐ ܦܫܩܘ
ܕܠܐ ܢܬܐܒܠ ܒܣܪܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ ܢܫܬܡ ܒܣܪ̈ܬܐ
ܘܬܬܦܠܐ ܥܪܣܘܬܐ. ܗܕܐ ܗܘܐ ܒܣܘܢܐ ܠܐ ܬܫܒܘ. ܒܗ
ܣܦܩ ܟܠ ܡܢܠܘ ܒܥܒܕܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܦܩܝܢ
ܒܦܪܘܬ ܘܠܬܐ: ܗܢܘܢ ܕܓܒ̈ܝܐ ܕܡܫܡܫ ܒܪܫܐ
ܠܣܘܕ ܟܠܝ ܠܗܘܢ ܡܢ ܕܠܡܣܒܪ ܒܢܫܬܐ ܘܡܫܝܢܘܬܐ.
ܕܒܕ ܕܡܒܝܢ ܟܠܗ ܒܢܬܐ: ܗܢܘܢ ܘܢܫܝܗܘܢ: ܡܦܝܛܝܢ
ܟܠ ܡܢܘܢܐ. ܘܡܒܥܝܢ ܟܠ ܡܫܠܐ ܕܡܬܬܡܫܡ
ܟܠܗܘܢ. ܦܩܕ ܕܢܬܡܫܟܘܢ ܟܠ ܗܢܐ ܫܪܒܐ. ܒܗ
ܫܦܪ̈ܝܬ ܠܗܘܢ ܕܢܦܫܩܘܢ ܡܫܒ̈ܚܐ ܠܟܠܢܐ. ܘܢܦܩܘܢ
ܠܡܫ̈ܪܐ ܘܡܫܡܫܢ̈ܬܐ. ܕܠܐ ܒܕ ܦܫܡܝܢ ܘܡܒܪܝܢ ܡܫ̈ܠܐ
ܟܠ ܡܢܘܢܐ. ܢܡܒܠܘܢ ܚܠܦܗܐ ܬܫܪܐ. ܗܒܝܢܐ ܕܝܢ
ܛܘܒܢܐ ܗܘܐ ܦܒܪ. ܚܕܐ ܕܝܢ ܕܢܩ̈ܒܬܐ ܗܢܘܢ
ܕܫܒܬܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܡܒܠܠ ܦܘܡܐ: ܛܒ ܪܒܬ
ܬܒܥܝܢ ܒܦ̈ܘܛܝܐ ܒܡܐܟܠܐ ܘܫܬܝܐ ܡܛܠܐܐ.
ܘܒܐܝܢܬ ܗܕܐ ܚܟܝܡ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܠܐ ܦܪܘܫ ܡܢ
ܕܢܗܘܐ ܒܢܝܢܬܗܘܢ ܪܘܟܠܐ ܘܫܪܝܪܐ: ܘܦܘܡܐ ܪܡܙ

[1] Sic codd.; ex consequentibus tamen patet hanc clausulam sensum habere negativum. — [2] S om. — [3] A ܡܢܗܘܢ.

ܢܫܘܫܐ ܠܪ̈ܘܚܐ ܒܠ̈ܒܐ. ܒܦܢܛ̈ܘܣܝܐ: ܢܚܬ ܪܘܚܐ
ܘܫܪܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ: ܒܛܝܠ ܚܫܐ. ܘܗܟܢܐ ܠܐ ܐܝܬ
ܒܐܪܐ ܕܚܫܐ ܡܢܗܘܢ ܠܗ ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܢܠܕܐ ܘܕܝܢܐ.
ܘܟܠ ܒܗܘܢܐ ܕܡ̈ܠܐ ܕܫܗܪܐ ܕܫܐܠܬ. ⌈ܡܛܠ ܕܟܠ
5 ܐܡܪܬ, ܕܡ̈ܠܐ ܕܫܗܪܐ[1] ܒܫܪܒ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܡܫܡܬܐ
ܡܦܩܢܝܢ ܘܡܪ̈ܢܝܬܐ ܕܡܒ̈ܝܢ ܬܡܢ ܒܝܕ ܡܠܐܟ̈ܐ:
ܘܗܠܝܢ ܐܡܝܢܐܝܬ ܫܗܪܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܕܡܟܝܢ: ܘܒܟܠ
ܥܕ ܠܡܬܪ ܡܦܪܬܐ ܕܡܪ̈ܘܗܝ ܣܦܝܩܝܢ. ܒܐܝܢܐܝܬ
ܐܦ ܫܘܡܗܐ ܐܬܝܗܒ ܠܡܪ̈ܝܡܬܐ ܕܠܗܘܢ: ܗܘ ܕܝܢ
10 ܕܫܗܪܐ. ܗܒܢܐ ܕܝܢ ܐܦ ܚܕ ܚܕ ܠܐ ܕܡܟܝܢ. ܒܫܗܪܐ
ܐܡܪ̈ܝܢ ܕܗܘܝܢ. ܫܗ̈ܪܝܢ ܠܟ ܠܠܝܐ ܟܠܗ. ܐܘ ܒܦܠܓܘܬܐ
ܐܘ ܒܪܘܒܥܐ ܐܘ ܒܬܘܠܬܐ. ܘܠܡܢܝܢܐ ܗܢܘܢ ܐܡܪ̈ܝܢ.
ܒܗ̇ ܕܚܢܐ ܡܢܘܬܐ ܒܠܠܝܐ ܚܫܟܐ ܕܫܢܬܐ ܡܫܡܠ.
ܘܐܡܝܢܐܝܬ ܡܫܝܢ ܒܗܠܝܢ. ܐܡܪܬ, ܕܠܐ ܕܡܟܝܢ ܒܗ:
15 ܫܗܪܐ ܡܫܬܡܗܝܢ. ܗܘ ܕܝܢ. ܠܟܠ ܙܒܢ ܒܢܝܐ ܗܦܟܝܢ
ܒܗܘܐ ܠܠܝܐ. ܘܐܝܢܐ ܕܐܡܪܢܐ ܒܠܗ ܒܦܘܠܚܢܐ ܗܘ̇
ܕܗܦܟܝܢ ܒܗ ܒܠܠܝܐ ܗܘܝܢ: ܠܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܕܫܗܪܝܢ:
ܐܠܐ ܕܒܡܠܝܢ ܐܘ ܐܬܬܢܝܚܝܢ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ ܘܐܦ
ܒܒܘܣܡܐ ܕܡܐܟܠܐ ܘܫܬܝܐ ܗܦܟܝܢ: ܫܗܪܐ
20 ܡܫܬܡܗܝܢ. ܘܡܛܠ ܫܘܡܗܐ ܗܢܐ ܐܫܬܡܗܘ ܡ̈ܠܐ
ܕܫܗܪܐ. ܗܘ ܕܝܢ. ܡ̈ܠܐ ܕܫܗܪ̈ܐ ܕܠܐ ܕܡܟܝܢ. ܘܐܦ
ܒܪ̈ܟܐ ܒܝܕ ܡܢܘܪ̈ܐ ܡܫܒ̈ܚܐ: ܒܗ̇ ܕܒܠܗ ܠܠܝܐ
ܫܗܪܝܢ ܘܒܬܫ̈ܠܐܒܐ ܐܬܕܡܝܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܗܠܟܝܢ ܠܟܠ
ܙܒܢ ܒܢܝܐ. ܘܡܢܬܐ ܕܫܗܪܝܢ ܡܗܠܟ ܠܠܝܢ ܗܫܐ ܐܝܬܘܗܝ.
25 ܒܐܝܢܐܝܬ ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܐܫܬܡܗܘ ܡ̈ܠܐ ܕܫܗܪܐ.
ܒܒܐܪܐ ܕܝܢ ܕܡܫܡܠܝܬܐ ܕܗܘ̣ܝܘ ܢܘܡܐ ܪܒܐ. ܠܐ
ܡܬܒܥܝܢ ܡܢܘܪ̈ܐ. ܐܠܐ ܗܘܠܠܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܗ̇ܘ
ܕܦܠܣܦܐ ܕܡܫܡܠܝܬܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܘܡܬܦܠܓܘܬܗ ܕܡܢ̈ܝ.
ܗܘ ܕܝܢ: ܗܕܝܢ ܫܒܝܠܘ: ܕܐܝܬܘܗܝ, ܬܫܒܘܚܬܐ
30 ܕܢܘܡܐ .:.

[1] S om.

ܫܒܩܘ: ܚܕܘܬܐ ܕܟܠܐ ܒܐܪܥܐ ܗܢܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܐܬܘ
ܡܓܘ̈ܫܐ ܒܡܘܬ̈ܒܝܗܘܢ: ܘܩܪܒܘ ܠܗ ܕܗܒܐ ܘܡܘܪܐ
ܘܠܒܘܢܬܐ. ܕܗܒܐ ܠܡܠܟܐ ܚܝܐ. ܘܩܘܪܒܢܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܒܘܢܬܐ ܗܘ. ܘܒܡܘܪܐ ܢܒܝܘ ܚܫܗ. ⌈ܕܡܟܝܟܘ[1] ܒܕܒ̈ܚܐ
5 ܕܡܪܟܘ ܕܒܬܪ ܗܘ ܦܪܘܩܐ ܗܢܐ ܕܢܦܫ. ܘܒܪ ܫܡܒܠܐ
ܕܢܫܐ ܐܫܬܡܥ: ܗܘܐ ܢܫܐ ܡܪܡܩ ܒܫܪܘܬܐ. ܘܐܡܪܝܢܐ
ܕܒܪ ܡܬܠܠܪ ܒܢܝܐ ܢܪܒܝ ܒܗ ܐܒܗ̈ܘܗܝ. ܒܪ ܕܝܢ
ܡܫܬܒܢܝܢ ܕܡܫܩܝܢ ܒܢܫܐ ܡܫܡܫܠ ܡܪܒܩ
ܒܠܝܡܘܬܗ: ܐܘ ܠܕܢܫܐ ܒܢܫܐ ܢܬܠܐ ܠܗ: ܒܡܘܬܐ
10 ܡܡܠܟܐ ܠܠܫܘܢ ܘܒܪܘܬܐ. ܗܒܢܐ ܘܒܪ ܡܓܘ̈ܫܐ
ܐܪܝܫܘ ܢܫܡܗ: ܐܬܬܒܝܘ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܝܒܝܘ. ܘܡܛܠ
ܕܡ̈ܗܝܡܢܐ ܬܪ̈ܝܢ ܫܘܒܚܐ ܐܝܬܝܢ: ܒܢܫܐ ܕܫܒܩܠ
ܐܬܬܒܝܘܢ: ܘܒܒܒܪ ܢܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܗܠܝܢ
ܠܦܓ̈ܪܐ: ܕܡܬܦܫܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܡܛܠ ܕܒܕܡܐ
15 ܠܗܫܐ: ܠܐܝܣܪܝܗ ܕܒܐܪܥܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܚܝܝܢ. ܗܫܐ
⌈ܠܗ[2] ܠܒܐܪܥܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܡܬܦܫܝܢ: ܒܝܕ ܡܢܗܡܘ̈ܪܐ
ܕܠܢܒܝܢ ܠܢܘܡܐ ܕܡܠܐܟ. ܘܡܛܠ ܕܫܝܩ ܒܡܪܒܐ
ܢܫܐ ܘܡܘܬܐ ܡܬܦܫܘ: ܒܐܝܠܝܬ ܗܫܐ ܢܫܐ
ܡܬܦܫܝܢ ܡܠܟܐ ܩܠܝܠ ܒܗܘܢ ܒܡܢܗܡܘ̈ܪܐ ܕܒܐܪܥܐ.
20 ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܒܒܒܪܗ. ܒܗ; ܕܘܝܢ ܒܪ ܐܒܒܪܗ ܡܘܬܐ
ܒܐܪܥܐ ܦܫܘ ܠܗ. ܠܗ ܠܬܪܒܝܬܐ ܕܒܝܠܕܐ ܒܦܫܝܢ
ܘܒܢܕܝܢ ܢܫܐ. ܘܐܝܒܢܐ ܢܫܝܢ ܐܦ ܗܘ ܡܢ ܡܢܝܐ.
ܒܪܢܐ ܗܘ ܠܗ ܠܢܦܫܗ ܒܕܡܐ ܠܡܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܕܐܢ
ܡܫܒܝܐ ܢܒܪܢܐ ܒܗܫܐ ܗܢܐ. ܘܒܪ ܗܘܐ ܒܕܝܠܬܐ
25 ܬܒܢܐܝܬ ܡܝܠܐ ܗܘܐ. ܘܐܝܩܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ.
ܗܒܢܐ ܐܦ ܚܝ ܢܫܝܢ ܒܕܡܗ ܒܐܪܥܐ. ܐܘܫܒ̈ܚܐ ܕܝܢ
ܠܘ ܒܐܪܥܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܝܘܡܢܐ ܢܡ ܡܪܒܐ ܗܘ ܕܒܡܩ
ܦܛܢܐ. ܘܒܠܗ ܒܢܫܐ ܡܦܫܝܢ. ܡܢܡܬܐ ܕܝܢ: ܒܒܪ
ܠܗ ܡܛܠܐ ܗܘ ܕܡܛܠ ܢܫܐ. ܦܘܠܘܣܐ: ܐܬܬܪܝܡ

[1] A ܡܟܝܟܘ. — [2] S ܗܠܕ.

ܠܕܘܒܪܐ ܕܝܘܡܢܐ ܕܐܣܬܒܪܬ݀ ܒܗ ܬܕܡܘܪܬܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܟܕ ܟܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܐܘܪܫܠܡ
ܗܘܬ݀. ܥܠ ܐܡܬܝ ܕܗܘ̇ܐ ܒܕܒܪܐ: ܩܠܐ ܕܫܘܪܐ
ܒܒܝܬ ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ. ܐܝܢܐ ܕܝܢܘܢ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܢ̈ܝ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܬ݀. ܘܟܕ ܡܫܠܡܝܢ ܡܬܡ̈ܢܝܬܐ
ܬܠܬ. ܕܡܬܩ̈ܠܝܢ ܕܘܟܬ ܩܠܐ ܕܫܘܪܐ: ܐܡܪܝܢ ܒܩ̈ܘܫܬܐ.
ܗܪܟܐ ܩܠܐ ܕܫܘܪܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܫܬܘܝܘ ܕܢܕܒܪܘܢ
ܒܗ ܒܐܘܪ̈ܚܗ، ܥܡ ܪ̈ܘܚܐ ܡܬܠܒܫܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܒܕܒܗ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܫܡܠܝܘ ܠܝܘܡܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܗܫܐ
ܬܘܒ ܐܦ ܬܠܬ ܒܩ̈ܘܫܬܐ ܐܡܪܝܢ ܕܠܠܝܐ. ܘܒܟܠ ܚܕܐ
ܡܢܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܨܠܝܢ. ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܒܬܠܬܐ
ܕܘܟܝ̈ܐ ܐܬܕܟܪ ܡܫܝܚܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܕܘܟܝܐ
ܕܢܡܘܣܐ ܒܕܡܐ ܠܒܡܕܒܪܐ. ܘܕܘܟܝܐ ܕܝܠܗ ܕܒܬܪ
ܒܡܕܒܪܐ. ܘܕܘܟܝܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܒܠܐ ܡܢܝܢܘܬܐ.
ܢܩ̈ܡܬܐ ܗܢܘܢ ܕܒܝܢ ܡܢܟܬܗ ܒܕܡܐ ܠܣܦܠܣܗ. ܗܟܢ
ܘܒܩ̈ܘܫܬܐ ܡܬܠܒܫܝܢ. ܡܢܘܢܐ ܕܝܢ ܒܡܢܒܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ:
ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܒܬܪ ܗܠܝܢ ܕܘܟܝ̈ܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܠܫܒܝܢܐ
ܐܣܬܠܩ. ܬܫܒܘܚܬܐ: ܟܕ ܫܒܚܘܗ، ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ:
ܟܕ ܡܒܠܠܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܪ̈ܘܘܬܐ. ܫܐܠܬܐ
ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܒܠ ܐܦ̈ ܦܘܚܐ ܕܒܢ̈ܝܢܐ. ܕܒܕܠܘܢ ܐܦ
ܗܫܐ ܡܢܝܢܘܬܐ ܡܕܡܟܢܐ ܕܪ̈ܦܐ ܒܡܬܒܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ.
ܘܠܡܒܢܐ. ܟܕ ܡܠܝܢܐܝܬ ܡܬܦܣܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܕܗܫܐ ܟܢ ܐܬܡܢܝܘ ܡܠܐܟ̈ܐ ܠܫܒܝܢܐ.
ܘܫܘܒܚܐ ܦܪܚܝܢ ܠܗ ܠܗ̇ܘ ܕܐܬܝܢ ܒܠܝܗܘܢ ܢܗܘܪܐ.
ܘܗܫܐ ܢܘܗ̇ ܠܗܘܢ ܢܗܘܪܐ ܒܠ ܐܪܒܐ. ܒܡܕܢܚܐ ܕܝܢ
ܠܗܪܒܐ: ܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܠܝܐ ܐܬܝܗܪܬ݀ ܒܫܐܝܬ.܀

ܪܫܐ ܕܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ.܀ ܠܡܬܢܐ
ܒܠܝܐ ܘܡܕܝܢܐ ܒܩ̈ܠܐ ܕܫܘܪܐ ܡܢܗܘܢ ܒܘܪܟܐ:
ܘܠܐ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܒܐܪ̈ܐ. ܘܡܢܗ ܦܘܫܩܐ ܗܢܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܕܩ̈ܠܐ ܕܫܘܪܐ.܀
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܡܠܘܗܝ ܕܦܘܪܩ ܡܠܐܟ̈ܐ ܢܚܬܘ ܠܟܠ

ܗܟܢܐ ܘܪܫܐ ܕܠܗ̇: ܪܫܐ ܕܪ̈ܫܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܬܠܝܬܝܘܬܐ:
ܐܒܐ ܠܒܪܐ. ܒܗܠܝܢ ܕܗܠܝܢ ܪ̈ܫܢܐ ܒܡܨܥܝܢܘܬܗ
ܡܬܕܒܪܝܢ. ܘܗ̣ܘ ܐܝܬܘܗܝ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܢ̈ܝܫܘܢ. ܦܛܪ̈ܘܢܗܘܢ:
ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܦܫܩ. ܕܒܬܪܗܘܢ ܗܠܝܢ ܗܘ̈ܠܠܐ ܕܒܝܬ
ܘܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܬܡܗܝܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܠܒܘܫܬܐ. ܡܛܠ
ܕܝܢ ܕܐܪܙܐ ܡܬܦܫܩܝܢ ⌈ܗܕܐ[1] ܕܬܐܒܠܝܬܐ ܐܫܬܡܗܬ.
ܒܫܡܐ ܕܬܒܝܠ: ܒܫܘܬܦ ܠܒܘܫܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܕܠܗ̇ ܒܕܬܐ. ܕܒܠܗ̇ ܬܒܝܠ ܡܩܒܠܐ ܩܢܘ̈ܢܐ
ܕܦܠܘܣ̈ܦܐ: ܘܡܬܦܠܣܦܢ̈ܗ̇ ܡܗܠܟܐ ܒܕܬܐ ܬܪܝܨܬ
ܫܒܝܢܐ ܒܕܒܪܐ ܠܦܠܘܣܗ ܕܡܢ̈. ⌈ܗܟܢܐ[2] ܘܗܪܟܐ
ܒܗܘ̈ܠܠܐ ܗܢܘܢ ܡܬܦܠܣܦܝܢ. ܒܕܐܬܚܙܝ ܡܢ
ܒܫܘܝܘܬܐ ܕܪ̈ܘܦܐ. ܘܐܬܬܐܘܝܢ ܒܚܕܐ ܐܘܝܘܬܐ
ܒܗܘܝܬܐ ܘܡܬܠܒܘܬܐ. ܪܫܐ ܒܬܪܝܢ ܗܫܐ ܕܠܝܢܩ
ܠܒܘܫܝܐ ܕܐܬܐܡܪ. ܒܘܫܝܐ ܕܝܢ ܠܒܘܫܐ ܡܬܐܡܪ
ܚܕ. ܕܒܬܪܗܘܢ ܒܒܕܝܐ ܗܢܐ ܐܦܣܩܘܦܐ ܢܦܩ
ܠܬܫܡܫܬܐ: ܕܒܦܘܚܡܐ ܕܒܘܫܝܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ. ܢܦܩ
ܗܫܐ ܐܦܣܩܘܦܐ: ⌈ܐܝܟ[3] ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܫܠܛ ܠܡܕܒܪ
ܕܐܬܡܢܝ ܒܗ ⌈ܒܒܘܫܝܐ[4] ܗ̇ܘ ܡܒܘܫܐ. ܘܗܟܢܐ ܪܕܝܢ
ܒܗ ܒܡܘܢܐ ܕܩܠܐ ܗܠܝܢ ܕܒܝܬ ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܒܕܒܪܐ
ܠܫܠܡ ܕܘܪ. ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܘܠܡܗ ܕܒܠܒܐ ܗܢܐ. ܘܐܝܬ
ܕܐܡ̈ܪܝܢ ܒܚܝ̈ܠܘܬܐ ܗܪܟܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ. ⌈ܒܪܡ
ܗܢܘܢ ܕܐܡ̈ܪܝܢ[5]: ܗܠܝܢ ܩܢܝܢܬܐ ܘܒܡܕܬܐ ܕܡܠܐܟ̈ܐ
ܕܡܬܦܠܣܝܢ ܘܡܙܕܗܝܢ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܢ̈ ܡܬܦܠܣܦܝܢ
ܒܗܘܢ. ܕܒܬܪܗܘܢ ܒܗܝ ܫܘܠܡ ܒܚ̈ܝܠܘܬܐ ܡܬܦܫܩ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܫܬܐ: ܕܡܬܦܠܣܦܐ ܡܢܒܗܬܐ ܘܗܠܝܢ
ܕܒܝܬܐ. ܘܒܪ ܗܟܢܐ ܡܢ̈ܝܢ ܒܕܒܪܐ ܠܫܘܠܡܐ: ܒܬܦܠܣܦ
ܠܡܠܒܘܫ ܡܬܡܘܬܐ ܠܚܙ̈ܘ ܠܐܬܪܐ. ܘܦ̈ܠܘܫܝܢ ܠܚܝܢ.
ܘܡܙܝܘܝܢ ܗܫܐ ܕܗܒܪܗ ܕܡܢ̈ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܢܦ̈ܩܝܢ

[1] Sic codd.; lege : ܕܒܕܒܬܐ ܗܕܐ (?). — [2] Codd. ܗܪܟܐ (sic). — [3] S ܕܐܝܟ. — [4] A ܒܒܘܫܝܐ. — [5] S om.

ܘܩܡ ܩܕܡ ܡܕܒܚܐ. ܘܐܟܬܪܝܢ ܬܘܒ ܒܨܠܘܬܐ ܕܓܘܐ.
ܒܗ̇؛ ܕܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܩܕܡ ܠܟܠ: ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ
ܕܒܟܘܪ ܠܐ ܓܠܝܐ ܠܟܠܢܫ. ܕܒܓܠܗܘܢ ܒܟܠܢܫ ܐܦ ܩܕܡ
ܒܬܗܦܟܬܐ: ܚܙ ܡܕܡ ܡܫܡܫ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ. ܡܛܠܗܘܢ
5 ܕܝܢ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܓܫܡܐ ܚܙܝ ܠܗ. ܘܡܛܠܗܘܢ ܒܪܢܫܐ
ܫܡܝܥܐ. ܘܫܪܪܐ ܕܠܡ ܬܪܝܢ ܟܝ̈ܢܝܢ ܘܬܪܝܢ ܩܢܘ̈ܡܝܢ.
ܘܐܫܪܝܐ ܫܘܠܦܐ ܘܒܘܢܝܐ ܕܐܢܫ ܐܢܫ ܡܕܡܝܢ ܠܗ ܘܡܥܒܕܝܢ
ܠܗ. ܕܒܓܠܗܘܢ ܒܨܠܘܬܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ ܗܪܟܐ ܫܩܝܢ
ܠܡܪ̈ܢܝܬܐ. ܕܒܢܝ̈ܗܘ ܢܒ̈ܝܐ ܐܫܬܡܥ. ܬܘܒ ܕܝܢ
10 ܡܫܡܫܝܢ ܬܪܝܢ ܗܘ̈ܠܠܐ ܒܩܠܐ ܕܡܙܡܪ̈ܢܘܬܐ: ܐܝܟ ܕܟܝ
ܕܗܘܒܪܐ ܚܕܬܐ ܕܒܢܝ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܐܡܠܝܢ ܒܟܠܡܐ.
ܗܫܐ ܐܡܪܝܢ ܒܨܠܘܬܐ ⌈ܘܡܘܕܝܢܐ[1] ܘܬܫܒܘܚܬܐ.
ܕܐܬܚܬܡܘ ܒܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܟܠܠ
ܢܘܗܪܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܢ̈ܩܫܐ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܗܪܟܐ: ܒܥܕܬܐ
15 ܕܡܬܡܟܒܟܐ ܡܕܡ ܒܠܒ̈ܒܐ ܡܠܟ̈ܐ ܚܛܝܐ. ܬܘܒ
ܕܝܢ ܩܝܡܝܢ ܠܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ. ܒܪ ܡܫܡܫܢܝܢ ܠܗܠܝܢ
ܗܘ̈ܠܠܐ ܕܒܬܪ ܡܬܘܠܝܬܐ. ܐܠܐ ܡܕܡܟܢܬ ܠܒܡܒ:
ܕܒܗ ܫܒܚܐ ܗܢܐ ܕܬܘܠܝܬܐ. ܫܒܚܐ ܗܢܐ ܗܘ ܒܝܘܡܢܐ
ܐܬܬܘܗܝ. ܕܡܬܦܫܩ ܐܒܐ ܠܒܢܝܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܟܠ
20 ܦܫܘܩ ܫܒܚܐ ܗܢܐ ܪܒܐ ܠܝ. ܢܫܘܒܚ ܒܠܗܘܢ ܫܒܚ̈ܐ
ܢܘܪ̈ܐ. ܒܗܡ ܒܒܢܝܐ ܕܐܝܬ ܒܒܪܬܐ. ܡܕܡܟܬ ܗܘܦܪܘܢܐ:
ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܒܢܬ ܡܫܡܫܢܐ. ⌈ܡܫܡܫܢܐ ܒܢܘܢܝܐ
ܕܢܘܗܝ. ܐܪܒܥܘܢ ܒܢܘܢܝܐ ܪܫ ܡܫܡ̈ܫܢܐ[2]. ܒܗܢܐ
ܫܒܚܐ ܒܒܪܢܐ: ܕܡܬܦܫܩ ܒܩܘܪܝܐ ܕܒܢܝܐ. ܒܗܡܪܐ
25 ܫܒܚܐ ܗ̇ܘ ܒܒܪܢܐ: ܕܡܬܦܫܩ ܡܡܪܫܢܐ. ܐܦܣܩܘܦܐ
ܦܠܓ ܫܡ̈ܫܐ. ܒܡܪܐܦܣܩܘܦܐ ⌈ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܩܘܪ̈ܝܘܣ[3].
ܦܪܘܕܘܦܛܐ: ܗܘܒܪܐ. ܡܦܪܘܦܠܛܐ: ܪܫܐ ⌈ܕܡܒܪ̈ܘܗܝ[4].
⌈ܡܒܕܢܬܐ[5] ܡܦܪܘܦܠܛܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ ܪܫܐ ܕܡܒܕܢ̈ܝܬܐ.

[1] S in plur. — [2] S om. — [3] S om. — [4] S ܕܕܘܒܪ̈ܘܗܝ. —
[5] Deest in S, spatio relicto.

ܦܠܓ ܡܕܢܚ̈ܝܢ ⌐ܠܗ[1] ܡܢ ܠܒܪ. ܕܪܘܡܐ ܒܪ ܐܘܩܝܐܢܘܣ.
ܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܐܣܛܪܛܐ ܒܡܨܪܝܢ. ܐܪܦܠܒܝܢ ܚܕܐ. ܐܪܣܢܘܦ
ܐܪܒܥܝܢ ܘܚܕܐ. ܐܪܦܠܫܫܬ ܚܕܐ. ܕܪܘܡܐ ܬܫܥܣܪ.
ܐܪܦܠܫܫܬ ܐܪܒܥܝܢ. ܐܘܒܠܘܣ ܒܡܨܪܝܢ ܘܫܒܥ. ܦܪܘܣ
5 ܐܪܒܥ. ܕܪܘܡܐ ܫܬ. ܒܫܢܬ ܫܬ ܠܗܢܐ ܒܒܫܢܗ
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܘܡܦܠܠܗ. ܘܐܡܠܟܘ ܒܬܪܗ ܫܬ ܫܢ̈ܝܢ.
ܦܝܠܝܦܘܣ ܐܪܝܕܐܘܣ. ⌐ܒܫܢܬ ܐܪܒܥܣܪܐ[2] ܠܗܢܐ
ܐܡܠܟ ܦܛܠܡܐܘܣ܆ ܕܡܢܝܢ ܡܢܗ ܫܢ̈ܝܐ ܕܝܘ̈ܢܝܐ. ܘܒܫܢܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥ ܐܦܬܟܪ ܢܘܚܡ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫ
10 ܕܬܘܡܐ ܚܕܬܐ. ܒܫܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ ܠܕܪܘܡܐ ܩܠܡܘ. ܘܒܗ
ܐܬܒܢܝܘ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܗܘܘ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܘܡܟܐ
ܕܫܢ̈ܝܐ ܗܠܝܢ ܐܝܬܝܗܝܢ ܡܬܐܡܝܢ ܘܐܪܒܥܣ̈ܪܐ. ܘܫܩܘܠ
ܕܒܝܘܡܝ ܐܪܒܥ ܫܢ̈ܝ ܕܕܪܘܡܐ. ܒܗ ܒܫܢܬܗ ⌐ܘܐܬܒܢܝܘ[3]
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܦܢܝܘ ܡܬܐܡܝܢ ܘܒܫܪ. ܘܬܠܬܡܐܐ
15 ܘܫܒܥ. ܕܒܢ̈ܝ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܣ̈ܪܐ. ܘܐܝܢܘ
ܕܫܒܥܝܢ ܫܒ̈ܘܥܐ ܡܢ ܕܐܬܐܡܪ ܠܕܢܝܐܝܠ ܡܢ ܡܠܐܟܐ
ܘܡܕܡܢܐ ܠܗܕܐ ܫܢܬܐ. ܒܢ̈ܝ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ
ܘܐܪܒܥ. ܘܒܗ ܢܦܩ ܐܝܬ ܫܢ̈ܝܐ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܘܡܕܡܢܐ
ܠܡܦܩܢܐ. ܘܡܢ ܡܦܩܢܐ ܘܡܕܡܢܐ ܕܒܠܗ ܠܐܪܒܥܐ
20 ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܗ ܒܗܢܐ ⌐ܫܢܐ ܘܡܫܝܚܐ[4] ܡܫܒܚ ܐܝܬ.
ܘܬܘܒ ܒܢ̈ܝ ܗܢܐ ܡܫܝܚܐ: ܡܢ ܒܗ ܩܠܡܘ ܡܢ ܒܒܠ
ܒܡܢܐ ܘܡܕܡܢܐ ܕܝܠܕ ܡܪܢ. ܗܠܝܢ ܐܒܕܢܐ ܕܪܫܝܬܐ
ܡܢ ܠܒܠ: ܒܒܘܬܪܐ ܕܡܢܟ ܡܠܟܐ ܐܬܬܩܝܡ. ܠܦܘܬ
ܡܫܡܢܐ ܗܢܐ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܐܒܕܢܐ ܕܒܬܪܐ ܗܘܐ ܕܡܫܝܚܐ
25 ܠܐܒܪܗܡ. ܒܗ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܦܠܓܘܬܗ[5] ܐܬܝܗܒ ܒܗ
ܒܘܫܐ. ܗܒܢܐ ܕܫܪܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܩܕܡ܆ ܕܡܢܝ
ܒܡܘܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܢܫܪܝܠ ܡܢ ܒܒܠ. ܘܡܫܒܚܫܝܢ
ܐܪܒܥܐ ܗܦ̈ܟܐ܆ ܒܡܕܡܢܐ ܕܐܫܬܒܚ ܡܪܢ ܒܝܘܡܦܐ

[1] S om. — [2] A om. — [3] A om. — [4] S ܡܫܝܚܐ. — [5] Sic. Desiderantur aliquot verba, quorum ultima : ܒܕܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ.

ܦܩܘܕܐ ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܕܒܪܢܐܝܬ ܐܬܝܗܒ ܕܒܗܬ ܦܓܪܐ
ܠܢܦܫܐ. ܠܦܓܪܐ ܦܓܪܘ ܡܠܠ: ܘܠܢܦܫܐ ܕܪܫܘ. ܗܟܢܐ
ܘܐܦ ܡ̈ܢܐ ܒܗ ܡܫܬܬܐܣܝܢ: ܠܬܚܘܬܝܗܘܢ ܬܘܪܣܝܐ ܓܘܫܡܢܝܐ.
ܘܠܐ ܡܫܒܚܐ ܕܢܒܥܘܬ ܕܠܐ ܡ̈ܢܐ. ܘܗܟܢܐ ܗܘܢܐ ܒܗܢܐ
ܕܘܒܪܐ: ⌜ܡܫܡܠܝܢ[1] ܠܗ̈ܠܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܕܡܝܐ ܠܫܡܝܐ
ܕܠܟܒܠ ܡܛܦܫܝܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܠܗܪܟܐ ܡܬܬܡܠܝܢ.
ܘܓܒܪܝܠ ܡܬܚܙܝܐ ܠܕܢܝܐܝܠ. ܒܩ̈ܢܬܐ ܬܘܒ ܐܡܪܝܢ.
ܒܩ̈ܢܬܐ ܕܝܢ ܕܦܘܩ̈ܕܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܩܢܘܢܐ ܕܡܘܠܒܢܐ
ܕܒܠ ⌜ܡܫܝܚܐ[2]. ܕܡܠܐܟܝܬ ܐܬܝܗܘ, ܠܗ ܠܛܘܒܢܐ.
ܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܒܘܬܐ ܕܠܗ ܕܢܒܝܐ. ܘܒܗܘܕܢܐ
ܕܛܝܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܡܠܝܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ.
ܒܪܘܘܬܐ: ܫܐܠܬܐ ܕܒܕܡܐ ܕܒܠ ܦܘܢܝܐ. ܢܫ̈ܐ
ܕܐܡܪ̈ܝܢ: ܒܬܘܪܗܘܢ ܕܒܒܒܠ. ܡܒܒܠ ܡܢܚܝܢ
ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܬܪܝܨܬܐ. ܕܐܬܝܗ ܫܘܪ, ܕܘܒܪܐ ܕܢܒܝܘܬܐ:
ܕܡܫܪܐ ܒܫܘܘܕܝܐ ܕܫܒܝ̈ܒܐ ܘܡܐܬܝܬܗ ܕܦܪܘܩܢ.
ܘܐܒܝܐ ܕܓܠܝ ܐܠܗܐ ܡܘܠܒܢܐ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܒܬܪ
ܘܒܢܐ ܒܕܡܐ ܕܐܬܝܗܒ ܢܡܘܣܐ ܒܐܝܕ̈ܝ ܡܘܫܐ.
ܘܬܘܒ ܡܬܚܙܝܐ ܡܠܠ ܡܢ ܕܢܦܘ ܡܢ ܡܚܙܝܢ ܘܒܕܡܐ
ܕܒܠܘ ܠܐܪܒܐ ܕܡܘܠܒܢܐ: ܗܟܢܐ ܗܘ̇ܐ ܡܘܠܒܢܐ
ܗܢܐ: ܡܢ ܕܐܬܡܠܝ ܠܘܬ ܕܢܝܐܝܠ ܘܒܕܡܐ ܕܐܫܬܡܠܝ
ܒܗ ܡܢ. ܘܐܝܟ ܕܠܫܘܪ ܡܠܬ. ܫܒ̈ܥܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ
ܐܒܪܗܡ ܒܕܡܐ ܠܡܘܫܐ. ܚܕܐ ܐܒܪܗܡ ⌜ܒܕܡܐ[3]
ܕܡܒܠ ܡܘܠܒܢܐ ܬܡܢܝܢ ܘܚܡܫ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܪܒܥܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܕܡܘܠܒܢܐ. ܕܒ̈ܢܝܢ ܒܠܗܝܢ ܫܬܡܐܐ
ܘܫܬܬܥܣܪ. ܒܗ ܫܒܒܝܢ ܕܬܪܝܢ ܠܡܩܒܠ ܫܒܒܝܢ
ܕܒܒܠ ܦܠܓܘ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܢ ܕܫܠܡܘ ܒܢ̈ܝ ܝܫܪܐܝܠ ܡܢ
ܒܒܠ ܒܕܡܐ ܠܝܘܦܬܗ ܘܕܚܝܠܘܬܗ ܕܐܡܪܐ ܡܠܝܠܐ
ܡܫܝܚܐ. ܫܬܡܐܐ ܘܫܬܬܥܣܪ. ܢܦܩܘܢ ܐܢܝܢ
ܠܫܢ̈ܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܕܐܡܠܟܘ ܒܕܡܐ ܠܝܘܢ̈ܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܗ

[1] S ܡܫܠܡܝܢ. — [2] S ܡܫܡܫܢܐ (sic). — [3] A om.

ܐܒܗܝܢ ܕܐܠܗܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܣܒܪ ܠܦܘܪܩܢ ܒܡܫܝܚܐ.
ܘܟܕ ܠܐ ܫܦܩ ܗ̇ܘܐ ܠܢܒ̈ܝܐ ܒܟܠܗ ܚܙܘܬܗ̈: ܐܚܝܕ
ܒܠܝܢ ܢ̈ܒܝܘܬܗ. ܙܕܩ ܕܬܘ̈ܕܝܬܐ ܕܒܗܘܢ ܗܘܦܟ ܕܠܐܠܗܘܬ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ܆ ܒܕܡܘܬܐ ܢܣܒܗ ܐܢܘܢ. ܒܗܝ ܕܒܗܘܢ
ܗܘܐ ܚܕ ܚܕ ܡܢ ܦܘܠܚܢ̈ܐ ܫܒܝܚܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܝܕܥܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܦܬܚ ܐܢܘܢ ܕܐܦ ܗܢܘܢ ܢܗܝܪܘܢ. ܘܟܕ ܢܦܩܘ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܪܒܐ ܫܒܩܘܗܝ܆ ܒܗܝ ܕܐܝܬ ܒܗ
ܒܗܕܝܐ ܕܢܘܗܪܗܘܢ. ܘܟܕ ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܘܒܝܬܐ
ܠܛܘܪܐ ܒܐܘܪܚܐ ܫܒܩܘ. ܘܟܕ ܢܚܬܘ ܒܡܛܠܠܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܕܡܒܪܝܐ ܦܬܚ ܕܢܦܪܫܘܢ. ܚܕ ܒܝܬܐ
ܒܡ̈ܘܬܐ ܕܦܘܪܩܢ ܡܛܠܬ̈ܐ ܕܡܢ ܡܘܬܐ ܘܣܛܢܐ:
ܙܕܩ ܕܢܬܪ ܡܢ ܗܘܢ ܢܛܘܪ. ܘܡܕ̈ܒܪܐ ܢܣܒܗ ܠܗܘܢ
ܡ̈ܘܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܛܘܪܬܐ ܢܛܪܬܐ ܦܬܚ ܕܢܦܪܫܘܢ
ܒܐܘ̈ܪܚܐ ܘܢܛܘܪܬ ܡܘܡ̈ܬܐ: ܒܡܕܒܪܐ ܐܦ ܚܝ ܙܕܩ ܠܝ
ܠܡܕܒܪ. ܕܒܕܡܘ ܠܡ̈ܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܕܒܗܘܢ
ܐܫܬܟܠܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܠܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܐܘܪܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܘܠܗܢܐ ܒܚܕܘܬܐ ܡܣܬܝܟܝܢ. ܘܡܣܝ̈ܢܐ
ܘܡܨ̈ܝܬܐ. ܕܒܕܡܘ ܐܦ ܒܗ ܒܫܘܪܐ ܕܠܠܝܐ: ܦܘܠܚܢܐ
ܚܕܬܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܡܕܡܝܬ ܫܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܕܡܫܝܚܝܢ:
ܐܝܟ ܕܢܣܒܝܢ ܡܢ ܠܟܠ: ܕܡܕܒܪܐ ܕܡܢ ܐܘܪܚ ܒܡܕܒܪܐ
ܠܡܘܫܐ. ܘܐܬܪܝܢ ܗܪܟܐ ܒܦܘܣܬܐ ܕܝܠܗ: ܕܡ̈ܕܢܝ
ܦܘܡܐ ܕܐܬܝܗܒܘ ܠܒܝܬܐ ܘܐܬܬܐ ܕܢܦܫ: ܕܒܢܝܢ
ܚܠܦܐ ܐܠܗܝܐ ܐܬܪܝܢ ܕܗܘ̈. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܒܫܬܐ
ܗ̈ܠܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ: ܡܢ ܡܒܠܠܬܗ ܕܒܝܬܐ ܠܐܪܒܥܐ
ܕܡܘܠܒܢܐ ܘܡܕܒܪܐ ܠܫܒܥܐ ܕܒܟܠ. ܘܒܗܕܐ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܝܬܐ ܕܫܠܡܝܢ ܫܡܫܐ ܡܕ̈ܒܪܐ: ܡܦܝܣ
ܠܡܐܒܠ. ܘܠܡܢܐ. ܒܗܝ ܕܒܗ ܚܢܐ ܗܠܝܢ: ܕܗܢܝܢ
ܒܠ ܡܐܒܠܐ ܘܡܫܬܐܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܡܢ ܗܠܝܢ ܘܡܕܒܪܐ
ܠܡܘܠܕ ܫܬܐ: ܡܦܝܣ ܠܝ ܠܡܫܬܐ ܡܢ̈ܝܐ. ܒܗܝ
ܕܡܕܒܪܐ ܕܗܘܐ ܒܗ ܒܡܕܒܪܐ ܡܠܝܢ. ܕܐܬܝܗܘܢ

ܕܝܢ ܡܪܟܒܐ ܚܕܐ ܥܡ ܒܥܠܕ̈ܒܒܐ ܕܒܝܬܐ. ܘܦܓܪ
ܠܚܝܠ ܡܢܗܘܢ. ܒܝܢ ܗܦܟܬܐ ܐܟܪܝܬܐ ܘܡܗܘܬܐ.
ܐܒܝܬܐ ܕܗܘ ܟܢ ܒܦܠܘܬܐ: ܒܝܬ ܕܝܢ ܒܗ ܒܡܪܟܒܐ
ܡܟܠܠܐ ܗ̤ܘܐ ܕܒܘܬܗ. ܗܘܝܢ ܘܡܪܢ ܠܗܦܟܐ ܒܡܗܘܬܗ
5 ܕܝܠܗ. ܠܡܗܘܬܐ ܕܝܢ ܕܗ ܢܦܩ ܠܥܠܡ ܘܐܡܪ ܒܡܗ.
ܗܘ ܟܕ ܠܥܩܪܐ ܗܦܟ ܕܐܝܪܝܗ: ܒܡܠܐ ܕܡܪܝܬܐ
ܘܡܬܘܬܗ ܕܒܒܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܒܡܠܐ ܕܡܪܝܬܐ ܡܬܪܒܠ
ܠܗ ܠܥܠܡ. ܘܒܡܠܗ ܗܦܟ ܫܘܪܝܗ: ܘܗܠܡܝܢ ܒܢ̈ܝ
ܐܕܡ ܡܢܝܗ. ܡܢܡܘܪܐ ܫܬܝܬܐ ܒܠ ܗܠܡܗ ܕܐܠܗܐ.
10 ܫܒܝܚܐ. ܒܠ ܝܘܪܒܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܗܘܦܟܗ
ܕܡܠܟܐ ‹ܢܘܒܝܐ›[1]. ܬܡܝܢܐ ܕܒܘܬܗ ܕܒܒܐ ܕܦܝܢܐ
ܚܪ̈ܘܬܐ ܒܝܢ ܒܒܠ. ܬܫܒܝܚܐ ܡܐܬܝܗ ܕܢܘܚܝܢ.
ܠܗܡܪܐ: ܕܢܝܚ ܕܡܪܢ. ܪܝܡ ܒܠܘ: ܚܕܬܐ ܕܢܦ̈ܫܐ
ܕܬܒܒܘ ܡܢܗ ܫܘܒܚܐ ܘܐܬܕܒܪܘ ܒܒܝ̈ܕܐ. ܠܝ
15 ܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܡܒܠܟܒܘܬܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ
ܘܗܝܡܢܘ ܒܗ. ܡܘܝܐ ܕܡܫܝܚܐ: ܡܠܘ ܬܫܡܫܬܐ.
ܘܗܒܝܐ ܐܦ ܝܦܪܐ ܕܝܡ̈ܡܬܐ ܫܝ̈ܢܒܐ ܐܬܦܠܓܘ.
ܕܦܝܡ ܠܡܒܥ ܕܡܢܘ ܠܠܝܐ. ܘܡܬܠܬ ܬܫܡ̈ܫܬܐ ܚܕ
ܕܡܒܪܐ ܡܢܘܚܝܢ: ܐܟܪܝܬܐ ܕܝܢ ܒܪܡܫܐ ܘܒܠܠܝܐ
20 ܘܒܨܦܪܐ: ܕܢܡܠܐ ܦܬܓܡܐ ܕܐܡܪ ܡܪܢ. ܕܒܠ ܦܘܡ
ܬܪܝܢ ܘܬܠܬ ܣܗ̈ܕܝܢ ܬܩܘܡ ܒܠ ܡܠܐ ܀

ܪܫܐ ܕܫܡܫܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܠܡܢܐ
ܠܝܠܘ̈ܬܐ ܕܒܐܪ̈ܐ ܒܠܗ ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܬܘܒ
ܒܦܠ̈ܓܐ ܡܦܠܓܝܢ ܠܗ. ܐܟܪܝܬܐ ܕܝܢ ܡܕܡܝܐ ܢܫܡܫܐ
25 ܗܠ̈ܠܐ ܘܒܝܢ ܚܘܫܒܬܐ. ܘܬܘܒ ܫܬܐ ܘܒܝܢ ܦܣܩܝܢ.
ܘܬܘܒ ܐܪܒܥܐ ܘܚܘܫܒܬܐ. ܘܒܝܢ ܬܪܝܢ ܘܦܣܩܝܢ. ܘܒܝܢ
ܬܠܬܐ ܘܚܘܫܒܬܐ. ܘܗܢܝܢ ‹ܐܚܪ̈ܢܐ›[2] ܘܒܝܢ ܩܠܐ
ܕܫܗܪܐ: ܘܠܡܒܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ‹ܠܐܚܪ̈ܢܐ›[3] ܕܒܝܬ
ܡܬܠܘ̈ܬܐ ܘܒܝܘ ܫܒܚܐ ܗܢܐ ܀

[1] A ܢܘܚܐ. — [2] A ܐܚ̈ܪܢܐ. — [3] A in plur.

ܕܘܒܪܐ ܡܬܦܠܓܐ܆ ܠܕܘܒܪܐ ܒܝܢܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܦܪܝܫܐܝܬ. ܘܕܘܒܪܐ ܢܡܘܣܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܡܕܒܪܢܐܝܬ
ܐܝܟ ܢܘܠܩܢܐ. ܘܕܘܒܪܐ ܐܠܗܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܪܘܚܢܐܝܬ.
ܘܟܕ ܒܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܫܬܟܠܝܢ ܡܡܠܠܝܢ ⌜ܫܘܒܝܐ⌝[1]
5 ܕܡܠܟܘܬܐ. ܗܠܝܢ ܗܟܢ܀ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܠܐ ܠܐ ܢܦܩ
ܒܗܘܢ ܢܩ̈ܡܬܐ: ܡܛܠ ܕܐܡܒܬ، ܕܢܦܩ ܓܠܝܢܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܛܠܦܣ. ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܝܢ: ܗ̇ܘ ܕܗܘܝܐ ܒܠܒܟܐ
ܐܘ ܗ̇ܘ ܕܡܣܬܒܪܐ. ⌜ܒܬܫܡܫܬܐ⌝[2] ܗܕܐ ܠܝܬ ܒܗ̇
ܡܘܬܒܐ ܬܪܝܢܐ ܐܝܟ ܕܡܫ̈ܒܚܐ܆ ܠܝܬ ܠܗ ܠܡܦܩ.
10 ܟܕ ܡܢ̈ܒܪܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ ܢܦܩ ܒܢܒܝܐ ܕܩ̈ܠܐ
ܕܫܘܪܐ܆ ܒܕܝܢܐ ܕܡܛܠܦܣ ܓܠܝܢܗ ܕܡܪܢ. ܕܗܕܝܐ
ܗ̤ܘ ܒܬܫܡܫܬܐ ܕܗܘܬ ܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܠܝܬ
ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܘܐܦ ܡܬܬܝܪܐ ܡܐܝܬܘܬܗ
ܒܒܘܝܬܐ. ܐܠܐ ܒܗ̇، ܕܓܠܐ ܐܝܬܘܗܝ܆ ܘܐܝܬ ܒܗܝܢ
15 ܦܘܠܓܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ܆ ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܝܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܗܘܘ ܟܠ
ܡܪܢ. ܠܐ ܦܐܝܐ ܕܢܦܩ. ܐܠܐ ܟܕ ܫܘܬܦܘܬܐ ܕܝܠܗ
ܕܢܡܘܣܐ ܩܕܝܫܐ. ܘܕܠܐ ܫܘܚܠܦ ܐܝܬܝܗ̇. ܒܪܡ ܐܢܫܝܢ
ܐܣܒܪܘ. ܕܒܬܪ ܛܘܒܢܐ ܢܫܘܒܝܢܗܘܢ ܡܦܠܘܬܗ
ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܒܒܢ̈ܝܐ ܦܪ̈ܝܫܐ. ܕܣܘܛܟܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ
20 ܐܝܬܘܗܝ: ܘܕܠܐ ܪܘܫܡ ܬܫܡܫܬܐ. ܟܕ ܠܐ ܐܣܒܪܘ
ܕܗ̤ܘ ܗܢܐ ܛܘܒܢܐ. ܛܒ̈ܥܐ ܕܡܬܛܠܠܝܢ ܪ̈ܘ
ܘܒܬܫܡܫܬܗ. ܘܠܘ ܟܠ ܣܘܛܟܐ ܕܐܦܣܩܘܦܐ ܦܫܛ
ܗܟܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܡܛܠ ܢܩ̈ܡܬܐ ܚܫ̈ܚܬܐ ܗܟܢ. ܡܛܠ
ܕܒ̈ܢܝܢܐ ܕܢܦܩܐ. ܗܒܢܐ ܦܫܛ ܐܝܠܝܢ. ܐܒܟܡܐ
25 ܕܛܘܒܢܐ ܟܪ ܠܝܬ ܒܗ̈ܢܐ. ܡܕܒܪܢܐ. ܕܐܚܕ. ܬܪܝܢܐ
ܕܢܘܫ. ܬܠܝܬܝܐ ܕܐܟܪܙܗ. ܪܒܢܝܐ. ܕܡܫܟܢܐ ܫܡܫܝܐ
ܕܫܘܒܒܪܘܗܝ ܕܗܘܬ ܡܢ ܡܫܝܚܐ: ܫܘܝܐ ܫܡܫܐ
ܘܫܘܝܐ ܣܘܒܪܢܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܩܪܒܐ ܒܒܪ ܒܝܬ
ܒܠܒܒ̈ܐ܆ ܘܐܘܪܬ ܠܢܡܘܣܐ ܐܪܒܐ ܕܡܘܠܕܢܐ. ܗܢܐ

[1] S ܫܘܝܐ. — [2] Sic codd.; lege ܘܒܬܫܡܫܬܐ (?).

ܡܬܚܠܡܝܢ ܒܡܫܡܫܢܐ ܠܘܬ ܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ
ܒܒܝܬܗܘܢ ܬܠܬܐ ܡܫܡܫܢܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܐܒܗܝܢ
ܕܒܡܫܡܫܢܐ ܒܠܚܘܕ ܘܠܒܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܕܒܚܐ: ܠܐ
ܐܚܪܢܝܢ ܒܒܝܬܗܘܢ ܒܚܘܬܐ. ܘܗܟܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܕܒܚܐ
ܡܫܝܚܐ. ܘܟܕ ܫܩܠܝܢ ܩܘܕܫܐ. ܡܕܒܚܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇ܝ ܕܡܢ
ܡܬܓܠܐ ܒܗ ܘܒܗ ܡܬܓܠܝܘܬܗ ܒܩܘܪܒܢܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܢܦܩܝܢ ܠܗ ܡܬܚܫܒܐ: ܒܪܡܫܐ ܡܬܟܢܫܝܢ ܚܝܠܗ
ܕܡܢ ܕܒܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܐܬܬܪܝܡܘ ܒܡܫܡܫܢܐ
ܘܒܐܪܙܐ ܩܕܝܫܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܘܐܬܬܪܝܡܘ. ܡܕܡ. ܬܘܒ
ܒܒܗ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘܝܢ. ܘܠܗ ܡܩܒܠܝܢ. ܘܗܘ ܡܒܣܡ
ܠܗܘܢ. ܒܕܓܠܘܢ ܐܦ ܗ̣ܢܘܢ ܒܬܪ ܒܪ̈ܝܐ: ܕܐܢܬܘܢ
ܠܦܘܩܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܒܗ ܪ̈ܘܚܢܐ: ܗܟܢܐ ܢܕܒܚܐ
ܒܗ ܚܝܠܗ ܕܡܫܡܫܢܐ[1] ܢܚܪܝܢ: ܘܡܩܘܒܠܐ ܕܐܪ̈ܙܘܗܝ
ܒܩܘܕܫܗ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܕܝܢ ܒܕ̈ܝܐ ܘܡܕܒܚܐ ܒܪ ܠܐ
ܫܪܘ ܢܘܪܐ: ܕܡܫܘܚܝܢ ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܒܠܗܘܢ ܪ̈ܘܚܢܐ ܐܝܟ.:
ܘܪܘܚܢܐܝܬ ܙܪܩ ܠܡܫܚܐ ܠܐܢܫܐ ܕܡܬܝܚ ܢܫܡܫܗ ܕܠܒܠ
ܢܬܬܪܝܡ. ܘܗܟܢܐ ܬܡܢ ܪܡܘܙܐܝܬ ܡܩܒܠܝܢ ܡܠܒܘܬܐ
ܒܪ ܡܩܒܠܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܟܠܠܝܢ ܗܒܢܐ.
ܦܘܒܐ ܠܢ: ܒܗ̇ܝ ܕܒܪ ܡܬܬܪܦܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ.
ܘܢܦܩܝܢ ܠܗܠܝܢ ܕܒܝܬܐ ܡܫܝܚܐ ܦܝܫܝܢ ܒܠܝܗܘܢ:
ܕܘܒܪܐ [2]ܐܚܪܢܐ ܕܒܝܬܐ ܡܬܪܙܙܝܢ ܒܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܡܩܠܩܠܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܓ̈ܠܝܐ ܦ̈ܓܪܐ ܕܐܬܬܪܝܡܘ
ܘܡܩܒܠܘ. ܠܠܝܐ ܕܝܢ. ܒܪ ܩܘܪܒܝܢ ܒܗ ܢܡܘܣܐ:
ܠܡܗܠܟܘ ܒܗܠܝܢ ܕܐܠܦ ܠܦܓܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܦܫܐ
ܒܗܘܢ ܬܬܕܪܫ. ܕܒܪ ܕܝܢ ܡܢ ܢܚܘܪ ܐܝܟܢ. ܡܟܐ
ܕܝܢ ܕܐܬܓܒܪܘ ܒܡܠܟܐ ܬܪܝܢܐ ܒܕܝܢܗ ܕܡܢ:
ܗܟܢܐ ܡܬܚܬܡܝܢ ܠܡܩܡ ܩܕܡܬܗܘܢ ܒܫܡܝܐ:
ܐܒܗܬܐ ܕܗܘ ܐܠܦ ܐܝܟܢ. ܘܢܩܦܐ ܠܒܪ̈ܝܐ ܘܠܡܕܒܚܐ.
ܘܒܪ ܗܪܟܐ ܐܬܓܠܝܘ ܓ̈ܠܝܐ ܕܢܦܫܐ: ܫܪܘ ܠܒܩܘܪܒܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܕܒܓܠܘܢ ܒܠܗ̇ ܬܫܡܫܬܗܘܢ ܠܬܠܬܐ

[1] S om. — [2] S om.

ܕܡܫܡܠܝܢ ܫܒܝܠܐ ܕܡܒܝܪ̈ܐ ܕܐܬܐܡܪܘ. ܒܬܠܬܐ
ܒܪ̈ܝܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܕܡܫܡܠܝܢ ܕܥܒܕܬ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܬܫ̈ܒܚܬܐ ܕܥܠܝ̈ܐ. ܕܒܬܠܬ ܒܪ̈ܬܐ ܠܡܪܝܐ ܫܦܝܪ.
ܕܒܐܝܡܡܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗܘܢ܆ ܒܗܿ ܕܡܠܐܟ̈ܐ
ܒܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܕܒܦܘܩܕܢܗ ܕܐܠܗܐ. ܫܘܒܚܐ. 5
⌈ܡܫܡܫܝܢ ܪܫ ܕܘܝܕ[1]. ܒܗܿ ܕܚܙܐ ܡܢ ܬܚܝ̈ܬܐ ܫܠܡܝܢ
ܠܘܬ ܥܠܝ̈ܐ. ܗܟܢܐ ܟܕ ܪܡܫܐ ܡܫܬܪܝܢ ܕܘܝܕ܆ ܒܪ
ܡܚܘܝ ܕܢܡܘܣܐ ܗܠܝܢ ܕܠܠܝܐ ܚܘ ܠܒܠܡܐ. ܘܕܐܠܦ
ܐܝܟ ܕܒܢ̈ܝܐ ܘܢܡ̈ܘܣܐ܆ ܕܡܚܘܬܐ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܐܚܝܕܝܢ܆
ܒܕܡܘܬ ܒܘܟ̈ܒܐ ܡܢ ܫܡܫܐ. ܠܠܝܐ ܕܝܢ܆ ܒܗܿ ܕܡܒܡܘ 10
ܒܢܡ̈ܘܣܘܗܝ ܕܡܘܫܐ ܢܒܝܐ ܕܫܦܝܪ ܦܠܚܘ܆ ܗܕܝܐ
ܘܗܘܘ ܠܒܪ̈ܝܢ ܬܘܒ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܒܗܿ ܕܐܬܡܒܝܢܘ
ܒܡ̈ܫܚܬܐ ܕܠܠܝܐ ܠܚܕܬܐ ܘܠܘܬ ܝܘܠܦܢܗ ܕܒܪܝ. ܕܢܝܚ
ܒܠܝܗܘܢ ܢܗܘܪܗ̇ ܕܝܕܥܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܘܝܗܒ ܘܐܫܬܒܠܘ
ܕܐܝܟ ܬܫܒܚܐ ܬܫ̈ܒܚܬܐ ܕܥܠܝ̈ܐ. ܕܒܬܠܬ ܒܪ̈ܬܐ 15
ܡܫܡܫܝܢ. ܘܒܪ ܒܝܘ ܕܢܦܫܗܘܢ ܚܫܒܘܗܝ ܠܫܡܝܐ
ܕܬܡܢ ܢܗܘܡܘܢ ܫܡ̈ܝܢܬܐ. ܦܪ̈ܨܘܦ ܒܗܘܢ ܒܪܬܐ
ܡܕܡܝܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ܆ ܘܒܡܫܗܿ ܦܪܫܘ ܟܠܗܿܬܐ܆ ܬܠܬܐ
ܗ̈ܠܠܐ. ܘܩܕܫܝܢ ܒܝܬ ܒܪܝܐ ܠܒܪܝܐ. ܕܫܘܝܐ
ܢܒܒܪܘܢ ܡܢ ܒܪܬܐ ܠܒܪܬܐ. ܘܒܪ ܡܬܡܒܝܢܝܢ 20
⌈ܠܡܪ̈ܟܒܬܐ[2]: ܡܢܡܝܢ ܒܡܡܘܢ. ܘܗܘܝܐ ܒܪܝܐ ܕܦܠܚܗ
ܩܢܝܢ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܦܠܚܘܬ ܫܡܝܐ. ܒܪ ܠܐ ܪܡܐ
ܠܗܘܢ ܕܒܥ̈ܒܕܐ ܬܠܬ ܘܫܬ ܘܬܫܒ ܢܫܠܡܘܢ ܐܝܟ.
ܐܠܐ ܫܡܗ̈ܐ ܗܠܝܢ ܩܒܠ. ܗܒܝܐ ܘܗܘܪܒܐ ܒܘܝܬܐ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܘܡܝܘܢܐ. ܒܪ ܒܗܿܝܘܢ ܬܫ̈ܝܬܐ ܠܐ ܐܒܪܘ 25
ܒܡܡܘܢ ܒܘܝܬܐ. ܒܗܿ ܕܒܝܢ ܕܘܒܪܐ ⌈ܡܠܐ̈[3]
ܩܠܝܠ ܒܡܢ ܐܬܝܗܘܢ ܒܪ ܪܘܝܐܝܬ ܢܐܝܢ. ܗܢܘܢ
ܡܪ̈ܟܒܬܐ: ܒܗܿ ܕܒܡܠܬܐ ܡܬܚܫܚܝܢ ܒܡܢ ܗܠܝܢ܆ ܗܿܝ
ܡܠܬܐ ܕܡܬܘܗܿ ܒܘܝܬܐ ܘܡܝܘܢܐ ܡܡܠܠܐ. ܒܪ ܬܘܒ

[1] A: ܡܫܪܝܢ ܕܘܝܕ. — [2] S ܠܡܪ̈ܟܒܬܐ. — [3] A ܡ̈ܠܐ.

ܘܠܡܚܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ܆ ܡܫܡܫܝܢ ܫܒܒܐ. ܫܒܒܐ ܢܩ̈ܕܡܝܢ
ܕܡܘܗܝ ܐܬܒܪܝ، ܚܠܡܐ. ܫܒܒܐ ܬܘܒ ܢܩ̈ܕܡܝܢ ܗܘ̇ܐ
ܕܡܫܐ ܟܦܘܪܐ܆ ܒܕܡܟܐ ܕܐܬܡܠܠ ܒܒܡܗ ⸢ܡܪܝܐ[1].
ܫܒܒܐ ܫܒܒܐ ܢܩ̈ܕܡܬܐ ܒܒ̈ܪ ܢܡܘܣܐ ܒܪ̈ܒܪܐ.
ܫܒܒܐ ܬܪ̈ܝܢܐ ܐܬܚܙܝܘ ܕܡܕܒܪܢܘܬ ܐܝܕܘ ܕܬ̈ܪܥܐ ܒܒܬܐ. 5
ܫܘܪܝ ܗܘܝܢ ܐܕܡ. ܘܫܘܪܝ ܫܘܚܝܢ ܢܘܚ. ܘܫܘܪܝ ܡܩ̈ܠܒܢܐ
ܐܒܪܗܡ. ܘܫܘܪܝ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ. ܘܫܘܪܝ ܒܢܝܘܬܐ
ܐܡܪܘܗܝ. ܘܫܘܪܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܕܘܝܕ. ܘܫܘܪܝ ܕܝܬܩܐ
ܚܕܬܐ ܕܡܫܝܚ. ܗܟܢ ܐܦ ܦܠܚܘܢ ܫܒܒܐ ܩܕܡ
ܡܬܐܬܝܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܒܪ ܒܠܗ ܕܗܘܐ ܠܬܠܬܐ 10
ܠܬ̈ܠܘܬܐ ܡܬܦܠܓܐ. ܬܠܝܬܝܘܬܐ ⸢ܐܩܝܡܝܢ[2]
ܒܫܒܝܥܝܘܬܐ. ܘܗܐ ܒܠܗܘܢ ܐܘ ܐܝܟܘܢ: ܘܐܦܠ
ܒܢܝ̈ܐ ܦܘܪ̈ܫܐ ܕܦܠܓܝܢ ܠܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܒܪܡ ܠܬ
ܒܗܘܢ ܕܕܠܐ ܢܡܘܣܐ ܡܡܠܠ. ܗܟܢܐ ܘܦܪܘܫ
ܒܠܗܘܢ ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܫܒܥܐ ܠܝܣܪܐܝܠ܆ ܕܗ̇ܝ ܬܗܘܐ 15
ܒܪܝܐ ܘܡܬܦܢܝܐ ܠܦܘܬ ܢܡܘܣܐ ܕܘܕܡ. ܘܠܐ ܐܠܦ ܐܝܟ
ܕܡܫܐ܆ ܕܗܒܢܐ ܒܡܫܘ ܘܗܒܢܐ ܝܠܘ. ܘܗܟܢ ܢܕ̈ܝܒܘܢ
ܦܘܫܘ ܠܡܪܝܐ. ܘܬܘܒ ܕܗܘܝܐ ܦܠܓܐܐ ܗ̇ܘ ܘܗܘܝܐ
ܕܒܝܐ ܗ̇ܘ. ܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܦܠ̈ܓܐ ܐܝܟ ܒܫܒܥܬܐ
ܐܬܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܢܝ. ܒܪ ܕܪ̈ܫ ܠܝ ܐܘܪܝܐ 20
ܕܡܘܒܠܐ ܠܫܡܝܐ: ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܝܘܣܦ ܘܝܠܕܐ
ܘܕܝܢܘܗܐ ܡܬ̈ܚܡܝܢܐ ܘܢܗܝܐ ܠܟܠܡܐ: ܕܐܝܟܢ ܗܠܝܢ
ܢܓܒܐ ܠܝܣܪܐܝܠ ܫܒܥܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܝܣܬ̈ܪܝܢܐ
ܕܟܠܘܡ̈ܪܐ܆ ܒܪ ܠܐ ܫܠܡܝܢ ܠܝܕ ܟܝܢ ܗܠܝܢ. ܐܝܟ
ܐܢ̈ܫܐ ܕܐܟܡܠܘܬܐ ܒܝܬ ܕܝܢܘܢ ܘܠܐܠܗܐ ܢܪ̈ܕܘܢ. 25
ܚܪ ܕܗܘܐ ܒܠܠܐ ܘܡܐܢܡܝܡܐ ܦܪܫܘ ܠܡܫܡܫܘ. ܒܪ
ܒܟ̈ܪܝܢ ܫܘܪܝܗ ܒܫܘܡܠܝܐ. ܘܫܘܠܡܗ ܒܕܒܢܐ ܐܚܪܝܐ.
ܘܒܫܘܡܠܝܐ ܫܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܕܡܬܦܫܡܝܢ
ܕܘܒܬ ܫܡܫܐ ܫܦ̈ܝܪܐ ܕܐܘܪܚܬܐ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ ܫܒܒܐ:

[1] S om. — [2] S ܩܝܡܝܢ.

ܢܡܘܣܐ. ܘܕܘܟܪܢܐ ܬܪܝܢܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܕܘܟܪܢܐ
ܬܠܝܬܝܐ ܕܢܡܘܣܗ ܕܡܫܝܚܐ[1]. ܗܢܝܢ ܘܠܚܝܐ ܐܢܫܝܐ.
ܬܠܬܐ ܫܘܠܦܐ ܐܝܬ ܕܢܦܩܝܢ[2] ܠܗ ܒܕܡܘܬܐ
ܕܡܫܬܡܠܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܒܪܝܬܐ ܘܡܘܬܐ ܘܩܝܡܬܐ.
5 ܬܘܒ ܒܪܢܫܐ ܩܕܡ ܡܝܬܘܬܐ ܡܢ ܒܬܪ ܒܪܝܬܐ
ܘܒܡܘܬܐ ܘܒܩܘܒܪܐ. ܘܒܕ ܒܗܠܝܢ ܕܠܗܘܢ ܚܪܝܢ܆
ܦܬܓܡܝܢ ܕܬܠܬܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܢܫܡܫ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܗܟܢܐ ܐܚܪܢܝܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܬܫܡܫܬܐ ܗܕܐ
ܒܬܘܬܐ ܡܛܦܣܐ. ܘܡܢ ܒܢܘܫܬܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ.
10 ܡܫܡܫܝܢ ܫܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ: ܠܦܘܬ ܫܡܫܐ ܩܦܪ̈ܐ
ܕܐܘܪܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܫܡܫܐ ܫܘ̈ܠܦܐ ܚܪܝܢ ܕܡܕܒܪ
ܒܬܟܠܐ: ܫܘܝܘܗ ܕܐܕܡ ܥܡ ܦܪܕܝܣܐ. ܘܫܘܝܘܗ ܕܢܘܚ
ܠܐܪܥܐ ܗܕܐ. ܘܫܘܝܘܗ ܕܐܒܪܗܡ ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܕܢܐ.
ܘܫܘܝܘܗ ܕܒܢܝܐ ܒܐܝܕ̈ܝ ܡܘܫܐ. ܘܫܘܝܘܗ ܬܘܒ ܕܒܢܝܐ
15 ܒܐܝܕ̈ܝ ܙܘܪܒܒܠ. ܘܒܬܪܗܝܢ ܡܫܝܚܐ. ܗܢܝܢ ܦܬܓܡܝܢ
ܫܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ. ܠܫܡܫܐ ܫܘܪܝܐ ܬܘܒ ܐܦ ܬܪܝܢܝܬܐ
ܕܦܠ̈ܓܢ ܗܟܢܐ ܡܬܦܠܓܐ: ܒܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܘܦܠܓܐ
ܘܒܠܝܡܐ. ܘܦܠܓ ܫܢ̈ܝܐ ܘܩܡܐ. ܘܠܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ
ܫܡܫܐ ܫܡܫܐ ܬ̈ܠܬܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܒܕ ܗܠܝܢ ܢܒܥܝܢ
20 ܦܬܓܡܝܢ ܫܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ. ܘܗܢܝܢ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܫܝܚܐ.
ܕܒܗ ܚܕ ܕܘܒ ܘܒܗ ܚܕ ܦܩܘܕܐ ܐܝܬܝܗܘܢ: ܕܕܘܟܪܢܐ
ܗܢܐ ܐܢ ܕܫܘܪܝܐ ܕܫܘ̈ܢܝܐ: ܘܐܢ ܕܬ̈ܠܐ[3] ܕܦܓܪܐ
ܘܪܘܚܐ: ܘܐܢ ܕܩܝܡܬܐ: ܕܒܗ ܡܕܡ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܐܢܝܢ ܟܠ ܙܒܢܐ ܬܫܡܫܠ ܐܢܘܢ: ܐܕܡ ܘܢܘܚ ܘܐܒܪܗܡ
25 ܘܡܘܫܐ ܘܙܘܪܒܒܠ ܒܡܫܝܚܐ ܚܕ ܐܢܘܢ. ܦܪܝܫܝܢ ܕܝܢ
ܒܡܕܝܡܘܬܐ ܘܐܝܢܝܘܬܐ. ܘܬ̈ܠܬܐ ܟܠܗܘܢ ܒܚܕ
ܒܪܢܫܐ ܐܢܘܢ. ܘܐܢ ܟܠ ܫܘ̈ܠܦܐ ܕܩܝܡܬܐ: ܟܠܗܘܢ
ܒܚܕ ܒܪܢܫܐ ܡܬܓܡܪܝܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܫܡܫܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܗܟܢܐ ܐܚܪܢܝܢ. ܟܕ ܚܝ ܢܦܩܝܢ ܠܒܬܘܬܐ

[1] A ܕܡܫܪܝܐ. — [2] S ܢܦܩܢ. — [3] Sic codd.; lege ܕܬ̈ܠܬܐ (?).

ܒܫܘܝܘܬܐ ܕܒܢܝܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܝܢ. ܕܒܢܝܐ ܕܝܢ ܘܠܘ ܕܫܘܥܒܕܐ:
ܒܗܿ، ܕܒܢ̈ܝܢ ܒܡܐܬܝܬܗ ܡܫܝܚܝܬܐ ˥ܠܘ ܒܠܚܘܕ[1]
ܐܣܬܒܠܘܗܝ. ܦܓܪܢܝ̈ܐ ܕܝܢ ܕܐܦ ܚܙܝܐ ܘܡܓܫܫܢܝܐ
ܡܪܐܘܗܝ. ܠܚܪܬܐ ܕܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܝ̈ܠܬܐ ܬܪܝܨܐܝܬ
ܡܬܝܗܒ. ܗܟܢܐ ܘܒܫܘܝܘܬܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܫܝ̈ܡܢܐ: ܒܗܿ،
ܕܗܕܐ ܡܐܬܝܬܗ ܡܬܦܩܕܢ: ܕܒܢܝܐ ܡܬܐܡܪ̈ܝܢ. ܘܐܝܟ
ܐܝܟ ܠܦܘܬ ܨܒܝܢܗ. ܘܐܦ ܫܘܠܛܢܐ ܕܗܠܝܢ ܐܝܬ
ܠܗ ܒܪܬܐ. ܐܠܐ ܒܫܘܝܘܬܐ ܘܫܘܟܢܐ ܫܘܝ ܒܠܗܘܢ.
ܫܘܒܚܐ ܕܝܢ: ܒܒܪܐ ˥ܕܡܒܠܘ[2] ܘܫܪܪܐ ܕܐܘܕܝܘ ܐܝܠܝܢ
ܕܗܝܡܢܘ ܒܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܪܙܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ:
ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܒܗܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܐܘܕܝܘ. ܒܪܘܙܘܬܐ:
ܒܩܘܬܐ ܕܓܒܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܬܠܬܐ ܩ̈ܠܠܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܗܟܢܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܟܕ ܚܢ ܢܦܩܝܢ ܠܫܡܫܐ ܡܬ̈ܩܪܐ
ܕܐܠܗܘܬܐ: ܘܠܒܢܝܐ ܘܗܠܝܢ ܕܢܩܦܝܢ ܠܗ: ܘܠܡܫܝܚܝܐ
ܬܪܝܨܐ ܘܠܒܢ̈ܝܐ ܕܢܦܩܝܢ ܠܚܝܐ. ܗܟܢܐ ܨܪܝܟ ܒܬܠܬܐ
ܩ̈ܠܠܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܝܢ ܠܫܒܚܐ ܡܝܬܪܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ.
ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܠܗ ܠܒܬܪܟܐ ܕܗܘܢ. ܟܕ ܠܫܒܚܐ ܦܘ̈ܠܓܐ
ܦܓܡܝܣܗ: ܕܒܢܝܐ ܫܒܘܚܬܐ ܗܘܐ ܫܒܚܠܗܘܢ.
ܬܪܝܢ ܡܢ̈ܝܢܐ ܡܩܠܣܐ ܐܡܝܢ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ. ܬܠܬܐ
ܘܫܒܒܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ: ܘܟܝܢ ܟܠܗܘܢ ܐܡܝܢ̈ܐ.
ܐܡܝܢܐ ܦܪܝܫܘܢ ܬܪܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܬܠܬܝܗܝ ܠܒܘܢ.
ܐܠܐ ܘܐܦ ܚܒܝܒܐ ܠܓܘܫܡܐ ܕܫܡܝܢܐ ܬܠܬܐ
ܡܢ̈ܝܢܐ ܐܡܝܢܐ ܠܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܩܘܪܒܐ: ܫܦܝܪܘܬܐ:
˥ܒܥܘܡܩܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܘܒܢܝܐ ܠܬܠܬܐ ܦܠܓܘܗܝ:
ܠܒܢܝܐ[3] ܕܓܒܪ ܘܕܡܐܟܢ ܘܒܬܒܪ. ܗܟܢܐ ܘܡܫܝܚܝܐ
ܕܬܠܬܐ. ܗܢܐ ܕܠܝܬ ܠܟܠ ܡܢܗ ܢܬܝܪ ܘܕܠܐ ܦܪܘܩ
ܡܢܗ ܡܬܝܚܕܝܢ. ܡܕܒܪܢܐ ܘܡܣܝܒܪܢܐ ܘܐܚܝܕܐ.
ܗܟܢܐ ܘܕܘܒܪܐ ܕܐܬܚܝܒ ܒܒܢܝܐ. ܐܟܡܐ ܕܒܡܫܝܚܐ
ܒܬܒܐ. ܬܠܬܐ ܐܬܝܗܘܢ. ܕܗܟܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܠܐ

[1] Desunt in S, et locus vacat. — [2] A om. — [3] S om.

ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܡܕܒܚܐ: ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܡܢ ܠܥܠ:
ܡܬܦܣܐ ܗܠܝܢ ܕܥܠܡܐ ܘܗܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ. ܦܪܫ ܗ̇ܘ
ܠܘܩܒܠܐ ܕܡܕܒܚܐ ܬܫܬܡܫ. ܘܒܗܕܐ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܢ̈ܡܘܣܬܐ ܚܫܝ̈ܡܐ܆ ܗ̇ܝ ܕܡܬܦܣܐ ܗܠܝܢ
ܕܬܠܝܢ ܒܡܕܒܚܐ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܐܝܬ ܕܡܢ ܗܘܠܠܐ 5
ܡܫܡܫܝܢ܆ ܘܐܝܬ ܕܬܠܬܐ: ܘܐܝܬ ܕܡܫܡܫܐ: ܘܐܝܬ
ܕܫܒܥܐ. ܘܗܢܘܢ ܕܡܢ ܗܘܠܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܕܐ ܐܡܪܝܢ.
ܕܡܢ ܠܟ ܕܘܒܪܐ ܢܫܘܒ ܟܠܡܐ ܗܘܐ ܒܢܝܐ. ܒܗܘܐ
ܕܘܒܪܐ ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܡܫܬܠܦܐ
ܕܡܫܒܚܘܬܐ ܘܕܬܘܕܝܬܐ ܦܠܝܓܝܢ: ܒܗ ܒܕܘܒܪܐ ܗܢܐ 10
ܫܘܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ: ܒܗܠܝܢ ܕܒܢܝܐ. ܠܘܬ ܬܘܕܝܬܐ ܐܘ
ܡܫܒܚܘܬܐ ܕܐܢܫܝܢ: ܕܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ⌐ܬܫܒ̈ܘܚܬܐ[1] ܥܠ
ܥܠܘ̈ܒܐ ܘܫܘܦ̈ܛܐ ܘܚܛ̈ܗܐ. ܘܥܠܝܗܘܢ ܗܠܝܢ ܦܘ̈ܕܐ
ܕܥܠ ܒܢܝܐ ܒܫܐܝܬ ܒܐܠܝܢ. ܘܐܦ ܢܘܩܬܐ: ܘܐܢ ܠܗ
ܥܠܝܗܘܢ ܫܘܝܢ ܒܕܝ̈ܢܐ ܕܥܠܝܗ̇: ܐܠܐ ܐܝܢܐ ܕܢܦܪ 15
ܕܒܢܘܬܐ ܡܫܠܡܐ ܐܝܬܘܗܝ܇ ܠܘܬ ܥܠܝܗܘܢ. ܗܢܝܐ
ܘܥܠ ܥܠܝܗܝܢ ܕܒܢܝܐ ܫܘܝܢ܆ ܡܐܠܦܐ ܘܡܘܕܥܐ ܘܡܫܒܚܬ
ܐܝܟܢܐ: ܥܠܝܗܘܢ ܬܚܘܡ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܗܠܝܢ ܐܠܗܝܬܐ
ܦܠܝܓܝܢ. ܘܦܘܠܓܐ ܕܐܝܬ ܒܗܘܢ܆ ܡܢܗܘܢ ܫܪܪܐ
ܡܛܘܠ ܒܐܠܗܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܒܦܪ̈ܝܢ. ܘܐܝܟ ܫܪܪܐ 20
ܒܬܘܕܝܬ̈ܐ: ܕܡܢܗܘܢ ܦܠܝܓܝܢ ܒܫܪܪܗ ܕܒܬܟܐ:
ܘܡܫܬܘܕܝܢ ܒܒܗܘܢ ܒܗܠܝܢ ⌐ܕܒܢܝܐ[2]܆ ⌐ܡܗܝܡܢܝܢ
ܠܢܡܘܣܐ ܕܒܢܝܐ ܦܬܓܡ̈ܐ. ܘܠܢܡܘܣܐ ܕܒܬܟܐ[3]: ܒܗ
ܡܠܘܬܝܢ ܒܒܗ: ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܗܘܠܠܐ. ܕܦܬܓܡܐ ܕܒܝܬ
ܒܢܝܐ ܢܩܘܡ. ܘܗܘܠܠܐ ܕܒܝܬ ܢܡܘܣܐ ܕܒܬܟܐ. 25
ܘܗܒܢܐ ⌐ܒܫܘܠܡ ܗܘܠܠܐ ܢܦܩܘܢ ܒܢܝܐ ܘܒܬܟܐ.
ܢܦܩܘܢ[4] ܡܐܬܝܬܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܕܐܬܐ ܘܫܪܐ ܡܢ ܗܠܝܢ
ܕܒܬܟܐ. ⌐ܘܦܪܘܩܢ ܡܢ[5] ܢܝܚܗ ܕܢܡܘܣܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ,

[1] A in sing. — [2] S ܕܒܬܟܐ. — [3] S om. — [4] Sic codd.; lege : ܒܦܬܓܡ̈ܐ ܘܗܘܠܠܐ ܒܢܝܐ ܘܒܬܟܐ ܢܦܩܘܢ ܘܒܫܘܠܡ [illegible] ܗܘܠܠܐ ܢܦܩܘܢ (?). — [5] Desunt in S, et locus vacat.

ܡܠܬܐ ܐܠܗܐ ܘܒܪܢܫܐ: ܐܝܟܢܐ ܒܪܘܬܗ ܕܡܫܝܚܢܐ
ܒܦܠܓܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܪܘܬܐ ܠܐ ܒܦܠܓܐ. ܡܕܡ ܩܢܘܡܐ
ܐܝܬܘܬܐ ܒܟܠܗ̇ ܘܦܫܝܛܘܬܐ. ⌐ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܒܪ ܗܘܐ
ܠܐ ܬܐܡܪ. ܐܚܪܬܐ ܠܐ ܦܪܘܣ. ܗ̇ܘ ܕܡܠܝܢ ܬܬܪܚܩ
5 ܢܕܥܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ. ܘܚܕ ܒܢܝܐ ܢܫܬܘܕܥ[1]. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܗܕܐ ܗ̇ܘܝܐ. ܠܘ ܢܕܥܬܐ ܠܡܫܪܪܘܬܐ ܡܬܝܗܒܐ ܠܝ.
ܐܠܐ ܢܕܥܬܐ ܗܕܐ ܕܝܘܡܢ ܡܫܬܟܚܐ ܡܢܝ. ܘܡܫܡܠܬ
ܚܠܦ ܝܘܩܪܐ ܗ̇ܘܝܐ ܠܝ. ܐܠܐ ܠܐ ܢܕܥܢܐ ܡܢܐ ܐܡܪ
ܠܗ ܠܗܢܐ: ܕܡܫܝ̈ܚܬܐ ܣܦܩܬ ܠܡܒܥܝܘ: ܘܡܢ ܠܠܫܢ̈ܬܐ
10 ܫܪܒ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܢܬܩܘܡ ܡܢ ܕܪܫܐ: ܘܢܐܬܐ ܠܡܕܪܫܐ
ܕܡܠܬܝ. ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܠܟ ܕܝܢܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ: ܢܘܗܪܐ
ܕܢܚ: ܘܢܘܗܪܐ ܕܢܚܝܫܗ: ܗܪܘ ܢܘܪܬܢܐ ܕܪܘ̈ܚܢܐ
ܘܒܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܒܪܘܟܘ ܒܠܗܘܢ: ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܠܗܘܢ
ܢܕܝܢ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܟܠ ܒܟܠ. ܘܡܢ ܦܘܡ ܒܠܗܘܢ
15 ܒܬܘܕܝܬܐ ܬܪܝܨܬܐ ܡܩܕܝܢ ܠܗ. ܘܕܡܫܡܫܢܐ ܡܬܐܡܪ:
ܕܐܦ ܬܪܝܢ ܕܝܢܐ ܕܒܐܝܬܘܬܗ. ܫܠܡܝܢ ܒܠܗܘܢ ܐܟܚܕ:
ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܘܒܢ̈ܠܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܐܠܗܐ. ܒܦܝܦܘܬ
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܪܘ̈ܚܢܐ. ܒܗ̇ܘ ܕܦܠܚܝܢ ܒܥܒ̈ܕܐ ܕܬܠܝܢ
ܘܡܬܒܠܠܝܢ ܒܫܘܒܚܐ: ܘܢܬܪܐܝܬ ܢܕܝܢ. ܡܢܘܢܐ
20 ܕܡܕܢܫܐ: ܝܘܬܪ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܟܒܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ: ܐܟܡܐ ܕܐܡܪܝܢ ܫܪܟܗ. ܘܗܠܝܢ ܡܦܠܠ
ܦܪܝܫܐ ܗܕܡ ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܡܒܝܢܐ
ܡܦܠܣܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܩܘ̈ܡܬܐ ܫܝ̈ܡܢܐ. ܗ̇ܘ ܕܝܢ
25 ܪܡܫܐ ܘܠܠܝܐ ܘܨܦܪܐ. ܘܠܡܒܢܐ ܠܐ ܢܦܩ ܐܦܣܘܣܐ
ܒܩܕܡܬܐ ܫܡ̈ܝܢܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܀
ܪܡܫܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇ܘ ܕܒܕܡܐ ܠܫܡܗ ܕܡܪܢ ܡܦܠܣܐ
ܬܫܡܫܬܗ ܘܩܘܪܒܗ ܘܫܠܡܗ. ܘܗܠܝܢ ܒܠܠܝܐ ܗܢܐ
ܗ̈ܘ. ܐܝܟ ܗܕܪܐ ܡܫܬܡܫ. ܠܠܝܐ ܕܝܢ: ܒܗ̇ܘ

[1] Haec in utroque cod. bis scripta sunt.

ܫܠܡܘܗ̇ ܡܠܦ̈ܢܐ ܕܡܘܕܝܢ ܘܡܫܠܡܝܢ ܠܗ̇. ܐܪܐ ܗܟܢܐ
ܐܝܬܝܗ̇ ܐܠܗܘܬܐ ܐܒܗܝܬܐ ܕܡܘܕܝܢ ܘܢܒܥܝܢ. ܡܗ̈ܝܡܢܐ
ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܐܘ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܘܐܝܟܢܘ̇
ܘܠܝܬܝܗ̇ ܐܚܪܢܝܢ. ⌈ܡܒܕܝܢ[1] ܕܟܠ ܚܕ ܡܢ ܗܘ̇ ܕܐܡܪ ܗܟܢܐ.
5 ܘܠܘ ܫܪܪܐ ܗܘ̣ ܐܠܐ ܦܘܚܡܐ. ܘܬܘܒ ܕܐܦ ܒܪܢܫܐ
ܫܘܚܠܦܐ ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܢ ܫܪܪܐ ܡܘܕܝܢ.
ܘܐܝܬܘܗܝ ܢܘܟܪܝܐ ܒܟܝܢܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܬܠܬܐ ܡܩ̈ܕܫܐ.
ܡܬܬܪܥܡܢܐ ܒܗܘ̇ ܢܘܟܪܝܐ ܢܕܟܬܐ ܗܕܐ: ܕܥܡ ܡܢܗ
ܡܬܬܪܥܡܢܐ. ܡܢܗ ܕܒܢܝܐ ܐܘ ܕܢܕܥܬܐ ܕܝܠܝ. ܘܐܝܟܢܘ̇
10 ܕܡܢܗ ܕܒܢܝܐ ܡܬܬܪܥܡܢܐ. ܐܫܬܠܦ ܡܛܠ ܐܠܗܐ.
ܘܐܦ ܫܘܠܦܗ ܠܒܪܝܬܐ ܗܘ̣ܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܥܡ ܬܠܬܐ
ܚܕ. ܘܗ̇ܝ ܕܝܠܝܕܘܬܐ ܘܢܦܘܩܘܬܐ
ܐܬܬܪܥܡܬ. ܡܒܕܝܢ ⌈ܒܢܝܐ[2] ܢܦܫܗ ܘܡܒܝܢܐ ܢܫܬܒܠܘܗܝ.
ܐܘ ܕܠܒܢܐ ܢܘܟܪܝܐ ܦܠܓܐ ܒܒܢܝ ܠܝܠܕܘܬܐ ܘܠܝܠܕܘܬܐ.
15 ܟܕ ܕܝܢ ܘܚܝܢ ܡܫܬܠܦܝܢ ܕܥܡ ܗܢܐ ܡܗܝܡܢܐ ܓܪܒ ܐܦ
ܗܘ̣. ܘܐܝܟܢܘ̣ ܕܗܕܐ ܗܟܢܐ ܗ̣ܝ: ܐܡܪܬ ܕܠܝܬܘܗܝ ܗܘ̣ܐ
ܚܝܢ: ܠܐ ܡܢܐ ܗܘ̣ܐ ܗ̣ܘ ܕܬܠܝܬܝܗ ܕܒܢܝܐ. ܘܗܘܐ ܐܦ
ܒܪܬܐ ܒܠܬܐ ܦܠܓܬܐ ܗܘܝ ܠܒܪܘܢܐ: ܕܒܒܪܬܐ
ܗܘܐ ܢܠܘܕܐ. ܘܫܠܡܐ ܢܬܠ ܠܐܪܝܘܣ ܘܒܒܢܘܗܝ ܢܫܠܡ:
20 ܕܡܘܕܐ ܕܐܒܐ ܠܚܘܕ ܡܬܘܡܢܐ: ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ
ܒܪܬܐ. ܒܐܢܐܝܬ ܘܕܠܐ ܦܘܠܓ ܐܝܬܝܗ̇ ܗܕܐ. ܐܠܐ
ܕܝܢ ܐܦ ܐܪܝܘܣ. ܠܐ ܡܘܕܐ ܕܡܫܠܡ ܗܢܘܢ ⌈ܘܒܢܝ̈ܐ[3]:
ܒܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܐܠܐ ܘܐܝܒܢܐ ܚܝܢ ܕܡܒܠܐ ܐܝܬܝܢ
ܡܒܬܪܝܢ: ܗܢܘܢ ܕܒܪ̈ܘܝܐ ܕܝܠܝ ܐܝܟܢ ܡܫܬܪܝܢ. ܐܠܐ
25 ܘܐܝܟܢܘ ܕܐܒܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘ̣ܐ ܢܠܘܕܐ ܒܝܐܝܬ. ܡܛܠܬܐ
ܕܡܢܗ ܢܠܘܕܐ ܕܠܐ ܙܒܢܐ: ܐܡܪܬ ܕܓܒܪ ܙܒܢܐ ܠܒܢܐ
ܠܐ ܡܒܬܪ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. ܡܛܠܬܐ ܐܠܗܐ
ܒܒܪܢܫܐ ܕܡܢܝܢ ܒܓܒܪ ܡܬܒܬܐ: ܐܘ ܒܪܢܫܐ
ܡܫܠܝܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܡܫܝܚܐ ܒܓܒܪ ܡܬܒܬܐ: ܗܢܘ ܕܝܢ

[1] A : ܗܟܢܐ ܕܝܢ. — [2] A om. — [3] A ܕܒܢܝ̈ܐ.

ܣܘܓܐܐ ܠܒܢ̈ܝܢ ܐܠܐ ܬܪܝܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܠܐ ܡܬܝܠܕܝܢ
ܘܦܣܩܝܢ ܗܒܠܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܝܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܒܒܢܗ
ܐܦ ܕܢܫܐ. ܒܪ ܠܢܫܬ ܬܪܬܝܢ ⸢ܠܦܘܪܐ ܐܘ ܡܕܡ[1]. ܒܬܪ
ܠܗܕܐ[2] ܣܢܕܝܢ ⸢ܕܢܬܬܕܝܫܘܢ[3]. ܘܒܪ ܢܦܩܝܢ ܪܘܚܐ ܗܢܘܢ
ܕܡܬܝܠܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܝܟܢܗܘ ܕܗܘ ܕܣܢܕܝܢ ܡܛܠ ܗܘ
ܕܢܬܬܕܝܫܘܢ ܚܕ ܒܒܪ ܐܝܬ. ܡܕܡ ܐܦ ܕܡܝܬܝܢ ܡܛܠ
ܕܣܢܕܝܢ: ܚܕ ܣܘܓܐܐ ܢܣܒ. ܘܗܒܠܐ ܬܪܝܨܘܢ ܠܐ
ܪܫܡ ܢܣܡܘܢ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܢܝܢܘܪܐ ܫܒܝܥܝܐ.
ܫܒܝܠܒܪܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܕܬܐ. ܒܒܐܪ̈ܐ
ܘܒܚܕܒܫܒ̈ܐ ܠܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܗ. ܘܗܒܠܐ ܫܠܝܛܝܢ
ܡܦܫܩܢܐ ܕܡܛܠ ܬܪ̈ܬܝܢ ܒܠ̈ܠܝܢ ܠܐ ܡܬܐܡܪ. ܚܕܐ
ܡܢ: ܒܗܝ ܕܚܕܒܫܒܐ ܡܬܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܡܪ̈ܝ. ܘܪܒܬ
ܫܒܝܚ ܘܦܐܝܐ. ܠܐ ܙܕܩ ܕܢܬܛܦܣ ܒܗ ܗܘ ܢܡܘܣܐ
ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ: ܐܠܐ ܬܠܡܛܐ ܠܦܘܩܕܢܗ
ܕܝܢ ܣܕܪܐ. ܘܬܘܒ ܥܠܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܠܒܫܐ
ܢܦܩ ܠܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܐܝܬ ܒܗ ܒܡܢܝܢܘܪܐ: ܠܡܐܡܪ
ܡܠܟܘܬܗ ⸢ܒܫܘܒܚܐ[4]. ܘܢܝܫܘܗܝ ⸢ܒܫ̈ܒܠܬܐ
ܕܦܪܘܠܐ[5]. ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܒܢ̈ܬ ܩܠܐ ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܡܠܟܐ.
ܐܠܐ ܡܛܠ ܝܠܕܬܐ ܕܡܕܡ ܫܒܝܚ ܒܒܪ̈ܝܘܗܝ. ܘܡܕܡ
ܒܚܝܘܬܐ ܦܫܛ ܢܫܘܒܚܘܗ ܕܝܠܗܘܢ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܦܫܩܢܐ
⸢ܐܒܪܗܡ[6] ܒܪ ܠܢܦܫܗ ܗܒܠܐ ܐܚܪܢ. ܒܗܝ ܕܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܒܡܢܝܢܘܪܐ ܐܚܪܢܐ. ܐܚܪܢ ܠܒܪ ܗܕܐ.
ܡܛܠ ܕܡܢܝܢܘܪܐ ܡܫܬܐ ܡܪ̈ܝ: ܠܝܬ ܕܢܫܒܘܗ ܬܡܢ
ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܐܠܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܒܪ
ܡܬܬܪܝܡܢܐ ܡܢ ܢܒܝܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܘܕ̈ܝܠܝܬܐ.
ܝܠܕܘܬܐ ܘܝܠܕܘܬܐ ܘܢܦܩܘܬܐ. ܘܒܚܕ ܐܠܗܐ
ܢܕܚܠ ܠܡܒܕܘܢ. ܗܘ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܠܐ ܢܦܠ ܬܚܝܬ
ܝܠܕܘܬܐ ܘܝܠܕܘܬܐ. ܗܕܐ ܕܠܐ ܢܕܒ ܐܢܫ ܐܢܐ ܐܝܟܢܐ

[1] Sic S; A : ܐܘ ܠܦܘܪܐ ܡܕܡ; lege : ܐܘ (ܐܬܪܐ vel) ܒܝܬܐ ܠܦܘܪܐ ܡܕܡ (?). — [2] S add. ܒܗܕܐ. — [3] S ܘܢܬܬܕܝܫܘܢ. — [4] S om. — [5] S om. — [6] A om.

ܘܕܒܢ̈ܝܐ ܠܝܬ ܗ̇ܘܐ. ܘܗܠܝܢ ܒܐܝ̈ܕܝ ܡܫܘܚܐ ܐܬܝܠܕܘ.
ܢܒܒܕ ܡܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܐܦ ܠܡܘܫܐ. ܘܬܪ̈ܝܢܘܗܝ ܠܒ
ܫܦܝܪ ܢܦܩܝܢ ܙܘܓܐ. ܒܪܡ ܗܢܘܢ ܕܦܣܩܝܢ ܚܬܝܪ ܚܬܝܬ.
ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܝܐ. ܒܗܢ ܫܘܠܡ ܡܢܝܢܘܪܐ ܢܦܩ
ܐܦܣܘܦܐ ܐܚܪܝ. ܘܡܕܠܩܝܢ ܢܘܗܪ̈ܐ ܒܠܗܘܢ. 5
ܘܡܠܟܐ ܗ̇ܘ ܐܦܣܘܦܐ ܘܡܫܪ̈ܐ: ܡܢ̈ܝܐ ܐܡܠܝܢ.
ܒܝܡܘܪ̈ܐ ܗܢܝܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܥܠܡܐ ܡܦܠܦܘ.
ܗܟܢ ܘܡܥܒܕܐ ܠܡܪܝܢ ܢܘܗܪ̈ܐ ܕܡܘܣܦܝܢ. ܘܐܦܣܘܦܐ
ܕܢܦܩ ܕܘܒܠ ܡܪܢ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܢܘܗܪܐ: ܕܗܒܢܐ
ܒܢܘܗܪܗ ܐܢܗܪ ܠܟܠܢܫ ܒܕܝܢܗ. ܘܒܠܗܘܢ ܫܦܝܪ̈ܬܐ 10
ܐܫܬܡܫ. ⌈ܫܡܝܐ[1] ܐܝܟܢ ܘܪܘܚܐ ܢܚܬ. ܘܡܠܐܟ̈ܐ
ܢܒܒܘ. ܡܢܝܐ ܕܝܢ. ܒܒܝܬ ܩܘܕܫܝܢ: ܒܕܘܒܠܬܐ ܕܡܠܟ
ܡܪܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܟܠܗ
ܒܠܗ̇ ܩܠܪܘܣ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܡܢ ⌈ܫܡܝܐ[2]: ܫܘܠܡܗ
ܕܡܪܢ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ: ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܪ 15
ܐܒܪܝܐ ܘܐܠܗܐ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܩܘܕܫܗ: ܩܕ̈ܝܫܬܐ
ܕܢܘܚܡܐ. ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܘܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܒܝܘܡܐ.
ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܒܠܒܗܘܢ: ܡܫܝܚܬܐ ܘܢܘܗܪܬܐ ܕܡܠܟ̈ܐ.
ܒܢܘܚܬܐ ܕܦܓܪܐ: ܕܝܢܐ ܕܡܪܢ ܕܒܗܢ ܒܢܝ̈ܬܐ.
ܕܒܕܓܠܘܢ ܗܪܟܐ ܠܓܠܝܢ ܩ̈ܐܠܐ. ܘܢܦܩ ܦܪܘܩܐ. ܩ̈ܐܠܐ 20
ܕܓܠܓܠܝܢ. ܕܒܠܡܥܒܕ ܡܬܓܠܓܠܐ ܒܕܝܢܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܘܠܝܬ
ܡܕܡ ܕܓܫܐ ܡܢ ܡܕܒܪܗܘܢ. ܦܪܘܩܐ ܕܢܦܩ: ܡ̈ܫܝܚܘܗܝ
ܕܡܬܓܠܝܢ ܒܟܠ ܒܠܗܘܢ ܡܠܝܠ̈ܐ. ܕܒܕܓܠܘܢ ܐܝܬ
ܕܦܣܩܝܢ ܡܕܡ ܒܫܘܬܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ. ܒܕ ܐܝܠܝܢ
ܕܦܣܩܝܢ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܦܘܪܩܢܐ 25
ܕܓܘܐ ܕܘܕ̈ܝܐ ܘܕܫܟ̈ܝܢܐ. ܒܪܡ ܕܢܫܐ ܠܘ ܗܟܢ. ܘܕ̈ܝܢܐ
ܢܗ̇ܪܝܢ ܘܫܦ̈ܝܪܐ ܡܫܬܢܝܢ. ⌈ܘܠܐ[3] ܫܘܝܢ ܗܪܟܐ ܒܕܝܢܐ.
ܕܐܝܢܐܝܬ ܦܣܩܝܢ ܒܝܬ ܡܫܝܚܬܐ ܠܕܝܢܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܘ ܚܕ

[1] Sic codd.; lege : ܐܝܟ ܡܢ ܫܡܝܐ (?). — [2] S om. — [3] Sic codd.; lege ܘܕܠܐ (?).

ܫܡܝ. ܒܩܝܡܬܐ ܕܫܘܠܡܝ. ܘܒܫܘܪ̈ܝ ܕܡܐܡܪܐ ܒܡܘܫܐ
˹ܐܡ̈ܪܝܢ[1]. ܘܒܢܝܢ ܠܗ. ܐܒܕܝܢ ܕܚܘܒܐ ܘܒܝܬ ܒܥܠܬܐ
ܐܒܘܬܗ ܠܒܢܝܢ. ܘܗܒܝܐ ܒܒ̈ܪ ܩ̈ܝܢܬܗ. ܒܒܕܩܐ
ܠܒܢܐ ܕܒܬܪ܆ ܕܬܘܒ ܬܫܒܚܬܐ ܐܚܪܬܐ ܢܦܩܘܢ.
ܘܗܢܝܢ ܕܒܢܝܢ ܠܒܕܩܐ ܟܠܗ ܒܟܠ ܐܘܡܢ̈ܘܬܗ. ܒܪ
ܠܟܠܗܘܢ ܕܒܕܡܘ ܢܨܘ̈ܬܐ ˹ܕܡܫܠܡܢܘܬܐ[2] ܢܫܒܘ ܠܗܘܢ.
ܒܗ̇ ܕܐܬܡܪܫܘ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ ܡܢܗܘܢ
ܠܬܫܒܚܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ. ܒܪ ܫܘܦܠܝܢ ܒܪ ܕܪܫ ܠܡܫܘܚܐ
ܕܒܢܝܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ ܢܫܡܥܝܗ.
ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫܝܫܐ ܫܬܝܢ ˹ܒܒܝܬܗ[3] ܘܡܫܡ̈ܫܢܝܢ
ܕܡܐܡܪܐ. ܒܪ ܒܗܕܐ ܕܡܘܫܐ: ܕܗ̣ܘ ܗܘ ܟܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ
ܐܝܟ ܕܒܢ̈ܝ ܫܬܝܢ ܒܪܫ ܒܗܡܢܐ. ܒܗ̈ܢܐ ܕܝܢ: ܩܫ̈ܝܫܐ
ܕܦܠܝܘ. ܕܡܐܡܪܐ ܦܘܪܫܢܐ ܕܡܬܓܒܪ ܒܝܢܐ ܠܓܒ̈ܪܐ
ܘܠܢܫ̈ܐ. ܕܒܢܐ ܕܝܢ ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܪ̈ܘܚܐ. ܡܕܒܪܢܐ
ܕܠܗܘܢ ܕܐܬܝܗܘܢ ܒܡܫܪܐ ܦܬܓܡ̈ܐ: ܟܠ ܒܪܬܗ
ܕܐܕܡ܆ ܘܒܡܫܪܐ ܕܗ̈ܢܝܢ ܕܒܕܩܐ ܠܦܘܩܕܢܐ. ܢܬܒ
ܒܡܬܪܗ: ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܢܘܚ. ܘܢܠܦ ܡܢ ܗܕܪܐ
ܕܦܬܓܡ̈ܘܗܝ: ܫܬܒ ܒܡܬܪܗ: ܘܒܛܠܠܗ ܕܐܠܗܐ ܓܢܝܢ
ܕܡܒܘܠܐ: ܒܗܝ ܫܪܒܐ ܕܦܬܓܡ̈ܐ. ܕܗ̣ܘ ܗܘ ܣܘܒܪܢܐ
ܕܫܘܕܥܝܢ. ܒܪܝܟ ܢܦܫܝ: ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܐܒܪܗܡ. ܫܒܘܚ
ܒܒܕ̈ܘܗܝ܆ ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܕܡܘܫܐ ܘܕܟܠܗܘܢ
ܢܒ̈ܝܐ ܕܒܬܪܗ. ܕܒܓܠܗܘܢ ܐܝܬ ܕܦܣܩܝܢ ܒܬܪ ܒܪܟܝ
ܢܦܫܝ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ. ܒܪ ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܦܣܩܝܢ
ܗܒܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܫܘܪܝܐ ܟܢ ܕܢܒܘܗܐ ܠܘܬ ܐܒܪܗܡ
ܗܘܐ. ܘܫܘ̈ܘܕܝܐ ܘܓܠܘܝܬܐ ܒܗܡ ܐܫܬܢܝܬܐ. ܠܐ ܕܝܢ
ܙܕܡ ܕܬܪܝܢ ܫܘ̈ܝܢܐ ܢܒܒܪ ܠܢܒܘܗܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܡܦܠܓܝܢ
ܗܒܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܐܦ ܗ̣ܘܐ ܒܘܠܒܢܐ ܘܓܠܘܝܬܐ ܠܘܬ
ܐܒܪܗܡ. ܐܠܐ ܢܒܘܗܐ ܘܦܘܩܕ̈ܢܐ ܘܡܫܒܝܢܢܐ

[1] Sic codd.; lege ܐܡܪ (?). — [2] S om. — [3] Sic codd.; sed ܒܡܕ̈ܝܐ procul dubio legendum est.

ܡܕܒܪܢܐ ܡܫܒܚܢ܆ ܕܡܕܒܠܐ ܕܘܒܪܗ ܩܘܕܫܝܢ ܕܠܗܘܢ.
ܘܕܘܒܪܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܗ̇. ܗܘܠܠܐ ܬܪܝܢܐ: ܒܬܪ
ܕܡܬܦܪܫܝܢ ܡܢ ܩܘܕܫܝܢ܆ ܘܡܬܕܪܫܝܢ ܒܚܝܠܐ ܪܘܚܢܐ
ܘܐܠܗܝܐ ܒܕܒܪܐ ܕܠܓܠܝܢܐ ܡܫܬܘܢ. ܗܘܠܠܐ ܕܬܠܬܐ
ܕܫܡܪܐ: ܕܐܝܟ ܗܢ ܕܒܟܬ ܒܦܓܪܗ ܡܘܬܐ ܒܝܫܐ ܒܬܪ
ܡܘܠܝ ܚܛܝܬܐ܆ ܘܡܫܡܫܐ ܠܦܪܬܐ ܕܩܝܡܬܐ. ܘܢܓܪ
ܟܠܗ ܕܘܒܪܐ ܕܬܘܒܝ ܡܫܬܡܠܝܐ: ܐܝܟ ܕܡܢ ܠܟܠ
ܪܫܡ ܒܡܫܡܫܬܐ. ܘܗܢܐ ܡܫܒܚܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܠܠܐ
ܟܠܗܘܢ ܬܓܡܐ ܕܒܪܬܐ܀

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀ ܠܒܪܢܫܐ
ܒܬܪ ܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ ܠܐ ܦܩܕ ܚܫܝܫܐ ܢܫܒܘܩ
ܕܢܐܡܪܝܢ ܢܟܐ. ܐܠܐ ܡܐܡܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܡܟܝܠܐ
ܡܦܠܣܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܓܪܐ܀
ܡܛܠ ܕܚܕܪ ܒܠܒܐ ܘܫܪܝ، ܕܘܒܪܐ ܚܕܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ
ܚܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܡܠܟܘܬܐ ܕܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܐܝܬܝܗ̇: ܘܗܢܘ ܒܩܘܡܗܘܢ ܬܫܒܘܚܬܗܘܢ.
ܗܒܢܐ ܡܦܠܣܝܢ ܐܦ ܗܫܐ. ܢܠܦ ܕܢܗܐ ܒܟܠ ܡܘܬܒܐ
ܐܡܠܟ: ܕܒܘܪܘܬܐ ܡܫܘܕܝܢ. ܫܘܠܛܢܐ ܕܓܒܪܐ
ܓܒܪܐ ܗܘܐ ܗܫܐ. ܘܡܠܦܢܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܡܫܪܢ.
ܒܕ ܒܢܝܐ ܦܓܪܐܐ ܕܩܝܡܬܐ ܡܚܝܐ ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ. ܘܐܒܝܢܐ ܕܒܠܒܒܗܘܢ ܕܬܡܢ ܗ̇ܘ ܡܫܬܒܠܢܐ ܗ̇ܘ
ܒܢܝܗ. ܘܠܘܬ ܬܡܢ ܡܕܒܪ ܕܢܒܘܪ ܘܕܪܒ: ܗܒܢܐ ܘܐܦ
ܦܬܓܡܐ ⌈ܕܡܐܡܪܐ[1] ܫܘܝ. ܒܗ̇، ܕܒܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ
ܘܡܠܐܟܐ: ܘܐܦ ܣܓܝܐܝܢ: ܒܝܕܐ ܩܘܡܬܐ ܡܫܒܠܢܬܐ
⌈ܫܘܝ[2]. ܒܕ ܠܘܬ ܬܡܢ ܐܪܒܥܐ ܘܒܢܝܐ: ܘܠܐ ܩܒܠܐ
ܘܛܠܝܐ. ܐܠܐ ܚܕܐ ܩܘܡܬܐ ܡܫܒܠܢܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ܆
ܒܢܝ ܕܡܘܬܐ ܕܩܘܡܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܪܝܫܝܢ ܕܝܢ ܒܢܝܐ
ܐܚܪܢܐ ܡܢ ܚܕܕܐ. ܠܘ ܒܩܘܡܬܐ ܡܬܚܫܒܝܢ: ܐܠܐ
ܒܒܘܫܡܐ. ܗܢܝܢ ܘܐܦ ܒܠܗܘܢ ܦܬܓܡܐ ܕܡܐܡܪܐ

[1] S om. — [2] S ܗܘܝܢ.

ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܚܡܫܐ ܩ̈ܠܠܐ ܡܙܓ̈ܝܐ: ܚܡܫܐ
ܦܫܝ̈ܛܐ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܒܡܢܝܢܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܕܒܪܘܟܬܐ
ܕܒܒܪ̈ܝܬ: ⸢ܕܡܫܘܚܬܐ[1] ܕܬܘܠܕܬܐ ܕܒܒܪ̈ܝܬ ܡܬܦܫܩܝܢ. ܬܘܒ
ܕܝܢ ⸢ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܣܝ̈ܪܐ[2] ܕܦܘܡܒܥܐ: ܒܠ ⸢ܐܪ̈ܒܥܐ
5 ܕܡܕܒܪ̈ܐ: ܐܪ̈ܒܥܐ ܕܝܢ[3] ܕܡܕܒܪܐ ܕܡܡܕܒܪܢܐ. ܘܕܡܕܒܪܐ
ܕܝܫܘܥ ܒܪ ܢܘܢ ⸢ܘܕܕܝ̈ܢܐ[4]. ܘܕܡܕܒܪܐ ܕܫܡܘܝܠ ܘܕܫܐܘܠ.
ܘܕܐܡܪܝܢ ܒܡܫܝ̈ܚܘܬܐ ܕܠܠܝܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܕܒܒܪ̈ܝܬ:
ܕܡܫܘܚܝܢ ܬܘܒ ܕܗܘ ܕܬܘܠܕܬܐ ܕܒܒܪ̈ܝܬ ܡܬܪܘܝܢ: ܘܐܦ
ܒܡܢܝܢܐ ܐܪܒܥܐ ܕܝܢ ܗܘ. ܡܢܝܢܐ ܕܐܡܪܝܢ: ܕܡܫܠܡܘܬܗ
10 ܕܫܐܘܠ: ܕܒܐܝܘܬܐ ܐܫܬܕܪ. ܬܫܒܘܚܬܐ: ܠܒܝܬܗ
ܕܕܘܝܕ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ ܚܡܫܐ ܩ̈ܠܠܐ ܡܙܓ̈ܝܐ: ܚܕ ܒܠ
ܘܒܝܬܗ ܕܕܘܝܕ. ܘܐܚܪܢܐ ܒܠ ܫܠܝܡܘܢ. ⸢ܘܐܚܪܢܐ[5] ܒܠ
ܡܠܟ̈ܐ ܕܐܝܣܪܝܠ ܘܕܝܗܘܕܐ: ܥܕܡܐ ܠܫܒܝܐ ܕܒܒܠ:
ܕܐܫܬܒܝ ܝܣܪܝܠ[6]. ܘܐܚܪܢܐ ܒܠ ܫܒܝܐ ܘܫܘܒܐ. ܘܗܢܐ
15 ܐܚܪܢܐ ܒܠ ܒܝܬܐ ܕܫܒܝܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܒܡܫܝ̈ܚܘܬܐ
ܕܦܫܩܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܗܢܘ ܕܝܢ: ܡ̈ܠܐ ܕܓܒܪܝܠ ܕܠܘܬ
ܙܟܪܝܐ. ܕܡܪ̈ܝܢ ܒܠ ܕܡܒܪܐ ܐܘܢܓܠܝܐ ܘܒܠ ܕܝܠܕܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܐܪܒܥܐ ܕܝܢ ܐܣܝ̈ܪܐ: ܚܕ ܒܠ ܒܝܬܐ ܕܦܘܢܝܐ
ܘܚܕ ܒܠ ܡܡ̈ܠܠܐ. ܘܚܕ ܒܠ ܒܩ̈ܢܝܐ. ܘܚܕ ܒܠ ܒܝܬܗ
20 ܕܢܘܚܡ. ܘܐܡܪܝܢ ܒܡܫܝ̈ܚܘܬܐ ܕܡܫܬܠܡܐ ܡܕܡܝܐ ܕܒܕܬܐ:
ܕܡܬܦܩܕܝܢ ܕܢܘܚܡ ܕܦܪܘܩ. ܘܐܦ ܡܢܘܢܐ ⸢ܐܘ ܫܘܒܚܐ[7]
ܘܬܫܒܘܚܬܐ: ܐܝܟ ܠܦܘܫܐ ܕܪܘܫܡ ܡܢ ܠܒܠ. ܘܦܫܘܩܐ
ܕܡܬܠܒܫܐ ܗܪܟܐ. ܐܟܡܢ ܕܗܘܝܢ ܢܫܝ̈ܪܐ ܒܕܘܒܪܐ
ܗܢܐ ܡܢ ܒܥܠܡܐ ܐܡܝܢܬ ܢܦܫܗܘܢ ܕܒܝܐܝܬ: ܕܢܚܘܢ
25 ܢܛ̈ܪܐ ܫܒܝ̈ܚܐ ܕܦܩܘܕ̈ܝܐ ܐܘܢܓ̈ܠܝܐ: ܒܡܬܠܒܫܐ ܗܢܐ
ܒܝܬܝܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܠܘ ܢܦܫܐ ܐܟܪ̈ܝܢ: ܐܠܐ ܡܪܘܢܐ
ܦܪ̈ܐ: ܕܡܬܠܒܒ ܠܗܘܢ ܒܠ ܕܡܒܪܐ ܗܢܐ ܡܕܝܫܐ.
ܡܛܠ ܕܝܢ ܡܢܬܝܢ ܕܗܠܝܢ ܚܕ̈ܬܬܐ ܢܬܠܘܢ. ܘܗܠܠܐ

[1] S ܕܡܫܘܚܝܢ. — [2] A ܐܣܝ̈ܢܐ. — [3] S om. — [4] S om. —
[5] S om. — [6] Sic. — [7] A ܘܫܘܒܚܐ.

ܫܪܝ، ܒܛܠܝܘܬܗ ܕܝܢ ܡܕܪܫ ܡܕܪ̈ܫܐ ܕܝܢ ܐܬ̈ܝܩܐ ܫܦ̈ܝܐ
ܘܢܦ̈ܫܐ. ܘܐܬܪܒܝ ܒܝܕ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܫܪܝ، ܒܝܕ ܕܝܠܗܐ
ܫܢܬܐ. ܕܢܬܠܗ ܠܟܠ ܥܡܡܐ ܒܝܕ ⌐ܒܘܪܟܐ[1] ܕܢܦܩ: ܕܐܦ
ܠܒܢܝܗ ܐܒܪܗܡ. ܗܒܢܐ ܘܒܢܝܗܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܗܪܟܐ
ܒܩܫܝܬܐ. ܘܒܢܝܗܘܢ ܠܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܡܪܝܢ:
ܒܒܝܬܗ ܕܡܪ̈ܝ ܦܫܘܪ، ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡܫܝܚܝ ܒܗܝܢ.
ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ ܥܘܒܕܐ ܫܘܒܚܝܢ. ܕܡܡܠܠܐ ܒܠܘ̇
ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܢܦܫܐ. ܘܒܪܘܪܘܬܐ:
ܘܢܩܦܘܬܐ ܘܒܝܢܘܬܐ ܕܥܠܡܐ ܘܫܐܠܬܐ ܕܒܠܗ ܠܗ ܕܟܠ
ܝܠܕ̈ܐ. ܗܕܐ ܕܒܪܝܫܐ ܢܦܪܝܗ̇. ܡܠܬܐ ܕܫܡܥܐ: ܐܝܟ
ܕܥܡ ܠܟܠ ܐܡܝܪ ܠܝ: ܒܗ ܢܦܠܐ ܕܐܡܪ̈ܝܢ. ܘܒܝܬܗ ܕܒܪ
ܐܒܕܢܐ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܒܠܠܢܐ ܕܫܒܫܒܐ ܬܠܬܐ ܗܘ̈ܠܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܒܗ ܡܫܪܝܢ ܕܝܢ ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܒܫܘܪ، ܕܘܒܪ.
ܘܒܫܒܫܒܐ ܡܫܠܡܝܢ ܠܗ܆ ܒܗ ܐܡܪܝܢ. ܕܒܠܗ̇
ܫܒܘܚܬܐ ܒܠܗ ܒܠܒܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܗܢܘ ܕܝܢ ܫܠܬܐ
ܐܠ̈ܦܐ. ܘܢܘܚܡܗ̇ ܕܡܝܬ̈ܐ. ܘܗܒܢܐ ܒܠ ܢܘܡܐ ܒܪܢܐ ܚܕ
ܡܢ ⌐ܫܒܒܐ[2] ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܒܫܒܫܒܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܐܚ̈ܪܢܐ. ܕܡܬܦܫܝܢ ܡܢܬܐ ܕܗܘܢܐ ܒܫܒܫܒܐ.
ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܗܡܢ̈ܐ ܕܚܝ̈ܪܐ ܕܢܦܫܗܘܢ ܦ̇ܪܫܘ ܠܐܠܗܐ
ܗܒܢܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܬܫܒܚܬܐ ܒܩܘܒܠܐ ܕܫܒܫܒܐ
ܘܬܪܒܝܬ ܒܠܠܝܐ. ܘܦܩܘܕ ܒܬܪ ܚܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ
ܕܩܘܒܠܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܒܘܢܝܬܐ ܕܪܡܫܐ ܕܒܪܘܟܬܐ
ܕܒܒܪ̈ܝܬ. ⌐ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܪܒܥܐ[3]. ⌐ܘܒܠܠܝܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܚܡܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ[4]. ܘܐܡ̇ܪܝܢ ܒܩܘܝܬܐ ܕܡܬܐܡܪ̈ܢ
ܒܡܪܝܐ ܕܐܘܚܠܘܗܝ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܡܪܝܢ
ܒܫܘܬܐ ܕܡܘܬܒܐ ܡܕܡܝܐ ܕܒܒܬܐ. ܘܡܢ ܦܩܦܝܢ.
ܘܡܢܡܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܬܪܝܢ ܦܫܝܛܐ. ܘܚܕ ܒܡܠܬܐ
ܕܫܡܪܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܒܩܘܝܬܐ. ܒܗ ܗܒܢܐ ܪܡܫܐ ܠܗܘܢ

[1] S ܒܘܪܟܐ. — [2] S ܫܒܘܒܐ. — [3] A om.; post haec desiderantur, puto, in utroque cod. sequentia : ܘܐܡ̇ܪܝܢ ܒܩܘܝܬܐ ܕܠܠܝܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܕܒܒܪ̈ܝܬ; vide infra, p. 211. l. 7. — [4] S om.

ܕܡܘܫܐ. ܗܕܐ ܒܒܘܫܦܐ ܡܫܠܡܢܐ ܚܙܬܗ.
ܘܡܦܪܗܣܢܐ ܒܫܘܪܝܗ. ܘܗܘܠܠܗ ܡܫܪܐ ܒܪܠܬܝܬ
ܘܠܟܠ ܡܬܬܪܝܢ. ܒܗ ܒܡܦܪܗܣܢܐ ܕܫܘܪܝܗ. ܡܦܪܗܣܢܐ
ܕܐܬ̈ܬܐ. ܒܒܘܫܦܐ ܕܚܙܬܐ: ܦܘܪܩܢܐ ܕܝܣܪܝܠ.
5 ܕܠܒܗ ܠܐܠܗܐ ܘܡܒܝܪܘ ܢܡܐ ܘܡܟܒܕ ܦܪܒܘܢ. ܗܘܠܠܐ
⌐ܕܡܫܒܪܬܐ[1] ܝܚܝܐܝܬ ܘܡܬܬܬܪܝܢ.⌐ ܒܒܡܐ[2] ܕܡܫܒܪܐ
ܒܡܝܬܠܬܐ ܘܡܬܝܚܠ ܘܡܬܬܪܝܢ. ܝܡܫܝܚܐ[3]. ܡܪܘܐ
ܡܒܗ. ܫܘܪܝܗ ܡܒܝܒܐ ܘܫܘܐܐ. ܘܫܘܠܡܗ ܡܬܬܪܝܢܡܐ.
ܘܗܘܠܠܗ ܠܟܠ ܙܕܩ ܘܠܐ ܝܢܬ: ܕܘܝܕ ܕܡܢ ܒܡܬܪ ܒܢܝܐ
10 ܐܬܒܪܘ. ܘܡܠܠܐܝܬ ܒܬܪ ܫܐܘܠ ܐܡܠܟ. ܘܫܘܕܝܐ
ܫܒܠ ܕܠܠܡܝܢ ܢܡܠܟ ܒܘܪܣܝܐ. ܒܫܘܪܝܗ ܕܡܦܪܗܣܢܐ
ܘܝܡܐ: ܫܘܪܝ ܠܒܝܬܗ. ܒܫܘܠܡ ܦܬܓܡܐ: ܒܗ ܐܡܠܟ
ܘܐܬܝܒܫ. ܗܘܠܠܐ: ܫܘܕܝܐ ܕܠܘܬܗ: ܕܝܡܠܟ
ܒܡܠܒܘܬܐ ܠܟܠܡ. ܫܬܬܝܬܐ. ܐܪܝܡܢ. ܕܒܘ̈ܠܓܐ
15 ܡܫܬܡܫ: ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܫܘܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܦܬܓ̈ܡܐ
ܒܝܫܘܬܐ. ܘܒܝܪܬܗ ܕܐܝܪܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܗܘܠܠܐ ܕܝܢ
ܡܒܝܒܐ ܘܡܬܫܒܚܢܐ. ܕܒܘ̈ܠܓܐ: ܡܬܠܠ ܕܟܠ ܬܪܝܢ
ܦܪ̈ܘܦܐ ܡܢܢ. ܐܦ ܝܠܘ ܘܒܪܝܐ ܢܒ̈ܝܐ. ܟܠ ܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܡܬܝܒܝܢ. ܕܗܢܐ ܕܝܢ ܡܒܝܢ ܡܠܒܘܬܐ. ܐܝܪܐ
20 ܒܗܘܬܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܘܡܪܟܒܠ ܘܫܘܒ ܒܪ ܝܘܙܡ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܫܘܠܡܗ ܕܡܕܒܪܢܐ ܙܡ ܡܠܝܠ: ܗܟܢܐ
ܡܬܬܪܐ ܒܗܘܬܐ ܡܕܒܪܢܬܐ. ܘܐܝܪܬܐ ܕܡܪܢ.
ܚܙܬܗ ܕܐܝܪܐ ܕܡܒܝܒܐ ܐܦ ܡܬܫܒܚܢܐ: ܕܡܬܡܒܢ
ܙܒܢܐ ܕܡܠܒܘܬܐ ܬܝܚܬ ܒܗܘܬܐ ܒܕܡܐ ܠܒܝܬܗ
25 ܕܡܪܢ. ܕܗܘܠܠܐ ܡܬܫܒܚܢܐ ܗ̇ܘ ܘܡܝܓܠܐ. ܕܗܒܢܐ
ܬܝܚܬ ܒܬ̈ܒܡܐ ܡܫܬܠܡܝܢ. ܘܐܬܡܝܐܝܬ ܙܟܝ ܘܡܬܕܒܪܢ
ܘܠܐܠܗܐ ܒܒܠܒܢ ܫܐܠܝܢ. ܫܡܝܫܘܬܐ ܕܝܢ ܫܡܝܫܐ
ܡܫܬܠܡ. ܗܟܘ ܡܫܝܚܐ ܒܢ ܕܠܗܘܢ ܕܡܕܒܪܢܗ. ܘܠܟܠ
ܫܡܥܐ ܫܘܠܡܗ: ܘܗܘܠܠܗ ܠܟܠ ܫܒܝܢ. ܗܟܢܐ ܘܢܘܚܢ.

[1] Sic codd.; lege ܕܡܫܒܪܐ. — [2] A ܒܕܡܐ (sic). — [3] Sic.

ܚܙܝܢ ܕܬ̈ܠܠܐ: ܬܫܒܚܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܘܚܙ ܬܓܡܪܐ ܐܪܝܐ.
ܟܦܠܓܐ ܕܫܟܒܐ ܘܬܠܬܐ. ܒܪ ܒܡܝܢܐ ܡܦܠܣܐ
ܒܬܘܬܐ ܘܫܪܬܐ ܡܦܠܓܝܢ. ܒܡܘܬܒܐ ܡܪܡܝܐ ܘܕܡܘܬܐ
ܫܟܒܐ. ܠܦܘܬ ܕܝܡܘܣܐ ܡܢܨܪ ܠܫܟܒܐ. ܒܡܘܬܒܐ
ܬܪܝܢܐ ܬܠܬܐ ܠܦܘܬ ܕܫܪܬܐ ܒܡܠܘܣܐ ܠܬܠܬܐ. ܬܘܒ
ܕܝܢ ܡܪ̈ܟܝܢܬܐ ܡܪܡܝܢܬܐ ܕܐܕܡ. ܬܪܝܢܘܬܐ ܕܢܘܚ.
ܬܠܬܝܬܐ ܕܐܒܪܗܡ. ܘܪܒܝܥܝܬܐ ܕܡܘܫܐ. ܚܡܝܫܝܬܐ
ܕܕܘܝܕ. ܫܬܝܬܝܬܐ ܕܙܘܪܒܒܠ ܘܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ.
ܕܒܕܓܠܘܢ ܡܪ̈ܟܝܢܬܐ ܗܕܐ ܒܙܘ̈ܓܐ ܡܫܬܡܫܐ:
ܐܒܪܗܡ ܕܕܘܒܬ ܬܪܝܢ ܡܦܠܓܘܣܐ. ܫܒܝܥܝܬܐ ܩܠܗ
ܕܝܘܚܢܢ. ܘܗܟܢܐ ܒܝܢ ܡܬܝܢܬܐ ܡܫܟܚ ܐܢܬ: ܟܕ ܐܡܪ
ܐܢܬ ܠܗܝܢ ܒܡܘܒܠܐ. ܡܪܡܝܢܐ[1] ܕܝܢ ܓܘܒܝܗܝ
ܠܓܒܪܐ: ܚܝܘܬܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܐܡܝܪܐ ܕܒܗܡ
ܫܘܬܦܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܗܒܝ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ ܒܦܘܩܕܗ
ܕܐܕܡ[2] ܡܫܘܚܐ. ܕܡܫܝܚܐ: ܕܗܟܢ ܒܢܝܐ ܒܢܠܒܐ
ܗܢܐ. ܗ̇ܘܝܘ ܕܡܫܝܚܐܝܬ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ̇: ܐܒܗ̈ܬܢ
ܕܐܬܒܪܟܘ ܒܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܒܪܘܟ. ܡܛܠ ܗܕܐ. ܐܡܝܢܬܐ
ܗܝ ܕܗܕܐ ܘܡܦܪܢܣܢܐ ܩܠܝܠ. ܐܡܝܢܬܐ ܕܗ̇ܝ: ܒܗ̇ܝ
ܕܐܪܒܥܐ ܕܒܦܘܠܓ ܕܡܘܝܐ ܠܗ̇ ܐܬܒܪܟ ܢܘܚ.
ܕܡܦܪܢܣܢܐ ܩܠܝܠ: ܕܠܐ ܡܬܒܬܪܢ ܒܝܬܐ ܐܝܟ
ܡܪ̈ܟܝܢܐ. ܬܠܝܬܝܐ[3] ܕܝܢ. ܡܪܟܢܐ ܡܢ̈ܢ ܡܫܡܫܢܝܬܐ
ܘܢܝܫܬܐ. ܘܕܠܒܠ ܫܒܘܥܐ ܣܪܬܗ ܕܦܬܓܡܐ ܘܗܘܠܠܗ̇.
ܗܕܐ ܟܠ ܙܒܢܗ ܕܦܘܠܓܐ ܐܒܪܗܡ ܕܒܢ ܒܢܝܐ
ܕܒܪܬܐ ܐܬܕܪܟ. ܘܢܕܒ ܠܒܪܘܢ ܘܐܬܦܠܓ. ܕܗܟܢܐ
ܒܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ̇: ܟܕ ܒܝܢܐ ܚܪ ܘܢܕܒ ܠܐܠܗܐ.
ܘܒܫܝܓܘܬܗ̇: ܟܕ ܢܕܒ ܠܐܠܗܐ ܘܐܬܒܫܠ ܠܗ.
ܕܫܘܠܡܗ̇ ܡܬܬܪܝܡ. ܟܕ ܚܢܝܗܝ ܐܠܗܐ ܘܐܪܝܡܗ.
ܕܗܘܠܠܗ̇ ܠܟܠ ܡܫܬܒܡ: ܕܐܪܒܥܐ ܦܠܓܘܬܐ ܐܬܝܗܒ̇
ܠܗ. ܪ̈ܒܝܥܝܬܐ ܕܝܢ. ܒܡܪܟܐ ܩܕܡܬ. ܘܗܕܐ ܟܠ ܙܒܢܗ

[1] Sic. — [2] S ܕܐܒܪܗܡ. — [3] Sic.

ܒܪܘܝܬܐ: ܫܐܠܬܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܫܡܫܒܐ
ܫܡܫܘ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܬܠܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܐܚܪܢܐ ܗܟܢܐ
ܐܡܪܝܢ. ܕܒܫܒܥܐ ܡܕܡܝܢܐ ܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܒܫܒܥܐ
ܢܩܡܝܢ ܡܟܝܠ. ܘܬܘܒ ܟܕ ܓܠ ܢܦܫ ܠܡܟܘܬܐ: ܠܫܒܥܐ
5 ܢܩܡܝܢ ܗܟܢܐ ܦܘܪܣܐ. ܘܓܝܪ ܕܢܦܩܘ ⌜ܒܢܝ[1] ܢܦܪܫܠ
⌝ܕܓܒܪ[2] ܢܡܠܐ ܫܒܥܐ ܢܩܡܝܢ ܗܟܢܐ. ܘܬܫܝܥܝܬܐ ܓܝܪ
ܢܩܡܬܐ ܕܦܓܪܐ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܝܬ. ܗܘܠܠܐ ܡܕܡܝܢܐ.
ܟܠ ܒܪܬܗ ܕܐܕܡ. ܘܗܘܠܠܐ ܬܪܝܢܐ ܟܠ ܘܟܝܢܗ ܕܢܦܫ.
ܘܬܠܝܬܝܐ. ܟܠ ܘܟܝܢܗ ܕܐܒܪܗܡ. ܟܕ ⌜ܢܦܩ[3] ܠܐܠܗܐ.
10 ܘܪܒܝܥܝܐ. ܟܠ ܡܘܫܐ ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܥܡܐ. ܘܚܡܝܫܝܐ
ܟܠ ܘܟܝܢܗ ܕܕܘܝܕ. ܘܫܬܝܬܝܐ ܟܠ ܦܘܚܐ ⌜ܕܡܢ ܒܒܠ[4].
ܘܫܒܝܥܝܐ ܟܠ ܘܟܝܢܗ ܕܡܫܝܚ. ܒܡܐܬܝܬܗ ܒܒܣܪܗ ܕܡܪܢ
ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܫܘܒܚܐ ܫܘܡܠܝܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܟܕ
ܐܫܠܡ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ. ܬܫܒܘܚܬܐ: ܟܕ ܐܫܬܒܚ
15 ܒܝܘܡܦܐ. ܒܪܘܝܬܐ: ܒܫܒܬܐ ܕܬܠܡܝܕܐ. ܢܩܐ
ܕܐܡܪܝܢ: ܦܪܘܫܐ ܕܐܫܬܠܡܘ ܘܡܠܘ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܫܠܝܚܐ. ܘܡܘܡܐ ܕܠܡܘܬܒܐ ⌜ܐܚܪܢܐ[5]: ܚܘܕܬܐ
ܕܟܕܬܐ ܘܦܘܚܐ ܕܟܪܡܐ. ܗܘܠܠܐ ܡܕܡܝܢܐ ܦܫܝܛܐ
ܘܐܦ ܒܚܝܬܐ: ܬܫܒܚܬܐ ܕܟܬܘܒܝܢ ܠܐܠܗܐ ܓܝܪ
20 ܟܕܬܐ. ܗܘܠܠܐ ܬܪܝܢܐ: ܓܝܪ ܒܟܡܗ ܕܡܘܦܠܝܣܘܣ
ܘܒܕܡܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ. ܡܕܡܝܬܐ ܕܩܠܐ
ܕܫܘܪܐ: ܡܬܝܠܐ: ܒܡ ܫܪܒܐ ܕܡܢ ܠܒܠ ܡܟܝܢܘܪ.
ܐܝܟ ܕܝܢ ܕܐܬܚܙܝܬ ܓܝܪ ܠܟܠ. ܕܒܗܪ ܡܢܝܢܝܢ ܡܫܡܫܝܢ.
ܫܒܥ ܒܩܠܐ ܘܬܠܬ ܒܩܠܐ ܕܫܘܪܐ: ܟܕ ܦܫܝܛܐ
25 ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ: ܗܡ ܬܘܒ ܡܬܬܪܝܢ. ܕܒܚܠܐ ܐܠܗܐ
ܕܟܠܠ ܒܗܝܢ ܘܐܘܕܒܝܢ ܒܗܝܟܠܐ ܕܓܝܪ ܒܠܡ. ܗܠܝܢ
ܒܗܝܬܐ ܢܦܩܘ. ܗܕܪܐ ܕܝܢ ܕܒܠܟܐ ܒܡܕܝܢܬܐ.
ܟܕ ܐܦ ܒܫܘܡܗܐ ܕܒܗܪ ܡܢܝܢ. ܒܗܪܐ ܬܠܝܬܝܐ

[1] S om. — [2] Sic S; A ܘܡܒܢܪ; lege : ܕܡܒܢܐ ܕܒܢܝܢܘ (?). — [3] S ܢܦܩܘ. — [4] S ܕܒܒܠ. — [5] S ܐܚܪܢܐ.

ܬܫܒܘܚܬܢ ܚܣܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇ ܘܦܫܝܛܬܐ. ܒܪܡ ܗ̇ܢܘܢ
ܕܡܬܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܕܒܒܣܪ ܥܡ ܠܬܘܬܐ ܒܕܡܘܬܐ
ܡܕܡܝܐ ܫܡܠܝܘ. ܗܫܐ ܕܢܚܘܗ ܬܪܝܢܐ ܕܦܪܘܩܢ
ܡܦܠܦܣܝܢ. ܒܗ ܠܡܘܬܒܐ ܘܫܪ̈ܝܐ ܕܡܫܝܚ. ܕܒܡܐܬܝܬܗ
ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ ܡܬܡܟܟܐ ܒܕܡܐ. ܘܡܡܠܠܝܢ ܫܘܠܛܢ
ܫܐܕ̈ܐ. ܗܘ ܕܫܘܐ ܠܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܒܪ ܐܒܕܢܐ ܐܝܟ
ܦܪܥܘܢ. ܘܡܐܬܝܬܗ ܕܐܠܝܐ ܐܝܟ ܕܡܘܫܐ. ܕܪܫܐ
ܕܒܕܡܗ. ܐܝܟ ܕܪܫܐ ܕܡܘܫܐ ܕܒܡ ܦܪܥܘܢ. ܕܢܐܒܕ
ܒܪ ܐܒܕܢܐ. ܐܒܕܢܐ ܕܦܪܥܘܢ ܒܝܡܐ ܘܫܕܪ ܠܒܢܝܐ.
ܡܛܠܐ ܕܒܡܘܒܪ̈ܐ ܫܐܕ̈ܐ ܕܐܬܝܬܗܘܢ ܒܡܘܒܪ̈ܐ
ܕܒܪܢܫ. ܕܒܗܘܢ ܘܠܫܘܒܚܐ ܡܫܬܠܛܝܢ. ܒܡܘܬܐ
ܕܒܢ̈ܝ ܝܣܪܝܠ. ܒܕܡܐ ܕܦܢܝܢ ܡܢ ܒܬܪ ܒܪ ܐܒܕܢܐ.
ܘܒܡܕܡ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܦܠܓܐ ܕܝܡܐ ܒܒܡܘܕܐ ܕܒܢܝܐ.
ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܒܒܘܪܐ. ܕܐܪܝܟ ܡܘܫܐ
ܢܘܦܪܗ. ܢܓܠܝܢܗ ܕܡܪܢ. ܕܒܡܕܒܪܬ ܐܬܬܐ ܡܕܒܪܗܘܢ،
ܒܝܕ ܓܒܪܐܠ. ܘܡܢ ܗܘܝܐ ܡܫܝܚܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܡܘܫܐ
ܐܝܟ ܢܘܦܪܗ. ܘܗܘܝܢ ܐܬܦܠܓ ܝܡܐ. ܦܠܓܗ ܕܝܡܐ
ܦܠܓܗ ܕܫܘܠ. ܕܓܒܪ ܒܝܡܐ ܒܫܡܫܐ. ܡܬܝ̈ܬܐ ܕܘܢܝ̈ܢ
ܟܠܐ ܡܦܠܓܠܝܘܬܐ. ܓܘܒܝܗ ܕܦܪܥܘܢ ܘܒܗܬܬܐ
ܕܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܫܢܝܬܐ ܕܝܣܪܝܠ ܘܒܘܬܗ ܕܡܘܫܐ. ܗܟܢ
ܐܬܬܗܘܢ[1]. ܒܦܪܥܘܢ ܒܪ ܐܒܕܢܐ ܐܬܒܠܥ ܕܐܬܒܪ.
ܒܡܨܪ̈ܝܐ ܕܒܗܘܢ ܒܗ ܐܬܦܠܚܘ ܒܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܝܠ
ܒܝܒܫܬܐ ܘܢܦܩܘ ܐܝܟܢ: ܬܘܬܐ ܕܒܢ̈ܫܐ ܕܡܘܫܝܗ̇[2]. ܒܗ
ܢܘܢ ܓܒ̈ܪܐ ܕܓܒܪܘ ܢܒܗܘ ܕܟܠܒܐ ܗܢܐ ܘܐܬܢܨܚܘ ܡܢ
ܒܢ̈ܫܐ ܕܟܠܒܐ ܗܢܐ ܐܫܬܠܛܘ ܥܠܝܗܘܢ. ܘܗܟܢܐ
ܡܠ̈ܐ[3] ܕܫܪܝܐ ܬܠܬ ܡܬܢܝܬܐ ܡܦܠܦܣܝܢ ܕܡܐܬܝܬܗ
ܕܦܪܘܩܢ. ܒܡܢܝܬܐ. ܠܚܝܘܗ ܕܡܪܢ. ܘܢܨܚܬܐ ܕܡܢ̈ܬܐ
ܘܕܝܢܐ ܕܥܬܝܕ. ܡܘܢܐ ܐܘ ܫܒܝܢܐ ܡܒܣܡܘܬܐ ܕܕܝܢܐ
ܥܡ ܒܝ̈ܫܬܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܡܬܦܠܦܣܘܬܐ ܕܕܝ̈ܢܐ.

[1] A ܐܬܝܬܗ̇. — [2] A ܕܡܫܘܚܗ̇. — [3] A ܒܡܠ̈ܐ.

ܚܫܟ̈ܐ ܕܓܠܝܢܐ. ܠܐ ܐܫܟܚ ܕܢܬܓܠܐ ܠܗ ܡܢ ܠܒܪܐ
ܐܠܝܫܥ ܕܝܢ. ܟܕ ܡܬܒܪܢܝ ܗܘܐ ܘܠܘܬ ܡܠܟ̈ܐ ܒܥܐܠ
ܗܘܐ. ܒܗ ܒܬܒܥܬܐ ܢܒܥܐ ܗܘܐ. ܘܬܫܘܒܬܐ ܡܢ ܟܕ
ܢܦܩܬܗ ܫܠܘܡܝܬܐ. ܫܐܠ ܕܒܟܪ ܒܠܬܐ ܠܘܬ ܡܠܟܐ
ܐܢܬ ܠܗ̇. ܒܗܿ ܕܬܒܥܫ ܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܕܡܠܟ̈ܐ 5
ܘܕܓܠܘܡܝܐ. ܦܫ ܡܢ ܕܢܕܒ ܡܓܠܠ ܡܢܐ ܡܢܦܩܐ ܠܗ.
ܘܟܕ ܓܒ ܒܐܠܗܘܬܐ ܒܢܐ ܗܘܐ. ܟܕ ܠܘܬ ܒܒܒܐ
ܘܡܠܟܐ ܒܢܫ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܡܢܬ ܒܪܗ̇ ܕܫܠܘܡܝܬܐ ܠܐ
ܐܫܟܚ ܕܢܕܒ ܢܐ ܕܡܐܬܝܬܗ̇. ܡܢܐ ܕܐܦ ܒܠ ܓܠܝܢܐ
ܫܐܠ. ܘܬܘܒ ܐܡܪ. ܕܡܪܢܐ ܒܗܘ ܡܢܝ ܘܠܐ ܚܘܝܢܝ. 10
ܘܟܕ ܦܪܫ ܢܦܫܗ ܘܬܒ ܒܡܠܝܬܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܡܢܐ.
ܐܡܪ ܕܝܢ. ܚܙܝܬܘܢ ܕܫܕܪ ܒܠܝ ܒܪ ܐܢܫܐ ܗܢܐ
ܠܡܦܣܩ ܪܫܝ. ܘܬܘܒ ܐܠ ܐܡܪ ܠܡܠܟܐ. ܕܠܡܣܪ ܗܕܐ
ܫܒܒܐ. ܘܟܕ ܠܐ ܗܘ̈ܝܢ ܠܒܪܐ[1]. ܕܗܐ ܫܢܝܐ ܐܢܬ
ܒܒܢ̈ܝܢ ܐܡܪ. ܘܠܐ ܬܐܒܘܠ ܡܢܝ. ܘܠܘܬ ܓܒܪܝ ܬܘܒ 15
ܠܒܝ ܚܙܝ ܟܕ ܢܦܩܬ ܓܒܪܐ ܡܢ ܡܪܒܥܬܐ ܠܐܘܪܚܝ.
ܕܟܕ ܓܗ ܟܕ ܡܦܪܫܐ ܡܢ ܒܠܒܐ ܡܥܓܠ ܘܠܫܘܪܐܝܬ
ܡܒܬܪܝ ܘܪܘܚܢܐܝܬ ܚܙܝܢ. ܫܡܥܝܢ ܗܘܝܢ ܕܒܠܒܐ
ܕܒܬܪ ܢܒܝܐܝܬ. ܘܐܡܪܝܢܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܒܝܕ ܡܢ̈ܘܬܐ
ܘܕܡܠ̈ܬܐ ܚܝܘ ܕܢܚܫ ܕܡܪ̈ܝ. ܗܟܢܐ ܘܗܠܝܢ ܒܡܢ̈ܘܬܐ 20
ܢܦܩ ܡܢ ܗܕܝ̈ܬܐ ܕܒܠܒܐ ܕܒܬܪ ܡܬܦܬܚܝܢ.
ܗܟܢܐ ܢܦܫܗ ܠܒܠܒܐ ܕܒܬܪ. ܕܠܐ ܦܫܝܢ ܡܠ̈ܠܐ
ܬܡܢ ܕܒܡܠܐ ܢܬܚܫܚܘܢ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܢ̈ܝܢܬܐ
ܕܡܐܬܝܬܗ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܓܦܩܝܢ. ܐܝܟ ܒܗܝܢ ܒܘܢܝܐ
ܘܡܢ̈ܝܬܐ ܒܫܘܠܡ ܡܬ̈ܕܒܪܢܝܬܐ. ܕܒܡܢ̈ܝܬܐ ܚܙܘܬܐ 25
ܕܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܢܓܦܘ. ܕܒܩ̈ܠܐ ܘܡܢ̈ܝܐ ܕܢܒܝܐ
ܕܦܘܩܕܢ ܕܬܕܪܫ ܡܕܒܪܬ ܒܗܠܝܢ ܦܓ̈ܪܝܬܐ. ܡܢ̈ܝܬܐ
ܕܝܢ ܕܩ̈ܠܐ ܕܫܘܦܪܐ. ܩ̈ܠܐ ܦܫܝ̈ܛܐ ܘܢܝ̈ܚܐ. ܐܟܡܐ
ܕܝܢ ܘܪܟܒܬ ܡܒܥܫܝܢ[2]. ܕܗܟܢܐ ܡܬܦܫܩܝܢ. ܕܬܡܢ

[1] S ܠܒܪܐ. — [2] A ܡܒܥܫܘܬܐ.

ܕܪܓܠܬܐ. ܫܠܡ ܠܗ. ܓܠܝܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܦܬܓܡܐ
ܕܐܬܡܠܠ ܥܡ ܕܢܝܐܝܠ ܡܢ ܡܠܐܟܐ. ܕܡܫܪܐ ܚܘܪܒܐ
ܒܡܕܝܢ̈ܬܐ. ܐܘ ܒܩܘ̈ܠܐ ܐܘ ܒܦܫܝ̈ܛܬܐ. ܒܐܝܐܬ. ܐܝܟ
ܡܢ ܕܐܦ ܡܪܟܒܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ. ܢܚܙܐ ܠܗ ܫܘܪܝܐ
ܘܚܪܬܐ. ܘܢܘܪܒܝܗ̇ ܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ. ܘܬܘܒ ܐܝܟܢܐܝܬ. 5
ܐܝܟܢܘ ܕܬܪܝܢ ܓܠܝ̈ܢܐ ܡܬܦܫܩܝܢ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܡܪܝܢܐ
ܕܝܢ ܗܢܐ ܕܒܒܣܪ ܘܗ̇ܘ ܐܚܪܢܐ. ܒܓܠܝܢܐ ܗܢܐ ܕܒܒܣܪ
ܬܠܬ ܡܬ̈ܡܢܝܬܐ ܓܝܪ ܚܕ ܗܘܠܠܐ ܦܫܝܛܐ ܢܛܦܣ.
ܡܐܬܝܘܬܗ ܐܚܪܢܐ. ܬܠܬ ܡܬ̈ܡܢܝܬܐ ܕܗܠ̈ܟܐ ܕܫܗܪܐ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܗܠܝܢ ܬܠܬܐ ܡܬ̈ܡܢܝܐ: ܕܫܘܠܡܐ 10
ܕܠܗܘܢ ܩܝܡܬܐ ܪܟܬܐ ܡܗܠܟܝܢ. ܕܐܡܬܝ ܕܫܘܠܡܐ
ܗܢܐ ܐܢܬܝܢ: ܟܕ ܡܬܢܝܬܐ ܘܦܘܠܚܢܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܒܦܘܠܚܢܐ ܐܠܗܝܐ. ܒܫܠܡܐ ܕܝܢ ܕܒܬܪ. ܠܐ ܗܘܝܢ
ܒܡ̈ܬܢܝܬܐ ܠܐ ܒܠ ܡܠܬܐ ܘܠܐ ܒܠ ܡܬܢܝܬܐ. ܐܠܐ
ܦܫܝܛܐܝܬ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܟܕ[1] ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܠܐ 15
ܡܠܬܐ ܕܫܦܝ̈ܘܬܐ. ܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܡܡܠܠܐ
ܡܬܚܫܒܝܢ ܡܬܬܪܒܝܢܐ ܒܝܕܗܘܢ ܒܒܝܘܬܐ ܘܒܕܒܝܢ
ܠܡܐ ܕܒܠܒܘܬܐ ܕܚܕ̈ܝܐ. ܘܩܝܡܝܢ ܒܝܬܐ ܩܦܝܚܐ.
ܘܬܫܘܝܬܐ ܠܡܠܬܗ ܓܝܪ ܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝܪ ܡܬܕܒܪܝܢ.
ܐܝܕܢܐ ܡܫܬܘܝܢ ܠܡܕܒܪ ܒܩܝܬܐ ܕܠܐ ܡܠܬܐ. ܐܠܝܢܐ[2] 20
ܢܒܝܐ ܒܗ̇ܝ ܕܛܝܒܘܬܐ ܕܓܠܝܬܐ ܫ̈ܠܡܐ ܕܩܘܪܒܠ ܫܓܝܪ
ܗܘ̣ܐ. ܐܝܟ ܘܐܝܢܐ. ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܐܠܗܐ.
ܘܡܛܝܦܝܢ ܠܒܢܝܐ. ܠܐ ܫܦܝܐ ܗܘ̣ܐ ܢܘܫܒܚܗ ܓܝܪ
ܬܫܒܘܚܬܐ[3] ܒܗܠܝܐ ܕܢܝܚܐ ܗܘ̣ܐ. ܘܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ̣ܐ
ܕܒܠܒܐ ܢܬܚܫܒ ܡܢܐ ܕܗܘܐ ܗܘ̣ܐ. ܘܟܕ ܙܟܐ ܡܪܢܐ 25
ܕܒܫܘܫܗ̇، ܠܐܝܟ: ܡܠܐܟܐ ܐܚܐ ܐܠܦܗ ܒܫܠܐ.
ܐܝܠܝܢ ܕܐܡܪ ܠܐܝܟ. ܟܕ ܒܗ̇، ܕܐܠܦܗ ܢܗܘ، ܕܗܘ
ܡܢ ܒܡܠܟܘܬܗ، ܫܦܪܐ ܗܘ̣ܐ ܕܢܬܓ̈ܠܝܢ ܠܗ ܒܫܝܢܬܐ.
ܘܒܗ̇، ܕܠܐ ܫܦܝܪ ܗܘ̣ܬ ܬܪܡܝܬܗ ܓܝܪ ܬܫܒܘܚܬܐ

[1] S add. ܠܐ. — [2] Codd. ܐܠܐ (?). — [3] S ܬܫܒܘܚܬ (sic).

ܘܡܠܬܐ ܡܪܒܒܬܐ. ܗܪܘܢ ܕܝܢ ܕܫܘܒܚܐ ܐܡܪܝܢ.
ܗܟܢܐ ܢܦܫܝ ܪܘܚܐ. ܕܒܦܫܝܛܘܬܐ ܕܢܡܘܣܐ ܡܗܠܟܝܢ
ܗܘܘ ܒܬܡܝܡܘܬܐ ܘܒܡܒܕܩ ܕܠܐ ܡܗܘܪܒ ܒܗܝܢ ܒܢܝܐ.
ܡܢܝܐ ܕܝܢ. ܪܚܡ ܠܪܚܡܝܗ ܘܦܫܛ ܠܒܠܥܒܕܝܗ. ܗܕܐ ܐܦ
5 ܒܢܝܐ ܬܠܬ ܘܫܠܡ. ܘܒܠܗܝܢ ܕܢܡܘܣܐ ܦܩܕ. ܕܢܗܘܐ
ܕܘܒܪܐ ܠܗܠܝܢ ܒܗܕܝܬܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܒܗܕܐ ܡܗܠܟܐ
ܠܗܠܝܢ[1] ܕܠܐ ܢܡܘܣܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܦܫܝܛܐ ܗܘ.
ܦܫܝܛܐ ܢܗܘܐ ܐܘܪܚܐ ܕܝܠܗ. ܦܐܝܐ ܡܕܝܢ. ܕܫܘܒܚܐ
ܢܬܐܡܪ ܒܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ. ܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܢܝܐ
10 ܐܡܪܝܢ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܗܝ ܕܬܫܒܘܚܬ ܬܫܘܒܚܐ ܕܢܘܕܪܐ
ܫܡܥܐ. ܒܬܪ ܗܠܝܢ ܩܪܒ ܡܫܡܫܢܐ: ܕܢܒܬ ܡܢܐܝܠ.
ܘܡܐܡܪ ܒܦܠܓܘܬܐ ܐܝܟ ܒܢܝܗ. ܘܡܠܦ ܠܒܢܝܐ ܩܘܡܐ
ܘܒܢܘܬܐ. ܡܦܠܓ ܕܝܢ ܕܬܫܘܒܚܬܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܡܫܬܠܡܐ
ܦܪܒ ܒܗ ܡܪܒܝܬܗ: ܕܒܪ ܐܢܬ ܒܠܝܗܘܢ ܪ̈ܘܚܢܐ.
15 ܢܫܠܡ ܐܢܘܢ ܠܪܒܝܬܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܒܪ ܡܗܝܡܢ ܫܠܝܚܐ:
ܡܫܠܡ ܬܫܡܫܬܗ ܠܐܚܪܢܐ. ܘܦܩܕ ܠܒܢܝܐ ܠܡܬܒ.
ܘܒܢܝܐ ܕܒܝܬܘ ܒܒܒܠ. ܘܢܫܐ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܒܒܠ̈ܝܐ
ܕܐܫܬܠܛܘ ܒܗܘܢ. ܘܗܒܢܐ ܒܒܒܠ ܡܒܬܪܝܢ.
ܒܕܡܐ ܕܒܪܢܫܐ ܐܬܐ ܠܘܬ ܕܢܝܐܝܠ. ܘܡܚܘܐ ܠܗ
20 ܕܫܘܠܛܢܐ ܗܘ ܫܩܠ ܠܗ.

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ⁘ ܡܛܠ ܕܒܪ̈ܐ
ܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܡܛܠ ܡܢܝܐ ܐܝܬ ܕܒܩ̈ܠܐ
ܕܡܪ̈ܒܝܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܚܕ ܗܘ ܠܠܐ. ܘܐܝܬ ܕܬܪ̈ܝܢ. ܘܐܝܬ
ܕܠܐ ܡܫܡܫܝܢ[2] ܗܦܟ ܒܝܢ ܩ̈ܠܐ ܕܫܗܪܐ ⁘ ܡܒܝܠ
25 ܕܝܢ. ܐܝܟ ܕܒܫܘܠܡ ܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܫܒܩܝܢ ܠܡܠܬ̈ܐ.
ܒܒܪܢܫܐ ܡܠܐܟܐ ܡܬܚܙܐ ܠܕܢܝܐܝܠ. ܒܪ ܒܗܢܐ
ܘܒܢܝܐ ܕܒܩ̈ܠܝܐ ܫܠܝܛܝܢ ܗܘܘ ܒܠ ܢܗܪܝܐ. ܗܘ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܪܒܬܐ ܗܘܐ. ܘܩܕܡ ܠܝܠܘܬܐ ܕܐܡܪܢ
ܡܫܡܫܢܐ. ܒܒܪܢܫ ܕܐܡܪ ܠܕܢܝܐܝܠ. ܘܩܕܡ ܠܝ ܒܒܪܐ

[1] Sic codd.; lege ܠܗܠܝܢ(?). — [2] S ܕܡܫܡܫܝܢ.

ܐܦ ܡܐܬܝܬܗ ܫܒܝܚܬܐ ܗ̇ܝ ܕܐܬܝܐ. ܘܗܘܐ ܒܠܗܘܢ
ܡܕܝ̈ܢܬܗܘܢ ܗܘܝܐ ܐܬܝܢܗܘܢ. ܒܪܡ ܗ̇ܝ ܕܡܢ ܒܠܗܘܢ
ܡܫܬܪܐ. ܐܝܟ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ. ܡܕܝܪܐ ܕܗ̈ܠܠܐ. ܓܒ
ܠܢܘܢ ܐܦ ܗ̇ܘ ܕܒܣܪܐ. ܘܡܬܒܠ ܠܫܒܚܐ ܢܦܫܗ. ܫܡܫܐ
ܗ̈ܠܠܐ ܡܕܡ̈ܝܐ. ܕܘܒܬ ܫܡܫܐ ܡܦ̈ܪܐ ܕܐܘܪܝܬܐ.
⸢ܒܫ̈ܝܬܐ[1] ܕܡܘܬܒܐ ܡܕܡܝܐ. ⸢ܗܠܝܢ[2] ܕܐܝܟ ܨܒܝܢܗ
ܕܗ̇ܘ ܕܡܫܪܐ ܐܬܝܢܗܘܢ. ܢܒܝܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܡܣ̈ܝܢ. ܕܒ̈ܢܝܢ
ܘܠܝ ܐܬܝܢܘܗ ܒܠ ܡܪ̈ܢ. ܕܡܕܒܪܢܘܢ ܐܦ ܗ̇ܢܝܢ ܒܫ̈ܝܬܐ
ܠܦܘܬ ܢܫܟܐ ܕܐܡܘܪ̈ܝܗܝܢ ܡܬܐܡܪ̈ܢ. ܦܢܝܬܐ ܕܢܦܫ
ܪܘܚܗ ܕܢܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܗܘܗܘ ܢܒ̈ܝܐ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ
ܕܐܡܪ ܒܬܘܒܐ ܒܠ ܐܒܪܗܡ. ܕܐܝܪܟ ܒܢ̈ܘܗܝ ܘܢܝܫܗܝ
ܠܐܬܪܐ ܗ̇ܘ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܘܬܘܒ ܒܠܝܟ ܐܡܪ. ܢܝܬܗ
ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܬܪܬܗ. ܘܢܛܪܬܗ ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܒܕܘ. ܘܬܘܒ
ܕܘܝܕ: ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܢܝܫܗܝ ܡܫܬܒܐ ܒܠܗܘܢ. ܘܐܫܝܢܐ
ܦܪܫܓܢܐ ܕܢܫܡܗ ܐܝܟ ܗ̇ܘ ܕܡܚܙܪ ܨܒܪ ܗܘܐ ܡܕܒܪܗܘܢ
ܡܬܝܪܐ ܠܗ. ܘܕܢܐܬܠ ܗܒܝܐ ܢܝܫܗܝ ܒܝܠܐ ܨܒܪ ܠܐܪܥܗ.
ܘܗܒܝܐ ܡܦܩܝܢ ܦܢܝܬܐ ܐܝܟ ܐܢ̈ܫܐ ܕܒܢܝܬܗ ܕܡܪ̈ܢ
ܐܬܒܣܡܘ ܒܒܝܫܘܬܗܘܢ. ܒܬܪ ܒܫ̈ܝܬܐ ܐܝܬ ܕܠܐ
ܦܣܩܝܢ. ܐܠܐ ܩܠܐ ܕܫܘܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ
ܠܫܘܒܚܐ. ܐܢ̈ܫܐ ܡܢܘܝܐ. ܕܡܕܒܪܢܘܢ ܗܢܘܢ ܕܠܐ
ܦܣܩܝܢ. ܗܒܝܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܒܬܪ ܕܦܣܩܘܬܐ ܕܐܘܪܝܬܐ
ܫܒܠܝܢ. ܘܢܒ̈ܝܐ ܦܣܩܝܢ. ܠܐ ܡܬܒܒܐ ܠܝ ܡܘܬܒܐ.
ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܬ ܕܢܬܩܢܐ ܒܬܘܩܢܐ ܠܚܕܬܐ
ܓܘܪܐ ܐܘ ܙܒܢܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܦܣܩܝܢ: ܗܢܘܢ ܕܡܢܘܝܐ
ܐܡܪܝܢ: ܗܒܝܐ ܡܣ̈ܝܢ. ܕܫܘܒܚܐ ⸢ܬܬܓܪ[3]. ܕܢܬܐܡܪ
ܒܡܘܬܒܐ ܐܚܪܢܐ. ܕܗܒܝܐ ⸢ܡܫܬܒܚܝܢ[4] ܡܪ̈ܢ
ܒܡܐܬܝܬܗ ܫܒܝܚܬܐ ܦܫܝܓܬܐ. ܡܢ ܕܘ̈ܝܐ ܘܦܓܪ̈ܝܐ.
ܗܫܐ ⸢ܕܝܢ[5] ܕܓܘܦܣܐ ܕܢܒ̈ܝܐ ܡܪ̈ܘܢ. ܡܢܘܝܐ ܢܐܡܪ

[1] Codd. in sing. — [2] S ܘܗܠܝܢ. — [3] S ܬܬܬܓܪ (sic). — [4] Sic codd.; lege ܢܫܬܒܚܘܢ (?). — [5] A ܡܢ.

ܪܘܚܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܣܪ ܡܕ̈ܒܪܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܥܒܪܝܢ
ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܗܘ̈ܠܠܐ. ܘܫܪܪܐ ܕܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܢܛܪܝܢ.
ܘܒܡܘܬܒܐ ܡܪܝܡܐ ܥܒܕ ܡܫܡܫܝܢ: ܘܒܐܣܪܐ ܬܠܬ.
ܒܠܚܘܕ ܗܢܘܢ ܕܫܒܒܐ ܕܝܢ ܒܟܠ ܐܝܟܐ ܕܦܐܢ
ܡܫܡܫܝܢ. ܠܘ ܗܟܢܐ ܣܓܝܐܘܬ ܟܝܢܗ ܡܢܗ̈ܪܐ ܕܢܗܪܬܐ. 5
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܩܒܠܝܢ
ܦܩܕܐ. ⌈ܗܢܘܢ[1] ܕܐܚܪ̈ܢܐ ܦܠܓ ܠܢܒܝܝܢ. ܒܪܡ ܗܢܘܢ
ܕܒܝܢ ܥܒܕܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܚܕܫܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܡܘܬܒܐ
ܡܪܝܡܐ. ⌈ܐܠܐ[2] ܠܐ ܐܠܝܨܐ ܕܟܠ ܐܝܟܐ ܕܦܐܢ
ܫܪܪܐ. ܡܫܡܫܝܢ ܚܕܫܐ ܗܘ̈ܠܠܐ: ܠܦܘܬ ܚܕܫܐ 10
ܫܦܪܐ ܕܐܘܪܝܬܐ. ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܡܘܬܒܐ ܦܫܝܛ. ܘܡܢ
ܣܓܝܐܬܐ ܒܝܕ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܬܦܫܛܝܢ. ܒܕ ܠܐ ܪܒܐ ܠܝ
ܕܗܘ̈ܠܠܐ ܢܙܕܘܢ ܣܓܝܐܬܐ ⌈ܐܠܐ[3] ܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܒܕ ⌈ܒܬܪܝܢ
ܗܘ̈ܠܠܐ ܡܫܝܚܘܬܐ[4] ܡܙܕܘܝܢ. ܚܕ ܕܝܢ ⌈ܒܡܫܝܚܘܬܗ[5] ܗܕܐ
ܡܐܬܝܬܐ ܡܬܦܠܫ. ܘܗܘ̈ܠܠܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܡܐܬܝܬܐ 15
⌈ܐܚܪܝܬܐ[6]. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܫܬܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܒܡܘܬܒܐ ܡܪܝܡܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܒܫܬܐ ܗܘ̈ܠܠܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܦܫܝܛܐ ܫܬܐ ܐܠܦ̈ܐ ܕܫܢ̈ܝܐ ܕܢܦܩܘ ܡܢ
ܥܠܡܐ ܦܫܝܛܐܝܬ. ܒܕ ܕܝܢ ܒܒܪܢ ܫܬܐ ܐܠܦ̈ܐ
ܕܫܢ̈ܝܐ. ܘܗܘܪܐ ܐܠܦܐ ܫܒܝܥܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܢܝܚܐ ܕܒܪܢ. 20
ܗܕܝܢ ܚܕ ܗܘ̈ܠܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܡܬܦܫܛܝܢ ܒܡܐܬܝܬܗ.
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܫܒܒܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܐܪܒܥܐ ܡܢܝܗܘܢ
ܦܫܝܛܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܘܬܪܝܢ ܒܗܘ̈ܠܠܐ ⌈ܒܡܘܬܒܐ[7]
ܡܪܝܡܐ. ܒܕ ܐܡܪܝܢ. ܕܢܝܚ ܠܫܘܪ، ܥܠܡܐ ܘܠܕܪ̈ܬܐ
ܫܒܬܐ ܘܒܬܘܠܬܐ ܚܕ ܥܠܡܐ ܫܒܝܩܝܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ 25
ܡܬܦܫܛܝܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܡܪܝܡܬܐ ܕܒܪܢ. ܒܕ ܒܪܡ ܫܪܪܐ
ܐܡܪܝܢ ܠܗܘܢ ܠܦܘܫܩܗܘܢ، ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܫܘܠܡ
ܡܘܬܒܐ ܒܝܕ ܗܘ̈ܠܠܐ ܕܡܘܬܒܐ ܐܚܪܝܐ: ܡܬܦܫܛܝܢ

[1] A ܕܗܢܘܢ. — [2] S om. — [3] S ܠܐ (sic). — [4] Sic codd.; lege : ܬܪܝܢ ܗܘ̈ܠܠܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ (?). — [5] S ܒܡܫܝܚܘܬܗܘܢ. — [6] S om. — [7] S ܕܡܘܬܒܐ.

ܫܪܒܬܐ. ܘܐܢܬ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܚܪܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܘܐܢܬ
ܕܥܠ ⌐ܐܝܠܝܢ[1] ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܡܫܡܫܝܢ. ܟܕ ܠܐ ܙܕܩܐ
ܠܗܘܢ ܥܠ ܡܕܒܪܢܐ ܘܐܚܪܢܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ
ܫܒܒܐ: ܐܝܟ ܕܢܡܘܣܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܟܘܬܒܐ ܡܕܒܪܢܐ.
ܘܐܝܟ ܕܫܬܐ. ܟܕ ܗܢܘܢ ⌐ܕܗܘܠܠܐ[2] ܥܠ ⌐ܐܝܠܝܢ[3] 5
ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܝܢ ܐܡܝܢ. ܕܘܟܪܢܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܓܒܪ ܘܕܡܐܟ ܘܕܟܠܬܗ. ܚܕ ܕܒܠܐ ܐܚܘܢ. ܟܕ
ܡܬܚܫܒ ܒܫܘܒܠܐ. ܒܠܚܘܕ ܠܝ ܗܘ ܦܪܚܝܢ. ܠܠܝܐ
ܟܡ ܕܫܪܒܬܐ: ܒܗ̇ܝ ܕܡܫܡܬܐ ܡܬܦܫܝܢ ܒܗ:
ܒܡܫܡܬܐ ܕܝܢ ܡܫܬܪܝܢ ܘܒܢܝܐ: ܠܐ ܐܠܝܨܐ ܠܝ ܟܡܢ 10
ܐܝܟܐ ܐܚܘܢ ܗܘܠܠܐ. ܡܛܠ ܕܥܠܗ ܕܗܘܐ ܒܪܒܐ
ܡܫܝܚܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܚܪܢܐ ܗܒܠܐ
ܐܡܝܢ. ܕܥܠܗ ܗܢܐ ܫܘܫܝܢ ܥܠ ܘܒܢܝܐ ܘܗܘܠܠܐ.
ܡܛܠ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܢܝܢ ܢܦܫܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ
ܡܐܬܝܬܗ ܡܬܕܒܪܝܢ: ܚܫܫܐ ܬܪܬܝܗܘܢ. ܕܡܒܪܟܘܢ 15
ܡܪܢܐ ܐܡܠܝ ܗܘܠܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܢܝܢ ܢܦܫܐ.
ܫܦܝܪ ܐܡܪܐ ܕܥܘܡܪܐ ܗܠܝܢ ܡܫܝܚܢܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܥܘܡܪܐ
ܗܢܘܢ ܐܚܪܢܐ. ܗܠܝܢ ܕܗܘܠܠܐ ܐܚܪܢܐ ܡܫܡܫܝܢ.
ܗܒܠܐ ܐܡܝܢ. ܕܗܘܠܠܐ ܐܚܪܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܟܕ.
ܗܢܘܢ ܕܡܬܦܫܝܢ ܚܕܬܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܡܫܪܝܢ ܟܡܢ ܘܒܢܝܐ 20
ܕܢܫܘܗ ܕܡܢ: ܘܒܕܡܘܬܐ ܠܓܠܝܢܗ ܕܡܢ ܫܡܝܢܐ ܘܕܝܢܐ
ܘܬܒܠܬܐ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܚܪܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘܠܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܘܗܒܠܐ ܐܡܝܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܫܠܝܡܐ ܢܗܘܐ
ܒܗܘܠܠܐ. ܘܕܐܦ ܢܗܪܐ ܒܗܕ ܬܫܡܫܬܐ ܕܫܪܬܐ ܟܡܢ
ܘܒܢܝܗ ܕܡܫܐܠ. ܕܐܬܝܒܘ ܥܠ ܚܪܬܐ. ܘܟܕ ܫܒܒܐ 25
ܡܫܡܫܝܢ ܒܟܘܬܒܐ ܡܕܒܪܢܐ ܘܐܚܪܢܐ ܬܠܬܐ: ܐܦ
ܬܠܬܐ ܡܫܝܚܐ ܫܦܝܪܐ ܢܬܦܫܘܢ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ
ܓܘܢܐ ܒܫܘܪܐ: ܘܫܡܫܢܐ ܘܬܠܬܝܬܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܠܐ
ܟܡ ܗܠܝܢ ܫܒܪܐ. ܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܗܒܠܐ ܢܦܫܝܢ

[1] Sic codd. — [2] A om. — [3] Sic codd.

ܬܘܒ ܒܝܕ ܐܠܗܐ. ܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܀

ܪܫܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܠܡܢܐ ܒܠܠܝܐ ܕܚܕܒܫܒ̈ܐ ܐܝܬ
ܕܒܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܚܡܫܐ ܗ̈ܠܠܐ ܡܫܡܫܝܢ: ܘܐܝܬ
ܕܫܬܐ: ܘܐܝܬ ܕܫܒܥܐ. ܘܐܝܬ ܕܫܒܥ ܡܙ̈ܡܘܪܬܐ
5 ܒܗ̈ܠܠܐ ܀
ܡܛܠ ܕܒܝܕ ܐܠܗܐ ܬܐܓܘܪܬܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܪܡܫܐ
ܐܫܬܘܬܦܬ. ܘܦܐܪ̈ܐ ܡܬܦܫܩܢܐ ܕܢܦܫܐ ܡܢܝܢܗ̇ ܡܢܗܘܢ
ܕܐܫܡܥܝܢ ܒܫܝܢ. ܘܡܦܠܚܘܬܗ̇ ܐܬܒܢܝܢ. ܘܫܡܥܐ ܕܝܠܗ̇
ܒܡܐܡܪܐ ܬܢܝܢܐ ܐܫܪܝܢ[1]. ܢܐܬܐ ܗܫܐ ܒܫܘܪܝ،
10 ܡܐܡܪܐ ܬܠܝܬܝܐ. ܘܠܗܠܝܢ ܕܒܠܠܝܐ ܡܫܬܡ̈ܫܝܢ ܘܐܡ̈ܪܐ
ܕܝܠܗܘܢ ܢܗܘܐ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܡܛܟܣܢܘܬܗ̇ ܕܬܫܡܫܬܗ̇
ܒܕܝܠܗ̇ ܩܕܝܫܬܐ. ܒܠܠܝܐ ܕܝܢ ܐܘ ܐܝܟܢ. ܐܢܝܐ
ܡܙ̈ܡܪܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܐܝܬ. ܘܟܠ ܚܕܐ ܡܢ ܐܣܛܘ̈ܟܣܘ
ܒܝܕ ܬܫܡܫܬܐ ܕܗ̈ܠܠܐ ܒܝܕ ܢܫܫܐ ܡܗܠܟܐ.
15 ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܛܘܒܢܐ ܝܥܩܘܒ ܠܐ ܓܠܐ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܒܓܢܝܗܘܢ ܓܒܪ̈ܝܢ ܬܫܡܫܬܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܝܕܥܐ.
ܕܐܝܠܘ ܬܫܘܡܫܐ ܗܠܝܢ[2] ܗܘ̣ܐ ܥܠ ܗ̈ܠܠܐ. ܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ̣ܘ ܠܡܥܒܪ ܬܫܘܡܫܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܠܐ
ܥܠ ܥܘ̈ܢܝܬܐ ܕܝܘܡܡܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܪܡܫܐ ܘܕܠܠܝܐ
20 ܘܨܦܪܐ ܘܐܡ̈ܪܐ. ܒܬܪ ܟܠܗ ܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܒܬܪ
ܒܥ̈ܘܬܐ ܕܝܠܗ ܫܒܩܘ ܠܥܢܝܢܐ ܕܐܣܛܘ̈ܟܣܘ. ܘܠܐ
ܗܟܝ[3] ܫܦܝܪ ܠܗ ܕܢܬܚܫܒܘܢ ܠܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ.
ܘܗܕܐ ܒܐܝܢܐ ܐܝܬ ܗܘ. ܒܗ̇ ܕܒܡܘܬܒܐ ܩܕܡܝܐ ܕܬܠܬܐ
ܬܫܡܫܬܐ ܡܛܠ ܗܘ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܦܘܩܕܢܗ ܥܒܝܕ. ܠܐ
25 ܐܣܦܝܩ ܠܗ ܕܐܝܟܢܐ ܢܙܝܘܢ ܛܘܦܣ̈ܝܗ. ܒܕܓܘܢ ܡܢܝܢ
ܕܐܣܛܘ̈ܟܣܘ ܗܢܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢ. ܒܟܠ ܚܕܒܫܒܐ ܫܒܥܐ
ܗ̈ܠܠܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܡܠܦܢ̈ܐ. ܒܬܪ ܐܝܬ
ܕܐܦ ܫܒܥܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܟܠ

[1] A ܫܪܝܢ. — [2] A ܣܝܡ. — [3] A om.

ܟܠܐ ܘܪܡ ܠܝ ܕܢܠܘܬ ܠܗ ܡܕܡ ܕܠܝܬ ܠܚܘܫܒܗ.
ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܪ̈ܥܝܐ ܒܝܠܕܗ ܕܡܪܢ ܚܕܘܬܐ ܣܒܪܘ
ܠܥܠܡܐ. ܘܐܝܟ ܕܝܢ ܕܡܠܐܟܐ ܐܝܬܝܗܘܢ، ܡܫܡܫܢܐ.
ܡܠܐܟܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܐܡܪ ܠܪ̈ܥܘܬܐ. ܚܕܘܬܐ ܢܐܡܪ
ܐܦ ܗ̣ܘ ܒܣܘܟܡܐ ܕܡܘܠܕܐ ⌈ܘܦܘܪܩܢܘܬܐ[1]. ܬܘܒ ܕܝܢ 5
ܘܒܕܢܚܐ. ܐܟܚܕܐ ܥܡܐ ⌈ܗܘܐ[2] ܒܩܠܐ ܫܒܝܚܐ
ܪܘܚܢܐܝܬ. ܘܫܡܝܐ ܐܬܦܬܚܘ. ܘܐܦ ܠܐ ܪܫܝܡܐ
ܕܣܒܪܘ ܡܠܐ̈ܟܐ ܚܕܘܬܐ. ܒܗ̇، ܕܗܘ ܡܪܐ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܐܪܥܐ ܐܫܡܥܘ ܣܒܪܐ ܘܚܕܘܬܐ. ܘܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܐܡܪ ܡܠܐܟܐ ܠܪ̈ܥܝܐ. ܢܚܙܐ ܕܠܫܘܒܚ ܕܐܘܪܫܠܡ 10
ܒܒܝ̈ܬܠܡ. ܩܘܡ ܠܗ. ܘܬܘܒ ܠܡܢܐ ܒܒ̈ܝܬܠܡ ܚܙܐ ܚܘܡ
ܡܕ̈ܝܢܬܐ. ܚܡ ܒܢܬ ܩܠܐ ܗܕܐ ܐܢܢܝܐ ⌈ܠܐ[3] ܢܚܡ
ܠܥܡܐ ܚܕܘܬܐ ܡܠܐܟܐ. ܘܒܫܘܒܚܬܐ ܡܠܐ̈ܟܐ ܬܪܝܢ
ܕܐܬܚܙܝܘ. ܚܕܘܬܐ ܣܒܪܘ ܠܐܢܫܐ ܘܠܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܘܐܝܟܢ
ܕܐܠܗܐ ܩܒܪ ܠܡܢ ܘܦܪܩ. ܘܒܫ̈ܘܒܚܬܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ ܘܬܘܪ 15
ܡܬܒܪܝ ܦܘܪܩܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܢܒܪܘܢ ܡܠܐ̈ܟܐ
ܚܕܘܬܐ. ܕܡܬܬܪܝܡ ܗܘܡ ܒܘܪܟܐ ܒܒ̈ܪܝܬܐ
ܘܒܫܪ ܒܫܒ̈ܚܐ. ܡܛܠ ܕܒܫ̈ܘܒܚܬܐ ܗܢܘܢ ܦܘܪܩܢ ܕܝܢ
ܒܗܘܬܐ ܡܬܦܫܝܢ. ܘܢܘܡܪܡܢ ܕܡܢ ܐܪܥܐ. ܗܒܢܐ
ܐܦ ܒܫܘ̈ܒܚܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܒܕܡܐ ܕܢܫܬ ܪܘܚܐ. ܗ̇ܘ 20
ܗܕܐ ܒܒܪ̈ܝܢ. ܘܗܕܐ ܡܗܕܒܐ ܕܠܒܠ ܩܕܡ ܐܪܥܐ
ܐܝܬܝܗ ܒܐܪ̈ܥܐ ܘܒܫܒ̈ܚܐ ܘܒܗܠܝܢ ܫܘ̈ܒܚܬܐ ܒܗ
ܐܬܬܪܝܡ ܩܕܡ ܡܘܬܐ. ܘܗܘܝܢ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܐܣܬܝܢ
ܐܦ ܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ. ܕܠܗ ܠܡܪܢ ܕܐܬܐ ܘܣܒܪ
ܒܢ̈ܝܫܘܗܝ. ܘܦܪܩ ܩܕܡ ܡܘܬܐ ܘܐܠܦܢ ܐܘܪܚܗ 25
ܕܫܪܪܐ. ܘܣܒܪܢ ܒܫܠܡܗ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ܀

ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ܀

[1] A ܘܒܦܘܪܩܢܘܬܐ. — [2] A om. — [3] S om.

ܕܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܕܡܠܟ ܒܦܪܕܝܣܐ ܠܦܢܝܗ ܕܢܘܗܪܐ.
ܘܒܟܠܗ ܡܠܐܟܐ ܢܗܘܢ. ܐܝܟ ܘܣܘܐ ܕܠܐ ܡܢܝܢܘܬܐ
ܐܬܒܪܝܘ. ܘܠܐ ܢܛܪܘ ܦܘܩܕܢܐ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܕܢܛܪܘܢ
ܒܡܘܫܬܐ ܘܠܐ ܐܬܛܦܝܣܘܢ ܠܐܠܗܐ. ܐܠܐ
ܠܣܛܢܐ. ܗܟܢܐ. ܡܟܝܠ ܡܝ̈ܘܬܐ ܬܗܘܘܢ ܘܠܥܦܪܐ
ܬܗܦܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܣܬܟܠܬܘܢ. ܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܬܘ
ܢܥܒܕ. ܘܡܪܝܐ ܒܪܝܬܗ. ܬܘ ܢܥܒܕ ܘܢܚܙܐ. ܢܣܕܟ.
ܘܒܡܫܒܚܬܐ. ܒܠ ܐܦ ܡܢܐ. ܡܛܠ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ
ܗܘ. ܘܟܕ ܗܘܝܢ ܥܒܝܕ ܠܦܘܪܩܢ ܐܬܐ ܘܗܘܐ ܒܠ
ܐܪܥܐ. ܘܗܘܝܢ ܒܒܪܐ ܕܝܠܗ. ܡܪܝܐ ܒܪܝܬܗ. ܡܛܠܬܐ
ܕܥܠ ܐܢܫܘܬܐ[1] ܕܝܠܗ. ܘܕܠܐ ܚ̈ܫܝܗܐ ܗܠܟܬ
ܒܥܠܡܐ. ܡܪܝܐ ܒܪܝܬܗ ܕܠܐ ܗܘܠܟܬ ܠܐ ܘܠܐܬܝܬ.
ܐܝܬ ܐܣܬܟܠܬ ܐܘܚܕܢܟ. ܘܒܥܠܡܝܢ ܕܝܠܟ. ܕܠܐ ܐܝܬ
ܫܘܠܛܐ ܒܠܥܕ. ܒܥܠܡܝܢ ܕܗܘܝܬ ܒܗܘܢ ܘܡܢ ܡܕܡ
ܘܠܚܪܬܐ. ܘܡܢ ܟܕ ܒܟܠܝܬܟ ܘܒܕܡܘܬܐ ܕܗܒܬܟ
ܒܡܒܪܟܐ. ܐܡܪܝܢܢ. ܘܡܫܒܚܝܢ. ܥܠ ܐܬܘ̈ܬܐ[2]
ܕܣܒܪܘ ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܗܠܝܢ ܒܬܠܝܬܝܐ ܢܕܥܝܢ. ܡܕܡܟܐ
ܐܡܪܝܢܢ. ܥܠ ܐܦ ܢܘܪܒܬܐ ܕܣܒܪܘ. ܬܪܝܢܐ. ܥܠ
ܕܡܪܐܘܗܝ ܘܒܢܝܐ ܐܝܟ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܗܟܢ. ܢܘܟܪܬܐ
ܫܡܝܢܐ ܒܪ ܘܠܐ ܡܕܡ ܡܬܪܘܝܢ. ܦܪܫܘ ܠܫܡܫܐ
ܢܘܟܪܬܐ ܒܣܦܪܐ ܙܘܓܐ. ܕܐܬܝܬܗܘܢ ܡܢܝܢܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܬܘܒ ܦܫܡܘ ܒܗܘܢ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ
ܕܝܬ̈ܩܘܗ.

ܬܫܥܐ ܕܒܣܪܝܢ ܘܚܕ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀

ܠܡܢܐ ܒܥ̈ܒܕܐ ܘܒܫ̈ܘܒܚܐ ܠܐ ܗܕܡܝܢ ܒܘܪܟܐ
ܘܣܠܩ ܒܫܡܐ ܘܒܫܦܝܪܘܬܐ. ܒܚܕܘܬܐ ܘܒܦܨܝܚܘܬܐ
ܐܚܪ̈ܢ ܀
ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܠܦܘ̈ܩܕܢܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܠܟܝܢܐ. ܘܗܕܐ
ܠܟܝܢܬ. ܒܕ ܕܝܢ ܢܘܡܣܐ ܡܬܝܗܒܐ ܕܗܢܐ ܫܘܠܛܐ ܡܢ

[1] A ܕܐܢܫܘܬܐ. — [2] S ܐܬ̈ܐ.

ܐܡܠܟ ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ ܡܢ ܐܒܗ̈ܬܐ. ܘܢܦܩܝܢ ܪܘܚܐ
⌐ܡܢܗ[1]. ܟܕ ܡܦܩܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܢܛܪ ܠܢܦܫܗ. ܘܐܝܟ ܡܪܢܐ.
ܕܡܪܢܐ ܟܢܫ̇ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܦܫܩܗ ܠܚܡܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܫܒܩܗ
ܗܕܐ ܘܫܒܩܗ. ܠܫܘܪܪܗ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܢܦܫܢ. ܡܕܡܝܐ
ܟܝ. ܟܕ ܐܡܪ ܗܘܐ ܬܐܘܡܐ ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܫܡܥܘ. 5
ܕܠܐ ܡܡܫܠܢܐ ܡܢܟܘܢ ܕܢܣܒ ܡܢܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ̈ܝ،
ܠܐ ܓܒܝܬ ⌐ܠܗ[2]. ܡܢ ܟܡܡܐ. ܕܐܫܬܡܥܝܬ ܡܠܬܗ
ܘܫܪܪܗ ܡܢܝ. ܥܠ ܢܗܝܪܘܬܐ. ܫܦܝܐ ܕܓܒܝܢܢ ܗܘܘ
ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܐܬܓܠܝܘ ܡܢ ܪܒܗܘܢ. ܐܘܕܐ ܠܟ. ܪܘܚܐ
ܕܢܒܝܬ ܘܦܪܩ ܐܝܟܢ. ܡܪܢܐ ܐܡܠܟ ܟܕ ܡܫܝܚ[3] ܡܢ̈ܬܐ 10
ܘܡܫܪܐ ܠܟܠ. ܘܗܘܐ ܐܠܗܐ ܥܠ ܟܠ. ܘܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܡܢ. ܕܫܡܥܐ ܘܐܪܒܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܒܣܓܐ ܫܘܘ ܟܕ
ܡܣܪ ܠܗܘܢ ܡܢ ܡܘܬܐ ܘܡܬܓܠܝܢܘܬܐ. ܘܐܬܪܚܡܘܢ
ܓܒ ܠܢܦܫܢ. ܐܠܐ ܕܢܛܪ ܗܘ ܗܕܪܐ ܡܕܡܝܐ ܠܢܦܫܗ.
ܫܘܪܝܐ ܕܒ̈ܪܘܟܬܐ ܕܡܬܒܪܟܝܢ ܬܠܝܬܝܐܝܬ. ܒܗ̇، 15
ܕܬܠܬܐ ܩܢܘܡ̈ܐ ܬܫܒ̈ܘܚܬܐ ܐܫܬܡܫܘ ܒܝܘܡܐ
ܕܒܪܘܟܬܐ. ܒܪܟܬܗ ܕܐܕܡ ܘܣܓܝܐܬܗ ܘܓܪܕܝܗ.
ܘܢܝܚܗ ܕܡܪܢ ܘܡܘܬܗ. ܘܡܫܪܝܐ ܕܐܘܣܝܡ ܫܡܥܘܢ
ܘܫܘܝܢ. ܘܗܘܐ ܫܘܪܝܐ ܕܦܘܢܝܐ ܕܒܐܝ̈ܕܘܗܝ. ܕܟܕ ܚܙܘ
ܡܕܡܝ̈ܐ. ܐܘܕܝܢ ܠܟ ⌐ܐܠܗܐ[4]. ܘܐܠܗܐ ܚܝܐ. ܐܘܕܝܢ 20
ܠܟ[5] ܕܐܬܝܬ ܠܘܬܢ ܠܗܘܢܐ ܕܠܐ ܦܘܫܩܐ. ܐܘܕܝܢ ܠܟ
ܕܢܚܡܬܐ ܕܫܘܟܠܐ ܢܣܒܬ ܠܝ. ܐܫܬܟܚܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܬܕܡܪ̈ܬܟ. ܫܡܝ̈ܐ ܕܫܡܝܢ ܠܢ̈ܘܬܐ. ܘܢܒܝܘܬܗ
ܕܐܕܡ. ܡܛܠ ܕܘܟܝܐ ܩܠܝܠ ܗܘܐ ܒܦܪܕܝܣܐ ܘܚܒܪ
ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܬܡܟܟܝ ܐܪܒܐ ܘܒܠܗܘܢ ܒܡܘܪ̈ܝܗ̇ 25
ܡܕܡܘܬܗ ܕܐܕܡ. ܡܛܠ ܕܡܬܠܠ ⌐ܐܬܬܩܢܘ[6].
ܐܠܗܐ ܚܝܐ. ܕܢܚܗ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܠܠܐ. ܘܫܡܥܒ ܡܠܗ

[1] S ܡܢ. — [2] A: ܟܡܗ. ܐܘ ܠܗ, glossa plane e margine introducta. — [3] S add. ܡܢ. — [4] A om. — [5] A add. ܐܠܗܐ. — [6] S ܐܬܬܩܢ.

ܠܐ ܗܘܳܐ ܐܝܟ ܕܐܢܬܘܢ ܣܒܪܝܢ. ܐܠܐ ܢܐܡܪ ܠܟܘܢ
ܡܠܬܐ ܗܿܘ ܕܐܡܪܢ ܒܫܘܐܠܐ ܢܟܝܐ. ܐܝܠܐ ܐܪ̈ܥܝܬ
ܘܕܫܪܒܐ. ܡܢ ܒܘܨܡܐ. ܒܪ ܗܝܟܢ ܥܠܝܬܐ ܬܘܕܝܬܐ
ܕܒܚܝ ܠܡܪܝܐ. ܘܫܐܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܚܘܫܒܐ ܠܚܝ̈ܠܐ
ܕܬܢܒܝܢ. ܗܒܢܬ ܠܡܪܝܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܢܗܪܐܝܠ ܕܐܠܗܐ
ܢܫܒܐ ܠܡܪܝܐ. ܕܡܢ ܠܘܬܗ ܡܒܕܚ ܬ̈ܝܒܐ ܘܠܐ ܗܘܳܐ
ܒܣܠܝ. ܘܫܦܪ ܠܘܬܗ ܦܘܪܫܢܐ. ܒܠ ܢܘܗܪ̈ܬܐ. ܘܐܘܪܐ
ܠܝ. ܒܪ[1] ܒܠ ܢܘܗܪ̈ܬܐ ܬܘܬܐ ܘܒܒܝܐ ܕܚܝ̈ܠܐ
ܐܬܝܬ. ܕܡܫܬܠܡܝܢ ܠܫܘܒܐ ܒܪܝܐ: ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ
ܒܠܬܐ ܠܢܘܗܪ̈ܬܐ ܕܒܒܠ ܕܪ̈ܓܘ ܐܝܟܢ. ܗܒܝܐ ܐܡܿܪ
ܡܪܝ. ܬܡܢ ܢܗܘܐ ܒܒܝܐ ܘܝܘܡ ܫܝ̈ܢܐ. ܒܪ ܠܡ
ܐܬܒܪܝܬ ܠܟܘܢ. ܒܡܬܒܐ ܕܐܒ̈ܗܝܐ ܗܿܢܘܢ
ܕܒܕܒܠܝܗܘܢ ܢܬܬܘ. ܣܡ ܕܦܠܚܝܢ ܘܠܐ ܦܠܚ. ܦܫܥ
ܬܘ̈ܬܒܐ ܒܐܪܒܐ ܢܒܪܬܐ ܕܪܫܘܐ ܡܢ ܡܠܒܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ. ܒܪ ܕܒܘ̈ܬܝ ܡܫܝܚܝܢ ܗܘܘ ܠܝ. ܒܠ ܕܠܐ
ܦܠܚ ܒܐܢܫܬ ܒܣܬܝ. ܐܘܪܐ ܠܝ. ܘܡܒܠܦܝܒܘܬܐ
ܕܘ̈ܝܘܒܐ. ܕܒܘܕܝ ܠܗ ܠܐܠܗܐ ܒܠ ܐܩ̈ܘ[2] ܡܠܒܘܬܐ
ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܘܡܦܩ ܡܠܟ̈ܐ ܕܠܒܒܐ ܕܠܐ ܐܒܫܪܘ
ܒܡܒܪܝܢ ܠܗ. ܗܿܢܘܢ ܕܗܘܘ ܢܒܝܐ ܒܬܫܘܒܐ. ܐܫܟܚܘ
ܒܟܘܢܝ ܘܐܘܪܐ ܠܫܡܝ[3]. ܒܠ ܦܝܒܘܬܝ ܘܡܡܫܬܝ
ܕܢܗܒܬ ܒܐܦ̈ܝ ܘܣܪܝܬ. ܡܢ ܣܒܠܐ. ܘܕܒܡܡܫܬܐ
ܕܢܬ. ܘܦܪܚܬ ܒܐܢܫܬ ܠܕ̈ܝܢܐ ܘܠܒ̈ܠܐ. ܐܘܪܒܬ ܒܠ
ܒܠ ܫܡ ܡܐܡܪܝ. ܒܪ ܗܣܦܬ ܠܡܘܬܐ ܘܫܦܝܠܐ
ܕܫܡܗ ܢܦܫܗ ܒܫܡܝ. ܒܪ ܩܪܝܢܝ ܡܢ ܣܢ̈ܝܗ ܕܫܝܘܠ
ܒܢܣܬ ܠܝ. ܘܐܦ ܐܫܟܚܬ ܒܘܫܒܐ ܕܠܝ. ܢܘܕܘܢ ܠܝ
ܡܦܠܠ ܦܘܪܩܢܝ ܒܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܐܪܒܐ ܕܣܦܠܘ
ܬܝܣܬ ܡܘܬܐ. ܐܝܬ ܒܠܝܘܕܝ ܘܚܝܬ ܠܡܘܬܐ. ܕܒܦܐ
ܠܒܠܗܘܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܐܪܒܐ. ܒܪܡ ܐܝܬ ܗܕܪܐ ܐܣܝܪܐ
ܕܫܘ̈ܪܐ ܕܠܘ ܗܘܝܢ ܡܗܠܒܝܢ. ܐܠܐ ܒܟܢܝܢ ܡܒܪܝܐ

[1] A om. — [2] A om. — [3] A ܠܝ.

ܥܠ ܬܘܩܢܗ ܕܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܕܗܘܐ ܫܪܪܐ ܒܡܦܪܫܠ.
ܘܠܝܦ ܕܝܢ ܦܬܓܡܘܗܝ. ܗܟܢܐ ܕܐܦ ܟܕ ܒܟܬܒܝܢ
ܡܘܕܫܐ[1] ܠܐܠܗܐ. ܒܗܠܝܢ ܫܘܪܝܐ ܡܢܝܚܝܢ. ܫܒܝܚܘ
ܠܐܠܗܐ. ܕܗܫܐ ܡܢܟܘ ܡܘܬܒܝܢܟܘܢ. ܐܘ ܒܟܡܗ
ܕܐܠܗܐ[2]. ܐܦ ܓܝܒܘܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܥܠ ܒܓܠܝܗ
ܕܦܪܘܩ. ܗܟܢܐ ܘܗܢܐ ܡܢܡܘܪܐ ܒܡܗܕܝܗ ܕܡܓܠܝܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܡܘܠܒܢܐ ܕܠܘܬ ܕܘܝܕ. ܡܪܝܐ ܐܡܠܟ ܘܫܒܝܚܘ
ܠܡܪܝܐ ܕܝܢ[3]. ܡܪܝܐ ܐܡܠܟ ܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܥܒܕ.
ܗ̇ܝ ܕܐܡܪ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܥܠ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ. ܗܟܢܐ ܡܫܝܚܐ ܫܘܪܝܐ ܗܘܐ. ܠܒܫ ܡܪܝܐ
ܒܘܫܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܠܒܫ ܒܘܫܢܐ ܗ̇ܘ ܕܡܬܘܬܒܐ ܒܫܢܐ
ܗܘܐ. ܒܪܗ ܗܠܝܢ ܒܢܬ ܩܠܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܢܗ ܘܒܗ،
ܠܡܘܬܐ ܠܢܦܫ. ܫܒܝܚܘ ܠܡܪܝܐ ܕܝܢ. ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܐܬܘ
ܠܐܝܩܪܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܫܒܪܘ ܠܢܫ̈ܐ ܕܡܢܗ ܠܗ. ܟܕ
ܡܦܝܣܐ. ܗ̇ܘ ܕܐܦܝܣ ܡܪܝܐ ܫܘܫܒܚܐ ܦܠܝܓܐ ܘܚܕܝܗ.
ܘܐܬܡܠܝ ܦܘܡܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܐܫܬܪܪܬ
ܡܫܝܚܘܬܐ. ܗ̇ܝ ܕܢܐܡܪܘܢ ܒܝܬ ܒܢܝ̈ܢܫܐ. ܕܐܬܦܠܓ
ܡܪܝܐ ܘܕܫܪܒܐ. ܘܕܐܬܗܦܟ ܡܪܝܐ ܫܒܝܬܘܢ ܘܫܘܫܒܚ
ܦܠܝܓܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܐܝܟ ܦܪ̈ܝܫܐ. ܐܘ ܡܪܝܐ. ܗܘ ܟܕ
ܗܘ ܫܘܒܠܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܡܪܝܐ ܠܐ ܡܬܚܡ ܫܘܫܒܚܐ
ܦܠܝܓܐ ܠܐ ܬܦܫ. ܘܐܝܟܢܐ ܠܐ ܡܫܬܪܪ ܠܬܐܘܡܐ ܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܠܡܫܬܪܪܘܬܗ. ܒܠܚܘܕ ܡܪܝܐ.
ܦܘܪܫܢܗܘܢ ܠܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܚܙܘܢܝ ܘܗܝܡܢܘ. ܗ̇ܝ،
ܕܐܬܝܠܗ̇. ܢܬܘܬܗ ܠܘܬ ܕܡܪܝܐ ܒܢܝ̈ܐ ܐܢܘܢ. ܫܒܚܘ
ܗܕܐ. ܕܫܒܚܘ ܒܟܢܪܐ ܒܠܒܘܢ[4] ܠܫܡ̈ܐ ܕܡܡܠܠܝܢ
ܒܗܘܢ ܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܢܗܘܪܐ ܓܒܘܪܐ ܕܡܢ ܒܠܗܘܢ
ܠܫܡ̈ܐ. ܙܘܬܐ ܥܠ ܢܬܦܠܘ ܐܪܥܐ ܘܕܫܪܒܐ. ܦܘܡܗܘܢ
ܡܡܠܠ ܫܒܚܬܐ. ܘܢܝܚܗ ܕܠܒܗܘܢ ܫܘܒܠܐ ܕܪܘܚܐ.

[1] A ܡܘܕܗܐ (sic). — [2] S ܕܡܪܝܐ. — [3] A ܬܫܥܒܕܬܐ. —
[4] S ܠܒܗܘܢ.

ܒܝܗܘܕܝܐ ܠܒܢ̈ܝܐ ܒܝܘܡ ܐܝܡܢܐ ܕܒܪܗܘܢ.
ܘܒܝ̈ܫܘܬܐ ܕܝܘܦܢܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܡܪܒܝܐ ܕܒܪܢ ܕܒܗܘܢ
ܫܦܝܪܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܟܢ ܢܗܘܐ ܐܦܝܢ ܒܒܗܘ ܒ ܪܒܐ.
ܘܠܐ ܢܒܠ ܒܝܗܘܕܝܐ ܫܦܝܪ ܡܢ ܕܪ̈ܘܗܝ ܕܒܪܢ. ܒܕ
5 ܫܪܒܝܢ ܬܘܫܦܬܐ ܒܬܫܒܘܚܬܢ. ܗ̇ܝ ܕܢܬܬܪ ܡܪܝܒܐ
ܠܝܗܘܕܝܐ ܕܝܫܘܥ. ܘܡܫܒ̈ܚܐ ܕܝܢ: ܡܦܠܠ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܡܦܠܦܣܝܢ: ܠܝܬ ܠܝ ܕܢܬܕܒܪ ⌈ܒܗܘܢ[1] ܚܝ̈ܠܐ ܘܐܘ̈ܠܨܢܐ.

ܪܫܐ ܕܒܣܦܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ܀ ܠܡܕܝܢܐ
⌈ܫܘܪܝܐ[2] ܕܡܫܒ̈ܚܐ ܒܪܘܚܢܐ ܕܠܗܘܢ ⌈ܒܫܒܒܐ[3]
10 ܡܫܬܠܡ. ܘܕܒܪܘܟܬܐ ܒܬܠܬܐ. ܘܡ̈ܫܡܬܐ. ܫܝܢ̈ܡܐ
ܒܬܪܝܢ ⌈ܒܪ̈ܘܒܝܐ[4] ܠܝܘܕ܀

ܫܒܠܐ ܐܝܡܪ̈ܐ ܐܬܝܚܘ ܕܐܬܒܝܘ ܒܫܒܫܒܐ. ܕܫܦܝܪ
ܕܢܬܝܪܘܢ. ܡܕܒܝܐ. ܒܗ ܫܪܝܬ ܒܪܬܐ. ܘܐܬܒܪ
ܢܗܘܪܐ. ܘܬܘܒ ܒܗ ܩܡܩ ܡܫܒܚ ܘܒܝܐ ܕܡܘܫܐ.
15 ܕܡܦܠܦܣ ܗܘܐ ܬܪܝܢ ܒܠܒ̈ܐ. ܘܒܗ ܐܣܬܒܪ ܡܪܢ.
ܘܒܗ ܬܘܒ ܩܡ ܡܢܚܝܢ. ⌈ܘܒܗ ܫܪܪ ܠܬܐܘܡܐ ܒܠ
ܡܢܡܬܗ[5]. ܘܒܗ ܢܦܠܬ ܪܘܚܐ ܒܠ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܒܗ ܗܘ̇ܝܐ
ܡܢܡܬܢ. ܫܘܪܝ ܒܢܝܐ ܐܪܢܝܐ. ܘܫܘܪܝ ܢܒܘܣܐ
ܘܕܒ̈ܢܐ ܕܡܕܒܪ ܒܣܦܪܐ. ܘܫܘܪܝ ⌈ܡܐܬܝܬܗ[6] ܕܐܠܗܐ
20 ܒܢ̈ܝܫܒܘܗܝ ܝܘܕ ⌈ܒܪ̈ܝܬܗ[7]. ܘܫܘܪܝ ܝܘܬܪܗ ܕܒܠܒܐ
ܕܒܬܪܗ. ܘܫܘܪܝ ܫܘܪܪܐ ܕܦܠܛܘ ܒܠ ܡܢܡܬܐ. ܘܫܘܪܝ
ܡܐܬܝܬܗ ܕܪܘܚܐ ܠܡܓܒܪ ܠܗܕܝܦܐ. ܘܫܘܪܝܗ
ܕܒܠܒܐ ܕܡܣܬܒܐ. ⌈ܘܐܝܟ[8] ܗܘܡܐ ܕܠܗܠܝܢ ܐܝܡܪ̈ܐ
ܐܫܬܘܝ. ܢܚܘܗܝ ܒܦܘܪܫܢܐ ܕܠܚܡܝܢ ܠܗ. ܒܠܒܘܢ
25 ܒܒܢ̈ܝܐ. ܘܪܒܘ ܡܪܢ. ܒܠ ܫܘܪ ܒܠܒܐ ܐܝܘܢ.
ܬܗܡ ܚܕܘ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܕܝܠܘ ܕܡܚܘ ܓܒܪܐ ܐܝܘܢ. ܪܒܘ
ܡܪܢ. ⌈ܒܠ[9] ܕܪܒܪܒܘܗܝ ܒܬܫܒܚ̈ܬܐ. ܠܟ ܢܐܝܐ.

[1] S ܗܒ. — [2] S om. — [3] A ܒܫܒܒ̈ܬܐ. — [4] S ܒܪܘܒܐ. — [5] S om. — [6] S ܡܐܬܝܬܗ. — [7] S ܒܪܝܬܗ. — [8] S ܐܝܟ. — [9] S om.

ܕܕܘܝܕ ܐܡܪܝܢ ܒܗܘܢ ܡܙܡܘܪܐ. ܐܝܟܢ ܕܐܦ ܒܬܘܕܝܬܐ
ܐܚܝ. ܨܠܘܬܐ ܕܐܝܟܢܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܠܡܠܟܐ ܐܝܬ ܠܗ
ܡܘܬܐ. ܗܝ ܕܒܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܡܘܬܐ. ܐܘ ܡܘܬܐ ܕܒܫܘܪܝ
ܒܢܝܗ. ܘܐܝܢܝܗܘ ܕܡܘܬܐ ܕܒܫܘܪܝ ܕܒܗܝܢ ܘܒܬܪܗ ܨܠܘܬܗ
ܕܒܢܝ̈ܢ. ܘܐܝܢܝܗܝ ܕܗܝ ܕܒܫܘܪܝܐ ܐܝܟ ܕܒܬܪܬܐ [1]ܘܐܝܟ[1]
ܕܡܠܠܟܐ ܐܡܪܢܢ. ܗܝ ܒܠܚܘܕܝܗ ܬܬܐܡܪ. ܠܘ ܒܪ
ܒܪܘܚܐ ܕܝܢ ܡܘܬܐ. ܐܠܐ ܒܪ ܗܝ ܕܡܘܪܒܐ ܠܟܠܗ
ܬܫܡܫܬܐ. ܘܗܕܐ ܗܝ ܬܪܥܝܬܐ ܕܟܠܢܫ ܒܢܝܗܘܢ.

ܪܫܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ·:· ܠܡܠܟܐ
ܐܡܪܝܢ ܒܫܠܡ ܒܪܫܐ ܘܡܨܦܪܐ ܒܥܘܬܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܒܡܫܒܚܬܐ ܘܒܡܐܪ̈ܐ ܘܡܙܡܘܪܐ ܕܪܫܐ ܠܐ
ܐܡܪܝܢ ·:·

ܒܗ̇ ܕܝܢ ܕܐܬܐܡܪ ܒܬܫܡܫܬܢ ܒܗ ܐܒܗ̈ܬܐ ܡܩܕܫܐ.
ܢܬܒܥܘ ܕܒܟܠܝܘܡ ܢܬܒܪܟܘܢ ܒܐܘܪܚܝ ܢܩܝܦܬܐ ܕܡܙܡܘܪܐ
ܢܒ̈ܝܐ ܘܫܠܝܚ̈ܐ ܘܣܗ̈ܕܐ. ܘܗܠܝܢ ܒܟܠܗܘܢ ܐܘ
ܗܘܠܐܗܘܢ ܒܡܦܠܓܐ ܕܫܠܡܐ. ܘܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܒܫܪ
ܕܒܢܐ ܬܪܝܢ ܦ̈ܬܘܪܐ ܩܕܡ ܫܒܘܪ ܐܡ̈ܪܐ ܘܫܠܝܚܘܣ
ܪܫܝܐ. ܘܣܦ̈ܪܝܐ ܩܠܠܘ ܕܩܠܠ ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ.
ܦ̇ܣܩܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܬܒܗܪܘܢ ܒܕ̈ܝܢܐ ܕܬܫܡܫܬܐ:
ܕܢܫܡܥܘܢ ܡܗ̈ܝܡܢܐ ܘܢܬܠܡܕܘܢ. ܘܕܘܒܪܐ ܕܗܘܢ
ܢܬܩܢ ܠܐܝܩܪܗܘܢ. ܘܒܢ̈ܝܐ ܪ̈ܘܚܢܐ ܡܗ̈ܝܡܢܐ
ܢܬܒܪܟܘܢ ܒܨܠܘ̈ܬܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܐܝܬ ܐܢܫ ܕܡܩܒܠ
ܒܢ̈ܫܬܐ ܡܢ ܪ̈ܘܦܐ: ܢܬܠܩ ܡܗ̈ܝܪܐ ܕܢܠܝܩ ܒܥܘܬܐ
ܕܢܠܗܘܢ ܘܒܡܘܕ̈ܝܢܘܬܗܘܢ: ܘܢܡܫܟ ܠܚܫ̈ܘܗܝ ܒܚܕܘܬܐ.
ܘܒܪ ܢܝܘ ܕܠܐ ܦܐܝܐ ܕܡܙܠܬ ܬܫܡܫܬܐ ܢܬܒܗܪܘܢ
ܐܝܢ. ܐܝܟܢ ܕܗܕܐ ܐܘܪܚܐ ܕܒܢ ܫܘܪܝܐ ܠܫܘܠܡܐ
ܡܛܝܐ. ܢܒܥܘ ܕܒܬܪ ܬܫܡܫܬܐ ܢܬܒܗܪܘܢ
ܒܡܗܝ̈ܡܢܘܬܗܘܢ. ܒܣܘܟܠܐ ܕܝܢ ܕܒܪ̈ܢܐ ܡܩܪ̈ܫܐ. ܒܗ̇
ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܒܪܝܗܘܢ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܠܐ ܢܒܘܠ

[1] A om.

ܘܠܒܘܪܣܝܗ ܒܒܘܣܡܬܐ ܕܡܒܠܒܠ[1] ܠܗ ܕܝܢ ܒܝܬ
ܠܡܬܒܐ. ܕܝܠܗ ܐܝܬܘܗܝ ܒܘܪܣܝܗ ܕܨܠܝܒܐ. ܒܝܘܡܬܐ
ܕܝܢ ܘܨܦܘܬܐ ܠܡܘܠܡܐ. ܠܒܪ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܠܨܠܝܒܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܒܬܪܝܢ ܕܒܚܪܘܢ ܫܠܝܚܐ ܫܡܥܘ ܒܝܬ
5 ܒܥܒܕܐ. ܒܪ ܒܒܝܬܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܕܝ. ܕܗܘܐ
ܐܢܐ ܒܒܒܘܢ ܐܢܐ ܒܠܗܘܢ ܢܘܒܬܐ. ܡܕܡܕܢܝܬܐ
ܕܒܠܐ̈ܕܐ ܡܫܒܚܝܢ: ܬܘܩܦܬܐ ܕܐܝܡܪܗ ܕܒܠܐܕܐ
ܡܡܕܒܝܢ ܡܕܒܪܬ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܗܒܬ ܩܘܒܠܐ ܒܝܘܡܐ
ܕܦܘܡܐ ܕܚܫܐ ܡܬ̈ܠܝܢ. ܘܐܒܝܠܐ ܕܒܢ̈ܝܫܐ ܒܫܠܘܠܐ
10 ܩ̈ܠܐ ܕܙܡܪܐ ܘܕܘܪܫܐ ܡܫܒܚܝܢ: ܒܝܬ ܒܟܝܐ ܕܝܢ
ܡ̈ܪܕܐ ܘܩ̈ܠܐ ܕܚܫܐ. ܗܒܝܠܐ ܘܒܪ ܦܘܡܐ ܕܚܫܐ ܗܘ̇ܐ
ܦܘܒܠܐ ܘܩ̈ܠܐ ܚܢ̈ܟܐ ܡܙܡܪܝܢ. ܒܠܐ̈ܕܐ ܕܝܢ ܡܢܚܬܐ
ܘܩ̈ܠܐ ܗܢ̈ܐܐ ܐܡ̈ܪܝܢ. ܐܝܒܝܠܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܢܒܪ[2] ܒܢܘܫܝܢ:
ܐܝܟܢܘ ܕܠܐ ܐܒܠܐ[3] ܗܘ̣ ܘܕܠܐ ܚܕܘܬܐ ܫܡܝܢܐܝܬ
15 ܐܝܬܘܗܝ. ܐܘ ܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ܡܢܐ. ܐܒܠܐ ܐܡ̈ܪܢܐ ܐܘ
ܚܕܘܬܐ. ܡܠܘܢ ܕܝܢ. ܠܒܪ̈ܢܫܐ ܐܒܝܠܐ ܕܫܠܘܠܐ.
ܡܢܝܬܐ ܗܢܐܝܬܐ ܡܬܦܩܢ. ܒܦܘܡܐ ܕܚܫܐ ܐܒܝܠܐ
ܕܒܝܬ ܟܒܐ. ܦܘܒܠܐ ܡܬܦܩܢ ܒܝܬ ܪܘܫܐ.
ܚܕܫܒܬܐ ܕܝܢ. ܕܠܐ ܫܘܐ ܒܝܬ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܠܐ
20 ܡܬܦܩܝܢ ܡܕܡ.

ܪܫܐ ܕܬܡܢܬܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀

ܠܡܒܝܢܐ ܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܒܫܘܠܡ
ܬܫܒܘܚܬܐ: ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ: ܘܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ ܠܗ̇
ܕܠܐ ܡܘܢܐ܀ ܗܠܝܢ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ. ܐܒܒܐ ܕܐܡܪܬ
25 ܕܦܘܒܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܠܐ ܦܩܕ ܕܢܐܡܪܘܢ. ܠܐ
ܒܫܘܪ، ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܦܠܐ ܒܫܘܠܡܗ ܐܒܘܢ
ܕܒܫܡܝܐ. ܐܠܐ ܒܙܒܢܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܒܪ ܡܘܕܫܐ. ܘܗܢܘܢ
ܕܐܡܪܝܢ ܐܬܦܠܣܘ ܠܢܦܫܐ ܦܬܓܡܐܘܣ. ܗ̇ܢܘܢ ܕܠܐ
ܐܡܪܝܢ ܠܗ̇ ܒܡܘܢܐ ܡܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܢܘܗܪܐ ܕܡܢܪ̈ܬܐ

[1] A ܡܣܬܒܠܡ. — [2] S ܢܒܪ. — [3] A ܕܐܒܠܐܐ (sic).

ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܣܠܩܝܢ ܗܘܘ ܘܢܚܬܝܢ ܠܘܬܗ. ܐܝܟܢ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܚܕ ܗܘܘ. ܘܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ ܥܠ ܐܪܥܐ
ܝܬܒ. ܗܫܐ ܐܬܬܪܝܡ ܠܐܘܪ̈ܚܐ ܫܡܝ̈ܢܝܐ ⌈ܐܠܗܐ⌉[1] ܕܥܠ
ܐܪܥܐ ܘܐܬܬܚܝܕܘ ܬܪ̈ܥܐ ܕܫܡܝܐ.

ܪܫܐ ܕܫܒܒܬܫܒܘܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ⁘

ܠܒܢܝܐ ܗܪܟܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܒܥܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܟܕ
ܬܫܡܫܬܐ ܐܫܬܠܡܬ. ܘܡܢܘ ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ.
ܘܠܒܢܝܐ ܒܫ̈ܐܕܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܡܣܕܩ ܡܪ̈ܥܝܬܐ ܘܒܝܢ
ܒܥܘܬܐ ⁘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܢܒܝ̈ܐ. ܟܕ ܡܠܟ̈ܐ ܙܥܘܪ̈ܝܐ
ܒܟܪܘ ܘܗܘܘ ܒܪ̈ܫܦܝܐ. ܘܡܪܟܒܐ ܡܣܬܦܠܦܝܢܘܣ
ܗܘܐ. ܘܠܒܢܝܬܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܐܚܪܬܐ ܗܘܐ ܒܪܝܫܐ.
⌈ܝܗܒ⌉[2] ܕܐܢܘܫܐ ܢܬܦܪܫ ܠܗ. ܘܝܠܕܬܐ ܫܠܡܘܗܝ ܬܬܩܪܒ
ܒܒܪܬܐ: ܘܟܕ ܫܠܡܬ ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܘܚܐ ܐܘܣܦܘ
ܒܒܘܬܐ ܫܠܡܘܗܝ. ܘܒܥܘܬܐ ܕܡܒܢܝܢܐ ܠܗ ܒܒܝܬܐ
ܠܒܪܫܝܬܗ. ܘܒܗ ܒܥܘܬܐ ܗܕܐ ܕܡܫܠܡ ܠܗ ܒܣܦܪ̈ܐ.
ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܡܫܡܗܘܗܝ. ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܠܒܘܬܟܗ.
ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܗܘܘ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܠܫܢ̈ܝܢ ܗܘܘ ܠܐܝܣܘܪܗ.
ܘܦܪܫܘ ܗܕܐ ܒܐܡܝܢܘ. ܘܐܫܬܡܗ̈ܝ ܒܥܘܬܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܕܡܠܟ̈ܐ ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܗܟܢܐ
ܡܬܦܫܩ ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܒܠܫܢܐ ܣܘܪܝܝܐ. ܟܕ ܒܢܝܐ ܕܝܢ
ܦܘܠܓܐ ܢܬܚܫܒ ܐܝܠܝܢ ܕܥܒܪܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܒܫܝܢܐ
⌈ܡܕܝܢܬܐ⌉[3]. ܝܘܡܐ ܕܒܒܢܝܢܬܗܘܢ ܢܦܩܐ ܘܦܠܓܘ
ܠܒܢܝܬܐ ܗܕܐ. ܐܡܡܐ ܕܗܘܘ ܦܠܓܘ. ⌈ܘܦܣܩ⌉[4] ܠܗ̇
ܫܡܥܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܟܕ ܝܘܡܐ ܕܢܘܚ ܕܡܦܠܓ ܡܠܟ̈ܐ
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܐܬܝܗ̇ ܒܥܘܬܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܦܠܓ ܒܦܘܪ̈ܐ:
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܝܢ ܗ̇ܢܘܢ ܕܡܗܝܡܢ ܒܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢ. ܦܪܐ
ܠܫܡܥܐ ܗܢܐ ܒܫܡܥܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܗ̇ܢܘ ܕܝܢ ܒܥܘܬܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ⌈ܟܕ⌉[5] ܦܠܓܘ ܒܝܕܘܥܬ ܡܠܟ̈ܐ ܠܥܡ̈ܡܐ.

[1] A om. — [2] A ܝܗܒܐ. — [3] S om. — [4] S ܘܦܣܩܘ. — [5] S om.

⌐ܘܕܫܪܝܐ. ܟܕ ܗܘܐ ܬܫܡܫܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܗܝ܆ ܬܫܡܫܬܐ[1]
ܕܐܬܬܫܡܫ ܡܢܗ܂ ܘܫܠܡ ܟܠ ܬܠܡܝܕܘܗܝ܆ ܘܒܬܪܟ ܐܝܟ
ܡܕܡ ܕܡܫܡܫܬܗ. ܘܗܝ܆ ܕܠܐ ܐܡܪ ܢܦܠܐ ܫܠܡܐ: ܒܗܝ܆
ܕܒܠܝܒܢ: ܡܦܝܣ ܗܘܐ ܠܡܫܒܚܐ ܕܢܒܚܘܢ ܪ̈ܘܚܢܐ
5 ܒܡܣܐܒܘܬ. ܕܬܗܘܐ ܨܠܘܬܗ ܕܡܨܠܝܢܐ ܡܬܩܒܠܢܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ܆ ܒܗܢܐ. ܘܐܟܒܢܐ ⌐ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܐܟܒܬ܆[2] ܕܡܐܟ
ܠܗܘܢ ܡܨܒܝܢܐ ܕܢܗܘܐ ܒܝܬ ܠܗܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܬܟܒ
ܒܐܟܣܢܝܘ ܫܐ̈ܠܬܐ ܕܦܝܣܝܢ ܒܠܝܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ
ܒܫܘܬܐ ⌐ܡܒܕܪܝܢ[3]. ܟܕ ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܨ̈ܠܘܬܐ ܕܠܘܬ
10 ܐܠܗܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܠܐܣܝ̈ܐ ܗܘܝܢ ܡܦ̈ܝܣܢܐ. ܕܡܨܒܝܢܐ
ܕܠܗܘܢ ܠܐ ܢܒܗܬ ܡܕܡ ܡܠܟܐ. ܗܟܢ ܐܦ ܡܫܡܫܢܐ
ܡܘܕܒ ܒܒܠܝܒܢ ܠܡܫܒܚܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܡܒܕܪܝܢ ܠܗ
ܠܡܨܒܝܢܐ ܕܠܗܘܢ. ܕܒܐܟܣܢܝܘ ܡܩܪܒ ܫ̈ܐܠܬܗܘܢ
ܡܕܡ ܡܠܟܐ ܡܪܝܐ. ܕܠܐ ܡܟܡ ܢܬܒܥ ܒܡܡܠܠܗ.
15 ܘܐܟܒܢܐ ܬܘܒ ܕܐܟܒܬ܆ ܕܡܬܒܝܢܬܐ ܡܨܒܝܢܐ ܒܗܡ
⌐ܡܠܟܐ[4] ܒܦܪܗܣܝܐ. ܘܟܠ ܕܫܐܠ ܡܦܝܣܐ ܠܗ. ܗܢܘܢ
ܐܦ ܒܒܥܐ ܕܗܢ ܡܕܡ ܡܦܝܣ ܗܘܐ ܒܒܥܗ. ܠܗ
ܕܡܬܘܣܝܢ ܕܢܒܕܪ ܐܝܟ. ܐܒܕܡ ܕܝܘ ܐܬܟܪܒ ܒܝܘܡܐ
ܒܗ ܡܠܟܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܗܫܐ ܠܐ ܦܝܣ ܡܨܒܝܢܐ
20 ܠܡܫܐܠ ܡܢܗܘܢ ܒܡܘܕܝܐ. ܒܗܝ܆ ܕܐܬܒܝܢܬ܆
ܒܦܪܗܣܝܐ ܒܗ ܡܠܟܐ. ܗܫܐ ⌐ܕܫܒܩ[5] ܫܘܠܛܢܐ
ܕܫܒܝܐ ܘܕܐܣܝܪܐ. ܘܡܛܠܐ ܕܢܝܐ ܕܢܬܦܪܫ ܠܫܒܝܐ.
ܒܘܪܟܬܐ ܡܦܪܥ ܠܒܢ̇ܝܐ ܘܢܨܝܚܘܬܐ ܕܗܢ ܡܨܒܝܢܘܬܐ.
ܘܡܫܠܡ ܠܗ ⌐ܒܗܢܐ[6] ܕܐܝܬܘܗܝ܆ ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ
25 ܘܡܓܒܠ. ܕܗܘ ܢܗܘܐ ܢܛܘܪܗ ܫܪܝܪܐ. ܕܒܟܠܗܘܢ ܘܐܦ
ܘܐ̈ܠܐ ܐܣܝܪ. ܕܗܟܢ ܡܬܒܥܐ ܕܐܫܬܡܠܝ ܦܘܪܩܢܐ.
ܘܦܠܚ ܘܝܬܒ ܒܝܢ ܡܒܝܢܐ. ܘܫܒܝܐ ܕܒܝܢ ܡܢܝܬܗ ܘܫܘܪ܆
ܡܒܪܝܘܬܗ ܦܬܝܚ ܗܘܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܝܢ ܠܒܘܡܪܐ.

[1] S om. — [2] A om. — [3] S ܡܒܬܪܝܢ. — [4] A ܡܠܐܟܐ. —
[5] S ܕܫܒܩܝܢ. — [6] A ܠܒܗܢܐ.

ܒܐܪܓܘܢܐ. ܐܘܣܦ ܟܠ ܗܢܐ ܩܢܘܢܐ ܗ̇ܘ، ܕܐܬܓܠܓܠܬ
ܣܠܩܝܢ. ܘܗܕܐ ܗ̄ܝ، ܥܠܬܐ ܕܗܘܪܒܐ ܡܬܐܘܪܝ ܩܢܘܢܐ.
ܘܗ̇ܝ ܕܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ. ܕܐܪܝܡܘ ܩܠܗܘܢ ܘܫܒܚܘ.
⌐ܕܠܗ[1] ܐܒܕܢ ܕܥܘܠ ܩܢܘܢܐ ⌐ܗܢܐ[2] ܕܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ
ܐܫܬܒܚ. ܘܐܝܢܐ ܕܗܘܐ ܡܠܐܟܐ ܒܫܦܝܪܐ ܒܥܠܡܝܢ 5
ܡܟܝܠ ܘܦܩܕ ܠܥܡܐ ܒܠܡܒܥ ܕܡܫܬܒܚܢ. ܘܐܦ ܗܫܐ
ܡܡܠܠܐ ܫܦܝܪܐ ܕܬܫܡܫܬܗ. ܕܠܐ ܢܝܚܬ ܗܫܐ ܕܝܢ
ܒܝܘܡ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܪܡܫܐ ܠܡܦܩܘܬܗ ܕܡܢܝ.
ܒܐܘܪܫܠܡ ܒܬܪ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܝܩܪܗ
ܕܦܪܘܩܢ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܕܩܢܘܢܐ ܗܢܐ ܡܫܬܡܠܝܐ ܐܦ 10
ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܡܫܐ ܫܠܡܬ. ܒܕܡܐ ܕܝܢ ܠܗܘܪܒܐ
ܡܫܬܡܗ ܪܡܫܐ.

ܪܫܐ ܕܫܬܬܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀

ܠܡܢܐ ܒܬܪ ܡܕܝܢܐ ⌐ܐܠܗܐ[3] ܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܐܪܝܡܘ ܩ̈ܠܗܘܢ. ܘܠܡܢ ܐܦܪܝܡ ܘܩ̈ܠܐ ܀ 15
ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܠܐܟܐ ܦܩܘܕܐ ܐܚܪܢܐ ܡܫܡܫ ܠܥܡܐ.
ܐܪܝܡܘ ܠܟܘܢ ܩ̈ܠܝܟܘܢ ܘܫܒܚܘ. ܟܕ ܕܝܢ ܒܪܬ ܩܠܐ
ܕܒܢܐ ܕܢܓܠܐ ܫܠܡܐ ܡܫܬܐܠ. ܘܠܡܢܐ ܗܒܢܐ.
ܐܒܕܢ ܕܓܠܘܬܐ ܫܪܝܬ ܕܝܢ ܫܘܪ، ܒܠܡܢܐ
ܘܠܡܪܢܬ ܡܘܠܟܗ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܘܐܦ ܐܬܬܐܡܪ ܩܢܘܢܐ 20
ܕܩܕܝܫܐ. ܕܡܬܓܠܐ ܬܪܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܕܒܗ ܒܪܝܬܗ.
ܗ̇ܝ ܕܐܬܓܡܪܬ ܒܒܝܬܗ ܘܡܫܒܚܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢܐ.
ܐܫܬܡܥܬ ܓܠܝܬ. ܘܫܒܩ ܫܠܡܐ ܓܒܐ ܒܡܠܝ.
ܗܫܐ ܐܝܟ ܒܢܝ̈ܐ ܢܒ̈ܝܐ ܕܫܡܝܢ ܠܒܘܪܟܬܐ. ܒܕܘܟܬ
ܒܘܪܟܬܐ ܕܒܪܟ ܡܪܢ ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܩܕܡ ܣܘܠܩܗ. ܘܐܦ 25
ܡܠܐܟܐ ܡܫܘܕܥ ܠܥܡܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܡܒܪܟ. ܒܗܢܐ
ܡܡܠܠܐ ܕܒܘܬܗ. ܟܕ ܐܝܢܐ ܕܡܒܠܠ ܒܓܠܒܫܐ ܕܝܢ
ܢܒ̈ܝܘܗܝ، ܡܫܡܠܠܐ ܠܗ ܠܒܘܪܟܬܐ ܗܕܐ. ܘܬܘܒ ܟܠ
ܒܥܡܐ ܢܝܫܢܐ ܘܡܬܟܫܦ. ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ ܢܝܚܬܐ

[1] A om. — [2] S om. — [3] S om.

ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܒܪ ܓܠܝܢ ܚܘܒܒܐܝܬ
ܠܚܠܬܐ ܕܡܠܐܟܐ ܘܕܒܢܝܐ. ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܒܢܐ
ܕܬܒܥܘ ܚܝܘܗܝ. ܐܠܐ ܒܫܘܒܚܐ ܫܠܡܐ ܦܫܪ ܗܕܐ. ܐܝܟ
ܡܟܝܢܐ ܫܪܝܪܐ ܕܐܬܗܝܡܢ. ܘܗܠܝܢ ܒܕܢܟܐ ܠܡܫܡܠܝܘܬܗ
5 ܕܦܪܘܩܢ ܐܬܦܠܛܘ.

ܪܫܐ ܕܡܫܬܒܚܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ :·:

ܡܢܘ ܡܫܘܐ ܗܘܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܘܡܢܐ ܡܬܦܠܛܘ. ܘܠܡܢ
ܒܫܘܠܡ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܬܐܡܪ :·:

ܐܝܟ ܕܡܫܠܡܝܢ ܬܠܘܬܐ ܢܦܫܝ ܒܝܢ ܪܘܚܐ ܘܚܬܚܬܐ
10 ܕܦܠܩܘܣܦܝܐ. ܗܢܐ ܐܡܬܝ. ܕܒܫܢܬ ܫܒܥܡܐܐ
ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫܢܝܢ ܕܝܘܢܝܐ. ܘܒܫܢܬ ܚܡܫܝܢ ܘܫܒܥ
ܕܬܐܕܘܣܝܣ ܡܠܟܐ. ܒܬܪ ܕܐܬܒܢܝܬ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܦܘܠܝܣ ܕܠܐ
ܢܗܘܘܢ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܗ ܪܫܝܢܐ ܩܘܪܝܠܘܣ. ܘܐܫܬܪܝ
ܡܕܝܢܬܐ ܢܣܛܘܪܝܘܣ. ܐܪܒܥ ܫܢܝܢ. ܒܫܢܬܐ ܕܗܘܬ
15 ܢܣܟܬܐ ܠܒܢܝ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܘܚܒܐ ܪܒܐ ܗܘܐ
ܒܟܘܢܫܐ. ܘܐܫܬܡܥ ܒܐܦܐ ܒܝܢ ܡܟܝܢܬ ܫܘܪܐ
ܘܡܢ ܠܟܠ ܒܝܢ ܡܕܝܢܬܐ. ܘܒܪ ܕܝܠܗ ܒܝܬܢܫܐ ܘܓܪܘܒ
ܘܢܦܩܘ. ܒܗܿܝ ܕܩܒܪܘ ܠܗܘܢ ܕܡܬܒܠܥܘ ܡܬܒܠܥܢܐ
ܡܕܝܢܬܐ. ܐܬܚܝܘ ܡܠܐ̈ܟܐ ܠܩܕܝܫܐ ܕܒܕܬܐ ܕܠܗ
20 ܕܡܘܢܦܝܐ ܕܫܒܚܗ ܦܪܘܩܠܘܣ. ܒܪ ܡܫܒܚܝܢ ܒܠܫܢܐ
ܢܘܢܐ ܘܐܡܪܝܢ. ܩܕܝܫܐ ܐܠܗܐ ܩܕܝܫܐ ܚܝܠܬܢܐ
ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܡܝܘܬܐ. ܐܬܪܚܡܠܝܢ. ܘܫܡܥ ܡܠܐܟܐ
ܕܒܢܝܫ ܠܒܢܐ ܠܒܕܬܐ. ܘܢܐܡܪ ܒܬܪ ܩ̈ܠܐ ܕܫܒܚܐ.
ܘܒܢܝܫ ܡܫܝܫܐ ܠܒܢܐ ܗܢܐ ܠܒܕܬܐ ܘܚܒܐ ܡܕܒܚܝܢ.
25 ܘܚܒܐ ܒܬܪܗ ܬܠܬ ܙܒܢܝܢ. ܘܐܫܬܘܝܬ ܡܕܝܢܬܐ ܘܫܠܡ ܙܘܥܐ
ܗܿܘ. ܘܒܪ ܐܫܬܡܥܬ ܗܕܐ ܠܟܠ ܐܬܪ. ܐܬܚܫܒܬ ܠܦܘܒܢܐ
ܗܢܐ ܕܢܬܐܡܪ ܡܢܘܢܐ ܗܢܐ ܒܫܘܠܡ ܬܫܒܘܚܬܐ.
ܐܒܗܝܢ ܕܒܪ ܫܿܢܝ ܐܬܒܒܪܘ ܒܠܫܢܗܘܢ ܙ̈ܘܓܐ ܒܙܒܢܐ
ܗܢܐ ܕܐܘܠܝܢܐ ܫܦܪ ܐܠܗܐ ܒܒܝܢ ܙ̈ܘܓܐ ܒܒܠܝܢ
30 ܒܪ ܡܘܢܐ ܗܢܐ ܐܡܪܝܢ. ܦܠܓܐ ܡܢܝܢܐ ܐܝܟ ܗ̇ܪܛܝܩܐ
ܒܝܢ ܒܢܝ ܬܪܒܝܬܗ ܕܣܐܘܪܐ. ܕܐܬܚܘܝ ܗܿܘ ܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ

ܢܕܒܬܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܘܣܬܐ ܕܡܫܬܘܬܦܝܢ
ܒܗܢ ܡܠܐܟ̈ܐ. ܚܙܐ ܫܐܠܬܐ ܒܟܢܝܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܦܪܙ
ܡܠܐܟܐ. ܢܟܣܝܢ ܕܒܢ ܠܗܘܬ ܐܠܗܐ ܡܬܦܠܓܝܢ. ܘܐܡܪ
ܚܒܟܐ ܕܝܢ ܠܗܘܬܟ ܡܪܝܐ. ܟܫܘܪܝܐ ܟܕ ܠܐ ܢܟܣܝܢ ܗܘܘ
ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܡܘܡܬܐ ܘܚܘܡܬܐ. ܢܘܡܘܣ ܫܦܝܪ ܘܕܫܪܒܬܐ. 5
ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܘܡܬܐ ܒܚܝܠܐ ܕܐܠܗܢ[1] ܐܡܪ. ܒܗ̇ܝ
ܕܒܐܝܕܗ ܡܬܠܒܒܐ ܡܡܬܬܐ. ܘܗ̇ܝ ܕܡܘܡܬܐ ܦܫܝܩܝܢ
ܕܢܫܡܥ ܡܟܐ ܕܡܘܡܝܢ ܘܠܐ ܟܠ ܡܕܡ ܦܫܝܩ. ܕܟܕ ܠܒܢ
ܫܐ̈ܠܬܐ ܕܡܬܒܥܝܢ ܦܪܝܫ ܡܫܬܡܫܢܐ. ܚܒܟܐ ܕܝܢ ܡܡܪܐ
ܕܡܢ ܡܢ ܡܪܝܐ ܡܬܦܠܓܝܢ. ܘܐܦ ܒܠܗܘܢ ܕܕܘܒܪܐ 10
ܕܒܠܒܒܐ ܗܢܐ ܒܡܟܝܢܘܬ ܢ̈ܘܣܚܐ ܡܬܒܪ̈ܟܢ
ܘܡܫܢܐܝܬ. ܐܠܐ ܗܠܝܢ ܕܬܡܢ ܘܠܐ ܢ̈ܘܣܚܐ ܡܦܪܫܝܢ
ܘܠܐ ܡܫ̈ܐ ܫܠܝܢ. ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܠܒܟܐ ܢܗܒ ܠܗܘܢ.
ܕܟܕ ܠܗܝܢ ܟܕ ܒܠܗܘܢ ܫܐ̈ܠܬܐ ܐܬܡܪܒ. ܫܦܠ ܠܗܘܢ
ܠܒܪܢܫ ܠܗܠܝܢ ܕܠܗ ܘܕܒܟܐ ܒܚܝܫܘ. ܘܡܒܕܢܐܝܬ 15
ܡܡܪܒ ܠܗܘܢ ܠܐܠܗܐ ܟܕ ܡܟܝܢܐ ܒܪ ܠܒܝܫ:
ܒܗܢܐ ܕܐܢܬܘܢ ܕܗܒܬ ܡܪܢ. ܟܕ ܐܡܪ. ܕܦܫ̈ܬܢ ܐܘ
ܠܗܐ ܘܕܚܕ̈ܐ. ܟܕ ܚܙܐ ܫܐܠܬܐ ܗܕܐ ܠܒܠܝ. ܘܚܕ
ܚܟܝܡܐ ܘܐܘܣܬܐ ܠܡܠܐ̈ܟܐ ܘܒܢ̈ܝܫܐ. ܢܦܠ ܠܐܒܐ
ܘܠܒܪܐ ܘܪܘܚ ܡܘܕܫܐ ܟܕ ܡܟܝܢܐ ܕܐܬܦܪܫ. ܘܟܕ ܗ̣ܘ 20
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܐܟܪܙ ܒܡܠܘ̈ܗܝ. ܚܒܟܐ ܚܕܝܘܬܗ ܕܒܢܝܐ
ܫܘܕܥ. ܐܟܡܢ ܕܐܦ ܬܠܝܬ ܡܢܘ̈ܡܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܐܠܐ
ܚܕ ܐܠܗܐ ܒܗܢܐ ܘܡܟܝܢܐ. ܘܐܦ ܗ̣ܘ ܬܠܝܬܝܘܬܐ
ܐܘܕܥ. ܐܠܐ ܚܕܐ ܗ̣ܝ ܕܗܠܝܢ[2] ܡܢܘ̈ܡܐ ܕܐܒܐ
ܘܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܕܡܘܕܫܐ. ܚܕ ܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ. 25
ܘܐܡܪܝܢ ܠܢ ܡܪܢܐ ܐܠܗܢ[3]. ܘܗܕܝܢ ܒܗܢܐ ܐܝܟ
ܐܢܫܐ[4] ܕܦܪܫ ܠܗ̇[5] ܠܗܕܐ ܦܪܘ ܒܦܘ̈ܩܘܗܝ[6]. ܘܡܫܡܠ
ܠܫܐ̈ܠܬܐ ܒܦܘܫܬܐ. ܘܡܓܒܠ ܠܗܘܢ ܠܢܗܘܡܐ ܠܒܟܐ.

[1] A ܕܐܠܗܐ. — [2] S ܕܗܠܝܢ (sic). — [3] S ܐܠܗܐ. — [4] A om. — [5] S ܕܦܪܫ ܠܗ. — [6] A ܒܦܘܩܘܗܝ.

ܐܝܬܘܗܝ[1] ܐܠܗܢ ܦܠܛܪ ܐܝܩܪܗ. ܚܢܢܐ ܗܘ ܘܡܪܚܡܢܐ
ܗܘ. ܘܠܐ ܨܒܐ ܕܢܐܒܕ ܒܪܢܫܐ. ܐܠܐ ܕܢܬܘܒ ܘܢܚܐ.
ܘܟܕ ܗܟܢ ܡܦܝܣܝܢ ܒܒܥܘܢ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܝܬܝܪܐܝܬ ܘ̇ܠܐ ܠܝ
ܕܢܘܕܐ ܘܢܫܒܚ ܠܗ. ܕܗܘ ܒܡܪܚܡܢܘܬܗ ܥܒܕ ܠܝ ܦܘܪܩܢܐ.
5 ܘܒܛܝܒܘܬܗ ܢܫܬܡܠܐ ܒܥܕܢ ܙ̈ܒܢܘܗܝ، ܟܕ ܕܝܢ ܥܒܪ
ܗܠܝܢ ܕܦܫܝܩ ܒܠܝܗܘܢ ܒܝܢܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܠܘܬ ܗܠܝܢ
ܕܒܡܠܒܘܬܐ ܡܬܕܒܪܝܢ. ܡܪܝ̈ ܬܘܒ ܡܫܡܫܬܗ ܕܡܪܢ
ܘܡܫܡܬܢ. ܘܟܕ ܡܫܬܐܠ ܒܡܬܕܡܪܢܘܬܐ ܒܪܘܚܘܬܐ ܢܦܫܗ
ܪ̈ܘ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫܐ ܕܒܗܘܬܗ ܘܢܝܫܬܗ. ܬܘܒ ܐܦ
10 ܡܫܡܫܬܗ ܡܪ̈ܘ. ܟܕ ܦܩܕ ܐܒܗܬܐ ܕܐܡ̇ܪ ܒܡܕܡܫܬܐ.
ܕܢܟܠܘܢ ܦܘܦܫܐ ܕܟܘܬܐ. ܕܫܘܡܠܘ ܒܚܝܠܐ
ܕܐܠܗܢ. ܗܢܐ ܕܟܝܠܬܘܢ ܒܗ ܡܢܝܢܐ. ܡܫܡܠܘ
ܒܟܡ. ܘܕܒܘ ܕܗܠܝܢ ܕܐܒܪ ܗܘܝܬ ܠܟܘܢ ܕܗܕܐ ܗ̇ܝ
ܢܝܫܐ ܫܪܝܪܬܐ ܐܫܬܟܠܘ. ܘܡܢܝܢܐ ܡܫܡܫܘܢ ܗܢܐ.
15 ܟܠܦܠ ܒܟܠܐ ܕܠܒܟܐ ܘܐܣܦܩܘܣܐ ܕܡܫܡܢ̈ܘܗܝ.
ܟܠܦܠ ⌈ܐܣܦܩܡܘܣܐ[2] ܦܢܘܪܐ. ܘܢܟܐ ܦܝܡܢ ܘܗ̈ܘܡܐ.
ܘܬܠܝܐ ܘܡܪܢܝܬܐ ܢܪ ܗܘܘ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܢܐ ܡܬܦܠܒܐ.
ܙ̈ܒܢܘܗܝ، ܕܐܠܗܐ ܚܝܐ ܐܡܝܢܐ ܡܠܐܟܐ ܕܬܪܒܝܬܐ
ܪܒܬܐ. ܡܢ ܟܢܝܫ. ܗܢܐ ܕܩܕܡܘ ܡܢ ܟܢܘܬܐ. ܠܐ
20 ܦܝܣܝܢ ܕܢܬܟܠܠ ܒܟܡܗܘܢ ܡܢܐ ܢܫܐܠܘܢ. ܗܕܐ ܗ̇ܝ
ܓܝܪ ܕܐܡܝܪܐ ܒܢܒܝܐ ⌈ܕܢܬܒܥܝܘ[3] ܒܠܗܘܢ ܡܢ
ܝܗܘܕܐ ܘܡܢ ܕܡܝܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܘܠܐ ܦܝܣܝܢ ܕܢܠܦܘܢ ܐܝܟ
ܠܫܒܪܗ. ܘܢܐܡܪ ܠܗ ܕܒ ܠܡܪܝܐ. ܘܟܕ ܦ̇ܩܕܘ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ. ܢܕܒܘ ܠܐܠܗܐ. ܘܢܕܒܘ ܡܢܐ ܕܒܝܫܘܬܗ
25 ܕܡܠܐܟܐ. ܕܒܕܓܠܘܢ ܐܦ ܡܠܐܟܐ. ܡܛܠ ܕܐܬܚܙܪ
ܡܢ ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ ܘܐܬܓܒܪ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܦܝܣ ܒܟܡܐ
ܕܢܬܐܡܪ ܠܗ. ܡܢ ܩܕܡ ܡܘܬܐ ܠܐ ܡܠܐܟܐ ܢܦܠ
ܗ̇ܘܐ ܒܠܒܘܬܐ ܕܒܢܝܢܫܐ. ܘܠܐ ܒܒܢܝܢܫܐ ܢܦܩ ܡܢܐ
ܕܠܒܗ ܕܡܠܐܟܐ. ܡܢ ܕܐܬܚܙܪܘ ܒܡܫܡܫܬܐ ܩܢܘ

[1] A om. — [2] S ܐܣܩܘܒܡܣܐ. — [3] S ܢܕܒܩܘ.

ܢܟܘܢ ܕܡ̈ܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܕܠܐ ܙܘܥܪ. ܘܩܫ̈ܝܫܐ ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ
ܠܟܠܐ ܓܒܐ ܢܫܡܫܘܢ. ܒܥܕܢܐ ܕܝܢ ܕܫܠܡ ܪܗܛܐ
ܕܡܙܕܝܢܘܬܗ. ܕܡܒܪܟܐ ܕܡܙ̈ܝܢܐ ܕܓܒܪܐ ܡܬܦܢܐ ܒܥܕܬܐ.
ܠܐܝܩܪܐ ܕܝܠܗܘܢ ܘܠܫܘܪܪܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܝܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ
ܕܡܫܠ̈ܡܢܘܬܗܘܢ ܢܬܦ̈ܢܝܢ ܫܐ̈ܠܬܗܘܢ. ܘܥܠ ܐܬܪ̈ܘܬܐ
ܕܢܬܓܪ̈ܘܢ. ܘܥܠ ܓܒ̈ܝܐ ܕܢܬܦܢܘܢ ܠܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ
ܘܥܠ ܒܪ̈ܝܬܐ ܕܢܬܫܠܡܘܢ. ܘܥܠ ܡܣܟ̈ܢܐ ܕܢܬܪ̈ܣܘܢ.
ܘܬܘܒ ܒܟܠ ܗܠܝܢ. ܝܠܘ ܘܚܒܘ ܚܙܝ ܐܠܗܐ ܕܗܠܝܢ
ܕܡܫܬ̈ܪܝܢ ܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܡܢܟܐ ܕܝܢ. ܕܬܗܘܘܢ ܠܗ
ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ. ܒܫܝܢܐ ܘܒܫܠܡܐ ܡܙܝܓܐ. ܐܟܡܢܐ ܕܐܦ
ܡܪܢ ܒܕܘܟ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܟܕ ܫ̇ܕܪ ܐܢܘܢ ܒܟܪܘܙܘܬܐ
ܐܡܪܘ ܠܗ. ܕܡܪܢ ܐܦ ܫܐ̈ܕܐ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܢ
ܒܫܡܟ. ܡܪܢ ܕܝܢ ܗܘ ܦܢܝ. ܒܗܕܐ ܠܐ ܬܚܕܘܢ
ܕܫܐ̈ܕܐ ܡܫܬܥܒܕܝܢ ܠܟܘܢ. ܐܠܐ ܚܕܘ ܕܐܬܟܬܒܘ
ܫܡܝܟܘܢ ܒܫܡܝܐ. ܫܐ̈ܕܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܢ̈ܝ ܫܡܘܫܐ ܡܦܩܝܢ.
ܒܪܡ ܠܐ ܡܚܝܠ ܡܘܬܪܐ ܠܗܘܢ. ܐܡܪ ܡܪܢ
ܕܣܓܝ̈ܐܐ ܢܐܡܪܘܢ ܠܝ ܒܗܘ ܝܘܡܐ ܠܐ ܒܫܡܟ
ܐܬܢܒܝܢ. ܘܒܫܡܟ ܫܐ̈ܕܐ ܐܦܩܢ. ܘܚܝܠܐ ܣܓܝ̈ܐܐ
ܥܒܕܢ. ܘܐܘܕܐ ܠܗܘܢ ܕܡܢ ܡܬܘܡ ܠܐ ܝܕܥܬܟܘܢ.
ܐܬܦܢܘ ܟܠܗܝܢ ܘܡܠܠܬ ܒܥܡܗ ܐܬܝܐ. ܐܠܐ ܠܐ
ܫܦܪܐ ܠܕܘܒܪܐ. ܐܦܠ ܢܗܘܪܐ ܫ̈ܐܕܐ. ܐܠܐ ܠܐ
ܐܘܪܬܗ. ܓܘܒܐ ܕܝܢ ܬܬܝܗܒ ܠܐܝܠܝܢ ܕܗܦܟܝܢ ܒܫܝܢܐ
ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܓܒܪܐܝܬ ܡܗܕܒ. ܕܐܘ ܡܢܦܩܬܐ. ܠܐ ܬܐܓܦܘܢ ܥܠ
ܗܠܝܢ ܕܢܚܬܗܝܢ ܡܗܬܐ. ܘܐܦ ܫܡܫܬܘܢ ܠܗܝܢ. ܡܫܡܫܬ
ܢܫܝܫܬܐ ܒܕܘ ܐܢܫ. ܐܠܐ ܒܕܘ ܗܕܐ ܕܢܬܪ ܪܒܐ.
ܕܬܗܘܘܢ ܠܡܪܢ. ܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܒܫܝܢܐ ܘܒܫܠܡܐ ܡܙܝܓܐ.
ܗ̇ܢܘ ܢܘܬܪܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܘܡܘܬܪܐ ܕܠܐ
ܡܬܡܗܡܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܓܒܘ ܠܘܬ ܡܦܪܢܐ. ܓܝܪ ܒܟܠܗ
ܠܟܡܘܢ ܘܢܦܫܟܘܢ. ܡܛܠ ܕܐܡܪܢܐ ܕܐܡܪ ܠܟܘܢ
ܡܢܟܐܝܬ ܕܫܠܝ̈ܚܘܗܝ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܐܠܗܘܢ

ܕܐܘܣܦ ܫܠܡܐ. ܟܕ ܡܒܣܡܐ ܕܕܒܘܪܐ ܕܥܕܬܐ ܒܐܪ̈ܙܐ،
ܒܒܪܝܬ ܗܕܐ: ܘܡܛܠ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܦܘܪ̈ܫܢܝܬܐ ܐܣܦܝܩ
ܠܗܘܐ: ܫܐܠ ܡܕܡ ܒܕܡܐ ܗܘ ܕܕܟܪ ܠܗܠܝܢ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܕܐܫܬܡܠܝ ܗܠܝܢ ܕܡܬܒ̈ܥܝܢ ܠܡܘܕܥܐ ܒܠܡܘܢܝܐ: ܘܐܦ
ܡܪܝ ܡܟܠ ܒܒܘܬܝ. ܐܝܬ ܬܘܒ ܒܒܘܬܐ ܐܚܪܬܐ ܗܝ،
ܕܒܣܡܐ. ܗܝ ܕܐܝܬܘܗ̇ ܫܘܘܕܝܗ ܦܪ̈ܕܝܣܐ. ܕܒܕܒܝܠ
ܡܢ ܒܠܥܕܐ ܗܢܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܠܚܘܕ ܡܡ̈ܠܟܐܝܬ. ܡܢܐ
ܕܝܢ. ܟܕ ܦܠܛ ܡܣܘܪܒ ܠܡܚܝܬ ܡܕܡܝܢܐ. ܟܕ ܡܟܪܡ
ܪ̈ܫܘܗܝ. ܘܡܫܠܡ ܣܘܒܪܐ ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܝܠܗ. ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇
ܕܥܕܬܐ[1]. ܒܐܡܬܝ ܕܐܝܟ ܗܟܢ. ܕܐܝܟܐ ܘܐܝܬ ܕܠܐ
ܒܡܦܪ̈ܐ ܢܗܘܐ ܚܦܝܛ ܟܕ ܕܡܟ̈ܬܝ. ܘܕܡܒܪܝ ܗܢܐ ܠܗܘܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܝܢܐ ܐܝܠܝܢ ܕܒܠܥܕܐ ܦܣܩ ܬܒܥܬ. ܡܒܝܠ
ܐܝܟܢܐ ܐܫܠܡ ܠܗ. ܗܠܝܢ ܕܐܝܬ ܐܬܗܝܡܢܬ ܒܠܚܘܕܝܗܝܢ.
ܪ̈ܘܙ ܐܦ ܐܝܬ. ܕܒܘܬܐ ܐܚܪܬܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܘܐܝܟܐ
ܘܡܦܩܬܐ ܪ̈ܙܢܝܬ ܘܐܝܬ ܒܒܘܬܐ. ܕܡܫܝܚܝܘܬܗ، ܠܒܢܝܐ
ܕܐܬܪܫܡ ܒܒܘܬܗ ܕܒܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܡܫܬܘܡ[2]
ܠܡܘܟܬܐ. ܕܠܐ ܠܒܢܐ ܕܠܡܐ ܢܫܠܡ ܐܝܟ ܠܗܘ ܕܦܩܕ
ܒܠܡܘܗܝ. ܟܕ ܐܝܢܐ ܦܘܪ̈ܫܢܝܬܐ ܫܐܝܠܬܐ. ܘܐܝܬ ܗܠܝܢ
ܕܢܦܫܐ ܘܕܡܪܢܝܬܘܬܐ. ܘܟܕ ܡܫܠܡ ܗܘ ܠܗܢܐ.
ܗܕܝܢ ܦܠܛ ܗܢܐ ܐܝܟ ܒܪܢܫܐ ܠܒܢܝܐ ܠܗܘܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ
ܫܠܝܐ. ܘܒܡܘܬܗ ܕܒܪܐ ܡܪܙܙ. ܘܐܡܪ ܠܒܢܝܐ ܟܕ ܡܠܦ
ܗܒܢܐ. ܟܕ ܒܦܠܓܐ ܕܒܠܬܗ ܡܫܪܐ. ܐܝܟ ܕܢܬܝܠܒ
ܕܗ̈ܘܘ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܢܝܚܐ ܫܠܡܐ ܒܟܡ. ܘܡܫܝܚܐ
ܒܡܪ̈ܕܐ. ܘܡܘܬܗ ܕܒܐܪ̈ܐ ܒܟܡ[3] ܡܪܝ. ܘܒܫܬܘܬܐ
ܐܬܠܒܫܘ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܠܒܐ ܪܠܘ. ܐܝܢܐ. ܢܝܚܐ
ܘܢܒܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܡܪܒܠ. ܗܘ ܕܒܠܗܝܢ ܕܦܐܝܢ ܣܒܪ̈
ܠܗܬ. ܕܗܠܝܢ ܕܐܬܒܥ ܡܢܟܐܠ. ܢܡܘ̈ܣ ܫܘܡܠܝܐ ܠܒܢܐ.
ܘܥܕܬܐ ܬܬܬܦܪ ܕܠܐ ܡܘܡ. ܘܐܡܗ̈ܬܐ ܐܦܣܩܘ̈ܦܐ:

A : ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܝܠܗ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇ ܕܥܕܬܐ. — [2] S ܡܫܬܘܡܝܢ.
[1] S : ܒܐܪ̈ܐ ܒܟܡ (sic).

ܐܝܬܘܢ ܒܕܪܘܫ ܒܒܠܒܠܬܐ ܘܬܒܠܬܐ ܕܪ̈ܫܝܡܐ.
ܘܟܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܝܘܬܗܘܢ ܒܠܝܗܘܢ ܗܕܪ ܐܝܠܐ. ܒܪ
ܡܬܒܗܪܢܐ ܠܗ ܡܪܢܝܚܢܘܬܗ ܕܒܪ̈ܝܢ ܕܝܢ. ܘܐܦ
ܠܒܘܬܗ ܘܫܘܒܗ ܘܡܦܝܢܘܬ ܪ̈ܚܡܘܗܝ، ܒܪܡܦܩܢܐ
ܒܝܫܐ ܕܠܒܐ ܐܬܘܗܝ، ܘܒܐܡܝܢܘ ܒܠܒ̈ܬܐ ܡܬܚܫܚ 5
ܠܘܬ ܒܪ̈ܬܗ. ܘܐܦ ܢܒܥܐ ܕܚܠܡ ܐܬܘܬܗ ܒܝܐܝܬ ܠܐ
ܡܢܘܬܘܬܐ ܘܐܦ ܚܠܘܬܘܬܐ. ܘܐܦ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ
ܡܦܬܠܒ ܘܡܫܬܒܚ. ܘܗܘ ܡܢ ܫܘܪܝܐ ܠܐ ܠܐ ܢ̈ܦܠܐ
ܒܡܘܬܐ ܕܝܠ̈ܕܐ ܐܠܐ ܕܢܬܦܢܘܢ ܘܢܚܘܢ. ܘܪܫܡ
ܦܘܪܢܐ ܕܒܠ. ܘܬܪܐܝܬ ܕܡܗ̈ܡܢܐ ܕܢܠܗ̈ܘܢ، ܗܟܢ ܒܪ 10
ܐܝܢܐ ܢ̇ܒܝܐ ܠܒܝܫܘ. ܠܗܠܝܢ ܡܕܪܢܐ: ܕܢܬܠ ܠܒܘܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܡܫܝܚܝܘܬܗܘܢ. ܘܒܪ ܒܠ ܦܘܪܢܐ ܕܒܢ
ܡܬܓܠܝܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܢ ܐܦ ܡܠܐܟ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢ. ܦܪܘܡ
ܠܒܠܝܢ ܡܢ ܕܐܬܝܬ ܒܓܠܝܢܘܬܝ ܠܦܘܪܢܐ[1] ܘܕܫܪܒܐ.
ܒܡܒܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܠܦ ܐܝܟ ܠܒܒܪܐ ܕܢܦܠ ܐܪ̈ܘܗܝ، 15
ܕܐܠܗܐ ܢܦܪ ܡܢܗܘܢ. ܡܛܘܠ ܕܦܩܕ ܐܝܟ ܒܒܪ̈ܝܢ.
ܘܫܐܠܝܢ ܡܛܠ ܕܗܘܪ ܐܝܟ. ܒܪ ܩܐܡ ܒܒܝܫ
ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܚܝܒܐ ܘܢܨܪ ܠܦܘܩܐ ܕܘܦܩܬܗ ܕܡܪܢ
ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܪ ܡܫܠܡ ܢܦܫܗ.

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ 20

ܠܡܢܐ ܐܡܪ ܕܒܪ ܐܢܫ ܗܢܐ ܩܠܝܠ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܩܢ
ܫܠܡܐ. ܘܡܡܠܠ ܒܪܘܚܘܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܘܠܡܢܐ ܡܢܦܩ
ܠܢܦܫܐ ܗܘ ܕܩܠܝܠ ܘܗܘ ܕܢܫܬ ܀
ܒܫܪܪܐ ܕܠܡܘܡܪܐ ܫܘܝܐ ܢܒܡܬܗ ܕܗܝܢܐ ܠܦܘܒܢܐ.
ܝܗܒ ܕܝܢ. ܘܐܢܒܢܐ ܒܠܠ ܠܗ ܠܡܒܠܬܒ. ܩܠܝܠ ܠܡ 25
ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܕܐܬܘܗܝ، ܫܠܡܐ ܕܠܗ ܒܪ ܢܫܐ ܗܢܐ.
ܘܡܒܦܩܝܢ ܠܢܦ̈ܫܐ. ܡܫܠܡ ܕܝܢ ܡܢܒܐܝܠ ܬܫܡܫܬܐ
ܠܡܢܚܬܐ. ܒܪ ܡܢܝܐ ܕܒܫܐܝܠܘ ܗܦܪ ܡܢܗܘܢ ܕܗܦܪ
ܕܫܘܬܐ[2] ܒܡܠܐ ܘܒܢܐ. ܩܠܝܠ ܠܡ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ

[1] A ܠܦܘܪܢܝܢ. — [2] S ܕܫܐܠܬܐ.

ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܪܐ ܥܠ ܢܦ̈ܫܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܒܪ ܠܓܘܫܡܐ
ܒܫܬܘܕܪܐ ܡܠܒܘܫܬܐ. ⌉ܒܦܘܪܩܢܝܢ ܡܣܬܦܩܝܢ[1] ܠܒܪܟܐ.
ܕܢܬܒܣܡܘܢ ܕܢܣܒ̈ܝܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܓܘܫܡܐ ܢܬܚܦܛܘܢ. ܘܐܦ
ܢܫܬܘ̈ܬܗ ܕܠܒܪܐ ܢܬܦ̈ܢܝܢ ܠܗܘܢ. ܒܪ ܡܕܡܢܬ ܒܫܡܐ
ܕܡܒܘܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܒܢܦܫܗ. ܘܡܢ ܦܩܕ ܠܒܪܟܐ
ܕܢܬܒܣܡܘܢ ܐܟܘܬܗ ܒܐܦܣܢܕܪܐ ܒܢܝܚܐ. ܢܬܒܣܡ ܠܡ
ܫܦܝܪ ܒܠܡ. ܘܡܢܐ ܗ̣ܘ ܗ̇ܘ ܕܒܠܡ. ܕܗܫܐ ܚܕܐ ܡܪܚܡܬܐ
ܐܝܬܝܗ ܒܡܫܝܚܐ. ܕܡ̈ܠܐܟܐ ⌉ܘܒܢ̈ܝܢܫܐ[2]. ܘܚܕܐ ܚܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ. ܘܐܒܕܢܐ ܕܚܕܐ ܡܪܚܡܬܐ ܐܝܬܝܗ. ܢܒܣܡ
ܒܠܡ. ܐܒܕܢܐ. ܒܚܫܐ ܘܒܫܦܝܠܘܬܐ. ܒܚܫܐ ܕܝܢ.
ܡܛܠ ܕܐܒܕܢܐ ܗ̣ܘ ܕܚܫܐ. ܡܫܚܠܦܐ ܗܐ ܚܫܐ. ܢܚܫ
ܒܗܘܢ. ܒܪܐ ܕܝܢ ܥܠ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܐܝܠܝܢ ܦܓܪ̈ܢܝܬܐ.
ܢܐܙܠ ܒܫܦܝܠܘܬܐ ܘܠܐ ܢܒܣܡ ܕܠܐ ܚܫܐ. ܕܠܐ
ܬܕܡܪܐ ܠܢܦ̈ܫܬܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܠܐ ܚܦ̈ܝܛܐ. ܕܠܒܪܐ
ܠܐ ܬܬܦܢܐ ܫܐܠܬ. ܘܡܢܐ ܒܡ ܩܘܒܠܐ ܕܚܫܐ
ܘܫܦܝܠܘܬܐ. ܢܒܥܐ ܕܝܢ ܘܢܐܡܪ. ܢܒܥܐ ܕܝܢ ܐܝܟ
ܒܢ̈ܝܢܐ. ܢܐܡܪ ܕܝܢ. ܒܬܪ ܩܠܐ ܕܢ̈ܓܪܐ ܕ̈ܚܒܪܐ. ܗܢܘ
ܕܝܢ. ܡܢ ܐܬܪܚܡܬܠܝܢ. ܒܪ ܐܡܪ ܬܘܒ ܗܟܝܢ. ܒܪ
ܐܝܟ ܡܦܣܢܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܚܝܒܘܢ ܬܪܒ. ܒܗܝ ܕܐܦ
ܦܪܝܫܬ ܓܝܪ ܫܘܪܝܐ. ܘܕܟܪܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܒܥܝܢ ܠܗ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ. ܒܪ ܐܦܩܬ ܠܒܪܟܐ ܓܝܪ ܡܢܝܢ ܘܒܪ ܒܦܝܚ
ܗܘܘ ܘܗܝܡܢ ܩܕܡܝܬ. ܘܒܪ ܐܠܝܨܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ
ܒܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܫܢܝܬ. ܘܒܪ ܒܚܝܢ ܗܘܘ ܫܘܘܕܥܐ
ܠܡܕܝܢܬܗܘܢ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܝܗܘܢ ܐܬܘܪ̈ܝܐ ܩܛܠܬ. ܘܒܪ
ܕܢܬܛܪܘܢ ܡܠܟ̈ܝܗܘܢ ܟܕܡ ܗܘܘ. ܫܒܩܬ. ܘܒܪ ܒܠ
ܒܗܢ̈ܝܗܘܢ ܬܟܒܝܢ ܗܘܘ ܕܢܕܒܪܘܢ ܐܝܟ ܒܕܘܒ̈ܪܐ
ܦܬ̈ܟܐ ܠܟܪܬ. ܘܕܟܝܐ ⌉ܕܐܦ ܐܝܬܘܢ[3] ܒܐܝܠܝܢ ܕܚܝܢܐ
ܕܠܒܝܫܘܬܗܘܢ ܚܣܡ ܒܠܒܪܟܐ ܓܝܪ ܢܗܝܢܐ. ܡܒܥܠ ܕܝܢ

[1] S : ܒܦܘܪܩܢ ܡܣܬܦܩܝܢ. — [2] S om. — [3] Sic codd.; delenda puto.

ܢܒܝܐ ܢܚܘܡܐ. ܒܪ ܚܒܩܘܩ ܡܫܬܘܬܦ ܡܠܐܟܐ. ܘܡܠܦ
ܠܝ ܕܢܒܝܐ ܡܢܗ. ܒܠܚܘܕ ܕܠܝ ܡܬܚܒܝܢ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܐܦ
ܡܢܢ ܐܠܦ ܕܢܒܝܐ ܚܝ̈ܐ ܕܘܒܪܐ ܡܣܝܒܪ̈ܢ، ܒܝܕ ܢܩܘܫ̈ܐ.
ܗܒܢܐ ܘܗܫܐ ܡܠܦ ܠܝ ܡܠܐܟܐ ܕܡܬܚܫܦ ܡܕܡܢܬ ܥܠ
ܒܠܚܘܕ ܕܦܣܝܩܝܢ ܒܒܠܒܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܡܢܒܐܝܬ
ܘܒܪܢܝܐܝܬ ܕܒܢܘ ܠܬ̈ܠܝܬܝܢ ܕܩܘ̈ܡܐ: ܗܟܢ ܗܫܐ
ܦܠܛ ܡܕܡܢܬ ܡܢܒܐܝܬ. ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܝܟ ܠܗܕܐ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܗܘܬ ܒܪܢܫ ܠܐ ܦܠܛ. ܠܗܢܐ.
ܒܗ̇، ܕܡܢܒܐܝܬ ܒܡܬܒܐ ܒܬܝܘܒܐ ܠܗܠܝܢ ܕܦܣܝܩ
ܒܠܗܘܢ ܦ̈ܓܪܐ ܐܠܦ ܠܡܓܪ. ܘܫܘ̈ܕܝܗܘܢ، ܕܠܘܬ ܚܒܪܐ:
ܗܢܐ ܕܦܓܪ̈ܢܝܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܕܢܓܠܘ̈ܢܗܘܢ، ܘܒܪܒܘ̈ܢܗܘܢ،
ܕܢܒܘܣܐ ܒܦܠ̈ܚܬܐ ܕܗܘܪܒܐ ܡܬܦܝܣܝܢ. ܘܠܒܒ̈ܝ، ܥܠ
ܢܒܘܣܐ ܡܚܘܦ ܒܪܫܐ ܒܠܒܝܢܐ[1] ܡܫܬܘܕܪܐ ܗܘ̣ܐ.
ܒܐܝܢܬ ܗܫܐ ܕܗܠܝܢ ܕܦܓܪܐ ܬܟܒܝܢ. ܗܢܐ ܕܒܠ
ܒܢܝܐ ܘܢܫܝܬܗ ܙܒܢܐ ܠܗ ܠܡܐܟܠ. ܢܗܘܐ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܒܒܢ ܬܒܫܦܬܗ. ܘܐܣܝܪܬܐ: ܕܢܗܘܐ[2] ܡܫܬܦܝܐ
ܡܕܒܪܢܐ ܕܢܒܘܣܐ. ܐܟܒܢ ܕܠܐ ܢܫܘܒ ܠܬܝܘܒܬܐ
ܕܠܐ ܢܫܘܗ. ܒܪܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܒܗ̇. ܠܒܣܪܐ ܕܦܓ̈ܪܝܢ
ܠܢܒܘܢ. ܠܢܦܫܐ ܕܝܢ ܘܠܐ ܥܠ ܥܠܡ. ܘܡܛܠ ܕܒܪܢܫܐ
ܡܢ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܡܪܟܒ ܗܟܢ ܦܐܝܐ ܕܬܪ̈ܝܗܘܢ
ܒܬ̈ܪܬܐ ܢܬܝܚܕܘܢ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܡܢܒܬܪܐ
ܢܦܫܐ ܡܢ ܦܓܪܐ. ܗܟܢ ܬܗܘܐ ܡܢܬܪܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܣܕܪܬܐ ܡܢ ܒܬܝܘܒܬܐ. ܘܐܚܪܢܐ ܕܡܕܡܢܒܐ ܒܬܝܘܒܬܐ
ܠܣܕܪܬܐ ܒܪܒܝܗ̇. ܘܒܬܝܘܒܬܐ ܥܠ ܒܠܒܐ ܗܘܐ ܗܢܐ
ܡܠܦܐ. ܣܕܪܬܐ ܕܝܢ ܥܠ ܒܠܒܐ ܕܒܬܪ. ܘܠܬ̈ܪܝܗܘܢ
ܒܠܬ̈ܐ ܦܣܩ ܒܪܝܫܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܗܫܐ. ܕܡܕܒܪܢ
ܫܐ̈ܠܬܐ ܕܡܬܒܥܝܢ ܠܝ ܒܒܠܒܐ ܗܢܐ ܬܒܥܝܢ.
ܡܢܒܐܝܬ ܦܠܛ ܕܢܦܩ ܒܐܒܝܗ ܥܠ ܗܠܝܢ. ܒܬܪ ܗܢܐ
ܘܐܦ ܒܪܢܫ. ܘܬܪ̈ܝܗܘܢ ܒܪ ܐܬܪܐ ܐܫܝܒܘ ܠܪ̈ܝܫܐ.

[1] A in plur. — [2] S : ܘܐܣܝܪܬܐ ܢܗܘܐ.

ܕܡܬܓܒܪ. ܫܘܠܡܐ ܒܡܘܪܒܬܐ ܘܡܫܘܫܬܐ.
ܦܪܢܣܘܣܛܐ ܒܡܬܪܐ ܕܡܠܦܢܘܬܐ. ܡܫܚܬܐ ܢܚܡܬܐ
ܕܡܬܪܙܙܐ. ܘܗܘܝܢ ܡܦܠܓ ܒܠܠܬܐ ܗܕܐ ܐܚܪܢܝܢ
ܒܚܘܫܬܐ. ܡܦܠܓ ܕܫܘܪܝܐ ܥܠ ܬܠܡܝܕܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܒܝܠܕܐ ܘܕܢܚܐ ܠܝܬ ܗܘܐ ܬܠܡܝܕܐ. ܒܚܫܒܐ 5
⌝ܡܫܬܓܒܪܝܢ [1] ܗܘܘ ܐܦ ܐܬܡܕܪܘ. ܒܫܘܠܡܐ ܐܬܪܐ
ܕܫܘܒܠܝܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܫܘܪܝܐ. ܝܘܒܐ
ܕܦܪܢܣܘܣܛܐ ܠܡܬܓܒܪ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܬܦܪܫܘ ܢܒܝܬ
ܪܘܚܐ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܫܘܪܝܐ ܝܗܒ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܚܝܘܬܐ
10 ܘܐܦ ܐܝܣܪܗ ܬܘܒ ܕܒܐܪܐ ܒܚܝܘܬܐ. ⌝ܡܫܬܒܒܐ[2]
ܪܕܘܬ ܦܐܝܘܬܗ ܕܒܐܪܐ. ܢܘܟܪܝܐ ܕܝܢ ܕܗܘܕܝܐ ܡܦܠܓ
ܗܕܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܒܚܘܫܬܐ. ܡܦܠܓ ܐܝܣܪܗ ܕܡܕܝܢܐ.
ܢܬܝܣܪܘܢ ܕܢܠܝܘܗܝ. ܘܐܒܗܬܐ ܕܐܡܪ ܗܘܘ. ܕܡܢ
ܕܡܩܒܠ ܢܒܝܐ ܒܫܡ ܢܒܝܐ. ܐܓܪܐ ܕܢܒܝܐ ܢܣܒ.
15 ܘܬܘܒ ܡܢ ܕܠܟܘܢ ܡܩܒܠ ܠܝ ܗܘ ܡܩܒܠ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܚܢ ܒܗ ܠܗܠܝܢ ܡܕܒܕܒܢܝܢ. ܕܡܣܟܢܐ ܕܒܐܪܗ
ܡܢܝܚܝܢ.

ܪܫܐ ܕܬܠܬܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀

ܠܡܢܐ ܒܬܪ ܫܘܪܝܐ ܦܠܛ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܟܪܙ ܒܪܘܙܬܐ.
20 ܘܡܢܐ ܡܦܣܩܐ ܗܪܟܐ. ܘܠܡܢ ܒܢܝܐ ܒܗܘܢ ܒܡܢܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ ܀
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܫܡܠܝܢ ܣܕܪܐ ܕܦܘܫܩܐ ܟܡܐ ܫܘܪ
ܒܪܬܐ ܘܒܕܡܐ ܠܡܠܦܢܘܬܗ ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ.
ܦܠܛ ܗܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܢܝ ܒܐܘܢܓܠܝܐ ܚܢܢܐ.
25 ܘܡܛܠܐ ܕܗܘܬ ܡܠܐܟܐ ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ ܩܕܡ ܡܪܢ
ܒܒܪ ܚܫܐ ܘܙܩܝܦܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܗܘ ܡܪܢ ܩܒܠܐ
ܒܙܩܦܐ ܕܐܒܐ ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ. ܘܬܘܒ ܠܓܘܫܐ ܚܫܘ
ܠܗ ܢܩܒܘܗܝ: ܒܫܒܬܐ ܕܥܡܝܢ ܕܟܬܒܐ ܢܩܘܫܐ ܥܠ
ܝܠܘܦܘܗܝ ܘܢܫܘ ܠܓܘܫܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦܝܢ ܫܡܥܐ ܕܝܠܗ.

[1] A ܕܒܝܢ. — [2] S ܡܫܒܫܐ.

ܐܚܪܢܐܝܬ ܦܫܛ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܦܬܓܡܐ ܗܘ ܕܡܘܪܒܝܐ
ܕܐܢܫ, ܐܝܟ ܡܘܪܒܝܢ ܕܪܘܪܒܐ ܠܒܢܝܗܘܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܚܕ
ܒܪ ܠܐ ܡܪܦܝܢ ܠܫܪܪܐ ܕܡܒܪܢܫܘܬܐ ܕܡܢ ܫܘܪ,
ܒܠܒܒܐ ܫܪܝܪ: ܘܡܒܝܢܐ ܐܚܪܐ ܒܐܚܪܐ ܢܦܫ ܠܫܪܪܐ
ܕܡܬܦܠܣܘ. ܐܦ ܒܪ ܡܬܝܡܪܬܢ ܡܬܐܡܪܐ ܒܡܫܝܚܐ. 5
ܐܪܒܥܐ ܦܬܓܡ̈ܐ ܡܬܐܡܪܝܢ ܒܒܘܢܐ. ܕܡܡܠܠܝܢ
ܕܥܠ ܐܪܒܥܐ ܡܢܝܢ̈ܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܕܒܠ
ܡܠܦܢܘܬܗ[1] ܕܡܪܢ ܗܘܝܢ. ܡܛܠ ܫܪܝܪܐ
ܐܚܪܢܐ: ܠܒܢܝܬܐ ܬܘܒ ܐܚܪܬܐ ܗ̇ܝ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܘܢܓܠܣܛܐ. ܕܟܬܒ ܗܠܝܢ ܓܒܐ ܢܣܒ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ, 10
ܐܚܪ̈ܢܐ ܫܒܥܝܢ. ܗܕܐ ܕܝܢ ܠܒܢܝܬܐ ܫܪܝܪܐ ܐܚܪܢܐ
ܐܝܬܘܗ̇ܝ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܓܒܐ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܘܓܒܐ ܡܢܗܘܢ
ܬܪܥܣܪ. ܗܘ̇ܒܐ ܕܝܢ: ܓܒܐ ܢܣܒ ܡܢ ܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ,
ܐܚܪ̈ܢܐ ܫܒܥܝܢ. ܐܠܐ ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܠ ܦܠܓܐ ܘܢܦܫܐ
ܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܐܝܟ ܡܠܬܗ ܕܦܓܘܕܐ ܒܪ ܠܒ. ܦܫܝܩܐ 15
ܘܐܦ ܗܘܐ ܕܢܬܐܡܪܘܢ ܘܡܬܢܝ̈ܬܐ ܘܠܘ ܫܪ̈ܝܪܐ. ܗܘܐ[2]
ܒܪ ܓܒ ܠܢܬ ܒܗܘܢ ܡܬܡܘܪܐ ܕܡܫܬܡܠܝܐ. ܘܐܦ
ܗܘܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܐܢܘܢ ܦܫܝܩܐ ܘܡܬܝ̈ܕܥܬܐ. ܕܒܪ
ܡܬܬܠܡܕܝܢ ܗ̇ܘܘ ܚܕ ܡܢ ܟܪܡ. ܡܛܠ ܕܦܠܓܐ ܘܢܦܫܐ
ܡܬܝ̈ܕܥܬܐ ܐܝܢܘܢ ܕܫܪ̈ܒܐ. ܘܫܪ ܕܠܐ ܚܒܪܗ ܠܝܬܘܗ̇ܝ, 20
ܡܫܡܠܝܐ. ܒܪܓܠܝ ܕܠܐ ܚܪܝܢܐ ܗܒܝܠܐ ܫܦܝܪ
ܕܬܬܦܠܦܠ. ܫܪܐ ܡܢ. ܕܠܐ ܦܘܪܫܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܕܐܝܟ
ܕܐܬܬܐ ܢܬܡܠܠ. ܘܠܐ ܠܦܘܩܕ ܠܒܢܝܗܘ ܠܦܫܝܛܝܢ
ܠܦܘܪܫܢܐ ܢܣܒܡ. ܘܗܠܝܢ ܕܡܛܠ ܫܪܝܪܐ ܘܡܬܝܩܪܬܢ
ܗܘܝܢ. ܒܒܐܬܪܐ ܕܝܢ ܒܗ̇ܘ, ܕܢܦܠ ܫܪܝܪܐ ܒܦܘ̈ܢܝܬܐ 25
ܐܡܪܢܢ. ܒܗ̇ܘ ܕܒܐܬܪ̈ܐ ܦܘܫ̈ܩܐ ܕܡܒܪܢܫܘܬܐ
ܡܡܠܠܝܢ ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܠܒܢܫ. ܢܠܒܐ ܕܝܢ.
ܘܠܐ ܡܠܠ ܒܗ ܡܕܡ. ܬܘܒ ܐܦ ܕܢܫܐ. ܫܪܝܪܐ ܗܘ̣
ܕܡܒܪܢܫܘܬܐ. ܢܫܐ ܕܝܢ. ܘܠܐ ܢܦܠܘܢܐ. ܐܠܐ ܦܘܪܫܢܐ

[1] S ܡܒܪܢܫܘܬܐ. — [2] S ܗܘܐ.

ܡܬܗܘܝܢ. ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܚܟܝ̈ܡܐ. ܐܒܝܢܐ ܕܡܢ̈ܝ ܒܬܐ
ܥܠ ܒܝܬܐ ܕܡܛܠܠ ܡܬܚܫܒܐ. ܘܡܬܗܘܝܢܐ ܕܠܐ
ܡܐܟ ܬܛܠܠܐ ܕܠܐ ܐܩܦܐ. ܘܠܐ ܡܢ̈ܗܝܢ ܐܩܦܐ ܕܠܐ
ܫܬܐܩܦܐ. ܡܢ ܫܬܐܩܦܐ ܡܫܪ̈ܝܐ ܦܘܪܫܬܐ. ܡܢ ܒܪ
ܕܫܠܡܘܬ ܡܚܫܒܬܐ. ܗܘܝܐ ܘܐܩ̈ܗܬܐ. ܒܗ ܒܢܘ 5
ܕܒܪܝܬܝܢ ܡܛܠ ܡܢܟܬ ܐܝܬܝܗ ܘܡܫܡܫܝܢ. ܗܕܐ ܠܐ
ܒܢܝܐ ܘܡܢܬܐ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܬܕܒܪܝܢ ܒܝܕ ܡܫ̈ܡܫܐ
ܗܪܟܐ. ܬܘܒ ܐܦ ܢܡ̈ܘܣܐ ܠܐ ܡܬܝܗܒܝܢ ܒܗ ܠܘܬ
ܒܢܝܐ. ܫܪܝ ܡܢ ܒܢܝܐ ܘܗܘܘ ܒܕܡܘܬܐ ܠܚܪܬܐ ܕܡܛܠܡܫܐ
ܕܡܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܫܪܝ ܡܢ ܫܘܪܝ ܒܒܢܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ 10
ܫܘܡܠܝܗ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܕܒܪܘܢ. ܐܚܠ ܒܬܪܗ ܢܡܘܣܐ.
ܘܒܗ ܙܒܢܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܡܫܝܟ ܗܘ ܒܐܝܡܪܐ
ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܘܡܢ ܒܢܝܐ. ܒܙܒܢܐ ܕܝܢ ܐܚܪܝ. ܒܒܗ
ܗܒܝܐ: ܒܣܦܪ̈ܐ ܕܡܒܘܥܐ ܦܪܩ ܠܒܢܝܐ ܘܠܢܡܘܣܐ.
ܒܛܘܦܣܐ ܕܝܢ. ܡܢ ⌜ܡܕܡ[1] ܕܡܕܡܝܢ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦܫܩ. 15
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ. ܦܪܩ ܕܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ. ܘܬܘܒ ܒܬܪܗ
ܕܡܐܐ ܘܐܪ̈ܒܥܝܢ ܘܚܕܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܒܛܠܦ ܠܕܡܐܐ
ܘܬܫܥܝܢ̈ܐ. ܘܬܘܒ ܒܫܢܬܐ ܕܡܐܐ ܘܫܬܝܢ̈ܐ.
ܒܗ ܡܫܘܚܬܐ ܕܢܡܘܣܐ ܠܗܠܝܢ ܕܒܣܦܪܐ ܘܕܢܒܝ̈ܐ ܡܕܒܪܐ.
⌜ܒܗ ܢܦܩ ܥܠ ܕܡ̈ܕܒܪܐ[2] ܕܫܡܫ ܠܦܠܚܐ. ܘܡܛܠܡܬܐ 20
ܠܗܠܝܢ ܕܦܪ̈ܝܫܬܐ ܐܝܟ. ܗܢܝܢ ܕܠܝܬ ܒܠܝܗܝܢ ܚܫܘܐ. ܠܐ
ܒܗ ܕܒܢ̈ܝ ⌜ܘܠܐ ܒܗ ܠܐ ܕܒܢ̈ܝ[3]. ܕܒܕܡܘܬܗ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܫܢܐ ܒܬܪ ܫܒܥܬܗ ܫܒܥܝܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܦܫܩ ܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܫܘܝ ܕܪܒܬ ܗܕܪܬܐ ܘܫܒܝܚܬܐ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܕܒܢܝܐ ܘܗܠܝܢ ܕܢܡܘܣܐ. ܕܒܕܡܘܬܗ ܡܕܡܬܗ 25
ܒܛܘܦܣܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܒܗ ܒܢܐ ܕܢܝܫܗ ܕܡܢ ܫܡܝܐ. ܗܘ
ܕܠܚܪܬܐ ܕܡܢ ܗܢܐ ܥܠܡ ܦܐܐ ܘܗܕܪ. ܐܦ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܕܠܗ ܡܕܒܪܗ ܡܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܛܠܦܘܗܝ ܡܐܬܝܬܐ ܗܕܐ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܛܘܒܢܐ ⌜ܗܢܐ[4] ܒܪ ܠܢܦܫܗ

[1] Sic codd.; lege ܡܕܡ (?). — [2] A: ܒܗ ܢܦܩ ܥܠ ܘܡ̈ܕܒܪܐ. — [3] S om. — [4] S om.

ܕܫܒܬܐ ܒܝܘܡܘܗܝ. ܠܘ ܕܝܢ ܐܝܬ ܠܘ ܣܘܥܪܢܘܬܐ ܕܪܒܐ
ܒܓܢ ܕܝܘܚܢܢ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܝܘܚܢܢ ܐܝܟ ܫܪܒܐ ܐܝܬܘܗܝ,
ܠܝܘܡܘܗܝ ܕܡܪܢ. ܟܕ ܫܐܠܘܗܝ, ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܕܐܢܐ ܠܐ ܗܘܝܬ ܡܫܝܚܐ. ܐܠܐ ܫܠܝܚܐ ܐܢܐ ܐܝܟ
5 ܕܩܕܡܘܗܝ. ܒܐܝܢܐ ܐܬܐܡܪܬ ܕܒܢܝܪܬܐ ܗܕܐ.
ܕܬܡܠܟܐ ܕܥܒܕ ܢܘܚܡ ܘܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܡܟܠܐ ܕܝܢ
ܬܠܡ̈ܝܕܐ. ܢܓܕ ܘܐܫܪܘ. ܕܢܦܪܘܢ ܕܝ̈ܢܐ ܕܘܕܝܘܬܗ.
ܡܛܠ ܕܐܬܡܒܒܒܘ ܢܘܪܒܐܝܬ ܐܦ ܓܒܝ ܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܕܗ̈ܘܕܝܐ. ܐܦ ܒܬܪ ܚܫܐ. ܘܓܒܘ ܠܡܕܢܚܐ [ܕܢܫܒܪ] ܪܘܚܐ
10 ܕܚܙܐ ܐܢܘܢ ܒܚܠܡܗ ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܕܝ. ܘܬܠܬܝܢ ܡܢܝܢܗ
ܕܝܘܠܦܢܐ ܒܡܠ̈ܟܘܗܝ ܘܒܒܪܘܕܘܬܗܘܢ. ܟܕ ܡܒܫܦ
ܐܝܕܗ ܠܐܣ̈ܛܬܐ ܘܠܒܪ̈ܢܫܐ ܕܢܬܚܠܒܘܢ ܒܫܒܒܗ
ܡܪܝܫܐ. ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܠܗܘܢ ܒܐܝܕܝ, ܐܠܗܐ ܐܓܒܠܘ.
ܕܠܐ ܢܗܘܘܢ ܫܥܝܢ ܒܫ̈ܢܬܐ ܚܠܡܝ̈ܢܐ. ܟܕ ܠܐ ܦܓ̈ܪܝܢ
15 ܫܘܘܕܝܗ ܘܡܠܘ̈ܗܝ. ܦܩܕ ܠܗܘܢ ܡܠ̈ܟܐ ܦܪ̈ܘܩܐ ܦܬ̈ܟܐ
ܕܡܢܘܬܐ ܘܡܦܠܠܐ ܘܕܒܠ ܡܫܝ̈ܚܐ: ܘܓܒ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ, ܠܐ
ܐܣܦܩܘ. ܡܛܠܐ ܕܝܢ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. ܢܛܪܘ ܡܕܒܩ ܕܣܘܗܕ
ܠܗܘܢ ܕܟܕ ܡܣܬܒܪܝܢ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܡܛܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܒܣܒܪܐ ܗܢܝܐܐ. ܐܦܝܢ ܕܝܢ ܐܦ ܒܒ̈ܢܒܐ ܦܓܪ̈ܐ
20 ܕܢܒܥܘܢ ܫܪܪܐ ܕܗܝܡܢܘܬܗ. ܘܢܦܪܘܢ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ,
ܡܛܠ ܕܝܢ. ܐܝܬܘܢ ܒܫ̈ܒܒܐ ܕܢܩܒܘ ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ
ܘܐܬܚܬܡܘ ܒܡܘܚܠܦܐ[1] ܡܠܟܝܐ. ܫܡܠܡܪܐ ܒܠܒܘܢ
ܒܫ̈ܒܒܐ. ܫܡܥܝܢ ܬܘܒ ܒܠܗܘܢ ܐܡܘ̈ܬܐ. ܕܡܫ̈ܡܗܝܢ
ܘܡܬܬ̈ܫܪܬ ܒܕ̈ܝܢ ܕ̈ܝܢ. ܡܛܠ ܕܫܒܝܚ ܒܠܝܢ
25 ܦܘܩܕܢܘܬܗ. ܘܫܘܝܐ. ܗܫܐ ܟܝ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ: ܬܘܒ
ܕܝܢ ܒܕܝܢܗ ܬܪܝܢܐ ܘܒܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܢܗܘܐ ܐܠܗܐ ܟܠ
ܒܟܠ. ܗܕܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܐܣܝܪ ܡܪܢ. ܒܢܝ̈ܢ ܙܢ̈ܝܢ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܬܘܒ ܒܗܝ ܕܐܡܪ, ܓܒ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܒܢܡܘܣܐ ܘܟܠܦ ܠܡܪ̈ܝܐ. ܟܕ ܠܢܝܫܐ ܒܫܠ ܕܡܕܡ

[1] S in marg. : ܠܒܝܬܐ ܚܝܐ : ܗ̇.

ܡܒܘܬܐ. ܘܐܫܬܘܕܝ ܗ̤ܘ ܘܐܬܒܕܪܘ ܠܪ̈ܚܡܝܢܘܗܝ
ܕܒܢܝܫܐ. ܐܢܐ ܠܘܬܟ ܡܪܢܐ. ܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܐܒܪܗܡ.
ܕܢܦܠ ܠܦܬܓ̈ܡܐ ܕܬܪ̈ܝܢ ܐܒܗܘܗܝ. ܘܠܘܬ ܐܠܗܐ ܕܒܪܐ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܗ. ܒܠܚܘܕܝܟ ܐܬܬܟܠܬ ܐܘ
ܐܠܗܗ ܕܐܒܘܗܝ ܐܒܪܗܡ. ܐܡܪ ܐܝܣܚܩ. ܠܐ ܬܫܒܩܝܘܗܝ
ܠܢܦܫܗ. ܢܦܪܘܩ ܡܪܢܐ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܫܘܒ̈ܗܪܐ: ܒܥܘ ܡܢ
ܫܪ ܚܒܠܐ: ܘܠܟܡ ܡܢ ܚܒܠܐ ܐܚܪܢܐ: ܢܛܪܝܘ ܢܣܡܟ.
ܦܬܪܘ ܦܢܝܐ ܠܡܣܩ ܐܝܟܢܘܗܝ ܘܐܬܝܬ ܦܣܦܪ. ܡܢܐ
ܕܝܢ ܢܦܠܘܢ ܒܩ̈ܠܐ ܗܢܘܢ ܐܒܝܕܐ ܒܡܪ̈ܝܕܘܬܗܘܢ.
ܘܢܒܥܐ ܢܣܘܦ ܘܡܫܟܚܐ. ܒܡܠܝ ܠܡܪܢܐ: ܠܘܬܗ
ܕܡܫܟܚܐ ܒܪ ܓܢܣ. ܘܢܒܥ ܫܒܝܠܘܗܝ ܕܐܠܗܐ: ܘܫܪܝܗ
ܠܡܦܩܘ ܠܡܣܪܒ. ܒܐܘܪܚܐ ܕܗܠܟܬܗ ܕܡܣܪܒ.
ܘܐܬܦܬܪܘ ܦܢܝܐ ܕܦܪܚܘܢ. ܚܪ ܠܡܕܒܪܐ ܘܠܡܣܩܠܐ.
ܘܒܠܗܘܢ ܕܒܝܪ̈ܘܗܝ ܒܠܒܒ̈ܟܐ ܐܫܟܚ ܠܡܣܪܒ.
ܡܪ̈ܥܝܐ ܘܡܒܠܩܝܐ ܘܡܬܐܟ̈ܠܐ ܘܒܘܠ ܘܡܣܝܒܘܢ.
ܘܒܠܝܢ ܡܢܘܚܐ. ܘܬܘܒ ܒܒܢ̈ܝܐ ܘܦܠܫܬ̈ܐ. ⸢ܐܡܪ⸣[1]
ܬܘܒ ܒܒܪܘܬܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܫܐܘܠ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܗ
ܬܒܘܒܐ. ܘܟܕ ܠܘܬ ܡܪܢܐ ܗ̤ܘ ⸢ܘܠܕ̈ܬܗ⸣[2] ܒܪ ܐܫܬܘܕܝ
ܠܡܒܠ. ܕܢܣܦܘܢ ܐܝܟ ܒܡܣܒܪܗ ܠܡܚܝܬܐ ܦܓܥܬܐ
ܐܘܪܫܠܡ. ܕܐܬܝܬܘܗܝ ܐܪܒܐ ܕܝܘܢܐ. ܪܘܬ ܠܡܕܒܪܬܐ ܡܒܘ
ܒܡܒܐ ܒܝܒܢܐ ܕܐܬܦܢܝܘ ܡܛܠ ܕܐܬܡܒܒܝܢ ܦܠܒ.
ܦܓܐ ܠܗ ⸢ܡܢ⸣[3] ܕܪ̈ܘܦܝܢ ܡܒܘ ܡܡܩ̈ܢܐ. ܡܛܠ ܕܒܫܝܢܘ
ܡܢܝ. ܐܝܟ ⸢ܢܦܫܝ⸣[4] ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܕܒܡ̈ܒܢܐ: ܕܗ̈ܘܡܒܢܐ:
ܒܪ ܠܠܝܢ ܕܢܘܗܪܐ ܠܫܒܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܝܢ ܢܘܗܪܐ
ܫܪܝܪܐ ܡܢܢ ܡܣܒܝܢ ܘܕܡ̈ܢܝܢ ܠܦܘܪܢܝܐ ܦܠܒܐ.
ܬܘܒ ܕܝܢ ܫܪܓܐ ܗ̤ܘ ܡܛܠܬܢ. ܗܕܐ ܐܦ ܡܪܢ ܐܡܪ.
ܒܗ ܐܡܬܠܬܗ ܠܢܘܚܝܢ ܒܡܢ ܢܗܘܪܗ. ܗ̇ܘ ܠܡܢ ܫܪܓܐ
ܗܘܐ ܕܠܡ ܘܡܒܝܪ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܪܦܝܘܢ ܕܬܫܬܒܗܪܘܢ

[1] S ܘܐܡܪ. — [2] Sic codd.; lege ܘܠܕ̈ܬܗ (?). — [3] S om. — [4] A ܢܦܫܝ.

ܘܬܘܒ ܡܢܐ ܐܝܬܝܐ ܒܪܗ ܕܐܢܫܐ ܒܩܢܘܡܗ: ܘܕܫܪܪܐ.
ܘܬܘܒ ܕܒܪܗ ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܢܫܐ ܠܐ ܬܬܕܟܪܘܢ ܒܗܕܐ.
ܕܐܬܝܐ ܥܒܕܬܐ ܐܡܪܬ، ܕܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܡܩܒܠ̈ܢܐ
ܐܢܘܢ ܠܡܥܒܕܘܢ ܩܠܗ ܘܦܘܩܕܘܗܝ: ܘܕܫܪܪܐ. ܘܬܘܒ
5 ܕܟܢܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܠܢܫܪ ܒܬܪ̈ܬܝܢ. ܘܡܦܠܛܗ
ܕܠܠܝܐ ܗܘܝܬ ܡܕܒܪܬܐ. ܕܗܘܐ ܚܬܢܐ ܐܬܐ ܦܩܘ
ܠܐܘܪܥܗ. ܘܟܕ ܠܘܬ ܐܬܐ ܚܬܢܐ. ܥܠ ܥܡܗ
ܚܕܘܬܐ. ܘܢܩܫ ܩܠܬܐ ܒܬܪܥܐ. ܘܬܘܒ ܐܬܐܘ
ܕܬܪܬܝܢ ܒܡܠܬ، ܐܦ ܐܢܐ ܡܫܬܘܕܐ ܐܢܐ ܠܟܘܢ
10 ܐܝܟ ܕܐܫܬܘܕܝ، ܠܝ ܐܒܝ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܬܘܒ ܠܒܪܐ ܚܕ
ܒܪ ܛܘܒܢܐ ܙܒܢܐ. ܐܘܠ ܠܐܬܪܐ ܪܚܘܩܐ. ܒܡܢ
ܥܪܒܐ ܕܠܗܠܝܢ ܕܡܢܝ. ܗܕܝ ܘܐܦ ܚܕ ܒܬܫܡܫܬܗ.
ܡܛܦܣܝܢ ⌈ܒܐܘܪܒܐ[1] ܡܢܒܥܘܪ̈ܐ ܗܢܘܢ. ܕܐܬܝܘܗܝ،
ܫܘܪܫܘܗܝ ܡܪܢܐ ܡܢܝܬܗ. ܡܕܒܪܢܐ ܟܪܝ. ܟܠ ܙܒܢܐ
15 ܕܒܝܢܐ ܡܫܘܕܒ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܕܡܕܡ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ.
ܬܠܬܐ ܦܬܓܡ̈ܐ ܡܕܝ̈ܢܐ. ܠܓܘܬܐ ܕܐܘܕܡ ܕܒܠ ܐܩܘ
ܣܠܩܘܗ. ⌈ܡܘܪܒܢܐ ܕܐܝܢܝ̈[2]: ܡܘܪܒܢܐ ܕܡܒܝܠ. ܕܗܘܐ
ܒܡܒܪܐ ܕܡܘܪ̈ܒܢܐ ܡܡܠ̈ܠܐ. ܘܕܡܗ ܡܠܠ ܒܪ ܡܢܝܬ.
ܐܡܝܢ ܡܕܝܢܐ ܠܛܘܪܐ. ܟܠ ܙܒܢܗ ܕܐܝܢܫ ܕܫܪ،
20 ܠܡܘܪܐ ܒܫܡܗ ܕܡܕܝܢܐ. ܒܡܢ ܬܪܝܢ ܦܬܓܡ̈ܐ
ܕܒܬܪܗ. ܒܡܢ ܠܒܪܐ ܫ̈ܡܝܐ. ܟܠ ܛܘܒܢܐ ܚܘܝ.
ܕܠܐ ܐܬܒܠܝ ܒܡܢ ܒܥ̈ܠܐ. ܘܫܦܪ ܠܐܠܗܐ ܘܐܫܬܝ.
ܒܡܢ ܦܬܓܡܐ ܕܒܬܪܗ. ܡܫܝܚܐ ܕܫ̈ܝܢܐ ܠܢܫܘ. ܟܠ
ܛܘܒܢܐ ܢܘܝ ܐܡܝܢܐ ܗܘ ܕܐܦܠܐ ܐܝܬܬܐ ܢܣܡ
25 ܕܢܘܡܒ ܒܪ ܒܢܐ ܥܢܘܬܐ ⌈ܕܒ̈ܢܬ[3] ܡܐܝܢ. ܡܛܠ ܠܡܢ
ܕܡܬܠܐ ܐܢܐ ܕܒܒܪ ܦܢܝܢ. ܐܠܐ ܡܢܝܐ: ܐܬܒܠܝܘ
ܒܐܝܕܐ ܕܒܐܦܐ ܕܢܘ̈ܗܘܢ. ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ ܒܡܡܘܠܐ.
ܘܫܒܒ ܗܘ ܡܠ̈ܘܗܝ، ܕܐܠܗܐ ܘܢܩܘܒ ܐܝܬܬܐ ܘܬܘܡ

[1] Codd. ܒܐܘܪܒܐ. — [2] S om. — [3] S : ܕܒܢܬ ܕܒܢܬ; forsitan vera lectio sit : ܕܒ̈ܢܬ ܕܒܢܬ ܡܐܝܢ.

ܘܦܠܓܘܢ ܣܡܝܕܝܢ ܒܠܠܘ. ܘܐܡܪ ܣܒܪܬܗܘܢ ܕܐܢܫܐ
ܒܡܦܩܢܐ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܒܠܐ. ܐܝܬܘܗܝ ܕܝܢ
ܕܒܡܦܩܟ ܠܗܘܢ. ܒܡܫܚܐ ܗܘ ܕܒܗ ܣܒܪܬܗܘܢ.
ܘܐܡܪ ܕܒܡܫܚܐ ܠܡܩܒܠ ܡܫܘܬ ܠܒܒܗܘܢ ܢܦܩ ˥ܠܗܘܢ[1]
5 ܢܡܘܣܐ ܗܢܐ. ܘܐܡܪ ܕܝܢ ܕܘܝܕ. ܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܪܝ.
ܘܐܡܪ ܕܒܐܦܐ ܕܐܣܠܝܘ ܒܢܝܐ. ܗܝ ܗܘܬ ܠܪܫܗ
ܕܒܣܝܐ. ܘܐܡܪ: ܒܢܡܘܣܐ ܐܝܟܢܐ ܟܬܝܒ. ܫܡܥ
ܐܝܣܪܝܠ. ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ. ܡܪܝܐ ܚܕܘ. ܘܐܡܪ ܕܗܘܝܘ
ܦܘܪܩܢܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܘܕܐܬܪܝܢ ܕܕܟܝܐ ܠܗ.
10 ܘܕܫܪܒܐ ܕܐܝܣܪܝܠܝܬܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܕܝܢ ܒܬܠܬܐ
ܣܦܪ̈ܝܐ ܡܢܬܐ ܗܘܐ ܠܒܪܝܬܐ. ܒܥܕܢ ܡܒܝܢ ܗܘܐ
ܘܡܣܝܡܐ ܗܘܐ[2]. ܘܡܬܠܝܦ ܗܘܐ ܒܥܕܢ. ܐܝܟ ܗܘ
ܕܐܠܗܐ ܐܬܐ ܠܡܦܩ ܕܒܠܡܕܡ ܢܐܠܦ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܟܠ
˥ܥܠܡܐ[3] ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܐܡܪ ܗܘܐ. ܐܒܪܗܡ ܐܒܘܟܘܢ
15 ܒܣܘܚ ܗܘܐ ܕܢܚܙܐ ܝܘܡܝ ܘܚܙܐ ܘܚܕܝ. ܘܐܡܪ.
ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܥܝܢܐ ܕܚܙܝ ܡܕܡ ܕܐܢܬܘܢ ܚܙܝܢ. ܐܡܪ
ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܕܣܓܝܐܐ ܢܒܝܐ ܘܙܕܝܩܐ ܐܬܪܓܪܓܘ
ܕܢܚܙܘܢ ܡܕܡ ܕܚܙܝܬܘܢ ܘܠܐ ܚܙܘ. ܘܠܡܫܡܥ ܡܕܡ
ܕܫܡܥܬܘܢ ܘܠܐ ܫܡܥܘ. ܘܐܡܪ ܙܠܘ ܬܬܠܡܕܘ ܠܟܠܗܘܢ
20 ܥܡܡ̈ܐ ܘܕܥܡܕܐ. ܘܐܡܪ ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܡܪ. ܐܝܟ
ܢܕܒܬܝ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܠܕܘܢ ܕܫܠܡܘ ܐܝܟ ܒܢܝܐ ܢܦܩܘ.
˥ܘܐܡܪ ܫܒܚܬܗܘܢ ܕܐܬܐܡܪ ܙܠܝܟ: ܐܢܐ ܐܫܪܝܢܐ
ܠܗܘܢ ܙܠܝܟ[4]. ܘܐܡܪ ܛܘܒܝܗܘܢ ܐܡܬܝ ܕܡܣܬܡܟܝܢ
ܠܗܘܢ ܘܪܕܦܝܢ ܠܗܘܢ: ܘܐܡܪܝܢ ܒܠܝܒܗܘܢ ܟܠ ܡܠܬܐ
25 ܒܝܫܐ. ܘܐܡܪ ܗܐ ܐܢܐ ܡܫܕܪ ܐܢܐ ܠܟܘܢ. ܐܝܟ ܐܡܪ̈ܐ
ܒܝܢܝ ܕܐܒ̈ܐ. ܒܗܝ ܫܪܒܐ ܕܒܠܗ ܦܘܣܩܐ. ܕܡܠܦܢܘܬܐ
ܕܟܠ ܢܡܘܣܘܗܝ ܐܫܠܡ. ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܝܢ ܕܒܬܪ. ܒܬܪܬܐ
ܘܠܒܪ ˥ܘܕܫܪܒܐ[5] ܕܡܕܒܪܢܘܬ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܬܫܒܘܚܬܐ.

[1] A om. — [2] S add. ܒܥܕܢ (sic). — [3] A ܢܐ. — [4] S om. —
[5] S om.; A : ܕܡܕܒܪܢܘܬ ܘܕܫܪܒܐ (sic).

ܕܐܝܬ ܐܦ ܡܢ ܓܫܝܡܘܬܐ ܠܢܦܫ̈ܬܐ ܕܠܐ ܦܓܪ̈ܐ.
ܐܒܗ̈ܬܐ ܡܕܪ̈ܫܐ ܚܠܝܢ ܠܗܝܢ ܕܒܗܘܕܐ ܕܡܬ̈ܕܟܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ
ܒܬܪ ܕܢܦܩܝܢ ܡܢ ܦܓܪ̈ܐ. ܛܘܒܢܐ ܕܝܢ ܗܢܐ. ܒܗܘܕܐ
ܕܡܬ̈ܕܟܝܢ ܐܦ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܐܬܝܢ ܠܦܓܪ̈ܐ. ܒܬܪ ܕܝܢ
ܕܒ ܫܒܘܩܝܐ ܠܕܪܫܐ. ܢܗܦܟܘܢ ܠܗܕܪܐ ܕܡܠܬܐ ܕܟܠ 5
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܕܬܫܡܫܬܗܝܢ ܡܢ ܫܘܪܝ, ܒܠܡܕܐ.
ܘܥܕܡܐ ܠܡܫܡܫܘܬܗ̇ ܕܗܝܢ ܒܗ̇ ܡܢ̈ܬܐ ܕܡܛܟܣܬܐ.
ܕܒܕܠܗܝܢ ܫܪܝܢ ܡܢ ܗܘܝܗ̇ ܕܚܠܡܐ ܘܐܬܝܢ ܠܘܬ ܢܘܚ
ܘܐܒܪܗܡ ܘܡܘܫܐ. ܘܡܢ ܡ̇ܘܫܐ ܡܢ̈ܝܘܬܐ ⌈ܛܒܣܝܢ[1].
ܘܐܬܝܢ ܒܗܝܢ ܒܕܡܐ ܠܢܒܝܗ ܕܢܘܚܝܢ. ܘܬܘܒ ܒܕܡܘܗ̇ 10
ܕܡܫܝܚܐ ܘܫܘܪܝ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܡܢܝܐ ܕܝܢ ܗܫܐ. ܢܫܘܒ
ܕܒܬܪ ܒܕܡܐ ܫܪܝ ܡܢܝܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ⌈ܡܢܝܐ[2] ܡܛܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܒܝܬ ܫܘܪܝܐ ܡܕܡܝܐ ܠܬܪܬܝܢ
ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܗܢܘܢ ܕܐܫܬܡܥܘ ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܚܕܡܐ ܕܡܠܦܝܢ
ܐܘܢ̈ܓܠܝܐ: ܘܩܪܐ ܢܫܘܒ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܘܓܒܐ ܡܢܗܘܢ 15
ܬܪܝܢ. ܗܢܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܫܒܥܝ ܐܢܘܢ. ܘܣܠܩ ܠܛܘܪܐ
ܘܝܬܒ. ܘܐܬܘ ܐܢܘܢ ܩܕܡܘܗܝ. ܘܠܒܠܗ ܒܕܡܐ.
ܘܦܬܚ ܦܘܡܗ. ܘܐܘܪܝ ܠܗܘܢ ܡܠܦܢܘܬܗ. ܕܒ ܦܠܓ
ܡܠܦܢܘܬܗ ܠܐܪܒܥܐ ܦܠ̈ܓܐ. ܒܢܝܢ ܗܢ ܟܠ ܒܢܝܐ
ܐܠܦ. ܒܢܝܢ ܕܝܢ ܟܠ ܟܬܒܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܒܕܘܟ ܕܝܢ 20
ܟܠ ܙܒܢܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ. ܒܢܝܢ ܕܝܢ ܟܠ
ܕܢܐ ܕܟܬܒ. ܘܕܟܠ ܒܢܝܐ ܗܠܝܢ ܐܢܝ. ܕܒܕ ܠܟ ܓܒܕ
ܐܠܗܐ ܠܐܕܡ. ܕܒܪ ܘܢܦܩܐ ܓܒܪܐ ܐܝܢ. ܕܒ ܡܢܬܐ
ܢܦܫܘܬܗ ܕܐܕܡ. ܕܡܛܠ ܗܢܐ ܢܦܫܘ ⌈ܓܒܪܐ[3] ܠܐܒܘܗܝ,
ܘܠܐܡܗ ܘܢܩܦ ܠܐܢܬܬܗ ܘܕܫܪܒܐ. ܘܬܘܒ ܐܢܒܝܐ 25
ܕܝܢ ܕܢܦ̈ܩܘ ܢܘܚ. ܗܒܢܐ ܢܗܘܐ ܠܫܪܒܬܐ ܗܕܐ. ܘܬܘܒ
ܐܬܕܒܪܘ ܠܐܢܬܬܗ ܕܠܘܛ. ܒܡ ܫܪܒܐ ܕܠܗܠܝܢ ܕܬ̈ܝܢ.
ܘܬܘܒ ܟܠ ܗܠܝܢ ܕܒܬܒܐ ܐܠܦ ܕܒ ܐܒܪ. ܟܝܘ ܒܬ̈ܒܐ
ܕܟܗܢ̈ܐ ܡܟܗܢܘܬܗܘܢ ܕܫܝ̈ܢܐ ܕܠܒܠܡ ܐܝܬ ܠܗܘܢ.

[1] A ܛܦܣܝܢ. — [2] Sic codd.; lege ܘܠܐ (?). — [3] S om.

ܪܫܐ ܕܬܪܥܣܪ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܠܡܢܝܢܐ
ܒܬܪ ܠܒܡܟܪܐ ܫܘܪܝܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܘܒܐܡ̈ܪܐ ܚܠܦ ܫܘܪܝܐ
ܒܘܚܬܐ. ܘܬܘܒ ܡܪܝܐ ܡܢܬܟ: ܘܒܬܪܡ ܫܘܪܝܐ ⌈ܐܘ
ܒܘܚܬܐ[1]. ܘܢܚܬܘ ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܕܫܘܪܝܐ ܀ ܦܘܠܚܢܐ ܗܢܐ
ܒܪ ܠܝܦܗ ܗܒܠܐ ܐܚܪܢ. ܬܪܝܢ ܫܘܪ̈ܝܐ: ܚܕ ܕܦܓܪܐ
ܐܢܘܢ ܘܚܕ ܕܢܦܫܐ. ܟܕ ܠܐ ܢܕܒܪܐ ܡܕܒܪܐ ܙܒܢܐ ܠܗ
ܒܗܕܐ: ܕܠܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܘܫܘܪ̈ܝܐ ܗܘ ܢܦܩܘ. ܐܠܐ
ܡܛܠ ܕܗ̈ܠܝܢ ܕܒܠ ܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܐܫܬܡܫ ܒܕܘܒܪܬܐ
ܕܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ: ܢܐܬܐ ܗܫܐ ܠܘܬ ܫܘܪ̈ܝܐ. ܘܡܕܒܪܢܘܬ
ܢܦܫ. ܒܗܘ ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܕܫܘܪܝܐ. ܘܡܢܗ ܕܫܡܥܐ
ܢܐܠܦ ܦܘܠܚܢܗ. ܫܘܪܝܐ ܫܡܥܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܕܡܕܡ
ܕܠܝܬܘܗܝ. ܘܡܫܟܚܐ ܕܢܗܘܐ. ܗܟܢܐ ܢܣܒ ܫܡܥܐ ܗܢܐ
ܠܦܘܩܕܢܐ. ܘܐܦ ܗܘ ܕܡܕܡ ܕܠܝܬܘܗܝ. ܘܡܫܟܚܐ
ܕܢܗܘܐ ܫܘܪܝܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܡܕܢܐ ܢܐܡܪ. ⌈ܠܝܬ[2] ܗܘܐ
ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܘܪܘܚܗ ܗܫܐ. ܘܐܠܐ ⌈ܐܝܟܢܐ[3] ܐܢܘܢ
ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܕܐܬܕܒܪܬ ܘܪܘܚܬ ܒܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ. ܠܘ ܬܘܒ
ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ⌈ܘܪܘܚܬ ܗܟܢ[4]: ܘܟܕ ܢܦܫܢ ܘܟܢ. ܘܗܫܐ
ܬܘܒ ܫܘܪ̈ܝܐ ܟܡܦܠ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ. ܐܘ
ܕܠܡܟܐ ܠܡܕ̈ܒܪܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܬ: ⌈ܐܚܪ̈ܢܝܐ[5] ܕܝܢ ܟܡܦܠ ܐܝܬ.
ܘܐܦ ܡܬܒܝܢܐ ܗܘܬ ܗܕܐ. ܗܝ ܕܠܝܬ ܠܗ ܩܘܡܐ.
ܡܠܦܢܘܬܐ ܕܒܝܬ ܦܓܪܐ ܠܢܦܫܐ. ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܝܢ
ܡܪܦܝܢܘܬܢ. ܗܝ ܕܗܦܓ ܡܫܠܡ ܐܝܬ. ܠܡܘܪܒܐ ܕܐܝܬ̈ܝ,
ܐܝܟ ܡܘܪܒܝܗ ܕܪܡܫܐ. ܠܐܢܫܐ ܡܢܝܗܘܢ ܡܡܘܪܝܢ
ܐܝܬ. ܠܢܦܫܐ ܕܠܐ ܦܓܪܐ. ܐܘ ܠܦܓܪܐ ܕܠܐ ܢܦܫܐ.
ܘܐܢ ܗܘ ܟܝ ܕܠܢܦܫܐ ܕܠܐ ܦܓܪܐ. ܡܕܝܢ ܡܕ̈ܒܪܢ
ܢܦܫ̈ܬܐ ܠܦܓܪ̈ܐ. ܗܕܐ ܠܢ ܢܦܫܐ ܐܬܡܕܒ̈ܪܬ ܒܗܢ ܗܝ,
ܐܚܪܬܐ. ܕܦܠܓܘܬ ܒܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ
ܫܘܪܝܐ ⌈ܐܚܪ̈ܢܝܐ[6]. ܟܡ ܐܝܟܐ ܐܟܠܬ ܠܢܦܫܐ. ܘܬܘܒ

[1] A ܘܒܘܚܬܐ. — [2] S ܠܝܬܘܗܝ. — [3] A ܐܝܟܢܐ. — [4] S ܪܘܚܬ.
— [5] A ܐܚܪܢܐ. — [6] A ܐܚܪܢܐ.

ܡܠܝܬ ܦܘܪܫܢܐ. ܠܐܪ̈ܟܘܣ ܘܠܫܘܠܛ̈ܢܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܘܕܢܚ
ܒܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܠܡ ܢܗܘܐ. ܡܬܦܩܕܝܢ ܠܡܒܣܡܘ
ܠܥܡܐ. ܘܟܕ ܡܫܡܠܝܢ ܒܘܪܟܬܐ. ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܐܫܬܦܥܘ
ܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ. ܡܫܦܥܝܢ ܥܠ ܓܘܐ ܡܢ ܒܘܪܟܬܐ. ܒܪ
ܡܕܡܝܬ ܢܗ̈ܪܝܢ ܙܝܘܐ ܕܦܪ̈ܨܘܦܘܗܝ ܠܡܕܒܪܢܐ. ܕܒܗ 5
ܡܢ̱ܝ ܒܐܪܒܥܐ ܗܘܐ. ܒܗܝܢ ܗܘܐ ܐܠܗܝ. ܘܗܦܟܘ
ܥܠܝܗ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܘܠܫܡܝܐ ܢܗ̈ܪܝܢ ܡܢ
ܒܡܫܡܫܢܘܗܝ. ܘܬܘܒ ܠܗ ܠܗܢܐ ܡܢ ܕܠܗ ܡܡܫܡܫܝܢ
ܠܗ. ܘܗܘܝܢ ܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܚܕ ܚܕ ܒܛܟܣܗ. ܒܪ
ܡܣܝܡ. ܕܐܝܟ ܟܠܗ ܟܠܗܢܐ ܐܬܦܩܕ ܒܪܘܚܗ ⌈ܕܡܪܢ[1]. 10
ܐܠܐ ܐܝܬ ܐܝܠܝܢ ܕܝܬܝܪ ܩܢܘ ܒܗ ܚܝܠܐ. ܐܟܙܢܐ ܕܝܢ
ܐܝܠܝܢ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ، ܘܢܛܪܘ ܦܘܩܕ̈ܢܘܗܝ، ܗܠܝܢ ܝܬܝܪ
ܡܬܒܣܡܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܟ ܡܢ ܡܗܘܬܐ ܠܟܠ ܦܢ̈ܝܢ: ܐܠܐ
ܠܐ ܗܘܐ ܠܟܠ ܡܟܠ ܠܓܘܢܝܗ. ܘܐܪ̈ܙܐ ܣܓܝ̈ܐܐ ܐܝܬ
ܠܗ ܕܢܛܠ ܠܟܠܢܫ ܐܝܟ ܕܫܘܐ. ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܝܢ ܒܗ̇، 15
ܕܝܬܪ ܗ̣ܘ ܡܒܪܟܐ ܕܒܟܠ ܡܢ̱ܝ. ܬܠܬ ܙܒ̈ܢܬܐ
ܡܬܩܪܒ ܠܗ. ܐܝܟ ܗ̇ܝ ܕܐܝܟ ܦܘܠܘܣ ܠܫܡܝܐ ܕܬܠܬܐ
ܐܬܚܛܦ. ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܚܙܐ ܙܒ̈ܢܬܐ ܡܩܪܒܝܢ ܠܗ
ܒܗ̇، ܕܐܝܟ ܡܟܠ ܚܠܝܐ ܒܗܢܝܐ. ܐܠܐ ܠܘ ܕܢܘܠܕ
ܒܪܒܘܬܗ. ܐܠܐ ܕܢܘܠܕ ܒܢ̈ܝܐ ܡܢ ܡܝ̈ܐ ܘܪܘܚܐ. 20
ܘܬܪܥܝܬܐ ܐܝܟ ܒܦܬܟܐ ܕܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܒܡܝܐ ܕܝܢ
ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܦܘܪܩܢܐ ܠܓܘܢܐ ܢܒܥܘ. ܠܓܘܐܝܬ ܡܒܪܟܝܢ
ܡܕܡܝܗܘܢ. ܒܢܗܝܪ̈ܐ ܕܡܕܠܩܝܢ ܡܣܝܡ ܕܕܝܢ ܢܗܘܪ
ܒܒܪܝܬܐ، ܘܐܝܟܢܐ ܠܫܡ̈ܝܐ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܒܛܠ̈ܠܐ
ܡܗܘܬܐ ܢܬܒܝܢ ܗܘܘ. ܒܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܕܐܬܝܢ ܡܕܒܪܢܗ̇، 25
ܡܫܡ̈ܫܢܐ: ܛܘ̈ܦܣܐ ܕܓܒܪܝܠ ܘܡܝܟܐܝܠ ܕܫܡܫܘ
ܠܡܬܝܠܕܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܒܒܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܫܐ
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܥܬܝܩܬܐ ܘܚܕܬܐ.

[1] A om.

ܒܪܒܢܐ ܗܘ. ܘܐܦ ܢܦ̈ܠܐ[1] ܕܪܘܚܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܠܕܘܢ
ܒܦܠܝܓܘܬܐ ܒܪܒܢܐ ܗܘ. ܘܐܦ ܐܝܠܝܢ ܕܒܦܠܝܓܘܬܐ
ܒܪܘܚܐ. ܐܘ ܒܡܘܟܟܬܐ ܕܫܒܝܠܘܬܐ ܐܘ ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܡܫܒܚܘܬܐ ܐܬܝܠܕܘܢ ܒܗܘ ܙܒܢܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܡܕܒ̈ܪܐ
5 ܐܝܟ ܐܒܝܕܐ ܗܘܝܢ. ܟܕ ܚܝ̈ܐ ܡܬܚܠܦܝܢ. ܘܡܪ̈ܝܬܐ
ܡܬܝܠܕܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ. ܟܕ ܬܠܬܐ ܠܡܘܒ̈ܪܐ
ܡܫܒܚܝܢ. ܒܪܘܫܐ ܘܒܠܒܐ ܗܢܐ ܘܡܒܘܬܐ. ܬܠܬ
ܘܒܢ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܗ. ܘܗܠܝܢ ܡܩ̈ܒܠܐ ܐܫܟܚܬ ܒܫܪ̈ܒܗ
ܕܒܘܚܬܐ ܗܕܐ. ܘܚܙܝ ܡܕܝܢܐ ܡܬܒܕܩܝܢ ܠܐܘܪ̈ܚܗ ܕܗܕܐ
10 ܒܘܚܬܐ. ܡܢܝ̈ܢܐ ܡܕܠܩܝܢ ܒܠܗܘܢ. ܟܕ ܒܕܡܝܐ
ܠܗܫܐ ܒܝܪܐܝܬ ܡܕܗܪ̈ܝܢ ܡܢ̈ܝܠܐ. ܠܦܘܬ ⌈ܦܘܦܣܐ[2]
ܕܐܫܬܡܫ ܒܡܬܝܘܬܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܬܪ̈ܬܐ ܕܡܬܒ̈ܥܐ
ܕܐܬܝܠܕܘܢ ܫܡܝܢܐ ܡܬܦܬܚܝܢ. ܘܓܒܝܐ ܘܐܘܓܠܝܢ
ܢܦܩ ܒܗܢ ܒܗܝܢܐ. ܘܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܕ̈ܪܐ ܕܗܦܟܘܟܝܐ
15 ܘܡܫܟܚܢܝܐ ܒܗܢ ܢܗܝ̈ܪܐ ܘܦܫܝ̈ܛܐ. ܟܕ ܡܕܒܪܢܘܬ
ܗܦ̈ܟܘܟܝܐ ܢܦܩܝܢ. ܠܦܘܬ ܡܪ̈ܟܒܬܗܘܢ ܕܠܦܘܬ.
ܢܗܝ̈ܪܐ ܕܦܫܝܛܝܢ. ܕܡܫܚܝܢ ܕܒܩܒܠܐ ܡܕܒܪܝܢ.
ܡܫ̈ܟܚܢܐ ܕܝܢ ܕܒܕܡܘܬܐ ܒܠܫܢܐ ܡܪܙܙܝܢ. ܦܫܝ̈ܛܐ
ܡܦܩܝܢ ܒܬܪܗܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܡܪ̈ܟܒܐ ܠܘܬ ܓܠܝܢܐ.
20 ܐܟܡܢ ܕܗܢܘܢ ܢܬܝܪ ܡܪܟܒܝܢ ܠܬܪܘܢܘܣ. ܦܫ̈ܝܛܐ
ܕܡܩܒܠܝܢ ܢܘܗܪܐ ܕܬܫܡܫܬܗ ܕܟܪܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܫ̈ܟܚܐ
ܘܡܗ̈ܠܠܐ. ܓܠܝܢܐ ܕܘܟܬ ܡܢ ܕܒܬܓܠܝܬܐ. ܐܘ
ܒܓܠܝܗ ܡܕܡܝܐ ܐܘ ܒܐܚܪܢܐ. ܘܗܪܟܐ ܓܠܝܗ ܕܒܠ
ܢܘܗܪܝܢ ܡܬܓܠܦܘ. ܕܦܠܛ ܓܠܝܢܐ ܘܐܘܓܠܝܢ ܠܒܣܡ ܟܕ
25 ⌈ܢܦܩ[3] ܡܢ ܡܢܝ̈ܢܐ. ܕܡܢ ܫܒܝܚܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܬܐ.
ܕܒܠ ܒܦܪܘܣܐ ܡܣܓܒܬ ܒܝܬ ܡܬܬܘܣܢ. ܕܒܠ
ܒܓܠܝܬܐ ܐܙܕܩܦ. ܘܬܘܒ ܕܒܗ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܬ
ܡܠܦܢܘܬܗ. ܕܡܢܗܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܠܘܬ ܒܗܝܢܐ ܘܡܒܒܪܝ
ܦܪ̈ܡܝܗܘܢ. ܕܒܕܒܬܐ ܐܬܓܠܝܬ ܢܒܝܘܬܗ ܕܐܠܗܐ

[1] S in marg. الاسقاط. — [2] S ܦܘܦ̈ܣܐ. — [3] A om.

ܪܘܘ ܒܡܘܬܗ ܦܪܘܩܢ. ܒܐܝܕܐܝܬ ܐܦ ܗܫܐ ܐܝܟ ܐܢܫܐ
ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܝܠܕܬ ܢܘܣܒܐ ܠܗܠܝܢ ܕܪܘܘ. ܢܘܕܐ ܠܗ
ܘܢܫܒܚܝܘܗܝ. ܘܕܡܬܐܡܪܐ ܚܡܫ ܘܒܬ̈ܪܬܐ: ܕܚܡܫܐ
ܒܡܐܡ̈ܪܐ ܐܝܬ ܠܝ ܕܝܢ ܫܘܪ، ܗܘܝܢ ܒܕܡܐ ܠܢܘܚܡܢ.
ܡܕܡܝܐ ܘܪܒܐ. ܗ̇ܘ ܕܚܝܐ ܡܒܠܬܕ ܠܗ ܠܘܬ ܢܘܒܠܐ. 5
ܐܟ̈ܪܝܐ ܕܝܢ ܕܠܝܬ ⌈ܠܗ̄[1] ܫܘܪܝܐ ܘܫܘܠܡܐ ܕܡܢ ܕܘܟ
ܠܕܘܟ. ܗܟܢ ܡܕܡܝܢܬ ܒܘܝܢܬܐ ܗܕܐ ܕܠܐ ܫܘܪܝܐ
ܡܬܐܡܪܐ. ܬܪܝܢܐ ܒܡܡܪ̈ܢ ܕܒܪܘܫܐ. ܗܟܢܐ ܘܗܫܐ
ܫܘܪܝܐ ܕܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܒܝܬܘܬܐ ܡܬܐܡܪ ܠܗ̇.
10 ܬܠܝܬܝܐ ܡܘܠܕ̈ܝ ܕܠܠܡܐ ܗܢܐ ܦܬܓܡܐܝܬ. ܘܐܦ ܗܫܐ
ܦܬܓܡܐ ܕܡܢ ܒܬܘܬܐ ܒܟ̈ܪܝܢ ܫܘܪܝܗ̇. ܕܡܬܦܠܦܘ
ܗܘܒܐ ܕܦܬܓ̈ܡܝܬܐ. ܪ̈ܒܝܢܝܐ. ܡܘܠܕ̈ܝ ܕܡܢ ܬ̈ܠܬܐ
ܘܪܘܚܐ ⌉ܘܡܘܬܒ̈ܝ ܕܒܐܝܪܐ[2]. ܗܢܝܐ ܘܫܘܪܝܐ ܕܗܕܐ
ܘܒܬܪܐ ܒܫܡܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܫܪܝܢ. ܫܡܝܫܝܐ
15 ܡܘܬܒ̈ܝ ܘܢܘܚܡܢ ܘܒܘܬܪ̈ܝ ܒܠܐ ܡܢܘܬܘܬܐ. ܗܟܢ
ܘܫܘܪܝܐ ܕܗܕܐ ܘܒܬܪܐ ܕܝܢ ܒܠܡܐ ܗܢܐ ܐܟܪ̈
ܘܒܕܡܐ ܠܠܠܡܐ ܕܒܬܝܕ. ܘܬܘܒ ܐܡܝܢܐܝܬ ܢܒܬܪ
ܒܡܗܕܘܬܐ ܕܐܡܝܢ ܐܡܝܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܬܠܬ ܘܒܬ̈ܪܝܢ
ܐܡ̈ܪܝܢ ܠܗ̇. ܬܪܝܢܝܬܐ ܕܒܡܪ̈ܒܝܢܐ ܘܡܘܠܕ̈ܝ
20 ܕܠܠܡܐ. ܘܡܘܠܕ̈ܝ ܕܝܢ ܕܪܫ ܕܡܢ ܬ̈ܠܬܐ ܘܪܘܚܐ:
ܕܡܬܦܠܦܘ ܡܫܡܫܢ ܘܒܘܣܡܢ: ܡܬܦܠܣܝܢ ܒܗ̇. ܕܗܡܒܠܐ
ܡܬܝܚܕܬ ܒܚܝܘܗ ܕܡܪܢ ܒܠܗ ܒܢܝܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܐܝܬ
ܕܐܝܬܝܐܝܬ ܢܗܘܐ. ܐܟ̈ܪܝܢ ܕܝܢ ܡܕܡܝܢܬ ܒܪܘܫܐ.
ܬܪܝܢܐ ܡܘܠܕܝܐ ܘܬܪܒܝܬܐ. ܬܠܝܬܝܐ ܡܘܡܝܬܐ
25 ܡܫܬܠܚܬܐ. ܪ̈ܒܝܥܝܐ ܢܦܠܐ ܕܒܒܥܪܘܬܐ. ܫܡܝܫܝܐ.
ܡܘܬܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܐܩ̈ܡܬܐ[3] ܗܠܝܢ ܡܫܬܝܢ
ܠܡܒܪܐ. ܡܗܝܡܢܝܢ ܕܡܬܝܚܕܝܢ ܒܚܝܘܗ ܕܦܪܘܩܢ.
ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ ܐܝܠܝܢ ܕܐܬܝܬܗܘܢ ܒܒܪܘܫܐ

[1] A om. — [2] Codd. : ܘܐܪ̈ܝܢ ܕܒܡܘܬܐ. — [3] S in marg. الاقرار.

ܘܐܢܬܝ ⌈ܦܪܘܩ ܢܦܫܬܟܝ[1]. ܒܪܬܐ ܕܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ̇ ܡܫܒܚܐ
ܠܘܬ ܡܫܝܚܐ. ܕܗܘܝܘ ܡܚܝܠ ܠܗ̇. ܒܗܝ ܗܢܘܢ ܡܒܝܢܐ
ܗܕܐ ܒܘܫܬܐ. ܘܒܪ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܡܬܒܪܐ. ܘܡܬܚܫܢܐ
ܕܐܬܿܬܐ ܠܦܘܪܩܢ. ܠܐ ܦܠܝܓܝܢ ܕܐܬܿܬܐ ܒܟܠ ܢܫܒܚܢ.
⌈ܐܠܐ[2] ܡܫܒܚܐ ܕܫܦܝܪܐ ܗܕܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܡܫܬܐ̈ܠܬܐ 5
ܐܡܪܝܢ ܒܠܚܘܕ. ܕܐܝܟܘ ܕܗ̇ܘܢ ܐܡܪܘܗ̇ ܒܬܘܒܐ ܗܘ̇ܬ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܪܨܘܦܐ ܐܘ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܐܝܟܘ ⌈ܕܠܐ
ܒܬܘܒܐ[3] ܗܘ̇ܬ ܒܠܚܘܕ ܫܠܝܚܐ ܡܠܦܝܢ ܗܘܘ ܠܗ̇.
ܘܡܬܐܡܪܐ ܗܘ̇ܬ ܒܝܢ ܒܠܚܘܕ ܬܘ̈ܕܝܬܐ ܒܟܠܗܘܢ
ܦܬܓܡܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܫܘܝܢ ܕܠܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ̇. ܐܠܐ ܐܢ 10
ܒܢܝ ܬܘܕܝܬܐ ܕܠܝ ܕܢܣܛܘ̈ܪܝܢܐ. ܘܬܘܒ ܐܫܪܝܪܐܝܬ:
ܗܫܐ ܠܡܘܡܪܐ ܫܘܪ، ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܙܢܐ ܘܒܒܪܗ
ܕܒܪܢ. ܒܗܘܬܗ ܕܒܪܢ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ: ܒܒܪ̈ܝܘܬܐ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܬܬܪ̈ܝܐ. ܘܕܘܩ ܗܘܝܐ ܕܬܬܐܡܪ ܡܕܝܢ ܠܡܘܡܪܐ.
ܒܝܕܝܢ ܒܪܘܝܘܬܐ. ܐܘ ܒܝܬ ܚܕܐ ܠܚܕܐ ܐܘ ܒܝܬ 15
ܐܚܪܬܐ. ܠܒܝܢܐ ܡܬܐܡܪܐ ܗܫܐ ܒܒܡܕܝܢܐ ܡܕܝܢ
ܕܡܢ ܡܕܡ ܐܬܬܐܡܪ ܒܒܗܘܬܐ. ܢܠܦܘܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ.
ܕܒܡܕܝܢܐ ܫܘܪ، ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܢܫܘܬܗ، ܗܒܝܢܐ ܐܡܪ
ܦܘܒܝܐ ܡܪܘܡܡ. ܢܫܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܢܣܘܒ ܡܫܝܚܐ
ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܡܐܬܝܬܗ ܕܒܣܝܢ ܘܕܡܪܢ ܠܝܘܕܝܢ. 20
ܡܘܬܐ ܕܝܢ ܚܪܬܗ̇ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܢܫܘܬܗ، ܐܠܐ
ܗܒܝܢܐ ܐܢܫܘܬܗ̇. ܒܟܠ ܕܗܫܐ ܒܒܕܒܗ ܕܡܕܝܢ ܙܘܙܝܢ.
ܘܒܒܕܒܗ ܒܡܘܬܗ ܝܙ. ܗܒܝܢܐ ܢܒܣܡܘܗ، ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ.
ܕܐܬܿܬܐ ܕܦܘܪܩܢ. ܐܦܠܐ ܬܘܒ ܒܘܫܬܐ ܕܢܫܒܬ ܦܓ̈ܪܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܕܐܢܫܘ ܡܢܫܡܢܐ ܕܦܓ̈ܪܝܢ. ܘܦܘܪܩܢܐ 25
ܕܢܦܫܬܟܝ. ܘܡܠܬܐ ܗܕܐ ܟܠ ܡܕܡ ܕܒܠܬܕ ܕܢܗܘܐ
ܡܬܐܡܪܐ ܘܠܘ ⌈ܒܡܕܡ[4] ܕܗܘܝܐ. ܘܗ̇ܢܘܢ ܕܬܒܥܝܢ
ܐܬܚܝܒܘ. ܘܒܪ ܐܬܬܐ ܘܦܘܪܩܢ. ܙܙ ܒܒܕܒܗ ܡܘܬܗ:

[1] A : ܦܘܪܩܢܐ ܕܢܦܫܬܟܝ. — [2] Sic codd.; lege ܘܠܐ (?). — [3] S ܕܒܬܘܒܐ. — [4] S om.

ܐܝܟ ܕܡܕܡ ܐܡܪܝܢ ⌈ܒܪܬ ܩܠܐ[1] ܕܫܩܠܬ ܡܪܡܝܬܐ:
ܘܐܦ ܐܝܟ ܒܦܪܐ: ܕܡܒܠܬ ܒܪܬ ܩܠܗ ܕܢܘܚܝܢ ܕܒܠ
ܢܘܪܕܝܢ ܡܡܠܠܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܕܢܚܘܗ ܕܡܪܢ ܕܒܠ ܢܘܪܕܝܢ.
ܘܐܒܝܠܐ ܕܒܒܘܬܐ ܕܡܐܬܝܬܗ ܕܡܠܒܒܐ ܢܦ̈ܫܐ
5 ܡܫܬ̈ܠܦܐ ܡܢܚܡܝܢ ܗ̇ܘܘ ܕܡܕܡܗܘܢ. ܗ̤ܘ ܕܝܢ ܡܐܬܝܬܗ
ܢܦܫܐ ܪܒܐ ܦܠܚܝܢ. ܗܒܢܐ ܐܬܝܬܗ̇ ܒܢܘܚܬܐ ܗܕܐ
ܕܡܦܠܦܣܐ ܕܢܚܘܗ ܕܡܪܢ. ܒܕܡܐ ܠܗܫܐ ܬܟܝܢ ܗ̤ܘܘ
ܪ̈ܘܚܐ ܕܢܗܘܐ ܫܠܡܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܐ. ܠܐ ܩܢܝܢܝܢ
ܒܠ ܨܠܘܬܐ. ܒܗ̇ ܕܐܬ̤ܐ ܫܠܡܐ ܘܐܡܠܟ ܒܕܡ.
10 ܘܐܠܗܐ ܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܗܒܪܢ ܘܦܪܩܢ ܡܢ ܫܘܠܛܢܗ
ܕܚܫܘܟܐ. ܘܐܝܬܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܒܪܗ ܚܒܝܒܐ. ܘܐܚܝ̣ܘ
ܕܐܬܦܪܩܢ ܒܫܠܡܐ ܐܬܦܪܩܢ. ܐܬ̇ܐ ܐܡܪ̇ ܫܠܡܐ
ܠܪ̈ܚܝܩܐ ܘܠܩܪ̈ܝܒܐ. ܒܕܡܐ ܠܗܫܐ ܡܨܠܝܢ ܗ̤ܘܝܢ
ܕܢܚܘܗ̇ܝ ܠܗܢܐ ܫܠܡܐ. ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܒܬܫܒܚܬܐ ܓܠܝܢ
15 ܗ̤ܘܘ ܠܗ ܠܪ̈ܥܝܐ. ⌈ܘܡܣܩܒܠܝܢ[2] ܗ̤ܘܘ ܢܨ̈ܚܐ ܕܢܘܚܡܗ. ܠܝ
ܕܝܢ ܩܒܪܐ ܕܠܐ ܡܩܒܠܝܢ ܗ̤ܘܝܢ ܐܬܚܙܝ. ܘܪܒܢܐ ⌈ܗ̤ܘ[3]
ܠܡܐܡܪ: ܡܠܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ. ܕܒܬ̈ܒܡܐ ܕܠܐ
ܪܗܛܝܢ ܗ̤ܘܘ ܒܬܪ ܒܐܝܢܬܐ ⌈ܐܕܪܟܘ ܒܐܝܢܬܐ[4] ܢܣܒܪܠ
ܕܝܢ ܕܪܗ̇ܛ ܗ̤ܘܐ ܠܐ ܐܕܪܟܝ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܢܝܚܝܢ
20 ܡܫܡܫܢܐ ܠܗ ܕܢܓܠܐ ܐܠܐ ܕܢܩܒܠ ܫܠܡܐ. ⌈ܒܪ
ܫܒܩ[5] ܢܓܠܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܗܡ ܫܠܡܐ ܐܡܪ. ܘܐܦ
ܒܗܢܐ ܨܠܘܬܐ ܢܛܝܪܬܐ ܦܪܫ. ܢܗܘܪܐ ܕܐܬܓܠܠ
ܒܬܒܝܠ ܘܕܫܪܒܐ. ܘܡܒܪܝܟ ܩܠܗ ܘܡܓܠܐ ܘܡܫܒܪܐ
ܠܗܡܒܪܐ ܕܒܠܐ ܡܗܕܝܢ. ܐܡܒܪܝܢ ܕܝܢ ܕܗܕܐ ܒܢܘܚܬܐ
25 ܗܘܘ ܫܒܝܚ̈ܐ ܕܡܒܡܘ ܒܡܫܡܬܗ ܕܡܪܢ ܐܡܒܪܘܗ̇.
ܗ̇ܘܘ ܕܐܡ̣ܪ ܐܘܢܓܠܣܛܐ. ܕܦܓܪܐ ܡܕܢܫܐ ܕܫܒܝܚܝܢ
ܗ̤ܘܘ ܡܢܡܘ ܘܢܦܩܘ. ܗܒܢܐ ܐܡ̣ܪܘ ܗܢܘܢ. ܕܠܗܡܒܪܐ
ܕܐܝܬܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܗܕܝܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܚܝܡܢܐ ܕܦܓܪ̈ܝܢ.

[1] A ܒܪܬ ܩ̈ܠܐ. — [2] S ܕܡܣܩܒܠܝܢ. — [3] S ܗ̤ܘܘ (sic). — [4] S om. — [5] Legi nequit in S.

ܐܢܬܘܢ܂ ܘܬܘܒ ܥܠ ܐܡܬܝ ܕܡܬܐܡܪܐ ܐܝܟ ܒܦܓܪܐ܃
ܡܢ ܫܘܪ̈ܝ ܡܪܟܒܢܘܬܐ ܩܢܝܬܐ ܡܠܘܬܝܢ ܒܟܠܗ̇
ܡܪܟܒܢܘܬܐ܂ ܒܗ̇ ܡܫܬܠܛܝܢ ܒܗܢ ܒܬܘܬܐ ܩܢܝܬܐ
ܕܫܪܬܐ܂ ܘܠܐ ⌈ܡܩܦܣܝܢ[1] ܒܣܪܬܐ ܬܪܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ
ܕܡܡܠܠܝܢ ܕܥܒܬܗ ܕܢܦܫ܂ ܡܛܠ ܡܫܪܝܢ ܒܩܢܝܬܐ܃
ܐܒܗܝܢ ܐܝܠܝܢ ܕܒܬܘܠܬܐ ܫܡܫܘ ܐܡܗ̈ܬܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ܂
ܢܫ̈ܐ ܘܒܢ̈ܬܐ܂ ܒܬ̈ܢܝܢܐ ܘܕܡܘ̈ܬܐ ܝܘ ܠܣܕܪܬܐ܂ ܐܝܟ
ܗ̇ܝ ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܘܕ ܘܝܥܩܘܒ ܘܐܫܥܝܐ ܘܫܡܘܐܝܠ
ܘܕܢܝܐܝܠ܂ ܕܚܘ ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܡܪ ܥܠܘܗܝ܂ ܘܡܫܘܠܡܘܬܗ̇
ܕܡܪܟܒܢܘܬܐ ܗܢܘܢܝܢ ܕܥܒܕ ܩܠܗ ܕܢܦܫ܂ ܒܩܢܝܬܐ
ܗܕܐ ܕܐܝܟ ܒܦܓܪܐ܂ ܗܢܘ ܕܝܢ܂ ܕܢܟܘ ܡܢܝܐ ܒܥܒܕܐ
ܕܡܬܩܪܒ ܠܘܬܝ ܒܥܒܕܐ ܕܢܦܫܢ܂ ܕܢܬܩܒܠܘܢ
ܒܥܒܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ܂ ܕܬܡܠܐ ܕܥܒܕ ܦܬܓ̈ܡܐ
ܬܪܝܢ܂ ܕܡܫܡܠܝܢ ܩܠܗ ܕܢܦܫܢ܂ ܘܬܘܒ ܒܗ̇ ܕܚܡܫ
ܘܒܢܝܢ ܡܬܐܡܪܐ ܒܗܝ ܚܡܫܐ ܦܬܓ̈ܡܐ ܡܢ ⌈ܚܕ[2]
ܡܢܝܢܐ܂ ܒܚܡܫܐ ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܡܢܝܢܐ ܕܒܬܘܠܬܐ܂
ܚܡܫܐ ܪ̈ܓܫܐ ܕܦܓܪܐ܂ ܒܚܡܫ ܘܒܢܝܢ ܕܡܬܐܡܪܐ
ܒܩܢܝܬܐ܂ ܚܡܫܐ ܪ̈ܓܫܐ ܕܢܦܫܐ܂ ܕܒܠܗܘܢ ܪ̈ܓܫܐ
ܡܬܩܪܫܝܢ ܒܥܒܕܐ܂ ܘܐܒܕܢܐ ܕܪ̈ܓܫܐ ܕܦܓܪܐ
ܦܪܝܫܝܢ ܡܢ ܚܕ̈ܐ ܐܦ ܒܪܘܚܢܝܐ ܐܦ ܒܩܘܡܒܪܐ܃
ܚܡܫܐ ܪ̈ܓܫܐ ܕܢܦܫܐ ܦܫܝ̈ܛܐ ܐܢܘܢ ܘܩܝܡܝܢ ܠܚܕ̈ܐ܃
ܗܢܝܐ ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܒܬܘܠܬܐ܂ ܡܫܬܠܡܝܢ ܡܢ ܚܕ̈ܐ܂
ܒܩܢܝܬܐ ܕܫܪܬܐ ܚܕܐ ܗ̇ܝ܂ ܘܐܒܕܢܐ ܕܒܠܗܘܢ
ܦܬܓ̈ܡܐ ܡܢ ⌈ܚܕ[3] ܡܢܝܢܐ ܐܢܘܢ ܗܕܢܐ ܒܠܗܘܢ
ܪ̈ܓܫܐ ܕܚܕ ܦܓܪܐ ܐܢܘܢ܂ ܘܗܟܢ ܐܫܟܚܬ ܕܡܬܦܠܓܘܢ
ܡܬܐܡܪܐ ܗܕܐ ܒܩܢܝܬܐ܂

ܪܫܐ ܕܫܪܒܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܡܒܠܐ
ܡܬܦܣܐ ܒܩܢܝܬܐ ܕܠܥܡܪܐ܂ ܘܠܡܢܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܗܫܐ ܐܡܪ ܫܠܡܐ ܒܗܢ ܀

[1] S ܡܒܩܦܝܢ. — [2] S om. — [3] S om.

ܕܒܙܒܢܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܦܫܛ ܗܢܐ ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܝܦܗ.
ܕܬܪܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܐܝܬܝܐ ܕܡܬ̈ܡܠܠܬܐ. ܒܪܬ ܩܠܗ
ܕܢܘܣܝܢ ܒܟܠ ܝܘܡܝܢ ܡܬܦܫܩܝܢ. ܗܒܢܐ ܙܪܥ ܕܢܘܗܪܐ
ܢܗܘܪܐ. ܘܠܐ ܕܡܬܦܠܓ ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܒܡܫܬܡ̈ܠܝܢ.
ܐܒܗܬܐ ܕܩܘܡ ܐܡܝܪ. ܘܫܪܒܐ ܗܢܐ ܐܡܝܪ ܠܝ ܡܢ ܠܥܠ. 5
ܘܡܛܠ ܡܪ̈ܒܝܬܐ [1]ܗܘܝ. ܚܘܝܢ ܕܝܢ ܕܣܒܐ ܡܪ̈ܒܝܬܐ
ܡܫܡܫܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܗܘܝ. ܕܙܪܥ ܠܗܘܢ ܕܦܘܠܓܐ
ܕܒܬܘܬܐ ܬܠܬܐ ܢܗܘܘܢ. ܣܓܝ ܡܢ ܡܦܩܢܐ ܒܒܝܬܐ
ܠܒܘܣܐ. ܘܣܓܝ ܡܢ ܕܘܣܐ ܒܒܝܬܐ ܠܓܠܘܬܐ. ܘܣܓܝ ܡܢ
ܓܠܘܬܐ ܒܒܝܬܐ ܠܢܘܣܝܢ. ܒܗ ܡܬܬܝܢ ܬܫܘܒܬܐ 10
ܡܠܬܗ ܕܡܬܐ ܐܘܢܓܠܣܛܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܠܝܬ ܚܪܝܢ
ܕܫܪܐ ܠܒܪܫܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܦܐܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܡܫܬܡܫܝܢ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܢܬܪ ܫܦܪܐ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܡܬܚܙܝܐ ܠܝ
ܡܟܠ.

ܪܫܐ ܕܒܥܘܪܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܡܢܐ ܗ̄ܝ 15
ܒܥܘܬܐ ܕܐܝܟ ܒܛܝܪܐ. ܘܠܡܢܐ ܒܫܒܫܒ̈ܚܐ
ܘܒܡܐܡ̈ܪܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܠܗ̇. ܘܠܐ ܒܟܠ ܝܘܡܝܢ ܀
ܡܬܐܡܪܐ ܒܥܘܬܐ ܗܕܐ. [2]ܡܛܠ ܬܪ̈ܬܝܢ: ܣܓܝ ܡܢ:
ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܒܒܝܬܐ ܠܗܫܐ ܒܥܘܬܐ ܪܡܙܝ ܒܕܬܐ:
[3]ܘܡܢ ܗܫܐ ܘܠܗܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܙܙܐ: 20
[4]ܫܒܫܒ̈ܚܐ ܘܡܐܡ̈ܪܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܬܡܗܝܢ ܒܫܒܝܚܘܬܐ
ܕܣܓܬܐ: ܝܥܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܪܘܫܡܐ ܠܓܒܐ. ܕܡܢ
ܗܫܐ ܡܫܪܐ ܒܐܘܡܪܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܡܛܠ ܕܐܦܘܡܦܐ
ܒܫܒܫܒ̈ܚܐ ܘܒܡܐܡ̈ܪܐ ܢܦܩ ܠܡܫܒܫܬܐ. ܐܬܦܪܫ
ܕܬܬܐܡܪ ܒܒܝܬܐ ܠܒܢܝܐ ܕܢܦܩ. ܘܕܒܢ̈ܬܐ ܣܓܝ 25
ܡܬܐܡܪܐ. ܒܒܝܬܐ ܕܒܬܘܬܐ ܢܗܘܐ ܠܐܦܘܡܦܐ.
ܗܒܢܐ ܦܣܩ ܢܫܘܒܗܒ ܕܒܪ ܫܠܡ ܠܗ ܠܒܝܬ. ܡܣܓܗ
ܡܫܒܚܝܢ. ܘܗܢܐ ܪܒܝܐ ܕܦܘܡܢܐ ܐܒܪܗܡ ܒܪ [5]ܠܝܦ

[1] S om.; A ܚܘܝ, quod in ܚܘܝܢ correxi. — [2] A ܡܢ. — [3] S ܡܢ. — [4] Sic codd.; lege ܘܫܒܫܒ̈ܚܐ (?). — [5] A ܠܝܦܗ.

ܕܡܫܠܡܢܐ. ܝܗܒ ܡܪܢܐ. ܥܠ ܙܒܢܐ ܕܕܝ̈ܢܐ ܘܕܡܫܠܡ̈ܢܐ.
ܘܬܘܒ ܫܬܐܣܘܗܝ ܒܫܘܪܗ. ܥܠ ܒܣܝܡܘ ܕܒܝܬܐ ܡܢ
ܬܢܝܐ. ܘܕܪܫܡ ܡܪܢܐ ܠܬܪ̈ܝܢ ܐܘܪܫܠܡ. ܦܠܓ ܡܢ
ܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܢܫܐ ܕܥܠܡܐ. ܘܡܒܝܢܘܬܐ ܗܘ̈ ܒܗ̇. ܒܗ
ܡܘ̈ܬܒܢܐ ܐܬܡܙܝܓܘ ܒܗ̇ ܒܗ ܢܗܘܐ ܒܪ ܢܘܕܥ. ܡܪܢܐ
ܐܠܗܐ ܕܦܘܪܩܢ. ܒܗ ܙܒܢܐ ܐܢܘܢ ܐܬܦܠܓܘ. ܘܒܦܠܓܘ
ܡܢ ܡܘ̈ܬܒܢܐ ܘܕܒܢ̈ܝܐ. ܘܗܘܘ ܡܬܠ̈ܬܐ ܡܢ ܬܘܕܝܬܗܘܢ.
ܗܐ ܠܡܬܒ̣ܠܬܐ. ܒܗ ܐܘܕܥܘ ܕܒܢܝܬ ܐܦܠܝܛܘܣ ܘܒܗ
ܒܡܫ̈ܝܢܐ. ܘܦܪܫܘ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܝܫܪܐܝܠ. ܘܐܫܬܒܝܘ
ܬܕܡܘ̈ܬܗ ܕܡܪܢܐ. ܘܐܬܬܕܒܪܘ ܒܫܘܒܚܐ ܬܕܡܘܪܬܗ
ܘܕܢܘܡܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܬܦܪܫܘ. ܘܫܪܒܐ ܕܗܠܝܢ
ܦܬܓܡ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܒܕܡܐ ܕܐܬܪܘܡ ܝܫܪܐܝܠ ܡܢ ܕܝܠܗ.
ܘܐܡܠܟܘ ܒܠܗܘܢ ܒܡ̈ܠܟܐ ܕܒܢܝܬ ܐܦܠܝܛܘܣ.
ܘܢܕ̈ܒܘܗܝ ܐܬܦܪܫܘ ܡܢܗ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܪܡܪ̈ܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܒܗ ܐܪܝܡ ܐܝܕܗ ܡܪܢܐ ܥܠ ܡܨܪ̈ܝܢ ܘܕܒܐ
ܝܫܪܐܝܠ. ܫܒܩ ܢܦܫ. ܒܗ ܐܬܬܚܝܒ ܒܕܡܐ ܡܢ ܡܘ̈ܬܒܐ
ܕܒܠܥܕܒ̈ܒܐ. ܦܠܓ ܠܡܕܒܪ. ܒܗ ܐܡܠܟܘ ܥܠ ܝܫܪܐܝܠ
ܡܠܟ̈ܐ: ܘܒܢܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܘܝܕ ܘܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܐ.
ܫܒܩ ܐܘܪܫܠܡ. ܒܗ ܐܬܦܪܫܘ ܡܢ ܒܒܠ̈ܝܐ ܘܐܬܒܢܝ̈ܘ
ܘܐܬܡܙܝܓܘ ܒܗ̇ ܡܘ̈ܬܒܢܐ. ܫܒܩܗ ܠܡܪܢܐ ܡܢ ⌉ܫܡܝܐ[1].
ܒܗ ܡܪܢܐ ܐܫܡܥ ܠܗܘܢ ܠܢܒܝ̈ܐ ܕܠܘܬ ܝܫܪܐܝܠ.
ܘܬܘܒ ܡܫܟ ܒܗ ܒܚܘܒܪܐ ܫܒܩܗ ܠܡܪܢܐ ܡܢ
ܐܪܥܐ. ܕܝܠܗ ܒܢ̈ܝ ܝܫܪܐܝܠ ܕܒܠܗܝܢ ܕܐܬܡܠܠ ⌉ܡܢ
ܫܡܝܐ[2] ܒܗ ܡܠܐܟܐ ܐܫܬܡܠܝ ܒܐܪܥܐ. ܫܒܩܗ
ܠܡܪܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܕܬܐ. ܥܠ ܙܒܢܐ ܕܙܒܢܐ ܒܢ̈ܝ
ܝܫܪܐܝܠ ܠܐܦܠܝܛܘܣ. ܘܐܬܐܡܪ ܡܠܟܐ ܗܢܐ
ܒܡܦܠܓܐ ܕܡܘܬܐ. ܘܠܒܢ̈ܘܗܝ ܒܫܒ̈ܠܬܐ ܕܫܝܘܠ.
ܫܒܚܘ ܠܡܪܢܐ ܒܡܘܕܝܢܗ. ܥܠ ܫܒܝ̈ܚܬܐ ܕܗܘ̈ܝ
ܒܡܘܒܪܗ ܕܢܘܚܡ ܘܡܦܪܢ ܘܡܦܠܓܐ ܕܠܗܘܢ.

[1] S om. — [2] A om.

ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ ܫܘܠܛܢܐ ܕܝܠܝ. ܘܐܝܟ ܠܡܠܟܐ ܐܝܟ ܐܢܘܢ.
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܡܟܪ̈ܙܝܢ ܘܕܒܝܢ. ܘܐܬܬܟܠܘ ܥܠ ܦܠܘܚܘܬܐ
ܘܣܦܩܘܬܐ. ܒܗ ܒܫܢܐ ܐܠܗܐ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܗܘܢ، ܕܠܐ
ܡܛܘܠ ܘܢܫܠܘܢ ܒܡܘ̈ܬܐ ܒܥܒ̈ܕܐ. ܘܒܡܫܝܚܐ ܕܡܘܒ̇ܐ ܕܗܘܐ ܒܗ
ܢܫܬܒܚܘܢ: ܕܐܠܗܐ ܗ̇ܘ. ܘܠܗ ܠܡܪܝܐ ܦܢܝܢܘܬܐ.
ܕܗ̇ܘ ܦܪܥ ܠܗ ܠܓܒܪܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܥܒܕ̈ܘܗܝ. ܐܠܗܝ،
ܐܠܗܝ. ܥܠ ܙܢܐ ܕܕܝ̈ܢܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܥܠܝܡܘܢ. ܫܡܥ
ܐܠܗܐ ܩܠܝ. ܡܢ ܙܢܐ ܕܡܠܟ̈ܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܣܘܪܝܐ.
ܠܝ ܢܐܢܐ. ܒܢܝܫܗ ܕܒܝܬܐ. ⌐ܫܒܚܘ[1] ܠܐܠܗܐ. ܥܠ
ܙܢܐ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܐܦ ܗ̇ܘ ܡܢܗܘܪܐ ܗܢܐ. ܡܛܠ
ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܐܡܝܪ ܠܗ ܠܕܘܝܕ. ܐܠܗܢ ܢܚܘܣ ܥܠܝܢ.
ܒܬܪܐ ܕܟܠ ܡܬܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ. ܕܫܪܝܬ ⌐ܡܢ[2] ܒܗ
ܒܫܠܝܛ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܢܘܗ̈ܪܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܫܒܚܘ
ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܕܬܐ. ܙܢܐ ܕܐܬܚܕܬ ܒܗ
ܥܠܡܐ. ܒܐܬܝܬܐ ܘܒܝܬ ܕܒܢܝܐ ܕܐܡܪܐ: ܘܐܬܦܪܩܘ
ܘܡܒܠܘ ܢܡ̈ܘܣܐ ܚܕ̈ܬܐ ܘܐܚܪܢܝܬܐ. ܡܪܝܐ ܐܡܠܟ
ܬܕܘܨ. ܥܠ ܙܒܢܬܐ ܕܗܘܬ ܠܥܕܬܐ ܠܥܠܡܘܢ
ܒܠܕܒܒ̈ܝܗܘܢ. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܚܕܬܐ.
ܥܠ ܚܘܕܬ ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܐܝ̈ܕܝ ܕܘܝܕ. ܡܪܝܐ ܐܡܠܟ
ܢܙܘܥܘܢ ܥܡ̈ܡܐ. ܥܠ ܦܘܢܝܐ ܕܡܢ ܒܒܠ ܒܪ ܝܫܘܥ
ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܘܙܪܘܒܒܠ. ܕܒܡܙܡܘܪ̈ܐ ܡܫ̈ܒܚܐ
ܐܬܝܬܘܢ ܗ̇ܘܘ. ܘܩܪܘ ܠܡܪܝܐ ܘܥܢܐ ܐܢܘܢ.
ܘܒܥܡܘܕܐ ܕܥܢܢܐ ܡܠܠ ܥܡܗܘܢ. ܘܢܛܪܘ ܣܗܕܘܬܗ.
ܘܗܘ̇ܐ ܠܗܘܢ ܐܠܗܐ ܬܒܘܥܐ. ܘܦܪܥ ܐܢܘܢ ܡܢ
⌐ܒܥܠܕܒܒ̈ܝܗܘܢ[3]. ܫܒܚܘ ܠܡܪܝܐ ܟܠܗ̇ ܐܪܥܐ. ܒܗ
ܒܗ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ⌐ܘܒܗܬܐ[4] ܐܬܦܢܝܘ. ܦܢܝܢܘܬܐ ܕܢܝܚܐ.
ܡܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܒܝܬܐ ܠܢܘܚ. ܬܘܒ ܚܣܕ ܡܪܝܐ. ܒܗ
ܙܢܐ ܐܠܗܐ ܘܐܦܩ ܠܥܡܗ ܘܐܥܠܗ ܠܐܪܥܐ

[1] Sic codd.; lege ܫܒܚܘ; Ps. LXVI hic recitatur. — [2] S om. — [3] S ܒܥܠܕܒܒ̈ܝܗܘܢ. — [4] S ܘܐܒܗܬܐ.

ܘܬܘܒ ܦܪܘܩ ܐܠܗܐ ܠܡܫܐܠ. ܐܝܟܢܐ ܕܩܕܡ ܐܡܪ܆ ܕܒܢ̈ܝܐ
ܘܒܕܡܝܐ ܠܬܠܡܝܕܐ. ܕܗܘ̣ ܠܟ ܡܪܝܐ ܡܛܠ ܕܐܢܐ ܒܥܝܢ
ܗܠܟܬ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܠܐ ܢܬܒܥܘܢ ܒܗܘܢ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܘܕܫܪܒܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ. ܠܐ ܠܟܘܢ ܬܘܒܥܝܢ. ܘܒܟܘܢ ܠܒ̈ܢܝܐ
ܕܕܡܐ. ܘܬܘܒ ܦܪܘܩܢ ܩܕܡ ܗܠܝܢ ܒܒܥܠܕܒ̈ܒܐ ܘܢܣܒ
ܟܠܗ. ܢܓܠܗ ܕܠܗ ܡܒܝܢ ܒܬܪܥܘܬܐ. ܕܐܘܕܐ ܠܡܪܝܐ.
ܡܪܝܐ ܢܗܘܪܝ. ܩܕܡ ܫܘܪܝ ܡܠܟܘܬܗ ܕܕܘܝܕ ܒܕܡܝܐ
ܠܫܒܝܐ. ܒܗ ܡܪܟܘ ⌈ܠܗ[1]. ܒܒܥܠܕܒ̈ܒܝ ⌈ܘܦܩܝܐ܆[2] ܐܒܝܕܐ.
ܚܙܐ ܠܟܘܢ ܫܐܠܬ. ܒܟܘܢ ܫܪܒܐ ܕܦܬܓܡܐ ܕܒܬܪܗ.
ܒܕܡܐ ܠܦܬܓܡܐ ܗܢܐ. ܡܪܝܐ ܠܐ ܬܗܦܟܢ ܐܦ̈ܝܢ
ܡܢܟ ܒܝܬܐ ܕܫܒܐܘܗܝ ܒܥܠܕܒ̈ܒܐ. ܘܠܐ ܬܐܠܨܢ ܠܒܥܠܕܒ̈ܒܝܢ
ܒܪܓܠ̈ܝܢ ܡܛܠ ܫܒܩܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܥܡܟܘ ܟܠܗ.
ܐܢܐ ܕܝܢ. ܡܗܝܡܢ ܐܢܐ ⌈ܕܐܝܢܐ[3] ܠܡܛܠܬܗ ܕܡܪܝܐ
ܒܐܪܥܐ ܕܚ̈ܝܐ. ܘܢܣܒ ܣܒܪܐ ܠܦܘܩܐ ܘܐܡܪ. ܣܒܪܘ
ܒܡܪܝܐ. ܘܕܫܪܒܐ. ܡܪܡܝܬܐ ܐܝܬܘܬܐ ܩܕܡ ܦܘܩܐ
ܒܕܡܐ ܠܡܘܚܝ. ܠܟ ܡܪܝܐ. ܠܐ ܠܟܘܢ ܬܫܬܝܩ ܒܟܘܢ
ܕ̈ܫܪܒܐ. ܕܠܐ ܢܪܚܩ ܠܟ. ܗܠܝܢ ܒܥܕܐ ܘܙܪܘܒܒܠ
ܘܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܐܒܝܪܘ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܒܪܘܚܘ ܡܪܝܐ
ܕܢܒܥܐ ܥܠܝ. ܘܗܘܐ ܠܝ ܒܕܘܪܐ ܘܡܫܒܚܢܐ. ܘܫܦܝܪ
ܚܠܐ ܕܒܒܗ. ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܝܚܗ
ܘܙܪܒܒܠ. ܘܬܘܒ ܒܪܝ ܠܢܬܬܘܢ ܘܪܒܘ ܐܢܘܢ ܘܥܒܪ
ܐܢܘܢ ܒܕܡܐ ܠܟܠܟܘܢ. ܘܒܬܪ ܕܐܬܒܝܘ ܒܝܬܐ. ܐܬܝܬܘ
ܠܡܪܝܐ ܡܘܪ̈ܒܝܐ ܕܫܡܒܬܘܢ. ܘܠܗ ܒܠ ܥܡ̈ܐ ܫܦܝ̈ܪܐܐ
ܒܒܠܝܐ ܘܒܚܝܠܐ ܘܫܘܒܚܐ ܗܘܐ. ܘܢܣܒ ܘܬܒܪ ܐܪ̈ܙܐ
ܕܠܒܢܢ: ܒܠܗܘܢ ܒܡܕ̈ܝܢܬܐ ܕܢܨܒܝܢ ܗܘܘ ܒܡܛܠܠܝܢ.
ܐܘܪܫܠܡ ܒܠ ܙܒܢܐ ܕܡܫܢܝܐ ܒܕܡܐ ܠܡܘܚܝܢ ܕܠܐ
ܐܘܪܝ. ܕܐܬܝܬܘܗܝ܆ ܐܝܟܢܐ: ܡܛܠ ܗܢܐ ܐܘܒܪ ܠܝ
ܫܒܝܢܐ ܘܠܐ ܐܫܬܘܩ. ܕܐܫܬܘܕܝ ܕܐܝܢܐ ܢܗܘܪܐ
ܕܠܥܠܝ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܢܐ ܢܦܫܝ. ܡܛܠ

[1] S om. — [2] S om. — [3] A om.

ܟܕ ܚܙܐ ܕܡܛܪ ܚܠܒܐ. ܘܟܠܝܠܐ ܡܫܒܚܘܬܐ ܕܝܢ
ܐܪܒܐ. ܘܫܠܡܘ ܫܘܒܚܝܗܘܢ ܕܐܡܘܪܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܟܠ
ܚܕܝܢ ܡܬܦܪܚܝܢ ܒܢܫܬܐ. ܡܛܠܐ ܕܝܢ. ܡܚܝܠ ܐܡܘܪ
ܐܡܪ ܡܪܝܐ. ܘܐܬܒܥܕ ܦܘܪܫܢܐ ܡܢܗܘܢ. ܟܕ ܬܒܪ
ܫܘܘܒܐ ܕܝܢ ܒܕܟܐ ܗܢܐ ܕܒܢܝܢ ܘܡܗܠܟܝܢ ܘܕܫܪܒܐ. 5
ܟܕܡܟܐ ܠܐܡܬܗ.܆ ܟܕ ܡܫܬܠܡܝܢ ܗܘܘ ܒܐܝ̈ܕܝ، ܚܟ̈ܡܟܐ
ܒܢܘ̈ܪܐ ܘܡܬܦܪܫܝܢ ܗܘܘ. ܚܙܝ ܠܟ ܘܚܒܝܒܝ. ܘܐܝܟܢ
ܚܒܝܒܝ. ܘܠܐ ܢܐܡܪ. ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܢܦܘܠ ܠܟܝ. ܘܐܫܟܚ.
ܐܡܪ ܒܥܠܬܐ. ܟܠ ܒܢܫܬܐ ܕܝܘ، ܠܗܘܢ ܡܫܝܪܒ
ܘܐܦ ܒܡܟܕܒܢܝܢ. ܘܟܕ ܢܦܩ ܒܢܫܬܐ ܕܡܠܟܐ ⌉ܠܚ̈ܒܟܐ[1] 10
ܡܢ ܒܢܫܐ. ܡܫܬܘܕܐ ܦܘܪܫܢܐ ܠܝܫܪܐܝܠ. ܡܟܐ ܠܟ
ܕܡܗܦܟܝܢ ܡܪܝܐ. ܢܗܘܐ ⌉ܡܟܒܫ[2]. ܡܪܝܐ ܡܒܝܐ. ܟܠ
ܘܒܢܝܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܡܫܘܕܒ. ܘܒܝܚܝܗ ܕܟܢܫܬܐ ܒܐܝ̈ܕܝ،
ܒܢܪܐ. ܘܐܦ ܟܠ ܘܒܢܝܗ ܕܫܘܕܒ ܒܪ ܢܘܢܝܢ ܘܟܠ
ܫܒܥܐ ܕܢܫܡ ܢܘܪܐ. ܢܚܙܐ ܐܠܗܐ. ܟܕ ܒܟܒܟܐ 15
ܘܒܘܪܐ ܐܬܬܕܝܢܘܗܝ ܗܘܘ. ܘܡܬܬܪܕܦܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܚܟ̈ܡܟܐ
ܟܕܡܟܐ ܠܒܢܝܐ ܕܡܫ̈ܒܚܐ. ܫܒܚ ܡܪܝܐ. ܟܠ ܘܒܢܝܐ
ܕܡܫ̈ܒܚܐ ܘܟܕܡܟܐ ܠܝܫܘܥ. ܗܟܢܐ ܬܘܒ ܘܡܗܠܟܝܢ
ܐܚ̈ܝܢܘܬܐ. ܠܘܬܟ ܡܪܝܐ. ܠܐ ܠܟ. ܐܦ ܟܠ.
ܢܒܗܬܘܢ[3]. ܐܘ̈ܚܝܬܟ ܡܪܝܐ ܚܘܝܢ. ܕܐܗܠܝܢ 20
ܒܦܘܩܕܢ̈ܝܟ. ܘܐܦܩ ܠܢܦܫܝ ܡܢ ܡܚܝܕܘܬܐ ܡܚܝܪܝܢ.
ܟܕܡܟܐ ܠܟܠܗ ܚܙܪܐ ܕܒܝܬ. ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܟܠ ܢܫܘܒ
ܘܡܛܠܬܗ ܕܟܕܡܟܐ ܠܐܪܒܐ ܕܡܗܠܟܢܐ ܡܫܘܕܒ. ܢܦܫܗ
ܕܗܢܐ ܬܟܘܬ ܒܚܝܒܘܬܐ. ܘܙܪܒܗ ܢܐܪܬ ܐܪܒܐ.
ܘܫܡܥܗ ܕܡܪܝܐ ܐܘܕܥ ܠܝܫܪܐܝܠ. ܘܚܝ، ܠܟ ܕܫܦܝܪܘ 25
ܒܠܕܒܒ̈ܝ ܐܡܘ̈ܪܐ. ܘܫܝܐܬܐ ܕܒܘܠܐ ܫܝܐܘܝ.

[1] Codd. ܒܢ̈ܫܐ (sic). — [2] S om. — [3] Sic codd. Recitat compendiose initium Psalmi xxv (Vulg. xxiv) : ܠܘܬܟ ܡܪܝܐ [ܢܦܫܝ ܐܪܝܡܬ.]. . . ܠܐ ܠܟ [ܐܬܬܟܠܬ ܠܐ ܐܒܗܬ ܠܥܠܡ.] ܐܦ ܟܠ [ܕܡܣܟܝܢ ܠܟ ܠܐ ܢܒܗܬܘܢ.] ܢܒܗܬܘܢ [ܥܘ̈ܠܐ ܒܣܪܝܩܘܬܗܘܢ.]

ܦܬ̈ܓܡܐ ܡܠܘ ܘܚܕܬܐ ܚܫܚܬܐ ܕܠܗܘܢ. ܠܡܢܐ ܠܐ
ܗܘ̣ܐ ܗܘܝܢ ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܡܢ ܚܬܝܬܘܬܐ ܫܓܝܫܬ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܗܕܢܐ. ܐܬܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܦܪܘܩ ܠܚ̈ܝܐ ܘܠܡܠܟܘ̈ܬܐ. ܐܘ
ܠܡܢ̈ܬܐ ܕܡܢ ܡܕܡܘܗܝ ܢܦܪܘܩ ܒܠܚܘܕ. ܕܐܝܟܘ
ܕܦܪܘܩܐ ܐܝܬܘܗܝ ܕܗܢܘܢ ܕܡܢ ܡܕܡܘܗܝ[1] ܘܕܒܬܪܗ.
ܗܟܢ ܘܡܩܕܫܐ ܢܫܬܒܚܘܢ ܪܫܝܡ ܒܬܫܒܘܚܬܐ.
ܕܢܗܘܐ ܡܥ̈ܢܝܢ[2] ܒܗ̇ ܘܡܢܐ ܕܡܠܟ ܘܡܫܐܠܢ ܘܡܬܒܥܐ.
ܘܐܝܟܘ ܕܠܘ ܕܘܒܢܐ ܕܡܠܟ ܘܡܫܐܠܢ ܡܦܠܦܠܝܢ ܠܝܬ
ܗܪܟܐ ܚܬܝܬܘܬܐ. ܠܐ ܙܪܩ ܕܬܡܠܠܐ ܕܒܬܗ ܕܢܘܚܝܢ
ܚܫܬܐ ܕܒܦܬ̈ܓܡܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܦܬ̈ܓܡܐ ܬܪܝܢ
ܕܚܫܬܐ ܕܗܘܬ ܢܘܚ ܡܫܡܠܝܢ. ܢܘܚ ܒܗ̇ ܚܬܝܬܘܬܐ
ܠܚܕܬܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܝܟ ܠܢܦܫܝ ܫܪܝܬ. ܒܠܚܘܕ ܐܡܡܐ
ܕܠܦܡ ܡܢ ܢܦ̈ܫܬܗ ܡܢ ܪܘܚܐ. ܗܟܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܐܡܡܐ
ܕܫܪܝ ܛܘܒܢܐ ܢܫܘܒܘܗܝ ܡܢ ܦܘܪܫܢܐ. ܪܘܙܘ ܒܡܘܗ
ܒܡܕܡܐ ܠܚܪܬܐ. ܒܗ̇ ܓܒܪܝܢ ܒܫܘܡܠܝܬܐ ܕܗܝ̈ܟܠܐ.
ܘܢܫܬ ܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܒܡܕܡܐ ܠܡܘܫܐ. ܫܪܝܢ
ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܡܢ ܡܘܫܐ. ܡܪ̈ܕܘܬܐ ܡܕܡܝܬܐ ܡܢ
ܡܘܫܐ ܒܡܕܡܐ ܠܝܫܘܥ ܕܠܒܒܠ. ܘܡܪ̈ܕܘܬܐ ܐܚܪ̈ܬܐ
ܡܢ ܒܒܠ ܒܡܕܡܐ ܠܡܫܝܚܐ. ܒܡܪ̈ܕܘܬܐ ܡܕܡܝܬܐ
ܗܕܢܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܒܡܪ̈ܕܐ ܫܒܪܬ ܘܦܬܓܡܐ ܕܒܬܪܗ.
ܗܕܐ ܡܠܬܗ ܕܡܘܫܐ. ܡܛܠ ܕܗܘܐ ܚܛܝ̈ܐ ܦܪܫܘܢ
ܘܡܫ̈ܪܝܐ ܡܢܗ ܫܬܬܐ. ܠܡܫܪܐ ܒܡܛܠܬܐ ܒܐܝܣܪܝܠ
ܬܘܒ ܠܗܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܕܬܬܕܬ ܡܪ̈ܢܐ ܣܒܣܘ. ܒܪܡ ܕܝܢ
ܡܘܫܐ ܘܢܗܘܐ ܡܢܐ ܒܒܪ. ܡܪܢܐ ܒܗܘܒܠܐ ܕܒܡܘܗ
ܡܘܢܐ ܬܪ̈ܒܝܬܐ. ܗ̇ܘ ܕܒܫܡܝܐ ܒܪܘܚܘܗܝ. ܗ̤ܘ ܒܪܝܫ
ܠܕܘܡܐ ܒ̈ܢܝ ܢܦܪܩ[3]. ܘܠܒܝ̈ܬܐ ܡܪ̈ܢܝܐ. ܘܠܛܝ̈ܒܘܬܐ
ܒܘܠܐ ܡܘܡܢ. ܒܗ ܡܫܝܚ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ ܦܘܠܐ ܐܝܟ
ܡܛܪܐ. ܡܛܠ ܕܗܘܝܡ ܗ̤ܘ ܘܒܬܪܝܘܬܐ ܚܝܝܢ ܐܦ̈ܝܗ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ. ܒܠ ܕܒܢܐ ܕܒܡܫܘ ܢܦܪܩ ܠܡܬ̈ܡܪܐ[4].

[1] S add. ܢܦܪܘܩ. — [2] S ܡܥܢܝܢ. — [3] S om. — [4] Sic codd.

ܒܝܬ ܡܪ̈ܕܘܬܐ. ܒܪܡ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܠܒܝ̈ܬ ܐܠܗܐ
ܐܫܪܐܝܬ ܡܦܫܩܝܢ. ܕܡܒܝܢܘܢ ܐܝܬܘܗܝ ܠܘܩܒܠܐ
ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܝܦ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܟܢܐ: ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܪ̈ܕܝܬܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܒܫܘܪ، ܬܫܡܫܬܢ. ܥܠ ܒܪܢܫܐ ܐܬܝܗܝܢ.
5 ܕܝܢ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ ܡܪܟܒ. ܘܠܢܦܫܐ ܚܕܐ ܡܪܕܝܬܐ
ܦܪܫܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܘܠܦܓܪܐ ܚܕܐ ⌜ܡܪܕܝܬܐ[1]. ܟܕ
ܡܒܝܬܐ ܬܫܡܫܬܐ. ܐܦ ܕܝܢ ܒܝܬ ܩ̈ܠܝܐ ܕܦܬܓ̈ܡܐ ܕܐܝܬ
ܒܡܪ̈ܕܝܬܐ. ܒܡܕܪܢܐ ܠܡ ܗܒܪܬ ⌜ܐܝܟܢ[2]: ܕܢܦܫܐ
ܐܬܘܗܝ، ܡܬܠ ܗܢܐ ܚܕ، ܠܒܢܝ ܘܕܡܫܪܒܐ ܕܦܓܪܐ.
10 ܘܬܘܒ ܠܘܬܟ ܡܪܢܐ ܢܦܫ ܐܪܟܒܬ. ܕܢܦܫܐ ܐܬܘܗܝ،
ܘܟܠܗܝ، ܐܬܬܟܠ ܠܒܢ ܘܢܝܚܘ. ܕܦܓܪܐ ܐܬܝܗ̇. ܘܬܘܒ
ܠܐܠܗܐ ܡܗܝܡܢܐ ܢܦܫ ܕܢܦܫܐ. ܠܘܬܟ ܥܠ ܒܗܪ
ܢܐܬܐ ܕܦܓܪܐ. ܠܗܠܝܢ ܐܣܪ̈ܝܬܐ ܥܝܕܐ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܢܗܪܐ. ܐܘ ܐܝܟ ܟܝ ܕܠܝܬ ܒܗܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܕܠܝܫܢ.
15 ܐܘ ܟܕ ܒܡܪ̈ܬܐ ܓ̈ܒܐ ܕܢܦܫܝ. ܘܡܫܘܠܡ ܡܪܕܝܬܐ
ܕܡܫܠܡܝܢ ܬܪܝܢ ܦܬܓ̈ܡܐ ܒܡܫܝܚܬܐ. ܐܡܪ ܕܗܠܝܢ
ܦܬܓ̈ܡܐ ܒܝܬ ܩܠܗ ܕܢܘܚܝ ܕܡܕܡ ܡܪܢ ܐܬܝܗ̇.
ܕܡܬܡܓ̈ܠܐ ܗܘܬ ܬܫܡܫܬܗ ܒܬܫܡܫܬܐ ܘܒܚܕܬܐ.
ܟܕ ܒܬܫܡܫܬܐ ܦܬܓ̈ܡܗ ܕܕܘܝܕ. ܘܒܚܕܬܐ ܡܫܝܚܐ.
20 ܘܠܡܫܡܪܢܐ ܡܐܬܝܬܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܗܕܐ ܕܠܐ ܢܪܒܝܐ
ܐܝܟܢܐ ⌜ܦܫܘܩܗ̇[3] ܠܘܩܒܠܐ ܗܢܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܢܐܡܪ
ܠܘܬܗ ⌜ܗܕܐ[4]. ܕܐܪܐ: ܒܪܢܫܐ ܒܦܓܪܐ ܘܒܢܦܫܐ:
ܡܕܝܡ ܕܝܢ ܡܪܢ. ܐܘ ܒܡ ܡܪܢ. ܐܘ ⌜ܒܬܪ[5] ܡܪܢ
ܐܬܘܗܝ، ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܪܢܫܐ ܒܟܠܗܝܢ ܡܬܗܘܝܢ
25 ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܪܢ. ܘܒܡ ܡܪܢ
ܘܒܬܪ ܡܪܢ. ܕܝܢ ܐܝܟܐ ܐܝܬ ܠܗ ܠܢܘܚܝ ⌜ܕܒܝܬ[6]
ܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ ܘܠܒܪ ܢܗܘܐ. ܐܚܝܕ ܢܘܚܝ ܡܪܓܝܓܐ
ܐܬܘܗܝ، ܕܒܝܬ ܕܢܘܚܐ ܬܫܡܫܬܐ ܠܚܕܬܐ. ܘܬܫܡܫܬܐ

[1] A om. — [2] S om. — [3] S ܦܫܩ. — [4] A om. — [5] S ܒܬܪ. —
[6] S ܕܒܬܪ.

ܒܒܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܒܐܬܪ. ܘܐܫܘܝܒܘܢ ܒܦܪܢܣܘܬܗ
ܕܬܬܩܪܘܢ ܒܢ̈ܝܗܝ. ܘܗܠܝܢ ܕܐܠܗ ܕܬܬܩܪܘܢ[1] ܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܐܠܐ ܐܝܟ ܚܠܐ ܐܬܬܚܫܒܘ. ܘܠܐ
ܚܕ ܢܦܩ ܢܗܘܐ ܠܟܘܢ ܠܡܗܡܢܘ. ܒܗ̇ܘ ܕܠܐ
ܐܬܡܦܝܣܬܘܢ ܒܒܪ̈ܟܬܗܘܢ ܠܒܘܬܪܗ. ܘܡܒܠܝܢ ܦܫܩܐ
ܕܒܘܬܪܗܘܢ ܐܢ̱[2] ܢܐܙܠ. ܒܪ ܡܬܦܫܩ ܒܡ ܒܘܬܪܐ
ܕܐܒܘܒܗܘܢ ܣܓܝ ܐܚܘܪ ܘܠܐ ܢܒܢܐ. ܦܫܘܛܘ ܡܒܝܢ
ܚܫܒ̈ܢܝܗܘܢ. ܘܦܠܘܚܘ ܠܗ ܒܕܚܠܬܐ. ܕܬܫܒܚܘܢ
ܡܢܬܐ ܡܢ ܕܠܗ ܠܡܗܝܢܐ. ܒܗܠܝܢ ܡܠ̈ܐ ܕܐܠܦ ܡܪܢ
ܠܗ ܡܗܝܢܐ ܐܘܪܫܠܝܡܐ ܦܫܝܩ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܐܢܘܢ ܡܢ
ܦܩܘܕܬܐ. ܠܐ ܐܡܪ ܕܡܗܝܡܢܐ ܐܠܐ ܕܫܦܝܐ. ܐܝܟ
ܡܢ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ ܕܠܡܩܒܠܘ ܠܗܘܢ. ܫܦܝܐ ܕܝܢ
ܠܝܕܥܬܐܘܗܝ. ܟܕ ܚܙܐ ܠܗܕܐ ܠܡܬܘܬܐ ܕܗܒܝܢ
ܡܫܡܫܢܐ ܒܒܠܗܘܢ ܚܫܝܫܬܐ ܕܡܛܪܕܬ ܦܫܩ
ܕܬܗܘܐ ܫܘܪ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܛܠ ܡܫܪܝܬܐ. ܚܙܐ ܡܢ.
ܡܛܠ ܕܗ̣ܘ ܡܪܢ ܐܠܦܗ̇. ܐܚܪܬܐ ܕܝܢ. ܡܛܠ
ܣܘ̈ܓܐ ܡܕܝ̈ܢܐ ܕܐܝܟ ܗܕܐ ܣܒܝܣܝܢ ܒܗ̇. ܘܐܝܠܝܢ
ܕܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܚܠ ܚܘ̈ܒܐ ܠܡܐܠܦ ܘܠܡܬܠܡܕ: ܝܠܘܦܬܐ
ܗܕܐ ܝܗܒ. ܕܦܫܝܩܐ ܒܠܗܘܢ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܬܬܒܥ ܡܢ
ܐܠܗܐ. ܐܢ̱ ܕܒܠܡܐ ܗܢܐ ܘܐܢ̱ ܕܒܬܪ. ܬܠܬܐܝܬ
ܕܝܢ ܕܬܗܘܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܚܠܐ ܐܘܪܫܠܝܡ. ܘܟܕ
ܝܢ̇ ܒܗܠܝܢ ܦܣܩܗ̇ ܒܪܫܗ̇ ܕܬܫܒܘܚܬܐ.

ܪܫܐ ܕܬܫܥܝܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܡܢܐ
ܡܦܩܣܐ ܡܪ̈ܡܝܬܐ ܕܒܫܘܪ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܪ̈ܡܫܐ
ܘܡܢܘ ܐܪܙܗ̇. ܘܠܡܢܐ ܐܝܬ ܕܫܪܐ ܡܪܡܝܬܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܘܐܝܬ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܀

ܐܡܡܐ ܕܩܕܡܝܢ ܐܡܪܢ ܒܪܝܗ ܕܫܘܪܝܐ ܕܒܠܡܐ
ܡܦܩܣܝܢ ܒܪ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܒܕܡܐ ܠܩܝܡܬܐ ܕܡܢ

[1] S ܕܬܩܪܘܢ. — [2] Sic codd.; lege : ܒܡܐ ܐܢ̱, vel ܒܡܐ ܕܐܢ̱ (?).

ܬܒܢܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܟܕ ⌜ܒܡܬܕܐ[1] ܕܝܘܡܐ. ܗ̇ܘ ܕܬܠܝܬܐ
ܟܕ ܫܘܟܡܢܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܘܟܕ ܡܫܝܚܐ ܠܗܘܢ. ܕܡܫܡܫ
ܐܦ ܗ̇ܢܘܢ. ܕܢܒܥܘܢ ܢ̈ܫܡܬܐ ܟܠ ܒܠܒܒ̈ܬܗܘܢ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܢܦܩܘ ܠܗ ܐܠܐ ܐܬܕܠܡܟܘ
ܠܗ ܢܥܒܕܘܢ ⌜ܚܘ̈ܒܝܗܘܢ[2]. ܐܡܪ. ܘܥܒܕܘܢ ܠܗ ܚܘ̈ܒܝܢ. 5
ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܚܢ ܥܒܕܝܢ ܠܚܒܪ̈ܝܢ. ⌜ܚܝ[3] ܐܝܟܢܐ ܦܪܘܩ
ܒܡܠܠܬܐ. ܟܕ ܡܬܘܪܒ ܒܗܘܕܐ ܗܒܢܐ. ܕܐܝܟܢܐ
⌜ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܫ̈ܐܠܬܟܘܢ ܫܘܒ̇ܩܢܐ. ܫܒܘܩܘ ܠܚܝ̈ܒܝܟܘܢ.
ܘܐܝܟܢܐ[4] ܕܐܝܬܝܟܘܢ ܠܐ ܬܫܒܩܘܢ. ܠܐ ܡܬܬܪܚܡܝܬܘܢ
ܒܐܒܘܟܘܢ ܕܡܪܬܘܬܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܬܚܘܒܘܢ ܠܗ: 10
ܠܐ ܬܗܘܘܢ ܒܢ̈ܘܗܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܫܪܐ ܟܕ ܢܠܕܐ
ܢܣܒܬܗ ܥܦܠ ܠܒܢ̈ܘܗܝ، ܘܡܚܣܢ ܠܗܘܢ ܠܡܦܠ
ܫܡܫܐ: ܘܢܠܦ ܕܐܝܟܢܐ ܕܐܒܘܬܗ ܚܙ̇ܝܢ ܒܫܡܫܐ
ܒܢ̈ܘܗܝ ܐܝܟܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܚܙ̇ܝܢ ܦܪ̈ܚܐ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܠܘܬܗ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܠܗܐ ܕܦܪ̈ܝܬܘܢ ܠܗ ܐܒܘܟܘܢ. 15
ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܕܚܙܝܢ ܒܒܪ̈ܟܝܗܘܢ ܠܗ. ܐܘ ܐܒܘܬܟܘܢ
ܦܪܚ ܠܚܙܘܢ. ܐܘ ܠܐ ܗܘܐ ܐܒܘܟܘܢ. ܘܒܡܠܠܬܐ
ܗܕܐ ܐܠܦ ܐܢܘܢ ܠܡܢܛܪ ܫܝܢܐ ܒܚܘܫܒ̈ܝܗܘܢ
⌜ܘܠܡܗܘܝܐ ܥܡ ܟܠܢܫ[5]. ܘܠܐ ⌜ܬܬܟܠ[6] ܠܢܦܫܐ. ܐܠܐ
ܦܘܩܕܢ ܡܢ ܒܫܡܝܐ. ܟܕ ܡܫܝܚܐ ܠܗܘܢ ܕܐܝܟܢܐ ܕܪ̈ܚܝܡܘ 20
ܕܐܠܗܐ: ܠܘ ܕܝܠܗܘܢ ܐܬܬܢܝ: ܗܕܐ ܬܫܬܡܠܐ. ܐܠܐ
ܕܐܒܘܗܘܢ ܕܡܫܪܪ ܠܗܘܢ. ܘܡܫܘܕܥ ܠܗܘܢ. ܕܠܐ
ܢܬܦܫܘܢ ܠܟܠ ܡܢ ܚܠܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܘܢ ܕܠܐ ܢ̈ܫܡܬܐ
ܕܟܝܢܗ. ܐܠܐ ܢܦܬܪ ܐܝܟܢ ܡܢ ܒܫܡܝܐ. ܘܠܐ
ܒܫܘܒܗܪܐ ܘܒܫܒܩܬܐ ܕܪܘܚܬܐ ܢܬܒܥܘܢ ܟܕ ܢܓܪܝܢ 25
ܦܘܩܕ̈ܢܐ ܐܟܡܢ ܕܚܝܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܫܒܪܘ ܗܕܐ. ܡܛܠ
ܕܐܝܠܝܢ ܗܘ، ܡܠܟܘܬܐ ܘܚܝܠܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܝܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܢܒܥܬܘܢ ܕܐܒܘܟܘܢ ܕܒܫܡܝܐ

[1] A ܒܬܕܡܐ. — [2] A ܚܘܒܝܢ. — [3] S ܚܝܢ. — [4] A om. —
[5] Sic codd.; lege : ܘܠܡܗܘܐ ܒܫܝܢܐ ܥܡ ܟܠܢܫ (?). — [6] S : ܬܬܟܠ ܠܟ.

ܢܓܠܘܢ ܦܐܝܐ. ܕܡܙܝܓܐ ܠܐܒܗ̈ܘܗܝ، ܡܛܠܬܐ ܦܦܪ
ܟܠܗܘܢ ܒܢܡܘܣܐ. ܗܢܝܐ ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܛܦܝܣܝܢ
ܠܗܢܐ ܐܒܐ ܒܪܘܚܐ. ܒܒܥܠܕܒܒ̈ܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܘܡܛ̈ܠܬܐ. ܘܡܛܠܬܐ ܕܓܢܝܐ ܡܬܦܩܕ ܟܠܝܘܡ. ܗܿܝ
5 ܕܝܢ ܕܬܫܡܫ ܫܒܝܢ: ܫܬܦ ܐܢܘܢ ܒܡܢ ܙ̈ܘܢܝܐ. ܗܢܘܢ
ܕܦܪ̈ܫܐ ܡܕܫ ܡܪܢܐ ܚܠܬܐ ܦܢܝܢ ܠܒܪܘܗܘܢ.
ܬܐܬܐ ܡܠܒܘܬܟܝ. ܡܠܒܘܬܐ: ܗܪܟܐ ܦܪܐ ܠܫܠܡܗ
ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܓܠܐ ܒܦܫܝܛܘܬܐ. ܡܕܡ ܐܝܠܝܢ ܕܒܟܝܢ
ܕܡܠܒܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܬܬܓܒܪ ܒܫ̈ܘܫܒܝܗܘܢ. ܢܗܘܘܢ
10 ܦܫܝܛܐ ⌜ܕܒܟܒܪ ܒܗܘܢ ܐܠܗܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܿܘܝܢ
ܦܫܝܛܐ[1]. ܠܐ ܒܪܫ̈ܝܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܒܗܬܐ ܕܐܝܫܝ ܠܗܕܐ
ܠܒܗܣܐ ܫܦܠܝܢ ܠܗܿ. ܐܠܐ ܚܠܦ ܚܝܐ ܕܦܓܪܐ ܡܪܒܒܐ
ܚܝܐ ܕܢܦܫܐ ܦܫܝܛܬܐ ܚܘܢ. ܒܪ ܡܬܚܫܚܝܢ ܒܗܠܝܢ
ܕܪܘܒܒܐ ܡܣܒܬ ܣܘܢܩܝܐ. ܘܢܗܘܘܢ ܚܢܝܢ ܒܦܫܝܛܘܬܐ
15 ܕܡܠܐܟ̈ܐ ܘܡܬܕܡܝܢ ܒܗܘܢ. ܢܗܘܐ ܓܒܝܢ. ܘܒܟܝܢ
ܐܫܘܪ ܘܐܒܒܪ ܐܒܪ ܢܒܝܐ. ܐܠܐ ܒܫܝܐ ܘܡܡܒܒܝܢܐ
ܕܐܝܫ̈ܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܟܡ ܕܓܒܝܢܘ ܒܡܛܒܘܬܐ ܓܒܪܐ
ܘܒܡܒ̈ܒܝܐ ⌜ܒܟܒܪ[2]: ܡܢܘ ܠܡܪܢܡܝܢܘܬܐ ܘܢܝܫܘܬܐ:
ܕܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܪܓܝܢܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ ܐܦ
20 ܒܐܪܥܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܫܡܝܐ ܒܕܘܒܪܬܐ
ܐܫܪܬܐ ܡܫܝܐ. ܠܐ ܬܣܝܒܘܢ ܠܒܘܢ ܣܒܝܒܘܬܐ
ܒܐܪܥܐ. ܘܕܫܪܒܐ. ܐܠܐ ܣܝܒܘ ܠܒܘܢ ܣܒܝܒܘܬܐ
ܒܫܡܝܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܪܓܝܢܗ ܒܫܡܝܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܗܕܐ
ܓܒܪܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܕܢܗܘܘܢ ܫܡܝܢܐ ܒܪܓܝܢܗܘܢ
25 ܕܬܫܝܐ ܪܓܝܢܗ ܕܐܠܗܐ ܒܗܘܢ. ܘܒܪ ܢܓܪ ܐܢܘܢ ܒܝܢ
ܟܠܗܝܢ ܗܠܝܢ ܕܟܠܒܒܐ. ܘܬܘܒ ܒܗܿ، ܕܠܐ ܦܪܘܣ ܒܝܢ
ܣܘܢܩܝܐ: ܢܗܘ̈ܕܝܐ ܕܝܢ ܠܒܒܐܝܬ ܬܟܝܢ ܗܘ̣ܘ ܫܫܝܬܐ
ܕܗܠܝܢ. ⌜ܕܐܒܓܪ[3] ܠܗܘܢ ܕܬܒܒܘ ܐܝܬܘܢ. ܗܒܠܝ ܠܫܒܒܐ
ܕܣܘܢܩܝܢ ܢܡܘܣܝܐ. ܘܠܐ ܬܐܓܦܘܢ ܬܘܒ ܕܬܫܪܐ

[1] A om. — [2] S om. — [3] Sic codd.; lege ܐܒܓܪ(?).

ܪܫܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܡܢܐ ܗܿܝ
ܥܠܬܐ ܕܡܛܠܬܗܿ ܐܠܦ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܨܠܘܬܐ
ܗܕܐ. ܘܡܢܐ ܐܝܟ ܣܘܟܠܐ ܕܒܗܿ. ܘܠܡܢܐ ܫܦܝܪ̈ܬ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܦܘܩ ܒܡܫܘ̈ܕܥܐ ܕܫܘܡܥܝܗܘܢ ܗܕܐ
ܨܠܘܬܐ ܀
ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܚܙܐ ܠܝܘܚܢܢ ܕܡܥܡ̈ܕܢܐ ܕܡܦܪܢܣܐܝܬ
ܐܚܝܕ ܠܗ ܠܬܘܕܝܬܐ. ܘܡܠܦ ܠܗܘܢ ܚܙܩܝܢ ܕܡܠܦܝܢ
ܒܠܡܫܬܐ ܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܘܕܬܠܡܝܕܘܗܝ[1] ܚܙܘ ܘܕܢܠܦܘܢ
ܘܢܗܘܘܢ ܠܡܠܦܢܘܬܐ. ܟܕ ܫܐܠܘܢ ܠܗ ܠܗܕܐ ܚܫܒܐ
ܕܨܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܫܐܠܝܢ ܢܦܫ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܕܡܬܦܢܝܢ ܠܗܘܢ: ܐܝܟ ܗܿܝ ܕܡܘܬܐ ܕܒܠܒ̈ܒܬܐ
ܘܡܘܬܪܐ. ܘܡܛܪܬܐ ܢܝܫܐ. ܙܒܢܐ ܗܘ ܕܒܡܫܒܚܬܐ
ܘܒܘܪܟܬܐ ܕܡܠܦ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܢܦܫ ܟܘܢ ܣܘܟܠܐ
ܦܢܝܢܐ. ܘܢܛܪ ܐܝܟ ܓܝܪ ܡܠܐܟܬܐ ܘܒܢܝܬܐ ܒܗܘܢ
ܫܠܡܐ. ܘܕܢܗܘܐ ܪܚܡܘܢ ܕܠܐ ܠܘܬ ܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܟܕ
ܠܐ ܕܚܪ[2] ܡܢ ܡܘܢܐ ܕܬܠܬܐ ܘܡܬܝܒܘܬܐ ܠܢܘܗܪܐ
ܕܡܫܠܡ ܥܠ ܢܦܫܬܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܟܕ ܡܠܦܢܘܬܐ
ܐܣܪܢ ܕܡܘܠܕ ܦܘܪܫܢܐ ܕܢܦܫܬܐ. ܐܟܠ ܘܗܕܐ.
ܐܡܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܢܛܘܪ ܫܡܝܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ
ܕܫܡܫܬܘܢ. ܕܐܠܗܐ ܠܕܝܠܗ ܒܢܝܐ ܕܢܠܗ ܡܫܡܫܝܢ
ܠܗܘܢ. ܐܬܦܪܣܘ ܕܬܗܘܘܢ ܕܝܠܗ. ܕܬܫܬܘܢ[3]
ܠܒܪܬ ܩܠܐ ܗܕܐ ܕܒܪܘܬܐ. ܘܒܗ ܕܐܠܦ ܐܝܟ
ܕܐܒܘܢ. ܗܕܐ ܙܒܢܐ ܕܢܣܒܬ ܐܝܟ. ܘܐܝܟܘ ܟܠ ܕܗܘ
ܕܒܒܐ ܒܢܫܬܐ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܫܬܡܗ. ܗܟܢܐ
ܘܐܦ ܐܢܫ ܠܐ ܡܬܡܨܐ ܒܦܬܓܡܐ. ܠܐ ܡܫܬܡܗ
ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܒܢܝܢܐ ܓܝܪ ܠܐܒܘܗܘܢ ܘܕܡ
ܕܢܬܒܘܢ. ܐܘ ܒܚܝܐ ܐܘ ܒܡܠܦܢܐ ܐܘ ܒܢܝܐ ܐܝܢܐ
ܕܗܘ ܕܡܬܢܣܒܪ ܘܒܘܪܐ ܠܪܒܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܐܝܠܝܢ
ܕܙܟܝܢ ܕܢܗܘܘܢ ܒܢܝܐ ܕܐܠܗܐ. ܕܒܠܗ[4] ܙܒܢܗ ܕܐܠܗܐ

[1] S ܘܕܬܠܡܝܕܘܗܝ. — [2] A ܕܚܪ (sic). — [3] A ܕܬܫܬܘܢ. — [4] A ܕܒܠܗܘܢ.

ܡܫܝܚܐ ܒܟܝܢܐ ܘܒܦܓܪܐ: ܕܡܪܢ ܐܘ ܕܒܪܢܫܐ.
ܘܗܘܐ ܕܡܪܢ ܐܡܪܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܦܫܝܢ ܕܣܛܪ
ܡܢ ܗܕܐ ܢܐܡܪܘܢ. ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܐܦܠܐ ܒܪܢܫܐ.
ܠܐ ܬܘܒ ܐܝܟ ܕܒܗܦܟܐ ܐܠܗܐ ܒܪܢܫܐ ܐܦܠܐ
ܡܪܢ. ܘܬܘܒ ܗܘ ܕܗܘ ܗܘܐ ܫܘܪܝܗ ܕܐܝܬܘܬܐ. ܘܥܠ ܫܒܝܗ 5
ܡܬܦܢܝܢ ܒܦܘܢܝܐ. ܒܗܢܐ ܠܡ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܝܫܘܥ
ܐܡܪܐ ܒܡܘܬܐ. ܘܐܝܕܝܢ ܫܩܝܢ ܗܠܝܢ ܒܣܠܩܐ: ܡܫܝܚܐ
ܚܕܐ ܡܢܗܝܢ ܒܦܓܪܐ. ܦܘܫ ܐܝܡܪܐ ܠܡܫܝܚܘܬ
ܦܓܪܐ. ܐܝܢܐ ܕܗܘ ܒܝܫܝܢ ܬܠܬܐ ܩܢܘܡܐ ܐܘ
ܐܦܣܘܦܐ. ܘܐܦ ܚܕܐ ܗܝ ܒܡܫܝܚܘܬܗ. ܐܝܬ ܒܗܘܢ 10
ܡܫܝܚܘܬ ܢܦܫܐ ܘܦܓܪܐ. ܘܠܗܘ ܕܩܢܘܡ ܡܩܪܒܝܢ.
ܗܢܐ ܘܐܝܟܘ ܕܫܩܝܢ ܒܣܠܩܐ ܠܐܠܗܘܬܗ ܕܡܪܢ ܘܒܪܢܫܐ.
ܦܪܩ ܠܗ ܕܡܪܢ ܡܛܠ ܒܐܢܫܘܬܗ. ܘܡܛܠ ܗܘ
ܕܐܡܪܢܢ ܕܩܢܘܡ ܒܦܓܪܐ ܡܢ ܗܢܐ. ܘܗܘܝ ܦܓܪܐ
ܕܥܠ ܚܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܒ̈ܢܬܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܒܚܕܬܐ 15
ܕܡܒܠܝ ܦܓܪܗ ܕܢܫܬܒܗܪ ܘܐܬܦܠܝ ܠܦܘܩܕܢܗ
ܕܦܢܛܐܣܝܐ. ܠܐ ܫܠܡܝ ܠܡܠܬܗ ܕܦܘܠܘܣ ܕܐܡܪ.
ܕܥܠ ܢܦܫ ܠܫܘܠܛܢܐ ܕܪܒܘܬܐ ܬܫܬܥܒܕ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܦܩܕܝܢ ܕܢܫܬܥܒܕ ܠܟܠ ܫܘܠܛܢܐ. ܠܗܢܐ ܕܡܢ
ܪܘܚܐ ܐܬܦܪܫ ܕܢܪܚܡ. ܠܡܢܐ ܠܐ ܐܫܬܥܒܕܘ ܠܗ. 20
ܘܒܕ ܐܣܠܝܘ ܠܦܢܛܐܣܝܐ ܐܣܠܝܘ ܠܫܘܒܚܗ.
ܬܪܝܗܘܢ ܚܕ ܦܪܨܘܦܐ ܐܢܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܡܟܠܠܐ
ܒܗܢܐ ܡܫܝܚܘܬ ܘܡܢ ܐܡܪܝܢ ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܪܢ. ܠܐ
ܐܬܚܫܘ ܕܫܦܝܪ ܢܦܪܘ. ܡܛܠ ܕܦܓܪܗ ܐܠܗܘܬܗ ܕܒܗܢܐ
ܘܡܢ ܕܡܪܢ[1]. ܚܫܒܘܗ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܡܪܢ ܡܢ 25
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܠܐ ܘܐܦ ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܗܢܐ ܠܡܪܢ.
ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܡܫܝܚܘܬ ܐܠܗܘܬܐ ܕܡܪܢ. ܘܡܢ
ܡܟܠܐ ܒܗܢܐ. ܦܪ ܬܪܝܨܐܝܬ ܪܕܝܢ ܒܫܘܒܠܐ ܐܝܟ
ܕܠܘ ܡܫܬܒܪܐ.

[1] S: ܡܢ ܕܡܪܢ.

ܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܒܫܘܪܝܐ. ܒܬܪܟܢ ܙܒܢܐ ܐܬܦܠܓܘ.
ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܡܬܩܠܐ ܒܗܢܐ. ܘܡܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܝܟܢ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ.
ܘܗܢܝܢ ܡܬܩܠܐ ܒܗܢܐ. ܘܫܘܝܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬ ܡܬܩܠܝܢ ܗܟܢ
ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܘܟܝ ܠܗܘܢ ܕܢܬܩܠܐ ܒܗܢܐ. ܐܟܡܢܐ ܕܦܩܕ 5
ܢܡܘܣܗܘܢ. ܘܡܢ ܢܐܡܪ ܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܟܡܢܐ
ܕܦܩܕ ܠܛܝܡܬܐܘܣ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܐܝܟܢ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܘܡܢ ܡܬܩܠܝܢ ܗܟܢܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܘܟܝ ܕܢܐܡܪ
ܩܠܝܬܐ ܕܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬ ܠܗܝܡܢܘܬ. ܘܡܢ
ܢܩܠܐ ܒܗܢܐ ܘܫܘܪܐ ܠܬܫܡܫܬܐ ܕܡܬܟܢܝܢܐ. ܐܟܡܢ 10
ܕܠܐ ܬܬܚܫܒ ܩܠܝܬܐ ܕܡܢܝܢ ܘܬܫܡܫܬܐ ܚܕܐ. ܒܗ
ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܟܠ ܗܢܘܢ ܕܡܬܩܠܝܢ ܡܢܡܢܘܬ ܗܟܢܐ. ܕܐܝܟܢܘ
ܟܠ ܕܩܠܝܬܐ ܕܐܠܦ ܡܢܝܢ ܒܢ ܬܫܡܫܬܐ ܐܝܬܝܗ̇.
ܘܒܬ ܦܣܘܩܐ ܠܦܣܘܩܐ ܡܬܩܠܐ ܒܗܢܐ. ܠܡܢܐ ܒܬܪ
ܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܐ ܡܬܩܠܝܢܘܬ: ܘܡܢ ܡܫܪܝܢܘܬ 15
ܡܪܡܝܢܘܬܐ. ܐܝܟܢ ܬܫܡܫܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܗܟܢܐ ܙܕܩ ܗ̣ܘܐ
ܕܬܬܒܥܘܢ. ܐܝܟܢ ܠܬܝܗ̇ ܬܫܡܫܬܐ. ܒܪܡ ܩܠܝܬܐ
ܕܐܠܦ ܡܢܝܢ. ܠܗ̇ ܠܩܠܝܬܐ ܠܡܘܕܥܘܬ ܦܫܝܛܐ. ܘܗܟܢܝܢ
ܒܡܫܒܚܘ̇ ܬܗܘܐ ܬܫܡܫܬܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܡܬܩܠܐ ܡܫܡܫܢܐ:
ܡܕܡ ܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܢܩܠܐ ܡܕܡ ܡܪܡܝܢܘܬܐ 20
ܬܘܒ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܝܬ. ܒܗܢܐ ܡܬܩܠܐ ܐܟܡܢ ܕܗܠܝܢ
ܐܝܬܝܗ̇ ܩܠܝܬܐ. ܡܫܪܝܐ ܕܝܢ: ܒܡܟܡܢ ܕܡܢܝܢܬ ܒܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܟܢܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ: ܩܠܝܬܗ ܕܡܢܝܢ ܡܢܝܬܐ
ܒܢ ܕܒܗܢܐ ܐܘ ܕܒܗܢܐ ܒܢ ܕܡܢܝܢ. ܐܘ ܫܩ̈ܝܢ
ܬܪ̈ܬܝܗܘܢ. ܘܐܟܢ ܩܠܝܬܐ ܕܒܗܢܐ ܡܢܝܬܐ. ܡܢܝܬܐ ܗ̣ܘ 25
⸂ܒܗܢܐ[1] ܒܢ ܡܢܝܢ. ܘܐܝܟܢ ܕܡܢܝܢ ܡܢܝܬܐ ܒܐܝܟܐܝܬ.
ܐܘ ܬܗܘܐ ܕܫܩ̈ܝܢ ܬܪ̈ܬܝܗܘܢ. ܘܐܟܢ ܫܩ̈ܝܢ ܒܚܝܠܐ.
ܡܕܝܢܬܐ ܠܒܣܡܐ ܘܐܚܪܢܝܬܐ ܐܝܬ ܒܢܝܬܗܝܢ.
ܒܗ̇، ܕܠܘ ܒܫܢܐ ܙܒܢܐ ܐܬܦܪܫ. ܐܝܢܐ ܡܢܝܢܗܝܢ

[1] A om.

ܒܪ̈ܬܐ ܒܠܝܬܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܡܫܝܢ[1] ܠܡܪܝܐ ܡܢ
ܩܘܪܒܐ ܒܐܡܝܢܘ. ܘܐܪܦܐ ܠܕ̈ܪܓܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܕܘܒܪܬ
ܡܫܝܚܐ ܢܗܘܘܢ ܒܒܪܬܐ. ܕܢܗܘܐ ܕܡܕܒܠܐ ܕܘܒܪܗ
ܢܣܒ ܠܝ ܚܘܫܒܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ ܒܢܝܬ ܠܝ
5 ܠܐܠܗܐ. ܘܢܬܠ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

ܪܫܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܠܡܪܝܐ
ܡܢܝܚܢ ܕܒܪ̈ܬܐ ܐܡܪ̈ܝ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܒܫܘܪ،
ܬܫܡܫܬܐ: ܘܡܢܝܚܢ ܠܐ ܐܡܪ̈ܝ. ܘܬܘܒ ܐܝܟ ܕܡܢ
10 ܡܪܢ ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܠܐ ܡܫܫܐ: ܘܐܝܟ ܕܒܬܪ
ܐܒܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܀

ܦܘܪܫܢܐ ܢܫܘܒܚܝܗܝ. ܠܐ ܦܫܩ ܕܬܬܐܡܪ ܐܒܘܗܝ
ܕܡܫܝܚܐ ܒܫܘܪ، ܬܫܡܫܬܐ. ܒܪܡ ܦܫܩ
ܕܬܫܡܫܬܐ ܕܒܠܡܘܬܗ ܡܦܣܐ. ܠܐ ܡܬܚܠܠ ܒܗ̇
15 ܐܘܟܝܬܘܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܝܬܩܐ ܚܕܬܐ ܕܒܪ̈ܝܝܐ ܒܠܚܘܕ
ܕܚܝܘܬ. ܐܠܐ ܡܢ ܫܢܝܬ ܩܠܐ ܒܩܢܝܬܐ ܢܫܪܐ. ܘܡܢ
ܢܛܠ ܒܬܫܪܐ ܕܡܫܪ̈ܬܐ ܕܒܬܘܠܬܐ. ܘܠܐ ܢܗܘܐ
ܡܫܬܡܫܝܢ ܒܫܘܪ،[2] ܡܠܬܐ ܠܚܕܬܐ. ܘܡܢܪܕܫ ܢܚܦܘܦ
ܠܬܘܩܦܬܐ. ܘܢܦܩܘ ܒܠܗܘܢ ܕܠܒܠ ܘܡܢ ܢܐܬܐ ܡܢ
20 ܬܢܝܢܐ ܠܚܕܬܐ. ܒܗ ܒܫܘܪܐ ܡܢ ܚܕܬܐ ܓܪܝܢ. ܐܠܐ
ܢܛܠ ܚܕܐ ܒܬܪ ܚܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܢܝܗ ܕܫܘܪܝܐ. ܒܠ
ܩܘܒܠܐ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܢܦܩܝܢ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܚܩܝܩܐ
ܦܘܪܫܢܗܘܢ. ܒܗ ܒܢܐ ܕܓܠܝܬܐ ܕܐܠܦ ܡܪܢ ܒܐܡܝܢܘ
ܕܓܠܝܢ ܒܗ̇ ܒܒܢܐ. ܦܩܕ ܕܬܗܘܐ ܪܫ ܬܫܡܫܬܐ
25 ܓܠܝܬܐ ܕܐܠܦ ܡܪܢ. ܕܒܓܠܝܢ ܐܦ ܩܘܡܐ ܦܪܫ ܠܗ̇
ܠܗܕܐ ܓܠܝܬܐ. ܘܐܝܟ ܬܘܒ ܐܢܫ̈ܐ ܕܠܐ ܫܠܡܘ
ܠܦܘܪܩܢܗ ܕܦܪܡܬܐܘܣ. ܐܠܐ ܒܬܪܘ ܐܝܟܢܐ ܕܐܫܠܡ
ܢܫܘܒܚܝܗܝ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܗܢܘܢ ܕܡܒܠܘ ܕܐܡܪ̈ܝܢ

[1] Sic codd.; lege : ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ (?). — [2] A add. : ܡܠܬ̈ܐ ܐܘ.

ܢܣܒ ܗܘܐ ܡܢ ܠܐܣ̈ܛܘܬܐ ܕܡܗ̈ܝܪܐ ܘܕܫܪܒܐ. ܡܕܝܢ
ܗܢܝ̱ ܕܐܣܝܢ ܡܢ ܟܘܠܗ ܟܡܕܡܐ ܪܘܚܢܐ. ܘܗܠܝܢ
ܕܒ ܐܘ ܐܚܝ̈. ܕܫܪܝܪܐ ܗܝ̇ ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇ ܕܕܝܪܬܐ.
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܡܢ ܡܥܠܝܐ. ܐܦ ܓܝܪ ܒܗ̇ ܪܓܫܝܢ
5 ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܦܪܕܝܣܐ. ܘܐܘܪܫܠܡ ܘܨܗܝܘܢ ܕܠܥܠ
ܕܬܡܢ ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܫܬܡܠܝ. ܐܠܐ
ܘܐܠܝܢ ܕܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ ܐܠܗܘܬܗ̇. ܒܕܝܪܬܐ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ̇ ܡܪ̈ܘܝܐ ܘܡܦܪ̈ܢܣܢܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ.
ܠܟܢ ܠܐ ܡܟܝܠ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܠܣܓܝܐ ܕܝܪܬܐ. ܠܡܪܘܝܐ
10 ܡܪܘܝܐ ܟܠ ܡܣܬܪܗܒܐ ܫܟܝܚ ܐܝܬ. ܗܘܦܪܢܣܢܐ
ܒܕܡܐ ܠܡܠ̈ܐܟܐ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܝܢ ܠܘܬܗ ܕܬܪܘܢܘܣ
ܩܪܝܒ ܐܝܬ. ܘܐܝܟܢܐ[1] ܐܝܬ ܕܒܥܠܬܐ ܠܗܠܝܢ ܬܠ̈ܬܐ
ܕܩܫ̈ܝܫܐ ܘܡܕܒܪ̈ܢܘܗܝ. ܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܘܠܥܠ. ܠܟܠ ܕܗܘ ܫܠܝܛܝܢ ܠܡܒܥܠ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܣܓܐ
15 ܒܕܝܪܬܐ ܪܒ ܕܝܢܗܘܢ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܘܩܫ̈ܝܫܐ ܪܒ.
ܡܪܘܝܐ ܘܡܦܪܢܣܢܐ ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟܐ ܐܝܟܐ ܡܢܟܝܢ. ܗܐ
ܓܝܪ ܐܦ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܪܘܝܐ ܠܐ ܕܡܝܐ ܠܕܗܘܦܪܢܣܢܐ.
ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܗܘܦܪܢܣܢܐ ܠܐ ܕܡܝܐ ܠܕܡܫ̈ܡܫܢܐ.
ܦܪܝܫܝܢ ܒܐܣܟܡܐ ܘܒܕܘܟܬܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܩܫ̈ܝܫܐ
20 ܘܦܪ̈ܢܘܛܐ ܘܒܬܪ ܐܦܣܩܘܦܐ ܣܓܝܐ ܗܝ̇. ܘܬܫܡܫܬܐ
ܕܡܢ ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܠܥܠ ܣܓܝܐ ܗܝ̇. ܡܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܗܢܝܢ
ܕܪ̈ܓܬܐ ܒܠܚܘܕ ܗܘܬ ܠܗܝܢ ܐܝܟܘܬܐ ܒܐܣܟܡܐ
ܘܒܕܘܟܬܐ. ܒܕܝܪܬܐ ܬܫܡܫܬܐ ܐܫܬܟܚܬ ܒܟܠ ܡܕܡ.
ܗܦܘܟ ܡܕܝܢ ܠܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܣܝܡ ܬܫܡܫܬܐ
25 ܕܒܕܘܟܬܐ ܠܪ̈ܘܚܐ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܪܘܬܐ ܠܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܐܠܗܐ. ܘܢܗܘܘܢ ܡܪܘܝܐ ܕܗܘܬ ܒܕܝܪܬܐ ܬܫܡܫܬܐ.
ܘܬܗܘܐ ܕܗܘܒܬܗܘܢ ܡܣܬܪܗܒܐ ܕܐܠܗܘܬܗ, ܐܬܝܪ.
ܘܢܗܘܘܢ ܗܘܦܪܢܣܢܐ ܕܗܘܒܬ ܒܕܝܪܬܐ ܡܨܥܝܬܐ. ܘܢܗܘܘܢ
ܒܕܡܐ ܠܡܨܥܝܬܐ ܗܘܝܐ. ܘܢܗܘܘܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܗܘܒܬ

[1] S ܘܐܝܢܐ.

ܒܢܘܗܝ ܚܙ ܐܢܬ ܠܗ. ܐܘܕܕܡ ܠܟܘܪܣܝܐ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܕܢܗܘܐ ܡܬܬܠܝܡܐ ܐܘܕܕܡ ܠܟܘܪܣܝܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܗܘ̇
ܕܗܠܡ ܕܢܗܘܐ ܡܬܬܠܝܡܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܐܬܦܣܣ ܠܗܘܢ
ܦܪܢܣܘܬܐ. ܐܠܐ ܕܢܒܠܘܢ ܕܘܒܪ ܦܪܢܣܐ. ܘܗܘܐ
ܐܦ ܡܕܘܪܐ ܒܒܠܐ ܕܘܒܪ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܐܠܐ ܠܘ 5
ܒܠܒܕܝܢ. ܐܦܠܐ ܒܒܠܒܢ. ܗܟܢ ܐܦ ܡܬܬܠܝܡܐ
ܒܒܠܐ ܕܘܒܪ ܦܪܢܣܐ ܐܠܐ ܠܘ ܒܒܠ ܕܘܟ. ܠܡ
ܕܝܢ ܚܠܬܐ ܕܡܬܬܠܝܡܐ ܕܗܘ̈ܐ ܦܪܢܣܐ ܐܡܒܪ ܠܡ
ܒܡ ܠܒܠ. ܟܕܝܢ ܐܘ ܚܡܘܒܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܡܠܝܢ ܒܬܫܡܫܬ݂. ܘܠܘ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ. 10
ܪ̈ܘܚܢܐ: ܡܫܡܫ̈ܢܐ ܐܝܟ ܕܐܠܗܐ. ܘܡܫܡܫ̈ܢܐ
ܒܕܘܬܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܕ̈ܝܢܐ ܕܒܗܝܡܢܘܬܐ. ܠܐ[1]
ܠܗܘܢ ܐܬܝܗܒ ܡܫ̈ܡܫܢܐ[2] ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܐܡܪ ܛܘܒܢܐ
ܦܘܠܘܣ. ܕܡܫܬܕܪܝܢ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܘܬ ܐܝܠܝܢ ܕܥܬܝܕܝܢ
ܠܡܐܪܬ ܚܝ̈ܐ. ܟܕܝܢ ܒܗܢܐ ܗܘ̇ ܐܝܬܘܗܝ ܡܪܝܒܢܐ 15
ܘܬܪܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫ̈ܒܒܐ. ܘܠܘ ܡܫܬܕܪܢܐ. ܐܝܟܢ
ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܢܗ ܕܡܫܝܚܐ ܠܢܦܫ ܫ̈ܒܒܐ ܐܬܝܗܒ.
ܘܦܩܕ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܕܢܒܕܘܢ ܒܐܡܢܘ. ܗ̇ܘ ܕܡܫܝܠ
ܠܠܝܚܐ ܘܢܡܒܪܐ ܠܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܒܟܬܪ ܢܘܦܫܢܐ
ܕܫ̈ܒܒܐ ܘܡܓܪܪ ܫܘܒܡܝ ܢܦܫܐ. ܪ̈ܘܚܢܐ ܒܐܡܢܘ 20
ܡܫܬܕܪܢܐ ܐܝܟ. ܘܐܝܟ ܐܡܪ ܗܘ̇ܐ ܦܘܪܐ ܠܝܒܝܫܐ.
ܕܗܘܐ ܡܪܟܒ ܗܕܐ ܠܦܩ̈ܕܝܟ ܕܐܝܩܪܐ ܫ̈ܒܒܝܟ. ܒܒܪ
ܐܡܪ ܗܘܢܬ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ. ܐܠܐ ܐܡܪ ܠܗ.
ܕܗܘܐ ܡܪܟܒܝ ܗܕܐ ܠܦܩ̈ܕܝܟ[3] ܕܢܬܝܫܒܐ ܒܟܠܝܟ
ܘܫ̈ܒܒܝܟ ܢܫܬܒܩܘܢ. ܡܬܝܫܒܝܢ ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܠܘ ܡܢܗ. 25
ܐܠܐ ܡܢ ܦܓܪ ܡܢܗ. ܡܢ ܕܝܢ ܐܡܪ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ.
ܗܢܘ ܦܓܪܝ ܕܒܟܠ ܐܦ̈ܝܟܘܢ ܡܬܦܠܓ ܠܫܘܒܩܢܐ
ܕܚ̈ܛܗܐ. ܚܝܐ ܐܝܬ ܕܗܪܟܐ ܗܘ̇ ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܢܗ̇ܒ ܢܘܦܫ
ܢܦܫ̈ܐ. ܐܝܟܢܐ ܓܒܪ ܒܚܝܘܬܐ ܒܕܘܟ ܡܒܟܐ ܕܬܬܒܘܬܐ

[1] S ܐܠܐ. — [2] S add. ܐܝܟ. — [3] A om.

ܟܠܠܘܬܐ ܬܪ̈ܬܐ ܒܡܫ̈ܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܒܚܐ ܕܐܪܙܐ.
ܐܠܐ ܘܐܝܟܢܐ ܣܓܝ ܕܢܣܒ ܠܡܠܐܟ̈ܐ. ܠܐ ܡܬܬܕܝܢ[1]
ܪܫܐ ܕܠܗܝܢ܆ ܐܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܡܬܬܕܝܢܝܢ
ܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ[2] ܪ̈ܘܚܢܐ. ܦܘܪܫܢܐ ܕܝܢ ܦܘܠܘܣ ܐܡܪ.
ܘܠܐ[3] ܢܪܓܫܘܢ ܕܠܡܠܐܟ̈ܐ ܕܢܣܝܒܝܢ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܗܘ
ܡܫܬܐܠ ܕܢܬܬܕܝܢ ܠܒܪ ܡܢ ܕܝܢܗ ܕܡܪܝܐ. ܒܗܘܬܐ
ܗܝ، ܠܗ ܕܐܝܟܐ ܡܢܗܘܢ ܐܬܬܕܝܢ. ܕܢܗ ܠܒܪ ܡܪܝܐ ܗܘ.
ܘܐܝܟܘ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܕܬ ܪܘܚܢܐ ܡܕܡܠܠܐ ܗܘܐ.
ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܗ ܠܦܘܠܘܣ ܕܢܐܡܪ. ܕܢܗ ܠܒܪ ܪܘܚܢܐ ܗܘ.
ܐܠܐ ܐܡܪ ܗܕܐ. ܐܪܐ. ܬܘܒ ܘܠܝܬ ܒܥܕܬܐ ܐܝܟ
ܕܡܡܠܠܐ ܕܥܕܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܐܝܟܘ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ ܚܕ
ܐܢܘܢ ܒܒܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܫܬܘܕܝ ܡܢ ܐܒܐ ܫܕܪ ܐܢܘܢ.
ܠܐ ܗܘܐ ܬܫܠܘܦܐ ܕܝܠܗ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܐܝܟܘ
ܕܐܬܝܗܘܢ ܬܫܠܘܦܗ. ܠܒܢܝܐ ܡܬܬܕܒܪܝܢ ܒܪ̈ܘܚܢܐ.
ܫܒܩ ܡܬܕܒܪܐ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܬܠܬ̈ܐ ܠܗ. ܗܘ ܗܘܐ ܐܦ
ܡܬܪܘܬܐ ܒܟܠ ܡܢ̈ܝܢܐ ܕܝܠܗܘܢ ܒܥܒܕܬܐ. ܡܢܝܢܐ
ܕܝܠܗܘܢ ܐܝܬܘܗܝ، ܡܠܐܟ̈ܐ. ܪ̈ܒܝ ܡܠܐܟ̈ܐ[4]. ܐܪ̈ܟܘܣ.
ܚܝ̈ܠܐ. ܡܪ̈ܘܬܐ. ܫܘ̈ܠܛܢܐ ܡܫ̈ܘܬܒܐ. ܟܪ̈ܘܒܐ.
ܣܪ̈ܦܐ. ܡܢܝܢܐ ܕܕܪ̈ܓܐ ܒܕܬܝܢܝܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܡܢ̈ܝܢܐ.
ܡܪ̈ܘܢܐ. ܗܝ̈ܦܕܝܩܢܐ. ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܡܫ̈ܫܢܐ. ܦܪ̈ܝܕܘܛܐ.
ܒܘܪ ܐܦܣܩ̈ܘܦܐ [ܐܦܣܩ̈ܘܦܐ.][5] ܡܛܪ̈ܦܘܠܝܛܐ
ܩ̈ܬܘܠܝܩܐ: ܦܛ̈ܪܝܪܟܐ. ܘܗܐ ܡܬܪܝܢ ܡܢ̈ܝܢܐ ܕܕܪ̈ܓܬܐ
ܡܢ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܬܪܝܢ. ܒܟܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܕܡܡܠܠܐ ܕܥܕܬ
ܡܫܝܚܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܚܙܐ ܐܢܫ[6] ܕܩܬܘܠܝܩܐ ܘܦܛܪܝܪܟܐ
ܚܕ ܐܢܘܢ܆ ܠܘ ܗܟܢܐ ܐܢܘܢ ܒܫܘ̈ܝܘܬܐ ܒܕܪ̈ܓܐ.
ܠܬܠܬܝܗܘܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܦܛ̈ܪܝܪܟܐ ܩ̈ܬܘܠܝܩܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ.
ܕܪܗܘܡܐ ܘܕܐܦܣܘܣ ܘܕܐܢܛܝܘܟܝܐ ܘܕܐܠܟܣܢܕܪܝܐ.
ܐܠܐ ܐܦܣ̈ܩܘܦܐ ܡܫܬܡܗܝܢ. ܩ̈ܬܘܠܝܩܐ ܕܝܢ ܠܟܠ ܚܕ

[1] A ܡܬܬܕܝܢ ܡܢ. — [2] S om. — [3] A ܕܠܐ. — [4] A om. —
[5] Codd. omitt. — [6] S add. : ܕܥܕܬ ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟܘ ܕܚܙܐ ܐܢܫ (sic).

ܠܘܬܗ ܕܝܢ ܪܘܡܐ. ܒܪ ܓܒܪ ܐܬܩܪܝ ܥܠ ܕܒܪܢܫ. ܠܐ
ܓܒܝܢܗ ܕܡܠܐܟܐ ܓܒܪܐܝܠ. ܐܠܐ ܡܫܒܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ,
ܗܘܐ ܕܡܣܒܪ ܥܠ ܡܐܬܝܬܗ. ܘܝܗܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܝܐ ܐܝܬܘܗܝ,
ܦܬܓܡܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܕܐܬܝܗܒܘܢ ܡ̈ܘܠܐ ܕܒܪܬܐ
ܬܫܬܝܬܐ. ܒܕܡܘܬܗܘܢ ܕܝܢ ܗ̈ܘܦܕܝܩܢܐ ܘܡ̈ܫܡܫܢܐ
ܐܚܪܢܐ ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܡ̈ܫܡܫܢܐ ܠܬܪܘܢܘܣ. ܘܐܚܪܢܐ ܒܪ
ܣ̈ܦܩܐ ܘܒܪ̈ܘܡܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܦܠܚܝܢ ܠܒܪܘܢܗ ܕܡ̈ܪܝܐ
ܘܡܚܝܢܝܢ ܘܠܐ ܗܘܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘܘ ܙ̈ܒܢ
ܡܠܐ̈ܟܐ ܘܐܪܟܘܣ. ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܬܪܘܢܘܣ ܕܡܪܝܐ.
ܘܐܚܪܢܐ ܡܬܩܪܝܢܐ ܐܦܣܩܘܦܐ. ܐܘ ܒܗܢܐ ܗܢܐ ܕܦܩܕ
ܠܡ̈ܢܘܗܝ ܒܡ̈ܩܒܠܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܗ̇ܘ ܚܕ ܡܢܗܘܢ
ܐܝܬܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܓܒܪ ܚܕ ܕܝܢ ܬܓ̈ܡܐ ܕܒܪܬܐ ܬܫܬܝܬܐ
ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܒܗ̇ ܐܪܟܘܣ. ܗܢܘܢ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ ܕܡܕܒܪܢܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ, ܒܪܘܡܗ
ܕܡܪܝܐ. ܡܕܝܢ ܐܝܟܢܐ ܕܒܪܬܐ ܚܡܝܫܝܬܐ ܦܫܩܐ ܠܒܪܬܐ
ܡܪܒܥܝܬܐ. ܘܡܒܝܢܐ ܬܘܒ ܦܫܩ ܠܒܪܬܐ ܬܠܝܬܝܬܐ. ܠܟܠ
ܒܪ ܕܒܟܠ ܩܫܝܫܐ ܘܐܦܣܩܘܦܐ. ܒܟܠ ܒܒܗ
ܡܫܡܫܢܐ. ܠܐ ܕܝܢ ܗܟܢܐ ܘܒ̈ܪܬܐ ܚܠ̈ܦܬܐ: ܒܪܬܐ
ܬܫܬܝܬܐ ܠܐ ܡܬܬܒܢܝܐ ܠܕܘܒܬܗ̇ ܕܡܪܒܥܝܬܐ.
ܘܒܪܬܐ ܡܪܒܥܝܬܐ ܠܐ ܡܬܬܒܢܝܐ ܠܕܘܒܬܗ̇ ܕܬܠܝܬܝܬܐ.
ܘܗܫܐ ܠܘܬܟ ܗܘܐ ܬܫܬܝܬܐ ܒܠܬ̈ܐ. ܘܦܩܘܕܐ ܒܐܒܝܢ
ܘܢ. ܘܣܦܩܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܝܢ ܕܢܥܒܪܘܢ ܒܒܘܪܣܝܗ
ܕܐܠܗܐ ܗܫܐ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܐܒܘ̈ܠܗܝ, ܘܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ,
ܘܡܦܠ̈ܚܢܘܗܝ. ܐܦ ܓܒܪ ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܝ ܕܬܫܒܘܩ ܡܕܡ
ܒܩܢܘܢܐ ܕܠܐ ܡܬܬܦܠܓܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܘ
ܐܢ ܠܐ ܦܪܘܣ ܦܬܘܚ ܒܒܬܐ ܠܟܠ ܕܝܢ ܡܕܒܚܢܐ.
ܘܒܠܝ ܡܢ ܕܒܛܠܐ ܠܗ ܒܪܬܐ ܬܫܬܝܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇
ܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܠܐ ܬܬܒܛܠ ܠܗ ܒܪܬܐ ܡܪܒܥܝܬܐ
ܕܐܝܬܝܗ̇ ܩܫ̈ܝܫܐ. ܕܬܫܡܫ ܕܘܒܬܐ ܠܒܪܬܐ ܬܠܝܬܝܬܐ
ܕܐܝܬܝܗ̇ ܐܦܘܕ̈ܝܩܢܐ. ܘܐܬܩܪܘܢ ܡܠܝܠܐ[1]. ܘܠܐ

[1] S : ܘܐܬܩܪܝ ܘܡܠܠ.

ܐܝܟܘ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܕܝܢ ܒܕܘܟܬܐ ܢܠܦܘ ܫܟܝܢܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܘܫܠܡܗ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ. ܕܡܕܝܢܬܐ
ܐܬܓܠܝܬ ܫܟܝܢܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܐܪܟܘܣ ܘܠܫܘܠܛܢ̈ܐ
ܕܫܡܝܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܗܫܐ ܗܢܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܡܫܡܫܢ̈ܐ
ܘܡܦܠܓܢ̈ܐ. ܐܝܟܘ ܕܡܫܪܝܐ ܗܘ̇ ܕܝܢ ܒܕܘܟܬܐ ܒܠܝܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܒܪ ܢܫܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪܥܐ ܕܗܢܐ ܕܒܝܫܐ
ܡܡܕܡܐ ܗܘܐ ܢܒܝܐ ܐܢܫܝܐ. ܒܪ ܠܒܝܫ ܠܗ̇ ܒܒܠܟܬܐ
ܒܝܬܗ. ܐܡܡܟ ܕܠܐ ܫܘܪܐ ܠܡܬܡܪܚܘ ܠܗ̇. ܐܝܟܢܐ
ܗܫܐ ܗ̇ܘ ܕܡܡܠܠܐ ܕܥܠܬܗ ܕܡܪܦܐ ܘܕܠܬܝܢܬ ܡܢܗ.
ܡܡܕܪܫ ܠܡܕܝܢܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܘܠܐ ܠܚܠܝܬܐ ܘܡܦܠܓ.
ܘܬܘܒ ܐܦ ܒܟܠ ܠܕܪ̈ܓܐ ܕܠܬܝܢܬ ܡܢܗ ܕܢܡܕܪܫܘܢ
ܘܢܦܠܓܘܢ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܐܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܐܝܬܝܗ̇
ܕܪܟܒܐ. ܗ̇ܝ ܕܢܝܫܐ ܢܒܝܫܐ ܐܘ ܗܘܐ ܕܡܕܝܢܬܐ.
ܘܫܒܝܠܐ ܕܗܘܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܐܡܪ ܐܝܬ. ܒܫܘܠܛܢ ܕܗ̇ܝ،
ܦܘܠܝܛܝܐ ܕܗܘܐ ܒܪ̈ܘܢܐ ܗܘ̤ܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܢܐܡܪ ܠܢ.
ܘܐܢܫܐ ܒܡܬܪ. ܡܪܦܐ. ܐܘ ܗ̇ܘ ܕܡܡܠܠܐ ܕܥܠܬܗ
ܕܡܪܦܐ. ܘܡܕܒܪܢܐ ܬܘܒ ܕܐܡܪ ܐܝܬ. ܕܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܡܪܦܐ ܫܪܝܪܐ ܒܡܬܪ ܗܘ̇ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܕܡܡܠܠܐ ܕܥܠܬܗ
ܕܡܪܦܐ. ܘܡܬܪ ܗܘ̇ ܡܪܦܐ ܕܝܢ ܒܪܘܫܐ ܕܡܡܠܠܐ
ܕܥܠܬܗ. ܐܡܡܬܐ ܕܡܫܬܪܝܐ ܗܘܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܪ̈ܥܐ
ܕܥܠܡ. ܕܝܢ ܗ̇ܝ ܕܢܝܫܐ ܢܟܝܢܐ. ܡܕܝܢ ܗ̇ܝ ܠܡܕܝܢܬܐ.
ܕܐܪܥܐ ܘܦܘܠܝܛܝܐ. ܠܐ ܢܡܟܢ ܡܪܦܐ ܫܪܝܪܐ ܒܐܝܕܗ
ܕܝܢ ܕܫܠܝܛܗ. ܗܕܐ ܠܡܕܝܢܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܐܝܟܢܐ ܡܪܦܐ
ܕܐܪܥܐ ܡܡܕܪܫ ܠܗ̇ ܘܡܦܠܓ ܠܗ̇. ܘܦܩܕ ܠܪܘܚܐ
ܘܢܬܐ. ܒܪ ܠܒܪ ܠܒܪܝܬ ܡܒܪܢܗ̇ ܠܡܪܝܫ. ܠܐ ܐܡܪ
ܕܐܬܬܝܬ ܠܟܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܠܐ ܒܡܘܕܥܘ ܐܘܕܥܗ̇
ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܬܐܬܐ. ܘܫܠܡܗ ܕܚܠܝܐ ܝܢ ܚܠܝܢܘ.
ܒܗܢܐ ܕܝܢ. ܒܦܘܩܕ ܦܩܕ ܠܪܘܚܐ ܒܬܫܒܘܚܬܐ܆ ܘܢܬܐ.
ܘܦܪ̈ܐ ܠܗ̇ ܘܢܬܐ ܬܐܕܘܗܝ، ܒܫܠܝܬܐ. ܐܡܡܬܐ ܕܐܡܪ
ܪܒܐ ܐܦܘܣܛ. ܡܛܠ ܠܟ ܒܗܢܐ ܘܦܪ̈ܐ ܠܗ̇ ܠܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܒܫܠܝܬܐ. ܘܐܦ ܗ̇ܘ ܒܟܬܒܐ ܕܒܝܬܗ. ܘܢܬܐ

ܐܢܫܐ ܕܩܪܝܘܢ ܠܚܘܕ ܦܓܪܗ ܬܪ̈ܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܘܐܡܝܢܬ̈ܝ
ܫܪܪܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܡܫ̈ܝܚܐ. ܦܪܫܘ ܠܢܦܫܗܘܢ ܦܠܓܘܬܐ.
ܐܦ ܠܒܪ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܐܬܬܥܡܕܘ ܒܫܡܗ ܡܪ̈ܘܢܐ. ܒܪ ܠܒܒܐ
ܐܝܟ ܬܪܥܣܪ ܘܫܒܥܝܢ. ܘܐܬܬܥܡܕܘ ܒܫܡܗ
ܗܦ̈ܪܝܣܝܐ. ܒܪ ܫܪܪ ܐܝܟ ܬܪܝܢ ܬܪܝܢ ܡܪܡ ܦܪܝܦܗ.
ܐܬܬܥܡܕܘ ܒܫܡܗܝ̈ܐ: ܒܪ ܐܣܟܡ ܐܝܟ ܠܦܘܪܐ
ܕܬܒܪ. ܘܐܫܬܘܠܦ ⌐ܠܒܗܝܢ[1] ܠܫܝܢ̈ܗܘܢ. ܘܐܬܬܥܡܕܘ
ܩܫܝܫܐ ⌐ܒܪ ܐܠܦ ܐܝܟ[2] ⌐ܕܢܡܣܘܢ[3] ܦܠܓܗ ܘܕܡܗ.
ܗܝܟ ܐܝܟ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܪ ܗܝܟ ܕܝܢ ܡܒܪܐ ܘܐܬܬܐ
ܠܬܠܬܗܘܢ ܠܠܝܬܐ. ܗܝܟ ܐܝܟ ܕܡܝܛܪܦܘܠܝܛܐ ܒܪ
ܐܬܝܢ ܠܗܘܢ ܟܠ ܢܒܟܐ ܕܛܒܪ̈ܘܗܝ. ܗܝܟ ܐܝܟ
ܡܬܩ̈ܠܝܢܐ ܒܪ ܦܪ̈ܢ ܐܝܟ ܘܫܠܡ ܠܥܒܕܐ. ܗܝܟ
ܐܝܟ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܪ ܫܪܪ ܠܗܘܢ ܪܘܚܗ. ܒܪܡ ܘܐܦܠ
ܢܦܫ ܒܗܘܢ. ܘܐܦܠ ܐܡܪ ܠܗܘܢ ܬܘܒ ܕܪܒܘ ܠܝ
ܐܒ̈ܗܝ ܘܒܢ̈ܝ ܘܩܕ̈ܝܫܘ. ܘܐܦܠ ܐܪܝܡ ܐܝܕ̈ܘܗܝ ܘܒܪܟ
ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܒܡܪܒܝܬܐ ܕܡܫܒܠܢܘܬܐ ܘܡܣܘܒܪܢܐ
ܠܡܫܪܢܐ ܠܐ ܐܬܒܪܒܪ ܠܬܠܬܗܘܢ ܐܠܐ ܒܪ ܢܝܚܬ
ܪܘܚܐ ܒܒܠܝܬܐ ܒܠܝܗܘܢ. ܐܠܐ ܗܢܘܢ ܠܒܗ̈ܬܐ
ܐܬܒܪܘ ܠܬܠܬܗܘܢ. ⌐ܠܘ ܠܐ[4] ܕܡܫܒܠܢܘܬ. ܐܦܠܐ
ܬܘܒ ܡܒܢܐܝܬ. ܗܒܡ ܫܦܪܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚ ܠܡܫܒܠܝܘ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܒܠܗܘܢ ܫܘܦܪ̈ܐ. ܐܠܐ ܗܢܘܢ
ܕܠܦܠ̈ܣܘܢ ܒܠܗܘܢ ⌐ܕܒܕܬܐ[5] ܒܬܒ̈ܪܢܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ
ܡܕܒܪܝܢ. ܠܐ ܢܕܚܠܐ ܐܝܒܢܐ ܐܫܬܒܠܘܗ̇ ܠܗܕܐ. ܒܪܡ
ܢܐܡܪ ܠܬܠܬܗܘܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܬܒ̈ܪܐ ܒܠܗܘܢ ܕܒܕܬܐ.
ܕܒܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܕܦܠ̈ܣܐ ܒܠ̈ܒܐ. ܕܘܒܪܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܒܗܘ ܡܒܠܠܐ ܒܒܕܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܐܬܟܪܝܬܘܢ.
ܕܒܗܢܐ ܐܝܟ ܢܦܫܗ ܕܝܫܘܥ. ܘܐܢ ܢܠܦ ܢܦܫܗ ܕܝܫܘܥ
ܡܪܒܐ ܒܒܪ ܒܗܡ ܒܝܫܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܘܬܘܢ
ܠܬܒ̈ܪܐ ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܕܢܣܒܘܢ ܠܦܠܓܗ ܘܕܡܗ ܕܒܪܢ.

[1] S om. — [2] S om. — [3] A ܕܢܣܒܘܢ. — [4] Sic codd. — [5] S om.

ܬܘܒ ܘܐܦ ܠܘܬܢ ܕܝܠܢ ܒܐܬܪܐ ܕܡܕܢܚܐ ܩܬܘܠܝܩܐ
ܘܦܛܪܝܪܟܐ ܚܕ ܐܝܟܢ. ܐܠܐ ܠܘ ܗܟܢܐ ܐܫܠܡܘ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܡܕ̈ܢܚܝܐ. ܐܠܐ ܦܪܫܘ. ܐܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܦܫܝܛܐ
ܐܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܕܡܛܪܦܘܠܝܛܐ. ܐܘ ܐܦܣܩܘܦܐ
5 ܩܬܘܠܝܩܐ ܐܘ ܐܦܣܩܘܦܐ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܗܢܐ ܩܢܘܢܐ
ܪܕܐ ܒܟܠܗܝܢ ܦܢܝ̈ܬܐ. ܘܐܦ ܒܡܕܢܚܐ. ܒܪܘܡܐ ܠܒܢܘܗܝ
ܕܬܐܕܘܣܝܘܣ ܡܠܟܐ ܪܒܐ. ܒܝܘ̈ܡܝ ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܪܟܕܝܘܣ
ܘܐܘܢܪܝܘܣ ܘܢܘܚ ܕܐܪܟܕܝܘܣ ܘܫܪܒܐ ܕܡܠ̈ܟܘܬܐ ܠܬܐܕܘܣܝܘܣ
ܢܣܛܘܪܝܣ ܕܠܐ ܢܒܗܘܢ. ܘܐܫܬܪܝ ܠܐܦܣܩܘܦܐ. ܗܪܝܡ
10 ܐܒܒܘܢܝ̈ ܒܕܝܢܐ ܠܢܫܘܬܗ ܕܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ
ܒܝܘܡܘ. ܐܝܟ ܕܐܢܐ ܕܢܐܡ. ܘܠܣܛܪ ܫܒܩܬܗ ܒܗ̇ ܕܦܠܛܐ.
ܘܠܐ ܡܫܠܡ ܠܡܪܘܬܗ. ܒܕܪܟ ܕܝܢ ܡܕܝܡ. ܗ̇ܘ
ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܦܛܪܝܪܟܐ. ܗܢܐ ܕܣܠܩ ⸢ܩܬܘܠܝܩܐ[1]
ܐܬܥܒܕ. ܘܡܢ ܬܡܢ ܫܘܠܛܢܗ ܕܒܬܦܠܝܣ. ܘܐܦ ܠܗ
15 ܠܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܒܬܟܣܝ ܗ̇ܘܐ ܡܕܒܪܢܗ. ܒܪ
ܕܝܢ ܐܟܚܕ ܦܛܪܝܪܟܐ ܕܐܢܛܝܘܟܝ ܘܐܘܪܫܠܡ ܠܡܛܪܦܘܠܝܣ.
ܒܩܘܪܝܣܐ ܕܣܠܩ ܩܬܘܠܝܩܐ ܐܬܥܒܕ, ܗ̇ܘܐ ܗܘܐ ܕܪܝܫܘܬ
ܐܪܒܥܐ. ܘܗܪܝܡ ܐܠܟܣܢܕܪܝܐ ܒܪܘܡܐ ܠܢܘܚ ܕܐܢܛܝܘܟܝ.
ܘܠܩܘܪܝܠܘܣ. ܘܠܣܝܠܒܣܛܪܘܣ ܕܪܗܘܡܝܐ. ܘܡܟܬܒܢ
20 ܕܐܦܣܩܘܦܘܣ. ܘܠܒܠ ܕܗ̇ܘܐ ܒܡܓܗܘܢ ܒܗ̇ܘ ܒܢܘܫܐ
ܡܪܢܝܐ ܘܡܬܠܠܐ. ܘܡܛܠ ܕܦܫܝܛ ܡܕܢܚܐ ܕܠܐ
ܦܛܪܝܪܟܐ. ܘܠܐ ܦܐܝܐ ܕܬܗܘܐ ܬܕܒܘܪܬܐ ܕܠܐ ܪܫܐ
ܪܒܐ. ܐܬܚܫܒܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܠܗ ܠܩܬܘܠܝܩܐ ⸢ܢܥܒܕܘܢ
ܦܛܪܝܪܟܐ. ܒܪ ܫܒܥܐ ܒܠܚܘܕ, ܫܒܥܐ ܕܩܬܘܠܝܩܐ[2] ܒܗ̇
25 ܕܝܢ ܒܢܘܫܐ ܡܕܢܚܝܐ ܘܡܕܢܚܐ ܡܛܠ ܗܢܐ ܫܒܥܐ.
ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܐܘܣܦܘ ܠܗ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܕܝܢܘ
ܕܠܐ ܦܐܝܐ ܠܬܘܕܝܬܢ ܕܠܐ ܦܛܪܝܪܟܘܬܐ ܬܗܘܐ.
ܘܕܠܐ ܢܕܒܪܘ ܐܚܪܢ ܦܛܪܝܪܟܐ ܐܠܐ ܗ̤ܘ. ܕܠܐ
ܢܬܪܥܘܢ ܘܡܢ ܢܦܫܗܘܢ ܢܥܒܕܘܢ ܪܫܐ. ܐܠܐ ܐܝܟ

[1] S ܣܘ̄: : i. e. ܣܘܟܪܐ(?). — [2] A om.

ܒܬܘܡܬܐ ܘܫܪܝ ܒܫܒܬܐ. ܗܘܝܢ ܫܪܝ ܘܙܘܙ ܕܪ̈ܓܠܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܫܡܠܝ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܪ ܩܝܪܐ ܦܓܪܗ
ܘܕܒܪܗ ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܗܘܐ ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܪ ܐܡܪ
ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ، ܫܠܡܐ ܫܒܘܩܐ ܠܟܘܢ. ܫܠܡܐ ܕܝܠܝ
ܝܗܒܢܐ ܠܟܘܢ. ܗܘܐ ܒܬܪ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܪ ܐܡܪ
ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܒܨܠܘܬܐ: ܕܐܒܐ ܩܕܝܫ ܐܢܘܢ ܒܫܪܪܟ.
ܕܒܝܬܟܘܢ ܗܠܝܢ ܬܪܝܢ ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܠܐ ܡܫܒܚܐ ܒܬܫܡܫܬܗܝܢ.
ܒܦܘܩܕܢܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܠܫܘܪ. ܗܘܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܒܪ
ܦܠܚ ܒܝܬ ܡܪܢܐ. ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܘܐܡܪ
ܠܗܘܢ. ܐܬܝܗܒ ܠܝ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ.
ܘܒܪ ܢܦܫ ܒܗܘܢ ܒܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܘܐܡܪ: ܕܩܒܠܘ ܪܘܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ. ܐܢ ܬܫܒܩܘܢ ܚܛܗ̈ܐ ܠܐܢܫ ܢܫܬܒܩܘܢ
ܠܗ ܘܕܫܪܟܐ. ܗܘܐ ܒܡܛܪܦܘܠܝܛܐ ܒܪ ܐܬܝܗ، ܟܠ
ܢܟܐ ܕܛܒܝܢܘܣ ܘܐܡܪ ܠܟܐܦܐ. ܪܥܝ ܠܝ ܐܡܪ̈ܝ، ܘܚܪ̈ܝܢ
ܘܢܩܘܬ. ܗܘܐ ܡܬܬܠܝܡܐ ܒܪ ܐܪܝܟ ܐܝܕܘ̈ܗܝ ܘܒܪܟ
ܠܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ ܘܐܬܦܪܫ ܡܢܗܘܢ ܘܣܠܩ ܠܫܡܝܐ. ܗܘܐ
ܦܛܪܝܪܟܐ ܒܪ ܫܕܪ ܪܘܚܗ ܠܫܠܝܚܘ̈ܗܝ ܒܥܠܝܬܐ.
ܕܒܝܬܟܘܢ ܕܪ̈ܓܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܝܬ ܕܒܩܘ ܒܝܬ ܡܪܢܐ.
ܘܢܩܒܠ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ. ܒܪܘܬܐ
ܒܫܡܫܢܘܬܐ ܒܝܘܡܝܢ ܒܒܪܝܬܐ. ܘܐܦ ܒܬܫܡܫܬܐ[1]
ܐܝܕܘܗܝ ܘܡܫܬܠܛܝܢ. ܒܗ̇، ܕܡܫܡܠܝܢ ܕܘܒܪ ܡܫܝܚܐ
ܒܪ ܦܠܚ ܒܝܬ ܡܪܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܐܫܬܠܛ ܒܕܡܟܐ[2]
ܦܠܚ ܒܝܬ ܡܪܢܐ. ܐܟܪ̈ܝܐ ܒܝܬ ܢܟܐ ܘܬܠܡܝܕ̈ܐ. ܗܟܢܐ
ܐܦ ܟܠܗܘܢ ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܡܬܕܒܠܝܢ ܒܒܪܝܬܐ ܒܝܬ ܡܪܢ
ܡܢܟܠܬܗ. ܠܝܬ ܠܗܘܢ ܐܝܟܢܐ ܕܡܪܘܬܐ. ܘܐܦܢ
ܒܡܪܫ ܡܫܝܚܐ ܒܒܪܝܐ ܘܦܓܪܐ ܘܕܡܐ. ܐܠܐ ܕܢܐܡܘܪ
ܘܕܢܫܪܐ ܘܕܡܘܪܝܢ ܒܪܘܚܢܝܐ ܠܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܐܦܠܐ
ܕܢܗܒ ܣܘܓܪܐ ܘܢܬܒ ܟܠ ܒܡܘܪܝܢܐ. ܒܗ̇، ܕܒܪ̈ܢܫ
ܒܪܒܠ ܐܡܪ ܕܠܝܬ ܠܗ ܐܝܟܐ ܕܢܫܡܫܘܢ ܪܫܗ. ܒܢܘܡ

[1] S ܒܫܡܫܬܐ (sic). — [2] S add. ܕܠܐ.

ܕܕܪܫܐ. ⌜ܛܟܣܐ ܕܒܝܬܐ ܕܝܢ[1] ܡܫܬܡܫܝܢ ܐܝܟ.
ܐܒܕܢܐ ܕܟܠܦ ܠܝ ⌜ܗܘܝܐ[2] ܘܒܬܪܗ ܣܓܝܐܐ
ܕܐܘܟܠܝܘܢ. ܗܢܘܢ ܛܟܣܐ ܕܫܡܠܝ ܡܢܢ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܐܡܪܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܟܕ ܓܡܪ ܒܡܕܒܪܐ
ܕܐܬܡܕܒܪܢܝܬ ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܟܕ ܫܕܪ ܪܘܚܐ ܠܫܠܝ̈ܚܐ. 5
ܕܟܕ ܛܠܘܢ ܗܘܐ ܒܒܢܝܐ. ܟܕ ܓܡܪ ܡܢ ܢܘܚܝܢ. ܘܐܦ
ܚܝܢ ܒܕܡܘܬܗ ܡܥܡܕܝܢ ܘܡܬܝܠܕܝܢ ܡܢ ܡ̈ܝܐ ܘܪܘܚܐ.
ܗܘܐ ܡܪܘܢܐ ܟܕ ܢܦܩ ܣܦܪܐ ܒܟܢܘܫܬܐ ܘܡܕܪܐ
ܪܘܚܗ ܕܡܪܝܐ ܥܠܝ ܘܕܫܪܒܐ. ܗܘܐ ܗܘܦܟܢܝܐ ܟܕ
ܟܕܓܪ ܠܗ ܦܓܠܐ ܡܢ ܚܠܠܐ. ܘܐܦ ܠܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ 10
ܕܪܚܡܝܢ ܒܗܘܒܠܐ ܘܡܘܟܝܢ. ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܟܕ ܡܒܝܐ
ܣܒܘܢܐ ܒܚܝ̈ܠܘܗܝ. ܘܐܡܪܬ ܡܢܝܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܐܫܝܚ
ܓ̈ܠܠܐ ܕܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ. ܕܟܕ ܥܠܘܢ ܗܘܢ ܬܠܬܐ ܛܟܣܐ.
ܟܕ ܚܬܝܬܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܫܡܫ ܐܝܟ. ܘܠܐ ܒܕܒܝܠ
ܐܚܠ ܫܒܬܐ ܒܕܡܐ ܠܫܡܫܘܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ. ܘܐܦ ܓܡܪ 15
ܗ̇ܘ ܒܪܘܚܐ. ⌜ܐܠܐ ܘܠܐ[3] ܐܝܟ ܓܡܪ ܒܡܒܪܐ ܕܪܘܚܐ
ܐܒܘܗܝ. ܐܠܐ ܟܕ ܢܚܬܬ ܪܘܚܐ. ⌜ܓܠܠ[4] ⌜ܡܪܘܢܐ
ܕܝܢ ܘܗܘܦܟܢܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ[5]. ܟܕ ܠܐ ܒܕܒܝܠ ܐܚܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܕܡ ܫܒܬܐ. ܘܐܦ ܐܬܬ̈ܐ ܣܟܪ ܗܘܐ.
⌜ܐܠܐ[6] ܠܗܘܬ ܒܢ̈ܬܐ ܕܐܒܘܗ ܡܢ ܒܝܬ ܢܣܪܠ ܐܟܪ 20
ܗܘܐ ܕܐܫܬܕܪܬ. ܘܠܐ ܐܬܘܪܬܐ ܓܒܪܐ ܘܠܐ ܢܫ̈ܐ.
ܐܠܐ ܫܒܬܐ ܢܛܪ ܗܘܐ ܘܕܒ̈ܢܝܐ ܡܗܝܪ ܗܘܐ
ܘܦܩܝܕܐ ܡܒܘܣܝܐ ܐܟܠ ܗܘܐ. ܘܟܕ ܢܬܪ ܗܘܐ ܕܒܬܪܝܢ
ܫܬܠ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܢܛܪܗ̇ ܠܗܕܐ. ܒܗ̇ ܕܬܫܡܫܬܐ
ܚܬܝܬܘܬܐ ܒܒܕܘܬܐ ܡܒܪܙܐ ܗܘܬ. ܘܒܝܕ ܒܢ̈ܒܐ 25
ܐܫܬܡܠܝܬ. ܠܐ ܓܒܪܗ̇ ܗ̇ܘ ܐܠܐ ⌜ܠܗ̇[7] ܠܚܬܝܬܘܬܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܓܒܪ ܘܡܪܒ ܕܒܢ̈ܝܐ ܟܕ ܠܐ ܣܝܡ
ܗܘܐ. ⌜ܗܒܢܐ[8] ܘܐܦ ܗܠܝܢ ܫܡܠܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܠܝ

[1] A : ܛܟܣܐ ܕܝܢ ܕܒܒܝܬܐ. — [2] S ܗܘܢܐ — [3] A ܘܐܠܐ ܠܐ. — [4] Codd. ܓܠ. — [5] S in plur. — [6] S ܕܐܠܐ. — [7] S ܠܗܘ. — [8] S ܘܗܢܐ.

ܒܛܘܪܐ ܕܪܝܫܗ ܒܗܢܐ. ܐܒܒܐ ܕܒܠܒܗ ܠܒܘܫܐ
ܐܕܒܒܐ ܚܕ ܠܘܫܒܐ ܒܡܫܝܚܐ ܐܬܝܬܝܗܘܢ. ܕܐܝܬ
ܒܗ ܗܕܡܐ ܣܓܝܐܐ ܕܓܢܐ. ܘܗܕܡܐ ܦܪܝܫܐ
ܠܐܝܩܪܐ. ܪ̈ܘܚܐ ܕܝܢ ܘܬܓܡ̈ܐ ܒܠܒ̈ܐ. ܒܗ̇ ܕܒܪ
ܒܠܒܘܢ ܪ̈ܘܚܐ ܐܝܟ ܬܠܬ ܒܪ̈ܬܐ ܡܬܐܡܪܝܢ. 5
ܘܥܠ ܒܪ̈ܬܐ ܬܠܬܐ ܬܓܡ̈ܐ. ܘܥܠ ܬܓܡܐ ܦܬ̈ܓܡܐ.
ܐܬܝܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܒܐܝܬܝܐ ܐܬܐܡܪܘ ܦܬ̈ܓܡܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܘܡܦܩ̈ܢܘܬܐ ܘܦܘܪ̈ܩܐ. ܒܪܘܐ ܪܘܝܐ ܕܗܘܬ
ܢܗܘܐ. ܫܘܒܚܐ ܕܒܒܐ ܕܗܘܬ[1] ܐܒܪܗܡ. ܒܡܬܘܒܐ
ܕܒܒܐ ܘܡܐܡܪܐ ܕܢܒ̈ܐ. ܫܘܒܒ̈ܐ ܘܒܒ̈ܐ ܕܡܓܪ̈ܢܐ. 10
ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܐܡܪ ܠܗܘܒܠ ܡܫܫܐ: ܡܘܫܐ ܠܗܢܐ.
ܒܗܢܐ ܕܗܘܬ ܢܘܪܐ ܕܒܗܝܢܐ. ܘܦܬܓܡ̈ܘܗܝ ܕܒܪܢܐ
ܕܡܦܪܫ. ܘܐܦ ܢܒܝܐ ܒܪܘܚ ܐܡܪ. ܕܒܗܢܐ ܡܠܐܟܗ
ܗ̣ܘ ܕܡܪܢܐ ܘܡܫܘܡܫܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܫܐܠܝܢ ܡܢ ܦܘܡܗ.

ܪܫܐ ܕܫܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ 15

ܡܒܝܢܐ ܡܡܠܠ ܕܪ̈ܓܠܐ ܗܢܘܢ ܕܒܒܬܐ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܒܝܢ
ܦܬܓܡ̈ܐ ܘܒܒܐ ܠܦܘܪܫܐ. ܘܐܦ ܠܡܬܒܪ̈ܐ. ܘܠܡܒܝܢܐ
ܗܡ ܐܬܦܬܚܘ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܀

ܡܦܠܠ ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܒܒܬܐ ܦܬ̈ܓܡܬܐ ܡܠܠܘ ܐܝܢܝ ⌜ܒܝܢ[2]
ܠܒܢ̈ܝ ܐܠܗܐ. ܡܢܗܘܢ ܕܝܢ. ܕܗܘܬ ܬܫܒܝܚܬܐ ⌜ܬܓܡ̈ܐ[3] 20
ܕܡ̈ܠܐܟܐ ܡܡܠܠܝܢ. ܒܗ ܦܢܝܢ ܒܝܚܐ ܒܒܬܐ
ܬܬܝܬܐ. ܡܪ̈ܘܢܐ ܘܡܦܪ̈ܫܢܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܒܒܬܐ ܕܝܢ
ܡܓܝܬܐ ܡܫܝ̈ܚܐ ܘܦܪ̈ܕܘܦܐ ܘܒܘܪ ܐܦܣܘ̈ܦܐ.
ܒܒܬܐ ܕܝܢ ܒܠܝܬܐ. ܐܦ̈ܣܩܘܦܐ ܘܡܝܬܦܪ̈ܦܠܝܛܐ.
ܘܡܬܦ̈ܠܝܛܐ. ܦܬ̈ܓܡܐ ܕܝܢ ܡܦܠܠ ⌜ܕܠܐ[4] ܐܫܒܚܘ 25
ܒܬܓܡ̈ܐ ܚܬܪ ܒܝܢ ܗܢܘܢ. ܒܫܬܘܬܐ ܒܒܪܘ ܐܝܟ.
ܐܠܐ ܚܝ ܐܝܟ. ܢܐܡܪ ܢܫܡܐ ܬܪܝܢܐ ܕܡܠܬܐ:
ܕܡܦܠܠ ܡܢܐ ܐܬܦܬܚܘ. ܘܗܒܝܢ ܢܦܘܩ ܒܒܒܬܐ

[1] S add. ܒܒܐ; pro ܫܘܒ (?). — [2] A om. — [3] S om. — [4] S om.

ܐܝܢ. ܕܝܬܒ ܒܒܒܐ ܘܡܬܢܚ ܢܟܐ. ܕܡܒܒܒܗ ܕܝܣܪܝܠ
ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܒܥܡܐ ܕܒܡܨܪܝܢ. ܕܒܡܫܝܚܘܬܐ ܐܬܒ̈ܝܢ
ܘܠܦܢܐ. ܒܗ̇ ܕܒܫܘܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܓܠܐ ܒܢ̈ܝ
ܢܦܝܠ ܘܐܫܬܥܒܕܘ ܠܡܨܪ̈ܝܐ. ܕܗܒܢܐ ܡܚܬܪܝܢ ܡܠܝܠ.
ܘܗܘ ܒܡܬܪܐ ܕܐܫܬܥܒܕܘ ܒܗ ܙܒܢܐ ܕܗܘܘ ܒܡܨܪ̈ܝܢ.
ܕܡܐܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܩܒܠ ܒܗܢܐ ܒܗ ܐܬܐ ܕܝܢ ܡܢܟ
ܒܒܒܐ. ܠܦܘܬ ܚܘܒܐ ܕܒܢܝܐ ܒܡܫܚܐ ܡܥܒܕܝܬ: ܦܫܝܛܐ
ܕܒܬܓܘܠܐ ܒܗ ܢܘܪܐ ܘܦܫܝܛܐ ܠܐ ܢܦܩ. ܕܐܡܪ
ܒܫܒܝܢܐ ܢܦܩܢ ܠܓܠܘܬܐ. ܒܠܠܬܐ ܕܐܡܪ ܒܡܫܐ.
ܐܣܛܠܐ ܐܚܝܐ ܚܘܝܐ ܗܢܐ ܪܒܐ ܘܕܚܝܠܐ. ܒܣܛܠ
ܒܢܐ ܠܐ ܢܦܩ ܦܫܝܐ. ܓܠܘܬܐ ܕܒܓܠܐ ܒܗܢܐ. ܕܗܒܬ
ܒܒܠܠܐ ܕܐܬܒܠܠ ܥܡ ܒܡܫܐ. ܕܐܢܐ ܐܢܐ ܐܠܗܗ
ܕܐܒܪܗܡ ܘܕܐܝܣܚܩ ܘܕܝܥܩܘܒ. ܘܗܒܢܐ ܥܒܕܒܐ ܗܢܝܐ
ܠܦܪܥܐ. ܒܝܕ ܢ̈ܒܝܘܬܐ ܪܫܡ ܓܘܒܝܐ ܢܫܘܒܝܗܒ
ܒܫܝܢܘܬܗ. ܕܝܢ ܫܘܪ ܒܠܒܒܐ. ܘܒܒܒܐ ܠܢܒܝܗ
ܕܓܘܒܝܐ ܒܡܫܐ. ܒܗ̇ ܕܒܗ ܦܫܩ ܗܘܐ ܠܗ ܕܢܙܝ
ܒܗ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܒܒܐ ܕܢܒܒܗ ܫܘܠܒܐ ܠܢܠܒܐ
ܗܢܐ. ܘܫܘܪܝܐ ܠܗ̇ܘ ܕܒܬܝܗ. ܘܒܫܠܒܐ ܕܠܐ ܙܒܢܐ
ܢܒܬܪ. ܒܢܝܗ ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܕܙܒܢܐ ܫܪ̈ܝ ܒܬܫܒܝܢܬܗ.
ܘܐܒܠ ܒܬܪ ܫܘܪ̈ܝ ܙܒܢܐ ܒܬܪܐ. ܒܗ ܒܣܛܠܦܘ ܒܗܢܐ
ܒܓܠܒܗ ܕܐܠܗܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫܝܬܐ ܕܒܝܢ ܓܠܝܦ
ܒܫܢܝܐ. ܒܡ̈ܫܒܫܢܐ ܘܗܦ̈ܟܢܘܬܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܕܚ̈ܝܠܐ.
ܒܒܒܐ ܒܠܗ ܓܢܣܐ ܐܕܡܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܝܒ ܡܫܝܫܐ
ܐܘ ܒܗܢܐ ܒܬܐܡܪ ܘܐܦܠ ܫܓܝ̈ܐܝܢ. ܒܡ̈ܫܒܫܢܐ
ܘܗ̈ܦܟܢܘܬܐ ܘܡܪ̈ܘܕܐ ܫܓܝ̈ܐܐ ܒܫܒܝܗ ܘܐܦܠ ܚܕ
ܐܬܝܗܘܢ. ܒܒܒܐ ܕܝܢ ܘܐܦܠ ܚܕ ܦܪ̈ܘܦܐ ܐܬܝܗܘܢ،
ܒܢܫܝܐ ܫܓܝ̈ܐܐ ܦ̇ܪܐ. ܒܗ̇ ܕܒܫܢܝܐ ܚܕ ܐܬܝܗܘܢ.
ܘܪܫܗ ܕܓܘܫܒܗ̇ ܕܒܒܬܐ. ܓܘܫܒܐ ܒܚܢ̈ܘܬܐ
ܫܓܝ̈ܐܬܐ ܐܝܬ ܒܗ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܘܪ̈ܓܠܐ ܘܫ̈ܒܐ ܘܠܫܢܐ
ܘܐܕ̈ܢܐ. ܘܫܪܒܐ ܕܗܕ̈ܡܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܕܒܠܗܘܢ ܚܕ ܦܓܪܐ
ܡܬܒܢܝܢ ܒܥܡ ܪܫܐ ܕܒܠܗܘܢ. ܘܗܒܢܐ ܚܕ ܒܒܒܐ

ܢܘܚ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܢܐ ܕܐܫܬܒܚ ܬܡܝܡ ܒܕܪܗ. ܡܒܚܝܪܐ
ܕܐܦܝ̈ܬܐ ܢܘܚܐ. ܘܟܕ ܐܬܦܩܕ ܢܘܚ ܕܢܥܒܕ ܩܒܘܬܐ.
ܐܚܪܝܢ ܕܝܢ ܕܠܐܝܠܝܢ ܕܦܠܚܝܢ ܗ̤ܘܘ ܒܥܡܗ. ܒܐܒܢܐ
ܕܠܚܟܐ ܐܘ ܕܣܘܚܪܢܐ ܒܡܠܐ ܡܒܥܫ ܗ̤ܘܐ ܠܗܘܢ.
5 ܘܐܝܟ ܕܐܡܪ̈ܝܢ ܕܣܘܣܝܐ ܫܦܠ ܗ̤ܘܐ ܘܡܒܝܢܐ. ܕܢܘܕܥ
ܐܝܟܢ ܕܡ̈ܠܐ ܠܗܘܢ. ܐܘ ܠܡܫܒܚܬܐ ܐܘ ܠܚܝܘܬܐ.
ܘܟܕ ܦܫܐ ܗ̤ܘܐ. ܒܠܗܘܢ ܒܢܝ ܒܝܬܗ ܡܡܠܠܝܢ ܗ̤ܘܘ
ܠܡܠܘ̈ܗܝ ܘܡܬܛܦܣܝܢ. ܒܢܝ ܩܐܝܢ ܡܪܘܕܐ. ܠܥܘܠܐ
ܐܫܕܝܢ ܗ̤ܘܘ ܒܡܠܘ̈ܗܝ. ܘܡܗܠܝܢ ܗ̤ܘܘ ܒܗ. ܐܒܕܝܢ
10 ܕܒܠܐ ܢܕܚܬܐ ܦܬܪ ܗܠܝܢ. ܗܒܢܐ ܘܒܡܠܗ ܕܒܪܘܝܐ
ܢܗܘܪ̈ܐ ܘܢ̈ܦܩܐ ܡܬܬܦܝܪܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ. ܒܬ̈ܫܒܚܢܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܘܫܪܝܢ ܘܡܬܒܬܪܝܢ. ܡܒܢܐ ܕܝܢ. ܡܬܬܦܝܣ
ܒܡܠܐ ܠܡܬܒܥܝܘ ܠܒܪܬܐ. ܘܡܢܐ ܕܒܠܗ. ܦܩܕ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܒܢܝܐ ܬܒܥܘ[1] ܘܫܠܘ. ܘܢܦܩ ܢ̈ܫܐ ܐܚܪ̈ܢ.
15 ܐܚܪ̈ܝܢ. ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܢ̈ܫܐ ܩܠܝܠ. ܘܟܕ ܩܪܒܝܢ. ܡܦܩܬܐ
ܕܥܒܕܐ ܓܝܪ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܠܒܪܬܐ ܒܡܠܗ ܕܒܪܘܝܐ.
ܡܬܦܣܝܢܘܬܐ ܕܐܒܪܗܡ ܠܦܘܩܕܢܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܡܪ
ܠܗ. ܙܠ ܠܟ ܡܢ ܐܪܥܟ ܘܡܢ ܒܝܬ ܐܒܘܟ ܠܐܪܥܐ
ܕܐܚܘܝܟ. ܢܦܩ ܕܝܢ ܡܢ ܐܒܪܗܡ ܡܢ ܐܪܥܗܘܢ ܘܡܢ
20 ܒܝ̈ܬܗܘܢ ܘܐܙܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܒܝܬ ܡܘܪܫܐ ܕܝܠܗ
ܠܗ ܡܪܝܐ. ܕܐܙܠܝܢ ܕܝܢ ܠܗܝܟܠܐ. ܒܬܠܬܗ ܕܐܒܪܗܡ
ܠܐܪܥܐ ܕܡܠܟܝܐ. ܕܦܩܕ ܡܫܡܫܢܐ. ܠܒܢܝܐ ܕܬܒܥܘ.
ܡܠܐܟܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܡܪ ܠܐܒܪܗܡ ܕܡܕܒܪ ܬܕܒܪ
ܕܒܥܘܪܐ ܢܘܗܪܐ ܙܪܥܟ ܒܐܪܥܐ ܕܠܐ ܕܝܠܗ. ܘܢܦܠܚܘܢ
25 ܐܢܘܢ ܘܢܫܥܒܕܘܢ ܐܢܘܢ ܐܪܒܥܡܐܐ ܫܢܝܢ. ܘܕܐܡܪ ܠܢ̈ܫܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܐܡܪ̈ܝܢ. ܙܪܥܐ ܐܠܗܝܐ ܕܦܩܕ ܠܡܦܪ̈ܢܐ
ܕܢܫܥܒܕܘܢ ܠܡܨܪܝܢ. ܘܐܡܒܝܐ ܕܬܠܡܝܕܐ ܢܫܝܐ ܫܒܩ
ܘܠܡܗܬܗ ܕܒܡܐ ܡܫܬܠܛܝܢ: ܗܒܢܐ ܐܝܟ ܕܠܡܗܝܡ
ܙܪܥܗ ܕܐܒܪܗܡ ܐܬܦܩܕܘ ܠܡܦܪ̈ܢܐ[2] ܕܢܫܥܒܕܘܢ

[1] S ܬܒܥܘܢ. — [2] A ܘܡܦܪ̈ܢܐ.

ܕܐܬܒܪ، ܕܕܠܐ ܡܬܠܬܐ ܗ̇ܘ. ܘܠܝܬ ܢܦܫܐ ܒܒܪܝܬܗ
ܘܠܐ ܢܕܒ ܘܠܐ ܡܫܬܟܠ ܠܒܪܘܝܗ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܠܨ
ܡܠܟܝܢ ܘܡܫܬܟܠܝܢ ܠܒܪܘܝܗܘܢ. ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܠܗܠܝܢ
ܐܬܦܪܫܘ. ܒܗ ܡܢܗܘܢ ܢܗܝܪ̈ܐ ܠܗܠܝܢ ܡܕܒܪܝܢ
5 ܘܡܢܗܘܢ ܙܘܥܐ. ܡܢܗܘܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܐܪ
ܘܕܐܣܛܘ̈ܟܣܐ ܡܫܡ̈ܫܢܝܗܘܢ ܡܕܒܪܝܢ. ܘܪܘܚ ܕܕܡ
ܕܕܠܐ ܢܕܒܬܐ ܥܒܪ ܒܪܘܚܐ ܩܠܝܠ. ܕܗܘܐ ⌜ܒܠ ܕܒܪܐ[1]
ܡܠܝܠܐ ܦܘܡܗ ܕܢܫܡܫ ܠܠܐ ܡܠܬܠܐ ܘܕܠܐ ⌜ܡܠܬܐ[2].
ܘܐܝܟ ܗܘ̇ܐ ܕܝܢ ܡܕܡܝܢܘܢ ܬܪܒܐ ܕܢܒܥܬܐ. ܘܒܗ
10 ܠܡܒܢܐ ܡܪܟܒܝܢ ܗ̇ܘ ܒܢܗܪ̈ܐ ܘܠܐܐܪ ܒܘܒܐ
ܘܠܡܘܠܬܐ ܒܒܪܘܒܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܐܪܒܐ ܒܬܫܡܫܬܐ
ܕܒܗܝܐ ܠܗܝܢ. ܒܡܫܡܫܬܐ ܘܡܫܘܚܠܦܗܝܢ ܕܫ̈ܢܘܬܐ.
ܘܡܚܠܦ ܡܢܝܐ ܠܐ ܡܬܚܠܦܝܢ ܗܘܘ. ܒܗ ܕܝܢ ⌜ܐܬܦܠܝܓ[3]
ܡܕܡܝܢܘܢ ܒܪܬ ܡܠܐ ܕܐܬܪ̈ܐ ܕܢܒܥܘ ܐܢܫܐ
15 ܡܠܚܡ ܐܝܟ ܕܒܗܬ. ܗܢܝܢ ܐܫܬܒܠܘ ܠܒܪܝܬܐ.
ܕܠܗ̇ ܒܒܠ ܡ̈ܬܝܢܗ̇ ܬܪܥܝܬ ܐܬܬܦܠܝܓ. ܘܕܢܒܥܬܐ
ܗ̇ܘ ܘܡܠܒܐ ܒܪܘܝܐ. ܕܝܒܫ ܒܡܕܒܪܐ ܠܠܠܒܐ ܒܒܠ
ܫܘܦܢܝܢ. ܘܒܗ ܦ̇ܐܪܐ ܠܗ ܡܒܪܐ ܘܡܒܕܒܪܢܐ. ܗܒܝܐ
ܘܒܕܬܐ ܡܙܠܓܬܐ ܒܗ ܐܣܢܕܝܢ ܬܪ̈ܒܐ. ܒܗ ܕܝܢ
20 ܡܫܬܡܠܝܐ ܡܙܠܓ̈ܬܗ̇. ܒܒܣܪ ܫܡ̈ܝܢ ܕܢܘܗܪܐ. ܒܫ̈ܡܫܐ
ܕܐܬܦܪܒܘ ܠܗܬ ܒܐܕܝܐ ܒܪܝܬܗ ܕܐܕܡ ܡܬܝܘܒܐ.
ܘܐܝܕܐ ܒܐܝܕܐ ܢܣܬܝܢ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ. ܒܕܡܒܐ ܕܡܒܪܙܝܢ
ܘܒܢܐ ܕܐܬܝܗܒܝܬ ܕܝܬܩܐ ܕܢܒܡܣܐ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܫܘܪ،
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܚܪ̈ܢ ܕܝܢ ܬܘܒ. ܕܡܪܐ ܒܪܘܝܐ ܐܘ ܢܡܘܫܐ
25 ܬܠܬ ܘܒܬܝܢ. ܐܘ ܬܠܬ ܡܒܬ̈ܒܝܢ. ܕܢܐܬܘܢ ܠܬܫܡܫܬܐ.
ܗܪܒܐ ܒܪܘܝܐ ܡܪܐ. ܘܠܐ ܗܘܦܕܝܡܢܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܐ.
ܒܗ̇، ܕܒܪܘܝܐ ܠܒܢ̈ܝܫܐ. ܡܢ ܒܢ̈ܝܫܐ ܦܐܝܐ ܕܢܩܘܡ.
ܘܡܠܐܟ̈ܐ ܒܒܣܝܐ ܐܝܬܝܢ ܠܗܬ ܒܪܘܝܐ. ܘܗ̇ܘ ܠܠܝܐܝܬ
ܡܘܕܒ ܡܕܡ ܕܐܬܡܠܠ ܒܒܗ. ܘܗܝܐ ܒܪܘܝܐ ܕܗܘܒܬ

[1] S ܒܪܐ ܒܕ. — [2] A om. — [3] S ܐܬܦܠܓܬ.

ܡܫܡܠܝܢ ܓܝܪ ܡܕܒ̈ܪܢܐ. ܢܦܩܝܢ ܕܫܘܒ̈ܚܐ ܕܠܒܪ
ܢܦܫܗܘܢ: ܒܡܫ̈ܬܝܐ ܘܬ̈ܪܒܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܒܪ
ܠܡܦܪ̈ܬܐ ܕܡܒܠܐ ܓܝܪ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܒܫܡܠܝܢ. ܡܘܕܐ
ܕܝܢ. ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܒܕܘܒܪܬ ܡܠܐܟ̈ܐ ܡܫܬܪ̈ܝܢܐ ܠܘܬ
5 ܒܢ̈ܝܫܐ ܒܛ̈ܠܢܝܐ ܡܢܗܝܢ. ܒܥ̈ܠܡܐ ܢܕܒܝܢ ܠܡܫܪܐ.
ܘܦܘܪ̈ܫܢܐ ܐܠܗ̈ܝܐ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܒܡܬܝܒܘܬܗ ܕܒܪܬܐ.
ܕܡܬܦܠܣܐ ܫܘܪ ܡܬܝܒܘܬܗ ܕܥܠܡܐ. ܠܘܬ ܬܠܬܝܢ
ܒܡܠܬܐ ܠܒܪܝܬܐ ܬܫܬܥܝܬܐ. ⸢ܕܡܫܡܠܝܐ[1] ܘܕܒܬܪܗ
ܡܘܕܐ. ܡܛܠ ܕܗܠܝܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܐܬܒܪܬ. ܫܘܒ̈ܚܐ
10 ܕܐܫܬܡܠܝܘ ܐܬܡܗܝܡܢܘ. ܘܕܘܒܪܐ ܕܠܘܬ ܒܢ̈ܝܢܫܐ
ܡܬܦܩܕ ܓܝܪ ܐܠܗܐ. ܘܡܛܠ ܕܒܕܒܝܠ ܐܝܟ ܠܬܘܗܝ.
ܒܐܢܫܘܬ ܘܐܦܠܐ ܡܘܕܐ ܐܬܒܨܪ ܐܢܘܢ. ܡܢܐ ܕܝܢ
ܗܢܘܢ. ܐܬܝܢ ܒܦܠܓܗ ܕܢܘܡܐ. ܒܪ ܐܢܫܝܢ ܬܪ̈ܒܐ
ܒܕܒܝܠ. ܘܡܬܓܒܠܝܢ ܠܒܪܬܐ. ܬܪ̈ܒܐ ܠܟܢ ܕܐܢܫܝܢ.
15 ܒܗ̇ ܕܒܪ ܚܙܐ ܗܘܘ ܪ̈ܘܚܐ ܒܡܬܝܒܘܬܗ ܕܥܠܡܐ. ܘܒܠ
ܢܡܟܐ ܚܪ ܬܘܡܢܐ ܒܬܦܪܫ ܗܘܐ. ܘܗܝܢ ܒܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܕܠܗ ܗܘܝܢ ܗܘܘ ܠܐ ܠܟܢ ܢܕܒܝܢ ܗܘܘ ܒܢܐ ܗ̇ܘ ܚܙܬܐ.
ܘܐܢܫܝܢ ܗܘܘ ܬܪ̈ܒܐ ܕܢܒܥܬܐ ܡܕܒܪܝܢܘܢ. ܒܕܒܪܐ
ܕܐܝܟ ܒܝܠܕܗ ܕܐܠܗܐ ܘܕܡܘܬܗ ܐܬܒܪܝ. ܘܐܬܦܩܕ
20 ܕܢܥܠܛ ܒܥܠܡܝܢ ܕܗܢܘܢ ܐܢܬܘܢ ܒܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܥܠܡܝܢ.
ܘܒܗ ܕܒܐܢܫܘܬ ܐܬܒܪܝ. ܗܢܐ ܒܠ. ܒܪ ܐܢܫ ܕܗܢܝܢ
ܠܕܘܒܪܐ ܕܒܗܝܢ ܐܬܒܪܝ. ܒܗܢܐ ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ
ܢ̇ܡܘܣܐ ܗܢܐ ܘܒܡ̈ܒܒܐ. ܕܡܫܠܛ ܓܝܪ ܕܢܗܘܘܢ
ܒܡܫ̈ܡܫܢܘܗܝ. ܠܐ ܒܢܘ ܒܕܒܪ ܐܢܫܝܢ. ܐܘ ⸢ܒܒܢܘ
25 ܕܡܫܬܡܠܝܢ[2] ܗܘܘ ܒܒܘܢܝܐ ܕܡ̈ܠܐ ܘܢܘܗܪܐ ܐܫܝܪܐ.
ܒܪ ܗܢܘܢ ܠܐ ܡܫܬܡܫܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܐܘ ܒܗܢܐ ܒܡܘܬܪ
ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܬܕܐܐ ܘܡܒܘܚܢܬܐ ܕܐܪܒܐ ܘܪ̈ܚܫܐ
ܕܒܡ̈ܠܐ ܘܦ̈ܪܚܬܐ ܘܒܢܝܢܐ. ܚܙܝܢ ܗܘܘ ܕܝܢ ܠܒܠ

[1] Sic codd.; lege ܕܡܫܡܠܝܢ (?). — [2] Sic codd.; lege : ܒܢܘ ܒܡܫܬܡܠܝܢ (?).

ܘܡܪܐ ܒܪܘܚܐ ܐܘ ܢܦܫܐ ܕܬܠܬ[1] ܘܒܬܪܬܐ ܕܡܩܪܒ[2]
ܕܡܛܠܐ ܘܒܢܝܐ ܕܬܫܡܫܬܐ. ܐܠܐ ܢܦܫܐ ܪܘܚܐ ܒܒܬܪܬܐ[3]
ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܒܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܝܘܡܐ
ܒܕܡܘܬܐ ܠܦܠܓܗ ܫܪܪܐ ܐܬܝܗܘ. ܒܗ ܦܠܓܗ ܠܡܪܢܗ
5 ܫܠܡܐ. ܘܠܫܘܒܚܐ[4] ܕܐܬܬܐ ܒܟܐ ܕܝܢܫ. ܡܫܪܪܐ[5] ܒܗ
ܫܠܡܗ ܕܝܘܡܐ. ܒܪܡܫ ܠܡܢܝܢܐ ܗܦܘܕܝܩܢܐ
ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܒܪܡܫ ܗܪܟܐ. ܒܗ ܠܝܬ ܠܐ[6] ܡܙܘܓܐ ܘܠܐ
ܡܫܝܚܐ ܘܠܐ ܒܗܢܐ. ܡܛܠ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ ܒܒܕܬܐ
ܕܗܘܬ ܡܠܐ̈ܟܐ ܐܝܟ. ܘܗܢܘܢ ܒܬܠܬܐ ܠܒܘܫܐ
10 ܡܢܗܘܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܗܘܬ ܒܕܬܐ ܒܠܝܬܐ
ܡܫܡܠܝܢ. ܗܦܘܕܝܩܢܐ ܒܡܪܟܒܬܐ. ܡܙܘܓܐ ܒܬܫܡܫܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܗܢܘܢ ܙܘܓܐ ܒܠܚܘܕ ܠܒܘܫܐ ܡܢܗܘܢ ܡܕܡ
ܡܕܒܪ. ܗܢܘܢ ܘܗܫܐ ܪܫܡ. ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܝܢ[7] ܒܕܡܘܬܐ
ܠܬܪܘܨܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܒܐܠܝܢ. ܗܦܘܕܝܩܢܐ ܒܕܡܘܬܐ
15 ܠܡܪܟܒܬ ܟܪ̈ܘܒܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܠܘܬ[8] ܕܗܘܬ ܡܢܪ̈ܬܐ.
ܕܡܬܦܫܛܐ ܢܘܗܪܗ ܕܫܡܫܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܒܡܪܟܒܬܐ.
ܡܙܘܓܐ ܕܝܢ. ܒܕܡܘܬܐ ܠܬܪܝܢ ܟܪ̈ܘܒܐ. ܘܬܘܒ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܐܝܟܢ ܕܡܬܦܫܢ ܒܫܡܫܗ ܕܒܝܬܐ. ܘܡܕܡ ܕܩ̈ܠܐ
ܢܕܚܠ ܠܡܫܡܠܝܘ ܒܗ ܬܪܒܝܬܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܡܬܬܢܝܚܝܢ
20 ܠܘܬ ܝܘܒܠܬܐ[9] ܒܕܝܠܢܐ: ܗܦܘܕܝܩܢܐ ܕܝܢ[10] ܡܛܠ ܕܟܠ
ܪܒܢܐ ܗܘܝܢ ܘܦܘܩܕܢܐ ܡܬܦܩܕܝܢ ܪܒܢܐܝܬ. ܡܙܘܓܐ
ܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܒܡܠܐ ܘܡܠܬܐ ܡܬܡܠܠ ܒܗܘܢ.
ܐܦ ܗܢܘܢ ܫܠܝܛܝܢ ܠܡܦܪܫܘ ܡܠܬܐ ܡܢ ܒܕܡܐ[11]
ܐܒܕܡܐ ܕܡܟܠܐ. ܒܗ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܐܝܟܢ ܕܒܫܡܫܐ
25 ܡܟܠܐ ܒܟܠ ܒܬܪ̈ܬܐ. ܢܦܩܝܢ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܡܫܒ̈ܚܢܐ
ܢܒܥܘܢ. ܘܐܦ ܒܪܘܚܐ ܡܬܚܫܚܘܢ ܒܗܝ ܗܦܘܕܝܩܢܐ
ܕܠܬܚܬ ܡܢܗܘܢ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܗܦܘܕܝܩܢܐ ܒܗ̇، ܕܒܪܘܚܐ

[1] S ܕܬܠܬ. — [2] S om. — [3] A ܒܒܕܝܬܐ (sic). — [4] Sic codd.; lege : ܘܐܦ ܐܝܟ ܠܫܘܒܚܐ, aut simile quid (?). — [5] S add. ܕܝܢ. — [6] Sic codd. — [7] S om. — [8] S om. — [9] S ܝܘܒܠܬܐ. — [10] S om. — [11] S om.

ܕܒܥܕܬܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܚܦܝܛܝܢ ܕܝܘ̈ܒܠܬܐ ܒܥܕ̈ܬܢܝܐ ܘܕܠܐ
ܬܗܘܐ ܒܗܘܢ ܒܣܘܬܐ ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܥܝܢ. ܘܡܬܠܝܢ
ܬܫܡܫܬܐ ܕܝܢ ܡܩܕܫܐ ܕܡܫܚܐ ܐܝܟܢܐ ܕܦܘܩܕ ܠܚܕ ܚܕ
ܡܢ ܠܘ̈ܝܐ ܕܒܢܐ ܢܒܕܪ. ܒܢ̈ܝ ܓܪܫܘܢ ܘܩܗܬ ܘܡܪܪܝ.
ܒܠܚܘܕ ܕܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܝܕܐ ܫܘܡܠܝܬܐ ܕܒܢܝܬܐ ܢܫܡܠ. ܗܕܐ
ܕܐܠܘ ܗܟܢ ܚܒܠܐ ܗܘܐ ܠܡܒܢܝܢܐ ܗܢܐ ܕܢܠܦ. ܠܘ
ܒܦܠܓܗ ܕܢܡܘܣܐ ܒܠܚܘܕ ܗܘܐ. ܘܡܒܝܢ ܕܠܐ ܢܦܠ ܕܠܐ
ܦܪܘܣ ܕܝܢ ܝܘܒܠܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ. ܐܘ ܐܢ ܐܝܬ ܒܥܕܬܐ
⌈ܕܠܐ[1] ܡܫܡܫܢܐ ⌈ܗܘܦܕܝܩܢܐ[2] ܘܝܘܒܠܬܐ ܠܐ ܐܝܬ ܒܒܥܕܐ
ܒܐܬܪܐ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܒܥܕܬܐ ܕܗܘܦܕܝܩܢܐ ܝܛ̈ܘܬܗ̇
ܘܝܘܒܠܬܗ̇ ܘܚܕܘܬܗ ܕܡܫ̈ܡܫܢܘܬܗ̇: ܘܡܕܡܝܢ ܡܛܟܣܝܢ
ܗܘܦܕܝܩܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ⌈ܢܡܘܣܐ[3] ܠܐ ܥܒܕܝܢ ܬܘܪܥܝܬ.
ܗܕ ܠܐ ܐܪܒܥܘ ܕܦܘܩܕܢܐ ܗܢܐ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܫܒܝܚܘܬܐ
ܘܕܘܒܪ̈ܝ ܕܒܠܒܒܐ ܪܒܐ ܠܗ. ܕܒܥܕܬܐ ܢܬܦܠܓܘܢ.
ܘܠܘ ܥܠ ܝܘܒܠܬܐ ܕܐܝܕܢܐ ܢܬܦܠܓܘܢ. ܐܠܐ ܘܐܝܟܢܐ
ܗܘܐ ܕܐܡܪܝܢ ܫܪܪܐ. ܗܘ̇ ܕܐܒܒܬ ܠܗ ܥܠ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ. ܠܒܢܝܐ ܥܠ ܠܫܡܐ ܘܫܡܪܐ ܠܐ ܐܠܝܨ
ܠܗ. ܕܢܫܘܡ ܘܢܘܕܥ ܕܐܝܕܢܐ ܢܬܐܦܐ ܠܫܡܐ ܘܐܝܕܢܐ
ܢܬܒܝܠ ܠܫܡܪܐ. ܗܘ̇ ܕܐܦܢ ܕܢܬܪ ܬܗܘܐ ܒܟܠܗܘܢ
ܐܠܗ̈ܝܬܐ. ܒܪܡ ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܕܡܬܦܩ̈ܕܝܢ ܡܕܡ
ܠܗܝܢ ܪܒܝܢ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܡܬܦܩ̈ܕܝܢ ܡܕܡ ܐܗܒܘ
ܡܢܗܘܢ ܘܫܬܩ. ܒܕܝܠܗܘܢ ܒܕ ܚܪ ܡܕܝܫܐ ܘܒܝܢܐ ܕܫܦܝܪ
ܕܢܬܪܡ ܒܒܥܕܬܐ. ܒܪܬܐ ܕܒܝܫܬܐ ܡܕܡܝܐ ܘܕܒܠ
ܡܕܡ ܐܝܟܢܐ ܘܡܢ ܐܚܪܢ، ܒܪܝܫܐ. ܘܡܬܝܢܐ ܒܬܪ
ܕܠܐ ܢܬܗܦܟ ܘܢܬܒܥܐ. ܗܢܐ ܓܒܘ ܒܕ ܢܓܒܐ ܕܢܬܪܡ
ܬܫܡܫܬܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܢܐ. ܒܦܠܓܗ ܕܢܡܘܣܐ ܕܡܕܡ
ܒܐܕܪܐ ܐܝܬܝܢ ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܗܘܦܕܝܩܢܐ ܘܫܪܝܢ ܬܠܬܐ
ܕܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܫܡܠܝܢ ܠܗܘܢ. ܘܡܬܒܥܝܢ ܠܗ̇ ܠܒܥܕܬܐ
ܒܠܒ̈ܘܫܐ ܫܦܝ̈ܪܐ. ܘܡܢܗܘܢ ܫܒܝܥ ܦܬܚܝܢ ܬܪ̈ܥܐ.

[1] A : ܕܠܝܬ ܠܗ̇. — [2] S ܗܦܕܝܩܢܐ. — [3] S ܢܡܘܪܐ (sic).

ܒܝܘܡܝܢ ܒܗ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܠܝܬܐ ܠܗ ܦܪܫܝܢ
ܒܡܠܐܟܐ ܡܬܕܡܝܢ. ܒܕܪܐ ܩܕܡܝܐ ܡܢ ܥܕܬܐ
ܬܫܡܫܬܐ[1] ܡܫܡܫܝܢ. ܒܕܪܐ ܬܪܝܢܐ. ܡܢ ܥܕܬܐ[2]
ܡܫܒܚܬܐ. ܒܕܪܐ ܬܠܝܬܝܐ ܡܢ ܥܕܬܐ ܥܠܝܬܐ. ܘܒܗ
ܪܡܫܐ ܡܫܠܡܝܢ ܘܡܬܛܒܝܢ ܒܗ ܬܘܪܣܝܐ ܐܢܫܝܐ. 5
ܣܘܒܠܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܒܗ ܠܡܬܠܐ ܕܐܘܪܚܬܐ ܡܬܦܣܝܢ
ܕܡܦܩܕܐ ܥܠ ܢܛܘܪܬܐ ܦܓܪܢܝܬܐ. ܘܡܫܡܫܝܢ ܚܕ
ܗܘܠܠܐ ܐܘ ܚܡܫܐ. ܒܚܕ ܗܘܠܠܐ ܥܠܗ ܒܥܬܐ
ܕܐܘܪܚܬܐ ܡܬܦܣܝܢ. ܒܚܡܫܐ ܕܝܢ. ܚܡܫܐ ܣܦܪܐ
ܕܐܘܪܚܬܐ ܡܬܪܘܝܢ. ܘܐܦ ܬܘܒ ܬܠܬܐ. ܐܝܟ ܕܠܐܚܪܢܐ 10
ܣܦܪܐ. ܬܠܬܘܬܐ ܡܬܦܣܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ ܫܡܫܢܝܬܐ
ܘܐܦ ܐܪܒܥܬܐ ܡܬܪܘܝܢ. ܒܬܠܬܘܬܐ ܢܬܚܬܡ. ܘܒܗ
ܒܠܗܝܢ[3] ܐܚܝܕܐ ܡܕܝܢܝܢ. ܡܢ ܕܗܘ ܢܝܫܐ. ܕܫܒܒ
ܒܗܘܦܐ ܫܒܚܬܗ ܥܠ ܕܠܝܠܝܐ ܘܝܘܡܐ. ܒܒܪܒܪܐ
ܘܒܫܒܫܒܚܐ ܠܐ[4] ܙܘܡܪܐ ܒܒܢܝܢ. ܘܠܐ ܢܩ̈ܘܬܐ 15
ܕܠܗ ܕܙܘܡܪܐ ܡܢܓܢܝܢ. ܒܗ̇ ܕܫܒܫܒܐ ܡܫܡܬܐ
ܡܪ̈ܙܐ ܘܫܘܪܬܐ ܕܒܝ ܒܗܬ ܡܢ̈ܝܬܐ. ܘܒܒܠܒܐ ܕܒܬܪ
ܡܬܬܪ̈ܡܐ ܡܢ ܡܫܘܬܬܐ ܘܡܙܠܓܠܓܘܬܐ. ܗܒܢܐ
ܘܒܒܪ̈ܟܐ ܫܡܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܦܣܝܢ. ܘܒܐܝܢܐ
ܐܪ̈ܙܐ ܒܒܕܝܢ ܘܕܘܒܪܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܘܐܦ 20
ܒܗܘܡܢ ܕܒܡܠܒܘܬܐ ܫܡܫܢܝܬܐ ܀

ܪܫܐ ܕܫܡܫܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܠܡܢܐ

ܪܡܐ ܠܗ ܠܡܕܢܚܐ ܢܫܡܫܘܢ ܕܦܩܕ ܕܒܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ
ܕܡܕܡ ܒܕܒܪܐ ܐܬܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܗܘܦܕ̈ܩܢܐ ܘܫܪܝܢ
ܡ̈ܠܝܐ ܕܡܫ̈ܠܐ ܘܡܫܝܚܝܢ ܠܗܝܢ: ܘܡܙܝܢܬܝܢ ܠܢܒܬܐ 25
ܒܠܒܘ̈ܫܐ ܫܦܝ̈ܪܐ ܡܢ ܫܪܟܐ ܕܒܠܗܝܢ ܕܡܕܡ
ܬܫܡܫܬܐ ܦܩܕ ܀
ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܘ. ܐܒܕܝܢ ܕܗܘܢܪܘܬܐ ܢܠܦ ܠܡܕܒ̈ܪܢܘܗܝ

[1] S ܡܫܡܫܬܐ. — [2] S add. ܬܪܝܢܝܬܐ. — [3] A ܒܠܗܝܢ. — [4] A : ܐܠܐ ܐܢ.

ܕܒܓܠܘܢ ܢܡܫܐ ܘܦܪܙܠܐ ܟܠ ܟܠܗܘܢ ܚܡܫ̈ܝܢܐ
ܦܩܝܪ. ܠܠܝܐ ܕܝܢ. ܒܗ̇ ܣܘܟܡܗ ܕܒܪܢ ܡܬܦܠܣ. ܟܠ
ܒܡܝ̈ܐ ܘܡܠܪܘܣ[1] ܘܐܪ̈ܥܐ ܒܡܬ̈ܠܐ ܦܪܫ. ܬܫܡܫܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܕܠܐ ܡܬܒܒܕܢܐ ܐܠܐ ܐܢ ܒܡܕܒܫ̈ܢܐ
5 ܘܒܒܐܪ̈ܐ. ܗܒܢܐ ܕܝܢ. ܘܐܦ ܡܪܢܐ ܦܩܕ ܠܡܘܫܐ.
ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܘܕܒܪܒܐܪܐ. ܩܪܒ ܬܪܝܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ
ܕܒܢܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܚܕ ܒܪܡܫܐ. ܘܚܕ ܒܨܦܪܐ ܘܐܡܪܐ
ܒܡܨܥܬ ܗܠܝܢ ܠܐܣܛܪܐ ܕܕܒܕܒܐ. ܐܡܪܢܐ ܕܫܬܬܘܦ
ܠܕܒܕܒܐ ܩܘܪܒܢܐ ܘܨܠܘܬܐ ܦܪܝܫܬܐ. ܘܐܦ ܚܢܢ ܒܚܕ
10 ܒܫܒܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܛܘܦܣܐ ܕܩܝܡܬܗ ܕܦܪܘܩܢ
ܘܡܫܒܚܬܢ ܕܝܠܢ. ܘܒܐܕܪܐ ܠܗܢܐ ܢܩܒܠܝܢ. ܬܫܡܫܬܐ
ܐܚܪܬܐ ܦܪܝܫܝܢ ܘܕܗܘܕܝܐ ܕܟܝܢ ܗܠܝܢ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ.
ܘܕܡܫܝܚܐ ܕܝܗ̇ ܐܝܬܝܗ̇ ܬܫܡܫܬܐ ܕܒܐܕܪܐ. ܘܐܦ
ܕܩܪ̈ܢܐ ܘܒܐܕ̈ܪܐ. ܒܗ ܒܗܢܐ ܛܘܦܣܐ ܡܬܩܪܝܢ. ܬܘܒ
15 ܕܝܢ. ܗܠܝܢ ܬܫܡܫ̈ܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܬܐ ܕܒܝܘܡܐ ܘܫܒܐ ܦܪܝܫܝܢ
ܘܠܐ ܒܟܠܝܢ. ܒܕܪ̈ܢܐ ܬܠܬܐ ܕܩܪܝܢ ܠܗܘܢ ܕܬܠܬ
ܘܦܠܓܗ ܘܕܬܫܒ. ܬܘܒ ܕܝܢ. ܘܒܬܪ ܢܡܫܐ. ܣܘܟܒܐ.
ܐܒܝܢܐ ܓܒܪ ܕܐܬܒܪ ܡܪܢܐ ܠܡܘܫܐ. ܕܒܝܘܡܐ
ܕܚܣܪܬܐ ܡܒܒܘ ܢܦܫܬܗܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܝܪܚܐ ܕܫܒܒܐ.
20 ܒܬܠܬ ܕܗܦܘܟ ܢܘܡܐ ܕܢܘܣܢܐ ܘܡܒܘܒܒܐ ܙܘܡܐ
ܘܨܠܘܬܐ ܦܪܫ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܚܢܢ ܒܢܗ̈ܡܬܐ
ܕܙܘܡܐ. ܠܟܠ ܫܒܐ ܚܕ ܗܘܠܠܐ ܦܪܫܝܢ. ܘܠܬܫܒ ܫܒܬܢ
ܬܠܬܐ ܒܕܪ̈ܐ ܡܬܦܠܓܝܢ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܬܠܬܐ ܬܠܬܐ
ܗܘ̈ܠܠܐ. ܕܢܒܒܕ ܬܫܡܫܬܢ ܒܛܘܦܣܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ.
25 ܬܘܒ ܕܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܕ ܢܣܒܝܢ ܢܦ̈ܫܬܢ ܡܢ
ܡܐܟܘܠܬܐ ܠܡܠܐ̈ܟܐ ܕܡܢܝܢ. ܘܗܟܢ ܒܕ ܬܫܒܐ
ܬܫ̈ܒܚܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܒܬܠܬ ܒܪ̈ܬܐ ܡܒܬܪܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܝܐ
ܕܝܢ: ܒܟܠ[2] ܒܕܬܪܐ ܬܠܬܐ ܬܫ̈ܒܚܬܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܚܢܢ

[1] A ܡܘܪܠܘܣ ܟܠܗܘܢ. — [2] A : ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܒܟܠ; fortasse legendum : ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܒܟܠ.

ܡܠܟܐ ܦܘܪܘ ܐܡܗܬܐ ܕܬܠܬ ܝܠܕܬܐ ܒܝܘܡܐ ܝܠܕܐ.
ܗܘܢ ܕܝܢ. ܢܡܫܐ ܘܠܠܝܐ ܘܝܦܪܐ. ܘܠܡܚܝܐ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܐܪ̈ܙܐ ܒܡܫܒ̈ܚܐ ܘܒܡܠܐܟ̈ܐ ܦܘܪܘ[1]. ܘܠܡܚܝܐ
ܒܝܘܡܐ ܘܒܠܠܝܐ ܬܠܬܐ ܙܒ̈ܢܐ ܘܫܘܒܚܐ.:·
ܬܠܬ[2] ܝܠܕܬܐ ܕܦܘܪܘ ܐܡܗܬܐ ܠܡܫܡܫܘ ܒܥܕܬܐ. 5
ܗܘܢ ܕܝܢ ܢܡܫܐ ܘܠܠܝܐ ܘܝܦܪܐ. ܗܟܢ ܡܫܠܡܝܢ.
ܢܡܫܐ ܘܝܦܪܐ ܥܡ ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ ܫܡܠܝ. ܐܡܪܐ
ܒܢܡܫܐ ܘܐܡܪܐ ܒܨܦܪܐ. ܦܩܕ ܠܡܘܫܐ ܠܡܩܪܒܘ
ܒܥܠܡܝܢ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܠܝܐ. ܥܡ ܡܠܬܗ ܕܡܪܢ
ܘܕܘܝܕ ܢܒܝܐ. ܕܘܝܕ ܕܝܢ ܐܡܪ. ܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ ܩܝܡܬ 10
ܕܐܘܕܐ ܠܟ ܥܠ ܕܝܢ̈ܝ ܙܕܝܩܘܬܐ. ܡܪܢ ܕܝܢ ܐܡܪ
ܕܐܬܬܥܝܪܘ ܡܛܠ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܒܐܝܢܐ ܫܥܬܐ
ܐܬܐ ܡܪܟܘܢ. ܒܢܡܫܐ ܐܘ ܒܦܠܓܗ[3] ܕܠܠܝܐ. ܐܘ
ܒܡܩܪܐ ܬܪܢܓܠܐ. ܒܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫ ܠܝ ܗܘܪܒܐ
ܒܠܠܝܐ. ܥܠ ܬܫܡܫܬܐ ܦܘܪܘ. ܘܬܘܒ ܠܘܬ 15
ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ ܐܡܪ. ܗܟܢܐ ܠܐ ܐܫܟܚܬܘܢ ܚܕܐ ܫܥܐ
ܕܬܫܗܪܘܢ ܥܡܝ. ܐܬܬܥܝܪܘ ܘܨܠܘ ܕܠܐ ܬܥܠܘܢ
ܠܢܣܝܘܢܐ. ܘܬܘܒ ܒܡܬܠܐ ܕܝܠܗ ܦܘܪܥܢܐ ܕܡܪܗ.
ܒܠܠܝܐ ܢܦܩ ܠܗ ܠܡܐܬܝܬܗ. ܘܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ
ܐܝܟܐ ܩܪܡܝܢ. ܒܗ، ܕܗܘ ܐܡܪ ܬܘܒ. ܕܒܦܠܓܗ 20
ܕܠܠܝܐ ܗܘܬ ܩܥܬܐ. ܕܗܐ ܚܬܢܐ ܐܬܐ ܦܘܩܘ
ܠܐܘܪܥܗ. ܘܐܦ ܚܢܢ ܒܐܝܪܝܬ ܠܠܝܐ ܢܗܘܐ ܩܝܡܝܢ.
ܒܡܢܝܢܐ ܕܡܫܬܘܢܐ ܕܐܬܝܬܗ. ܟܕ ܡܙܪܙܝܢ ܩܝܡܝܢ[4]
ܕܥܡ ܡܘܬܐ ܘܡܠܠܬܢ ܠܫܡܝܐ. ܘܬܘܒ ܐܝܪܝܐܝܬ.
ܢܡܫܐ ܡܘܟܠܦܢܘܬܐ ܕܦܘܪܝܫ ܕܗܠܝܢ ܕܒܐܝܡܡܐ. 25
ܘܝܦܪܐ ܡܘܟܠܦܢܘܬܐ ܕܐܬܝܚܕܢ ܥܡ ܫܢܬܐ
ܕܡܙܪܙܐ ܡܘܬܐ. ܘܩܝܡܬܐ ܕܥܡ ܢܒܗܐ. ܠܠܝܐ ܕܝܢ
ܒܪܘܬܐ ܠܡܘܒܠܗ ܕܥܠܡܐ ܡܫܝܚܝܐ. ܗܠܝܢ ܐܪ̈ܙܐ
ܡܦܩܝܢ ܬܫܡ̈ܫܬܐ[5]. ܕܢܡܫܐ ܘܠܠܝܐ ܘܝܦܪܐ.

[1] S ܦܘܪ. — [2] S ܬܠܬܐ. — [3] S ܘܒܦܠܓܗ. — [4] A om. —
[5] S ܬܫܡ̈ܫܬܐ.

ܐܝܟ ܒܟܠܗܝܢ ܒܗܘܢܝܬܐ. ܐܒܗܬܐ ܕܦܪܫܓܢܐ ܕܝܘܩܬ
ܫܒܝܚܐ ܐܡܪ. ܒܗ ܦܪܐ ܠܫܒܝܚܐ ܘܠܐܪܒܐ ܒܠܝܗܘܢ
ܕܗܝܢ ܗܘܘ ܓܠܝܒܐ ܠܢܦܫܗܘܢ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܐܠܗܐ
ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܥܠܐ. ܕܝܢܒܐ ܘܬܪܝܨܐ. ܕܠܐ
ܢܦܩ ܒܐܩܐ. ܘܕܪܐ ܒܒܐܝܢܘܬܐ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܒܒܒܐ 5
ܡܒܠܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܣܒܝܒܐ. ܒܗܢ ܫܪܒܐ[1] ܕܒܠܗ
ܦܫܘܡܐ. ܘܒܗ ܡܒܪ ܓܒܪܬܐ ܕܡܒܪ ܠܘܬܗܘܢ.
ܘܒܢܫܬܐ ܕܦܪܒܗܘܢ ܗܘܝܢ. ܐܡܪ ܗܫܐ ܕܝܢ ܘܐܦ ܐܢܐ
ܐܦܪܘܒ ܠܒܘܢ ܐܝܟ ܒܒܕܝܢܒܘܢ. ܘܬܗܘܘܢ ܠܝ ܠܐ
ܒܒܐ. ܘܒܒܒܐ ܡܒܠܐ ܐܒܝܢܘܢ. ܘܒܠܗܝܢ ܒܢܫܬܐ 10
ܐܒܝܫ ܒܠܒܘܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܢܦܩ ܠܗܝܢ ܒܦܫܘܡܐ ܗܢܐ
ܠܒܠܗܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܒܗ ܒܬܦܢܝܒܝܢ ܒܗܢ ܡܘܪܕܐ
ܕܒܐܘܓܠܝܘܢ ܕܒܠ ܬܫܒܘܚܐ. ܠܐ ܒܢܝ̈ܢ ܒܕܡ.
ܘܒܗܦܟ ܒܠܗ̈ܘܢ ܠܘܬ ܒ̈ܠܐܒܐ. ܒܬܪ ܕܐܬܦܫܡ
ܒܠܝܗܘܢ ܕܝܢܐ. ܘܐܡܪ. ܒܒܝܠ ܗܫܐ ܕܝܢܬܘܢ 15
ܬܫܘܒܐ ܕܢܦܠܘ ܒܗ ܡܢܐܘܗܝ ܕܒܪܝܐ. ܘܬܒܥ ܢܘܒܬܐ
ܕܓܠܝܒܐ ܒܝܢ ܓܠܘܒܝܗܘܢ. ܘܐܦ ܐܦܒ[2] ܕܝܢܐ
ܒܒܐܝܢܘܬܐ. ܘܢܫܘ ܣܓ̈ܝܐܐ ܕܒܝܫܬܐ ܘܫܘ̈ܒܬܐ ܕܐܝܠܝܢ
ܕܐܘܕܝܘ ܒܗ. ܘܠܐ ܐܬܕܒܪ ܠܗܘܢ ܣܓ̈ܝܐܐ ܘܒܘܪܐ
ܒܓܠܠ ܡܒܝܢܘܬܗܘܢ ܕܒܗ. ܫܒܝܚ ܒܒܝܠ ܒܒ̈ܒܐ. 20
ܘܗܘܘ ܒܒܗ. ܘܗܒܝܐ ܫܠܡ ܫܪܒܐ ܕܗ̈ܠܠܐ. ܒܐܪܐ
ܕܫܘܒܠܘ ܕܝܢܐ ܘܦܘܪܥܢܐ. ܒܒܝܠ ܐܘ ܐܚܝ. ܘܐܦ
ܠܬܝܗܘܢ ܒܢܒܘܪܐ ܕܫܘܝܠܝܢ ܒܠ ܗܢܐ ܢܫܐ.
ܕܐܬܬܦܫܝܒܘ[3] ܒܗ. ܐܦ ܬܫܘܝܬܐ ܒܒܝܢܬܐ ܕܒܒܝܐ
ܠܦܘܒܪ̈ܢܐ ܘܠܘ ܒܒܠܐ. ܘܐܦ ܗܒܘܢ ܒܢܒܘܪܐ ܠܗ 25
ܒܗܢܐ ܡܘܒܠܐ ܐܬܬܦܫܝܒܘ[4]. ܐܠܐ ܗܪܘܢ ܕܓܒܫܘ
ܐܝܟ ܢܫܐ ܗܢܐ ܐܠܗܘ ܠܗܘܢ.

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܕܒܐܒܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܒܓܠܠ

[1] A add. ܗܠܝܢ. — [2] A ܦܒܐ. — [3] S ܕܐܬܬܦܫܝܢ. — [4] S ܐܬܬܦܫܝܢ.

ܠܒܪܘܬܗ ܘܕܫܪܒܐ. ܫܒܩܘ ܢܦܫܘ. ܒܒܒܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܒܫܒܚܗ ܘܒܝܩܪܗ[1] ܕܐܠܗܐ. ܠܟܠ ܠܡܫܡܪ. ܒܗ
ܕܡܩܒܠܝܢ ܒܒܒܐ ܘܡܫܬܘܬܦܝܢ ܒܐܪ̈ܙܐ ܩܕ̈ܝܫܐ
ܘܡܬܒܢܝܐ ܪܒܬܐ ܒܡܕܝܢܬܐ. ܫܒܩܘ ܐܘܪܫܠܡ.
ܒܘܬܕܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܕܡܬܥܒ̈ܕܢ ܬܡܢ. 5
ܫܒܘܠܡܢܐ ܡܢ ܫܒܝܠܐ. ܫܒܝܠܐ ܕܡܬܦܬܚܝܢ ܘܪ̈ܘܚܐ
ܕܢܝܚܝܢ ܠܐܘܪܚܗ ܕܡܢܪ̈. ܘܗܘܝܢ ܕܒܐܪܥܐ
ܡܬܚܙܝܢ. ܒܗ ܦܠܓܗ ܕܡܕܝܢܬܐ ܪ̈ܒܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܘܦܠܓܗ ܠܗܘܢ ܕܒܐܪܥܐ. ܫܒܝܠܡܢܐ. ܢܒܘܬܐ
ܕܦܬܝܚ ܒܠܗܘܢ ܪ̈ܘܚܐ ܘܦܓܪ̈ܐ. ܘܐܒܕܢܗ ܕܒܪ 10
ܐܒܕܢܐ ܡܢ ܒܪܝܬܐ. ܫܒܝܠܡܢܐ ܒܩܘܕܫܗ.
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܬܝܚ[2] ܠܡܫܝܚܐ. ܒܢ̈ܝܐ ܘܐܢ̈ܫܐ ܟܠ
ܦܪܘܫܗܘܢ ܘܫܘܕܬܗܘܢ. ܒܕܡܐ ܠܗܪܟܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ
ܫܪܝܘ ܗܘܠܠܝܗ̇، ܕܕܘܝܕ ܘܒܝܪܬܗ ܕܒܠܒܐ ܫܠܒܘ.
ܡܒܠ ܕܝܢ ܕܝܢܐ ܘܬܒܥܬܐ ܡܬܓܠܦܘ ܘܒܩܘܡܒܐ 15
ܕܘܪ̈ܒܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒ̈ܠܠܐ. ܐܡܪ ܡܢ ܒܐܘܟܠܘܣ
ܕܡܩܘܡ[3] ܡܢ ܒܬ̈ܒܐ ܡܢ ܢܒܝܝܗ. ܘܒ̈ܠܒܐ ܡܢ
ܡܫܠܡܗ. ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܡܠ̈ܟܐ ܠܓܒܐ[4] ܕܡܢ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܐ. ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܡܩܫܐ ܒܠ ܐܦܩ ܦܘܪܩܢܗܘܢ[5]
ܕܡܢ ܦܪܒܘܢ ܡܬܠ ܒܒܘܬܐ ܘܡܢ ܡܪܘܢ ܫܒܘܠ. 20
ܘܒܒܪܗ ܕܒܟܐ ܕܐܠܗܘܬܗ، ܠܦܩܘܗ ܘܒܘܬܐ ܕܘܪ̈ܒܐ
ܕܒܒܬ ܕܝܢܐ. ܒܗ ܡܠܟܝܢ ܡܢ ܒ̈ܠܠܐ. ܘܬܘܒ ܒ̈ܠܠܐ
ܕܫܒܒܗ ܘܐܝܟܢ ܫܐ̈ܕܐ. ܘܐܢܫܐ ܪ̈ܫܝܐ ܡܫܬܝܩܝܢ.
ܘܗܘܝܢ ܢܦܩܝܢ ܒܠܝܠܐ ܕܘܒܬܐ. ܫܒܝܠܡܢܐ
ܕܐܫܒܝܠܐ. ܗܝ ܒܗ ܗܝ ܢܒܘܬܐ ܕܡܩܒܠܐ ܠܓܒܐ 25
ܢܒܝܐ. ܡܒܠ ܕܝܢ ܡܦܝܐ ܡܠ̈ܟܘܗܝ، ܐܦ ܠܓܒܐ
ܕܓܒ̈ܝܐ ܕܒܩܘܡܒܠܐ. ܘܩܒܪ ܡܕܡܝܢܗܘܢ. ܐܬ̈ܘܬܐ
ܕܩܒܪ ܡܕܡܝܢܗܘܢ ܘܓܒ̈ܝܬܐ ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ. ܘܕܬܪܝܨ

[1] S ܒܝܩܪܗ. — [2] A ܕܒܫܝܢ (sic). — [3] A : ܐܘܪܫܠܡ ܘܕܡܩܘܡ ܒܐܘܟܠܘܣ (sic). — [4] A ܠܓܘܐ. — [5] A ܦܘܪܩܢܗ.

ܡܪܝܐ ܪ̈ܓܬܗ ܠܒܢ̈ܝܐ. ܘܬܪܒܝܬܗ ܠܐ ܬܫܦܩ ܠܒܪ.
⌈ܢܚܘܒܐ[1] ܐܝܟ ܒܘܠܐ ܕܡܦܩܬܗܘܢ. ܘܡܕܝܢܬܐ ܠܐܢܫܐ ܠܐ
ܡܬܚܫܚ ܒܐܪܥܐ. ܒܠܚܘܕ ܢܦܩܬ ܕܒܒܪ ܡܪܝܐ ܕܚܠܐ
ܕܣܓܝ̈ܐܐ ⌈ܘܕܒܢ̈ܝܐ[2]. ܒܬܪ ܕܗܢܘܢ ܢܩܒܠܘܢ ܘܢܬܪ̈ܘܢ,
5 ܢܕܘܢ ܠܐܒܗ̈ܝܗܘܢ. ܘܢܬܒܥܘܢ ܬܪܝܨܐ ܡܕܡ ܐܦ̈ܝܗܘܢ. ܡܪܝܐ
ܦܪܘܩܝܗܘܢ. ܟܠ ܒܢܝܫܐ ܕܠܐ ܢܕܘܢ ⌈ܕܒܐܠܗܘܬܗ[3] ܗܘ
ܕܒܫܡܝܐ ܬܬܬܐܡܢܘܢ ܘܒܘܪܐ ⌈ܕܒܗ ܐܢܫܝܢ ܡܛܠܬܗܘܢ
ܪ̈ܫܝܢܐ[4] ܠܡܕܢܚܐ ⌈ܡܢ,[5] ⌈ܢܣܛܘܪܝܣ[6]. ܐܡܪܝܢ ܒܢܝܢ
ܒܡܬܠܡܪܢܐ ܐܝܟ ܕܝܢ ܦܘܩ ⌈ܡܢ,[7] ⌈ܢܣܛܘܪܝܣ[8]. ܐܡܝܢ
10 ܡܪܝܐ ܢܛܘܪܐ ܠܦܘܡܝ ܕܠܐ ܢܣܛܐ ܠܒܝ ܠܡܠܬܐ
ܒܝܫܬܐ ܘܐܠܦܦ. ܘܐܬܚܒܒ ܒܒܢ̈ܝܐ ܕܒܘܠܐ. ܒܡ
ܓܒܪ̈ܐ ܪ̈ܫܝܥܐ ܠܐ ܐܬܟܠܝ ܒܒܗܘܢ ܒܓܘܕܗܘܢ.
ܡܛܠ ܕܒܝܢ ܕܝܢܐ ܬܐܕܘܪܘܣ ܢܠܦܬ. ܕܒܝܫܝܐ ܕܗܠܝܢ
ܘܬܠܝܗܘܢ. ܠܪܫܥ ܠܐ ܢܗܘܢ. ܐܡܪܝܢ ܕܐܦ ܒܬܐܪܐ
15 ܡܬܓܠܣ ܗܘܐ ܣܘܪܠܘܣ ܕܢܒܝܘܗܝ, ܠܢܣܛܘܪܝܣ. ܘܗܟܢܐ
ܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܝܠܗܘܢ, ܟܠ ܒܒܫܝܘܬܗܘܢ. ܘܗܐ
ܒܡܘܕܫܗ ܡܬܒܫܦ ܒܠ ܒܠܕܒܒ̈ܘܗܝ, ܘܐܡܪ. ܘܢܠܦ
ܒܠܗܘܢ ܒܒܠܕܒܒ̈ܝ ܘܡܠܟܝ. ܘܢܠܦ ܒܠܗܘܢ ܐܢܠܝܢ
ܕܡܬܪܒܝܢ ܒܠܝܢ ܒܪ̈ܫܬܐ. ܠܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܠܬܒܥܬܐ.
20 ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܪ̈ܚܡܐ ܘܠܚܢܢܐ ܘܠܫܘܒܩܢܐ
ܕܢܛ̈ܘܪܐ ܘܫܪܒܐ ܕܒܠܗ ܦܫܘܩܐ ܕܡܠ̈ܘܗܝ,
ܒܡܠܝ ܠܡܪܝܐ. ܝܠܘܬܗ ܕܡܕܒܪܢܐ ܕܐܘܣܝܐ. ܫܡܒ
ܡܪܝܐ ܝܠܘܬܗ. ܬܒܫܦܬܐ ܕܓܘܐ ܢܠܦ ܢܛ̈ܘܪܐ
ܕܡܢܛܪܐ ܠܗܘܢ ܒܪ ܐܒܕܢܐ ܒܡܐܬܝܬܗ. ܒܪܝܟ
25 ܡܪܝܐ. ܦܪܩܐ ܕܒܒܪ ܒܒܗ ܐܠܗܐ ܘܡܗܦܟ ܒܢܝܗ
ܫܒܝܬܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܕܫܒܩܐ ܐܝܟ. ܐܪ̈ܒܪܒܝ.
ܒܡܬܬܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ. ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܐܠܗܐ. ܒܗ
ܡܪܬܐ ܠܢܒܝܐ ܘܡܒܒܕ ܠܗܘܢ. ܢܫܘܢ ܠܡ ܒܢ̈ܝܢܫܐ

[1] A ܚܘܒܬ. — [2] A : ܘܕܘܝܐ ܕܒܢ̈ܝܐ. — [3] Legi nequit in S. — [4] S om. — [5] S om. — [6] Nomen erasum in S. — [7] S om. — [8] Nomen erasum in S.

ܦܢܝܬ ܠܘܬ ܡܪܢܐ. ܐܝܟ ܡܪܢܐ. ܕܒܐܝܕܗ ܕܡܪܢܐ
ܡܫܬܒܚܢ ܗ̈ܘܝ ܐܬܘ̈ܬܐ ܒܝܕ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܦܛܪܘܣ ܠܒܠ.
ܥܠ ܢܒܘܟܕ ܐܝܟܢܗܝ ܕܒܪܢ. ܕܫܒܝܚܬܐ ܒܝܕܗ ܗܘܬ.
ܗܟܢܐ ܐܠܗ̈ܝܐ. ܒܪ ܐܠܗܐ، ܐܝܟܢܐ ܘܡܪ̈ܘܗܝ، ܘܫܪܐܘܗܝ،
5 ܡܢ ܒܛܢܐ ܕܡܝܬܐ. ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ. ܝܠܕܬܐ ܕܦܪܥ
ܒܐܪܒܥܐ ܒܪ ܡܫܝܚܐ ܢܦܫܗ. ܡܪܢܐ ܠܐ ܐܬܬܪܝܩ
ܠܒܪ. ܡܘܒܒܘܗܝ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܟܠ ܐܬܪ. ܘܐܝܟ
ܕܬܪܒܘܨܘܢ ܗܘܝ ܡܒܘܥܐ ܒܟܠ ܬܪܒܘܨ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܢܗܒܝܢ ܠܗܘܢ. ܡܒܝܢ ܗܘܠܠܐ ܡܥܒܪ. ܕܐܝܬܘܗܝ،
10 ܬܘ ܢܐ ܕܒ̈ܢܬܐ. ܘܡܘܕܥܐ ܕܢܠܗܘܢ ܘܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܗܐ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܠܡܘܪܒܘ ܒܗܘܢ. ܡܢܐ ܦܠܓ. ܒܠ ܐܘܝܘܬܐ
ܕܗܘܝܬ ܠܒܘܫܢܐ ܕܒܢ̈ܬܐ ܘܡܘܪܒܬܐ ⌈ܕܒܪܒܘ⌉[1] ܐܝܟ.
ܒܪܒܘ ܠܡܪܢܐ. ܡܠܦܢܘܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܒܠ ܡܘܡܐ
ܕܝܬܒܐ ܗܘܝ ܕܒܛ̈ܘܬܐ ܡܦܢܝܢ ܠܬܠܝܬܐ.
15 ܒܬܫ̈ܒܘܚܬܗ ܕܡܪܢܐ. ܫܒܝܚܠܫܡܗ. ܒܠ ܒܝܫܘܬܐ
ܕܒܪܬܐ. ܕܒܦܪܝܩ ܒܦܬܓܡ̈ܐ ܘܡܬܐܡܝܢ ܒܗܘ ܢܗܘܪܐ
ܘܐܗܪܘܢ ܠܡܒܪܟܘ ܠܡܪܢܐ. ܐܘܪܘ ܠܡܪܢܐ. ܗܕܪܐ
ܕܒܬ̈ܠܐ ܕܗܕܝܫܐ ܘܐܠܦܘ ܠܡܫܪܐ ܒܢ̈ܬܐ. ܒܬܝܘܬܐ
ܘܫܪܬܐ. ܒܠ ܢܗ̈ܘܪܬܐ. ܒܢܫܬܐ ܕܗܒܠܘ ܒܗ̈ܦܠܝܐ
20 ܡܢ ܡܠ̈ܟܐ ܕܗ̈ܘܡܒܐ ܒܪܟܐ ܠܕܠܘܦܠܝܘܣ ܒܝܫܐ.
ܐܘܪܐ ܠܝ. ܡܒܪܟܪܝܬܗ ܕܥܘܦܠܦܠܝܘܣ ܘܡܒܪܟܝܘܬܗ
ܕܒܫܪܪܐ. ܘܫܝܢܐ ܕܐܝܬܝܪ ܠܒ̈ܢܬܐ. ܡܪܢܐ ⌈ܒܪܘܬܝܗ ܒܠ⌉[2]
ܒܘܫܝܢܐ ܬܐܒܠܝܐ. ܕܐܬܒܝܫܘ ܒܬܘܡܒܬܗ ܒܢܘܡܝܐ. ܗܘ
ܕܬܬܠܒܐܐ ܘܬܡܝܬܒܗܝܪ. ܒܪܝܫ ܐܠܗܐ ܘܕܒ ܠܒܪ.
25 ܒܠ ܒܗܐ ܐܡܪ. ܘܫܪܒܐ ܕܒܠܗ ܡܢܒܘܪܐ. ܦܪܝܫ
ܡܪܢܐ. ܒܠ ܙܒܢܗ ܕܒܗܠܐ ܘܒܢܫܐ ܘܕܐܒܐ ܣܛܘܦܐ
ܘܠܝܢܘܣ ܪܝܫܢܐ. ⌈ܕܒܒܐ⌉[3] ܕܢܣܘܪ ܫܒܘܗ ܕܡܫܝܢܐ ܡܢ
ܪܘܡܒܐ. ⌈ܐܡܪܪ⌉[4] ܠܝܪ ܒܡܝܒܬ ܡܢܘܒܪܐ ܠܐ ܬܬܠ

[1] S ܕܒܪ̈ܝܗ. — [2] S om. — [3] Legi nequit in S. — [4] Legi nequit in S.

ܘܫܠܝܛܐ ܥܠ ܟܠܗ ܒܪܝܬܗ[1]. ܐܘܕܘ ܠܡܪܢܐ. ܐܬ̈ܘܬܐ
ܕܣܓܝܘ ܫܠܝ̈ܚܐ ܟܕ ܢܣܒܘ ܟܠܗܘܢ ܪܘܚܐ. ܘܫܪܝܘ
ܡܠܦܝܢ ܠܥܡܐ ܘܡܥܡܕܝܢ ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܒܥܕ̈ܬܐ ܟܠ
ܡܫܝܚܐ. ܐܘܕܘ ܠܡܪܢܐ ܐܚܪܢܐ[2]. ܦܪܘܩܢܐ ܕܗܘܐ
ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܕܝܢ ܢܘ̈ܗܪܐ. ܘܐܒܢܝܐ ܠܡܪܢܐ ܫܒܝܚܘ 5
ܘܪܒܪܒܘܗ. ܡܛܠܬܟ ܠܟܝ ܐܠܗܐ[3]. ܛܘܒܐ ܠܓܘܕܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܒܬܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܫܡܥܘ ܒܠܡܕܡ ܣܠܩ ܫܪܪܐ.
ܐܠܗܐ ܕܬܫܒܘܚܬ. ܡܫܘܬܗ ܕܒܢܝܐ ܒܡܫܘܡ ܒܪܫܐ
ܕܡܟܠ ܕܝܢ ܡܪܢܐ ܟܕ ܡܪܘܡܬܗܘܢ ܕܠܝܒܘ ܠܡܫܝܚܐ.
ܘܐܬܦܢܝ, ܒܗܘܢ ܒܢܫ̈ܬܐ ܢܘܡ ܕܝܢ ܒܕܡܟܐ 10
ܕܐܬܚܒܠܘ ܟܕ ܛܦܠܘܣ. ܛܘܒܘܗܝ ܠܓܒܪܐ. ܠܒܝܬܗ
ܕܛܘܒܢܐ ܦܘܠܘܣ[4]. ܫܒܚܘ ܒܒܕ̈ܘܗܝ. ܢܕܘܬܐ ܕܡܟܠܘ
ܫܠܝ̈ܚܐ. ܟܕ ܫܪܘ ܡܦܝܢ ܠܡܥܡ̈ܕܐ. ܘܡܓܕܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܠܐܠܗܐ. ܪܝܚܬ ܕܢܫܡܬ. ܓܠܝܬܐ ܕܡܦܪܟܝܢ ܗܘܘ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܝܢ ܐܦܣܩܘܗܝ. ܐܒܗܬܐ ܕܡܬܚܢܐ ܦܪܟܘܣ. 15
ܫܒܚܘ ܠܡܪܢܐ ܒܠܒܢ. ܟܕ ܡܟܠܘ ܒܥܕ̈ܬܐ ܟܠܗܘܢ
ܣܒܪܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܪܦܝܘ ܦܬܟ̈ܪܝܗܘܢ ܘܓܕܒܘ.
ܐܘܕܘ ܠܡܪܢܐ. ܟܕ ܡܠܦܝܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܠܥܡ̈ܡܐ
ܕܢܬܬܟܠܘܢ ܥܠ ܡܪܢܐ. ܘܢܫܘܛܘܢ ܠܦܬܟܪܐ ܘܠܣܘ̈ܚܘܗܝ.
ܛܘܒܝܗܘܢ ܠܐܢܫܝܢ. ܡܠܦܢܘܬܐ ܘܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ 20
ܫܠܝ̈ܚܐ ܠܡܗܝ̈ܡܢܐ ܕܢܛܪܘܢ. ܠܡܪܢܐ ܒܐܘܢܓܠܝܘܢ.
ܓܠܝܬܐ ܕܡܦܪܟܝܢ ܗܘܘ ܡܛܠ ܒܢ̈ܫܬܐ ܕܡܫܠܡ ܗܘܘ.
ܐܝܟ ܚܝ̈ܘܬ. ܕܒܐܡܘܢܘ ܠܫܡܥܐ ܡܪܢܡܝܢ ܗܘܘ
ܠܗܘܢ. ܫܪܬ ܟܕ ܐܡܪܝܢ. ܟܕ ܡܢܘܚܝܢ ܠܥܕ̈ܬܐ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܠܘܬܟ ܐܪܝܟܬ. 25
ܟܕ ܚܙܘ ܠܡܪܢܐ ܕܝܢ ܒܢܫܬܗܘܢ ܕܡܠܟܐ ܛܥܘܢܐ.
ܐܠܘܠܐ. ܟܕ ܓܒܐ ܢܐܪܘܢ ܕܢܣܛܘܠ ܠܫܡܥܘܢ
ܘܠܦܘܠܘܣ. ܘܬܘܒ ܐܫܬܝܢ. ܐܢܠܝܢ ܕܡܣܒܪܝܢ. ܟܠ
ܕܒܬܘܬܗܘܢ ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܟܕ ܡܦܢܐ. ܟܕ ܫܪܘ ܒܥܕ̈ܬܐ

[1] S om. — [2] S ܐܚܪܢܐ. — [3] S om. — [4] A ܕܦܘܠܘܣ.

ܘܠܗܪܡܣܘܣ ܦܪ̈ܬܘܢܐ. ܟܕ ܡܬܟܬܒܝܢ ܫܘܕܥܘܗ ܕܐܠܗܐ
ܕܠܘܬܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܗܫܐ ܐܝܡܟܢ ܡܟܝܠܘܢ. ܟܕ ܐܫܟܚ
ܐܝܟܢ ܘܐܫܬܠܡ ܐܝܟܢ ܒܐܝܢܐ ܕܒܡܕ̈ܒܪܐ. ܡܪܢܐ ܒܝܬ
ܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܟܕ ܣܒܪܗ̇ ܡܠܐܟܐ ܠܒܪܝܐ. ܒܣܒܪܫ
ܡܘܪ̈ܫܐ. ܢܬܒ ܒܣܘܬܪܗ̇. ܟܠ ܣܘܒܪܗ̇ ܕܡܕܒܪܢ
ܘܡܛܝܒܗ ܕܡܕܢ̈ܚ. ܝܗܒ ܠܡܘܕܝܢ. ⌈ܟܠ[1] ܡܘܠܕܗ ܕܢܘܚܝܢ[2].
ܡܪܢܐ ܐܝܟܠܝܢ. ܡܘܠܕܗ ܕܡܕܢ̈ܚ. ܘܐܦ ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫ
ܗܘܠܠܐ. ⌈ܕܒܢ̈ܝܐ[3] ܚܝܬܐ ܕܐܫܬܪܝ. ܐܠܗܐ ܬܘܕܝܬܐ.
ܟܕ ܐܬܦܪܣ ܗܪܘܕܣ ܠܟܘܠܦܠܗ ܘܐܫܬܘܕܝܒ ܡܢܗ. ܬܘ
ܢܒܚ. ܡܐܬܝܬܗ ܕܢܘܚܝܢ ܕܠܡܘܪܕܝܢ. ܘܟܕ ܒܫܘܪܝܗ̇
ܕܡܐܬܝܬܗ ܣܘܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܐܟܪܙ.
ܒܢܪܬܐ ܠܒ̈ܝܐ ܕܐܒ̈ܝܐ ܘܡܣܬܝܒܪܘܬܐ ܝܘܚ ܠܝܗܘܕ̈ܝܐ
ܛܠ̈ܡܐ. ܗܢ ܡܟܣܪ̈ܢܐ ܒܕܡܐ ܠܦܠܛܗ. ܡܫ̈ܐ
ܬܘܬܒܐ ܗܕܪ. ܟܢ ܦܠܛܗ ܘܠܗܠ. ܡܟܫܘ ܡܟܣܘ: ܟܕ
ܡܬܟܬܒܪ ܢܩܫܘܬܐ ܕܐܟܣܢ̈ܝܘܬܗܘܢ ܕܒܡܕܒܪ̈ܐ.
ܫܡܠܡܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ: ܒܟܕܗ ܕܡܪܢ ܘܕܝܬܩܐ
ܕܐܫܬܠܡ. ܡܪܢܐ ܐܡܟܠܝܢ ܬܕܘܢ. ܟܕ ܙܒܢܐ ܠܣܦܩܢܐ
ܒܝܕܘܗ. ܫܡܠܡܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܡܛܠ ܬܕܡܪ̈ܬܐ
ܕܗܒܢ ܡܢ̈ܢ. ܡܪܢܐ ܐܡܟܠܝܢ ܢܘܟܘܢ. ܠܒܢܝܬܐ
ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܘܝܚܠܝܐ ܕܐܠܒܫ ܐܝܟܢ. ܫܡܠܡܢ̈ܐ
ܒܠܗ̇ ⌈ܐܪܒܥܐ[4]. ܟܕ ܫܕܪ ܐܝܟܢ ܡܕܡ ܦܪܘܩܗ.
ܛܝܒܘܬܐ ܕܝܢܐ. ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܦ ܐܝܟܢ. ܡܪܢܐ ܫܒܩ
ܝܠܘܬܝ. ܟܕ ܐܚܕܘܗܝ ܢܡܘ̈ܣܐ ܠܡܪܢ ܘܫܒܩܘܗܝ
ܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ. ⌈ܒܪܒܝ ܢܦܫܝ. ܕܝܢܐ ܕܕܝܢܘܗܝ ܢܡܘ̈ܣܐ
ܘܫܒܩܘܗܝ ܠܡܘܬܐ[5]. ܒܪܒܝ ܢܦܫܝ. ܟܕ ܣܠܩ ܠܨܠܝܒܐ
ܘܐܫܬܒܩ ܘܐܬܬܣܝܡ ܒܩܒܪܐ. ⌈ܐܘܕܘ ܠܡܪܢܐ ܘܩܡ.
ܟܕ ܩܡ ܡܢ ܩܒܪܐ ܘܝܘ، ܢܦܫܗ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ، ܘܐܠܒܫ
ܐܝܟܢ ܐܘܝܘܗ. ܘܗܘܐ ܡܪܢܐ ܟܠ ܒܟܕܗ ܕܡܪܢܐ.

[1] A om. — [2] A add. : ܡܪܢܐ ܐܡܟܠܝܢ ܡܘܠܕܗ ܕܢܘܚܝܢ. — [3] S ܕܒܢܬ. — [4] S om. — [5] S om.

ܐܝܟ ܡܬܦܪܫܢܐ ܠܡܪ̈ܕܝܗܘܢ ܒܬܡܝܡܘܬܐ ܕܠܒܐ
ܘܒܣܘܒܠܐ. ܐܠܗܐ ܟܠܗ ܒܡܪ̈ܝܐ. ܕܡܫܝܚܐ ܦܠܚܘܬܗ
ܕܟܠܬܐ ܟܕ ܐܚܪܒܗ̇ ܢܒܘܟܕܢܨܪ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܫܒܝܗ̇.
ܠܝܣܪܝܠ ܘܐܝܬܝܗ̇ ܠܒܒܠ. ܪ̈ܒܝܗ̇ ܕܝܣܪܝܠ. ܓܠܘܬܐ
5 ܕܟܠܗ ܚܢܢܐ ܒܡܘܪܐ. ܘܒܗܘܢ ܒܡܪܡܪ̈ܐ ܫܕܝܢܐ.
ܘܐܦ ܒܒܪ̈ܢܐ ܠܗܘܢ ܒܫܬܘܐ ܕܠܐ ܐܘܪܚ. ܡܫܒܚ
ܐܢܬ ܒܗܘܢ ܦܬܓܡ̈ܐ ܕܠܫܒܚܝܢ ܠܢܫܐ ܕܐܬܬܣܝܡ
ܠܗ. ܒܒܝܬ ܠܡ[1] ܠܐܘܪܫܠܡ ܚܪܒܬܐ. ܘܢܗܒܘ ܫܠܝ̈ܐ
ܕܒܒܝ̈ܬܗ. ܘܗܦܟܘ ܚܡܝܪܐ ܠܫܒܒ̈ܝܗ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܢܬ
10 ܦܢܝܬܗ̇ ܕܝܢ ܐܬ̈ܠܝܬܗ ܕܐܘܪܫܠܡ. ܘܬܘܒ ܚܙܐ
ܠܒܪܘܬܗ ܘܬܐ ܠܦܘܪܩܢ. ܐܘ ܐܠܗܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ, ܠܢ[2].
ܡܚܝܢ ܐܦܪܘܚ ܘܒܝܬܒܝܬ ܘܡܫܝܚܐ. ܘܬܘܒ ܓܠܝܬܐ
ܕܐܦܘܬ ܕܝܢ ܡܬܓܪܝ. ܐܘܒܕܬ ܒܡܫ̈ܡܫܐ ܘܥܒܕܬܗ̇.
ܠܡܪܝܐ ܬܪܝܬ ܫܥܒܕܗ̇. ܘܕܫܘܬܗ̇ ܒܠ ܒܒ̈ܬܝ ܐܘܪܚܐ.
15 ܘܐܒܠܗ̇ ܚܘܒܐ ܕܒܒܐ. ܢܒܘܟܕܢܨܪ. ܘܫܘܬܦܘܬܐ ܕܒܢܝ̈ܐ
ܢܒܝܗ̇. ܐܬܚܪ̈ܒܐ ܕܝܢ ܒܒ̈ܠܢܐ ܘܡܕ̈ܝܢܐ ܘܦܪ̈ܣܚܐ.
ܫܬܘܬܐ ܕܚܝܐ ܐܝܟ ܕܚܐܝܠ ܕܣܠܩ ܕܝܢ ܡܢܐ. ܫܒܩܘ[3]
ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܕܒܗܬܗ ܕܚܝܠܐ ܘܢܨܚܢܐ ܕܗܘܐ
ܠܒܢ̈ܝ ܝܣܪܝܠ ܒܝܕ ܒܘܪܫ. ܘܫܒܩܘ ܡܢܗܘܢ ܠܡܒܢܝܐ
20 ܒܝܬܐ: ܐܠܗܐ ܩܕܡ. ܒܕ ܫܒܩܘ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܝܠ ܒܝܘܡ̈ܝ
ܕܪܝܘܫ. ܐܠܗܐ ܡܒܝܢ ܕܕܡܐ. ܒܕ ܐܘܪܟ ܒܡܗܘܢ
ܐܪܛܚܫܫܬ. ܡܟܐ ܚܒܝ̈ܒܝܢ. ܒܕ ܐܬܚܕܬ ܒܝܬܐ ܕܝܢ ܬܢܝܢܐ
ܒܬܪ ܐܪܛܚܫܫܬ. ܝܒܝܬ ܡܪܢܐ. ܘܝܠܕ ܡܪܢܐ. ܢܘܡܬܐ
ܕܝܬܒܘ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܝܠ ܒܫܠܝܐ. ܘܡܢܝܢܗܘܢ ܒܡܪܒܐ
25 ܕܡܩ̈ܒܝܐ ܕܡܒܪܟܝܢ ܗܘܘ ܕܟܠܗ ܡܡܒܝ ܚܠܦܝܗܘܢ.
ܫܬܐܣ̈ܝܗܝ. ܒܕ ܐܡܠܟܘ ܒܗ̈ܘܢܐ. ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ
ܕܦܘܪܩܢܢ. ܢܒܝܘܬܐ ܕܡܫܬܒܚܐ. ܒܡܐܬܝܬܗ
ܕܡܫܝܚܐ. ܘܢܘܚܡܐ ܕܒܟܪ. ܘܗܘܠܠܐ ܐܚܪܢܐ. ܒܕ
ܒܓܫܘ ܐܝܘ ܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܫܒܘ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܠܘܣ

[1] S ܠܗ. — [2] Sic codd.; lege ܘܐܬܓܠܠ (?). — [3] S ܫܒܩܘ.

ܘܕܫܪܒܐ. ܫܒܩ ܐܠܗܐ ܠܗ. ܟܕ ܢܦܩ ܢܚܠܗ ܕܐܝܕܘܥܐ
ܘܕܝܘܐܒ ܘܡܛܠ ܐܝܢ. ܘܐܦ ܫܡܥܝ ܒܪ ܓܐܪܐ
ܐܬܚܝܒ ܡܘܬܐ. ܠܝ ܡܐܢܐ. ܒܚܝܠܗ ܕܚܝܠܬܐ ܒܐܝܕܝ،
ܫܠܝܡܘܢ. ܫܒܩܝ ܠܐܠܗܐ ⸢ܕܠܗ[1]. ܠܘܬܐ ܕܡܘܪܒ
ܫܠܝܡܘܢ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܟܕ ܐܡܣܟ ܠܗ ܐܪܘܢܐ. 5
ܐܠܗܘܢ ܢܣܒ. ܒܡܪܟܒܬܐ ܕܟܪܘܒ ܫܠܝܡܘܢ ܠܒܝܬܐ.
ܘܗܘܠܠܐ ܐܣܝܪܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ، ܕܘܒܠܐ ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܬܪܟܢ.
ܡܙܘܘ ܘܒܢܝܐ ܕܐܬܟܠܒ ܒܡܦܪܠ ܬܪܝܢ ܡܠܟܐ ܘܒܫܐܝܬ
ܐܬܕܒܪܘ. ܡܪܟܒܬܐ ܡܕܡܝܬܐ ܕܫܦܝܪ ܡܘܒܠܗ.
ܡܠܟܘܬܐ ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ ܡܙܘܙܐ. ܘܡܪܟܒܬܐ ܐܣܝܪܬܐ. 10
⸢ܡܠܟܘܬܐ[2] ܕܝܣܪܝܠ. ܒܝ ܡܪܟܒܐ ܣܒܪܬ. ܠܘܬܗ
ܕܝܘܣܦ. ܘܦܘܪܩܢܗ ܕܐܘܪܫܠܡ ܡܢ ܣܢܚܪܝܒ. ܐܠܗܐ
ܗܒ ܕܢܝܚ ܠܡܠܟܐ. ܫܠܝܐ ܕܗܘܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܒܝܡ
ܣܘܟܝܐ. ܐܠܗܐ ܛܒ ܠܝܣܪܝܠ. ܘܐܠܗܐ ܠܒܢܝܐ
ܛܒܘܬܝܢ: ܕܡܠܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܡܒܪ̈ܟܝܐ. ܒܫܢܬܐ ܕܝܘܡ، 15
ܡܢܫܐ ܡܠܟܐ ܠܒܝܬܐ. ܐܘܕܝܢ ܠܝ. ܟܠ ܡܘܒܕܐ
ܕܐܕܪܟܗ ܠܡܢܫܐ ܘܬܒ: ܐܝܟ ܕܡܝܘܬܐ ܣܦܪ
⸢ܕܒܪܝܡܝܢ[3]. ܢܦܠ ܒܝܘܕܐ. ܟܕ ܐܬܟܠܝ ܢܫܐ ܘܫܠܡ
ܠܒܗ ܒܬܪ ܐܠܗܐ. ܒܡܠܝ ܠܘܬ ܐܠܗܐ. ܒܒܥܘܬܐ
ܕܒܥܐ ܡܠܟܐ. ܕܢܫܒܩ ܢܒܒܪ ܕܒܝ̈ܬܐ ⸢ܕܫܐܕ̈ܐ[4] ܡܢ 20
ܒܒܒܐ. ܒܒܢܝ ܓܘܬܗ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܒܝܘܒܠܐ. ܦܪܫܓܢܐ
ܕܢܒܘܣܐ ܕܐܫܬܒܚ ܒܝܘܒܠܗ. ܘܦܩܕ ܘܐܬܡܣܪ، ܡܕܡ
ܒܒܒܐ. ܣܕܪܐ ܕܓܒܪ̈ܬܐ ܕܣܒܪ ܡܪܝܐ ܒܝܡ ܒܒܒܐ.
ܘܒܫܐܬܐ ܕܝܘܢܘ ܡܢܘ. ܕܒܕܓܠܘ ܦܩܕ ܕܒܒܒܝ ܓܘܬܘ
ܢܒܘܟܕ. ܘܓܠܘ ܐܕܢܝܗܘܢ ܠܡܠܘܗܝ، ܕܦܘܡܝ. ܒܝܡ ܫܪܒܐ 25
ܕܬܬܬܝܗܘܢ ܦܩܘܕܐ: ܕܬܢܝܢ ܓܒܪ̈ܬܐ ܕܣܒܪ ⸢ܠܘܬܗܘܢ[5]
ܐܠܗܐ ܡܢ ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܡܨܪܝܢ ܘܡܕܡܝܐ ܕܐܬܓܒܝ ܕܗܘܐ
ܡܠܟܐ: ܐܝܟ ܐܪܓܘܢܐ، ܒܡܡܕܢܝܗܘܢ. ܟܕ ܡܢܝܐ ܕܐܦ

[1] S om. — [2] S ܡܪܟܒܬܐ. — [3] S ܒܝܡܝܢ. — [4] A ܘܫܐܕܐ.
— [5] A ܠܘܬܢ.

ܒܥܠܕܒܒܢ ܕܡܫܝܚܐ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܗܠܠܐ ܐܡܝܢܐ. ܐܠܗ
ܐܠܗܝ. ܥܠ ܫܘܠܡܐ ܕܒܢܝ ܥܠܡ ܘܕܠܐ ܥܒܪܐ ܒܗܘܢ
ܐܒܗܘܗܝ. ܘܒܗ ܕܥܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܕܪܕܐ ܢܒܝܗܘܬܐ
ܘܕܝܢܐ ܗܢܘܢ ܒܒܢܝܫܬܐ ܕܥܠܡܝܢ. ܪܚܡ ܥܠܝ. ܢܛܪܐ
5 ܕܢܛܪܬܝ ܚܝܐ. ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܫܡܘܐܝܠ ܠܟܝܢܬܗ ܕܡܪܝܐ.
ܘܓܠܝܬܗ ܕܚܝܐ. ܠܡܪܝܐ ܡܫܬܡܥܢ ܐܝܬ. ܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܕܥܠܝ ܕܡܢ ܡܪܝܐ ܒܗ ܫܡܘܐܝܠ ܘܡܫܠܡܐ ܕܒܢܘܗܝ.
ܐܡܪ ܚܒܠܐ. ܥܠ ܬܫܡܫܬܗ[1] ܕܫܐܘܠ ܘܡܕܒܪܬܗ
ܕܥܠ ܕܘܝܕ. ܐܠܗܐ ܒܫܡܝܢ. ܓܠܝܬܗ ܕܕܘܝܕ ܕܢܫܬܘܒ
10 ܡܢ ܐܝܕܝ ܫܐܘܠ. ܓܒܬ ܐܠܗܐ. ܒܗ ܓܢܒܪܐ ܗܘܐ ܕܘܝܕ
ܡܢ ܫܐܘܠ ܘܡܢ ܓܠܝܕ ܗܘܐ ܒܐܪܥܐ ܕܦܠܫܬܝܐ ܕܠܐ
ܕܒܕܒܐ ܘܫܒܝܐ. ܪܚܡ ܥܠܝ. ܘܟܢܐ ܕܐܡܠܟܢ ܒܝܥܪܘ
ܘܥܠ ܒܢܝܫܬܐ ܕܚܘܫܘ ܠܗ ܒܢܝ ܙܝܦܝܐ ܒܗ ܡܫܠܒܘ
ܠܐܒܝܫ. ܪܚܡܬܢ ܕܒܢܝ[2]. ܒܗ ܫܡܥ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܥܠ
15 ܥܠܗ ܢܦܫܠ. ܡܢ ܕܝ ܘܡܕܒܪܐ ܠܒܪܫܒܥ. ܐܝܟ
ܫܪܝܪܐܝܬ. ܢܦܠܗ ܕܐܒܫܠܘܡ ܘܐܚܝܬܘܦܠ ܘܡܒܫܡܫܐ.
ܦܪܘܩ ܡܢ ܒܥܠ ܕܒܒܝ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܪܫ ܗܘܠܠܐ. ܫܠܝܡܘܢ
ܒܗ ܐܡܠܟܗ ܐܒܘܗܝ. ܡܢ ܒܬܪ ܕܫܦܠܗܝ ܐܕܘܢܝܐ.
ܘܐܕܘܢܝܐ ܐܬܪܘܒ ܥܠܘܗܝ. ܐܠܗܐ ܛܠܠܝܬ[3].
20 ܒܡܪܒܬܐ ܕܡܪܒܗ ܐܒܘܗܝ. ܒܗ ܐܡܠܟܢ. ܘܫܐܠ ܡܢ
ܐܠܗܐ ܥܠ ܒܥܠܕܒܒܘܗܝ. ܐܡܪ ܕܝܢ. ܦܪܘܩܝܢܝ.
ܒܪܚܡܝܟ. ܘܐܬܚܠ ܐܝܟ ܐܦܠܓ ܠܥܡܟ. ܘܫܪܒܐ[4]
ܕܫܬܝܬܐ. ܫܒܩ ܐܠܗܐ ܓܠܝܬܐ. ܦܘܩܕܐ ܕܦܩܕܗ
ܗܘܐ. ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܫܐܠܬܐ ܕܫܐܠ ܫܠܝܡܘܢ
25 ܡܢ ܡܪܝܐ ܕܫܡܥ ܢܨܠܘܬܗ ܠܡܠܟܐ. ܐܠܗܝ ܐܠܗܝ ܐܢܬ.
ܒܗ ܦܩܕ ܕܢܐ ܒܝܬ ܬܪܬܝܢ ܫܒܛܐ ܘܬܡܢܝܐ ܒܒܢܝܫܬܐ
ܒܕܝܢܗ ܘܢܕܒܗ ܕܐܠܗܐ ܐܝܬܘܗܝ ܒܒܗ. ܐܡܪ ܕܝܢ.
ܕܡܠܟܐ ܚܕܐ ܒܐܠܗܐ. ܘܢܫܬܡܗܪ ܥܠ ܕܢܦܫܐ ܒܗ

1 S ܬܫܡܫܬܗ. — 2 A ܕܒܒܘ. — 3 A ܛܠܝܬܢ. — 4 S ܘܕܫܪܒܐ (sic).

ܕܐܬܚܫܒ ܒܠܒܗܘܢ ܒܠܒܢ ܡܪܘܡܐ ܘܠܐ ܐܫܒܚ
ܕܠܘܬ ܐܢܘܢ. ܠܐ ܬܚܫܘܢ. ܒܪ ܢܦܫܗ ܒܢܝ ˹ܡܘܪܫ[1]
ܘܒܬܪܗ. ܡܛܠ ܕܒܪ̈ܒܗܘܢ ܕܡܪܝܐ. ܒܪ ܐܦܪܝܡ ܫܒܩܗ
ܕܐܡܪܘܢ ܘܐܬܛܒܥ ܠܒܣܡܘܬܐ. ܡܪܝܐ ܠܐ ܒܪܘܚܝܢ.
5 ܠܛܘܒܬܐ ܕܝܠܝ ܒܡܫܟܐ. ܒܪ ܠܐ ܝܒܟܐ ܡܪܝܐ ܕܢܒܠܝܗܘܢ
ܠܐܪܒܐ ܕܡܘܠܒܝܐ. ܐܡܪܬ ܕܐܦܪ ܐܘܪܚܐ. ܒܠ
ܢܛܘܪܬܐ ܕܦܘܩܕ̈ܢܐ ܕܟܬܒ ܐܢܘܢ ܒܡܫܟܐ. ܒܡܫܒܪܘ
ܡܫܪܬ. ܣܦܪ̈ܐ ܕܬܘܒ ܢܒܡܘܣܐ ܕܟܬܒ. ܘܫܠܒܗ ܢܒܫܐ
ܡ̈ܠܠܐ. ܕܡܬܦܫܩܝܢ ܢܒܫܐ ܣܦܪ̈ܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܘܗܠܝܢ
10 ܕܒܗ̇ ܐܫܬܡܫ. ܬܘܒܗܘܢ ܠܒܢ. ܦܪܫܘܬܗ ܕܢܫܘܫ
ܒܪܢܘܢ. ܐܝܟ ܐܠܠܐ. ܡܒܒܪܬܐ ܕܒܢܝ ܣܦܪܐ ܒܢܘܪܕܝܢ
ܘܗܠܝܢ ܕܬܒܢ ܐܫܬܡܫ. ܡܛܠ ܗܢܐ ܠܟ ܐܬܕܒܪܬܝ
ܕܝܢ ܐܪܒܐ ܕܢܘܪܕܝܢ. ܘܬܘܗܡܐ ܕܢܘܪܕܝܢ ܠܬܘܗܡܐ
ܕܢܒܐ ܕܗܘܦ ܐܬܕܒܪܘ. ܕܗܢ ܐܠܗܐ. ܠܛܘܒܬܐ ܕܡܪܒܘ
15 ܒܒܐ ܘܢܫܘܒ ܒܪ ܚܪܘ ܬܚܘܬ ˹ܒܠܠܠܠܐ[2] ܘܡܒܒܪܘ
ܦܪܝܐ. ܡܪܒܝܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܐܠܗܐ ܫܒܒܝܢ ܒܐܕܢܝܢ.
ܒܠ ܡ̈ܠܒܐ ܕܒܒܪܘ ܒܡܢ ܡ̈ܠܠܐ. ܘܡܫܒܚ ܐܢܬ
ܦܬ̈ܓܡܐ ܕܠܫܢܝܢ. ܐܝܟ ܐܘܒܕܬ ܠܒܥ̈ܒܪܐ ܘܝܗܒܬ
ܐܢܘܢ. ܘܬܘܒ ܡܛܠ ܕܠܐ ܗܘ̣ܐ ܒܚܪܒܗܘܢ. ܘܐܦܠܐ
20 ܕܪܒܗܘܢ ˹ܦܪܩ ܐܢܘܢ[3] ܘܕܫܪܒܐ. ܐܒܕ ܠܒܝ. ܦܘܪܩܢܗ
ܕܡܫܪܝܠ ܡܢ ܢܒܝܢ ܒܪ ܒܪܩ ܘܕܒܘܪܐ: ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܫܒܝܚܘ. ܘܐܝܬ ܠܝ ܕܬܫܒܘܚܬܗ ܗܘܝ. ܒܗ̇ ܕܦܠܛܗ̇
ܕܒܪܐܝܬ ܫܡܝܐ. ܘܦܠܛܗ̇ ܢܡܒܐܝܬ. ܐܠܗܐ ܒܝܬ
ܠܗܘܢ. ܘܒܘܬܗ ܕܠܒܒܗ ܒܬܠܡܝܕܐ ܠܒܢ̈ܝܢ.
25 ܕܠܒܗ ܒܒ̈ܒܒܐ. ܘܒܘܬܐ ܕܢܦܫܗ ܘܕܗܠܝܢ ܐܚ̈ܪܢܐ. ܢܒܗ
ܡܢ. ܦܘܪܩܢܐ ܕܗܘ̣ܐ ܒܢܝ ܫܒܝܚܘ. ܫܒܘܚܐ ܗܘܐ.
ܡܦܠܬܗ ܕܫܒܚܘ ܘܕܦܠܫ̈ܬܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ. ܠܐ ܬܕܚܠ
ܡܢܐ ܕܒܬܪ ܠܒܪܐ ܒܚܝܠܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐ
˹ܗܘܐ[4] ܒܡܒܗ ܘܕܫܪܒܐ ܕܒܠܗ ܡܒܘܡܪܐ. ܠܗ

[1] S ܫܪܝܫ. — [2] S ܒܠܠܠܠܐ (sic). — [3] S om. — [4] A ܗܘܝܐ.

ܐܠܗܐ: ܡܪܢܐ ܒܫܠܝ. ܪܘܡܪܘܡܗ ܕܩܘܦܐ[1]. ܘܡܬܠܠܬܐ
ܕܐܚܘ̈ܗܝ ܕܐܬܝܗܒܘ ܗܘܘ ܒܥܠܕܒܒܘ̈ܗܝ. ܘܐܫܟܚܬ
ܐܚܕܗ ܠܒܥܠܕܒܒܘ̈ܗܝ، ܘܫܒܐܘ̈ܗܝ، ܘܐܬܬܪܝܡ ܡܪܢܐ
ܒܚܘܫܒܗ[2]. ܘܫܒܚܗ ܠܓܒܘܪܬܗ. ܘܡܫܠܡܝܢ ܗܘܠܠܐ.
ܒܗ̇ܝ ܕܩܡ ܡܠܟܐ ܐܚܪܢܐ ܕܠܐ ܝܕܥ ܗܘܐ ܠܗ 5
ܠܝܘܣܦ. ܐܠܗܗ، ܐܠܗܗ ܕܐܒܗܘ̈ܗܝ، ܪܫ ܗܘܠܠܐ. ܓܒܪܬܐ
ܕܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܫܘܥܒܕܐ ܕܡܨܪܝܐ. ܦܨܘܝܐ ܕܐܝܠ
ܐܝܠ. ܨܠܘܬܗ ܕܡܘܫܐ[3] ܕܢܫܬܘܙܒ ܡܢ ܐܝܕܝ̈ ܦܪܥܘܢ.
ܡܪܢܐ ܢܨܝܚܐ. ܟܕ ܨܒܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܒܝܕ ܡܫܪܝܐ
ܘܢܦܩ ܐܝܬܝܐ. ܘܠܐ ܐܪܦܝ ܒܗ ܐܝܕܐ. ܕܡܪܢܐ ܗܘ 10
ܐܪܟܐ. ܓܠܝܐ ܕܝܢܐ ܕܡܘܫܐ ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ. ܡܪܡܪܬܐ
ܐܘܪܝܬܐ. ܡܐܬܝܬܗ ܠܘܬ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ. ܘܐܬ̈ܘܬܐ
ܕܥܒܕ ܠܗܘܢ. ܕܗܘ ܠܝ ܡܪܢܐ. ܓܒܪܬܐ ܕܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ
ܕܥܠ ܡܘܫܐ. ܘܨܠܘܬܗ ܕܡܘܫܐ ܠܘܬ ܡܪܢܐ. ܡܪܢܐ
ܢܗܘܪܝ. ܟܕ ܡܬܒܟܒܟ̈ܢ ܗܘ̈ܝ ܦܪ̈ܫܬܐ ܒܡܕܒܪܐ 15
ܘܡܫܬܘܕܥ ܗܘܐ ܢܦܠ. ܠܝ ܡܪܢܐ ܡܪܝܬ. ܨܠܘܬܐ
ܕܡܩܒܠ ܠܒܥܘܬܐ ܕܡܪܒܘ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܟܕ ܐܬܦܪܫܘ
ܡܢ ܡܨܪܝܐ. ܐܝܟ ܠܡܪܢܐ. ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܐܠܦ ܡܘܫܐ ܟܕ
ܕܒܛ ܠܐܡܪ ܦܨܝܐ. ܐܬܡܪܡܪܘ. ܟܕ ܣܠܩܘ ܠܡܨܪܝܐ
ܘܢܦܩܘ ܒܐܝܩܪܐ ܡܢ ܡܨܪܝܢ. ܘܗܪܟܐ ܫܠܡ ܗܘܠܠܐ 20
ܬܠܝܬܝܐ: ܘܡܟܝܠ ܡܫܪܝܢ ܡܢ ܗܪܟܐ ܗܘܠܠܐ ܐܚܪܢܐ:
ܒܗ ܡܪܢܐ ܡܟܪܬ. ܨܠܘܬܐ ܕܡܪܒܘ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܟܕ
ܒܝܘ ܠܦܪܥܘܢ ܕܐܬܝܗܒ ܘܗܘܐ ܐܬܝܪܘ: ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܠܗܘܢ. ܨܒܘܬܗ، ܠܗܝ ܕܐܫܬܒܥ ܠܗ ܒܠܗܘ[4]. ܟܕ
ܢܦܩܘ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ ܒܓܠܠܐ. ܫܒܚܘ ܕܝܡܐ. ܟܕ ܐܬܬܠܡ 25
ܡܫܒܚܢܐ ܘܐܬܓܒܪ ܐܡܪܘ ܘܒܢܝ ܠܗ ܠܡܫܝܚܘܬܐ.
ܐܒܪܝ. ܟܕ ܩܪܐ ܠܗ ܐܠܗܐ ܠܡܘܫܐ ܘܝܗܒ ܠܗ
ܦܘܩܕܢܐ. ܕܗܘ ܡܪܢܐ. ܩܪܒܐ ܕܐܝܟܘ ܒܢܝ ܝܣܪܐܝܠ
ܒܛܘܪ ܣܝܢܝ ܘܒܗܘ. ܡܬܝܗܒ ܟܘܠܐ. ܒܪܝܫܝܬܐ

[1] A om. — [2] A ܒܚܘܫܒܐ. — [3] A om. — [4] S om.

ܐܚܪܢܐ. ܐܝܟ ܟܠ ܕܗܘ ܐܡܪ ⌈ܗܘܐ[1] ܠܗܘܢ ܡܛܠ
ܛܘܦܢܐ. ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܕܗܫܡ ܠܛܘܪܐ ܘܡܬܚܙܪ
ܐܝܬ ܕܝܢ ܡܛܠܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܡܪ ܕܡܐܡܪܐ. ܒܡܕܢܚܐ
ܣܒܪܬ ܐܝܟ ܐܡܪܝܢܬܘܢ ܠܢܦܫܟ. ܢܗܪ ܘܫܒܝܚ ܥܠ
ܛܘܪ̈ܐ ܐܝܟ ܓܦܐ. ܒܡܗܘܪܐ ܬܪܝܢܐ ܕܗ ܥܠ ܠܡܗܘܬܐ 5
ܘܕܡܟܡܗ. ܐܡܪ ܦܘܡ ܡܢܐ ܡܛܠ ܕܓܒܪ ܛܒܥܐ
ܘܕܫܪܒܐ. ܒܕܡܟܐ ܠܐܡܬܟ. ܓܠܘܬܗ ܕܢܘܚ ܒܟܠܗ
ܡܒܘܬܐ. ܐܡܪ ܚܘܠܐ. ܕܗ ܒܢܝܐ ܕܐܡܕܘ ܒܬܫܐ
ܥܠܝܗܘܢ ܒܡܡܘܠܐ. ⌈ܣܦܪ ܕܝܢ[2] ܒܫܬ̈ܝܗܘܢ ܘܕܗܘܢ
ܗܘܘ ܥܠܬܐ ܕܡܣܩ ܒܪܫܐ ܕܐܬܐ ܥܠܝܗܘܢ. ܬܘܒ 10
ܡܪ̈ܡܝܬܐ ܐܚܪܬܐ. ܕܡܛܠܫܐ ܡܦܘܬܗ ܕܝܢ
ܡܒܘܬܐ. ܘܕܒ̈ܢܝܐ ܕܗܢܘܢ ܘܦܘܪܫܢܗ ܕܡܠܟܝܢ. ܘܗܠܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܒܕܡܟܐ ܠܢܒܝܗ ܕܛܘܒܢܐ ܐܒܪܗܡ. ܡܟܝܠ
ܕܝܢ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܠܠܐ. ܘܐܝܬ ܕܡܢ ܡܕܡ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܡܪ̈ܡܝܬܐ ܡܣܝܡܝܢ ܠܗ. ܕܗ ܗܢܘܢ ܕܒܫܠܡ ܒܣܦܪܐ 15
ܒܡܘܡܪ̈ܐ ܡܫܠܡܝܢ ܠܗ ܗܟܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܡܫܝܚܗ
ܕܡܢܐ. ܒܗ ܢܘܚ ܗܘܐ. ܘܡܢܗ ܘܐܦ ܕܢܒܝܐ ܫܘܪܐ
ܠܗܠܝܢ ܕܐܒܪܗܡ. ܘܗܢܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܡܪܝܢ ܕܫܘܪܐ
ܕܢܡܘܣܐ ܘܬܘܪܬܐ ܕܡܢ ܐܒܪܗܡ ܗܘܐ. ܘܟܠ ܐܝܟ
ܕܗܘ ܠܐ ܢܦܠܐ: ܛܒ ܫܪܝܪܝܢ ܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܐܚܪܢܝܢ 20
⌈ܡܪܝܐ[3] ܕܐܬܘܗܝ ܪܫ ܗܘܠܠܐ. ܥܠ ܙܒܢܗ ܕܐܒܪܗܡ.
ܕܒܕܒܘܗܝ ܐܦ ܒܘܟܠܐ ܡܫܬܡܫ. ܒܗܝ ܕܒܗ ܚܢܢܐ
⌈ܐܦ ܓܒܠ[4] ܢܡܘܣܐ: ܘܐܬܝܗܒ ܚܬܡܐ ⌈ܕܒܗ[5] ܚܢܢܐ.
ܦܣܘܩܐ ܥܠ ܙܒܢܗ ܕܐܝܣܚܩ. ܫܡܝܐ ܡܫܬܡܥܝܢ ܥܠ
ܬܡܝܗܬܐ ܕܐܣܬܟܪ ܠܘܬ ܢܒܝܘܬ ܕܝܢ ܐܠܗܐ. ܕܗ 25
ܙܒܢ ܒܡܕܒܪܬܐ ܘܕܗ ܡܢ ܒܟܠ ܒܡܪ̈ܕܬܐ. ܘܕܗ ܗܘܐ
ܐܠܗܐ ܒܕܡܗ ܒܟܠ ܐܬܪ. ܢܚܝܢ ܡܢܐ. ܥܠ ܢܫܡܫܗ
ܕܝܘܣܦ. ⌈ܒܗܝ ܕܠܐ ܗܘܐ ܠܗ ܒܪܢܫܐ ܕܐܘܠܝܢܗ ܐܠܐ

[1] A om. — [2] A ܣܦܪܝܢ. — [3] S om. — [4] ܐܦ ܓܒܠ. —
[5] A ܚܢ (sic).

ܦܬܓܡܐ. ܥܠ ܫܬܐ ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܫܬܘܬܐ ܗܘܝ ܒܡܠܬܐ
ܕܒܗܘܢܐ[1] ܡܕܒܪܢܐ ܐܬܒܪܝܘ. ܘܥܠ ܫܒܥܐ ܒܢ̈ܝܐ ܒܪ̈ܝܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܒܗܘܢ[2] ܫܬܐ ܐܝܬ ܢܩ̈ܒܬܐ ܐܬܒܪܝܘ. ܫܬܐ ܐܝܬ
ܒܢ̈ܝܐ ܕܫܬܘܬܐ. ܫܒܝ̈ܢܐ ܘܐܪ̈ܒܐ ܘܡܠܐ̈ܟܐ ܘܫܘܒܚܐ
5 ܘܪ̈ܒܢܐ ܘܐܟܐܪ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܐܬܒܪܝ ܒܡܠܬܐ. ܫܒܥܐ
ܐܚܪ̈ܢܐ. ܢܘܗܪܐ ܘܚܫܘܟܐ ܡ̈ܝܐ. ܘܬܗܘܡܐ ܕܐܪܥܐ.
ܘܦܠܓ ܢܗܪ̈ܐ. ܘܚ̈ܝܘܬܐ ܕܡ̈ܝܐ ܘܦܪ̈ܚܬܐ ܘܪ̈ܚܫܐ.
ܒܪ̈ܘܡܐ ܬܪ̈ܝܢܐ ܥܠ ܡܦܩܗ ܕܡܒܘܠ: ܘܗܘܝܘ ܕܫܒܬܐ.
ܠܒ̈ܢܝܐ ܢܦܫܗ ܒܚ̈ܝܘܬܐ ܘܦܬܓ̈ܡܐ ܕܒܗܘܢ. ܥܠ
10 ܡܦܩܗ ܕܡܒܘܠ. ܐܢܐ ܠܟ ܐܘܕܝܬ ܒܠܒܝ[3] ܘܕܫܪܒܐ.
ܥܠ ܫܘܬ ܐܬܘܗܝ. ܒܪܘܡܐ ܕܬܠܬܐ ܥܠ ܐܘܫ ܕܡܪܟ
ܠܗܘܒܠ ܕܒܫܬ ܩܐܡ. ܘܫܪܝ ܠܒܘܪܟܐ ܒܫܒܗ ܕܒܪܢܐ.
ܐܢܐ ܠܟ ܫܒܚܬ ܘܕܒܚܬ ܘܐܬܬܒܪܬ. ܒܦܠܓ ܕܒܪܢܐ
ܡܒܒܝܢ ܐܟܪ. ܒܗ ܒܫܘܐ ܕܒܫܒܚܗ ܕܒܪܢܐ ܕܡܪܐ
15 ܐܬܝܠܕ. ܒܗ ܡܪܬܟ ܥܠ ܩܝܡ. ܘܒܫܘܠܡ ܒܪܘܡܐ
ܕܐܬܘܗܝ, ܕܪܐ ܢܒܝܐ. ܐܒܒܐ ܕܒܪܒܝܢܐ ܕܒܢ̈ܝܗ
ܠܟܐ ܫܒܝܚܬ ܠܒܪܢܐ. ܗܒܢܐ ܘܗܪܟܐ ܒܫܒܝܚܝܢ.
ܒܪܒܝܥܬܐ ܐܚܪܬܐ ܥܠ ܩܝܡ ܘܒܗܠܠܐܝܠ ܘܢܪܐ.
ܒܪܢܐ ܒܪ̈ܝ ܫܘܒܚܗ ܕܢܗܘܝܢ. ܐܘܕܐ ܠܒܪܢܐ ܕܒܢܘܗ
20 ܕܒܬܘܫܠܚ. ܘܒܢܘܬܗ ܕܠܒܝܢ ܕܒܠ ܢܘܚ. ܘܒܦܘܪܢܐ ܥܠ
ܕܒܢܝܗ ܕܢܘܚ. ܒܗܘ ܕܫܪܝ, ܒܠܗ ܕܪܐ ܗܘ ܒܫܬܒܗܪ
ܒܒ̈ܢܝܬܗ. ܘܠܐ ܐܫܬܒܚ ܒܗ ܬܒܝܒܘܬܐ ܗܦܟ ܒܝܬ
ܢܘܚ. ܐܠܐ ܒܠܚܘܕ ܢܚܬ ܠܗܬ ܒܢܬ ܩܐܡ. ܘܢܗܒܘ
ܐܝܟ ܢܒ̈ܝܐ. ܒܒܫܒܘܬ ܘܢܘܓܐ ܠܐ ܬܗܘܝܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ
25 ܐܝܟ ܡܒܝܢܗܘܢ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܠܗܝܢ. ܘܒܗ ܢܚܝܬ
ܡܐܕܢܗܘܢ. ܫܪܝ ܕܢܐܡܪ ܠܗܘܢ ܕܗܘܐ ܦܠܘܓܐ.
ܘܢܗܒ ܐܢܬܬܐ ܒܢܝܗܘܢ. ܗܒܢܐ ܡܒܠ ܠܐܠܗܐ
ܒܠܗܘܢ. ܘܒܗ ܠܟ ܫܪܝ, ܒܒܝܢ ܡܒܘܬܐ. ܫܠܡ
ܗܘܠܠܐ ܕܕܪ̈ܐ ܗܢܘܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܫܪܝܢ ܗܘܠܠܐ

[1] S ܕܗܘܒܐ. — [2] S ܕܒܗܘܢ. — [3] S ܒܠܒܐ.

ܐܝܟ ܠܒܢ̈ܝܐ ܕܒܠܗܘܢ ܐܝܣܪ̈ܐ ܗܠܝܢ ܐܬܗܝܒܟܡ.
ܢܝܚܘܬܐ ܘܡܣܟܢܘܬܐ ܘܡܠܒܢܘܬܐ. ܡܠܘܢ ܕܝܢ ܘܠܒܐ
ܕܐܠܗܐ. ⌈ܕܒܗܘܕܝܗ̇[1] ܒܒܪܬܐ ܢܛܪ. ܒܗ̇ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܒܢܝܗ ܕܢܚܫ ܦܪܡ ܒܠܒ̈ܐ. ܘܒܢܫ ܠܢܗܪܐ ܒܒܪܬܐ
5 ܡܢܫܬܐ. ܢܛܪ ܕܒܪܝܗ ܒܒܪܬܐ ܕܘܪܒܗ. ܕܟܐܢܝܢ
ܘܒܢ̈ܬܐ ܕܬܢܒܘܬܐ ܫܐܠ ܗܘܐ. ܬܬܒܪܝ ܬܢܒܘܬܗ
ܒܒܪܬܐ ܡܢܟ ⌈ܒܠܗܘܢ[2] ܣܦ̈ܪܐ. ܘܢܒܝܘܬܗ ܕܒܠ
ܘܪܒܗ ⌈ܕܡܫܝܚܐ[3] ܬܬܢܣܐ. ܘܒܠܗܝܢ ܫܒܝ̈ܬܗ ܢܬܬܢܝܢ.
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܗܟܢ. ܡܛܠ ܕܒܗܘ̈ܠܠܐ ܘܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ
10 ܐܬܦܠܓܘ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܗܘ̈ܠܠܐ ܥܣܪܝܢ ܥܡ ܚܕ ܕܦܠܓܘܬܐ
ܥܣܪܐ. ܘܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܫܠܡ. ܗܟܢ ܡܕ̈ܪܝܢ. ܬܠܬ ܙܒ̈ܢܝܢ
ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ ܥܣܪܝܢ ܘܚܕ ܗܘܝܢ. ܕܒܫܒܥܐ
ܬܠܝܬܝܘܬܐ ܡܬܒܪܢܐ. ܦܠܓ ܫܦܝܪܐ ܘܠܫܡܝܐ. ܕܐܘ
ܬܠܬ ܙܒ̈ܢܝܢ ܬܬܒܪܝ ܫܒܝܥܝܘܬܐ: ܐܘ ܕܫܒܥ ܙܒ̈ܢܝܢ
15 ܬܬܘܕܥ ܬܠܝܬܝܘܬܐ. ܒܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ ܫܠܡ. ܫܬܝܐ ܐܝܬܐ ܐܦܪ̈ܝܐ
ܒܡܢܝܢܐ ܥܣܪܐ ܘܬܪܝܢ ܡܠܝܟܝܢ ⌈ܕܡܠ̈ܐܟܐ[4]. ܐܟܒܟܐ
ܕܥܡ ܠܟܠ ܐܡܪܢ ܠܝ. ܒܪܢܫܐ ܘܬܠܒܟܐ ܕܫܐ̈ܕܐ ܘܬܠܬ
ܒܒܪ̈ܬܐ ܕܪܘܫܐ. ܘܐܠܗܐ ܒܪܘܚܐ ܕܒܠ. ܕܗܒܢܐ ܫܬܐ
ܡܢ̈ܝܢܐ ⌈ܘܦ̈ܠܓܐ[5] ܡܬܒܢܫܝܢ ܒܡܠܝܠܘܬܐ. ܘܗܝ
20 ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܣܪܐ. ܚܕ ܦܠܓܐ. ܡܛܠ ܕܠܘ ܚܕ ܘܬܪܝܢ
ܐܝܬ ܒܟܠ ܬܠܒܟܐ ܐܠܐ ܡܢܝܢܐ ܡܫܠܡܢܐ. ܘܠܟܠ
ܥܡ ܥܣܪܐ ܒܡܕ̈ܝܢܐ ܠܝܬ. ܒܠܗܘܢ ܕܝܢ ܕܠܟܠ ܡܢܝܗ
ܒܠܗܘܢ ܡܬܒܪܢܝܢ. ܗܠܝܢ ܘܡܛܠ ܡܕ̈ܒܪܢܘܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܗ ܗܟܢ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܝܢ ܕܗܘ̈ܠܠܘܗܝ. ܡܬܦܠܓܝܢ
25 ܥܡ ⌈ܫܘܪ̈ܝ[6] ܒܠܒܟܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܥܡ ܒܢܝܬ
ܡܢܝ̈ܬܐ. ܒܗܘ̈ܠܠܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܥܣܪܐ
ܡܢܝܘܬܐ. ܥܠ ܥܣܪܐ ܕܬܢ ܕܥܡ ܐܪܒܥ ܘܡܕܒܪܢܐ
ܠܦܠܓܐ: ܡܢܝܘܬܐ ܡܕܒܪܢܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܐܪܒܥܬܥܣܪ

[1] S ܘܒܗܘܕܝܗ. — [2] S om. — [3] S om. — [4] A ܡܠ̈ܐܟܐ. —
[5] S ܘܦܠܓܐ. — [6] S om.

ܫܩܠ ܠܗ ܠܡܪܐ. ܕܢܥܪܘܩ ܡܢ ܡܟܐ ܠܘܬ ܐܘܪܫܠܡ.
ܐܝܠܝܢ ܕܩܪܝܢ ܠܗ ܠܕܘܟܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܢܐܡܪܘܢ. ܐܢܐ
ܕܝܢ ܠܐ ܚܙܐ ܠܝ ܠܘ ܐܘܪܫܠܡ ܗܝ ܝܒܘܣ ܡܫܝܢܐ.
ܘܠܝܘܪܕܢ ܠܐ ܢܩܪܒܐ.

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܠܡܢܐ
ܒܡܕܒܪܐ ܘܒܟܠ ܢܡ̈ܘܣܝܢ ܕܗܘܘ ܡܫܡܫܝܢ. ܢܛܪ ܓܝܪ
ܟܠܗܘܢ ܒܬܪ̈ܐ ܡܕܒܪܐ. ܘܠܡܢܐ ܡܦܠܓܝܢ ܠܗ
ܒܗ̈ܘܠܠܐ ܘܒܡܙܡܘܪ̈ܬܐ. ܘܡܢܐ ܡܙܡܪܝܢ ܗܘܠܠܘܗܝ.
ܘܠܡܢܐ ܒܡܨܥܬ ܗܘܠܠܘܗܝ ܦܣܩܝܢ ܡܘܬ̈ܒܐ ܀
ܕܡܫܬܡܫ ܕܝܢ ܗܘܐ ܒܒܪܝܬܐ ܢܛܪ ܓܝܪ ܟܠܗܘܢ
ܒܬܪ̈ܐ ܗܢܐ ܡܫܠܡܝܢ ܢܦܫܗ ܓܝܪ ܙܘܥܐ ܡܠܦ̈ܢܐ:
ܕܒܗ ܢܚܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܘܢܒ̈ܝܐ ܕܠܗ ܕܠܝܬ ܒܗܘܢ
ܡܫܡܫܬܐ. ܘܠܐ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܗܢܐ ܐܝܟ ܫܪܒܐ
ܕܢܒ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܕܐܝܟ ܕܡܢܗ ܒܠܗܘܢ ܘܢܒ̈ܝܘܬܗ. ܡܢܗܘܢ
ܒܢܒܝܘܬܐ ܘܡܢܗܘܢ ܒܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܟܠ ܢ̈ܩܒܘܗܝ
ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܡܢܗܘܢ ܬܘܒ ܓܠܝܐܝܬ ܡܒܣܪܝܢ ܥܠ ܡܪܢ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܗܘ ܕܬܪ̈ܬܝܢ ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܬܡܢܝܐ
ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܐܪܒܥܝܢ ܘܫܒܥ. ܘܐܝܟ ܗܘ ܕܫܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ
ܕܐܬܝܗ̇ ܡܫܠܡܬܐ ܥܠ ܡܪܢ ܘܥܠ ܫܠܝܚܘܗܝ. ܘܐܝܟ
ܗܘ ܕܐܡܪ ܡܪܝܐ ܠܡܪܝ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܥܠ ܫܒ̈ܝܐ
⌜ܘܦܘܢ̈ܝܐ[1] ܘܡܪ̈ܒܝܐ ܕܒܒܠ ܘܠܝ. ܒܗ ܐܦ ܒܣܒܪܬܐ
ܐܝܬܝܢ ܐܝܬ ܒܗܝܢ ܩ̈ܠܐ ܘܡ̈ܠܐ ܕܣܒܪܬܐ. ܘܐܦ
ܒܫܒܝܐ ܐܝܬܝܢ ܐܝܬ ܒܗܝܢ ܕܠܝܒ̈ܐ. ܘܬܘܒ ܠܟܠܗܘܢ
ܒܕܟܪ̈ܢܐ ܘܕܘܒܪ̈ܐ ܐܝܬ ܒܗ ܒܢܝܬ ܩ̈ܠܐ ܕܠܝܒ̈ܐ[2].
ܠܗ ܦܪܨܘ ܕܡܫܬܡܫ ܒܒܪܝܬܐ. ܘܕܐܠܦܘܣܗ̇ ܟܠܗܘܢ
ܐܚܝܕܐ. ܕܢܗܘܘܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܒܫܘܒܚܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܐܦ ܡܛܠ ܕܢܒܝܐ ܘܡܠܟܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܐܦ
ܠܡܢܐ ܐܝܟ ܒܗܢܐ ܐܚܒ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܒܐܝܢܐܝܬ

[1] S ܘܦܘܢܝܐ. — [2] S add. (e linea superiore, ut videtur) : ܘܬܘܒ ܠܟܠܗܘܢ.

ܕܘܒܬܗܘܢ ܒܢܕܒܬܐ. ܗܘܝܢ ܓܝܪ ܬ̈ܠܐܒܐ. ܘܒܗ̈ܝܪܐ ܕܝ
ܕܒܠܝܢ ܡܬ̈ܚܫܘܢ. ܗܘܝܢ ܓܝܪ ܕܟܫܝܐ. ܘܕܗ̈ܘܢܕܝܐ
ܕܝ ܢܛܪܝܢ ܕܡܫ̈ܡܗܘܢ. ܗܘܝܢ ܓܝܪ ܚܢܘܦܐ. ܘܢܫ̈ܐ ܕܝ
ܢܛ̈ܪܝ ܦܘܩܕܢܐ. ܗܘ̈ܝܢ ܓܝܪ ܡܪܢܝܢ ܕܢܬܒܥܝ ܒܢܝܪܬ.
5 ܕܘܒܬܐ ܕܒܝܪܬܐ ܕܝܢ ܒܠܗ ܐܘܪܫܠܡ ܗܝ ܕܠܐ
ܡܬܚܫܒܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܡܕܝܢ ܕܛܒ. ܘܐܦ ܪܒܘܬ
ܡܘܐܒܬܐ. ܡܛܠ ܚܘܝܬ ܒܫܪ̈ܐ ܕܝܢ ܪܚܝܠ ܕܐܝܬܘܗ̇
ܗܘܬ ܕܝܢ ܙܪܒܐ ܫܪܝܪܐ. ܗܝ ܕܝܢ ܢܒܠܝܬ ܠܐܒܘܗ̇
ܘܠܐܠܗܐ. ܠܐܒܘܗ̇ ܕܝܢ ܕܢܒܝܬ ܬܠܡܝܕܐ ܕܦܛܪ ܗܘܐ
10 ܠܗܘܢ. ܠܐܠܗܐ ܕܝܢ ܕܢܣܝܬ ܒܡܦܪܕܬܗ. ܠܒܒܠܗ̇
ܢܒܠܝܬ. ܕܪܢܝܢ ܗܘܐ ܠܗ̇ ܘܢܒܠܬܗ. ܘܠܐ ܐܘܕܒܬܗ
ܠܢܒܘܬܗ̇. ܪܚܡܬ ܕܝܢ ܒܠܗܝܢ ܕܡܦܩ̈ܢ ܢܛܪܬ. ܫܒܠܝܬ
ܐܪܒܠܘܬܗ̇. ܢܩܪܬ ܠܢܒܘܬܗ̇. ܫܒܩܬ ܒܝܬ ܐܒܗ̈ܘܗ̇[1].
ܡܛܠ ܚܘܒܐ ܕܢܩܝܦܘܬܐ. ܡܒܠܝܬ ܕܝܢ ܚܒܬܗ̇
15 ܘܐܫܬܘܬܦܬ ܒܥܘܠܒܐ ܕܒܢܐ. ܗܠܝܢ ܗܕܝܢ ܓܝܪ ܐܠܗܐ.
ܕܠܐ ܢܫܬܒܗܪܘܢ ܗ̈ܕܡܐ ܕܕܘܒܬܐ ܕܐܝܩܪܐ ܐܚܝܕܝܢ
ܒܦܘܫܒܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܬ̈ܪܒܐ ܕܗܝܒܠܐ. ܘܕܘܒܬܐ
ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ. ܗܒܢܐ ܦܐܝܐ ܕܢܬܗܘܢ[2] ܕܘܒ̈ܬܗܘܢ.
ܡܐ ܕܝܢ ܕܡܫܝܢܝܢ ܕܢܗܘܐ ܢ̈ܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܢܫܬܘܬܦ
20 ܒܗܠܝܢ ܕܬܡܢ. ܕܡ̈ܙܝܢ ܡܫܒܚܬܐ ܘܒܣܘܦܡܐ. ܘܢܗܘܐ
ܢܕܝܫ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܘܒܣܘܦܡܐ ܕܐܝ̈ܙܘܗܝ. ܘܡܐ
ܬܘܒ ܕܗܠܝܢ ܒܫܒܝܢ ܬܪܒܐ ܡܬܒܒܐ ܠܝ ܕܠܘܬܗܝܢ
ܢܒܘܠ. ܕܐܝܬܘܗ̇ ܡܒܝܒܘܕܝܘܬܐ. ܕܝܢ ܡܒܝܒܘܕܝܘܬܗ ܢܫܝܪܐ.
ܘܗܕܝܢ ܢܒܘܠ ܠܘܬ ܐܪ̈ܙܐ. ܒܕ ܐܬܚܝܢ ܕܢܒܘܠ ܬܪܝܐܝܬ
25 ܠܕܒܬܐ. ܕܝܢ ܒܒܐ ܬܘܒܝܢܝܐ ܒܐܠܝܢ. ܕܗܒܝܐ
ܬܪܝܐܝܬ ܢܗܒܝܢ ܡܒܝܒܘܕܝܘܬܐ. ܘܒܐܠܝܢ ܠܘܬ ܐܪ̈ܙܐ
ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܕܗܘܝܢ ܢܒܠܘܢ ܠܦܪܕܝܣܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܫܬܪܘܒܐ. ܘܕܝܢ ܦܪܕܝܣܐ ܠܫܒܝܢܐ ܢܒܘܠ. ܗܕܝܢ
ܡܬܚܙܝܐ ܕܒܛܠܠܬܗ̇ ܪܫܝܡ ܛܘܒܢܐ ܗܢܐ ܗܠܝܢ. ܐܢܕܝܢ ܐܢܫ

[1] A ܐܒܘܗ̇. — [2] A ܕܢܬܗ̈ܘܢ; lege ܕܢܬܗܘܢ (?).

ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܐܝܟ ܡܠܐ̈ܟܐ ܢܦܫܗ ܡܫܠܡ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܫܩ̈ܝܢ ܠܡܐܪܬ ܚܝ̈ܐ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܗܘܢ ܒܫܡ̈ܝܢܐ[1]
ܬܪ̈ܒܐ ܦܬܝ̈ܟܐ ܒܬܠܬ ܕܘܟ̈ܝܢ: ܚܕ ܡܢ̈ܒܐ ܒܕܡܒܐ
ܠܒܝܬ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܡܢ̈ܒܐ ܘܒܡܬܒܪܟܬܐ ܘܡܕܡ
ܒܝܬ. ܬܪ̈ܒܐ ܕܦܬܝܚܝܢ ܡܕܡ ܒܠ ܟܡ ܕܪ̈ܚܟܐ ܕܒܕܘܠ
ܠܐܘܪܚܐ ܗܕܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܘܪܝܗ̇ ܐܘܪܫܠܡ.
ܘܚܕ ܐܘܪܫܠܡ ܠܦܪ̈ܕܝܣܐ ܘܚܕ ܦܪ̈ܕܝܣܐ ܠܫܡܝܐ.
ܗܒܠܐ ܕܝܢ ܒܠܗ̇ ܐܘܪܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܒܝܬܐ ܕܓܒ̈ܪܐ
ܦܝܫܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܒܝܢ ܘܡܒܕܝܢܐ. ܒܝܬܐ ܕܝ̈ܩܢܐ.
ܦܝܫܬܐ ܡܒܝܪܢܝܬܐ. ܘܐܒܕܢܐ ܕܡܝܬ ܡܒܕܝܢܐ.
ܘܐܬܪܐ ܕܐܘܪܚܐ[2] ܕܡܕܒܪܗܘܢ. ܒܝܬܐ ܕܓܒ̈ܪܐ ܚܫܘܒ
ܬܘܒܬܘܬܐ ܕܒܫܝܢܐ ܕܪ̈ܐ ܕܡܕܡ ܛܘܦܢܐ. ܒܝܬܐ
ܕܝ̈ܩܐ ܚܫܘܒ ܕܘܒܠܐ ܕܠܗ̇ ܐܫܬܕܪ، ܒܕܝܢ. ܒܪ ܢܚܠܐ
ܒܐܒܗܘܗܝ، ܕܒܪܓܠܗܘܢ ܬܪܒܐ ܕܫܡܝܢܐ ܦܬܝܚ ܗܘ ܡܕܡ
ܒܠܩ̈ܠܐ. ܐܟ ܕܒܝܬ ܫܡܝܐ ܐܝܟ ܘܐܟ ܕܒܝܬ ܒܕܝܢ.
ܘܕܠܐ ܙܕܩ ܕܢܫܬܒܗܪܘܢ ܗܢܘܢ ܕܐܘܪܚܐ ܕܡܕܡ
ܛܘܦܢܐ ܡܙܝ̈ܢܐ ܕܘܒܬܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܗܢܘܢ ܕܗܘܘ ܒܗ̇
ܒܪ ܠܐ ܐܒܫܪܘ ܒܡܒܡܘܠܐ ܐܬܚܝܒܘ. ܘܠܐ ܬܘܒ
ܢܗܘܘܢ ܡܫܬܒܗܪܝܢ ܒܗܘ̈ܢܐ ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܡܛܠ
ܕܗܢܘܢ[3] ܬܘܒܠܬܐ ܗܘ̇ܐ ܠܗܘܢ ܢܗܘܪܐ. ܘܚܕ
ܢܗܘܪܗ ܕܡܪܢ ܒܡܒܪ̈ܝܗܘܢ ܢܫܒܘܗ. ܘܠܐ ܬܘܒ
ܢܫܬܒܗܪܘܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܐܝܟ ܡܠܐ̈ܟܐ ܒܫܡܝܐ
ܡܢܒܝܢ. ܒܗ̇؛ ܕܠܐ ܐܘܪܬܗ ܠܛܘܦܢܐ ܕܒܬܗ ܒܠܒܬܐ
ܒܪ ܢܚܠܐ. ܐܠܐ ܠܬܘܬ̈ܬܗ̇ ܕܐܘܪܚܐ ܐܫܬܕܪ.
ܐܒܪܗܡ ܕܓܒܪܐ ܗܘܐ ܠܡܘܫܐ. ܡܕܡ ܒܝܕܝܢ ܦܠܛ
ܒܒܘܬܐ. ܘܡܒܪܟܐ ܐܫܬܠܛܝ ܒܡܒܕܝܢܐ. ܘܗܘܒ
ܒܠܝܫ ܒܒܘܬܗ[4] ܢܬܒܬܫ ܒܠ ܒܘܫ̈ܟܐ ܕܢܗܘܐ ܢܦܩ
ܡܕܡ ܕܡܫܒܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܒܪ ܢܛܪܝܢ

[1] S ܒܫܡ̈ܝܢܐ. — [2] S: ܐܘܪܚܐ ܐܘܪܚܐ. — [3] A ܕܗܢܘܢ. — [4] A ܒܒܘܬܗ.

ܟܡ ܫܡܫܐ ܒܪܘܡܗ: ܕܒܝܢ ܗܘ̇ ܠܐܪܥܐ ܒܐܘܩܝܢܘܣ.
ܕܕܡܐ ܠܗܢܐ ܡܣܛܪܘܡܐ. ܩܪ̈ܘܢܐ ܗܠܝܢ. ܕܡܬܟܠܝܢ
ܒܕܬܐ ܬܠܬܬܐ ܕܡܠ̈ܟܐ. ܕܐܬܦܢܝܘܢ ܡܫܬܕܪ̈ܢܐ
ܠܘܬ ܒܢ̈ܝܢܫܐ. ܗܟܢܐ ܕܝܢ ܐܪܥܐ ܟܠܗ̇ ܐܝܬܘܗܝ,
ܒܡܨܥܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܨܥܬ ܗܝܟܠܐ. ܕܗܘܬ ܐܘܪܫܠܡ ܗ̇ܝ[1] 5
ܕܒܡܨܥܬ ܟܠܗ̇ ܐܝܬܝܗ̇. ܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ ܕܒܡܨܥܬ
ܒܝܡ. ܕܗܘܬ ܓܠܝܠܬܐ ܡܬܟܠܐ. ܒܦܘܪܣܢܐ
ܕܐܦܣܘܣܐ ܕܗܘܬ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ ܒܪ ܐܡܪܘܢ. ܡܛܠ
ܒܝܬ ܡܘܕܥܐ ܕܝܠܗܘܢ ܝܗܒ ܗܘ̣ܐ ܒܗܢܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ,
ܠܡܟܠ ܟܠܗ̇ ܐܘܪܫܠܡ ܘܠܡܟܠ ܡܕܒܪܢܐ. ܒܝܬ 10
ܩܪ̈ܘܢܐ ܕܟܪ̈ܟܐ ܕܡܕܝܢܬܐ ܘܡܣܟܠܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܢܒ̈ܝܐ
ܡܬܩܪܝܢ ܒܗ. ܘܗܢܐ ܫܠܝܚܐ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܗܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܩܐܡ ܒܗ ܕܡܡܠܠܐ ܕܗܘܬ ܠܗܢܐ.
ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ[2] ܒܓܒܐ ܠܒܘܪܐ. ܕܗܘܬ ܕܢܒ̈ܝܐ
ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܫܘܝܐ. ܐܝܟܢ ܕܢܒ̈ܝܐ ܘܫܠܝ̈ܚܐ ܠܝܣܪܝܠ 15
ܡܠܦܝܢ ܗܘܘ. ܟܠ ܢܘܗܪܐ ܕܕܝܢܗ ܕܡܪܢ. ܡܚܬܪܝܢ
ܒܐܝܩܪܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܡܢ ܢܒ̈ܝܐ. ܒܗܿ ܕܢܒ̈ܝܐ ܒܐܪ̈ܙܐ ܗܘܘ
ܠܡܪܢ. ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܝܢ ܒܡܓܠܝܐ ܐܟ̈ܐ. ܗܟܢ ܘܐܦ
ܦܘܠܘܣ ܡܠܦ. ܐܝܟ ܓܒܪ ܐܠܗܐ ܒܪܕܝܬܗ. ܠܡܩܕܡ
ܫܠܝ̈ܚܐ. ܒܬܪܗܘܢ ܢܒ̈ܝܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܐܬܦܪܫ 20
ܐܝܟܢܐ ܫܪܟܐ ܠܕܘܟܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܐܘܪܚܐ
ܬܪܝܨܬܐ ܕܡܘܒܠܐ ܡܢ ܒܝܡ ܠܫ̈ܡܝܐ. ܐܘܪ̈ܚܬܐ ܕܝܢ
ܒܝܬ ܫܘ̈ܩܐ[3]. ܐܘܪܚܐ ܕܫܪܪܐ ܕܟܠ ܕܡܗܠܟ ܒܗ̇
ܡܛܠ ܠܫܡܝܐ. ܕܟܠ ܓܝܪ ܕܡܟܐ ܕܢܦܠ ܠܫܡܝܐ.
ܠܫܘܪ[4] ܐܘܪܚܗ ܢܐܬܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܐܘܪܫܠܡ. ܢܗܝܪܝܢ 25
ܒܡܬ̈ܠܐ ܘܒܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܗܘ̣ܝܘ
ܒܐܘܪܫܠܡ. ܘܡܛܠ ܦܘܪ̈ܩܢܗ ܘܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ. ܘܗܘܐ ܐܝܬ
ܠܗ ܡܫ̈ܠܝܐ ܕܡܫܠܡܝܢ ܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܠܫܡܝܐ.

[1] A ܗ̇ܝ. — [2] S om. — [3] S ܫܘ̈ܩܐ, et in marg. : الصف : ܗ
الزقاق — [4] S ܠܫܘܪܐ.

ܒܡܕܝܢܬܐ. ܕܡܘܪܕܝܢ ܒܓܒܪܘ ܘܐܬܬܠܒܫܘ[1] ܒܐܪܒܥܐ
ܕܥܘܠܒܢܐ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܬܪ̈ܒܝܘܗܝ ܕܒܝܬܐ. ܠܘܩܒܠ
ܢܘܪܕܝܢ ܦܬܝܘ ܐܝܟ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܒܟܒܫܐ ܬܡܝܡܝܢܐ
ܕܐܘܪܫܠܡ. ܐܣ̈ܝܪܐ ܕܝܢ ܐܚ̈ܪܢܝܢ. ܕܠܝܬܘܗ̇ ܗܕܐ
5 ܐܣܝܪܘܬܐ. ܘܟܠ ܐܝܟܢ ܕܓܒܪ ܘܡܬܦܬܚܝܢ ܬܪ̈ܥܐ.
ܘܐܡܪ ܒܗܬ ܒܒܥܘܬܐ ܠܐ ܐܠܝܨܐ. ܒܪ ܡܢܗܝܢ ܬܫܘܒܚܬܐ
ܒܢ̈ܬܐ ܕܗܘܝ ܡܬܓܢܒܢ ܘܠܐ ܒܪ̈ܝܠܢ. ܒܪܡ ܓܘܒܝܐ
ܕܐܘܒܝܫܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܒܪܡ ܐܪܙܐ ܡܬܓܠܝܢ ܙܒܢ. ܠܘ
ܒܪ[2] ܙܒܢܐ ܠܗ ܕܗܘܝܢ ܢܗܘܐ ܐܣܝܪܐܝܬ. ܐܒܒܐ ܕܐܒܗ̈ܝ
10 ܠܗ ܟܠ ܓܒܘܬܗ ܕܒܕܬܐ. ܕܒܦܠܓܗ ܕܢܘܒܐ ܐܬܝܢ
ܒܫܒܫܒܝܐ[3] ܘܗܘܦܕܘܩܝܐ. ܒܪ ܠܝܬ ܐܠܝܨܬܐ ܕܐܝܟ ܓܒܝ
ܓܦܪܐ ܐܬܝܢ ܐܘ ܓܒܝ ܡܕܡ ܢܘܟܪܝܐ. ܗܒܝܢܐ ܘܐܦ ܗܫܐ
ܐܓܒܪ. ܒܪܡ ܕܝܢ ܐܟܪܙܢ ܒܬܘܩܦܐ. ܕܒܕܬܐ ܠܡ ܡܕܡ
ܗܫܐ. ܠܘ ܗܒܝܢܐ ܦܪ̈ܝܫܝܢ ܗܘ̈ܝ ܕܐܒܗܬܗ ܒܬܓܒܘܐܝܬ.
15 ܐܠܐ ܐܦ ܠܡܪ̈ܥܐ ܒܟ̈ܐܒܝ ܗܘ̈ܝ ܢܦ̈ܫܐ. ܘܬܘܒ ܫܩ̈ܠܝ ܗܘ̈ܝ
ܣܘܪ̈ܫܐ. ܘܗܕܐ ܗܘܬ̣ ܡܬܪܐܝܬ ܒܐܪܒܥܐ ܕܪܘܡܝܢܝܐ.
ܒܪ ܕܝܢ ܐܬܓܒܝ ܓܘܒܝܐ ܕܦܘܠܘܓܪܘܣ[4] ܠܒܘܓܠܝܬܐ.
ܒܢܪ ܓܠܝܣ ܐܠܗܝܐ. ܐܬܚܫܒ ܒܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܒܫܒܐ
ܒܕܬܐ. ܘܒܪ ܫܢܐ ܡܢܝܐ ܐܝܟ. ܓܒܝܗ ܠܒܕܬܐ ܠܦܘܬ
20 ܐܪ̈ܙܐ ܕܡܫܒܫܒܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܡܢܝܢ ܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܒܐܬܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܫܡܠܝ. ܒܪ ܢܣܒ ܓܒܝ ܫܒܫܒܝܐ
ܘܠܒܫ ܐܣܟܝܡܐ. ܘܬܘܒ ܓܒܝ ܐܘܪܫܠܡ ܠܫܒܝܐ ܫܠܡ.
ܗܒܝܐ ܓܒܣܘ ܐܦ ܠܒܕܬܐ. ܡܕܘܫ ܡܩܕܫܐ ܕܗܒܬ ܫܒܫܝܐ
ܓܒܣܗ. ܡܣܓܪܘܒܐ ܕܗܒܬ ܦܪܕܝܣܐ ܕܪܡ ܒܕܒܪܐ
25 ܠܐܬܪ. ܕܒܪ ܒܪܘܒܐ ܒܡ ܫܒܝܐ ܘܐܡܪ. ܒܬܫܘܒܚܬܐ
ܕܐܪܒܥܐ ܐܚܘܗܝ. ܗܒܝܐ ܐܦ ܡܣܓܪܘܒܐ ܒܪ ܙܘܒܐ
ܐܝܬ ܠܗ̇ ܒܡ ܡܪ̈ܒܐ ܐܣܝܪ ܗܘ̣ ܒܗܝܒܠܐ. ܘܬܪܒܐ
ܐܝܣܪ ܒܗܬ ܠܗ ܘܠܡܪ̈ܒܐ ܕܐܚܘܗܝ ܫܒܝܐ. ܒܫܘܬܦ ܕܝܢ

[1] S : ܘܠܐ ܐܬܬܠܒܫܘ. — [2] A : ܒܪ ܠܘ. — [3] A : ܫܒ̈ܝܪܐ ܘܒܫܒ̈ܫܒܝܐ. — [4] Erasum in S.

ܒܗ̇ ܐܘܣܛܘ̈ܟܣܐ ܣܦܩܘ. ܐܬܝܠܕܬ ܕܡܕܒܠܢܐ
ܕܘܒܠܬܗ̇: ܘܟܠ ܕܡܟܠܐ ܘܦܩ ܡܢܗ ܗܘ ܠܥܡܢܐ. ܡܕܝܢ
ܡܢ ܒܠܗܝܢ ܦܢ̈ܝܬܐ. ܕܡܕܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ ܘܬܝܡܢܐ.
ܘܓܪܒܝܐ ܡܥܡܪܐ. ܐܘܪܫܠܡ ܕܝܢ ܒܡܨܥܬܗ̇ ܕܐܪܥܐ
ܐܝܬܝܗ̇. ܘܡܨܥܬܐ ܡܢ ܬܪܝܢ ܦܢ̈ܝܬܐ ܡܬܝܕܥܐ ܐܘ ܡܢ
ܐܪܒܥܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܝܬܪܐ ܡܨܥܬܐ. ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܦܢ̈ܝܬܐ ܠܐ ܡܝܬܪܐ. ܡܢ ܚܕ ܡܝܬܪܐ. ܘܡܢ ܐܚܪܢܐ
ܡܒܨܪܐ. ܒܗ̇; [ܕܟܝܬ][1] ܚܕ ܠܚܕ ܡܫܘܚܬܐ ܗܘܝܢ ܙܘܓ
ܕܬܗܘܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܟܝܬ ܬܪܝܢ ܦܢ̈ܝܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܡܨܥܬܐ
ܠܝܬܝܗ̇. ܡܨܥܬܐ ܕܡܡܨܥܝܘܬܐ. ܒܝܢܬ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܣܘܩ̈ܒܠܬܐ ܡܢܗܪܐ. ܘܐܦ ܚܕ ܡܢ ܦܢ̈ܝܬܐ ܡܢܗܪ.
ܐܝܟܐ ܡܢܗܘܢ ܢܚܫܘܒ ܕܡܢܗܪ. ܗܘ ܕܡܢܗܪ. ܐܘ ܗܘ
ܕܡܬܚܫܟ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܡܢܗܪ ܡܢܗܪ [ܘܣܗܕܝܢ][2] ܠܗܕܐ
ܒܬܒܐ ܘܒܝܢܐ. ܡܢܗܪ ܗܘ ܡܕܢܚܐ ܡܢ ܟܠ ܦܢܐ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܚܢܢ. ܐܝܟܢ ܕܘܟܬܐ ܕܡܢܗܪܬܐ. ܘܐܝܟܢ
ܕܘܟܬܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܕܚܫܟܐ. ܘܐܝܟܢ ܕܘܟܬܐ ܕܡܨ̈ܥܝܬܐ.
ܘܐܝܟܢ ܐܝܕܐ ܕܡܢܗ̇ ܐܬܦܪܕ. ܘܐܝܟܢ ܐܝܕܐ ܕܡܢܗ̇
ܕܝܢ [ܢܘܗܪܐ][3]. ܘܐܝܟܢ ܐܝܕܐ ܕܡܢܗ̇ ܗܘܐ ܠܝ ܫܘܪܝܐ.
ܘܐܝܟܢ ܕܘܟܬܐ ܕܡܬܝܠܕܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܒܡܒܘܥܐ ܠܗ̇
ܡܚܝܪܝܢ ܣܦܪ̈ܘܬܢ. ܗܠܝܢ [ܡܟܠ][4] ܡܕܢܚܐ ܗܟܢ.

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܐܡܪܐ ܬܪܝܢܐ ܀ ܠܡܕܢܚܐ
ܕܒܬܐ ܡܢܗ̇ ܡܢܗܪܐ ܘܡܢܗ̇ ܡܚܫܟܐ ܒܝܬ ܢܓ̈ܗܐ
ܦܬܚܝܢ. ܘܠܡܕܢܚܐ ܦܩܕ ܢܫܬܒܩܘܢ ܕܒܝܬ ܒܡܕܒܪܐ
ܟܠܒܐ ܬܢܝܢܐ ܢܗܘܐ ܀

ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܗܒܝܐ ܡܛܠܒܘ ܗܘܐ ܒܝܬܐ ܗܘ
ܕܒܐܘܪܫܠܡ. ܗܘܢ ܕܝܢ ܡܫܒܝܢܢܐ. ܘܡܢܗ ܡܛܘܫ
ܡܬ̈ܪܫܐ ܡܫܬܡܗ ܗܘܐ. ܘܡܢܗ ܡܫܒܝܢܢܐ. ܘܡܢܗ
ܒܝܬܐ ܕܡܛܠ ܡܫܒܝܢܐ. ܘܬܘܒ ܐܦ ܬܪ̈ܒܘܗܝ ܦܬܝܚܝܢ
ܗܘܘ ܟܠܒܐ ܬܢܝܢܐ ܠܡܩܒܠ ܢܘܗܪܐ. ܒܪ ܡܢܗܘܢ

[1] S om. — [2] A ܣܗܕܝܢ. — [3] A ܫܡܫܐ. — [4] S om.

ܠܦܪ̈ܨܘܦܐ ܥܒܕ ܐܢܘܢ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. ܢܗ̈ܘܪܐ ܕܝܢ
ܡܛܠ ܕܒܬܪ ܟܘ̈ܟܒܐ ܛܥܝܢ ܗܘܘ. ܘܠܫܡܫܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܘ. ܟܠܐ ܐܢܘܢ ܐܠܗܐ. ܡܢ ܕܢܣܓܕܘܢ ܠܡܕܒܚܐ.
ܕܠܐ ܢܛܥܘܢ ܒܬܪ ܟܘ̈ܟܒܐ. ܘܐܝܟܢ ܕܠܐ ܐܬܓܠܝ
5 ܠܗܘܢ ܒܠܗ ܫܪܪܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܒܢܡܘܣܐ. ܐܠܐ ܐܬܟܠ
ܐܢܘܢ ܥܠ ܡܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܫܪܪܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ
ܣܓܕܬܗܘܢ ܠܐ ܚܘܝ ܠܗܘܢ ܫܪܝܪܐܝܬ ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ
ܕܢܣܓܕܘܢ. ܘܐܝܟܢ ܕܟܕ ܠܐ ܫܦܝܩܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܢܡܘ̈ܣܐ
ܪ̈ܘܚܢܝܐ. ܐܫܠܡ ܠܗܘܢ ܢܡܘ̈ܣܐ ܦܓܪ̈ܢܝܐ. ܗܟܢ ܟܕ
10 ܠܐ ܬܘܒ ܫܦܝܩܝܢ ܗܘܘ ܥܠ ܣܓܕܬܐ ܕܡܕܒܚܐ
ܡܛܠ ܕܛܥܝܢ ܗܘܘ ܒܬܪ ܟܘ̈ܟܒܐ. ܐܗܦܟ ܐܢܘܢ
ܠܡܕܒܪܐ. ܐܫܬܘܕܝ ܠܗܘܢ ܕܬܗܘܐ ܚܕܬܐ ܕܡܕܒܚܬܐ
ܡܢ ܗܕܐ ܕܒܐܝܕܗܘܢ. ܐܦ ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܡܕܒܚܐ ܢܗܦܘܟ
ܦܠܚܘܬܗ. ܐܡܪ ܓܝܪ ܒܓܠܝܐ ܠܝܣܪܐܝܠ. ܕܬܪ̈ܒܐ
15 ܕܒܚ̈ܬܐ ܕܡܕܒܪܐ ܘܕܩܘܪ̈ܒܢܐ ܘܕܬܫܡܫܬܐ ܢܬܦܢܩܘܢ.
ܘܬܪ̈ܒܐ ܕܡܕܒܚܐ ܢܗܘܐ ܐܚܝܕ. ܡܛܠ ܕܒܗ ܥܐܠ
ܘܢܦܩ ܡܢܗ. ܒܪܡ ܠܐ ܢܥܘܠ ܒܗ ܐܢܫ ܘܠܐ ܢܦܘܩ.
ܚܙܐ ܐܝܬ ܕܐܘܪܚܗ ܕܐܠܗܐ ܡܢ ܡܕܒܚܐ ܐܝܬܝܗ̇.
ܘܬܘܒ ܦܘܩܕܢܐ ܕܘܝܕ ܐܡܪ. ܡܢ ܡܕܒܚܐ. ܢܗܒ ܩܠܗ
20 ܩܠܐ ܒܚܝܠܐ. ܗܐ ܐܝܟܢܗ̇ ܕܡܕܒܚܐ. ܢܗܘܪܐ ܕܝܢ ܟܕ
ܠܡܕܒܪܐ ܗܦܟ. ܠܐܠܗܐ ܕܡܢ ܡܕܒܚܐ ܐܬܐ
ܡܫܡܫܐ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܬܡܢ ܐܬܓܠܝ
ܐܕܩ. ܘܠܗܕܐ ܬܪܒܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ. ܡܢ ܚܘܪܒܐ
ܕܒܪܟܐ ܠܡܘܫܐ. ܠܦܘܠܚܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܕܒܗ̇ ܬܗܘܐ ܠܝ
25 ܬܪܒܘܬܐ. ܠܬܡܢ ܙܕܩ ܕܢܣܪ ܢܣܪ̈ܢ ܘܐܦ̈ܝܢ ܡܬܠܘܬ.
ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. ܐܠܗܐ ܡܬܝܡܢ ܗ̇ܘ ܡܢ ܒܪܝܬܐ.
ܘܫܒܝܚܐ ܡܬܝܡܢ ܡܢ ܐܪܥܐ. ܡܕܝܢ ܐܝܬ ܗܘ ܒܐܪܥܐ
ܕܡܕܝܢܬܐ ܕܡܬܝܡܢܐ: ܗ̇ܝ ܕܡܬܩܪܝܐ ܡܢ ܒܠܗ̇ ܐܪܥܐ.
ܡܠܬܗ ܕܢܒܝܐ ܦܘܠܘܣ[1]. ܘܐܦ ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܬܪܡܝܢ[2]

[1] Sic codd.; locus corruptus videtur. — [2] S add. ܗܘܘ.

ܒܡܨܥܬܐ ܗܘ ܐܪܒܥܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ ܗܕܐ. ܒܡܨܥܬ ܕܝܢ
ܦܪܕܝܣܐ ܕܝܢ ܗܘ̇ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܬܝܕܥܐ ܗܕܐ ܗܘܐ
ܐܡܪܢܐ. ܒܦܪܕܝܣܐ ܕܝܢ ܘܐܦܠܐ ܒܗ ܚܙܝܬ ܚܙܘܐ
ܘܕܡܘܪܐ ܘܐܟܠ ܕܝܢ ܐܝܠܢܐ ܐܕܡ. ܐܫܟܚ ܕܢܛܪ ܬܘܪܝܢ.
5 ܒܐܬܪܐ ܕܝܢ ܕܡܕܒܪܢܐ ܒܗ ܩܝܡܘ ܚܙܘ̈ܗܝ ܐܬܚܙܝܘ.
ܐܪܒܥܐ ܕܝܢ ܗܕܐ ܕܡܕܒܪܐ ܕܝܢ ܗܘ. ܒܕܡܐ ܘܐܦ ܩܝܡܝܢ
ܚܙ̈ܘܐ ܕܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܡܢܗ. ܐܪܒܥܐ ⸢ܕܝܢ[1]
ܕܦܠܣܛܝܢܘ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܡܨܥܬܐ. ܒܗܘ
ܕܒܡܥܪܒܗ ܐܪܒܥܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܘܐܪܒܥܐ ܕܡܨܥܬܐ ܐܪܒܥܐ
10 ܕܦܠܣܛܝܢܘ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܐܬܪ̈ܘܬܐ. ܗܒܝܠܐ ܕܡܨܥܬܐ
ܐܪܒܥܐ ܕܒܗܝܢ ܕܝܢ ܦܠܣܛܝܢܘ. ܘܡܘܒܝܢ ܕܒܐܘܪܫܠܡ
ܕܢܣܒ ܦܪܕܝܣܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܦ ܠܢܣܐ ܒܗ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܦܪܕܝܣܐ ܐܫܬܘܕܝ، ܠܗ ܡܢ ܒܢ̈ܝ.
ܘܢܒܝܐ ܕܡܕܒܪ ܕܡܨܥܬ ܐܫܬܘܕܝ. ܘܦܘܪܩܢܐ ܕܢܦܠ
15 ܒܐܘܪܫܠܡ: ܕܠܡܪ̈ܬܘܬܐ ܡܕܡܢܝܬܐ ܢܦܩܝܢ. ܡܕܝܢ
ܠܦܢܝܬܐ ܗܝ ܦܐܝܢܐ ܕܢܣܬܒܪ. ܘܐܦ ܒܟܠ ܕܘܟ
ܐܬܘܗܝ، ܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܠܢܘܪܐ ܕܠܒܒܐ ܢܦܩ. ܬܡܢ
ܫܪܝܟ ܒܢܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܢ ܢܗܪܐ ܫܪܝܟ ܢܗܪܐ ܡܢܗ
ܡܬܚܙܝܐ. ܕܝܢ ܡܕܢܚܐ ܡܬܚܙܝܐ ܡܘܠܕܬܐ ܕܒܥܒܕܐ:
20 ܘܡܢܗ ܕܢܫ ܫܡܫܐ. ܫܦܝܪ ܐܪܐ. ܕܠܐܬܪܐ ܗܘ ܢܣܬܒܪ.
ܢܘܗܪܐ ܕܝܢ. ܡܛܠ ܕܒܕܒܪ ܠܛܘܦܣܐ ܕܗܠܝܢ ܕܢܘܗܪܐ
ܡܫܡܫ. ܒܠܠܝܐ ܡܗܠܟ ܗܘܐ. ܗܒܝܠܐ ܘܢܦܫܐ ܘܚܘܫܒܐ
ܐܝܟ ܒܥܒܕܐ ܡܢܗܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܕܢܣܝܐ ܒܢܘܗܪܗܘܢ.
ܒܪܡ ܠܐ ܗܦܟܬ ܗܘܐ ܢܘܗܪܗܘܢ. ܕܢܣܒܐ ܐܢܘܢ
25 ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ. ܒܠܗ ܢܘܗܪܐ ܐܬܝܐ ܠܝ.
ܡܫܝܚܐ ܫܡܫܐ ܕܙܕܝܩܘܬܐ. ܐܢܗܪ ܠܝ ܘܐܘܕܥ ܠܝ
ܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ. ܐܝܟ ܕܠܬܡܢ ܡܫܝܚ ܒܬܪ ܡܘܬܐ.
ܢܡܛܐ ܒܗܘ ܬܘܒܐ ܒܦܪܕܝܣܐ. ܐܝܟ ܡܪܢ ܠܓܝܣܐ.
ܘܬܘܒ ܒܗ ܢܓܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܚܘܒܝ ܘܠܐܠܗܐ ܒܢܝܚܐ.

[1] S om.

ܚܠܦ ܒܪܟܐ ܕܐܫܒܚ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܢ ܥܒܕܐ
ܕܠܐ ܒܢܫܢ. ܕܗܘܢ ܒܠܒܐܝܗ ܢܫܒܢ ܢܦܫܐ ܕܫܘܒܗܪܐ
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܕܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܠܦܘܪܩܢ ܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܦܪܫ. ܐܒܘܗ ܕܝܢ ܒܪܗ ܠܐܒܘܗ̈ܝ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ.
5 ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀ ܫܠܡ ܟܬܒ ܐܠܗܐ
ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܕܥܠ ܢܨܚܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܪܢ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܕܡܦܫܩ ܘܡܒܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܕܪܡܫܐ ܀

ܪܡܫܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܡܛܠ ܕܝܢ ܕܐܫܬܘܕܝܘ ܫܪܒܐ
10 ܕܡܕܒܪܐ ܘܡܫܠܠܬܗܘܢ. ܢܫܪܐ ܟܕ ܐܠܗܐ ܘܢܝܚܪ
ܬܫܡܫܬܢ ܕܒܗܘܢ[1] ܐܝܟ ܫܘܘܕܝ ܕܡܢ ܠܒܠ. ܘܡܛܠ
ܕܩܕܡ ܕܘܒܪܐ ܕܒܗ ܦܠܚܬ ܘܬܠܡܬ. ܩܕܝܫܘܬ
ܐܬܪ̈ܘܬܐ ܐܝܬ. ܐܡܪܝܢܐ[2] ܡܕܝܢܚܐ ܘܡܥܪܒܐ
ܘܕܫܪܒܐ. ܡܛܠ ܕܫܘܪܝܐ ܢܐܡܪ ܒܫܐܠܬܢ.
15 ܠܡܢܐ ܦܩܕܢ ܠܡܕܒܪܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܝܟܐ
ܕܦܩܕܘ ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܢܗ ܗܘܐ ܠܢ ܦܘܪܩܢܐ ܀
ܐܬܪܐ ܡܕܝܢܬܐ ܘܕܠܐ ܡܫܘܬܬܐ ܦܪܕܝܣܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܘܐܬܪܐ ܕܡܕܒܪܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܡܬܕܒܪܐ ܗܕܐ ܐܡܪܝܢܐ.
ܗܕܐ ܐܬܒܪܝ ܐܡܪ. ܠܐ ܡܫܘܬܬܐ ܐܬܒܪܝ ܘܡܕܝܢܬܐ:
20 ܡܛܠ ܕܠܐ ܐܬܝܗܒ ܒܦܠܚܬܐ. ܘܐܝܟ ܕܦܐܐ ܗܘܐ
ܒܒܪܝܬܗ. ܐܬܪܐ ܦܠܚܐ ܐܬܝܗܒ ܠܗ. ܘܗܕܐ ܒܦܠܚܐ
ܘܓܒܪ ܥܠ ܦܘܩܕܢܐ. ܐܬܦܪܕ ܡܢܗ. ܘܐܝܟ ܬܫܘܒܚܐ
ܕܦܠܚܘܬܗ. ܗܕܝܐ ܗܘܬ ܪܫܘܡܘܬܗ ܕܡܢ ܗܘ ܐܬܪܐ. ܒܗ
ܕܝܢ ܡܢ ܬܘܒܐ ܚܠܦ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܘܫܒܩܘ ܐܘܪܚܬܗܘܢ
25 ܘܐܬܦܠܓܘ ܒܡܕܒܪܐ ܚܕ ܐܢܘܢ. ܘܐܫܬܠܚܘܗ ܠܐܬܪܐ
ܗܘ ܡܢ ܒܠܗܘܢ. ܘܐܬܦܪܕܘ ܒܢ̈ܝܢܫܐ ܠܐܬܪܐ ܗܢܐ.

[1] A ܕܒܗܘܢ. — [2] S ܠܡܕܒܪܐ (sic).

ܢܕܒܪ ⌈ܡܫܝܚܘܬܗ[1]. ܟܕ ܡܬܚܠܦ ܗܘܐ ܐܝܬܘܬܗ، ܘܡܫܝܚܝܐ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ. ܘܠܐ ܦܠܝܓܝܢ ܟܠܗܘ، ܕܟܕܡܐ ܕܡܫܝܚܝܢ
ܠܐ ܩܢܝܢ ܠܗ ܡܫܝܚܝܐ. ܐܠܐ ܡܟܝܠ ܡܢ ܫܘܪܝܐ
ܢܫܝܒ ܡܫܝܚܝܐ. ܘܐܦ ܚܕ ܒܢܝܐ ܕܢܘܚܡܐ ܢܫܝܚܝܢ
5 ܕܐܝܬܝܢ ܒܐܪܥܐ. ܘܗܒܝܐ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܫܪܪܐ
ܡܢܒܒܐ ܒܕܡܐ ܐܪܬܕܘܟܣܘܬܐ ܠܢܘܡܐ ܕܫܒܝܚܘܬܐ
ܒܬܠܝܬܝܘܬ ܒܐܝܠܘܠ ܒܫܘܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢܐ ܐܚܪܢܐ.
ܗܢܘܢ ܐܚܪܢܐ. ܗܟܢ ܢܦܩܝܢ ܪܘܚܐ ܥܠ ܡܕܡ ܕܟܬܒܝܢ.
ܐܚܪܢܝܢ ܕܝܢ. ⌈ܕܐܦ[2] ܗܘܐ ܡܫܝܚܘܬܗ ܒܡܫܟܢܬܐ. ܐܠܐ
10 ܒܫܒܝܚܬܐ ܐܬܝܕܥ. ܒܕܡܐ ܓܒܪ ܕܐܝܟ ܡܢܬܐ. ܠܐ
ܐܬܝܕܥ. ܕܟܕ ܓܠܐ ܒܗܘܡܐ ܕܫܒܝܚܬܐ ܐܬܝܠܕ. ܒܗ
ܠܗ ܒܫܒܝܚܬܐ ܕܐܝܬܘܬܗ، ܐܪܒܥܬܝܗܘܢ ܒܐܝܠܘܠ:
ܕܫܘܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢܐ ܘܫܪ، ܟܠܗܝܢ ܚܕܬܐ: ܢܕܒܪ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܢܛܩܘܣܛܝ ܕܩܝܡܬܐ. ܘܫܪܪܐ
15 ܒܝܘܡܗ ܐܝܟ ܕܡܬܝܚܐ ܢܐܕܝܢ ܗܘܡ ܘܡܬܝܕܥ. ܘܐܦ
ܒܡܕܡ ܩܠܝܠ ܢܗܘܝܢ ܗܠܝܢ ܦܢܝܐ. ܘܐܦ ܥܠ ܡܫܝܚܘܬܐ
ܗܠܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܗܝܡܢܝܢ ܕܝܢ ܒܢܝ ܐܠܗܐ ܡܐܡܪܐ
ܡܕܡܝܐ. ܟܕ ⌈ܒܢܫܝܢ[3] ܒܗ ܒܠܗܘܢ ܫܪܒܐ ܕܡܛܠ
ܢܩܡܬܐ ܕܒܪܒܪܐ. ܘܡܛܠܬܗܘܢ ܕܫܪܒܐ ܘܒܠܠܬܐ
20 ܕܗܘܘ. ܟܕ ܐܚܪܢܐ ܕܪܫܐ ܗܢܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܝܠܝܕܐ.
ܠܢܩܡܬܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܬܫܪ، ܐܚܪ، ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܒܪܫ ܫܢܬܐ ܕܐܡܢܝ ܫܪܒܐ ܕܒܠܝܗܘܢ ܡܢ ܫܘܪ،
ܡܠܬܐ. ܘܕܐܦ ܕܢܩܡܬܐ ܕܒܢܝ ܢܗܪܝܢ ܡܛܠܦܣܝܢ
ܢܩܡܬܐ ܗܢܘܢ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ. ܕܗܘܒܪܐ ܕܒܡܕܒܪܐ.
25 ܘܕܗܘܒܪܐ ܕܕܝܢܐ. ܘܕܗܘܒܪܐ ܕܡܠܟܐ. ܘܕܗܘܒܪܐ ܕܒܗܘܢܐ
ܘܡܗܡܢܐ. ܗܢܘܢ ܕܒܬܪ ܚܘܪܒܐ ܡܕܡܝܐ. ܘܕܠܐ ⌈ܚܪܬܐ[4]
ܡܛܠܦܣܝܢ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܢܫܡܥܘܢ. ܐܝܟ ܡܠܬܗ
ܕܛܘܒܢܐ ⌈ܐܒܪܗܡ[5] ܒܪ ܢܝܫܗ. ܟܕ ܠܐ ܫܡܥܝܢ ܐܝܟ

[1] A in plur. — [2] S ܕܐܦ. — [3] A ܒܢܫܝܢ. — [4] S ܚܪܬܐ. —
[5] A om.

ܒܢܝܢܐ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܕܒܗ ܠܟ ܐܬܒܢܝ، ܦܘܪܩܢܐ ܒܝܘܡܢܐ
ܕܐܪܒܥܐ ܒܥܠܝܬܐ ܢܘܚܐ ܐܬܒܢܝ. ܘܒܗ [1] ܕܐܬܒܢܝ،
ܠܥܠܡܐ ܕܥܡܡܐ ܕܐܬܒܢܝ، ܐܡܪ. ܚܡܫܐ ܢܘܡܝܢ ܗܘܘ
ܘܗܘ ܕܒܗ ܐܬܒܢܝ. ܡܢ ܕܐܬܦܠܓ ܦܘܪܩܢܐ ܘܒܥܡܡܐ
ܕܐܬܓܠܝ ܓܠܝܢܐ ܚܡܫܐ ܢܘܡܝܢ. ܘܫܒܥܡܐ ܕܐܬܓܠܝ
ܒܢܝܚܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܕܒܢܝܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܚܕܬܐ ܗܘܐ.
ܐܚܪܢܐ ܕܫܡܫܐ ܘܦܘܪܩܢܐ. ܕܒܐܘܪܫܠܡ ܢܘܡܝܬܐ
ܡܬܓܠܝܐ ܦܪܘܩܝܢ. ܐܬܓܠܝ ܕܝܢ ܠܦܘܩܛܝܩܝܘܣ:
ܐܡܪܬ، ܡܢ ܢܘܚܐ ܕܢܘܚ. ܬܡܢ ܒܫܘܪ، ܥܠܡܐ. ܗܪܟܐ
ܒܫܘܠܡ ܫܒܬܐ. ܘܗܒܠܐ ܢܚܕܬ [2] ܡܒܪܝܘܬܗ ܕܡܢ
ܠܗܘܢ ܕܦܘܪܩܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܗܘ ܕܢܚܬ ܢܦܩܠܘܪܝܢܐ [3]
ܒܟܪܝܢ ܫܒܝܬܐ ܒܬܠܬܥܣܪ ܒܐܝܠܘܠ. ܠܡܩܕܘܢܝܐ
ܘܦܐܘܪܝܐ ܒܐܪܒܥܬܥܣܪ. ܡܛܠ ܗܕܐ ܒܠܬܐ
ܒܒܕܝܢ ܚܕ ܒܫܒ ܢܡܟܐ ܘܗܘܢ ܒܐܚܪܝܐ. ܚܕ ܕܝܢ
ܒܗ ܢܦܩܝܢ [4] ܠܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܢܘܡܐ ܕܫܒܝܚܘܬܗ ܦܐܝܐ
ܕܒܒܕܝܢܘܗܝ. ܡܛܠ ܬܪܬܝܢ. ܫܒܬܐ ܕܝܢ ܓܝܪ ܗܢܐ
ܥܠܡܐ ܐܬܝܬ. ܘܬܘܒ ܫܘܠܡ ܫܒܘܥܬܐ. ܚܕܒܫܒܐ
ܕܝܢ ܢܡܟܐ ܡܕܡܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܥܬܝܕ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܬܘܒ
ܫܘܪ، ܫܒܘܥܬܐ. ܘܐܝܟܘ ܕܝܢ ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܐ ܕܡܢ
ܫܘܠܡ ܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܫܘܪ، ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ. ܗܕܐ ܕܝܢ
ܒܫܒܬܐ ܡܫܪܝܐ. ܒܗ ܕܫܒܬܐ ܢܢܝܚܘܬܗ ܕܥܠܡܐ
ܕܥܬܝܕ ܡܛܝܐ. ܘܗܘ ܝܠܝܕܐ ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ
ܐܫܬܒܩ. ܒܐܢܐܝܬ ܐܪܐ ܙܕܩ ܕܢܒܒܕ ܒܐܝܕܗ ܒܗ
ܒܝܘܡܐ. ܒܗ ܬܒܥܝܢ ܕܗܘ ܐܝܬܘܗܝ، ܡܚܝܢ ܒܫܒܬܗ.
ܒܗ ܐܬܐ ܡܕܡ ܦܘܪܩܢ ܒܟܠ ܪܫ ܡܠܐܟܐ ܠܒܪܢܫ.
ܘܐܒܕܢܐ ܕܩܕܡܝܢ ܗܘ ܝܠܝܕܗ ܡܢ ܡܐܬܝܬܗ ܒܒܪ
ܠܒܪܢܫ. ܗܕܝܢܐ ܕܠܗ [5] ܠܡܬܓܠܝܢܘܬ ܝܠܝܕܐ
ܕܡܒܕܡܗ، ܕܠܗ ܗܘܐ: ܒܝܘܡܐ ܕܩܕܡ ܡܐܬܝܬܗ

[1] S ܡܢ. — [2] Sic codd.; lege ܬܚܕܬ (?). — [3] Legi nequit in S. — [4] S ܢܦܩܝܢ. — [5] Sic codd.; lege ܘܠܗ (?).

ܗܠܝܢ ܡܕܒܠܝܢ ⌐ܐܘܡܢܢܐ¹ ܡܕܒܪܢܐ. ܗܘ̇ ⌐ܕܠܠܝܐ² ܠܐ
ܗܘܐ ܠܗ. ܒܗ ܠܟ ܒܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܚܕܫܒܐ ܗܘܢܐ
ܡܫܒܚܬܐ. ܦܠܘܣ ܒܫܒܚܘܬܗ ܕܗܘܝܘ ܒܫܒܚܬܐ. ܢܝܫܬܐ
ܕܚܙܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܫܒܚܬ ܠܗܘܢ ܒܒܠܒܢܐ ܕܒܬܪ.
ܡܗܝ̈ܡܢܐ ܠܡܪܢ، ܝܫܘܥ. ܕܐܬܓܠܝ ܒܚܕܒܫܒܐ. 5
ܕܒܚܕܒܫܒܐ ܡܬܓܠܐ ܘܦܪܘܩ ܠܟܠܗ ܓܢܣܐ ܐܢܫܝܐ.
ܕܒܗܿ ܓܝܪ ⌐ܐܒܗ̈ܬܐ³ ܕܐܬܒܚܝ ܕܒܘܣܡܬܐ ܬܪܝܢ ܦܪ̈ܘܫܐ
ܢܒܕܩܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܒܗܘܡܢܐ ܕܠܐ ܢܒܗܘܣܐ ܢܒܕܩܘܢ
ܢܦܣܘܬܗ ܕܐܡܪܢܐ. ܘܒܣܘܦ ܦܘܫܐ ܢܕܒܫܘܢ ܠܡܪܢ
ܐܡܪܢܐ ܡܠܝܠܐ. ܗܒܝܢܐ ܐܬܒܢܝܬ ܒܫܝܢܬܐ ܗܕܐ 10
ܕܐܫܬܒܚ ܝܠܕܐ ܒܫܒܬܐ ܘܐܬܓܠܝ ܒܚܕܒܫܒܐ. ܒܕ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܐܫܬܡܠܝܬ ܒܗܕܐ ܕܗܟܢ ܐܬܒܣܝܡܗ.
ܬܪ̈ܬܝܢ ܠܟ ܘܒܢ̈ܝ ܗܘܝܬ ܫܒܝܚܬܐ. ܚܕܐ ܒܝܕ
ܦܪܘܣܘܦܐ ܐܝܬܝܬ ܩܠܘܕܝܘܣ. ܘܐܚܪܬܐ ܒܗ̈ܘܢ ܗܠܝܢܐ
ܐܡܬܝ ܕܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ. ܕܡܛܠ ܡܢܐ ܐܫܬܒܚ ܒܝܕ 15
ܢܩ̈ܐ ܐܚ̈ܪܢܐ. ܡܛܠ ܕܒܕܢܝܬ ܒܡܕܡܢܐ ܚܕܐ ܘܐܬܓܠܝܬ
ܣܠܝܬܐ ܠܠܒܢܐ. ܗܘܝܬ ܬܘܩܠܬܐ ܠܒܠܗܘܢ ܒܢܝ̈ܗ̇
ܕܒܗ̇ ܡܬܒܕܠܝܢ. ܐܒܗ̈ܝܢ ܕܒܠܠܬ ܣܠܝܬܗ̇ ܗܦܘ ܡܢܘ̈ܬܐ
ܘܡܬܚܫ̈ܠܢܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܫܒܪܗ̇ ܐܠܗܐ. ܒܝܕ ܕܒܢܝ̈ܗ̇
ܕܝܠܗ ܦܪܘܩܐ̇ ܕܒܝܬ ܐܒܘܢ. ܘܒܓܠܝܢܗ̇ ܐܬܓܠܝܘ ܐܪ̈ܙܐ 20
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܝܕܗ̇ ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚ. ܘܡܫܒܚܬܐ ܡܕܡܝܬ
ܠܐܝܬܝܬܐ ܐܬܓܠܝܬ. ܘܫܒܝܚܘܬܗ ܕܝܠܕܐ ܒܝܕ ܢܩ̈ܐ ܗܘܝܬ
ܒܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܘܒܢ̈ܬܐ. ܒܝܕ ܦܪܘܣܘܦܐ. ܗܕܐ ܕܒܐܝܬܝܬܗ
ܕܒܢ̈ܝ ܕܠܒܠܒܢܐ ܦܠܘܣܦ. ⌐ܒܗ̇؛ ܕܐܝܬܝܬ ܡܠܒܢܐ ܘܠܘ
ܐܡܬܝ ܕܡܠܒܢܐ:⁴ ܒܗ̇؛ ܕܒܕ ܐܬܝܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܝܢ 25
ܐܝܬܝܬܐ ܡܒܪܝܬ ܠܓܒܪܐ ܐܬܝܠܕ. ܒܡܐܬܝܬܗ
ܬܪܝܨܬܐ. ܐܡܬܝ ܕܡܠܒܢܐ ܕܒܠ̈ܒܢܐ ܡܬܝܚܕܐ ܡܪܝܡ.
ܗܝ ܠܒܪܝܗ̇ ܒܬܪ̈ܬܝܗܝܢ ܫܒܝ̈ܚܬܐ ܕܡ̈ܪܝܢ ܬܪ̈ܬܝܗܝܢ
ܡܬܓܠܝܢ̈ܬܗ ܕܦܪܘܩ ܕܐܟܪܝܢ. ܕܡܬܫܒܚܢ ܘܡܣܒܪܝܢ

¹ A ܒܠܠܝܐ. — ² A ܕܐܘܡܢܢܐ. — ³ S ܐܒܗܝܢ. — ⁴ S om.

ܕܠܗ ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܢܘܟܪܝܐ. ܘܐܝܟ ܕܐܝܬ ܠܬܪܟܐ. ܫܘܒܚܐ
ܠܗ ܠܡܫܒܚܢܘ ܒܪܒܘܬܗ ܐܡܝܢ ܀

ܪܫܐ ܕܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܀ ܐܡܬܝ ܗܘܬ ܫܒܝܬܗ
ܕܐܡܝܕ ܘܐܝܟܢܐ ܗܘܬ ܘܒܬܪܗ ܒܡܘܬܐ ܀
ܐܫܬܒܝܬ ܕܝܢ ܐܡܝܕ ܒܫܢܬ ܬܡܢܡܐܐ ܘܒܫܢܝܢ ܘܬܫܥ 5
ܒܟܢܘܢܐ: ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ: ܒܝܘܡ ܬܠܬܥܣܪ
ܒܐܝܠܘܠ. ܒܬܫܒܘܪ ܒܫܘܪܐ. ܘܐܬܚܪܒ ܒܝܘܡܐ
ܕܚܒܫܒܐ: ܒܗ ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܐܡܪܘܗܝ ܐܪܒܥܬܥܣܪ
ܒܝܪܚܐ ܕܫܒܛܐ ܐܝܠܘܠ: ܘܒܥܣܪܝܢ ܒܐܝܠܘܠ ܕܫܢܬܐ.
ܕܐܝܒܠܐ ܐܬܒܢܝܬ ܫܒܝܬܗ ܒܗܢܐ ܘܒܠܐ ܐܢܫܘܢ ܕܒܥܠܐ 10
ܐܝܟ ܕܐܬܐܡܪ: ܢܫܘܒ ܘܐܝܟ ܛ̈ܒܐ ܕܢ̈ܘܢܐ ܫܬܡܐܐ
ܘܒܫܢܝܢ ܘܬܫܥ ܒܝܘܠܝܐ. ܘܦܢܝܢ ܒܐܝܪܐ ܬܬܠܬܥܣܪ.
ܐܘܣܦ ܐܬܘܬܐ ܘܬܠܬܐ ܪ̈ܘܒܒܐ. ܕܒܬܝܢ[1] ܫܒܥܣܪ.
ܦܘܡ ܫܒ̈ܘܒܐ ܬܪܝܢ[2]: ܦܐܫ ܬܠܬܐ. ܒܬܠܬܒܫܒܐ
ܠܠܝܐ ܫܢܬܐ ܗܘ. ܫܬܐܣܬܐ ܬܪܝܢܒܫܒܐ. ܘܐܬܬܘܗ 15
ܕܒܐܕܪܐ. ܗܘ[3]. ܕܒܬܝܢ ܢܚܫܒܐ ܘܬܪܝܢ ܕܫܐܣܬܐ
ܫܒܒܐ. ܒܫܒܒܬܐ ܗܘܬ. ܕܡܛܠ ܡܢܝܐ ܗܘܐ ܗܘܬ
ܒܬܠܬܒܫܒܐ ܒܝܪܚܐ ܗܒܝ ܡܫܠܡܝܢ ܐܢܫܝܢ.
ܕܬܠܬܒܫܒܐ[4] ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܗܘܐ ܠܡܒܐ ܡܢ ܫܘܪܝܗ
ܒܕܡܐ ܠܫܘܠܡܐ. ܒܫܢܬܐ ܡܕܢܚܝܐ ܡܢܟ ܡܐܬܝܬܗ 20
ܕܡܫܝܚܐ. ܘܬܠܬܐ ܡܢ ܡܐܬܝܬܗ ܒܕܡܐ ܠܫܘܠܡܐ.
ܗܘܝܢ ܐܬܡܢܝ ܒܬܠܬܒܫܒܐ ܟܐܝܠܘܠ ܫܒܝܬܗ ܕܐܡܝܕܐ.
ܕܡܛܦܣܐ ܡܬܛܠܝܒܘܬܗ ܕܡܪܢ ܕܡܢ ܫܡܝܐ.
ܘܡܬܛܠܝܒܘܬܐ ܕܒܝܫ ܡܢ ܒܦܪܐ. ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܠܗ ܕܡܢ
ܫܡܝܐ. ܒܗ ܐܬܝܘ ܠܣܘܦܝܦܝܘܣ. ܘܒܝܫܡܬܐ ܕܠܗ 25
ܒܗ ܐܬܬܪܝܡ ܡܫܟܐ ܡܢ ܐܪܒܐ. ܕܒܫܒܪܐ ܢ̈ܘܡܬܐ.
ܫܘܡܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܫܘܪܐ ܐܢܛܝܘܟܝܐ ܡܕ̈ܝܢܬܐ ܛܘܦܣ.
ܒܬܠܬܐ ܕܒܬܪ ܫܘܪܐ ܗܠܝܢ ܕܒܬܪ ܡܫܝܚܐ. ܕܒܬܪ

[1] Abhinc rursum exstat cod. S. — [2] A ܫܒܘܒܐ. — [3] A ܗܐ. — [4] A ܕܬܠܬܒܫܒܐ.

ܕܟܠܗܘܢ ܒܢܝܢܫܐ ܚܕ ܚܝܐ ܐܢܘܢ: ܒܪܡ ܡܢܗܘܢ
ܫܦܝܪܝ ܦܪܨܘܦܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܢܗܘܢ ܣܢ̈ܝܐ܇ ܘܡܢܗܘܢ
ܫܦܝܪܝ ܒܩܘܡܬܐ ܘܡܢܗܘܢ ܟܪ̈ܝܐ܇ ܡܢܗܘܢ ܐܪ̈ܝܟܐ
ܘܡܢܗܘܢ ܚܘ̈ܪܐ܇ ܘܡܢܗܘܢ ܐܘ̈ܟܡܐ ܘܣܘ̈ܡܩܐ ܒܝܢܝܐ
ܘܡܢܗܘܢ ܒܠܝ̈ܠܐ܇ ܡܢܗܘܢ ܚܟ̈ܝܡܐ ܘܡܢܗܘܢ 5
ܣ̈ܟܠܐ܇ ܡܢܗܘܢ ܟܪ̈ܝܗܝ، ܗܕ̈ܝܪܐ ܘܡܢܗܘܢ ܢܬ̈ܝܪܝ،
ܗܕ̈ܝܪܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܐܝܟ ܦܬ̈ܟܐ ܗܦܟܝܢ ܘܐܝܟ ܒܬ̈ܫܐ
ܒܚܝܠܐ ܕܝܠܗܘܢ ܘܒܪܘܪܒܗܘܢ ܠܐ ܡܫܬܠܛܝܢ: ܐܠܐ
ܫܦ̈ܝܪܐ ܡܬܕܒܪܝܢ܇ ܘܗܢܘܢ ܕܠܡܘܒܠܐ ܗ̇ܝ ܒܗ̇ ܗ̇ܝ.
ܕܗܒܢܐ ܢܬܒܗܪ ܠܕܪ̈ܓܐ ܕܟܠܒܝܐ ܕܟܬܝܒ. ܐܝܠܝܢ 10
ܕܩܢܝܢ ܒܩܘܫܒܐ ܐܡܝܢܐܝܬ ܒܗ ܡܟܬܪܝܢ. ܡܬܚܙܪܝܢ
ܕܝܢ ܡܢ ܣܓ̈ܝܐܐ ܕܪܓܬܐ ܘܡܬܦܠܓܘܬܐ: ܕܐܝܟ ܐܡܪܝܢ.
ܒܠܒܐ ܕܝܢ ܗܢܐ: ܒܗ̇ ܕܐܡܝܢܐܝܬ ܡܣܒܠܐ ܡܣܒܠܐ
ܕܒܛܪ܇ ܘܡܬܬܪܐ ܥܠܝ ܕܠܐ ܢܬܡܣܟܢ: ܐܡܝܢܐܝܬ
ܒܣ̈ܓܐܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܬܚܠܛܢܘܬܐ. ܒܗ ܒܟܡ ܚܝܠܐ 15
ܡܡܪܒܝܢ ܘܒܟܡ ܠܕܝ̈ܫܐ. ܬܟܝܢ ܕܝܢ ܕܠܐܝܟܢܘܬܐ
ܕܠܗܘܢ ܠܗ ܦܦܝܢ ܣܒܪܐ ܡܢܗ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ:
ܕܠܐ ܡܣܒܝܢ ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ ܠܒܘܬܪܐ: ܒܗܘܢ ܡܢܗܘܢ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܘܡܬܐܟܠܝܢ. ܘܐܟܘܬܐ ܕܒܗ ܡܟܐܬ ܡܠܒܒܐ
ܒܠܗܘܢ ܕܡܢ ܗܘܢܐ ܐܝܟ ܕܡܠܒܘܬܐ ܪܚܝܡ 20
ܡܠܒܘܬܐ: ܐܝܠܝܢ ܕܪܚܡܝܢ ܡܢ ܒܝܫܬܐ ܡܠܒܝܢܐ ܠܐ
ܡܬܐܟܠܝܢ ܠܗܕܐ܇ ܒܗ̇ ܕܝܕܥܝܢ ܕܠܐ ܡܬܦܢܐ
ܐܕܫܗܘܢ܇ ܗܒܢܐ ܘܗܢܘܢ ܒܡܬܦܫܝܢ ܕܠܐ ܡܫܬܝܢ
ܡܢ ܡܢܗ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܒܗ: ܦܪܫܝܢ ܡܢ ܐܝܟܢܘܬܐ.
ܘܗܕܐ ܒܪ̈ܚܡܐ ܡܣܬܪ ܠܗ ܒܪܘܚܐ. ܐܚܟܡܐ ܕܠܐ 25
ܒܬܫܘ̈ܩܐ ܢܦܠܘ ܕܣܘܒܝܐ. ܘܬܘܒ ܒܣܒܪܗ ܢܐܪ:
ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ ܒܗܘ ܕܡܐܟܠ ܡܢܗ ܘܡܬܒܝܢܐ. ܘܬܫܬܝܐ
ܐܒܕܢܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ ܐܝܟ ܡܕܡܘܗܝ. ܘܒܠܗܘܢ
ܒܘܐܐ ܩܢܝܢ. ܐܝܟ ܠܒܘܡܐ ܕܦܠܒܘܬܐ ܘܣܒܘܬܐ
ܕܐܠܗܐ: ܕܒܐܡܝܢܘ ܣܒܪ ܒܪܘܚܗ ܘܡܒܕܒܪ. 30
ܐܝܟܢ ܠܐܝܫ ܡܬܢܝܐ ܠܗ ܕܣܦܪ ܡܢ ܗܕܐ ܢܛܪܬܐ܇

ܐܝܟ ܗܘ̇ ܕܦܘܪܫܢܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܫܦܠܝܢ܆ ܗܢܘ ܕܝܢ ܚܘܪ̈ܐ
ܡܢ ܐܟܕܝܢܗ ܚܕܝܢ. ܘܐܟܘܬܐ ܕܟܕ ܡܬܬܚܕܝܢ ܠܒܢ̈ܝܐ܆
ܘܦܦܪ ܡܠܟܐ ܕܡܟܝܢܗܘܢ ܡܬܝܚܕܝܢ ܘܡܟܝܢܗܘܢ
ܡܬܡܠܠܝܢ: ܗܢܘܢ ܕܡܬܝܚܕܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܡܡܠܠܝܢ
ܠܗܘܢ ܠܢܗܪ̈ܐ: ܐܟܚܢ ܕܐܬܚܪܪܘ ܡܢ ܡܠܠܐ. ܗܟܢܐ
ܘܗܢܘܢ ܒܫ̈ܡܝܐ ܕܢܡܦܘ ܠܒܪ ܐܟܕܝܢܐ܆ ܟܕ ܚܢܪܝܢ
ܒܐܟܕܝܢܗ ܕܕܘܢܐ ܡܬܬܚܝܢ ܒܢܗܪ̈ܐ ܕܐܬܚܙܝܘܗܝ. ܟܕ
ܐܦ ܗܘ̇ ܒܐܟܕܝܢܗ ܒܫ̈ܡܝܐ ܡܬܡܠܟܪ ܢܐܕܘܗܝ. ܒܗ̇ܝ
ܕܐܠܘ ܒܫܡܝܐ ܡܡܠܠܪ ܗܘ̇ܐ: ܒܫ̈ܝܢܬܐ ܕܗܦܟܠ ܗܘ̇ܐ
ܡܢܗܪ̈ܢ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܦܫܩܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܝܬ ܒܗ ܡܢܬܐ ܚܕܐ
ܕܡܠܟܬܐ܆ ܡܠܟܬܐ[1] ܐܝܬܘܗܝ ܠܗ ܐܟܕܝܢܗ ܡܢ
ܬܫܡܫܐ ܕܠܒܠܡ. ܘܗܟܢܐ ܒܠܗ̇ ܡܢܡܬܬܐ ܒܫ̈ܡܝܐ
ܡܬܡܠܟܪܐ: ܠܗܬ ܙܝܢ̈ܐ ܘܠܗܬ ܒܥ̈ܠܐ ܘܠܗܬ ܒܪ
ܐܟܕܝܢܐ ܘܠܗܬ ܒܠܗܘܢ ܬ̈ܠܝܠܐ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܕܡܟܘܕܝܢ
ܕܢܗܪ̈ܐ ܘܬܫܡܫ̈ܐ ܫܘܠܡܐ ܫܦܠܝܢ: ܠܦܘܬ ܒܡܝܢܘܬܐ
ܕܡܠܟ̈ܘܬܐ ܕܗܪܟܐ ܐܬܦܠܝܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܫܦܝܪ ܐܠܗܐ
ܒܬܫܡܫܐ ܠܠܡܢܝܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܡܠܝܠ ܚܝܠܘ. ܘܠܐ
ܢܦܢܩ ܐܝܟܢܐ ܗܟܢܐ ܫܘܠܦܐ ܒܠܐ ܡܫܬܠܦܢܐ.
ܐܚܪܢܝܢ ܕܝܢ ܠܗܬܗܘܢ ܗܟܢ. ܕܟܠ ܫܘܠܦܐ ܒܝܘܡܐ
ܗܘ̇ܐ. ܘܕܠܐ ܙܘܒܐ ܠܐ ܡܬܗܘܝܢ ܫܘܠܦܐ: ܘܐܝܟܢܗ̇
ܡ̇ܢ ܕܐܝܬ ܬܡܢ ܫܘܠܦܐ܆ ܐܝܬ ܬܡܢ ܙܘܒܐ. ܘܐܢ
ܐܝܬ ܙܘܒܐ: ܐܝܬ ܙܒܢܐ. ܘܐܢ ܐܝܬ ܙܒܢܐ: ܐܦ ܐܬܪܐ
ܐܝܬ. ܘܐܢ ܐܬܪܐ ܘܙܒܢܐ ܐܝܬ ܡܫܬܪܝܢܐ ܐܝܬܝܗܘܢ.
ܡܫܬܪܐ ܕܝܢ ܐܦ ܒܗܡܟܐ ܕܡ̈ܠܟܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘ̇ܐ
ܫܘܠܦܐ ܠܗܢܘܢ ܡܢ ܒܫܬܐ ܠܡܠܟܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܐܦ
ܡܢ ܡܠܟܬܐ ܠܒܫܬܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܦܐ. ܘܐܝܕܝܢ ܠܐ
ܡܟܝܟܐ ܕܢܗܘܐ ܫܘܠܦܐ ܠܡ̈ܠܟܐ܆ ܘܐܝܟܢܐ ܡܟܝܟܐ
ܕܢܗܘܐ ܠܒܫ̈ܝܐ. ܘܐܦ ܡܫܬܠܦܝܢ ܢܗܪ̈ܐ܆ ܒܫܢܐ ܫܘܐ.
ܒܪܡ ܢܬܪܟܐ ܒܠ ܗܘ̇ ܬܘܡܢܐ ܗܟܢ. ܕܐܟܕܝܢܐ

[1] Sic cod.

ܒܬ̈ܓܪܐ ܕܝܠܗܘܢ܀ ܘܗܘܘ ܒܒ̈ܬܝ ܕܡܘܬܐ ܕܝܘܗܪܐ.
ܘܐܦ ܠܐ ܒܚܠܡܗܘܢ܀ ܐܠܐ ܐܝܟ ܚܕ ܬܓܪܐ ܠܝܘܪ.
ܒܠܠܬ ܚܕ ܬܓܪܐ ܡܕܝܢܝܐ ܗܦܟܝܢ ܪ̈ܚܡܐ ܒܠܝܗܘܢ
ܕܗܢܘܢ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܒܝܕ ܝܘܬܪܢܘܬܐ ܕܡܩܒܠ ܡܢ
5 ܡܢܗ܀ ܢܛܪ ܠܬ̈ܓܪܐ ܚܒܪ̈ܘܗܝ ܡܢ ܚܘܒܠܐ. ܗܟܢ ܕܐܦ
ܐܚܪ̈ܝܢ ܒܬ̈ܝܫܐ ܚܒܪ̈ܘܗܝ. ܡܢ ܐܘܣܝܐ ܕܐܦ ܗܘ ܢܐܒܕ:
ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܗܝܢܐ ܡܕܡ ܒܠܚܘܕܘܗܝ. ܘܡܫܬܟܚ
ܕܛܠܝܡ ܗܘ ܡܢ ܕܝܢܐ. ܒܪܡ ܗܟܢ ܕܘܟܬ ܕܡܬܛܠܡ܀ ܡܢ
ܐܝܟܢܐ ܕܒܬܪܗ ܬ̈ܓܪܐ ܕܒܒܝܬܗ: ܘܝܗܘܐ ܒܪܢܫܐ
10 ܡܫܡܠܝܐ. ܘܗܠܝܢ ܬ̈ܓܪܐ ܕܣܛܘ ܢܩܒܠܘܢ ܬܟܒܬܐ
ܕܣܛܢܝܗܘܢ. ܘܗܘ ܗܢܐ ܒܝܕ ܢܘܗܪܗ܀ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ
ܬܓܪܐ ܐܝܢܐ ܕܢܘܗܪ: ܢܦܩܐ ܠܚܒܪ̈ܘܗܝ ܕܢܩܒܠܘܢ
ܬܟܒܬܐ ܕܣܛܢܝܗܘܢ. ܘܗܦܟܐ ܠܗܘܢ ܪ̈ܚܡܬܐ ܗ̇ܝ
ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܣ. ܟܕ ܠܪ̈ܚܡܐ ܕܐܠܗܐ
15 ܡܫܠܡܝܢ. ܕܐܝܟܘ ܐܝܟ ܠܚܝ̈ܐ ܗܢܘܢ: ܟܕ ܚܙܝܢ ܕܡܢ
ܒܠܗܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܬܠܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܘܕܠܐ ܦܘܫܩܗ
ܡܬܒܪܝܢ. ܐܡܪܝܢܐ ܕܝܢ܀ ܟܕ ܐܦܠܐ ܒܡܘܬܐ ܘܚܫܐ
ܘܣܪܝܩܐ ܐܝܬ ܠܗܘܢ. ܘܐܟܝܢܐ ܕܟܕ ܠܥܠܡܐ ܡܢ ܒܪܘܫܐ
ܢܦܫܝ: ܟܕ ܒܚܘܕܝܢ ܒܡܟܪܐ ܕܒܒܪܘܫܐ ܘܒܩ̈ܘܬܗ܀
20 ܡܘܒܠ ܦܘܪܥܢܐ ܢܥܒܕܝܢ ܠܚܝܠܐ ܕܐܦܣܝܢ ܡܢ ܗܢܐ
ܚܘܫܒܢܐ܀ ܗܒܝܐ ܘܬܒܢ ܬܘܕܝܬܐ ܡܩܪܒܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܒܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ: ܕܠܘ ܐܝܟ ܕܥܦܝܢ ܐܬܦܪܥܘ܀ ܐܠܐ
ܚܪ̈ܝܐ ܕܡܢ ܗܠܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܒܠܒܟܐ ܡܢܗ. ܒܪ
ܐܟܪܝܐ ܕܝܢ ܗܢܐ ܕܡܛܠܠܬܗ ܡܠܬܐ. ܗܟܢ ⌉ܕܒܠܐ[1]
25 ܚܕ ܬܓܪܐ ܡܕܝܢܝܐ ܐܝܬ ܠܗ܀ ܐܠܐ ܡܫܠܡܢܝܐ
ܒܣܛܢܘܬܐ ܡܬܚܝܐ: ܒܐܝܟܢܐ ܢܦܩ ܒܠܗܘ ܠܒܪ ܕܢܝܢܐ
ܕܐܟܪܝܢܐ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܪ̈ܚܡܐ ܕܠܒܠ ܢܗܒܕ܀ ܡܕܝܢܝܗܘܢ
ܕܗܢܘܢ ܕܐܛܠܝ ܒܗܘܢ ܢܐܒܕ. ܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܗܘܘ ܠܗ
ܚܒܪ̈ܐ: ܟܕ ܡܢ ܐܟܪܝܢܐ ܡܬܚܙܝܢ ܘܒܝ̈ܫܐ ܡܬܒܪܝܢ܀

[1] Sic cod.

ܛܘܪܐ ܘܡܥܪܘܪܐ܆ ܠܐܝܠܝܢ ܕܫܦܝܪ ܢܛܝܪܝܢ ܒܥܡܗ
ܒܡܪܥܐ ܠܛܒܬܐ ܡܫܘܐ ܠܦܘܬ ܛܒ̈ܬܐ ܕܝܗܘܘ
ܘܠܦܘܬ ܢܛܝܪܐ: ܠܒܝ̈ܫܐ ܕܝܢ ܠܦܘܬ ܒܝ̈ܫܬܐ ܕܝܗܘܘ ܢܛܪ̈ܐ
ܡܦܪܥ܆ ܒܥܡܐ ܕܝܢ ܕܠܐ ܓܒܐ ܕܒܝ̈ܫܐ ܡܬܚܫܒ
ܘܠܐ ܓܒܐ ܕܦܠ̈ܓܐ. ܫܐܪܘܬܐ ܡܬܩܪܝܐ ܒܠܘܗܝ
ܒܢ̈ܫܡܬܐ ܕܟܠܗ ܕܡܠܟܐ. ܗܘ ܕܗܘܐ ܒܠܠܬܐ
ܕܡܪܘܕܘܬܐ ܘܕܒܝܫܘܬܐ ܘܕܚܘܒܠ ܡܠܟܘܬܐ܆ ܒܥܝ̈ܪܐ
ܕܠܐ ܢ̈ܫܡܢ ܡܐܟܬ. ܒܗ ܕܒܟܠܗܘܢ ܡܬܦܪܥ ܗܘܐ
ܕܢܫܒܠܐ ܕܠܡܣܟܢܘܬܐ ܕܟܠܗ ܕܡܠܟܐ. ܘܠܐ ܒܢܝܕ
ܐܝܟ ܡܫܬܒܚ ܕܫܘܪܐ ܠܢ̈ܫܡܬܐ. ܗܟܢܐ ܓܪܫܐ
ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܦܪܘܩ܆ ܠܕܘܟܐ ܗܢ: ܐܝܟ ܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܘ
ܒܕܪܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܠܦܘܬ ܢܛܝܪܘܬܗܘܢ ܡܬܦܪܥܝܢ.
ܒܒܝ̈ܫܐ ܕܝܢ ܠܦܘܬ ܡܪܘܕܘܬܗܘܢ: ܕܪ̈ܓܠܐ ܕܫܘܠܡܐ
ܫܦܠܝܢ. ܗܘܢ[1] ܕܝܢ ܕܡܒܕܪܐܝܬ ܚܝܘ܆ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܒܦܘܚܡܐ ܕܒܢ̈ܝܐ ܕܫܐܪܘܬܐ. ܐܬܩܪܝܘ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܡܠܟܐ ܘܒܕܘ: ܒܗ ܕܒܠܐ ܠܚܕܐ ܡܢ ܦ̈ܢܝܬܐ ܝܠܘ܆
ܗܠܝܢ ܒܫܐܪܘܬܐ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܒܐܬܪܐ ܡܝܬܒܐ܆ ܕܠܐ
ܒܦ̈ܠܓܐ ܐܝܬܘܗܝ܆ ܐܝܟ ܕܒܝ̈ܫܐ: ܘܠܐ ܫܦܪܐ ܠܒܘܣܡܐ
ܐܝܟ ܕܦܠ̈ܓܐ. ܡܪܘܕܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܒܪ ܐܟܣܢܝܐ ܕܒܫܝܢ
ܡܫܝܚܐ ܫܒܩܗ ܢܦܫܗ: ܘܕܪ̈ܓܠܐ ܕܠܐ ܕܝܠܗ ܒܫܠܡܘܬܐ
ܒܫܠܡ: ܒܗ ܕܒܟܠܗܘܢ ܬ̈ܓܫܘܗܝ ܡܬܦܪܥ ܗܘܐ
ܕܠܡܣܟܢܐ ܠܡܪܢܐ ܢܗܘܐ: ܒܦܘܚܡܐ ܕܟܠ ܡܠܟܐ
ܐܚܪ. ܘܐܒܝܘܢܐ ܬܘܒ ܕܒܗ ܕܝܢ ܫܡܫܐ: ܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܒܕܝܢ ܒܕܒܘܬܗܘܢ ܠܡܣܟܢ̈ܐ ܢܘܗܪܗ ܕܫܡܫܐ
ܘܢܨܝܚܘܬܗ: ܐܚܪ ܐܝܟ ܡܬܓ̈ܠܝܢܘܬܐ ܘܡܫܝܢܐ
ܘܫܐܡܐ ܘܕܗܡܐ ܘܚܫܟܐ ܡܪܘܩܐ ܘܓܠܝܬܐ܆ ܘܒܡ
ܗܠܝܢ ܒܠܗܝܢ ܕܡܬܡܠܝܢ ܨܒ̈ܝܢܐ ܒܗ ܡܫܝܚܘܬܗܝܢ ܒܗ
ܫܡܫܐ. ܗܟܢܐ ܓܪܫܐ ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܦܪܘܩܢ ܫܡܫܐ
ܕܙܕܝܩܘܬܐ. ܒܠܗܘܢ ܕܝܢ ܒܢ̈ܝܐ: ܒܗ ܕܐܬܩܕܫܘ

[1] Sic cod.; lege ܗܢܘܢ (?).

ܕܠܐ ܚܛܝܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ: ܠܝܬ ܒܪܢܫܐ ܕܒܟܠܗܘܢ
ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܗܘܐ ܒܫܝܐ ܘܦܠܠܘܬܐ: ܒܪ ܠܐ ܗܐܟ ܚܕܐ
ܡܢ ܕܐܠܗܐ ܒܪܚܡܘܗܝ. ܐܠܐ ܐܟ ܒܪܢܫܐ ܕܒܪ
ܐܒܕܢܐ. ܕܒܪܓܘ ܟܠܗܘܢ ܒܫ̈ܢܝܐ ܦܬ̈ܓܡܐ ܘܒ̈ܢܝܢܐ
5 ܡܪܓܬ ܡܢ ܡܚܝܢܐ ܠܒܪ ܐܒܕܢܐ ܘܢܦܩ. ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ: ܗܘ ܕܒܪ ܗܦܟ ܡܫܠܡܢ ܒܡܫܪܝܘܬܐ ܡܒܠܬܪ.
ܒܬܫܒܐ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܡܙܕܗܪ. ܒܚܕ ܕܝܢ ܠܐ ܡܬܘܒܫ ܐܠܐ
ܚܛܝܐ. ܘܬܘܒ ܗܘ ܕܒܪ ܗܦܟ ܡܒܘܠ ܘܒܫܝܫ. ܒܬܫܒܐ
ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܚܛܝܐ ܘܒܚܕ ܡܙܕܗܪ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܦܓܥܘܐ
10 ܬܪܝܢܐ ܕܦܘܪܫܢܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܒܬܪܝܢ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܚܛܝܐ.
ܘܗܘ ܕܒܦܓܥܘܐ ܬܠܝܬܝܐ ܕܦܘܪܫܢܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ:
ܒܬܠܬܐ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܚܛܝܐ. ܘܗܘ ܕܒܦܓܥܘܐ ܪܒܝܥܝܐ
ܒܐܪܒܥܐ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܚܛܝܐ. ܘܕ̈ܓܠܐ ܘܦ̈ܓܥܘܐ ܒܗܠܝܢ
ܒܫ̈ܢܬܐ ܒܕܡܘܬܐ ܠܐܪܒܥܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܐܣ̈ܟܡܬܐ. ܗܢܘ
15 ܕܝܢ: ܚܠܝܐ ܡܚܡܝܢܐ ܘܡܪܝܪܐ ܘܦܓܥܢܐ ܘܒܫܝܫܐ:
ܒܗܠܝܢ ܦ̈ܓܥܐ ܡܦܓܥܝܢ. ܡܕܡܝܢܐ ܐܚܪܢܐ ܘܬܪܝܢܐ.
ܘܬܠܝܬܝܐ: ܘܪܒܝܥܝܐ. ܠܟܠ ܡܢ ܗܠܝܢ ܦ̈ܓܥܐ ܠܝܬ.
ܗܒܢܐ ܘܒܒ̈ܫܝܐ ܘܚܛ̈ܝܐ ܗܒܘܬ. ܦܓܥܐ ܕܝܢ ܡܕܡܝܢܐ
ܕܒ̈ܫܝܐ ܗܘ ܕܒܚܕ ܦ̈ܓܥܘ ܡܙܕܗܪ. ܘܦܓܥܐ ܬܪܝܢܐ:
20 ܗܘ ܕܒܬܪܝܢ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܡܙܕܗܪ. ܘܦܓܥܐ ܬܠܝܬܝܐ: ܗܘ
ܕܒܬܠܬܐ ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܡܙܕܗܪ. ܘܪܒܝܥܝܐ ܗܘ ܕܒܐܪܒܥܐ
ܦ̈ܓܥܘܗܝ ܡܙܕܗܪ. ܘܗܪܟܐ ܬܡܝܢܐ ܦ̈ܓܥܐ ܡܬܚܫܒܝܢ:
ܐܪܒܥܐ ܕܦܬ̈ܓܡܐ ܘܐܪܒܥܐ ܕܒ̈ܫܝܐ. ܦܓܥܐ ܕܝܢ
ܡܚܡܝܢܐ: ܗܘ ܕܒܡܣܐܬܐ ܬܪܝܨܬܐ ܘܐܟܢ. ܐܚܪܢܐ
25 ܕܝܢ ܗܘ ܕܒܬܪܝܨܘܬܗܘܢ ܠܒ̈ܢܘܗܝ ܫܘܐ: ܗܘ ܡܡܪܓܠܘܬܐ
ܡܬܬܪܝܐ. ܘܠܐ ܦܬܓܡܐ ܡܬܐܡܪ ܘܠܐ ܒܫܝܐ. ܒܗ̇؛
ܕܟ̈ܠܐ ܕܡܣܐܬܐ ܕܐܬܬܣܡܟܘ ܒܗ̇ ܣܘܒܪ̈ܢܘܗܝ، ܚܕ
ܠܗܘܒܠ ܚܕ ܦܘܩ ܒܬܪܝܨܘܬܐ. ܘܠܐ ܒܫܝܬܐ ܢܬܒܥܐ
ܘܠܐ ܦܬܓܡܬܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܠܘ ܦܓܥܐ ܡܬܐܡܪܐ ܐܠܐ
30 ܡܡܪܓܠܘܬܐ. ܘܠܐ ܒܫ̈ܝܬܗ ܫܩ̈ܠܝܢ ܠܗ ܕܢܬܐܡܪ
ܒܫܝܐ. ܘܐܒܕܢܐ ܕܡܠܟܐ ܐܡܪܬ، ܕܡܘܪܒ ܒܡܩ ܐܢܫ

ܒܘܝܐ. ⌜ܪܓܫܬܐ[1]. ܘܡܒܝܢܐ ܒܗܠܝܢ. ܐܘ ܒܪ ܡܬܗܘܝܢ
ܠܣܘܟܪܢܐ ⌜ܕܢܐܦܐ[2] ⌜ܦܐܪ[3] ܕܟܝ ܫܪܪܐ ܘܛܠܡ. ܐܘ ܒܪ
ܡܪܒܒ ܡܠܬܐ ܒܠܒܗ ܘܛܠܡ ܒܗ̇. ܐܘ ܒܪ[4] ܡܬܠܒܝܢ
ܒܣܘܟܪܢܐ ܘܡܬܦܪܥ ܠܡܛܠܡ: ܐܘ ܒܪ ܡܬܦܝܣܢܘ
5 ܒܠܒܗ ܘܒܚܘܫܒܗ ܘܢܛܠܐ: ܐܘ ܒܪ ܠܬܪ̈ܥܘܗܝ ܡܚܝܕ
ܒܪ̈ܓܬܐ ܘܒܥܘܗܝ ܡܒܒܢ ܚܘܠܗ. ܗܒܝܢܐ ܘܕܝܣܘܬܐ
ܒܗ ܒܢܝܐ: ܒܗܠܝܢ ܚܡܫܐ ܪ̈ܓܫܐ ܡܬܦܠܓܢܐ. ܗܚܝܡ
ܕܝܢ ܒܪܢܫܐ ܗܘ̇ ܕܒܕܝܡܘܬܐ ܓܒܝܐ ܠܒܝܫܐ. ܕܬܗܘܐ
ܐܝܕܗ ܘܫܬܗ ܘܡܘܡܗ ܘܐܕܢܝܗ ܘܓܒܝܬܗ ܕܒܬܪ̈ܝܢܘܬܐ
10 ܢܗܠܟܘܢ ܒܗܘܢ. ܘܠܐ ܢܗܘܘܢ ܕܠܐ ܢܗܦܟܐ ⌜ܘܕܛܠܡ[5]
ܚܕ ܡܢܗܘܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܠܦܫܗ ܡܣܡܡܡܗ ܒܒܠܗܘܢ
ܪ̈ܓܫܘܗ̇. ܒܪ ܡܠܘܬ ܠܗܘܢ ܕܕܠܐ ܪܫܝܢ ܢܗܘܘܢ. ܐܠܐ
ܕܝܢ ܘܐܦ ܕܒܐܠܗܘܬܐ ܢܗܘܘܢ ܡܪܟܝܢ ܘܒܗܝܢ ܒܦܪܝܢ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܓܘܫܡܐ ܘܒܒܝܢܐ ܡܢ ܗܢܘܢ ܡܬܠܠܕ.
15 ܘܡܣܡܒܐ ܬܘܒ ܘܡܬܠܐ. ܒܪ ܫܦܝܪܬܐ ܢܝܐ ܓܢܝܢ
ܘܒܪ ܒܝܫܬܐ ܡܫܠ ܒܟܐ. ܘܒܪ ܒܪܐ ܡܬܠܕ ܓܘܫܡܐ
ܡܫܦܝܢ. ܘܒܪ ܡܟܐܬ ܕܬܒܢܐ ܘܒܒܝܢܐ. ܘܒܪ ܒܕܝܠܬ
ܐܠܗܐ ܬܘܒ ܢܝܐ ܒܪܢܫܐ: ܢܗ̇ܒ ܕܝܠܗ ܠܡܣܡܒܢܐ.
ܘܒܪ ܒܗܠܝܢ ܕܒܠܒܒܐ ܝܐܪ ܢܦܫ. ܘܗܠܝܢ ܗܒܝܢܐ
20 ܡܬܝܕܥܝܢ. ܘܗܠܝܢ ܒܣܘܪܐ ܪ̈ܓܫܐ ܕܐܬܐܡܪܘ: ܠܝܬ
ܐܝܟ ܕܒܫܘܡܠܝܐ ܛܒܐ ܡܫܒܚ ܕܢܛܪ ܐܢܘܢ. ܡܛܠ
ܚܝ̈ܐ ܕܪ̈ܓܠܬܐ ܗܠܝܢ ܕܒܡܚܫܒܬܐ ܘܡܬܪܒܝܢܬܐ
ܘܗܠܝܢ ܕܦܓܪܢܝܬ ܡܬܚܫܚܢ. ܚܕ ܒܪܢܫܐ ܕܝܢ ܗܘ̣ܐ
ܓܒܝܪܐ ܒܡܕܝܫܘܬܐ: ܒܪ ܠܐ ܢܝܫ ܒܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ
25 ܪ̈ܓܫܐ: ܒܪܢܫܗ ܕܡܪܢ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܒܒܠܗ ܡܕܝܫܘܬܐ
ܐܬܓܒܪ. ܘܢܛܪܬܐ ܠܐ ܢܡܣܗ̇: ܠܐ ܒܪ̈ܓܫܐ ܕܦܓܪܐ
ܘܠܐ ܕܢܦܫܐ. ܒܠܗܘܢ ܕܝܢ ܒܒܢܝ̈ܢܫܐ ܬܘܢܬ ܢܛܝܪܬܐ
ܒܕܝܢ: ܐܒܒܐ ܕܫܠܝܚܘܢ ܢܚܡܒܐ ܐܡܪ: ܕܠܝܬ ܐܝܫ

[1] Sic codd.; lege ܪܓܬܐ (?). — [2] A om. — [3] S om. — [4] Hic desunt 3 folia in S; vide init. cap. seq. — [5] Cod. ܘܕܛܠܡ.

ܚܕܘܬܐ ܗܘܝܐ ܠܗܘܢ ܟܕ ܚܙܝܢ ܠܗ. ܠܚܬܢܐ ܒܡܬܐ
ܘܫܘܩܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܡܕܝܢܬܗ ܠܐ ܚܙܘ، ܐܝܟܢ ܠܡܗ̈ܕܝܐ
ܢܦܫܗ: ܟܕ ܒܬ̈ܫܒܚܬܐ ܡܫܒܚ ܠܡܪܐ: ܐܝܟ ܕܠܐ
ܢܡܟܠܘܢ ܒܦܘܡ ܒܢܝܫܐ. ܗܟܢܐ ܘܟܕ ܠܐ ܒܛܝܒܘܬܐ
ܒܚܪܬܐ ܠܬ̈ܠܐ ܒܬ̈ܫܒܚܬܐ ܡܫܒܚ ܗܘܐ. ܐܒܟܡ ܕܠܐ
ܒܪ̈ܬܡ ܒܠܠܬ ܫܦ̈ܝܪܗܘܢ. ܬܘܒ ܐܚܪܢܝܬ. ܐܬܝܢ،
ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ، ܘܐܡܪ ܐܢܘܢ ܥܠ ܡܝܬܘܬܗ. ܒܗ؛ ܕܫܘ̈ܕܪܐ
ܢܗܘܘܢ ܕܒܡܘܬܗ ܘܡܝܬܘܬܗ ܒܐܬ̈ܒܕܦܢܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܕܠܐ ܦܘܠܓ ܢܒܙܘܢ ܡܒܙܬܗ. ܘܐܠܘ ܢܙܒ ܗܘܐ
ܕܦܢܝܢ ܗܘܘ ܢܡܗ̈ܪܝܐ. ܒܛܝܒܘܬܐ ܗܘܬ ܠܗܘܢ. ܒܬܪ
ܗܢܘܢ ܕܠܫܬ̈ܘܐ ܒܡܦܩܐ ܠܐ ܐܬܡܪ ⌝ܐܫܬܝܕܘ[1]: ܐܝܟ
ܕܫܪ̈ܝܐ ܢܒܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܬܘܒܐ ܠܐ ܒܦܬܝܢ ܗܘܘ
ܒܗ: ܘܕܗܘܝܠܢܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܒܡܕܝܢ ܗܘܘ. ܒܬܪ ܒܗ؛
ܕܢܒܠܐ ܐܝܢܘܢ ܕܝܢ ܬܘܫܦܬܐ ܕܫܠܝܬܐ ܩܒܪ ܗܘܐ
ܒܬ̈ܫܒܚܬܗ، ܢܗܘܪܐ ܕܝܢ ܗܘ ܒܝܬܢܝܢܗ ܚܝܒ ܢܦܫܗ.
ܕܘܒܢܝܐ ܕܒܬܪ ܐܒܕܢܐ. ܕܒܗ ܢܗܘܪܗ ܕܦܪܘܩܢ
ܡܬܓܠܝ.

ܬܫܥܐ ܕܒܣܪܝܢ ܘܬܠܬܐ ܀ ܐܝܟܢܐ ܢܪܐ ܪܐܝܐ ܘܬܫܒܚ
ܕܗܘܐ ܦܘܠܚܢܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ. ܘܠܒܢܝܐ ܠܐ ܗܘܝܢ
ܚܠܘܗܝ، ܬ̈ܫܒܚܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܐܝܟ ܕܒܠ ܫܐܪ̈ܐ ܘܐܢ̈ܫܐ
ܬ̈ܫܒܚܐ ܀

ܒܡܪ̈ܐ ܬ̈ܠܫܐ ܗܢܐ ܒܙܢܫܐ. ܗܢܘܢ ܕܒܗܘܢ ܡܬܕܕܡ
ܘܡܬܠܒܫܐܐ ܡܬܝܢܝܢ. ܚܡܫܐ ܕܦܓ̈ܪܐ ܘܚܡܫܐ
ܕܢܦܫܐ. ܕܦܓ̈ܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܘܡܐ. ܫܡܥܢܐ. ܚܝܬܐ.
ܠܒܥܬܐ. ܠܫܬܐ. ܘܒܕ ܢܠܟܐ. ܐܘ ܒܕ ܠܠܐ ܫ ܘܡܫܘܠ
ܢܛܠܐ ܐܘ ܒܕ ܡܐܩ. ܐܘ ܒܕ ܢܙܡ. ܐܘ ܒܕ ܢܝܪܐ. ܐܘ
ܒܕ ܫܒܒ. ܘܢܫܬܐ ܕܒܬܬܠܪ ܒܡܠܝܢ ܠܡܫܬ̈ܢܝܬܐ
ܘܡܠܝܢ̈ܬܐ. ܒܡܠܝܢ ܚܡܫܐ ܬ̈ܠܫܐ ܠܫ̈ܡܥܐ ܗܘܢܐ.
ܘܕܢܦܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܗܘܢܐ. ܦܢܛܣܝܐ. ܡܠܬܐ.

[1] A ܫܝܕܘ.

ܡܛܠ ܕܝܢܐ ܠܥܠܡܐ ܐܬܐ ܦܪܘܩ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܕܢܘܒܕ.
ܒܥܠܕܒܒܝܢ ܒܪ̈ܚܡܐ ܣܓܝ ܗܘܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܠܘܬ
ܒܚ̈ܫܐ. ܐܦ ܒܙܒܢ ܚܫܐ ܐܡܪ. ܐܒܐ ܫܒܘܩ ܠܗܘܢ.
ܠܐ ܓܝܪ ܝܕܥܝܢ ܡܢܐ ܥܒܕܝܢ. ܘܐܦ ܒܬܪ ܩܝܡܬܐ.
ܐܝܟܢܘ ܕܡܬܚܙܝܢܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܠܟܗ̈ܢܐ ܘܦܪ̈ܝܫܐ
ܘܥܠܝܗܘܢ ܝܗ̈ܘܕܝܐ ܕܡܪܐܘܗܝ ܡܓܕܦܢܐ. ܘܕܚܝܒ ܡܡܘܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܪܚܡ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܒܒܥܐ. ܡܛܠ ܕܒܥܒܐ
ܠܐ ܪܒܐ ܗܘܐ ܒܡܛܠܬܗ ܕܢܫܘܒ ܠܡܒܝܪܐܝܬ. ܘܐܦ
ܬ̈ܘܗܡܐ ܒܝܕܐ ܡܘܕܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܡܢܝ
ܒܗ̇ ܕܠܐ ܢܬܟܠܘܢ ܒܥܠܬܗ ܡܣܩܢ ܒܪܫܐ. ܕܠܐ
ܢܦܫܗ ܡܢ ܕܬܚܝܬܐ ܠܥܠ. ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܓܝܪ ܐܠܘ ܒܪܫܐ
ܗܘܐ ܕܥܠܡܝܢ ܢܥܒܕ. ܐܝܟܢܘ ܕܐܠܗܐ ܗܟܢ ܠܡܫܡܥܐ
ܒܒܝܬ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܦ ܠܬܪܝܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܥܡܗ: ܘܐܟܠ
ܘܐܫܬܝ. ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܡܫܟܚ ܗܘܐ ⌈ܗܫܐ[1] ܕܗܕܐ ܢܥܒܕ.
ܚܘܝ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ, ܐܚ̈ܘܗܝ, ܘܩܪ̈ܝܒܘܗܝ, ܐܦ ܕܒܝ̈ܬܐ
ܕܝ̈ܠܗ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܘܝ ܠܟܠܗܘܢ. ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܕܐܦ
ܠܡܗ̈ܝܡܢܐ ܘܠܥܠܡܐ ܢܚܘܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܕܒܬܪ ܗܘܐ
ܕܠܚܪܬܐ ܢܬܓܠܐ ܘܢܬܚܙܐ ܠܟܠ ܒܫܘܝܐ. ܒܪܡ
ܒܡܫܡܥܐ ܕܚܝܬܗ ܠܡ̈ܫܝܚܐ ܠܚܕ ܗܘܢܐ. ܒܗ ܕܝܢ ܚ̈ܫܘܫܝܢ
ܡܥܝܢ ܣܛܢ̈ܐ ܘܡܚܠܐ. ܗܟܢܐ ܛܦܘܣ ܗܘܢܐ. ܐܬܝܢ,
ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܘܠܢܫ̈ܐ ܕܚܙܝܐ ܐܢܝܢ. ܠܡܗ̈ܝܡܢܐ ܐܢ
ܡܬܚܙܝܢܐ ܗܘܐ. ܒܐܘܪܚܐ ܥܡܗܘܢ ܗܘܐ ܒܚܝܠܗ. ܘܢܗܘܪܐ
ܒܝܕ ܡܘܬܗ ܐܟܚܕܐ ܡܢ ܚ̈ܝܐ ܕܒܦܓܪܗ. ܗܟܢܐ
ܒܡܐܬܝܬܗ ܡܬܓܠܐ ܒܪ ܐܢܫܐ ܘܡܫܬܐܬܐ ܠܕܝܢܐ
ܕܟܠܗ ܐܬܝܗܒ. ܣܛܢ̈ܐ ܕܝܢ ܐܢ ܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܒܥܕܢ ܡܢ ܣܛܢ̈ܘܬܗܘܢ. ܘܐܒܢܝܐ ܕܡܠܟܐ ܒܗ
⌈ܡܬܚܙܝܢܐ[2] ܠܝܬܠܘܬܗ. ܠܕܝ̈ܢܐ ܕܟܠܗ ܒܡܫܪܝܐ ܚܕܘܬܐ
ܗܘܝܐ ܠܗܘܢ. ܠܡ̈ܫܪܝܐ ܘܕܝ̈ܫܢܐ ܒܗܬܬܐ ܘܡܟܪܝܘܬܐ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܒܕܝܢܗ ܕܦܪܘܩ ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܘ ܦܘܩ̈ܕܢܘܗܝ,

[1] A om. — [2] A om.

ܙܢܒܐ ˹ܫܠܝܬܐ[1]. ܘܡܢ ܫܠܝܬܐ ܒܘܠܐ. ܘܡܢ ܒܘܠܐ
ܫܒܪܐ. ܘܡܢ ܫܒܪܐ ܛܠܝܐ. ܘܡܢ ܛܠܝܐ ܥܠܘܡܐ.
ܘܡܢ ܥܠܘܡܐ ܓܠܝܡܐ. ܘܡܢ ܓܠܝܡܐ ܦܠܓ ܫܢܝܐ.
ܘܡܢ ܦܠܓ ܫܢܝܐ ܣܒܐ. ܘܡܢ ܣܒܐ ܡܝܬܐ. ܘܡܢ
ܡܝܬܐ ܕܩܐܡ ܠܩܝܡܬܐ. ܘܡܢ ܩܝܡܬܐ ܡܬܕܝܢܢܐ.
ܘܡܢ ܡܬܕܝܢܢܐ ܢܘܪܐ ܕܓܗ̈ܢܬܐ. ܘܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ
ܫܘ̈ܠܦܐ ܐܢܘܢ ܕܠܒܪܢܫܐ ܡܕܡܝܬܐ ܢܦܩܢ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܒܪ ܡܐܪܬ ܒܘܠܐ ˹ܕܠܐ[2] ܐܫܬܡܠܝ. ܗܟܢ ܐܦ ܫܒܪܐ
ܐܘ ܛܠܝܐ ܐܘ ܚܕ ܡܢ ܗܠܝܢ ܐܡ̈ܗܬܐ. ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܦܠܐ
ܣܒܐ ܐܬܘܗܝ ܕܡܫܠܡܐ ܐܢ ܠܐ ܩܐܡ ܠܩܝܡܬܐ.
ܘܠܐ ܗܘܝܐ ܓܡܝܪܘܬܐ ˹ܠܒܪܝܐ[3]. ܘܡܫܬܡܫ ܒܙܘܥܐ
ܕܡܚܝܠܐ ܗܘ ܕܒܪܝܐ ܓܡܝܪܘܬܐ. ܢܬܬܩܝܡܘܢ
ܫ̈ܡܝܐ ܡܐܠܘܢ ܒܬܪܝܨܘܬܐ ܘܠܐ ܬܦܪ ܬܬܪܨܝܢ
ܠܒܪ ܡܢ ܢܕܡܬܐ. ܘܡܬܚܫܢܐ ܠܝ ܡܫܡܬܐ ܐܝܟ ܕܠܐ
ܦܘܫ ܒܝܫ̇. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܝܬ ܡܫܡܬܐ ܠܐ ܢܬܪܒܐ
ܒܡܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܝܬ ˹ܚ̈ܝܐ[4] ܠܐ ܢܬܚܫܒ ܕܡܐܬ.
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܝܬ ܗܘ ܕܠܐ ܒܕܒܝܠ ܚܝ. ܠܐ ܢܬܚܫܒ ˹ܚܝܐ[5].
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܐܡܬܝ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܙܢܒܐ. ܠܐ
ܢܬܚܫܒ ܙܢܒܐ. ܗܟܢܐ ܢܚܫܒ ܒܟܠܡܕܡ. ܕܩܐܡ
ܘܕܡܒܪ ܘܕܗܘܐ. ܕܒܫܪܪܐ ܚܕ ܒܣܒܪܗ ܐܣܦܪ ܐܝܟ
ܫܠܝܬܐ. ܘܢܛܠ ܠܗ ܠܒܪܝܐ ܕܒܪܐ ܘܫܪܐ ܘܡܫܝܕܬ
ܠܝ. ܒܚܝܠܐ ܕܡܚܝܠ ܠܟܠ ܕܡܬܬܚܝܠ: ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ.

ܪܫܐ ܕܒܣܘܪܢ ܘܬܘܪܢ ⁘ ܡܛܠܐ ܗ̇ܘ, ܒܠܠܬܐ ܐܬܬܐ ܕܠܐ
ܚܝ, ܡܒܪ ܢܦܫܗ ܠܡܘܬܐ ܘܡܘܦܐ ܒܬܪ ܡܝܬܘܬܗ
ܘܐܡܗܬ ܐܢܘܢ. ܐܠܐ ܚܝ, ܢܦܫܗ ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ, ܘܫܕܪ
ܐܢܘܢ. ܘܚܘܝ ܐܢܘܢ ܐܝ̈ܕܘܗܝ, ܘܪ̈ܓܠܘܗܝ, ܘܐܦ ܐܟܠ
ܥܡܗܘܢ ⁘

[1] S in marg. المشيمة. — [2] S ܠܐ. — [3] S ܠܒܪ̈ܝܐ (sic). — [4] S ܚܝܐ. — [5] S ܚ̈ܝܐ.

ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܫܐ ܡܫܒܚܢܐ ܗܘܬ ܠܡܕܒܪ ܫܘܒܚ̈ܢܐ ܕܠܐ
ܦܓܪܐ. ܠܒܢܝܐ ܠܐ ܢܕܒܐ ܗܘܬ ܗܠܝܢ ܕܡܬܗܦܟܐ
ܗܘܬ ܒܫܠܡܐ ܒܠܒܐ ܕܟܝܢܗ. ܘܠܡܢܝܐ ܒܗ ܒܗܘܪܢܝܐ
ܐܝܢܐ ܠܗ: ܗܝ ܡܬܦܠܗܕܐ ܡܢ ܢܕܒܬܐ. ܘܠܡܢ ܠܐ
ܡܬܚܫܒܐ ܕܠܐ ܒܩܠܝܬܐ. ܠܡܢ ܡܬܚܒܠܐ ܒܟܢ
ܡܘܢܐ. ܠܡܢ ܢܐܫܐ ܒܟܢ ܠܒܐ. ܠܒܢܝܐ ܡܫܝܢܐ ܒܗ
ܡܬܚܒܠ ܦܓܪܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܣܬܒܠܐ ܢܕܒܬܐ ܕܠܐ
ܦܓܪܐ. ܐܡܒܢܐ ܒܬܪ ܡܦܩܢܗ̇. ܢܕܢܐ ܐܘ ܡܬܬܒܥܐ.
ܐܡܒܢܐ ܒܪܢܫܐ ܕܫܒܝܫ ܕܬܘܩܠ. ܡܢ ܕܕܡܝ ܦܓܪܐ
ܗܝ ܠܐ ܢܕܒܐ ܚܫܐ. ܒܪܡ ܚܫܘܒ ܐܝܟ ܫܪܪܐ ܗܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܓܒܘ ܒܪܢܫܐ ܢܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܓܒܘ ܠܗ
ܒܐܪܒܥܐ[1] ܒܡܕ̈ܪܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܪܘܒܒܐ ܘܬܪܒܝܬܐ
ܘܪܘܒܒܐ ܬܪܝܢܐ ܒܟܢ ܬܪܒܝܬܐ. ܪܘܒܒܐ ܡܕܡܝܐ ܡܢ
ܙܪܥܐ. ܬܪܒܝܬܐ ܕܡܒܪ̈ܝܢ ܕܒܗܘܢܐ ܒܠܒܐ. ܪܘܒܒܐ
ܬܪܝܢܐ ܡܢ ܡܒܪܐ. ܘܕܡܒܪ̈ܝܢ ܕܒܠܠܒܐ ܕܒܬܪ.
ܕܡܒܪܐ ܬܪܝܢܐ. ܐܠܐ ܐܦܠܐ ܒܗ ܙܪܥܐ ܡܫܬܚܠܦ
ܠܒܘܠܐ. ܒܘܠܐ ܕܝܢ ܠܫܒܪܐ ܡܫܬܚܠܦ. ܘܡܢ ܓܠܝܐ
ܘܡܢ ܒܠܝܡܐ ܘܡܢ ܣܒܐ. ܐܡܪܝܢܢ ܕܐܫܬܢܝ ܙܪܥܐ.
ܐܠܐ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܙܪܥܐ ܡܕܡ ܕܗܘܐ ܡܢܗ. ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ ܡܢ ܫܪܝܐ ܣܓܝܐ. ܘܡܢ ܠܐ ܢܕܘܥܬܐ ܡܠܝܠܐ.
ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܬܝܠܕ ܡܢ ܗܝܢܐ ܡܠܝܠܐ ܡܕܡ
ܕܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܐܡܒܢܐ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ ܡܢ ܙܪܥܐ.
ܗܟܢܐ ܡܛܠ ܒܪܢܫܐ ܒܒܠܝܡܐ ܕܒܬܪ ܡܢ ܗܝܢܐ
ܒܠܝܡܐ. ܘܗܘܐ ܒܗ ܓܒܪ ܠܐ ܐܫܬܢܝ ܙܪܥܐ. ܐܠܐ
ܐܬܝܠܕ ܡܢܗ ܡܕܡ ܕܗܘܐ ܡܢܗ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ
ܒܪܢܫܐ ܒܗ ܡܘܬܐ ܘܡܣܒܬܐ ܠܐ ܡܫܬܢܐ. ܐܠܐ
ܡܬܝܠܕ ܡܢܗ ܡܕܡ ܕܗܘܐ ܡܢܗ. ܘܡܟܝܠ ܐܠܗܐ
ܒܪܘܢܐ ܒܐܡܝܢܘ ܒܗ ܡܢ ܐܡܪܐ ܠܐܡܪܐ ܡܬܝܠܕ
ܫܘܪܢܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܫܘܬܠܦܐ ܗܢܘܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܕܡܢ.

[1] S ܐܪܒܥܐ.

ܫܘܪܝܗ̇ ܕܡܫܝܚܘܬܐ: ܐܡܪܬ، ܕܢܦܩ ܠܗ̇ ܫܘܠܡܐ
ܕܦܓܪܘܬܐ. ܘܐܡܪܢܐ ܕܟܢ̈ܫܐ ܡܬܕܡܪܝܢ ܒܗ̈ܠܐ
ܠܡܘܬܐ ܕܝܢ ܒܪܘܫܐ. ܒܪ ܠܐ ܚܙܝܢ ܒܠܥܕܐ ܗܢܐ.
ܗܢܐ ܐܦ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܐܝܟ ܕܒܢ̈ܝܐ ܗܠܝܢ ܡܫܬܡܥܝܢ.
ܒܕܫܘܗ̇ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܡܫܬܠܦ ܠܗܘܢ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. 5
ܒܠܗܘܢ ܒܫ̈ܢܝܐ ܚܕ ܒܪܢܫܐ ܡܬܗܘܝܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܫܘܪܝܗܘܢ. ܘܕܝܢ ܚܕ ܗܘ ܒܠܗ ܒܠܥܕܐ. ܒܬܪ ܗ̇ܘ
⌐ܕܝܢ [1] ܟܠ ܚܕ ܚܕ ܕܢܦܠܘܢ ܐܒܗܘܬܗ ܕܗܘ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ
ܒܕܡܘܬܗ ܕܒܠܥܕܐ ܗܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܬܘܒ ܕܠܦܘܬ ܡܫܝܢܐ
ܕܒܫ̈ܢܝܐ. ⌐ܡܫܝܢܐ [2] ܬܘܒ ܕܒܠܥܕܐ ܡܬܠܠ. ܐܚܪܢܐ 10
ܕܝܢ ܚܠܦ ܚܕ ܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܕܐܠܦ ܐܠܦܝܢ ܪ̈ܒܘܢ. ܕܝܢ
ܐܝܟܐ ܐܪܒܐ ܠܡܬܬܒܘ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܒܬܪ ܒܠܥܕܐ
⌐ܬܘܒ [3] ܒܬܪ ܗܢܐ ܡܫܢܐ. ܘܕܝܢ ܬܢܐ ܢܬܒܦܦ ܒܢܐ
ܗܢܐ. ܠܘ ܒܠܚܘܕ ܐܪܒܐ ܠܐ ܗܦܟܐ ܠܡܫܒܫ
ܒܫ̈ܢܝܐ. ܐܦܠܐ ܬܘܒ ܫܡܝܢܐ. ܡܢܐ ܒܬܪ ܗܠܝܢ. 15
ܐܪܒܐ ܡܬܪܘܢܐ. ܐܘ ܫܘܠܦܐ ܒܒܢ̈ܝܢܫܐ ܗܘܐ.
ܦܐܝܐ ܕܢܗܘܐ ܫܘܠܦܐ ܒܡܫܬܠܦ̈ܢܐ ܘܡܬܬܘܝ̈ܢܐ.
ܘܠܐ ܢܗܘܐ ܫܘܠܦܐ ܒܠܐ ܡܬܬܘܝ̈ܢܐ. ܐܦ ܬܘܒ
ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܢܦܫܐ ܡܬܡܫܡܫܐ ܘܡܬܬܒܝܫܐ
ܒܠܒܕ ܕܝܢ ܦܓܪܐ ܗܘܝܢ ⌐ܢܦܫܐ [4]. ܕܐܝܟܢܐ ܕܢܦܫܐ 20
ܡܡܠܠܐ ܚܫܐ ܘܡܣܡܟܐ ܕܠܐ ܦܓܪܐ. ܠܡܢܐ ܠܐ
ܢܪܒܐ ܒܠܗ ܗܘܢܐ ܘܢܕܒܪܬܐ ܡܫܝܕܗ̇ ܕܡܬܒܪܢܐ
ܠܡܢܐ ܠܐ ܡܪܒܐ ܒܘܠܐ ܒܒܪܘܫܐ ܐܝܟܢ ܗܘܐ.
ܠܡܢܐ ܠܐ ܢܪܒ ܒܪ ܡܬܠܠ ܘܢܬܐ ܫܠܡܐ. ܠܡܢܐ ܒܪ
ܚܝܢ ܫܠ̈ܡܐ ܐܝܟ ܡܕܡ ܕܐܢܫ ܦܓܪܐ ܚܝܢ. ܐܚܪܢܐ 25
ܕܝܢ. ܕܒܪ ܒܦܡ ܦܓܪܐ ܫܠܡܐ ܕܚܝܝܐ ܢܦܫܐ ܐܝܟ ܗܘ
ܕܐܚܠ ܦܓܪܐ ܐܢܬܘܢ، ܘܬܘܒ ܒܪ ܗܝܐ. ܐܝܟ ܗܘ
ܕܗܘܐ ܥܬܝܕܐ ܡܢ̈ܝܐ ܚܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܚܠܬܐ ܡܕܡ ܐܝܬ
ܠܗ. ܐܝܟ ܗܘ ܕܚܙܝܢ ܕܝܢ ܒܠܒ̈ܟܐ ܚܝܐ ܒܫܠܡܗ.

[1] A om. — [2] A om. — [3] S om. — [4] S ܢܦܫܐ (sic).

ܦܓܪܐ ⌈ܗܘܝܐ[1] ܒܚܫܐ. ܐܟܘܬ ܕܝܢ ܕܢܣܬܝܡ ܠܚܘܠ ܒܣܕܪܐ
ܫܘܝ ܬܘܒ ܡܢܗܝܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܡܕܒܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܗܦܟܘ ܒܫܘܝ. ܗܟܢܐ ܘܒܫܘܠ ܡܟܬܪܝܢ. ܡܢܗܝܢ ܕܝܢ ܕܟܝܢ
ܫܘܠ ܕܢܦܫܗܘܢ ܫܘܠܦܐ. ܕܟܝܢܗܘܢ ܢܗܝܪܬܐ ܕܦܓܪ̈ܢܝܬܐ
5 ܗܦܟܝ ܘܟܝܢܗܘܢ ܕܒܪ̈ܫܝܬܐ. ܘܠܦܘܬ ܢܣܒܬܐ ܚܣܝܢܬܐ ܕܒܡܕܒܪܐ
ܒܚܝܠܐ ܕܒ̈ܢܝܐ ܬܫܒܚܐ. ܠܒܘܪܬܐ ܕܚܝ̈ܠܐ ܕܒܡܠܟܐ
ܗܢܐ. ܘܠܦܘܬ ܡܕܡܝܢ ܕܒܐܪܒܐ. ܐܚ̈ܪܢܐ ܡܬܚܫܐ
ܕܫܬܐ ܐܠܦ̈ܐ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܗܟܝܢ ܘܐܪܒܥܘܬܗ ܕܡܠܟܐ
ܕܡܬܚܕܬ. ܬܘܒ ܢܫܐ ܕܡܬܚܕܬܝܢ ܦܠܘܣܦܐ. ܗܟܝܢ
10 ܐܡܪܝܢ ܠܗ. ܫܘܠܡܐ ܕܗܘܐ ܡܬܗܘܝܢ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܪ
ܡܬܚܫܒ ܐܢܫ ܕܢܒܝܐ ܒܫܬܐ: ܒܬܫܥܐ ܬܦܠܠܐ
ܐܝܬܘܗܝ[2]. ܡܬܚܫܒ ܬܘܒ ܕܠܐ ܡܐܟܠ ܬܦܠܠܐ ܕܠܐ
ܐܦܐ. ⌈ܬܘܒ ܐܦܐ ܕܠܐ[3] ܡܬܚܡ ܕܠܐ ܫܬܐܣܐ.
ܫܬܐܣܐ ܕܝܢ ܠܡܣܦܪ ܒܐܪܒܥܐ ܡܬܒܥܐ ܠܗܝܢ. ܕܟܝܢ
15 ܚܡܪܐ ܡܫܪܐ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ. ܘܒܬܪ ܚܡܪܐ ܒܢܝܐ
ܫܬܐܣܐ. ܘܒܬܪ ܫܬܐܣܐ ܐܦܐ. ܘܒܬܪ ܐܦܐ
ܬܦܠܠܐ. ܗܟܝܢ ܘܐܠܗܝܢ ܡܬܬܪܐ. ܐܬܚܫܒ ܕܒܠܟܐ
ܪܒܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܢܒܝܐ. ܐܬܚܫܒ ܕܝܢ ܕܐܦ ܢܫܒܘܩ
ܒܗ ܡܠܬܐ ܒܠܐ ܡܗܘܬܐ ܘܡܬܦܠܣܘܬܐ. ܘܒܢܝܐ
20 ܕܗܘܣܝܢ ܡܕܡܝܬ ܕܢܬܪܘܢ ܒܡܒܝܢܘܬܐ ܘܠܬܕܪܫܘܢ.
ܘܢܣܒܘܢ ܠܫܬܐ ܗܦܬܟܐ. ܘܗܘܕܝܢ ܢܫܒܘܢ ܠܫܬܐ ܦܓܪ̈ܐ.
ܢܒܬ ܠܡܠܟܐ. ܚܒܐ ܕܝܢ ܕܟܝܢ ܒܒܝܫܘܬܐ ܠܫܦܝܘܬܐ ܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܢܫܒܘܢ ܕܠܐ ܫܘܠܦܐ. ⌈ܗܝܡܢ[4] ܒܠܝܗܘܢ
ܡܘܬܐ. ܘܡܦܠܠ ܕܗܘܣܡ ܗܘܐ ܒܠܡܟܐ ܒܠ ܫܘܪܝܐ
25 ܘܬܪܒܝܬܐ. ܫܘܪܝܐ ܓܒܪ ܠܗܘܝܐ ܒܠ ܒܦܠܢܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܦܠܢܐ ܚܡܪܐ ܕܫܬܐܣܐ. ܡܘܠܕܐ ܕܝܢ ܫܬܐܣܐ.
ܬܪܒܝܬܐ ܐܦܐ. ܡܘܬܐ ܙܘܒܬܐ ܕܬܦܠܠܐ. ܡܫܒܬܐ
ܫܘܠܡܗ ܕܬܦܠܠܐ ܘܒܫܬܐ. ܘܗܪܟܐ ܫܘܠ̈ܡ ܫܘܠܡܐ

[1] A ܘܐܫܝܪܐ. — [2] S in marg.: ܐܝܟ ܘܐܡܪ ܦܘܪܫܐ ܢܣܝܟܐ :· ܕܫܘܒܠܝ ܬܐܘܪܝܐ ܫܘܪܝ ܡܣܒܪܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗ̇. — [3] A : ܐܦ̈ܐ ܬܘܒ ܠܐ. — [4] A ܗܝܡܢ.

ܠܗܘܢܐ ܟܠ. ܘܬܘܒ. ⌜ܐܝܟܢܘ[1] ܕܗܢܐ ܟܠ ܕܐܝܬ ܠܗ
ܫܘܪܝܐ ܢܦܩ ܠܗ ܫܘܠܡܐ. ܒܬܪ ܫܘܠܡܐ ܕܟܠܐ. ܘܐܝܟܢܘ
ܕܣܝܡ ܒܡܨܥܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܘܐܟܘܬܗܝܢ. ܐܣܛܘܟ̈ܣܐ ܕܟܝܢܘ̈ܗܝ
ܡܬܒܪܝܢ: ܐܟܚܕ, ܡܫܬܪܝܢ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܡܫܬܪܝܢ: ܒܛܝܠ
ܗܘܐ ܟܠ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܠܐ ܡܫܬܪܝܢ. ܠܐ ܗܘ̇ܐ ܗܘܐ ܟܠ ܕܐܝܬ
ܠܗ ܫܘܪܝܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܡܐ. ܒܛܠܝܢ ܡܕܝܢ
ܐܣܛܘܟ̈ܣܐ. ܕܟܠܐ ܒܬܪ ܐܣܛܘܟ̈ܣܐ. ܡܒܬܪ ܕܝܢ
ܒܪܘܝܐ ܕܠܝܬ ܠܗ ܫܘܪܝܐ. ܡܕܡ ܚܕܬ ܒܪܐ. ܐܘ ܠܐ
ܒܪܐ ܡܕܡ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܒܠܚܘܕ ܐܚܪܢܐ ܒܪܐ. ܕܫܘܐ
ܠܗܘܢܐ ܒܪܘܒܒܐ. ܐܘ ܡܝܬܪ ܡܢܗ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܫܘܐ
ܠܗܘܢܐ. ܡܛܠ ܕܟܠܐ ܐܒܒܪܗ ܠܗܘܢܐ. ܘܟܠܐ ܚܠܦܘܗܝ
ܕܕܟܐ ܠܗ. ܟܠ ܕܝܬܝܪ ܒܝܢܐ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ ܒܟܠܐ
ܕܒܟܠܐ. ܗܢܐ ܝܬܝܪ ܒܝܢܐ ܕܒܟܠܐ ܡܕܡ ܕܪܘܒܐ ܠܗܘ
ܕܝܬܝܪ. ܠܘ ܕܡܫܬܟܚܐ ܗ̇ܝ ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ[2] ܒܪܐ. ܘܐܝܟܢܘ
ܕܡܝܬܪ ܡܢܗ ܒܪܐ. ܠܗ ܡܝܚܕܬ. ܐܟܝܢܐ ܕܟܕ ܒܪܐ
ܐܝܟ ܒܝܬܐ: ܠܗܘ ܕܝܬܝܪ ܒܪܐ ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܝܬܪ ܡܢ
ܒܝܢܐ ܡܕܡܝܐ. ܘܫܘܕܬܗ ܐܡܝܢܝܬ ܡܟܝܬܪ. ܘܡܛܠ
ܕܟܠܐ. ⌜ܕܝܒܒ[3] ܬܒܝܬܐ ܡܢ ܒܝܢܐ ܡܕܡܝܐ. ܐܝܠܝܢ
ܕܫܦܝܪ ܡܗܠܟܝܢ ܢܦܫܝܢ ܦܘܪܫܢܐ. ܘܐܝܠܝܢ ܕܒܫܐܝܬ
ܚܐܪܝܢ ܡܡܟܠܝܢ ܦܘܪܫܢܐ. ܐܠܐ ܐܟܝܢܐ ܕܫܘܪ,
⌜ܪܘܒܒܐ[4] ܘܪܒܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܘܡܫܬܕܪܐ ܒܡܪܒܒܐ
ܘܡܟܬܪ ܘܒܢܐ ܘܡܢ ܡܬܪܒܒ: ܢܦܩ ܠܫܘܠܡܐ ܘܡܢܝܐ
ܫܘܠܦ ܚܝܐ. ܗܟܢܐ ܘܦܓܪܐ ܕܡܬܪܒܐ ܒܐܪܥܐ
⌜ܡܬܚܪܪܬ[5] ܕܚܝܐ ܚܝ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܒܚܘܪܣܐ ܫܘܡ ܒܗ̇
ܚܬ̈ܝܐ ܘܡܣܡܒܢ̈ܐ. ܘܪ̈ܝܡܐ ܘܡܒ̈ܘܠܐ. ⌜ܟܕ ܒܚܙ ܕܡܒܪܐ
ܐܬܬܝܗܘ̱ܢ ܬ̈ܠܬܐ ܘܬ̈ܪܬܐ.[6] ܟܕ ܢܦܩܝܢ ܠܫܘܠܡܐ ܗܢܐ
ܡܢܝܢ ܫܘܠܦܐ. ܘܗܢܐ ܡܢ ܚܬܪܐ ܐܬܝܗܘ, ܐܚܪܢܐ
ܕܡܡܒܢܐ. ܘܗܢܐ ܢܒܝܒܐ ܗ̣ܘ. ܘܐܚܪܢܐ ܡܚܠܐ. ܘܗܢܐ

[1] S ܕܐܝܟܢܘ. — [2] S add. ܠܐ. — [3] S ܢܒܒܕ. — [4] A ܪܘܒܒܝܢ.
— [5] S ܘܡܬܚܪܪܬ. — [6] S om.

ܪܫܐ ܕܒܣܪܝܢ ܘܡܢܗ ܀ ܐܝܟܢܐ ܢܗܘܐ ܘܢܬܚܫܒ
ܕܗܘܝܐ ܡܬܥܒܕܬ̣ ܕܡܢ ܒܝܬ ܡܝ̈ܬܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܢܬܚܫܒ
ܢܫܬܚܠܦ ܒܐܝܬ ܘܕܠܐ ܒܥܠܬܐ ܀
ܟܕ ܐܝܬܝ ܐܒܗܘ ܕܠܐ ܫܪܪܐ ܡܬܥܒܕܬ̣ ܕܡܢ ܒܝܬ
ܡܝ̈ܬܐ. ܡܢ ܚܝܐ ܐܚܪܢܐ ܘܡܢ ܥܠܬܐ ܗܘܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ.
ܕܟܠ ܕܫܘܪܝܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܠܡܐ ܢܦܩ ܠܗ. ⌈ܘܠܐ[1] ܟܠ
ܫܘܠܡܐ ܐܝܬ ܠܗ ܫܘܪܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܗܟܢܐ
ܐܝܬܝܗ̇. ܫܘܪܝܐ ܕܟܠ ܪܘܚܢܐ ܕܡܢ ܙܒܢܐ ܐܝܬܘܗܝ.
ܫܘܠܡܐ ܕܡܘܬܐ. ܒܬܪ ܕܡܘܬܐ ܠܝܬ ܫܘܪܝܐ ܐܚܪܢܐ.
ܘܠܡܢܐ ܗܘܐ ܥܠܡܐ ܕܡܬܒܛܠ ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܩܐܡ.
ܘܐܠܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܠܗܐ ܒܪܘܚܐ ܒܐܡܝܢܘ.
ܐܝܟܢܐ ܕܠܚܝܘܬܐ ܒܪܝܬܐ ܥܪܐ. ⌈ܘܐܚܪܝܢܐ[2] ܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܗܘܢ. ܕܐܝܟ ܡܬܦܪܫܝܢ ܒܒܝ̈ܫܐ ܦܘܪ̈ܥܢܐ ܕܛܒ̈ܬܐ
ܘܕܒܝ̈ܫܬܐ. ܢܦܫܐ ܕܝܠܗܘܢ ܟܕ ܢܦܩܐ ܡܢ ܦܓܪܐ
ܡܩܒܠܐ ܦܘܪܥܢܐ. ܥܠܡܐ ܕܝܢ ܐܝܟ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܡܬܕܒܪ. [3] ܒܪܡ ܠܗܘܢ ܕܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܥܠܡܐ ܡܬܕܒܪ ܐܝܟ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܕܐܝܟܢܐ ܕܥܠܡܐ ܠܐ ܡܫܬܪܐ.
ܐܠܝܢ ܕܥܠܡܐ ܦܠܝܓ ܒܐܝܬܘܬܐ. ܘܡܬܛܠܡܝܢ ܡܢ
ܒܒܝ̈ܫܐ ܘܡܩ̈ܠܐ. ܘܡܬܛܠܡܝܢ ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܐܡܬܝ ܚܢܝܢ
ܦܘܪܥܢܐ ܡܢ ܒܐܝܬܘܬܐ. ܘܐܝܟ ܒܒܝ̈ܫܐ ܕܙܟܝܢ ܒܥܠܡܐ.
⌈ܡܫܡܫܝܢ[4] ⌈ܘܡܬܡܫܡܫܝܢ[5]. ܚܙܝܢ ܠܕܝܢܗ ܕܒܪܘܝܐ ܕܠܐ
ܫܦܝܪ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܟܕ ܚܙܝܢ ܕܝ̈ܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܕܬܕܡܪܐ ܒܐܠܗܐ ܒܐܝܢܐ. ܘܡܛܠ ܕܚܠܬܗ ܫܦܝܪ
ܡܗܠܟܝܢ. ܗܿܘ ܕܠܡܩܒܠܐ ܕܗܠܝܢ ܫܦܝܪ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ
ܕܠܐܢܫܐ ܛܒ̈ܐ ܡܥܒܕ. ܠܒܝܫܐ ܡܒܝܫ. ܘܕܝ̈ܢܐ ܕܐܝܟ
ܗܠܝܢ ܕܛܠܘܡܝܐ ܡܬܝܗܒܝܢ. ܒܠܚܘܕ ܕܝܢ ܐܠܗܐ
ܒܐܝܬܘܬܐ. ܐܡܬܝ. ܒܚܝܘܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܗܘܐ ܫܘܠܡܐ

[1] A ܘܠ. — [2] A : ܘܐܝܟܢܐ ܐܚܪܝܢܐ. — [3] A add. ܐܚܪ̈ܢܝܢ. —
[4] S ܘܡܫܡܫܝܢ. — [5] S ܕܡܬܬܡܫܡܫܝܢ ; legendum est fortasse aut :
ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܬܡܫܡܫܝܢ ܘܟܕ, aut : ܡܫܡܫܝܢ ܕܡܬܡܫܡܫܝܢ.

ܐܦ ܐܬܬܥܝܕ ܐܬܪܐ ܕܒܗ ܒܒܥܝܢ ܗܘܘ. ܘܐܬܬܥܝܪܘ
ܠܗܘܢ ܠܥܡܐ ܕܒܘܪܐ ܘܬܒܘ ܒܟܠ ܚܕ ܚܕ ܡܢܗܘܢ.
ܘܫܪܝܘ ܡܡܠܠܝܢ ܒܠܫܢ ܠܫܢ ܐܝܟܢܐ ܕܪܘܚܐ ܝܗܒ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܠܡܡܠܠܘ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܐܡܪܝܢ ܠܒܪܬ ܩܠܐ
ܕܐܬܡܠܠܬ ܒܦܘܡܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܒܬܪ ܡܢ
ܒܣܪܐ ܢܩܒܝܢ ܘܡܢ ܢܣܒܬ ܪܘܚܐ. ܕܢܛܦܘܢ ܢܘܒܐ
⌐ܕܐܬܝܗܒ[1] ܠܡܢܐ ܕܩܘܕܫܬܐ ܠܠܡܢܐ ܕܪܘܚܐ ܘܢܘܪܐ
ܕܟܠ ܠܒܐ ⌐ܐܬܒܠܒ[2]. ܘܗܪܟܐ ܫܠܡܬ ܡܠܬܗ
ܕܐܪܡܝܐ. ܕܗܝܐ ܢܘܗܪܬܐ ܐܬܝܢ ܐܦܪܝ ܡܪܢܐ. ܘܐܬܠ
ܠܕܟܝܬ ܣܘܪܝܠ ܕܬܘܡܐ ܚܕܬܐ. ܘܐܬܬܠܝܗܘ ܠܒܢܡܗܘܢ
ܒܠܒܗܘܢ ܘܒܠ ܡܕܒܪܗܘܢ ܐܒܗܬܗܘܢ. ܘܬܘܒ ⌐ܗܘܝܬ[3]:
ܕܒܕܒܪܐ ܢܛܠܠܐ ܫܡܫܗ ܕܗܘ ܕܒܒܒܒܐ ܙܠܝܓܘ
ܢܗܘܕܐ.

ܬܫܥܐ ܕܒܣܦܪܝܢ ܀ ܒܬܠܬܐ ܕܫܢܝܢ ܐܬܚܙܝ ܡܪܢ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܡܢ ܒܬܪ ܡܣܩܬܗ ⌐ܠܫܡܝܐ[4] ܀
⌐ܐܝܟ[5] ܕܟܬܝܒ ܒܬܠܬܐ ܫܢܝܢ ܕܒܬܪ ܐܬܚܙܝܘ. ܡܢ
ܡܣܩܬܗ ܕܡܪܢ ܠܫܡܝܐ. ܡܕܒܪܢܘܬ ܠܡܪܝܢ.
ܘܕܬܪܬܝܢ ܠܢܦܫܐ ⌐ܒܐܘܪܚܐ[6]. ܘܕܬܠܬ. ܠܡܫܒܚܘܢ
ܘܢܘܚܝ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪܘ ܬܠܡܝܕܐ. ܕܫܪܝܪܐܝܬ ܦܩܕ
ܡܪܢ ܘܐܬܚܙܝ ܠܫܠܝܚܘܗܝ. ܘܕܐܪܟܝܒ. ܠܠܘܩܐ
ܘܠܘܩܐ. ܕܫܡܥ. ܠܫܡܥܘܢ ܫܠܝܚܐ. ܕܫܡܥ. ܠܡܪܩܘܣ
ܕܬܠܡܝܕܐ ܒܕ ܒܐܪ ܠܬܐܘܡܐ. ܕܫܡܥ. ܠܝܥܩܘܒ
ܐܚܘܗܝ ܕܡܪܢ. ܕܬܠܡܝܕܐ. ܠܫܡܥܘܢܐܐ ܐܚܝ ܐܒܗܬܐ.
ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܦܘܠܘܣ ܦܘܠܘܣ. ܕܫܡܥ. ܒܠ ܚܕ ܚܕ
ܕܦܪܘܣ. ܕܒܬܪ. ܒܪ ܫܢܝܢ ܠܫܡܥܘܢ. ܘܗܟܢܐ
ܐܝܟܢܐ ܐܒܗܬܝ ܕܐܬܚܝ ܟܕ ⌐ܒܬܪ[7] ܡܣܩܬܗ ⌐ܒܕ[8]
ܠܫܡܝܐ.

[1] A ܕܐܬܝܗܒܘ. — [2] A ܐܬܒܠܒܘ. — [3] A ܗܘܐ. — [4] A om. — [5] S ܕܐܝܟ. — [6] S ܒܐܘܪܚܬܐ (sic). — [7] S om. — [8] A ܒܕܡܐ.

ܘܫܘܒܚܗ܆ ܐܪܒܥܐ ܦܠܓܬܐ ܡܢ ܟܠܗ. ܘܢܒܥܬ
ܠܫܪܐ ܠܫܘܫܐ ܡܢ ܡܢܝܐ ܕܡܟܠܘ ܡܠܝܫܘܗܝ.
ܘܦܓܥܐ ܠܗ ܒܢ̈ܝܐ ܫܢ̈ܬܐ ܫܦܝܪ ܕܝܢ ܫܩܝܠ ܒܬܐܘܡܐ
ܕܫܚܫܝܢ ܠܡܐܪܬ ܐܪܒܥܐ. ܘܠܡܪܒܥܐ ܒܡܥܪܒܐ
ܕܟܠܕ̈ܒܒܐ. ܗܠܝܢ ܡܫ̈ܡܗܬܐ ܕܒܬܪ ܒܐܪܒܥܐ. ܕܢܫܪܪ
ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܟܕ ܕܝܢ ܕܫܠܡ[1]. ܐܝܟܘ ܕܒܬܗܘܝܐ ܗܕܐ.
ܕܒܬܪ ܠܗܘܬ ܕܘܟܐ ܕܡܡܟܠܐ[2] ܦܫܛܐ. ܒܪܡ ܕܝܢ. ܗܕܐ
ܗܝ ܕܒܬܪ ܦܐܝܐ ܕܒܬܪ ܒܫܪܐ ܢܩܦܝܢ. ܡܢܝܢܐ
ܡܫܡܠܝܐ. ܘܗܢܝܢ ܒܬܪ ܫܘܡܠܝ ܡܢܝܢܐ ܡܫܡܠܝܐ
ܢܕܝܢ ܠܗܘܢ ܢܗܘܪܐ ܕܪܘܚܗ ܕܡܫܝܚܐ ܐܘܪܐ ܕܥܠܡܐ
ܕܒܬܪ. ܘܬܘܒ ܕܐܝܟܢܐ ܕܒܗ ܐܬܒܢܝܘ ܒܪܫ ܢܩܡܬܐ
ܕܦܛܠ̈ܝܐ[3] ܒܝܘ ܒܗ ܘܥܩܒܗܘܢ. ܗܟܢܐ ܒܒܐܕܐ
ܕܒܬܪܗ ܬܚܠܐ ܫܠܗ ܠܗܝ ܟܠܗܘܢ ܕܒܫܝܢ. ܢܗܘܪܐ
ܕܡܢ ܟܠ ܐܬܪ. ܢܦܪܗ ܠܢܘܟܪܐ ܕܒܫܬܗ ܕܪܘܚܐ[4]
ܒܕܡܟܐ ܠܡܟܠܝ ܫܡܫܝܢ. ܢܦܩܘ ܕܝܢ ܡܢܝܢ ܒܐܪܒܥܣܪܐ
ܘܦܢܘ ܢܡܟܐ. ܘܒܫܘܡܠܝ ܫܡܫܝܢ ܡܟܠܠ ܕܢܬܩܐ
ܕܐܘܪܚܬܐ ܒܐܢܫ̈ܝ ܒܡܫܐ. ܘܗܪܟܐ ܐܠܦܗ ܢܟܦܫܐ
ܘܕܝܢܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܢܝ̈ ܒܝܘܡ ܦܪܝܫܐ ܐܫܠܡ ܦܓܪܗ
ܘܕܡܗ. ܒܪܡ ܠܐ ܢܕܥܝܢ ܗܘܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܐܝܠܝܢ
ܕܒܡܗܘܢ ܡܫܬܡܠܝ̈ܢ ܗܘ̈ܘ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܢܝ̈ ܐܡܝܪ
ܠܐܦܐ. ܕܡܕܡ ܕܒܠܒ ܐܢܐ ܠܐ ܝܕܥ ܐܢܬ ܗܫܐ.
ܒܬܪܟܢ ܕܝܢ ܬܕܥ. ܘܐܦ ܒܪ ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܦܪܝܫܐ
ܒܦܪܝܫܐ. ܘܒܪ ܐܒܒܪ ܠܒܠܡܐ[5] ܕܝܢ ܫܘܠܡ ܡܢܝ̈ܢ
ܒܬܪ ܬܠܬܐ ܢܩܒܝܢ. ܠܐ ܡܫܬܒܠܝܢ ܗܘܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ
ܐܝܟ ܒܡܟܐ. ܘܐܦ ܒܡܟܐ ܒܪ ܢܫܘ ܠܡܪܢܐ ܘܫܪ̈ܟܐ
ܘܒܢ̈ܝܐ ܒܥܠܡܗ. ܕܢܠܘ ܫܦܝܪ. ܐܠܐ ܠܐ ܠܐ ܒܬܪܘ
ܒܕܫܠܡܘܬܗܘܢ. ܒܦܪܘ ܒܡܪܢܐ ܘܒܡܫܝܚܐ ܒܒܕܗ ܘܫܦܝܪܘ
ܠܠܓܒܐ. ܗܫܐ ܕܝܢ ܢܫܘ ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܘܒܟܐ ܘܠܫܡܝܐ ܕܢܘܪܐ.

[1] S ܘܟܕ ܫܠܡ. — [2] S ܘܡܡܟܠܐ. — [3] A ܕܦܛܠܣ̈ܡܛܐ. —
[4] S om. — [5] S ܐܒܒܘܪ ܠܒܝܬܐ.

ܕܒܬܪܗ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܒܡܕܒܪܐ. ܕܒܗ ܝܕܝܥܐ ܐܬܝܗܘܢ
ܗܘܘ. ܒܬܪܗ ܕܡܬܘܠܐ ܕܗܠܝܢ ܫܢܝܢ. ܠܦܘܬ ܡܢܝܢܐ
ܕܢܘܩܡܬܐ ܕܗܘܘ ܠܫܒܛܐ ܕܝܣܪܝܠ ܐܪܒܥܝܢ ܢܘܩܡܝܢ.
ܘܐܦ ܗܘ ܡܪܢ ܟܕ ܦܩܕ ܡܢ ܡܒܪܟܐ ܗܕܝܐ ܐܡܪ
ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܕܐܬܝܗܒ ܠܝ ܟܠ ܫܘܠܛܢ ܒܫܡܝܐ
ܘܒܐܪܥܐ. ܘܟܕ ܫܘܠܛܢܐ ¹ܢܣܒ ܗܘܐ ܠܗ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܐܪܥܐ. ܒܬܪ ܒܐܪܥܐ ܠܟܠ ܡܢ ܒܢܝܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܒܬܪܗ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܠܟܠ ܡܢ ܒܢܝܐ. ܐܦܪܫܐ ܕܝܢ ܒܗ
ܠܐ ܟܠܝܘ ܫܠܝܚܘܗܝ. ܗܕܐ ܕܠܐ ܡܡܠܠܐ ܥܠ ܒܢܝܐ.
ܘܐܝܟ ܕܐܟܠܘ ܡܒܢܝܐ ܕܠܐ ܗܘܝܢ ܒܒܢܝܐ. ܟܕ ܐܦ ܚܛܗܐ
ܕܒܗܪܐ ܢܒܥܝܢ ܗܘܘ ܒܗܢ ܡܩܛܠܬܐ. ܗܟܢܐ ܒܬܪ ܦܪܘܩܢ
ܒܐܪܥܐ ܠܟܠ ܡܢ ܒܢܝܐ ܕܐܕܡܝܐ. ܕܐܝܟ ܕܗܘܘ
ܕܒܡܕܒܪܐ ܙܟܐ ܐܠܗܐ ܕܬܕܪܫܘܢ ܒܡܪܕܐ. ܘܗܢܝܢ
ܢܠܘܢ ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ. ܗܟܢܐ ܙܟܐ ܦܪܘܩܢ ܕܢܕܪܫ
ܠܚܝܢ ܟܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܬܬܝܗܒ ܠܗܘܢ ܫܠܝܛܘܬܐ.
ܘܗܢܝܢ ܢܩܒܠ ܡܕܒܪܢܘܬܗܘܢ ܘܢܗܘܐ ܐܝܟ ܢܘܪܢ ܕܡܘܬܐ
ܡܙܝܢ. ܘܡܢ ܢܠܘܢ ܠܡܘܠܟܢܐ ܫܪܝܪܐ ܫܡܝܢܐ. ܢܦܩ ܡܢ
ܡܨܪܝܢ ܒܠܒܐ ܗܢܐ. ܘܐܬܦܠܓܬ ܫܘܠ ܒܡܘܬ ܢܒܝܐ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܡܢ ܗܘ ܡܢ ܡܘܬܐ ܐܝܟ ܗܢܝܢܐ ܡܢ
ܟܠܐ. ܘܐܥܒܪ ܠܝ ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܬܗ ܒܡܕܒܪܐ. ܦܩܕ
ܗܘ ܘܫܡܥ ܠܡܪܬܘܢ ܐܘܪܫܠܡ ܒܠܝܠܝܐ. ܘܬܒܪ
ܫܘܥܝܐ² ܒܬܫܥܐ ܫܥܝܐ. ܗܢܘܢ ܕܥܠܡ ܠܝ ܒܗ ܕܘܝܠܐ.
ܡܢ ܕܠܡܒܠ ܠܡܘܠܟܢܐ ܕܒܫܡܝܐ. ܡܒܐ
ܗܘܐ ܗܘ ܒܗܢ ܫܘܫܒܚܗ ܢܘܚܝ. ܕܐܬܝܗܘܗܝ ܕܡܢܗ ܟܠܒ
ܒܪ ܢܘܢܐ. ܘܡܒܠܠ ܠܝܘܪܐ ܒܬܫܥܐ. ܗܢܘܢ ܕܢܠܘܗ
ܒܝܠܕܐ ܒܫܐܝܠܬ. ܘܐܠܘܝ ܠܒܫܝܢܐ ܒܬܪ ܦܬܟܪܐ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܟܠܗܘܢ ܒܢܝ ܝܣܪܝܠ ܕܡܟܠܘ ܡܢ ܒܣܪܐ.
ܘܪܕܘ ܥܠ ܝܡܐ ܘܟܠܒ ܒܪ ܢܘܢܐ. ܒܡܕܒܪܐ ܢܦܠܘ
ܫܠܕܝܗܘܢ. ܕܒܬܪ ܗܘ ܝܡܐ ܦܪܘܩܢ ܕܢܪܬ ܠܡܠܟܘܬܗ,

[1] A ܢܣܒ. — [2] S ܠܡܫܟܢܐ.

ܐܒܪܗܡ: ܫܠܚܘܢ ܠܒܪܬ ܩܠܐ ܕܡܢ ܡܕܒܪܢܐ ܐܬܬܚܕ
ܡܪܢ. ܘܐܬܚܒܫ ܒܕܡܘܬܐ ܠܢܡܘܣܐ ܕܒܪܘܒܬܐ.
ܘܦܪܩܗܝ ܠܗ ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܦܘܠܘܣ. ܡܕܒܪܢܐ ܕܫܒܝܐ
ܕܡܫܒܚܬܐ. ܗܢܐ ܕܒܡܫܝܚܘܬܗ ܗܘ ܕܒܐܝܬܘܬܗ ܡܫܬܡܗܐ
ܒܪ ܐܒܪܗܡ ܕܡܢܐ ܗܘ ˹ܕܠܝܬܐ˺[1] ܕܢܣܒ ܡܪܢ ܘܢܒܬܪ
ܒܡܦܪܐ ܢܩܘܡ ܘܡܢ ܢܣܒܬ ܪܘܚܐ. ܘܒܪ ܐܒܪܗܡ ܘܬܠܬܐ
ܢܩܘܡ ܡܬܡܠܟܝܢ ˹ܗܘܢ˺[2]. ܡܢ ܡܕܒܪܢܐ ܕܡܫܒܚܬܐ
ܒܕܡܘܬܐ ܠܗܢܐ ܡܕܒܪܢܐ. ܡܪܝܡܝܢ ܗܘܘ ܢܡܘܣܐ ܕܒܗ
ܡܢܗ. ܘܐܦ ܢܡܘܣܐ ܕܒܗ ܩܠܝܡ. ܘܐܬܟܪܝܡ ܕܒܢܝܡ ܐܒܪܗܡ
ܘܫܪ. ܘܡܫܬܡܗܝܢ ܐܒܪܗܡ. ܘܐܝܬ ܒܪܒܐ ܠܒܬܠܐ
ܕܐܦܝ ܗܠܝܢ ܢܟܠܠ. ܒܪܡ ܗܠܝܢ ܠܡܩܒܠ ܡܠܘܗܝ
ܕܠܗܘܐ ܡܢܗܘܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܬܪ ܐܒܪܗܡ ܢܩܘܡ ܩܠܝܡ
ܘܒܬܪܗ ܗܘܘ ܫܠܝܚܐ ܒܒܠܝܬܐ. ܘܗܘܝܢ ܐܬܚܫܒܘ
ܦܠܓܘ ܠܡܬܠܐ. ܘܗܘܝܢ ܐܬܡܠܠܘ ܢܩܘܡܬܐ
ܕܦܪܨܘܦܐ. ܘܢܣܒܬ ܪܘܚܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܐܒܪܗܡ
ܕܩܠܝܡ ܡܪܢ ܒܗܘܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܦܘܬ ܡܢܝܢܐ
ܕܐܒܪܗܡ. ܘܒܬܪ ܟܠ ܢܡܘܣܐ ܝܗܒ ܚܕ ܬܓܡܐ ܕܒܠܝܢܐ.
ܗܘ ܕܝܢ ܬܠܬܐ ܢܩܘܡܝܢ ܒܟܠ ܚܕܐ ܒܪܬܐ. ܒܪ ܦܪܒܝܢ
ܒܠܬܐ ܗܡ. ܕܐܝܬܘ ܟܢ ܕܠܘܬ ܒܚܢܢܫܐ ܐܬܚܝܬ ܒܪܘܡ.
ܘܒܪ ܕܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܠܗܐ ܕܡܘܬܐ ܕܒܒܪܐ ܢܦܩ. ܘܢܒܫ
ܘܦܣܒܪ ܒܠܗܘܢ ܡܬܠܬܠܢ. ܒܐܝܟܢܐ ܐܦ ܠܪܘܚܐ ܕܪܡ
ܗܘܝܐ ܕܢܒܗܡ ܐܝܟ ܒܟܠ ܬܓܡܐ ܡܢܝܢܗܘܢ ܚܕ ܢܘܡ.
ܒܪ ܫܪܝ ܡܢ ܬܫܬܝܐ ܐܒܪܗܝܐ ܒܕܡܘܬܐ ܕܩܠܝܡ ܠܫܒܝܐ
ܒܠܝܢܐ. ܘܒܪ ܡܠܘ ܬܫܒܐ ܢܩܘܡܝܢ ܝܗܒ ܬܫܒܐ ܬܓܡܐ
ܕܪܘܚܐ. ܒܗܘܡܐ ܒܡܦܪܐ ܩܠܝܡ ܠܫܒܝܐ ܘܢܣܒܬ ܪܘܚܐ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܢܦܫܗ ܡܢ ܪܘܚܐ ܗܒܝܐ ܐܡܪܘ. ܒܪ ܒܗܡ
ܦܪܒܘܣ ܕܠܗܘܐ. ܘܒܗܡ ܦܠܓܘܬܐ ܪܒܝܢ. ܕܒܬܪ ܡܪܢ
ܒܬܪ ܡܫܝܚܗ ܐܒܪܗܡ ܢܩܘܡ. ܠܦܘܬ ܡܢܝܢܐ ܕܫܒܝܐ

[1] Sic codd.; lege ܘܠܝܬܐ aut ܒܠܝܬܐ (?). — [2] Sic codd.; lege : ܗܘܐ ܕܝܢ (?).

ܕܡܘܬܐ ܒܠܒܗܘܢ ܦܐܪܐ. ܘܫܒܩܘ ܫܘܘܕܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܒܠܒܗܘܢ ܦܐܪܐ ܕܡܘܬܐ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܘܠܐ ܒܥܬ: ܘܡܒܬܪ
ܗܫܐ[1] ܕܝܢܐ ܒܪ[2] ܡܬܒܠܒܠܐ ܠܐܪܥܗܘܢ، ܡܫܝܚܘܬܐ
ܒܒܒܪܐ. ܗܠܝܢ ܫܒܝܚܘܬܐ ܕܗܘܘ ܢܘܡܝܐ ܕܢܫܟܐ
5 ܘܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܪܘܪܒܬܐ ܓܠܘܢ ܓܒܠܬ ܕܒܝܢ ܒܦܪܐ
ܘܡܘܬܟ. ܒܫܒܬܐ ܢܝܫܬܟ ܕܠܫܘܠ. ܘܡܘܒܝܢ
ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܒܫܘܒܚܐ ܡܫܝܚܝܬܟ. ܘܡܒܠܠܬܟ
ܕܠܟܠܠܟܐ ܫܪܬܐ. ܘܒܐܢܐܬ ܗܘܝܬ ܡܫܝܚܘܬܗ ܕܡܪܢ
ܘܫܘܪܝܐ ܕܠܐ ܡܘܬܘܬܐ ܒܫܒܫܒܐ: ܒܝܘܡܐ ܕܒܗ
10 ܐܬܒܪ، ܚܠܡܐ. ܒܗ[3] ܫܘܪ، ܚܠܡܐ[4]: ܫܘܪ، ܚܠܡܐ
ܬܪܝܢܐ. ܘܐܝܢܐ ܕܫܪ، ܩܒܠܬܗ[5] ܕܚܠܡܐ ܗܢܐ ܕܝܢ
ܫܒܫܒܐ. ܘܒܕܡܐ ܠܝܘܡܐ ܕܫܬܐ ܠܐ ܐܬܒܪ،
ܠܥܘܪܐ ܕܒܗ. ܗܒܢܐ ܘܒܝܘܡܐ ܡܕܡܝܐ ܦܩܕ ܡܪܢ
ܘܫܠܡ ܡܕܡܝܢ. ܕܐܬܒܠܝܘܗ، ܠܚܝܘܗ ܠܝܘܪܬܢ[6]. ܗܘܝܘ
15 ܓܦܬܗ ܕܡܫܝܚܘܬܟ. ܗܘܝܘ ܫܘܪܪܗ ܕܫܪܪܢ[7]. ܗܘܝܘ
ܡܘܡܗ ܕܚܝܐ. ܗܘܝܘ ܢܘܡܐ ܕܒܝܢ ܫܘܪܝܐ ܒܡܡܝܢ ܠܗ
ܒܢܝܐ. ܕܠܗ ܠܡܪܐ ܕܒܢܝܐ ܘܕܫܠܝܚܐ. ܗܘ ܕܒܝܘܡܗ
ܩܒܪ ܒܥܬ ܒܢܘܬܐ: ܘܦܪܩ ܕܝܢ ܒܘܬܐ: ܘܒܬܪ
ܕܒܫܡܝܐ ܢܒܠܝܢ ܒܒܗ. ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ ܠܥܠܡ
20 ܥܠܡܝܢ.

ܪܫܐ ܕܬܫܬܥܣܪ ܀ ܐܝܟܢܐ، ܗܪܟܐ ܫܘܠܡܗ
ܕܡܪܢ. ܘܐܝܟܢܐ ܢܘܪܐ ܘܐܝܟܢܐ ܢܘܡܐ. ܘܠܡܢܐ
ܐܬܒܝܢ ܢܘܡܝܢ ܒܬܪ ܕܝܢ ܡܫܝܚܘܬܗ ܕܥܕܡܐ
ܠܫܘܠܡܗ ܀
25 ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܠܒܢܝܢ ܐܠܗܐ. ܗܘܝܘ ܕܒܝܢ ܫܠܝܚܐ
ܫܘܝܕܘܗ ܕܠܘܗܝ[8]. ܒܫܒܫܒܐ ܐܚܪܝܢ ܕܫܠܡ
ܠܥܕܬܐ. ܘܒܗ ܒܝܘܡܐ ܢܦܩ ܢܘܪܐ. ܒܪ ܗܘܝܘ ܕܡܢܐ

[1] S om. — [2] S ܒܪ. — [3] S ܕܒܝܘܡ. — [4] S om. — [5] A ܩܒܠܬܗ. — [6] A ܠܝܘܪܬܢ. — [7] S om. — [8] Sic codd.; lege : ܗܘܝܘ ܕܒܝܢ ܫܠܝܚܐ ܒܫܘܝܕܘܗ ܕܠܘܗܝ (?).

ܒܪ ܐܬܒܪܝܬ ܚܘܐ. ܗܘܐ ܒܡܒܪܐ ܒܪ ܐܬܓܒܪ ܕܢܚܐ
ܕܡܘܬܐ ܟܠ ܐܕܡ. ܕܗܟܢܐ ⌜ܒܓܠܠܬܗ[1] ܕܐܕܡ ܕܢܚܐ
ܢܡܟܠ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܗܘܝܬ ܚܘܐ ܐܡܐ ܠܟܠ ܕܚܝ. ܗܟܢܐ
ܘܐܦ ܝܠܝܕܬܐ ܗܘܬ ܢܒܥܐ ܕܚܝܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܢܦܠ
ܫܓܝܢܐ ܒܫܡܥܗ ܕܟܠ ܐܕܡ. ܗܟܢܐ ܘܫܘܕܪܐ ܢܦܠܘ
ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܗܘܢ ܘܡܢ ܫܘܪܪܐ. ܒܪ ܠܗ ܠܫܘܪܪܐ ܘܢܦܠܘ
ܘܐܬܒܪܘܗܝ ܕܥܡܗܘܢ. ܐܦ ܗܠܝܢ ܠܗܘܦܟܐ. ܒܪ
ܐܫܬܥܠܝܬ ܐܠܗܐ ܕܐܕܡ ܘܗܘܐ ܒܚܝ̈ܐ ܚܘܐ. ܐܬܕܒܪܝܬ
ܐܠܗܐ ܒܗܘܦܟܐ. ܘܢܦܩܘ ܒܢ̈ܝܐ ܕܒܝܐ ܘܒܢ̈ܬܐ ⌜ܗܢ̈ܝܐ[2]
ܕܒܢܬ ܐܕܡ. ܡܛܠ ܕܡܘܬܐ ܒܥܒܕܐ ܕܐܒܠ ܐܕܡ ܡܢ
ܐܝܠܢܐ. ܒܗܘ ܕܒܬܪ ܗܘܐ ܕܢܓܒܪܝܘܗܝ، ܦܐܪܐ
ܕܐܝܠܢܐ ܕܚܝܐ. ܕܢܚܐ ܘܠܐ ܢܡܘܬ. ܒܥܒܬܐ ܡܕܡܝܬܐ
ܕܠܒܟܐ. ܒܪܘܚܬܐ ܢܦܠܬ ܒܠ ܐܕܡ. ܒܥܒܬܐ ܗܘܬ
ܕܚܝܬ ܒܪܝܐ ܕܡܫܒܪܢܘܬܗ، ܒܝܕ ܒܢ̈ܬܐ ܦܐܝܬ ܠܐܒܘܗܝ،
ܚܘܬܗ. ܐܬܦܢܝ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܒܒܪܘܟܬܐ. ܘܐܬܬܐ
ܕܚܝܐ ܘܕܒܪܘܟܬܐ ܘܕܚܘܒܐ ܥܒܝܕܬ ܒܗܝܢ ܕܠܠܝܐ ܕܚܬܡܬܐ
ܘܫܪܝܬܗ. ܒܒܪܘܟܬܐ ܡܛܠ ܒܒܪܐ ܕܕܟܪܐ ܘܢܩܒܬܐ.
ܘܐܬܬܐ ܕܚܘܝܐ ܝܠܝܕܐ ܚܝܐ. ܕܠܘܒܒܐ ܢܗܒܝ ܠܗ ܒܠ
ܚܝܐ ܘܡܘܒܐ. ܢܗܦ ܝܠܝܕܐ ܠܡܘܒܐ ܘܒܪܘܟܐ ܘܚܝܝܐ.
ܘܢܗܦ ܐܕܡ ܬܝܢܐ ܡܢ ܡܕܒܪܐ ܕܡܘܬܐ. ܬܠܬܐ ܢܡܘܣܝܢ
ܗܘܐ ܒܒܝܬ ܕܝ̈ܢܬܐ. ܕܢܬܒܚܝܘܗܝ، ܠܐܕܡ ܒܫܒܝܚܘ̈ܬܐ
ܡܕܫܢܐ. ܚܬܒܗ ܒܬܠܝܬܝܘܬ ܢ̈ܦܫܐ ܘܐܫܬܘܬܦ ܒܒܗܘܢ
ܒܡܘܬܐ. ܘܐܫܬܘܕܝ، ܠܗ ܒܡܫܡܫܐ ܕܝܠܗ ܘܝܪܬܘܬܐ
ܚܘܝܐ ܪܘܚܐ. ܫܩܠ ܒܢ̈ܬܐ ܘܝܗܒ ܪ̈ܒܘܬܐ. ܢܦ
ܝܚ̈ܝܕܬܐ ܡܢ ܚܢܢ. ܘܦܪܒܗ ܪ̈ܘܒܬܐ. ܐܬܡܫܒܚ
ܒܦܪܕܝܣܐ. ܘܐܬܚܙܪ ܒܓܓܠܬܐ. ܓܒܡ ܒܡܘܬܐ ܒܪ
ܓܒܡ ܦܐܪܐ ܡܕܡܝܐ. ܘܓܒܡ ܚܝ̈ܐ. ܒܪ ܓܒܡ ܡܢ
ܐܝܠܢܐ ܕܚܝ̈ܐ ⌜ܒܗܘܦܟܐ. ܐܬܓܪܪ ܗܘ ܡܢ ܐܝܠܢܐ
ܕܚ̈ܝܐ[3]. ܘܐܦܬܐ ܐܝܠܢܐ ܕܚ̈ܝܐ ܝܐܐܕܘܗܝ، ܫܩܠ ܫܘܘܕܝܐ

[1] S ܠܓܠܠܬܗ. — [2] S ܘܚܝܐ. — [3] S om.

ܒܫܘܒܚܐ ܐܝܟܐ ܕܠܐܐ ܘܐܬܟܒܝܢ ܘܐܬܟܒܪ. ܗܒܝܠܐ ܘܐܦ
ܗܪܟܐ: ܟܕ ܐܡܪ ܕܢܘܗܪܐ ܬܠܬܐ ܐܣܒܪܬܢ ܘܬܠܬܐ
ܠܬܠܗܘܢ: ܣܒܪ ܒܗܘܢ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ. ܕܟܠ ܕܗܘ
ܒܪܚܡܘܗܝ ܐܪܥܐܝܬ ܕܒܥ ܩܘܡܗ. ܘܐܫܠܡ ܦܓܪܗ
ܘܒܡܗ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܒܗ܆ ܕܕܝܠܗ
ܒܗ ܘܠܒܫܗ: ܠܠܝܐ ܐܪܥܢܐ ܘܐܣܒܪܬܐ. ܐܝܟ ܗܘ
ܕܒܡܒܪܟܐ ܐܬܚܘܝ، ܗܘܐ ܐܬܚܙܝ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܫܒܬܐ.
ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܗܒ ܬܪܝܢܘܬ ܐܡܪܘ. ܕܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ
ܘܢܘܗܪܐ ܕܫܒܬܐ ܬܪܝܢ ܢ̈ܗܝܢ ܒܫܒܠܝ̈ܐ ܒܬܚܫܒܬܢ.
ܐܚܪܢܐ ܣܓܝܐ ܒܗ ܕܒܘܬܐ. ܢܘܗܪܐ ܕܚܕ ܒܫܒܬܐ
ܘܐܦ[1] ܕܒܬܪܗ ܦܠܛ[2] ܥܒܠ: ܒܠܗ ܘܢܘܗܪܐ ܐܬܚܙܝ.
ܘܐܦ ܡܢ ܕܝܢ ܡܒܪܐ ܒܠܠܝܐ. ܒܪܡ ܡܚܬܗ ܒܝܘܡܐ
ܠܢܘܗܪܐ ܠܐ ܐܫܬܪܪܬ ܣܗܕܘܬܐ ܒܗ܆ ܕܒܐܣܒܪܬܐ
ܒܠܗ ܒܝܬ ܦܘܫܩܐ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ ܬܠܡܝܕܐ. ܒܪܓܠܗ
ܬܪܝܨܒܫܒܐ. ܟܕ ܗܦܟܝ ܠܗܘܐ ܘܠܝܘܦܐ. ܘܐܡܪܘ
ܠܬܠܡܝܕܐ ܕܝܫܝܫܝܗ܆ ܘܚܘܝܘ ܗܟܢ ܐܬܚܙܝܘ ܗܘܘ
ܒܦܘܫܩܐ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܬܠܡܝܕܐ ܒܠܗܘܢ. ܗܝܕܝܢ
ܐܬܐ ܝܫܘܥ ܡܢ ܒܝܬܗܘܢ ܘܩܪܐ ܠܡܫܡܥܬܗ. ܬܘܒ
ܐܬܝܗܒܬ. ܕܗܕܐ ܗܘܐ ܕܒܚܕܒܫܒܐ ܬܗܘܐ ܡܚܙܝܢܘܬܐ.
ܡܢ ܟܕ ܢܛܪܗ ܦܪܘܩ ܠܦܠܓܘܬ ܫܒܘܥܗ ܕܬܐܘܡܐ.
ܡܢ ܬܪܝܢ ܒܫܒܐ ܘܒܝܘܡܐ ܠܚܕ ܒܫܒܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܕܬܡܢܝܐ ܠܐ ܚܠܝܦ. ܡܛܠ ܕܝܢ. ܘܠܢܘܗܪܐ ܕܬܡܢܝܐ
ܬܘܒ ܠܘܩ ܗܘܘ ܬܠܡܝܕܐ ܘܬܐܘܡܐ ܒܥܡܗܘܢ. ܒܪܡ
ܘܐܦ ܒܠܠܝܐ ܡܢ. ܐܠܐ ܒܝܘܡܐ ܠܢܘܗܪܐ. ܠܐ
ܐܫܬܪܪܬ ܓܝܪ ܬܠܡܝܕܐ ܕܐܡܪ[3] ܠܗܘܢ ܗܠܝܢ. ܘܗܘܐ
ܥܒܠܘ[4] ܫܠܝܡܐ ܬܠܬܐ ܢ̈ܗܝܢ. ܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ
ܘܫܒܬܐ. ܘܒܝܘܡܐ ܠܢܘܗܪܐ ܕܒܪܓܠܗ܆ ܬܪܝܨܒܫܒܐ.
ܐܬܩܪܒ ܠܚܝܐ ܒܪܒܝܐ ܕܐܬܒܪ، ܐܝܟ. ܩܠܝܠ ܠܚܘܒܐ

[1] A ܘܐܦ. — [2] S om. — [3] Sic codd.; fortasse legendum est ܕܐܡܪܘ (sc. Lucas et Cleophas). — [4] S ܥܒܠ.

ܒܒܝܬ ܡܝܬܘܬܐ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ. ܒܪ ܕܝܢ ܒܪܘܟܬܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܡܝܘܬܐ ܘܠܝܠ ܥܠܡ ܫܠܡ܀
ܕܐܬܐܡܪܬ ܕܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ ܘܬܠܬܐ ܠܠܝܘܢ. ܝܘܢܐ
ܒܪܗ ܕܐܡܬܝ ܒܠܒܗ ܕܐܪܒܐ ܐܝܟ ܡܬܠܬܐ ܕܝܠܗ.
5 ܣܘܟܠܐܬܐ ܦܫܩܘ ܐܚܝ̈. ܒܪ ܡܢܝܢܘܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܫܒܚܐ
ܕܐܝܟ ܒܪ ܩܠܝܠ ܠܢܘܦܐ. ܠܠܝܐ ܐܬܚܫܒ. ܘܬܘܒ ܒܬܪ
ܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ ܕܗܘܐ ܢܘܗܪܐ. ܐܝܡܡܐ ܐܚܪܢܐ ܐܬܚܫܒ.
ܘܠܠܝܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܘܚܫܘܟܐ ܠܬܫܥ ܫܥ̈ܝܢ ܕܒܪܘܟܬܐ
ܢܘܗܪܐ ܐܚܪܢܐ ܐܬܚܫܒ. ܘܠܠܝܐ ܕܫܒܬܐ ܘܫܒܬܐ.
10 ܘܦܝܫ ܒܠܠܝܐ ܕܚܕܒܫܒܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܢ
ܢܘܗܪܐ ܕܚܡܫܐ ܒܪ ܐܫܠܡ ܪܘܚܗ. ܡܢܝܐ ܠܗ ܚܕ
ܢܘܗܪܐ. ܘܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ: ܘܢܘܗܪܐ ܕܫܒܬܐ. ܒܪ
ܬܪ̈ܝܗܘܢ ⌈ܠܦܪܥܝܢ[1] ܒܠܠܝܐ ܡܢ ܒܠܒܫܐ. ܗܘ ܡܢ
ܡܥܪܒܐ. ܒܗܝ ܕܐܡܝܪ ܡܪܢ ܕܒܪ ܝܘܡܬܐ ܗܢܘܢ
15 ܕܫܘܩܐ. ܒܪ ܠܢܘܗܪܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܘܐܝܟܢܗ ܘܦܠܓ
ܡܢܗ ܬܪܝܢ: ܗܘ ܕܝܢ ܚܫܟܐ ܘܢܘܗܪܐ ⌈ܘܚܫܟܐ ܘܢܘܗܪܐ[2].
ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܢܘܗܪܐ ܕܚܡܫܐ ܡܢܝܢ ܗܟܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܐܦ
ܢܒܗܘܢܐ ܐܡܪ. ܕܗܘܐ ܒܚܡܫܐ ܒܫܘܒܒܐ ܐܪܒܥܡܐܐ
ܫܢܝ̈ܢ. ܘܐܬܒܛܠ ܕܝܢ ܗܢܐ ܡܢܝܢܐ. ܒܪ ܒܬܪܗ ܕܝܢ ܕܗܘܐ
20 ܡܘܠܕܗ ܕܡܪܢ ܕܒܠܗ ܠܡܝܢܢ. ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢܝ̈ܢ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ⌈ܡܢ[3] ܫܢܬ ܬܡܢܝܐ ܘܫܒܥ ܕܐܒܪܗܡ ܕܡܒܘܠ
ܡܘܠܕܗ. ܘܡܕܡܐ ܠܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܕܢܚܘܒ. ܕܒܢ̈ܝܫ
ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܥ. ܘܗܘ ܒܐܝܣܘܪܐ ܒܡܨܪܝܢ. ܫܒܥܝܢ
ܘܫܒܥܐ ܫܢܝ̈ܢ. ܘܒܬ̈ܝܫ ܒܠܗܝܢ ܡܐܬܝܢ ܘܬܡܢܝܢ ܘܫܢܬ.
25 ܕܐܬܝܠܕܘ ܡܢܫܒܘܗܝ ܒܡܕܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܐܝܣܚܩ. ܘܫܬܝܢ
ܒܡܕܡܐ ܕܐܬܝܠܕ ܝܥܩܘܒ. ⌈ܘܡܐܐ[4] ܘܬܠܬܝܢ ܒܡܕܡܐ
ܕܢܚܬ ܠܡܨܪܝܢ. ܘܒܝܘܡ ܠܡܨܪܝܢ ܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ
ܕܝܘܣܦ. ܘܚܝܐ ܝܘܣܦ ܡܐܐ ܘܥܣܪ ܫܢܝ̈ܢ. ܕܒܢ̈ܝܫ ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ ܕܝܢ ܠܟܠ ܡܐܬܝܢ ܘܬܡܢܝܢ ܘܫܬ. ܘܦܫܘ

[1] S om. — [2] A om. — [3] S om. — [4] A ܘܡܐܬܝܢ.

ܫܢܝܢ. ܐܘ ܒܡܡܠܠܬܗ ܕܦܫܩ ܗܘܐ ܒܪ ܐܪܒܥܝܢ ܫܢܝܢ.
ܘܬܘܒ ܐܝܟܢܐ ܕܒܥܒܕܝܢ ܚܕ ܦܘܫܩܐ ܒܐܬܪ. ܘܒܗ
ܒܝܘܡܬܐ ܕܦܘܫܩܐ ܒܟܠ ܒܗ ܦܪܝܫܐ ܐܘ ܚܫܐ
ܐܘ ܡܫܚܬܐ: ܠܐܢܫܐ ܡܢܗܘܢ ܢܒܥܐ: ܘܠܐܢܫܐ ܢܒܛܠ.
ܐܘ ܬܪܝܗܘܢ ܐܟܚܕܐ ܒܒܪܢܫ. ܚܫܐ ܐܚܪܢܐ
ܘܦܘܫܩܐ: ܦܫܝܩܝܢ ܡܕܡ ܒܠ ܬܪܝܢ ܡܫ̈ܝܚܐ:
ܚܕ ܕܡܬܒܠܠ ܘܚܕ ܕܫܐܫ. ܘܡܐܟܠ ܕܝܢ ܡܟܢܐ. ܘܐܘ
ܒܬܪܬܝܗܘܢ ܡܬܚܠܦܝܢ ܘܐܘ ܒܚܕܐ ܡܢܗܘܢ ⌈ܢܬܒܛܠ.
ܘܐܚܪܢܐ ܡܢܗܘܢ[1] ܦܐܝܫܐ ܕܢܫܒܘܩ. ܕܒܠܝܗ ܠܐ ⌈ܢܥܒܕ[2]
ܐܝܟ ܡܪܘܩܘ ܘܗܘܝܢ: ܐܘ ܢܫܬܗ ܘܡܚܘܬܗ ܢܫܒܘܩ. ܐܠܐ
ܘܐܝܟܢܐ ܕܦܘܫܩܐ ܕܒܠ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܥ̈ܒܕܐ ܢܥܒܕ.
ܠܟܢ ܠܗܘܡܐ ܕܦܠܓ ܠܗ ܒܪ ܐܢܬܘܗܝ، ܒܪ ܬܪܬܥܣܪܐ
ܫܢܝܢ ܠܐ ܢܥܒܕ. ܒܥܒܕܘ ܕܝܢ ܗܘܡܐ ܗܢܐ. ܘܐܦ ܦܘܫܘ
ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܗܘܫܦ ܘܡܒܪܝܩ. ܘܪܫܐ ܕܠܒܘܢ ܢܦܘܫ
ܒܗܝܟܠܐ ܐܝܟ ܡܪܢ. ܘܒܪ ܡܫܒܚܢܘܬܗܘܢ ܠܗ ܦܪܘ
ܒܠܘܗܝ، ܦܪܫܓܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܕܗܘܐ ܐܝܢܐ ܘܐܒܘܟ
ܒܦܘܪܫܐ ܫܓܝܐܐ ܒܒܝܢ ܗܘܘܢ ܠܟ: ܘܐܦ ܠܫ̈ܡܗܬܐ
ܕܒܓܒ ܒܗܘܢ ܓܪܘܬܐ ܒܒܕܘ ܒܒܗ ܓܪܘܬܐ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܦܐܝܫܐ ܕܗܠܝܢ ܕܦܘܫܩܐ ܕܚܝܐ ܐܒܪܗ ܠܢ
ܢܥܒܕ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ. ܡܗܠܟܐ ܕܐܣܛܒܪܢ ܫܠܡܐ
ܘܦܘܫܩܐ. ܘܒܥܒܕܐ ܕܐܦ ܢܙܘܪ ܡܗܘܬܐ ܒܒܗܘ.
ܐܘܫܒܢܐ ܕܐܬܡܠܝܟ ܒܗ̇ ܢܒܝܘܬܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܫܪܒܐ.
ܐܠܐ ܘܐܡܬܝ، ܫܒܝܩܬ ܕܝܢ ܢܒܝܐ ܕܡܬܓܙܪ ܘܒܟܠ
ܠܗܝܟܠܐ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܦܘܩܕܐ ܕܒܦܪܐ ܐܬܝܗܘܢ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܒܦܪܐ ܐܬܥܒܕ ܕܝܢ ܒܒܥܒܕܐ. ܘܐܬܬܠܕܘ ܕܝܢ ܡܢܝܐ
ܘܪܘܚܐ. ܢܫܒܘܩ ܗܠܝܢ ܠܗܘܕ̈ܝܐ ܡܢܗܘܢ، ܠܟܦܝܢܘܬܐ.
ܘܚܝܢ ܢܦܪܐ ܒܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܀

ܪܫܐ ܕܬܡܢܝܬܥܣܪ ܀ ܠܡܢܐ ܐܬܒܚܪܬ ܡܫܚܬܗ
ܕܡܪܢ ܒܝܕܥܬܐ. ܘܡܢܐ ܗܝ ܗܕܐ ܕܦܫܩܐ ܗܘܐ ܡܪܢ

[1] S om. — [2] S ܢܥܒ.

ܕܓܘܪܬܐ: ܕܒܢܝܢܐ ܕܢܡܘܣܐ ܐܬܓܠܝ. ܘܬܘܒ
⌐ܒܡܫܠܠܘܬܗ[1] ܕܠܡܫܠܡܐ. ܕܒܗܘܢ ܒܢܡܘ̈ܣܐ ܕܟܬܝ̈ܒܬܐ
ܪܒܐ ܗܘܐ. ܢܡܘܣܐ ܕܫܘܒܪܐ: ܐܝܟܢܐ ܕܠܐ ܡܥܓܠ
ܗܠܝܢ ܪܟܐ ܠܗ. ܕܐܝܟܢܐ ܗܘܐ ܫܘܒܪܗ ܢܘܕܥ. ܐܠܐ
ܕܐܬܒܥܝ ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܙܘܓܐ. ܘܗܐ ܬܪܝܢ ܐܘܓ̈ܠܝܐ.
ܡܪܘܡܣ ܘܡܘܣܝ. ܘܐܦܠܐ ܡܘܠܕܗ ܐܕܒܪܘ. ܐܝܟܢ
ܕܪܫܐ ܕܦܘܪܫܢ ܒܟܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܗܠܝܢ ܡܕܒ̈ܪܢܘܬܐ:
ܕܐܬܝܠܕ ܐܝܟ ܒܝܢ ܘܐܬܪܟܒ ܒܢܡܘܣܐ. ܘܠܐ ܡܕܡ
ܡܫ̈ܘܝܢ ܠܗ. ܘܐܦ ܗܘ ܢܡܘܣܐ ܒܗܠܝܢ ܚܙܐ. ܒܕ ܠܢܝܫܐ
ܕܒܗ ܗܘܐ ⌐ܗܘܐ[2] ܡܘܠܕܐ ܒܒܝܬ ܒܥܓܠܐ. ܐܝܟܢ
ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܡܥܓܠܐ ܠܒܥܓܠܐ. ܒܗܘ ܕܫܘܝܢ ܫܒ̈ܝܠܐ.
ܕܢܕܒܘܢ ܒܥܓܠܗ ܕܠܐ ܗܘܐ ܒܝܢ ܙܘܓܐ. ܘܡܘܠܕܗ
ܢܣܒܘܢ. ܕܪ̈ܘܒܝܬܐ ܕܬܡܢ ܐܫܬܡܥ ܢܫܡܥܘܢ
ܠܡܗ̈ܝܡܢܐ. ܕܐܬܓܠܝ ܕܝܢ ܘܠܐ ܚܕ ܦܪܘܫܐ ܗܘܐ ܠܗ.
ܘܠܐ ܚܙܐ ܬܕܡܘܪܬܐ ܗܘܬ. ܕܫܠܡ ܠܡܫܠܡܐ ܐܝܟ
ܚܕܐ ܕܒܡܒ̈ܥܐ. ܘܐܦܠܐ ܬܡܢ ܐܬܚܙܝ ܡܕܡ. ܘܐܝܟܢܐ
ܕܒܝܘܬܐ ܕܫܡܥܘܢ ܘܚܢܐ ܚܙܒ ܐܝܟ ܕܗܘ̈ܝ ܬܡܢ. ܗܠܝܢ
ܒܗ ܚܠܠܐ ܕܒܝ̈ܬܐ ܩܒܝܪ. ܡܥܓܠ ⌐ܕܐܦܠܐ[3] ܐܫܟܚܐ
ܘܕܝܐܝܠ. ܘܗܢܘܢ ܕܐܬܝܠܕܘ ܒܠ ܡܢ: ܗܢܐ ܒܠܗ
ܕܘܒܪܝܐ ⌐ܡܣܘܝܢ[4]. ܢܕܒܢ ܗܘܝܢ ܕܗܠܝܢ ⌐ܕܡܬܝܠܕܝܢ[5]
ܠܗܝܢ ܫܪ̈ܝܢ. ܒܝܢ ܡܬ̈ܠܐ ܕܡܠܐܟܐ ܘܫܘܕܥܬܐ
ܕܪ̈ܒܘܬܐ ܘܕܡܓܘ̈ܫܐ. ܘܬܘܒ ܐܚܪܢܐܝܬ. ܐܝܕܢ
ܒܗܡܟܐ ܕܡܬܒܝܢܐ ܓܘܪܬܐ. ܘܒܬܪ ܐܪܟܒܐ ܢܦ̈ܩܝܢ
ܒܟܕܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܚܙܝܢ ܕܫܦܝܪ ܡܗܠܟܝܢ. ܘܐܦ ܗܘ
ܕܒܟܕܝܢ ܒܫܬܐ ܒܒܗܘܢ ܒܟܕܐ. ܘܡܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܪ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ: ܐܝܟܢܐ ⌐ܒܬܠܬܐ ܒܫܒܬܐ
ܢܫܡܠܘܢ[6] ܒܪ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܝܘ̈ܡܝܢ. ܘܒܐܝܕܐ ܫܗܕܘܬܐ
ܬܫܝܐ ܕ̈ܓܠܐ. ܒܟܕܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܪ ܬܠܬܝܢ

[1] Sic codd.; lege ܡܫܠܡܘܬܗ(?). — [2] A om. — [3] Sic codd.; lege : ܕܐܦ ܠܐ(?). — [4] Sic codd.; lege ܡܣܘܝܢ (?). — [5] A ܕܡܬܝܠܕܝܢ. — [6] A : ܒܬܪ ܒܬܠܬܡܐܐ ܡܪܝܢ ܕܐܝܬܘܗܝ.

ܝܬܝܪ̈ ܫܠܝܚ̈ܐ. ܕܒܪܓܠܗܘܢ ܒܪܘܟܬܐ ܐܪܥܐ ܕܫܒܝܬܐ
ܡܪܘܪܐ. ܘܐܡܪܬܐ ܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܐܬܝܒܘ ܐܪܥܐ ܕܦܠܓܬܐ ܘܕܡܝܐ
ܕܒܗ̇ ܐܫܬܠܡ ܠܝ ܐܢܬܘܢ، ܫܒܬܐ ܓܢܪ ܛܘܦܣܐ
ܕܥܠܡܐ ܕܒܬܪ. ܗܘ̇ܝܘ ܐܪܒܥܣܪܐ ܡܫܠܡܢܐ.
ܘܦܘܪܩܢܐ ܓܡܝܪܐ. ܬܡܢ ܕܝܢ ܒܗ̇ ܒܫܒܬܐ ܒܡܢܝܢܬܗ
ܕܦܘܪܩܢ ܕܠܥܠܡ: ܗ̇ܘܝܢ ܡܫܝ̈ܚܐ ܡܢ ܦܪܚܘܢ ܡܛܠܠܐ
ܒܡܘܬܐ ܘܡܢ ܡܝ̈ܬܝܢ ܒܠܒܬܐ ܫܘܠ. ܘܒܒܪܘܟܬܐ
ܒܒܝܬ ܐܕܡ: ܘܫܚ ܒܒܗ. ܡܢ ܕܡܟܐ ܘܡܛܝܐ ܕܪܕܘ ܡܢ
ܩܛܪܗ ܕܡܒܪܟ. ܒܫܒܬܐ ܕܝܢ ܠܘܬܗ ܕܐܕܡ ܢܚܬ.
ܘܐܫܬܘܕܝ ܠܗ ܒܡܫܒܬܐ. ܒܪ ܩܡ ܗܘ ܠܘܩܒܠ ܐܝܟ
ܐܒܐ ܕܥܠܡܐ ܕܒܬܪ ܕܐܒܪܝ ܒܗܘܢ ܢܒܝ̈ܐ. ܘܡܢ
ܠܥܕ̈ܡܗ، ܕܐܕܡ ܕܢܗܘܘܢ ܒܢܝ̈ܐ ܕܥܠܡ. ܒܪ ܡܬܠܝܒ[1]
ܠܗܘܢ ܐܬܪܐ. ܘܐܒܝܕܐ ܕܐܒܗ̈ܬܐ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ
ܡܕܡܝܬ ܡܬܒܬܒܝܢ ܘܒܢܝܢ ܘܢܦܠܝܢ. ܘܡܬܠܝܒܝܢ ܐܘܪ̈ܚܐ
ܕܚܝܐ. ܘܗܕܝܢ ܢܗܒܝܢ ܠܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܪܚܡ
ܘܐܒܗ̈ܘ، ܕܥܠܡܐ ܚܕܬܐ ܘܐܕܡ ܬܪܝܢܐ. ܐܝܟ ܐܝܢ
ܒܪ ܛܘܗܡܐ ܪܒܐ. ܕܢܗܒ ܡܠܟܘܬܐ ܘܢܗܦܘܟ
ܘܢܡܠܟ ܠܒܢ̈ܘܗܝ، ܫܘܬܦܐ ܒܒܗ ܒܐܝܣܪܐ. ܕܒܪܓܠܗܘܢ
ܒܐܝܢܐܝܬ ܗܘܬ ܒܗ̇; ܫܢܝܬܐ ܒܠܒܬܐ ܕܐܝܟܢ ܗܕܐ:
ܕܢܗܘܐ ܦܪܝܩܐ ܒܦܩܐܝܬ ܀

ܪܫܐ ܕܫܒܬܒܫܢܪ ܀ ܠܒܢܝܐ ܠܐ ܒܒܪܝܢ ܢܡܟܐ
ܕܗܘܒܪܐ ܒܐܕܪ. ܘܢܘܡܐ ܕܓܘܪܬܐ ܘܕܡܒܠܬܗ
ܕܡܪܢ ܕܠܗܡܒܠܐ ܡܒܒܒܢܝܢ ܐܒܕ̈ܐ ܕܒܒܒܝܢ
ܒܠܗܡܕܘܢܝܐ ܀

ܒܪ ܕܝܢ ܒܒܠܗܘܢ ܚܦܝܛ ܗܘܐ ܛܘܒܢܐ ܢܘܒܢܗܒ
ܕܢܫܠܡ ܠܒܕܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܠܐ ܡܢܗܘܢ ܐܢܝ. ܛܒ ܛܒ
ܣܦ ܕܝܠܗܝܢ. ܘܒܪ ܡܗܘܐ ܕܒܕܒܪܐ ܕܡܪܢ ܠܗܕܐ[2]
ܓܡܝܪ̈ܝܢ. ܐܝܠܝܢ ܕܫܝܢ ܒܗܘܢ ܢܐܬܪ ܘܠܐ ܢܬܢܝܐ
ܦܣܘܩ ܒܠܐ ܢܒܗܘܢ. ܫܒܩ ܠܗܠܝܢ ܢܗ̈ܒܬܐ. ܢܘܡܐ

¹ S ܡܬܠܝܒܝܢ. — ² Sic codd.; lege ܗܠܝܢ(?).

ܠܡܘܟܟܗ ܒܥܘܡܩܐ. ܐܝܟܢ̇ ܕܐܡܪ ܢܡܘܣܐ ܗܘ̇ܐ ܗܘܐ
ܦܨܚܐ. ܗܟܢ ܒܟ̈ܠܝ ܗܘܐ. ܐܠܐ ܡܢ ܗܘܐ ܦܨܚܐ ܒܗ̇،
ܫܢܬܐ ܗܝ. ܕܐܝܟܢ ܕܒܪ ܢܣܒܘܢ ܡܢ ܐܘܡܬܐ ܦܨܚܐ
ܒܙܒܢܬܐ ܢܫܬܪܐ ܦܨܚܐ ܐܪܝܢܐ. ܥܠ ܕܝܢ ܚܠܦܘܗܝ،
ܐܪܙܐ ܫܪܝܪܐ: ܕܒܢܝܐ ܕܦܘܪܩܢܗ ܘܕܡܗ ܕܡܫܝܚ. ܕܒܕܡܗ
ܕܦܨܚܗ ܕܐܡܪܐ ܢܦܩ ܐܝܟ. ܘܟܕ ܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ
ܡܛܠ ܐܝܟܢܐܝܬ ܕܒܢܝܐ ܕܐܡܪܐ ܡܛܠ ܫܒܬܐ.
ܒܕܫܪܘܗܝ، ܗܘ̇ܐ ܠܐܡܪܐ ܘܗܘ̇ܐ ܐܡܪܐ ܕܠܐ ܡܘܡ:
ܡܛܠܬܗ، ܠܐܡܪܐ ܚܪܫܐ ܕܒܡܬܝܪܢ ܒܗ
ܒܐܪܒܥܣܪܐ: ܘܢܦܩܘ ܐܡܪܐ ܫܪܝܪܐ ܕܪܫܐ ܫܩܠ ܐܡܪܗ
ܕܐܠܗܐ. ܡܛܠ ܛܦܣܐ ܘܐܡܠܝ ܫܪܪܐ. ܒܫܬ ܫ̈ܢܝܢ
ܗܠܝܢ ܠܥܘܦܐ ܒܒܢܝܐ ܕܡܛܠܝܢ ܗܘ̇ܘ ܫ̈ܒܬܐ
ܘܬܘܩܢܐ ܠܓܡܪܐ ܕܦܨܚܐ. ܐܬܬܩܝܡܢ ܒܡܫܡܪܐ ܒܕܒܢܐ
ܕܐܒܠܘܗܝ، ܠܦܨܚܐ. ܘܐܦ ܗܘ̣ ܐܬܩܪܒ ܕܒܢܝܐ ܠܐܠܗܐ.
ܘܐܬܬܢܝܚ ܢܝܫܬܗ ܕܥܠܡܐ ܘܫܒܬ ܒܫܒܬܐ.
ܘܕܐܬܚܠܛ ܒܡܢܝܢܬܐ ܢܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܕܒܗ ܐܬܦܛܠ
ܒܡ ܫܒܬܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܐܪܒܥܣܪܐ ܘܢܝܚܬܐ
ܘܦܘܪܩܢܐ: ܕܡܫܬܘܦܝܢ ܒܢܝܚܬܗ ܒܐܪܙܐ. ܒܐܪ̈ܙܐ
ܗܠܝܢ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܟܠ ܝܘܡܢܐ. ܕܐܫܠܡ ܐܪ̈ܙܘܗܝ،
ܒܙܒܢܬܐ ܘܠܐ ܗܘ̇ܐ ܒܫܒܬܐ ܕܐܬܝܬܝ̣ ܢܝܚܬܐ.
ܕܒܝ̈ܬܐ ܒܩܘܡܐ ܚܐܝܢ ܒܒܠܚܝܐ. ܒܕܡܐ ܠܒܢܝܢܗ
ܫܒܝܩܐ ܕܡܫܒܚܬ ܠܝ ܒܡܛܠܒܘܬܗ. ܗܒܢܐ ܕܝܢ ܢܛܪ
ܢܘܡܗ ܠܢܝܫܬܢ. ܘܡܛܠ ܗܕܐ ܒܠܒܬܐ ܓܕܫ ܗܘܐ
ܐܪܒܥܣܪܐ ܒܗ̇ ܫܢܬܐ. ܘܗܒܢܐ ܡܐܬܬܗ ܡܕܡܢܬܐ
ܙܘܝܬ ̄ܠܝ[1] ܦܘܪܩܢܐ ܕܠܐ ܒܙܒܢܗ. ̄ܐܒܕܡܐ ܕܐܬܐܒܠ
ܐܡܪ ܦܨܚܐ ܕܠܐ ܒܙܒܢܗ[2]. ܗܒܢܐ ܘܦܘܪܩܢܗ ܒܐܪܙܐ
ܫܡܠܝ. ܒܕ ܓܒܪ ܡܬܬܒܢܝܢ ܟܕ ܢܩܝܪܘܬܐ ܕܫܒܬ
ܡܘܬܐ. ܟܕ ܒܬܪ ܕܐܬܟܠܝܢ ܗܢܐ ܦܨܚܐ. ܡܫܡܫܝܢ
ܠܡܫܬܐ ܘܠܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚܐ. ܐܒܕܡܐ ܕܐܬܓܡܪܬ

[1] S om. — [2] A om.

ܘܒܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܠܐ ܒܫܒܥܝܢ ܒܠܚܘܕ. ܐܠܐ ܗ̇ܘ ܡܢ
ܦܩܕ ܕܢܬܒܢܘܢ ܢ̈ܘܣܐ ܒܗܠܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܐܬܪ̈ܘܢܐ ܒܬܫܥܐ.
ܘܗ̇ܢܘܢ ܒܫܒܥܝܢ ܒܬܫܡܫܬܐ. ܘܚܕ ܒܫܒܥܝܢ ܒܬܫܡܫܬܗܘܢ.
ܘܗ̇ܢܘܢ ܒܫܒܥܝܢ ܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. ܟܕ ܗܟܢ ܐܡܪܝܢ ܗ̇ܢܘܢ:
ܕܠܐ ܦܪܝܫ ܐܪܒܥܡܐܐ ܕܗܘܪܐ ܠܒܪ ܡܢ ܐܪܒܥܡܐܐ 5
ܕܫܒܥܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܢ̈ܦܫܐ ܕܗܘܪܐ ܒܝܘܡܝܢ ܡܢ ܕܫܒܥܐ.
ܘܐܡܪܬ݂، ܕܚܙܝܬ ܬܘܒ ܗܒ̈ܒܐ ܘܫܒ̈ܠܐ ܘܗܡ ܕܢܕܒܪ
ܦܓܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܪ ܡܬܠܝܢ ܠܡܠܘ ܦܝܠܘܣܘܦܘܬܐ
⌝ܫܪܝܢ[1] ܒܦ̈ܢܝܬܐ. ܒܪܡ ܗ̇ܘ ܐܘܣܛܝܘܣ. ܐܘ ܒܪ ܚܪ
ܒܐܝܠܝܢ ܕܡܬܒܥܐ ܦܩܕ ܐܢܘܢ: ܕܢܬܒܢܘܢ ܬܘܒ ܦܓܪܐ 10
ܗܢܘܢ ܕܦܓܫܘ ܒܗܘܢ ܒܢܘܪܐ ܕܒܬܪܗ. ܘܐܠܗܬ ܠܢܝܫܗ
ܕܫܒܥܐ ܢܝܫܗ ܕܗܘܪܐ ܢܬܒܪ ܢܫܘܝ. ܐܘ ܒܪ ܢܝܫܐ
ܐܚܪܢܐ ܢܝܫܐ ܘܦܓܪܬ ܗܟܢ. ܒܪܡ ܗ̇ܢܘܢ ܡܗ̈ܝܡܢܐ. ܠܐ
ܒܫܒܥܝܢ ܒܠܚܘܕ ܒܗܠܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܐܬܪܬ. ܗܘܢ ܕܝܢ ܒܬܫܥܐ
ܘܒܬܫܡܫܬܗܘܢ. ܒܫܒܥܝܢ ⌝ܕܝܢ[2] ܒܠܚܘܕ ܒܫܢܬ ܬܪܬܝܢ 15
ܘܒܬܫܒܘܚ ܘܒܬܒܥܘܬܗܘܢ ܘܒܬܘܕܝܬܗܘܢ. ܘܗܠܝܢ
ܢܫܒܬ ܠܢ ܕܬܕܥ ܡܕܡ ܕܒܝܬ ܠܢ ܘܠܡܗܝܡܢܘܬܐ. ܘܠܐ
ܬܫܬܪܒܠ ܒܪ ܚܝܐ ܐܝܟ ܕܠܐ ܒܫܒܥܝܢ ܒܠܚܘܕ ܦܓܪܐ:·:

ܪܫܐ ܕܫܬܬܥܣܪ :·: ܡܛܠ ܗ̇ܝ ܒܠܠܬܐ ܕܐܬܠܒܫ
ܦܓܪܐ ܕܝܠܗ. ܫܠܝܬܐ ܒܫܒܝܬܐ ܘܐܬܚܒܪ ܒܪܘܚܬܐ. 20
ܘܗܘܢܐ ܡܙܪܙܐ ܗܘܬ ܗܘܐ:·:

ܐܬܚܒܝ ܕܝܢ ܦܓܪܐ ܕܝܠܗ ܫܠܝܬܐ ܗܘܝ. ܡܛܠ ܕܒܬܪ
ܗܘܐ ܡܢ ܕܫܠܡ ܐܪܘܗܝ ܒܠܫܢܐ ܘܡܪ̈ܐ ܘܒܕܒܪ
ܕܒܝܬܐ ܐܪܘܐܝܬ. ܘܒܬܪ ܗܘܐ[3] ܕܢܬܕܒܪ ⌝ܬܘܒ[4]
ܡܫܬܒܠܐܝܬ. ܚܠܦ ܐܡܪܐ ܕܒܡܪܢܝܢ. ܐܪܙܐ ܕܒܪܢܫܐ 25
ܡܕܝܫܐ. ܘܐܠܗ ܗܘܝ ܠܐ ܐܬܚܒܝ. ܚܕ ܡܢ ܕܒ̈ܢܝܐ ܠܐ
ܡܬܚܒܒ ܗܘܐ ܒܝܘܡܗ. ܐܡܪ ܐܝܠܐ ܕܝܢ ܐܘ ܒܪ
ܐܫܠܡ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܒܠܫܢܐ ܘܡܪܐ ܐܘ ܒܪ ܕܒܥ

[1] Sic codd.; lege ܡܫܪܝܢ (?). — [2] S om. — [3] A add. ܬܘܒ. — [4] A om.

ܕܒܕܒܪܐ. ܡܕܒܪ ܡܪܟܒܗ̇ ܠܕܝܢܐ. ܘܐܦܠܐ ܡܢ ܒܝܬ
ܐܣܘ̈ܬܐ ܠܒܪ ܐܟܠܐ. ܗ̇ܘ ܐܝܢܐ ܕܡܛܠ ܐܣܛܘܡܟܘܣ:
ܕܐܝܬܘܗ̇، ܫܠܡܫܝܢܐ ܘܡܛܠܠܐ ܕܗ̇ܘܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܪܟܒܐ
ܗ̇ܘܐ ܒܝܬ ܐܣܘ̈ܬܐ. ܘܒܗ̇ ܬܥܒܕ ܕܝܢܐ. ܕܐܝܢܐ ܕܝܢ
ܬܪ̈ܝܗܘܢ ܐܫܪ̈ܐ. ܬܒܥܘ ܕܠܒܪ ܐܟܠܐ ܢܫܪ̈ܐ ܠܗܘܢ
ܘܬܘܒ ܫܐܠ ܐܝܟܢ. ܕܠܫܘܒ ܡܢܝܐ ⌐ܐܟܒܪܐ[1]. ܘܥܒܕܘ
ܒܠܗܘܢ ܕܢܙܘܦ. ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ. ܕܢܗܘܘ ܠܗ ܒܫܝܬܗ
ܕܓܪܐ ܠܡܛܠܠܐ ܐܝܬܘܗ̇، ܘܦܠܚܘ ܡܢܗ̇. ܕܢܗܘܘܢ ܕܝܢ̈ܝܢ
ܐܝܟ ܕܒܢܡܘܣ ܢܬܬܕܝܢܘܢ. ܘܐܝܟ ܕܒܢܡܘܣ ܚܢܢ
ܗ̇ܘ ܡܬܘܬܐ. ܒܪ ܡܢܗܘܢ ܒܗܕܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܢܡܘܣܗܘܢ
ܬܒܥܝܢ ܡܢ ܡܣܪ. ܕܢܚܪ ܐܣܝܪܐ ܢܬܢܦܪ ܢܡܘܣܝܢ ܘܢܚܪ
ܢܬܡܛܠ. ܘܬܒܥܝܢ ܐܟܒܪܐ ܕܢܕܒܪ ܕܢܡܘܣܗܘܢ ⌐ܦܩܕ[2]
ܕܫܦܪܐ ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܗܕܐ ܗ̇ܝ ܒܠܠܬܐ ܕܐܟܡܪܝܢ
ܐܘܬܝܩܘܛܐ. ܕܒܝܬܐ ܐܝܬ ⌐ܗ̇ܘܐ[3] ܠܗܘܢ܆ ܕܝܢ ܢܫܪܐ
ܠܗܘܢ ܒܒܐܕܪܐ. ܘܐܠܘ ܗܕܐ ܠܐ ܐܝܬܝܗ̇[4] ܕܒܝܕܐ
ܕܢܫܪܘܢ ܐܝܬ ܗ̇ܘܐ ⌐ܠܗܘܢ܆: ܕܢܬܡܛܠܘܢ ܡܛܠ[5] ܡܕܝܢܐ
ܡܟܣ ܗ̇ܘܐ ܒܒܗܘܢ ܡܕܒܪܢܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܩܛܠ ܗ̇ܘܐ
ܡܕܒܪܢܐ ܠܟܢ ܕܢܛܠܐ ܒܢܡܘܣܐ. ܘܠܐ ܚܕ ܒܡܘܬܐ
ܒܢܡ̈ܘܣܐ ܕܝܠܗ. ܒܪ ܓܒ ܕܗ̈ܘܡܝܢܐ. ܠܐ ܢܗܘܕܝܢܐ
ܫܪܝܢ ܗ̇ܘܘ ܒܠܚܘܕ. ܘܠܐ ܒܒܢ̈ܝ، ܒܠ ܢܡܘܣܘܗ̇ܝ
ܡܬܛܒܝܢ ܗ̇ܘܘ ܠܗܘܢ. ܐܦ ܓܒܪ ܐܘܛܠܘܡܛܐ ܣܦܪ
ܒܠ ܗܕܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ. ܕܠܫܘܒ ܕܝܢ ܐܫܠܡ ܠܝܓܝܫܘܢ.
ܘܗܠܝܢ ܒܠܚܘܕܝܢ ܐܝܟܢ ܒܒܢܡܘܣܐ ܫܠܝܛܐ ܫܐܠܬ
ܒܠܚܘܕܝܢ. ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܠܢܡܘܣܐ. ܒܕܘܟ ܕܝܢ ܠܗܘܢ
ܠܡܫܒܪ̈ܢܐ ܢܦܩܬ. ܫܐܠܬ ܬܘܒ ܘܠܡܠܟ̈ܐ ܡܠܩ̈ܢܐ
ܬܪ̈ܝܢ ܫܘܒܚܐ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܦ ܫܪܒܐ ܐܚܪܢܐ ܕܒܕܒܪ
ܐܘܩܝܢܘܣ ܕܡܫܠܡ ܡܢ ܣܦܪܐ ܕܢܡ̈ܘܣܐ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ
ܠܢܫ̈ܐ ܕܒܒܫܝܢ ܒܡܘܪܓܕܐ. ܒܫܢܬܐ ܕܫܒܒ

[1] S ܢܒܒܪ. — [2] S ܦܩܕ. — [3] S om. — [4] A add. ܗ̇ܘܝܐ. — [5] S ܡܛܠ . ܕܢܬܡܛܠܘܢ ܠܗܘܢ; lege : ܠܗܘܢ ܘܕܢܬܡܛܠܘܢ. ܡܛܠ(?).

ܕܢܓܗ ܢܘܗܪܐ ܕܫܪܪܐ ܠܒܪ ܐܟܐ ܘܢܩܦܘܢ ܠܡܫܡܫ
ܫܐܠܘ ܐܢܫܝܢ. ܕܠܡܢܐ ܚܕ ܫܪܝܢ ܗܘܘ ܘܚܕ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ.
ܘܗܕܐ ܗܘܬ ܠܐܬܐ ܐܒܕܢܐ ܕܚܘܫܒܐ ܒܗܠܟܐ ܪܚܝܩܐܝܬ.
ܘܐܦ ܡܢ ܣܒܝܒܘܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܢܠܦܬ. ܟܕ ܕܝܢ ܢܓܗ
ܕܐܪܟܘܣܐ ܬܕܡܘܪܬܐ ܒܟܠܡܕܡ ܠܡܦܩܢܘܬܗܘܢ ܡܢ
ܡܪܢܢ. ܐܦ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܡܝܐ ܢܗܘܐ ܢܦܩܘܢ ܬܪܝܢ
ܐܣܝܪ̈ܐ ܫܒܝܐ ܠܡܫܘܬܐ. ܗܢܘܢ ܕܠܐ ܐܢܫ ܐܝܬ ܒܟܢܘܫܬ
ܐܣܝܪ̈ܐ ܕܒܝܬ ܦܬܟܪ̈ܐ ܗܘܘ ܡܢ ܕܠܗܘܢ. ܘܡܫܡܫܝܢ
ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܥܕܢܐ ܠܡܬܝܠܕܘܬܐ. ܘܠܚܕ ܡܫܡܫܝܢ
ܡܫܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܡܢ ܡܘܠܕܐ. ܘܠܚܕ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ.
ܘܠܗܘ ܕܡܬܚܙܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ.
ܕܗܢܐ ܢܘܗܪܐ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܒܥܘܒܬܐ ܕܡܪܝܡ.
ܠܗܘ ܕܝܢ ܕܡܥܡܕ. ܕܡܠܟܐ ܕܦܪܩܢ ܕܢܒܥ ܒܫܘܡܠܝܐ
ܘܒܡܛܠܠܐ. ܘܗܢܐ ܡܢܘܢܐ ܪܒܐ ܒܫܢܬܗܘܢ ܒܥܕܢܐ
ܕܐܬܟܠܒ ܒܠܫܢܗܘܢ ܪ̈ܘܡܝܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܟܠܝ ܒܠܫܢܗܘܢ
ܗܪܘܕܣ ܘܐܪܟܠܐܘܣ. ܘܒܬܫܐܬܐ ܦܠܓܐܬܐ ܢܚܘܐ ܠܗܘܢ.
ܐܢܠܘ ܠܘܬ ܩܣܪ ܘܐܬܒܥܘ ܡܢܗ ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܗܪܘܕܣ
ܡܫܬܠܛ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܐܬܪܐ ܕܝܗܘܕ.
ܐܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܕܢܐ ܛܛܪܩܐ ܡܢ ܠܘܬ ܩܣܪ. ܕܢܗܘܐ
ܕܐܝܟ ܕܢܐ ⌐ܛܛܪ̈ܟܐ[1] ܘܢܗܘܐ ܫܠܝܛ ܥܠ ܗܪܘܕܣ ܕܐܚܘܗܝ
⌐ܠܦܠܩܛܝܢܐ[2] ܟܕ ܐܙܠ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܐܦ ܢܚܪ̈ܫܐ
ܕܐܬܪܗܘܢ ܢܥܒܕܘܢ ܒܐܢܫ̈ܘܗܝ. ܘܗܢܐ ܢܚܫܘܫܐ ܕܐܬܒܥܘ
ܡܢܗ. ܕܠܐ ܢܫܠܛ ܥܠܝܗܘܢ ܕܩܣܪ ܠܡܠܟܐ. ܘܠܡܕܥܐ
ܕܦܪܝܫܐ ܢܥܒܕܘܢ ⌐ܠܗܘܢ[3] ܦܠܓܘܬܗܘܢ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܐܬܒܥܘ
ܬܪܝܢ ܐܣܝܪ̈ܐ ܐܝܠܝܢ ܕܗܘܘ ܙܒܢ. ܘܚܕ ܢܣܒ ܠܗܘܢ.
ܘܚܕ ܢܩܦ. ܘܐܬܗܝܡܢܬ ܫܠܝܛܘܬܗܘܢ ܡܢ ܠܘܬ ܩܣܪ.
ܘܟܕ ܪ̈ܫܐ ܕܟܗܢ̈ܐ. ܗܪܘܕܣ ܘܦܝܠܝܦܘܣ ܘܠܘܣܢܝܐ
ܐܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܦܝܠܛܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܘܐ
ܗܘܐ. ܘܟܕ ܐܝܕܥܘܗܝ ܢܘܗܪܐ ܠܡܒܪܢ ܒܗ ܒܢܘܗܪܐ

[1] Legi nequit in S. — [2] Legi nequit in S. — [3] S om.

ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܢܦܫܐ ܒܒܪܝܐ ܕܐܘܪܓܢܘܢܐ
ܒܐܘܪܓܢܘܢ. ܗܠܝܢ ܡܫܠܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܠܡܐܟܠ.
ܗܠܝܢ ܕܐܝܣܛܘܐܝܬ ܢܠܦ ܐܡܪܝܢ ܡܬܐܟ̈ܠܝܢ. ܒܪ ܗܟܢܐ
ܐܝܣܛܘܐܝܬܐ ܕܡܢ ܐܝܣܛܘܐܝܬܐ[1]. ܠܗܢܘܢ ܕܒܐܘܪܓܢܘܢ
5 ܐܝܣܛܘܐܝܬܐ ܕܫܡܝܬܐ. ܠܢ̈ܦܫܐ ܕܝܢ ܐܝܣܛܘܐܝܬ ܕܘܒܪܬܐ
ܡܕܫܬܐ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ ܢܗܘܪ̈ܐ ܕܒܒܠ ܐܬܪ ܒܒܪܝܐ
ܠܗܫܐ ܗܢܐ ܗܘܪܢܐ ܕܐܬܐܡܪ ܒܒܪܝܢ ܒܐܘܪܓܢܘܢܐ.
ܒܪ[2] ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ ܕܢܫܐ ܡܢ ܒܠܬܐ ܗܕܐ ܠܒܫܝܬ.
ܒܒܪܘ ܢܗܘܪ̈ܐ ܦܪܝܫܐ ܒܗܡܟܐ ܕܒܘܪܟܬܐ. ܒܪ ܠܬܘܗܝ
10 ܗܘܐ ܢܗܡܘܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܬܠܬܒܣܪ ܒܫܒܪܐ. ܘܗܒܢܐ
ܦܬܪ ܐܦ ܡܪܘܣܘ ܐܘܝܠܣܦܐ. ܒܗܡܟܐ ܕܝܢ ܡܒܡܟܢܐ
ܕܦܠ̈ܛܐ ܕܒܗ ܕܒܫܝܢ[3] ܢܗܘܪ̈ܐ ܦܪܝܫܐ. ܐܡܪܘ ܐܠܗ̈ܝܐ
ܠܡܪܢ: ܐܝܟܐ ܙܒܢܐ ܐܝܬ ܕܢܦܠܛ ܠܝ ܕܬܠܒܫ ܦܪܝܫܐ.
ܐܠܐ ܒܪ ܐܡܪܝܢ ܡܢܟ ܢܗܡܘܢ ܐܒܠܗܘܢ، ܐܬܬܐܠܝܘ
15 ܕܒܒܪܒܪܘܢ ܠܗܡܟܐ ܕܫܬܐ. ܘܢܗܘܪܘܢ، ܡܫܬܒܩܐ
ܒܒܪܒܪܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܪܘܒܬܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܐܘܝܠܣܦܐ
ܕܗܘ ܗܘ ܢܗܡܟܐ[4] ܒܪܘܒܬܐ ܗܘܬ. ܘܫܒܬܐ ܢܗܘܐ
ܗܘܬ. ܘܗܝ ܕܐܡܪ ܬܘܒ ܕܠܐ ܒܠܘ ܠܦܪܦܪܝܢ ܕܠܐ
ܢܬܦܫܘܢ ܒܪ ܐܟܠܝܢ ܦܪܝܫܐ. ܒܠ ܦܪܝܫܐ ܗܢܐ ܗܘܐ ܬܪܝܢܐ
20 ܕܒܢ ܐܢܫܐ ܐܡܪ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܒܫܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܟܠܝܢ
ܗܘܘ ܒܫܒܬܐ[5]. ܒܢܟ ܗܘ ܢܗܡܟܐ ܕܐܘܪܒܣܪܐ ܫܒܬܐ
ܗܘܬ. ܘܒܠ ܢܗܡܟܐ ܕܒܢܐ ܐܘܪܒܣܪܐ ܒܫܒܬܐ.
ܒܒܪܘܒܬܐ ܕܐܬܠܗܘܢ، ܢܗܡܟܐ ܕܫܬܐ ܡܬܒܒܪ. ܠܐ
ܗܘܐ ܒܠ ܢܗ̈ܡܟܐ ܕܫܬܐ ܒܪܘܒܬܐ: ܒܠ ܒܪܘܒܬܐ
25 ܢܗܡܟܐ ܕܫܬܐ. ܘܗܘܝܬ ܡܫܒܬܐ ܒܡܫܬܠܒܫܢ ܕܢܗܘܡ
ܕܗܡܪܐ. ܘܒܗܢܝܢ ܬܬܒܢܐ ܒܐܕܪ ܕܫܡܫܐ. ܘܗܕܐ
ܗܝ ܒܠܬܐ ܕܡܬܦܠܛܐ ܗ̇ܘ، ܡܛܠ ܗܠܝܢ ܒܫܘܠܦܐ
ܠܘܬ ܦܠܦܠܐ. ܘܫܪܪܐ ܢܗܬܐ ܗܢܘ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܛܠ

[1] S om. — [2] S om. — [3] Legi nequit in S. — [4] S om. —
[5] A: ܒܪܘܒܬܐ ܕܫܬܐ.

ܕܢܛܪ ܛܘܦܣܐ ܕܢܫܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܘܢܬܒܛܠ ܛܘܦܣܐ
ܕܡܒܛܠ ܡܦܣܩܬܐ[1] ܕܗܡ ܡܢܝܢ[2]. ܘܗܠܐ ܢܗܘܘܢ
ܥܢܝܢ ܢܡܘܣܐ: ܐܬܦܪܣܘ ܘܐܬܪܒܝܘ[3] ܕܘܝܕ ܕܒܪ ܒܟܢ
ܗܘ ܒܫܒܬܐ: ܢܬܒܒܪ ܒܢܡܘܣܐ ܕܡܦܩܕܢܘܬܗ. ܗܘ ܕܝܢ
5 ܒܢܡܘܣܐ ܕܫܒܬܐ. ܕܒܪ ܕܟܢܫܝܢ ܠܗ ܠܦܪܝܫܐ ܒܢܡܘܣܐ
ܕܫܒܬܐ[4]. ܘܢܛܪܝܢ ܦܪܝܫܐ ܫܒܬܐ. ܘܠܗ ܠܢܡܘܣܐ ܕܫܒܬܐ
ܢܛܪܝܢ ܠܗ ܢܡܘܣܐ ܕܢܡܘܣܘܬܗ ܕܐܡܪܐ. ܘܠܢܡܘܣܐ ܕܫܒܬܐ
ܫܠܝܛ ܒܪ ܐܢܫܐ ܢܛܪܝܢ ܠܗ. ܘܡܫܥܒܕܝܢ ܠܗ
ܒܪܘܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬ ܠܗܘܢ ܥܒ̈ܕܐ ܠܡܫܠ̈ܛܐ.
10 ܘܒܪ ܚܝܘ ܕܫܒܬܐ ܢܡܘܣܐܝܬ ܕܬܘܪܬܐ. ܐܝܟܘ ܠܫܡܫܗ
ܕܢܡܘܣܐ ܕܫܒܬܐ ܘܢܡܘܣܐܝܬ ܡܪܐܘܗܝ. ܗܘ ܕܝܢ
ܒܪܘܟܬܐ. ܠܢܡܘܣܐ ܕܝܢ ܕܠܗ ܕܦܪܝܫܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ
ܕܫܒܬܐ ܡܛܝܒܝܢ ܠܗ ܡܐܟ̈ܠܬܐ ܡܪܝܪ̈ܬܐ. ܗܘܕܝܢ
ܒܫܒ̈ܩܐ ܕܡܪܝܪܝܢ. ܐܝܟ ܦܩܠܐ ܘܩ̈ܛܦܐ ܘܡܠܝܚܐ[5]
15 ܘܡܕܡ ܕܐܝܟ ܗܢܝܢ. ܡܐܟܘܠܬܐ ܕܫܒܬܐ ܒܗ ܡܪ̈ܝܪܬܐ
ܘܠܐ ܡܒܣܡܐ. ܘܒܒܪ ܢܡܘܣܐ ܕܝܢ ܡܕܡ ܫܒܬܐ
ܡܬܛܠܒܐ ܗܘܐ ܦܬܘܪܐ. ܘܒܢܡܘܣܐ ܒܗ ܢ̈ܡܘܣܐ ܐܚܪܢܝܢ
ܗܘܘ: ܘܩܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܦܪܝܫܐ. ܘܕܡܬܛܠܒܝܢ ܗܘܘ
ܡܐ̈ܟܠܬܐ ܡܪܝܪ̈ܬܐ ܡܛܠ ܒܠܠܬܐ ܗܕܐ. ܕܠܡܐ ܠܡ
20 ܢܗܘܘܢ ܐܢ̈ܫܐ ܪ̈ܦܝܐ. ܘܢܗܡܒܘܢ ܒܒܘܣܡܝܗܘܢ ܘܠܐ
ܢܛܥܘܢܝܗ̇، ܡܢ ܡܕܡ ܫܒܬܐ. ܘܢܡܒܠܘܢ ܢܛܥ̈ܝܐ
ܒܒܣܡܐ ܒܒܕ̈ܡܘܬܗܘܢ. ܒܪܡ ܦܪܫܘ ܕܝܢ ܦܠܛܗ ܕܢܡܘܣܐ
ܢܗܘܘܢ ܡܬܛܠܒܝܢ ܡܐܟܘܠܬܐ ܘܕܠܐ ܢܬܐܟܠ ܫܒܝܟܐ
ܐܘ ܦܫܘܪܐ. ܕܒܪ ܡܬܐܟܠ ܡܪ̈ܝܪܬܐ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܣ
25 ܒܐܝܡܡܐ ܢܬܐܟܠ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܛܘܦܣܐ ܕܦܪܝܫܐ
ܐܝܬܘܗܝ، ܕܡܬܐܟܠ ܒܐܪܒܥܣܪܐ ܘܠܝܬܘܗܝ، ܐܡܪܐ.
ܗܢܝܢ ܐܦ ܠܒܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ ܕܠܒܪ ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ
ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܐܠܐ ܥܡܡ̈ܐ ܐܚܪ̈ܢܐ. ܘܐܦ ܪ̈ܚܝܩܐ.

[1] S ܡܦܣܩܝܢ. — [2] Legi nequit in S. — [3] Legi nequit in S. —
[4] A om. — [5] A ܘܡܠܝܚܬܐ.

ܒܐܕܪ ܐܪܒܥܣܪܐ. ܘܒܗ ܒܡܘܦܩ ܐܢܬ ܒܠܥܘܗܝ,
ܐܪܒܥܐ. ܘܢܦܩ ܐܢܬ ܫܒܘܥܐ ܕܡܪܝܒ ܠܗ. ܦܐܫ
ܒܐܝܪܝ ܬܠܬܐ: ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܬܘܬܐ ܓܡܠ. ܐܪܒܥܐ
ܠܓܡܠ ܥܠ ⌜ܐܪܒܥܣܪܒܥܐ[1] ܕܐܝܬܘܗܝ ܥܠܠܐ. ܘܗܘܝܢ
ܟܠܗܘܢ ܫܒܥܐ. ܒܫܒܬܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܐܪܒܥܣܪܐ
ܕܫܒܬܐ ܗܝ. ܘܐܦ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܐܚܪܢܐ ܬܘܒ.
ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ. ܦܘܩ ܠܓܠܓܠܐ ܒܗ ܒܢܝܐ.
ܘܦܐܫ ܒܐܝܪܝ ܫܬܐ. ܐܘܣܦ ܥܠܝܗܘܢ ܐܬܘܬܐ
ܘܪܘܒܥܐ: ܕܒܟܪ̈ܝܢ ܬܡܢܝܐ. ܦܘܩ ܫܒܘܥܐ. ܘܦܐܫ
ܒܐܝܪܝ ܚܕ. ܒܚܕܒܫܒܐ ܒܓܠܐ ܫܒܬܐ. ܘܫܬܐܣܬܗ̇
ܫܒܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܥܕ
ܢܦܩ ܐܢܬ ܠܗܝܢ ܐܒܘܒܐ ܕܐܡܪܢܬ ܡܢ ܠܥܠ. ܦܫܝܢ
ܒܐܝܪܝ ܬܪܥܣܪ. ܘܐܝܬܘܗܝ, ܦܪܝܫܐ ܒܫܒܬܐ ܗܝ,
ܒܥܣܪܝܢ ܘܐܪܒܥܐ ܒܐܕܪ. ܘܐܘܣܦ ܐܪܒܥܐ.
ܘܗܘܝܢ ܒܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܦܘܩ ܫܒܘܥܐ. ܦܫܝܢ ܒܐܝܪܝ
ܫܒܥܐ. ܕܐܝܬܝܗ̇ ܐܬܘܬܐ ܙܝܢ. ܐܪܒܥܐ ܠܗܝܢ ܐܬܘܬܐ
ܥܠ ܫܒܬܐ ܘܦܘܩ ܫܒܘܥܐ. ܘܦܫܝܢ ܒܐܝܪܝ ܫܒܥܐ.
ܒܫܒܬܐ ܬܘܒ ܟܠܝܢ ܐܪܒܥܣܪܐ ⌜ܕܫܒܬܐ ܗܝ. ܬܘܒ
ܐܢܬ ܗܘܐ ܒܝܕܐ ܠܝܘܡ̈ܢܐ. ܕܐܡܪܬ, ܕܒܠܝܢ ܠܗܘܢ
ܐܪܒܥܣܪܐ[2] ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ. ܡܫܬܟܚܝܢ ܗܘܘ ܬܪܝܢ
ܢܡ̈ܘܣܐ ܒܚܕ ܢܡܘܣܐ ܕܫܪܝܢ ܗܘܘ ܚܕ ܠܚܕ. ܐܚܪܢܐ
ܕܝܢ ܐܪܒܥܣܪܐ ܘܫܒܬܐ. ܒܫܒܬܐ ܦܨܚ ܒܬܒܐ ܕܠܐ
ܬܥܒܕܘܢ ܒܗ ܟܠ ܥܒܕ. ܘܠܐ ܬܘܣܦܘܢ ܢܘܪܐ ܒܟܠܗ
ܒܝܬ ܡܫܟܢܘܬܟܘܢ. ܘܒܐܪܒܥܣܪܐ ܦܨܚ. ܕܒܝܢܬ
ܪ̈ܡܫܐ ⌜ܢܟܣܘ ܦܨܚܐ ܘܛܘܘ ܒܢܘܪܐ ܘܐܟܠܘ[3]. ܘܒܗ
ܠܐ ܢܒܗ ܠܐܢܫܐ ܡܢ ܢܡ̈ܘܣܐ ܢܛܪܘܢ ܐܬܦܩܕܘ ܠܗܘܢ
ܕܠܡܛܪ ܫܒܬܐ ⌜ܦܐܐ[4]. ܘܠܡܫܪܝܐ ܦܛܝܪܐ. ܒܗ ܦܪܩܢ
ܥܠܬܐ ܗܕܐ. ܫܒܬܐ ܠܗ ܢܝܚܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܡܒܪܝܐ
ܘܡܪܕܝܐ. ܦܪܝܫܐ ܡܦܩܬ ܕܡܢ ܡܨܪܝܢ ܡܕܒܪ. ܘܦܐܫܐ

[1] S ܐܪܒܥܐ. — [2] A om. — [3] A in sing. — [4] A om.

ܢܘܚܐ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܫܝܢܐ ܫܘܪܝܗ̇ ܒܫܬܪ ܐܝܬܘܗܝ.
ܘܠܐ ܡܬܝܕܥܐ ⌈ܕܡܦܠܓܘܬ ܢܘܚܐ[1] ܠܬܚܘܡܘܗ̈ܝ ܒܒܢܝ̈ܢܐ:
ܘܐܦܠܐ ܕܡܦܠܓܘܬ ܫܝܢܐ. ܠܗܘܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܠܐ
ܐܦܠ ܡܢ ܦܪܝܫܐ ܒܗܡ ܢܘܗ̈ܪܐ ܐܡܪܝܢ. ܕܠܐ
5 ܣܝܡܝܢ ܗܘܘ ܒܠܗܘܢ. ܒܠܬܐ ܐܚܪܬܐ ܢܘܗ̈ܪܐ. ܐܠܐ
ܕܠܐ ܐܦܠ ܦܪܝܫܐ ܐܝܟ ܢܒܗܘܣܐ. ܘܫܦܪܐ ܠܡܒܗܘܬܐ
ܐܝܬܘܗܝ. ܒܪܡ ܚܢܢ ܟܕ ⌈ܢܦܩܝܢ[2] ܠܣܗܕܪܐ ܕܒܬܠܐ.
ܘܕܠܐ ܢܬܚܠܦ ܒܗ ܡܕܡ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܗܡܢܝܢ ܒܠ
ܦܠܚ̈ܣܐ ܕܢܘܗ̈ܪܐ. ܘܒܠ ܢܘܡܐ ܕܦܪܝܫܐ ܕܫܝܢܬܐ ܗ̇ܘ.
10 ܡܢܗ ܕܚܘܫܒܢܐ ܕܒܪܘܣܘܢ. ܕܗܘ ܡܘܕܒ ܚܘܫܒܢܐ
ܕܠܗܘܢ ܫܢܝ̈ܐ. ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܐܡܪܝܢ. ܚܫ ܕܝܢ ܡܟܢ
ܐܝܟ ܡܠܬܐ ܕܫܪ̈ܪܐ. ܐܡܪܝ̈ܢܐ ܕܝܢ ܦܘܣܝܕܘܢܝܘܣ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܘܩܠܝܩܘܦܠܣܐ ܕܒܪ ܡܪܝܣ ܘܕܬܐܘܕܘܪܝܛܐ. ܒܫܢܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܒܕܘ̈ܢܝܐ. ܘܐܝܬ ܕܐܡܪܝܢ
15 ܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪܬܝܢ. ܒܪܡ ܗܫܐ ܢܘܡܐ
ܕܐܪܒܣܪܐ ܒܬܪܝܗܘܢ ܚܘܫܒܢ̈ܐ ܒܝܕ ܢܘܡܐ ܢܦܠ.
ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܒܬܐ. ܠܡܕܢܚ ܒܪܘܣܘܢ ܪܫܡ ܐܢܐ.
ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ: ܒܗ ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܒܓܝܓܠܐ.
ܗܘ ܕܝܢ ܒܫܢܝܢ ܘܬܡܢܝܐ. ܦܢܫܝܢ ܒܐܝܕ̈ܝܟ ܬܠܬܐ.
20 ܕܐܝܬܘܗܝ, ܬܠܬܐ ܒܓܝܓܠܐ. ܘܒܒܫܬܐ ܗ̇ܘ. ܐܪܒܥܐ
ܒܠ ܬܠܬܐ ܐܬܘܬܐ: ⌈ܐ[3]. ܘܒܒܒܝܢ ܐܪܒܥܐ.
ܒܐܪܒܒܫܒܐ ܒܫܠܐ ܫܢܬܐ. ܘܡܛܠ ⌈ܕܒܒܫܬܐ
ܗ̇ܘ[4] ܒܠܠܐ ܠܒܗܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܬܠܬܡܐܐ ⌈ܘܬܠܬܝܢ[5]
ܘܬܫܥ. ܒܗ ܒܫܢܐ ܐܝܬ ܕܬܦܩܘ ܐܝܟ ܒܣܘܪܓܕܐ
25 ܕܐܪܒܣܪܐ ܗܒܝܐ ܢܦܩ ܐܝܬ. ܐܪܒܥܐ ܒܠܝܗܘܢ
ܬܪܒܣܪ ܕܒܝܬ ܐܕܪ. ܕܒܬܫܥ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ
ܘܫܕܐ. ܘܒܗ ܢܦܩ ܐܝܬ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܦܢܫܝܢ ܒܐܝܕ̈ܝܟ
ܬܫܥܐ. ܘܐܡܪ ܗܒܝܐ. ܘܐܦ ܬܫܥܐ: ܒܣܘܪ ܘܫܒܥܐ

[1] S om. — [2] S ܘܨܦܩܝܢ (sic). — [3] A om. — [4] Legi nequit in S. — [5] Legi nequit in S.

ܘܩܕܝܫ. ܘܐܝܢܘ ܟܝܢ ܕܦܪܘܫܐ ܐܓܠ ܡܢܗ̇ ܘܗܝܕܝܢ
ܐܬܬܚܝܕ ܘܐܬܛܠܠ ܒܗ ܒܝܘܡܐ. ܡܢܐ ܗ̇ܝ ܪܒܘܬܗ
ܕܝܘܡܐ ܐܠܐ ܐܢ ܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܬܘܒ ܕܝܘ̈ܡܬܐ
ܕܦܢܛܩܘܣܛܐ ܒܫܒܥܫܒܥܐ ܐܬܡܠܝܘ. ܒܪܡ ܐܬܬܚܝܕ
ܘܐܬܚܒܫ ܒܝܢ ܝܘܡܐ ܩܕܡܝܐ ܘܒܬܪܝܐ ܠܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ. 5
ܘܗܝܕܝܢ ܐܬܛܠܠ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܒܝܘܡܐ
ܕܥܪܘܒܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܦܪܘܫܐ ܒܫܒܬܐ ܗ̇ܝ.
ܘܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܕܐܫܬܡܠܝܬ ܒܗ ܝܘܡܐ ܪܒܐ.
ܒܟܪ̈ܐ ܐܡܪܝܢ ܕܡܚܪܪܝܢ ܗܘܘ ܒܗ. ܒܪ ܦܠܘܡܝܢ
ܠܣܘܪ̈ܝܐ ܗܢܐ ܕܡܬܩܪܐ ܕܣܘܪ̈ܝܐ ܕܒܒܕܘܬܗܘܢ ܕܒܝܢ 10
ܡܪܢܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ. ܕܠܐ ܐܓܠ ܡܢ ܦܪܘܫܐ
ܟܡ ܢܗܘܪ̈ܐ. ܐܠܐ ܦܪܘܫܐ ܕܠܗ ܒܓܕ. ܘܗܢܘܢ
ܢܗܘܪ̈ܐ ܒܒܕܘܗܝ ܠܦܪܘܫܐ ܠܝܘܡܐ ܕܒܬܪܗ. ܒܪ
ܡܬܠܝܢ ܬܫܘܬܐ ܡܢܗ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܐܡܪ. ܕܗܢܘܢ
ܢܗܘܪ̈ܐ ܠܐ ܓܠܘ ܠܦܪܓܘܪܝܢ ܕܗܘܡܐܝܐ. ܕܠܐ 15
ܬܬܦܫܘܢ ܒܪ ܐܟܠܝܢ ܦܪܘܫܐ. ܐܠܐ ⌜ܠܗܠܝܢ[1] ܕܐܡܪܝܢ
ܕܒܝܢ ܝܘܡܐ ܕܚܕ ܒܫܒܐ ܗܘܐ ܦܪܘܫܐ ⌜ܐܡܪܝܢ[2]: ܕܠܐ
ܫܪܝܪܐ ܡܠܬܗܘܢ ܒܗ̇ܝ ܕܒܝܘܡܐ ܕܩܕܡ ܫܬܐ ܝܘܡܝܢ
ܕܦܪܘܫܐ ܒܒܝܬ ܚܢܢܐ ܗܘܐ. ܘܠܝܘܡܐ ܕܒܬܪܗ ܓܠ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܥܠ ܥܝܠܐ. ܘܡܢܘܢ ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܕܐܡܪ 20
ܢܩܒܠܬܐ ܒܝܢ ܕܓܠ ܥܕܡܐ ܕܐܬܛܠܠ. ܘܐܦ ܗܢܘܢ
ܠܬܠܡܝ̈ܕܐ ܡܢܝܢ ܠܫܒܥܐ ܕܠܠܝܐ ܗ̇ܘ ܘܐܝܡܡܐ ܘܚܕܒܫܒܐ.
ܘܒܠܠܝܐ ܐܡܪܝܢ ܕܐܬܬܚܝܕ. ܘܫܪܐ ܬܪܥܠܐ ܒܒܦܘܪܝܐ.
ܘܒܪܩܐ ܩܪܒܘܗܝ ܠܒܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܕܡܠܟ ܦܢܛܩܘܣܛܐ
ܫܒܬܐ ܗܘܬ. ܘܒܫܒܥܫܒܥܐ ܚܕܐ ܪܘܚܐ. ܐܠܘ ܫܒܥܫܒܥܐ 25
ܕܚܕܐ ܒܗ ܪܘܚܐ ܒܝܢ ܦܢܛܩܘܣܛܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ.
ܒܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܦܢܛܩܘܣܛܐ ܐܡܪ ܗܘܐ. ܘܠܘ ܒܪ
ܐܬܡܠܝܘ ܝܘ̈ܡܬܐ. ܠܗܢܘܢ ܕܝܢ ܕܐܡܪܝܢ ܕܫܒܬܐ
ܥܪܘܒܬܐ ܗܘܬ ܕܒܟܪ̈ܐ. ܐܡܪܝܢ ܕܦܪܘܫܐ ܒܦܠܓܘܬ

[1] A ܗܠܝܢ. — [2] A ܐܡܪܝܢ.

ܕܟܠܠܗ ܗܫܐ ܕܒܫܝܢܗܘܢ. ܘܠܝܬ ܒܠܒܗܘܢ ܫܝܢܝܘܬܐ.
ܒܕܒ̈ܪܐ ܕܒܗܘܢ ܒܫܬܒܗܪܝܘܬܗܘܢ. ܕܒܗܐ ܐܫ̈ܬܪܝܘܬܗܘܢ
ܒܠܚܘܕ. ܟܕ ܚܙܐ ܕܝܢ ܕܗܠܝܢ ܠܐ ܡܬܪܝܘܬܗܘܢ. ܐܦ ܓܝܪ
ܠܗܘܢ ܕܡܦܫܩܝܢ ܐܘܫܒܢܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܐܡܪܝܢ:
ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܒܪ̈ܝܐ ܫܦܝܪ ܒܬܘܪܝܐ. ܗܟܢܐ
ܘܒܟܠܗܘܢ ܒܬܒ̈ܗܘܢ، ܫܦܝܪ ܫܦܝܪ. ܐܝܬܝܗ̇ ܬܫܒܘܚܬ
ܬܫ̈ܒܘܚܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܗܫܐ ܒܟܒ̈ܝܢ ܒܐܬܘ̈ܬܐ
ܗܢܘܢ. ܟܕ ܒܒܕܝܢ ܠܗܘܝܐ ܕܐܘ̈ܫܢܝܐ. ܗܢܟܝܢ ܠܒܢܝܬ
ܒܗܘܫܬܐ ܕܠܗܘܢ ܕܗܒܬ ܐܘܪܫܠܡ. ܠܐܘܪܝܬܐ ܕܗܒܬ
ܒܒܟܐ. ܘܢܦܩܝܢ ܕܝܢ ܒܗܘܫܬܐ ܘܒܝܬܝܢ ܠܐܘܪܝܬܐ ܕܝܢ
ܒܬ̈ܘܗܘܢ. ܘܒܝܗܘܢ ܒܝܬܝܢ ܠܗ̇. ܘܒܝܗܘܢ ܒܡܒܠܝܢ
ܠܗ̇. ܐܝܟ ܛܒܘܥܐ ܕܒܓܒܘ[1] ܒܦܘܢܐ. ܘܐܟ̈ܪܝܢ
ܡܒܒܝܢ̇ ܗܟܝܠ. ܗܘܫܒܢܐ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܦܘܫܩܗ
ܦܘܫܬ ܘܬܘܒ ܐܦ ܦܪܘܩܝܢ. ܐܝܕܝܢ ܠܐܝܫ ܐܡܪܝܢ
ܡܦܩ ܕܝܢ ܗܕܐ ܒܬܘܚܝܐ ܠܗ: ܫܘܠܦ ܢܘܗܪܐ ܐܘ
ܢܘܪܐ ܐܘ ܫܒܒܐ: ܐܝܟ ܕܪܘܚܐ ܢܫܒܠ ܀

ܪܫܐ ܕܣܒܛܡܒܪ ܀ ܒܐܝܠܘܠ ܢܘܗܪܐ ܗܘܐ ܐܬܒܝܢ
ܦܪܝܐ ܒܫܢܬܐ ܕܒܝܫ ܒܝܬ. ܘܒܗܠܝܢ ܒܝܪܚܐ ܕܫܒܫܐ
ܘܕܩܘܪܐ. ܘܒܟܠܠ ܟܝܡ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ ܒܫܡܫܗ
ܒܪܘܟܬܐ: ܟܕ ܠܝܬܘܗܝ ܒܒܬܟܐ ܐܠܐ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ ܀
ܘܟܠܠ ܒܝܢܐ ܢܘܗܪ̈ܐ ܒܗܘܢܐ ܢܘܗܪܐ ܚܕ ܐܣܟܝܡܐ ܘܦܩܝܢ
ܗܘ̇ܘ ܘܚܕ ܫܩܠܝܢ ܗܘ̇ܘ. ܘܠܒܢܝܐ ܐܝܬ ܫܡܫܐ ܕܡܫܬܠܦܝܢ
ܒܐܪܒܥܐ ܒܢܝܢܗܘܢ ܀

ܐܝܬܝ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܒܗܘܢܐ ܕܡܫܒܫܬܐ[2] ܐܬܒܝܢ ܦܪܝܐ
ܒܫܢܬܐ ܗ̇ܘ. ܟܕ ܒܝܬܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܠܠܬܗܘܢ ܕܝܢ
ܐܘܪܫܠܡ. ܕܢܘܗܪܐ ܗܕܐ ܓܝܪ ܪܒܐ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܬܐ
ܗ̇ܘ. ܟܕ ܐܡܪܝܢ ܗܟܝܠ. ܕܢܘܗܪܐ ܪܒܐ ܐܘ ܡܕܒܪܢܐ
ܕܒܕܒܪܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܘ ܐܚܪܢܐ. ܗܒܢܐ ܐܦܢ ܒܗܘܫܐ.
ܢܘܗܪܐ ܡܕܒܪܢܐ ܡܪܐ ܘܡܕܒܪ. ܘܢܘܗܪܐ ܐܚܪܢܐ[3] ܡܪܐ

[1] S ܒܓܒܘ. — [2] A ܕܡܫܒܚܬܐ. — [3] A om.

ܕܒܕܘܟܝ ܠܗ ܠܡܪܢ ܐܡܪܘ. ܦܘܩ ܙܠ ܠܟܝ ܡܕܒܪܐ.
ܡܛܠ ܕܗܪܘܕܘܣ ܒܥܐ ܠܡܩܛܠܟܝ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܗ ܬܘܒܐ
ܐܡܪܘ ܠܗ ܕܗܐ، ܒܫܒܪܬܐ. ܘܬܘܒ ܕܫܡܥܬ ܐܢܬ ܡܢܝܐ
ܐܡܪܝܢ ܗܠܝܢ ܡܕܡ ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܟܝ. ܦܘܫ ܠܗܘܢ: ܕܐܡܝܢ.
5 ܒܗ ܡܫܠܬܐ ܬܫܡܫܬܐ ܒܝܢ ܒܬܠܬܐ ܕܕܘܝܐ. ܕܒܝܢ ܦܘܡܐ
ܕܛܠܝܐ ܘܕܝܠܘܕܐ ܬܗܘܝܬ ܬܫܒܘܚܬܐ: ܗܢܘܢ ܕܝܢ
ܐܦܠܐ ܒܗ ܫܒܩܘ ܗܕܐ ܫܦܝܪ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܐܘܣܦܘ
ܕܒܥܝܢ ܡܢܟܝ ܕܗܐ، ܒܗܘܢ. ܒܗ ܫܢܝܢ ܒܫܬܪܐ
ܕܫܡܥܬܗܘܢ ܡܢܛܠܐ ܕܗܘܡܢܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܦܠܚ. ܕܐܢ
10 ܗܠܝܢ ܢܬܬܘܢ ܒܐܦܐ ܢܡܢܝܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܐܬܬܒܫܬܘܢ
ܒܗ ܢܫܡܥܘܢ ܘܫܬܩܘܢ ܠܓܒܪܐ[1] ܘܒܢܫܐ ˹ܕܢܕܒ[2]
ܡܠܬܐ. ܘܢܦܩܘ ܫܒܪܐ ܘܝܠܘܕܐ ܕܠܐ ܠܐ ܡܕܪܫܝܢ
ܒܡܠܬܐ ܘܒܠܫܢܐ. ܐܝܟܘ ܗܫܐ ܕܐܦܠܐ ܗܕܐ ܫܦܝܪܐ
ܠܗܘܢ. ܗܩܝܡ ܠܗܘܢ ˹ܒܐܦܐ[3] ܡܒܣܡܢܘܬܐ ܕܢܫܡܥܘܢ.
15 ܘܗܕܐ ܗܝ ܚܠܬܐ ܕܡܬܛܠܠܬܗ ܡܢܗ ܠܗ ܐܘܫܥܢܐ.
ܘܢܦܩܘ ܠܐܘܪܚܗ ܒܣܘ̈ܟܐ ܕܙܝܬܐ ܘܕܕܩܠܐ. ܛܦܣܘ ܕܝܢ
ܒܢܝ ܐܘܪܚܐ ܕܘܪܫܠܡ. ܐܦ ܕܢܚܘܗ ܕܒܝܢ ܫܒܝܚܐ.
ܘܐܒܝܢܐ ܕܒܝܘܡ ܦܪܝܫܐ ܐܬܕܒܚ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܦܪܫ
ܐܘܪܚܐ ܕܕܒܝܚܘܬܗ. ܗܒܢܐ ܘܒܝܘܡܐ ܕܚܫܘܬܐ ܕܒܝܢ
20 ܒܢ̈ܒܝܐ: ܓܒܪܐ ܢܘܡܐ ܕܡܒܠܠܬܗ ܗܕܝܪܬܐ. ܒܗ
ܒܡܐܬܝܬܗ ܕܘܪܫܠܡ. ܒܚܝܐ ܐܒܝܙ ܕܒܢܬܐ ܕܢܦܠ.
ܗܘ ܕܝܢ ܒܝܘܡܐ ܗܢܐ ܒܟܐ ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ ܘܡܒܟܝܢ ܠܗ̇
ܠܫܘܪܒܐ. ܒܗ̇، ܕܠܐ ܡܒܠܝ ܠܫܠܡܗ̇ ܘܠܡܠܟܗ̇. ܐܠܐ
ܠܐܪ̈ܙܐ ܘܛܘ̈ܦܣܐ ܒܫܘܪܐ. ܘܠܫܪܪܐ ܘܬܦܢܟܐ ܘܝܠܕܐ
25 ܫܪܛܐ. ܗܒܢܐ ܘܒܦܪܚܐ ܒܡܛܠܬܗ ܕܦܪܚܐ ܒܬܘܡܐ
ܫܘܕܒ. ܘܒܐܢܐܝܬ ܒܗ ˹ܡܒܠܬܗ[4] ܗܘܐ ܕܦܪܚܐ ܘܢܫܝܪܘܬܗ
ܢܫܪܐ. ܡܕܡ ܫܪܐ ܘܢܡܘܣܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܕܒܝܢ ܒܒܠ. ܓܠ
ܢܫܡܒ ܠܗܝܟܠܐ. ܘܐܦܩ ܐܝܟ ܡܠܟܐ ܠܟܠܗܘܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܡܙܒܢܝܢ ܕܒ̈ܢܝܐ ܠܕܒܚܐ ܘܐܡܪ̈ܐ ܠܦܪܚܐ. ܒܗ ܡܢܝܢܐ

[1] A add. ܘܢܫ̈ܐ. — [2] S ܕܢܕܒ. — [3] A om. — [4] A ܡܒܠܬ.

ܡܘܪ̈ܝܗܘܢ. ܒܒܕܝܢ ܗܘܘ ܡܬܛܠܠܐ ܒܡܘܪ̈ܝܗܘܢ. ܢܡܘܣܐ
ܗܢܐ ܕܐܘܫܥܢܐ ܕܡܪ̈ܢ ܦܘܫܐ ܕܝܢ ܒܒܠ: ܒܢܝܢ ܗܘܘ
ܕܢܥܒܕܘܢ ܟܕ ܟܢܝܫܝܢ ܒܛܘܪܐ ܕܒܝܬ ܙܝ̈ܬܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܗܘܐ ܒܗ ܒܦܘܫܐ. ܟܕ ܡܟܝܟܘܢ ܢܦܩܝܢ ܠܒܪ ܐܝܟ
ܗܢܘܢ ܕܐܬܘ. ܡܟܝܟܘܢ ܡܡܠܠܝܢ ܠܗܘܢ ܠܗܠܝܢ. ܘܟܕ
ܢܡܘܣܐ ܗܢܐ ܡܢ ܕܐܬܟܬܒ. ܐܟܪܙܐ ܕܝܢ ܒܡ̈ܕܝܢܬܐ ܕܡܪܢ
ܐܪܟܝܣܦܪܐ: ܥܠ ܡܪܢ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܟܕ ܥܠ ܢܦܩܘ
ܠܐܘܪܚܗ ܒܢܫ̈ܐ. ܐܝܟ ܕܠܒܪ ܕܘܝܕ ܕܫܦܝܪܐ ܠܡܘܒܠܐ
ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ⌐ܠܗ. ܒܗ̇ ܕܢܒܥܝܢ ܗܘܘ[1]
ܕܟܕ ܙܪܥܗ ܕܕܘܝܕ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܡܛܠ ܕܢܡܘܣܐ
ܘܐܡܪܗ ܢܕܝܥ ܗܘܐ ܕܡܢ ܙܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ
ܗܘܐ. ܦܪ̈ܝܫܐ ܕܝܢ ܟܕ ܚܙܘ ܕܐܦ ܒܗܘܢ. ܕܡܟܝܟ ܕܠܐ
ܥܦܪ ܒܟܕܝܬܘܢ. ⌐ܕܐܠܘܬܬܘܢ[2] ܦܘܫܐ ܕܝܢ ܒܒܠ
ܠܗܢܐ ܫܪܫܐ ܘܡܬܛܝܒܐ. ܐܝܠܝܢ ܕܝܢ ܕܢܕܘ ܕܐܘܫܝܡ
ܠܠܒܪ. ܠܐ ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܟܝ ܒܫܝܢܐ. ܒܪܡ ܐܡܪܝܢ
ܗܘܘ ܕܫܪܫܐ ܘܡܬܛܝܒܐ ܠܒܝܬܐ ܕܝ ܐܪܒܥܐ ܢܘ̈ܒܝܢ
ܠܐ ܡܡܫܢ. ܘܟܕ ܒܢ̈ܫܐ ܫܒܥܐ ܗܕܐ ܝܬܝܪ ܡܠܝܢܘܗܝ
ܒܐܘ̈ܫܥܢܐ. ܙܒܢ ܕܝܢ ܫܒܪܐ. ܕܢܡܠܐ ܒܪܬ ܩܠܗ
ܕܘܒܪܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܒܐܝܬ ܗܘܘ ܒܫܝܢܐ ܘܦܦ̈ܪܐ ܒܒܡܟܐ
ܕܢܬܘܣ. ܘܠܐ ܡܟܠܐ ܒܒܟܐ. ܗܢܝܢ ܦܩܘ ܠܗܘܬ ܡܪܢ
ܘܐܡܪܘ ܠܗ. ܪܒܐ, ܒܬܠܡܝ̈ܕܝܟ ⌐ܕܗܢܐ[3] ܐܡܪܝܢ ܡܕܡ
ܕܠܐ ܙܕܩ ܠܟ. ܘܠܡܒܝܢܐ ܠܒܒ ܐܝܬ ܠܦܫܝ̈ܛܬܐ
ܒܫܘܒܗܪܟ. ܗܢܘܢ ܛܠܝ̈ܐ ܘܝܠܘ̈ܕܐ ܕܝܢ ܒܫܘܒܚܐ
ܕܐܠܗܘܬܗ ܩܒܠܘ ܠܗ ܐܘܫܥܢܐ. ܘܬܪܐܝܬ ܕܝܢ ܒܡܫܝܚ
ܠܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܒܗ̇, ܕܩܪܐܘܗܝ, ܡܠܟܐ ܕܝܫܪܝܠ. ܘܒܫܒܚܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܬܐ. ܟܕ ܒܗܕܐ ܒܠܬܐ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܕܢܬܩܦ ܐܝܢܘܢ. ܒܗ̇ ܕܬܫܝܬ ܫܘܠܛܢܐ ܕܪ̈ܘܚܢܝܐ
ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܟܕ ܫܡܥܝܢ ܡܛܠܝܢ ܠܗ ܘܠܗܘܢ. ܐܝܟܢܐ

[1] S om. — [2] Sic S; A ܕܐܠܘ ܬܬܠܘܢ; lege ܕܐܠܘܬܬܘܢ (?). — [3] S ܕܠܐ.

ܠܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܩܠܝܠ ܗܘܐ ܒܡܫܝܚܝܐ. ܐܝܟ ܚܡܫ
ܬ̈ܡܢ. ܘܐܬܒܝܢ ܒܫܢܬܐ ܠܐܪܟܕܝܣ ܘܫܢܬ ܫܢ̈ܝܢ ܒܕܒܪܐ
ܕܐܡܠܟܝ ܕܪܘܫ ܒܪ ܐܘܫܛܘܬܘܣ. ܒܪ ܐܡܠܟܝ ܗܘܐ. ܐܒܘܪ
ܚܘܪܪܐ ܘܦܘܫܐ ܠܒܠܗܘܢ ܒܡܕ̈ܢܚܐ. ܦܩܕ ܕܝܢ ܠܒܢܝܐ
ܘܦܠܡ. ܘܕܘܪܒܒܠ ܒܪ ܫܠܬܐܝܠ ܒܪܫܗܘܢ ܐܝܟ 5
ܡܠܟܐ. ܘܝܫܘܥ ܒܪ ܝܘܨܕܩ ܒܗܢܐ. ܘܥܙܪܐ ܘܢܚܡܝܐ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܡܪܢܐ ܕܫܒܒܝܐ ܕܗܘܐ ܬܫܪܝ, ܡܕܝܢ.
ܒܕܡܪܢ ܘܚܕ ܒܗ. ܕܗܘܝܘ ܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ.
ܘܒܪ ܡܛܠܘ ܠܛܘܪܐ ܕܒܝܬ ܝܠܕܐ. ܗܪܘܢ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܗܘܘ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܡܢ ܝܘܡ̈ܝ ܒܘܪܫ. ܢܦܩܘ ܠܐܘܪܒܗܘܢ. 10
ܒܪ ܛܒܝܢ ܣܘ̈ܒܐ ܕܙܪ̈ܥܐ ܘܕܕ̈ܒܠܐ ܘܡܪ̈ܥܐ. ܕܫܩܠܝܢ
ܗܘܘ ܒܗ ܒܒܐܪܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ. ܘܡܛܠ ܕܐܛܪ̈ܘܦܐ
ܘܐܩ̈ܫܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ ܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܡܛܠ
ܡܫܘܚܕܘܬܐ. ܒܗܠܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܡܒܕܒܕܝܢ
ܗܘܘ. ܘܒܪ ܦܓܕ ܒܗܘܢ ܒܚܕܘܬܐ ܡܢܘ ܠܗ. ܐܘܫܒܢܐ 15
ܠܒܪ ܕܘܝܕ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܡܛܠ ܕܝܫܘܥ
ܦܪܘܩܐ ܡܬܦܫܩ. ܗܘܫܥ ܦܪܘܩܐ. ܐܘܫܒܢܐ ܦܘܪܩܢܐ.
ܕܗܘܐ ܗܢܐ ܫܡܥܐ ܒܒܪܝܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܘܦܘܪܩܢܐ ܡܦܫܩܝܢ
ܠܗ. ܦܘܪܩܢܐ ܠܢ ܠܒܪܗ ܕܕܘܝܕ. ܕܐܬܚܙܝ̈ ܡܠܒܘܬܗ
ܡܢ ܒܒܠܕܒ̈ܒܐ. ܐܘܫܒܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ 20
ܕܡܢ ܡܪܘܡܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܦܪܘܩܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ, ܠܒܝܬܗ
ܕܕܘܝܕ. ܘܒܪ ܢܝܘ ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܐܡܪܝܢ ܐܬܒܝܢ: ܫܒܚܘܗܝ,
ܠܡܘܒܪܢܐ ܗܢܐ ܕܢܒܒܕܘܢܝܗܝ, ܒܠ ܫܢܐ ܒܫܢܐ: ܘܦܩܕ
ܠܗ ܫܡܥܐ ܢܡܘܣܐ ܕܐܘܫܒܢܐ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܦܘܪܩܢܐ. ܘܦܩܕܘ
ܬܘܣܦܬܐ ܒܠ ܒܐܪܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ ܐܘܫܒܢܐ. ܘܡܒܒܠ 25
ܫܢܐ ܐܬܦܪܣܘ ܕܢܒܒܕܘܢ ܒܐܪܐ ܗܢܐ ܘܠܐ ܢܒܛܠ.
ܒܪ ܐܚܪ̈ܢܝܢ: ܕܐܝܟܘ ܕܠܡܘܡܐ ܕܡܦܩܘܬܢ ܕܡܢ ܡܨܪܝܢ
ܦܩܕ ܡܪܝܐ ܕܒܕܒܪܐ ܢܒܒܕ ܕܦܨܚܐ. ܐܦ ܡܘܡܝܐ ܢܦܘܫ
ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܘܛܦܣܐ. ܕܢܬܕܒܪܘܢ ܒܢܝ̈ ܠܦܘܩ ܕܡܢ
ܒܒܠ. ܠܗ ܕܝܢ ܠܒܐܪܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ: ܡܛܠ ܕܠܘ 30
ܒܠܚܘܕ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܠܡܬܒܢܫܘ ܡܛܠ ܢܨܚܢܘܬ

ܒܗ. ܘܐܦܠܐ ܗܘ ܪܫܡ ܠܒܗܡܝܒ ܚܒܪܐ ܘܚܝܠܐ ܕܡܢ
ܕܠܐ ܪܫܡ ܗܘܐ ܠܗ. ܐܠܘ ܗܕܐ ܒܢܟܐ ܗܘܐ. ܡܫܒܚ
ܕܐܦ ܢܫܠܦ ܬܪܒܝܬܐ ܕܝ̈ܠܘܕܐ. ܘܕܢܫܬܘܕܥ ܡܢ ܐܒ̈ܗܝ,
ܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܗܟܢ ܗܘܐ ܗܕܐ. ܗܒܝܠܐ ܘܐܦ ܠܐ
ܚܒܪܐ ܘܚܝܠܐ ܕܡܢ ܕܠܐ ܙܘܓܐ ܗܘܐ ܕܒܪ ܗܘܐ. ܒܬ̈ܫܥܐ
ܕܝܢ ܕܐܬܘ ܒܪܡܫܐ ܕܫܒܬܐ. ܘܫܐܠܘܗ, ܒܒܝܬ ܚܠܝܐ.
ܡܕܡ ܒܨܦܪܐ ܘܐܬܘ. ܘܐܬܘ ܐܦ ܐܚ̈ܪܢܐ ܒܒܝܬܗܘܢ
ܕܫܘܝܢ ܠܠܒܪ. ܠܐ ܪܫܡܐ ܗܘܬ ܗܟܝܠ ܒܝܬ ܚܝܠܐ ܡܢ
ܐܘܪܫܠܡ. ܐܠܐ ܠܐ ܡܫܬܒܗܪ ܐܣܛܪ̈ܘܢ ܕܐܢܬܘܗܘܢ
ܒܩܘܪܝܐ ܩܕ̈ܝܫܐ. ܕܒܬܪ ܙܘܒܢܗ ܕܦܪܘܩܢܐ. ܐܝܟܢܐ
ܕܐܡܪ[1] ܐܘܢܓܠܣܛܐ: ܘܝܗܘܕ̈ܝܐ ܡܛܠ ܕܡܢ ܪܫܗ
ܕܫܡܫ ܒܢܝܫܐ ܗܘܘ ܡܢ ܡܘܬܗܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܐܝܟܢ
ܕܒܡܫܪܬܐ ܒܗ ܢܛܪܘܢ ܐܡܪܐ ܕܢܐܟܠܘܢ ܦܨܚܐ:
ܬܡܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܟܕ ܫܡܥܘ ܬܕܡܘܪܬܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܕܠܒܪ. ܠܐ ܐܬܦܠܓܘ ܕܡܢ ܐܠܗܐ ܐܬܘܗܝ,
ܘܬܘܒ ܟܕ ܝܘܣܦ ܡܬܝܕܥ ܗܘܐ. ܕܡܢ ܕܘܝܕ ܢܣܒܬ
ܠܡܪܝܡ. ܘܡܛܠ ܠܫܡܐ ܕܫܪܒܬܗ ܬܘܒ ܘܫܡܒܢܐ ܕܡܢ
ܒܪܗ ܐܡܪܗ ܦܬܚ ܢܬܪܐܝܬ ܐܫܬܪܪܬ ܒܠܘܗܝ, ܕܡܢ
ܐܠܗܐ ܗܘ. ܘܗܘܝܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܒܝܬ ܕܘܝܕ
ܡܫܬܒܚܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܕܘܝܕ ܐܡܪܘ: ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܐ
ܕܐܬܐ. ܠܡܢܐ ܒܒܝܬܐ ܕܝܠܕ ܡܢ ܕܩܕܡ ܗܘܐ ܩܕܝܫ.
ܢܦܩܘ ܕܝܢ ܠܩܘܒܠܗ ܒܠܗ ܒܢܝܫܘܗܝ ܠܛܘܪܐ ܕܒܝܬ
ܙܝܬܐ ܟܕ ܛܥܝܢܝܢ ܣܘ̈ܟܐ ܕܕܩ̈ܠܐ ܘܕܩ̈ܠܐ ܒܐܠܠܬܐ
ܕܐܡܪܝܢ ܗܘܘ. ܟܕ ܓܒܪ ܚܝܠܗ ܝܗܘܕ̈ܝܐ ܠܒܒܠ ܒܫܒܚܬܐ
ܟܕ ܢܒܘܒܝܢ. ܘܐܟܙܢܐ ܬܡܢ ܒܕܡܐ ܕܐܡܠܟܝ ܟܘܪܫ
ܦܪܣܝܐ. ܐܦܣ ܠܗܘܢ ܟܘܪܫ ܕܢܗܦܟܘܢ ܘܢܒܢܘܢ
ܒܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܕܢܗܘܘܢ
ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܐ ܒܢܝܢܐ ܠܡܫܬܠܝܘ: ܫܪܝܘ ܠܡܒܢܝܐ
ܒܝܬܗ ܕܡܪܝܐ. ܘܒܡܕܝ̈ܢܬܐ ܕܒܝܕ̈ܝܗܘܢ ܪܕܦܝܢ ܗܘܘ

[1] S ܕܐܡܪܘ.

ܒܫܠܘܪܐ. ܘܕܝܪܐ ܦܫܝܛܐ ܒܢܐ ܗܘܐ ܒܗ̇. ܐܝܟ ܕܐܦ
ܡܘܕܐ ܒܟܠ ܕܝܪܐ ܕܒܢܐ ܗܘܐ ܒܗ̇. ܢܣܒ ܗܘܐ ܠܗ̇
ܠܕܘܒܪܬܐ ܗ̇ܝ. ܘܒܗ ܒܗܘܢܐ ܢܗܝܪܐ ܕܫܒܝܬܐ ܐܬܚܫܒܬ
ܡܘܕܐ ܘܐܬܪ̈ܘܗܝ ܕܝܠܕܝܗܘܢ. ܐܝܟ ܕܝܢ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ.
5 ܕܟܪ ܠܢ ܐܫܦܝܪ ܟܠܗܘܢ، ܟܕ ܐܡܪ ܫܠܝܦܬܐ. ܐܬܬܟܠܝ
ܒܢܬܐ ܕܡܢ ܪܘܚܗ ܕܒܫܡܝܐ. ܡܕܡ ܕܠܐ ܡܢܝܢ
⸢ܕܡܫܝܚܐ[1]. ܘܒܪ ܐܪܒܥ ܡܘܕܐ ܒܡܘܢܪܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܪܘܚܗ. ܐܫܬܘܕܝ ܕܕܟ̈ܝܐ ܦܫܝܛܐܐ ܐܝܬ ܠܗ. ܘܦܫܝ
ܠܘܬ ܡܪܢ ܕܠܒܝܫܐ ܗܘܐ ܐܟܝܢܘܬܗ ܕܗܘܢܐ ܕܡܫܝܚܐ:
10 ܕܫܒܚܘܗܝ ܬܠܬܡܐܐ ܕܢܝ̈ܢ: ܒܗܘܢܐ ܕܟܠܐ ܫܒܬܐ.
ܒܪ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܕܢܐܡܪ ܦܘܡܝ. ܕܒܐܢܫܘܬ ܐܡܪ
ܡܘܕܐ. ܐܠܐ ܡܪܢ ܠܐ ܦܫ ܐܝܟ ܢܛܪܗ. ܐܠܐ ܐܦ
ܕܫܦܝܪܐܝܬ ܒܒܝܬ ܦܫ. ܗܘ ܕܝܢ ܢܒܝܠܐ ܫܠܡܗ ܠܡܪܢ
ܒܪ ܐܡܪ. ܕܗܘܢܐ ܐܠܘ ܒܫܠܡܘܬܐ ܕܡܫܝ̈ܚܐ ܢܕܪܐ ܗܘܐ.
15 ܠܐ ܡܫܡܠ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܗܢܐ ܕܡܢ ܐܢܫܬܐ
ܐܢܬܐ. ܘܬܘܒ ܐܘܟܝ ܕܡ̈ܫܐ ܗܢܘܢ ܒܡܠܬܐ ܢܝܫܐ
ܕܠܡܫܡܫܘ: ܢܫܡܫܬܐ ܕܒܫܪܐ ܐܠܦ̈ܐ ܡܫܡܫ̈ܢܐ.
ܘܒܪ ܗܕܐ ܐܬܪ̈ܘ ܐܬܚܫܒ ܕܝܠܕܝܗܘܢ، ܘܒܟܪܐ ܗܘܐ
ܦܠܢܐ ܡܫܬܪܐܝܬ. ܡܛܠ ܕܒܐܝܢܟܢܐ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
20 ܗܘܘ ܕܐܝܬܝܗܘܢ، ܡܛܠ ܕܝܠܕܬܐ ܕܒܟܪܐ. ܘܐܦ
ܡܘܕܝܬܐ ܡܛܠ ܗܕܐ ܐܫܬܘܕܝ ܠܗ ܒܦܫܐ. ܐܒܕܝܢ
ܕܟܠܠܐ ܝܚܠܐ ܠܗܘܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܗܘ ܕܝܢ ܒܪ
ܐܟܠ ܫܡܫܬܐ ܢܦܩ ⸢ܟܬܪ[2] ܠܡܪ. ܘܡܦܩܪܐ ܦܪܝ ܟܠ
ܐܪܝܫܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܫܪܒܫܒܐ. ܘܐܫܦ ܠܫܡܫܝܢܐ ܒܪ
25 ܫܡܫܘ ܘܐܬܬܐ ܠܫܠܘܪܐ ܕܒܝܬ ܙ̈ܢܬܐ. ܘܫܕܪ ܐܢܬܝ،
ܠܢܝܠܐ ܘܠܫܡܪܐ ܡܢ ܒܝܬ ܒܢܝܐ. ܡܬܐܡܪܐ ܕܝܢ
ܕܢܝܠܐ ܗܢܐ ܘܫܡܪܐ ܕܒܝܬ ܠܒܪ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܘܐܦ
ܗܘ ܒܬܘܠܝܐ ܫܕܪ ܟܠܗܘܢ، ܐܝܟ ܪܚܡܐ ܫܪܝܪܐ.
ܘܡܢܘ ܡܘܕܐ ܗܘܐ ܠܗ ⸢ܡܪܢ[3]: ܐܠܐ ܗܢܘܢ ܕܐܘܕܘ

[1] A ܒܡܫܝ̈ܚܐ. — [2] A ܒܬ. — [3] S ܠܡܪܢ.

ܡܠܟܐ ܕܢܩܛܠܘܢܝܗ܂ ܘܐܡܪ ܐܘܪܛܠܩܛܐ܂ ܗܘ ܕܝܢ
ܠܡ ܢܩܘܒ ܡܛܠ ܥܠܬܐ ܗܕܐ܂ ܠܐ ܡܫܠܡ ܗܘܐ
ܫܠܝܐܝܬ ܟܠܗ ܢܗ̈ܘܪܐ܂ ܐܠܐ ܐܝܟ ܠܗ ܕܝܢ ܬܘܒ
ܠܐܬܪܐ ܕܡܢܝܚ ܠܢܘܚܐ܂ ܠܚܕܟܐ ܕܡܬܘܪܐ ܐܦܝܗ܂
5 ܘܬܡܢ ܡܬܗܦܟ ܗܘܐ ܥܡ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܂ ܘܗܠܝܢ
ܢܘ̈ܗܪܬܐ ܡܦܪ̈ܣܐ ܒܫܡ ܕܢܬܬܟ̈ܠܘܢ܂ ܐܠܐ ܟܕ ܢܣܒܗ
ܠܠܒܪ ܘܥܡܗ ܠܢܘܚܐ܂ ܘܒܬܪ ܬܡܢ ܝܘܡܐ ܩܠܝܠ ܒܕܟܐ
ܕܗܘ܂ ܗܢܝܢ ܚܛܦܘ ܬܘܒ ܠܒܝܬ ܒܝܬܐ ܘܐܬܬܐ
ܡܛܢܝܐܝܬ܂ ܘܦܪܩ ܠܗ ܢܣܒܝܬܐ ܒܒܝܬ ܠܒܪ
10 ܕܒܒܝܬ[1] ܚܝܐ܂ ܘܡܢ ܐܝܟܐ ܢܣܒܐ܂ ܡܢ ܗܿܘ ܕܡܟܪܬܐ
ܡܫܡܫܐ ܗܘܬ܂ ܘܠܒܪ ܡܢ ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܕܒܒܗ܂
ܘܡܢܝܢ ܐܫܦܝܢ ܫܦܝܪܬܐ ܕܒܣܘܡܐ܂ ܘܗܘ ܗܘܐ ܗܢܐ
ܢܘܡܐ ܫܒܬܐ ܐܝܬܝܗ ܗܘܬ܂ ܟܕ ܕܝܢ ܚܪܒܬ ܫܡܫܐ܂
ܢܦܩ ܗܘ ܘܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܘܐܬܘ ܠܥܘܪܐ ܡܛܠ ܕܫܠܬܐ
15 ܕܢܗܘܪܐ܂ ܘܦܪܩ ܒܦܘܪܐ ܘܗܦܟ ܐܬܐ ܘܥܒܪ ܥܠ
ܐܘܪܚܗ܂ ܘܟܕ ܡܛܠܐ ܠܒܝܬ ܦܢܝܬܐ ܫܕܪ ܬܪܝܢ ܡܢ
ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ܂ ܘܐܝܬܝܘ ܠܗ ܚܡܪܐ ܘܚܝܠܐ܂ ܘܐܝܬܝܘܗܝ
ܗܘܐ ܢܘܡܐ ܚܕܫܒܐ܂ ܕܟܕ ܡܢܝܐ ܐܝܬ ܚܡܫܐ
ܢܘ̈ܡܬܐ ܡܢ ܦܢܝܐ ܕܐܝܬܘܗܝ܂ ܗܘܐ ܒܒܪܘܟܬܐ:
20 ܚܕܫܒܐ ܡܫܒܚ ܐܝܬ ܠܗ܂ ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܒܚܪܢܐ
ܕܣܘܪܐ ܬܡܝܢܐ ܒܢܝܣܢ܂ ܘܒܒܣܘܪܝܢ ܘܥܕ ܒܐܕܪ
ܕܫܒܫܐ܂ ܘܐܝܬܝܗ ܗܘܬ ܚܕܬܐ ܗܿܝ ܒܒܝܫܬܐ܂ ܘܗܠܝܢ
ܡܫܒܚ ܐܝܬ: ܟܕ ܒܢܘܫܒܝܢܐ ܕܒܪܘܢܝܗܘܢ ܫܒܥ ܐܝܬ
ܒܪ ܒܡܬܪܐܝܬ܂ ܒܪܡ ܢܠܦ ܐܝܬ ܠܗܢܐ ܢܘܫܒܝܢܐ
25 ܡܒܠܬܐ[2] ܕܒܠ ܢܫܐ܂ ܗܢ ܕܝܢ ܒܠܠܝܐ ܡܛܫܝܐܝܬ
ܕܟܢ ܗܘܐ[3] ܡܛܠ ܕܢܘܗ̈ܪܐ ܚܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܩܛܠܗ܂
ܘܠܐ ܡܫܠܡ ܗܘܐ ܫܠܝܐܝܬ ܒܝܢܬܗܘܢ܂ ܐܠܐ
ܒܐܝܡܡܐ ܡܠܦ ܐܘܕܐ ܒܗܝܟܠܐ܂ ܘܒܠܠܝܐ ܒܐܬܪ
ܗܘܐ ܠܒܪ܂ ܘܒܚܝܠܬܐ ܕܡܫܬܪܬܐ[4] ܕܐܝܬ ܗܘܐ

[1] S ܕܒܝܬ. — [2] Legi nequit in S. — [3] Legi nequit in S. —
[4] A ܕܡܫܬܪܝܬ.

ܝܘ̈ܡܝܢ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܒܝܘܡ ܦܪܝܫܐ ܡܫܬܡܠܝܐ. ܘܐܘܣܒܝܘܣ
ܩܣܪܝܐ ܘܬܐܘܕܘܪܝܛܘܣ ܘܟܬܒܐ ܕܩܘܒܠܝܐ[1] ܣܗܕܝܢ
ܠܡ̈ܠܝ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܬܥܣܪ: ܐܡܬܝ، ܗܘ̈ܝ ܗܘܬ ܡܫܠܡܘܬܗ

ܕܡܪܢ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܐܝܢܐ ܙܒܢܐ ܕܫܢܬܐ. ܘܒܐܝܢܐ
ܡܠܟܐ[2]. ܘܡܢ ܐܝܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܫܘܠܡܐ ܕܫ̈ܒܥ
ܟܠܗܘܢ ܫ̈ܒܥܢ. ܘܬܘܒ ܡܢܘ ܫܒܘܥܐ ܗܢܐ ܕܐܘܫܥܢܐ܀
ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܕܡܢ ܝܘ̈ܡܬܐ ܕܬܫܪܝ، ܟܠ. ܐܝܟܢܐ
ܕܝܢ ܕܒܪ ܚܕ ܠܠܒܢܪ ܡܒܝܢܗ ܟܠ. ܘܡܒܝܬܝܢ ܗܠܝܢ
ܬܫ̈ܥܝܬܐ ܕܡܢ ܡܫܘܕܥܘܬܗ ܕܒܢܝܐ ܕܫܘܪ ܒܡܠܠܬܗ.
ܕܫܢܬܐ ܠܠܒܢܪ. ܘܐܩܝܡܗ ܡܢ ܒܝܬ ܡܬܠܬܐ. ܘܡܢ ܩܪܝܢܐ
ܕܦܪܫܓܢܐ ܕܝܫܡܥܬܗ ܕܠܒܢܪ ܕܡܬܩܪܐ ܒܒܪܘܡܬܐ.
ܘܗܘܝܐ ܡܠܠܬܗ ܒܫܒ̈ܘܥܐ. ܘܐܝܢܐ ܗܘܐ ܐܬܪܒܝܘ
ܠܐ ܢܕܥܝܢܐ. ܒܪܡ ܬܘܒ ܘܗܘܢܐ ܕܡܬܫܪܝܢ ܐܡܪܝܢ
ܕܟܠ. ܗܕܐ ܡܬܐܪܒܝܢ. ܕܝܘܡܐ ܕܐܘܫܥܢܐ ܠܘܬ ܝܗܘ̈ܕܝܐ
ܒܥܐܕܐ ܕܡܛܠ̈ܠܐ ܡܬܩܪܝܢ. ܗܘܝܢ ܡܢܟܝܢ ܕܢܕܒܪܘܢܝܗܘܢ.
ܘܒܝܘܡܐ ܕܐܘܫܥܢܐ ܟܠ ܕܡܬܥܒܕ ܒܬܫܪܝ. ܘܗܕܐ
ܡܣܗܕ ܠܗ̇ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܣܛܐ ܕܐܡܪ. ܕܝܫܘܥ ܕܝܢ
ܩܕܡ ܫܬܐ ܝܘ̈ܡܝܢ ܕܦܨܚܐ. ܐܬܐ ܠܒܝܬ ܥܢܝܐ ܐܝܟܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܗܘܐ ܠܥܙܪ. ܘܥܒܕܘ ܠܗ ܬܡܢ ܚܫܡܝܬܐ.
ܘܠܥܙܪ ܚܕ ܡܢ ܡܣܬܡ̈ܟܐ ܗܘܐ ܕܥܡܗ. ܕܐܦ ܟܠܗܘܢ
ܐܬܪܒܝܘ ܝܗܘ̈ܕܝܐ ܕܢܦܩܘܢ. ܘܢܚܙܘܢܗ ܕܒܬܪܗ
ܡܢ ܩܒܪܐ. ܕܐܬܐ ܢܦܩ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܘܒܢ̈ܝܐ ܕܥܒܪ̈ܝܐ
ܗܘܘ ܠܩܕܡܘܬܗ ܕܦܨܚܐ. ܢܦܩܘ ܣܘܟܐ ܕܕܩܠܬܐ ܘܢܦܩܘ
ܠܐܘܪܥܗ. ܡܩܕܡ ܚܡܫܐ ܝܘܡܝܢ. ܕܠܘ ܒܡܛܠ̈ܠܐ ܟܠ.
ܐܠܐ ܒܝܘܡ ܦܨܚܐ. ܐܠܐ[3] ܐܦ ܗ̇ܝ ܕܡܝܬܪܐ ܕܥܒܕܗ
ܠܥܙܪ ܟܠ: ܗܘ ܝܘܚܢܢ ܐܘܢܓܠܣܛܐ ܬܘܒ ܡܣܗܕ ܠܗ̇.
ܐܡܪ ܕܝܢ ܕܒܪ ܚܕ ܫܡܗ ܠܠܥܙܪ. ܐܝܠܘ ܐܢ̈ܫܐ ܡܢ ܐܝܠܝܢ
ܕܝܗܘ. ܘܐܡܝܪܘ ܠܒܢ̈ܝܐ ܘܠܦܪ̈ܝܫܐ. ܘܐܬܒܢܝܘ ܘܫܒܩܘ

[1] A : ܘܟܬ̈ܒܐ ܕܩ̈ܘܒܠܝܐ. — [2] S om. — [3] A om.

ܠܬܠܬܗܘܢ ܙܘܓܐ. ܕܗܦܟܝܢ ܬܠܬܝܢ ܘܫܬܐ ܢܘܣܝܢ. ܘܐܪܒܥܐ
ܢܩ̈ܦܬܐ ܡܢ ܫܒܘܥܬܐ ܫܒܝܥܝܬܐ. ܒܒܪܘܒܬܐ ܕܝܢ
ܫܪ، ܙܘܓܐ ܐܝܬܝܗ̇. ܕܟܕ ܓܠܘ ܒܗ ܒܪܫܐ
ܕܒܪܘܒܬܐ ܡܠܘܬܝܢ ܐܪ̈ܙܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܒܪܘܒܬܐ
5 ܘܫܒܬܐ. ܢܫܐ ܐܝܬܝܗܘܢ ܘܠܘ ܙܘܓܐ. ܐܠܐ ܢܩ̈ܦܬܐ
ܕܝܘܡܬܐ. ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒܠܗܘܢ ܢܩ̈ܦܬܐ ܐܪܒܥܝܢ
ܘܬܪܝܢ. ܐܪܒܥܝܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܕܙܘܓܗ ܕܟܪ ܘܒܪܘܒܬܐ
ܕܝܘܡܬܐ. ܘܫܒܬܐ ܕܟܘܬܐ. ܒܪܡ ܐܝܬ ܐܢܫܝܢ
ܕܒܕܟܐ ܠܫܒܬܐ ܕܡܕܡ ܐܘܫܒܢܐ ܢܫܒܝܢ ܠܗ ܙܘܓܐ.
10 ܕܡܬܒܣܝܢ ܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪ ܒܡ ܢܕܒܟ̈ܐ. ܐܠܐ ܕܝܢ
ܐܟܡܐ ܕܡܘܒܪ̈ܢܐ ܡܫܘܕܝܢ ܕܢܩܦܬܐ ܕܙܘܓܐ ܫܒܐ
ܐܢܘܢ. ܘܣܘܡ ܒܡܘܪܒܐ ܐܝܬ ܒܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܬܒܒܕܝܢ
ܒܗܘܢ ܐܪ̈ܙܐ ܡܫܟܠ̈ܢܐ ܒܡ ܣܘܕܫܐ. ܐܠܐ ܒܕ ܫܒܐ
ܘܣܘܡ ܒܡܘܪܒܐ ܐܬܬܪܝܡ ܘܐܪ̈ܙܐ ܡܬܒܒܕܝܢ. ܠܐ
15 ܡܬܫܒܒ[1] ܙܘܓܐ. ܘܗܕܐ ܡܬܫܝܢܐ ܒܫܕܒܫ̈ܒܐ
ܒܠܗܘܢ ܕܙܘܓܐ. ܒܕܡܐ ܕܝܢ ܠܢܩܦܬܐ ܕܫܡܫܐ
ܠܚܘܪܓܘܣ ܦܠܐܪܒܐ. ܒܦܠܓܗ ܕܝܘܡܐ ܐܝܟ ܠܒܘܫܐ
ܕܒܠܗܘܢ ܫܒܥ̈ܒܐ ܒܒܕܝܢ ܗܘܘ ܐܪ̈ܙܐ. ܘܡܦܠܓ
ܕܝܘܡܬܐ[2] ܘܫܘܩܐ ܕܦܠܘ ܡܦܠܓܬ ܒܝܘܦܝܣܐ. ܦܒܕ
20 ܫܡܫܐ ܠܚܘܪܓܘܣ ܕܠܐܦ̈ܐ ܪ̈ܡܫܐ ܢܒܕܘܢ ܘܪ̈ܙܐ. ܘܬܘܒ
ܒܝܘܡܐ ܕܫܡܫܟܫܒܐ ܐܢܫܐ ܐܚܪܢ ܢܘܒܠܗܘܢ: ܡܢܐ
ܕܒܪܘܟܬ[3] ܫܒܫܒܐ ܡܫܪܝܢ ܪ̈ܡܫܐ ܘܡܦܩܝܢ[4] ܐܪ̈ܙܐ.
ܒܕ ܒܒܠܡܒܕܢ ܡܫܠܦܝܢ ܡܢ ܢܫܐ. ܘܡܢ ܗܕܐ
ܐܬܝܕܥܬ ܕܢܦܩ ܙܘܓܐ ܒܪܡܫܐ ܗܢܐ. ܒܪܡ ܓܠܘ
25 ܒܬܪ ܙܘܓܐ ܢܩ̈ܦܬܐ ܕܝܘܡܬܐ ܘܡܫܒܬܐ. ܙܘ̈ܓܐ ܕܝܢ
ܐܚܪ̈ܢܐ ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܫܠܝܚ̈ܐ ܘܕܐܠܗܐ. ܒܗܝ ܕܐܦ ܢܫܒܝܢ
ܕܫܡܫܐ ܕܙܘܓܐ ܐܪܒܥܝܢ ܢܩܦܝܢ ܐܢܘܢ. ܒܫܡܫܐ ܕܝܢ
ܕܒܪܘܒܬܐ ܕܐܬܝܬܗܘܢ ܙܘܓܐ ܠܚܢܪܐ. ܚܪܝܢ ܒܗ
ܙܘܓܐ. ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܡܬܝܕܥܐ ܕܙܘܓܐ ܕܫܡܫܐ ܐܪܒܥܝܢ

[1] A ܡܬܫܒܫܒ. — [2] S ܪܘܡܬܐ. — [3] A ܕܒܪܘܟܬ. — [4] S ܘܡܦܩܝܢ.

ܡܪܢܐ ܕܒܠܚܘܕ ܢܣܒܐ ܒܪܘܚܐ. ܒܗ̇ ܒܠܚܘܕ ܡܫܝܚܐ
ܐܘܢܓܠܝܣ″ ܕܗܘܐ ܒܡܕܒܠܐ. ܘܐܦ ܒܬܪ ܚܕܡܐ ܠܫܘܠܡ
ܦܠܚܘܬܐ. ܒܪܡ ܦܠܚܘ ܠܪܘܚܗ ܥܡ ܕܡܘܫܐ. ܐܢܒܝܐ
ܕܢܗܘܐ ܫܘܐ ܪܘܚܐ ܠܪܘܚܐ. ܘܕܢܬܬܘܐ ܠܕܢܚܬܐ. ܗ̇ܘ
5 ܕܗ̇ ܬܒܪ ܠܠܘܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ. ܡܛܠ ܕܘܟܐ ܣܦܝܐ ܘܢܦܠ
ܒܕܡܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܬܒܪ ܠܣܦܝܢܐ ܘܠܓܠܠܐ ܘܫܕܪ ܠܠܘܚܐ
ܕܪܘܚܐ. ܐܠܐ ܡܫܐܠ ܐܢܫ ܕܠܡܢܐ ܒܗ̇ ܡܪܢ ܒܗܘܢ
ܢ̈ܡܘܣܐ ܙܟܝ. ܚܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܠܪܘܚܗ ܘܠܐ ܙܢܡܝܢ
ܐܟܘܬܗ. ܘܠܐ ܒܠܡܐ ܘܫܒܪ ܡܪܢ. ܒܢ̈ܡܘܣܐ ܕܫܒܪ
10 ܐܢܘܢ ܠܟܪ̈ܣܝܢ. ܒܪܡ ܒܗ̇ ܚܙܘ ܐܟ̈ܙܗܬܐ ܡܕܝܢܝܐ.
ܕܬܠܬܐ ܐܘܢܓܠܣܛܐ ܠܪܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܡܕ ܐܕܒܪ[1].
ܘܡܕܝܢ ܐܢܪ,[2] ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܗ̇ ܒܒܕܝܢ ܗܘܘ ܕܫܢܐ
ܡܫܝܚ ܦܩܕܝܢ ܗܘܘ ܠܡܪܝܡ. ܫܒܘܚܬܐ ܕܝܢ ܕܫܢܐ
ܒܢ̈ܡܘܣܐ ܕܐܪܒܥܘܢܐ ܒܒܕܝܢ ܗܘܘ: ܒܗ̇ ܒܢ̈ܒܝܐ
15 ܡܫ̈ܡܠܝܐ ܢܛܪܝܢ ܗܘܘ[3] ܠܗܘܢ ܠܢ̈ܡܘܣܐ ܕܫܢܐ.
ܡܛܠܗܘܢ ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ ܡܕܡܝܐ ܕܦܠܚ̈ܘܬܐ ܙܢܡܝܢ ܗܘܘ.
ܘܬܪܝܢܐ ܘܬܠܬܠܬܐ[4] ܐܪܝܢ ܗܘܘ ܪܘܚܐ. ܘܠܐ ܙܪܡܐ ܗܘܐ
ܠܗܘܢ ܒܠ ܚܕ ܒܫܒܬܐ. ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܝܢ ܒܠܗ̇ ܫܒܘܚܬܐ
ܕܦܠܚ̈ܘܬܐ ܙܢܡܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܚܕܫܒܬܐ ܐܪܝܢ ܗܘܘ ܪܘܚܐ.
20 ܐܚ̈ܪܢܐ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܢ̈ܡܘܣܐ ܕܒܗܘܢ ܚܙܐ ܡܪܢ ܙܢܡܝܢ
ܗܘܘ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܒܪܘܒܬܐ ܘܫܒܬܐ. ܘܒܚܕܒܫܒܐ
ܐܪܝܢ ܗܘܘ ܪܘܚܐ. ܘܒܗ̇ ܐܬܒܢܝܬ ܩܘܣܛܢܛܝܢܘܣ ܒܝܘܡܘܗܝ.
ܘܒܗ ܒܟܘܫܢܝܐ ܐܫܦܘ ܕܢܘܚܐ ܪܘܚܐ ܕܒܝܬ ܠܚܫܐ.
ܗܢܘ ܕܝܢ ܠܦܫܩ: ܐܝܟܢܐ ܕܬܗܘܐ ܡܫܡܬܗ ܕܦܪܘܩ ܒܗ
25 ܒܫܘܠܡ ܪܘܚܐ. ܘܪܘܚܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܢ̈ܡܘܣܝܢ.
ܘܠܐ ܝܬܝܪ ܘܠܐ ܒܨܝܪ. ܐܦ ܠܒܪ ܪܘܚܐ ܕܫܠܝܚ̈ܐ
ܘܕܐܠܗܐ ܐܪܒܥܝܢ ܒܒܕܝܢ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܫܬ
ܫܒ̈ܘܚܬܐ: ܫܬܐ ܫܬܐ ܢ̈ܡܘܣܝܢ. ܒܗ̇ܝ ܕܒܗ̇ ܒܫܒܬܐ

[1] Sic S; A ܕܒܪܘ; lege ܐܕܒܪܘ. — [2] Sic codd.; lege ܫܪܘ (?). — [3] S om. — [4] S ܘܒܬܠܬܐ.

ܩܢܝܐ. ܘܟܕ ܒܗܠܝܢ ܡܬܥܒܕܐ ܗܘܐ. ܐܒܕܢܐ ܕܐܦ
ܠܘܬ ܐܝܘܒ ܣܒܪ. ܡܛܠܗ ܦܪܘܫܐ ܗܘ، ܠܗ ܗܘ؛ ܕܐܪܟ
ܗܘܐ. ܐܒܕܢ ܕܚܘܒܘܗܝ ܕܚܠܬܗ ܗܘ ܡܛܠܗ. ܘܡܣܝܒܪܐ
ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ ܘܣܦܩܝ ܢܦܫܗ ܡܢ ܡܐܒܠܘܬܐ. ܘܟܕ
ܗܘܐ ܬܘܡܪܐ ܕܐܟܪܙ ܒܗ ܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ ܒܢܝܢ. ܒܕ
ܚܘ، ܒܡܗܕܐ ܕܒܗܪ̈ܝ ܠܒܝܫ ܘܒܪ ܚܢܘܟ ܗܘ. ܘܣܓܝܐ
ܒܡܣܬܠܬܐ ܐܒܘܬܢ. ܘܟܕ ܚܙܝܗ، ܕܒܦܢ ܐܬܟܢܫܘ
ܘܩܪܒ ܠܘܬܗ. ܕܒܥܪ ܡܫܒܚ ܠܐܠܗܘܬܗ، ܘܗܘ ܡܒܪ̈ܟ
ܥܠ ܒܢܘܗ ܠܕܪܐ ܒܡܘܒܒܐ. ܘܟܕ ܡܕܡܝܬ ܐܝܟ ܐܕܡ
ܐܘܪܒ ܒܒܢܘܗ. ܒܪܬܐ ܕܡܐܒܠܘܬܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܘܒܪܫܡܬ ܒܡܦܩܐ. ܘܬܘܒ ܒܪܫܡܬ ܫܘܒܚܐ. ܘܟܕ ܐܘܕܥ
ܣܘܠܐ. ܗܦܟܝ ܢܫܘܒ ܒܚܝܠܐ ܕܪܘܚܐ ܠܓܠܝܠܐ.
ܕܒܫܘܠܡ ܦܢܛܩܘܣܛܐ ܣܠܩ ܢܫܘܒ ܠܡܚܝܡ
ܡܬܚܒܪܐ. ܕܒܟܕܢܐ ܕܣܠܩ ܡܘܫܐ ܣܠܩ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܢ̈ܘܡܬܐ ܕܡܘܠܕܐ[1]. ܒܣܘܦ ܠܝܘܡܐ. ܡܛܠ ܒܘܝܐ
ܕܫܒܫܐ ܘܡܚܝܒܝܢܘܬܗ ܕܐܐܪ. ܘܐܦ ܡܘܫܐ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܘܒܬܪ ܕܡܢ ܒܡܥܠܐ ܗܘܐ ܙܒܢܗ. ܘܐܠܘ ܒܡܫܬܐ
ܙܢ ܗܘܐ. ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܣܠܩܐ ܕܐܝܟܢ. ܕܗܢܐ ܐܠܘ
ܙܢ ܒܡܥܠܐ ܐܝܟ ܡܘܫܐ ܠܐ ܡܫܬܒܚ ܗܘܐ.
ܕܒܕܡܘ ܢܦܪܘܗ ܠܝܘܡܗ ܒܕܡܐ ܠܢܒܝܐ ܕܙܢ ܡܘܫܐ:
ܕܐܬܚܘܝ، ܢܘܡܐ ܒܘܝܐ. ܐܣܬܝܐ ܕܝܢ ܡܢ ܠܒܢܝ̈ܐ ܐܠܗܐ
ܐܡܪܝܢ. ܕܡܢ ܢܘܗ ܙܢ ܒܘܡܐ ܕܦܓܥܘ ܕܒܫܬ ܐܕܡ.
ܒܪܡ ܠܐ ܫܪܪܐ ܗܕܐ. ܒܟܕ ܕܝܢ ܒܡܗܪܝܢ ܒܒܝܘ
ܐܚܪ، ܕܗܘܗܪܐ܆ ܘܒܬܪ ܢܘܚܐ ܚܕ ܒܦ̈ܠܓܢܐ ܘܐܦ
ܒܓܠܝܠܐ. ܒܕܡܐ ܕܐܦܘܗ، ܬܠܡܝ̈ܕܐ ܗܢܘܢ ܕܢܦܩܘ
ܠܗ. ܗܢܘܢ ܕܡܢ ܢܘܚ ܫܒܥܘ ܒܠܘܗ،. ܘܒܪܢܫܐ ܕܢܦܩ
ܡܕܡ ܒܕܒܕܐ ܣܠܩ ܠܐܘܪܫܠܡ. ܡܛܠ ܕܐܦ
ܒܘܪܩܢܘܬܐ ܕܗܢܘܢ ܕܡܥܡܕܝܢ ܢܘ̈ܪܐ ܘܡܥ̈ܡܕܐ ܩܫܝܫ.
ܗܢܘܢ ܕܡܥܡܕܝܢ ܗܘܘ ܠܕܒܕܐ ܕܦܢܝܐ. ܐܠܐ ܘܐܝܟܢܐ

[1] A ܗܠܝܢ.

ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ. ܘܠܟܠܗ ܟܢܫܗܘܢ ܬܘܪܓܡܐ ܘܡܢ ܫܒܒܝܢ.
ܐܠܘܠܐ ܢܛܪܐ ܫܝܢܐ ܕܐܪܟܘ ܒܕܡܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܝܢ
ܗܘܘ ܚܕ ܥܡ ܚܒܪܗ ܘܐܬܝܢ ܗܘܘ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܫܝܚܗ ܗܘܐ
ܠܗ ܒܢܫܐ ܕܬܠܡܝ̈ܕܐ. ܕܡܫܝܚܘܢ ܗܘܝܐ ܠܒܝܫܘܬܐ
ܕܬܘܪܓܡܐ ܘܫܒܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܒܗ ܒܡܕܝ ܐܒܗܬܐ ܕܐܡܪ 5
ܢܘܚ. ܒܬܪ ܒܕܡܐ ܕܟܠܒ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܐܪܒܥܣܪܐ.
ܘܚܒܫ ܦܪܝܫܐ ܘܢܦܩ ܘܫܠܡ ܠܛܘܪܐ ܒܫܒܘܠܝ
ܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܒܬܪ ܬܡܢ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘ̈ܡܝܢ ܒܨܘܡܐ
ܘܒܨܠܘܬܐ. ܐܠܐ ܐܬܐ ܢܚܡܒ. ܕܡܢܝܐ ܗܘ ܒܠܬܐ
ܕܡܠܠܬܗ ܐܝܟ ܠܡܕܒܪܐ. ܒܗ ܒܬܪ ܗܢܐ ܕܟܢܐ ܒܬܪ 10
ܒܡܕܒܪܐ. ܡܕܒܪ ܗܘ ܫܠܝܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܢ ܒܬܫܥܐ
ܕܫܪܟ ܒܫܠܝܐ ܠܘܩܒܠ ܡܕܒܪܐ. ܘܡܬܠܒܒܝܢ
ܠܘܩܒܠܗܘܢ ܒܫܘܡܠܝܐ. ܘܡܫܪܐ ܠܗܘܢ ܠܡܪܟܒܐ
ܕܒܝܬ ܒܗ ܒܡܪܟܒܝܢ ܡܕܒܪܝܢ[1]. ܘܡܫܠܠ ܕܬܫܡܫܬܐ
ܫܒܝܒ ܒܫܘܒܚܗ ܕܡܪܢ ܘܒܫܘܠܡܗ. ܬܫܒܚܬܐ 15
ܐܡܪܝܢ ܕܡܠܐܟ̈ܐ. ܘܫܒܘܚܬܐ ܕܪ̈ܒܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܘܫܠܡ ܕܫܒܒܐ. ܢܦܩ ܕܡܢܝܢ ܗܘ ܪܒ ܘܡܒܪܐ
ܗܘ ܕܐܠܗܐ. ܐܠܐ ܒܗ ܒܝܘܡ ܕܝܢ ܡܢ ܗܪܘܕܣ
ܐܬܡܣܝܒ ܒܠܘܗܝ ܒܗ ܐܡܪ. ܕܗܢܐ ܐܠܘ ܐܒܗܬܐ
ܕܐܬܐܡܪ ܒܠܘܗܝ ܢܘܪܐ ܗܘܐ[2]. ܠܐ ܡܫܒܚܝܢܐ 20
ܗܘܬ ܠܗ ܐܝܟ ܕܗܪܘܕܣ. ܘܒܗ ܢܦܩܐ ܕܐܡܠܟ ܘܫܬܐ.
ܡܫܒܪܢܘܬܐ ܕܪܒܘܬ ܒܪܫܐ ܡܦܩܐ ܒܠܘܗܝ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܒܒܝܬܗ ܬܫܡܫܬܐ ܢܦܩܐ. ܫܡܝܢܐ ܕܡܬܦܬܚܝܢ ܘܪܘܚܐ
ܕܢܦܩܬ. ܘܐܟܒܐ ܕܡܢܪܐ[3]. ܘܢܘܚܝܢ ܕܪܚܡܠ. ܘܡܠܐܟ̈ܐ
ܕܢܚܝܢ. ܘܒܗ ܢܦܩܐ ܕܡܕܝܢ ܗܘ ܪܒ ܐܬܪܒܝ ܒܠܘܗܝ. 25
ܘܒܗ ܐܬܐ ܠܒܪܬܗ ܘܡܬܦܢܝܢ ܗܘܐ ܒܡܐ̈ܟܠܬܐ.
ܦܘܪܬܟܐ ܪܒܐ ܢܦܠ ܒܠܘܗܝ. ܘܢܦܩܐ ܒܠܢܘܗܝ ܬܟܒ
ܗܘܐ ܒܫܘܫܒܗ. ܕܗܢܐ ܒܡܢ ܪܓܬܐ ܕܡܐܟܘܠܬܐ
ܕܐܝܬ ܠܗ. ܪܢܝܢ ܐܦ ܒܣܦܐ. ܘܐܦ ܪܢܝܬ ܫܘܒܚܐ

[1] A ܡܕܒܪܝܢ. — [2] S add. ܐܠܐ. — [3] A ܕܡܢܐ.

ܒܒܢܘܢ. ܕܡܫܝܚܐ ܕܒܐܠܦܐ ܫܬܬܐ ܐܬܼܐ ܐܝܟ
ܕܐܡܪܬ ܡܢ ܠܥܠ. ܘܕܒܝܘܡܐ ܕܫܒܬܐ ܒܛܠ. ܕܫܬܝܬܐ
ܦܠܘܣ ܒܡܕܒܪܐ. ܒܐܢܫܘܬ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܦܪܫ ܠܫܬܝܬܗ
ܕܐܠܗܐ ܒܒܪܗ ܠܒܪܒܗ. ܐܦ ܣܒܪܐ ܕܒܢܝ̈ܐ ܕܟܠ
ܕܟܠܗ ܡܢ ܦܘܠܚܢܐ ܢܬܬܢܝܚܘܢ ܬܡܢ. ܘܟܠ ܗܕܐ
ܗܘܐ ܒܒܪܗ ܒܝܘܡ ܫܒܬܐ. ܘܒܡܕܝܢܬ ܒܡܘܠܝ
ܬܫܒܘܚܬ ܢܘ̈ܢܐ. ܘܬܪܝܢܘܬܐ ܕܟܠ ܫܬܬܝܘܬ ܐܠܦ̈ܐ
ܕܫܢ̈ܝܐ. ܘܬܠܬܐܝܬ ܕܟܠ ܚܫܬܐ ܕܫܒܬܐ܀

ܪ̈ܫܐ ܕܬܠܬܬܥܣܪ. ܐܡܬܝ܇ ܗܘܐ ܝܘܡܗ ܕܡܪܢ.
ܘܒܐܝܢܐ ܙܒܢܐ ܕܫܢܬܐ ܘܒܐܝܢܐ ܝܪܚܐ. ܘܒܟܡܐ ܒܬܪ
ܡܢ ܕܒܛܠ ܒܝܘܡܐ ܕܝܘܡ܀
ܐܒܘܟܐ ܕܡܫܝܚ ⌈ܗܠܝܢ ܬܠܬܐ[1] ܐܣ̈ܛܘܟܣܐ. ܒܗ
ܒܚܕ ܕܡܫܝܚܗ ܢܦܩ ܠܡܕܒܪܐ ܠܡܢܝܩ. ܒܗ ܐܦ ܢܘܚܡ
ܕܒܬܪ ܒܬܪ ܒܒܪܗ ܫܬܬܐ ܣܓܐ ܘܬܪ. ܡܫܝܚܗ ܐܡܪܝܢ
ܕܐܫܬܠܡ ܠܒܝܬ ܐܣܝܪ̈ܐ. ܒܪܡ ܗܢܘܢ ܠܘ ܟܠ ܙܒܢܐ
ܪܒܐ ܗܘܐ ܠܗܘܢ. ܐܠܐ ܕܢܐܬܘܢ ܠܫܘܡܠܝܗ̇
ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܒܡܕܒܪܐ ܐܚܪܝܐ ܘܣܪܝܩܐ ܕܒܗ ܣܛܢܐ.
ܘܐܪ̈ܝܐ ܕܐܫܬܠܡ. ܘܢܫܟܗ ܘܟܒܫܗ ܘܥܡܠܗ. ܠܦܘܒܢܐ
ܕܝܢ ܢܘܚܡ: ܒܗ ܒܢܐ ܠܗܠܝܢ ܕܐܪܒܥܐ ܘܒܗܢܐ ܕܒܬܪ ܒܒܪܗ
ܘܒܝܘܡܗ: ܠܐ ܒܡܫܡܫܬ ܠܗ ܗܕܐ. ܐܠܐ ܐܘܦ ܕܐܦ
ܠܡܘܬܐ ܕܒܬܪܗ. ܐܬܐ ܐܝܕܐܘܣ ܘܫܡܫܘܢ. ܘܐܦ
ܠܡܘܬܐ ܕܬܠܬܐ. ܗܘܝܬ ܕܫܬܘܬܐ ܒܣܛܢܐ ܕܟܠܝܠܐ.
ܐܠܐ ܕܝܢ ܦܘܠܚ ܡܢ ܒܗ ܒܒܪܗ ܐܝܟ ܒܠܝܫ: ܘܢܚܬ
ܒܠܘܗܝ ܪܘܚܐ ܘܦܩܕ ܒܠܘܗܝ ܐܒܐ ܡܢ ܪܘܡܐ: ܘܬܘܒ
ܢܘܚܡ ܕܒܡܘܬܢ ܗܘܐ ܝܐܕܢܘܗܝ ܕܪܒ ܗܘ ܒܝܘܡ ܐܡܪ:
ܢܦܩܘ ⌈ܠܗ[2] ܐܢܫܝ̈ ܒܝܘܡܢ: ܐܝܟ ܕܠܪܒܐ ܘܡܠܦܢܐ.
ܘܗܘܐ ܠܘܬܗ ܘܫܐܠܘ ܒܗ ܠܐ ܩܢܝ ܗܘܐ ܒܝܘܡܐ ܕܬܪܬܥܣܪ
ܘܫܒܒܝܢ. ܕܒܪܒܝܢ ܐܦ ܐܣ̈ܛܘܟܣܐ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܒܪܫ
ܡܠܝܗ̈ܘܢ ܦܠܛ ܢܫܡܫ ܠܦܘܪܐ ܪܒܐ. ܘܡܢܪܐ

[1] A om. — [2] S om.

ܕܘܟܪ̈ܐ. ܘܟܡܠܐ ܕܬܝܒܘܬܐ ܒܣܝܡܐ ܕܘܟܪܗ. ܘܐܦ
ܒܪ ܫܐܠܘܗܝ، ܒܗܢ̈ܐ ܘܦܬ̈ܓܡܐ ܫܦܝܪ ܐܘܕܝ. ܕܐܝܟܐ ܠܐ
ܗܘܝܬ ܒܚܫܐ. ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܕܦܪܐ ܒܫܘܪܒܐ ܐܝܟ
ܕܬܝܒ ܒܐܫܝܕܐ ܢܒܝܐ. ܘܒܚܪܬܐ ܒܒܣܝܡܘܬܐ ܒܒܪ
ܠܗܘܢ. ܢܚܒܐ ܠܟ ܕܐܒܕ̈ܢܐ ܘܕܫܪܒܐ. ܗܒܢܐ ܘܒܗܠܝܢ 5
ܬܠܬܐ ܕܘܟܪ̈ܐ: ܠܦܘܬ ܕܘܟܪܗ ܕܒܘܠܐ ܒܒܪܘܟܐ:
ܕܡܬܒܢܝܬ ܡܢ ܡܪ̈ܝܐ ܒܐܬܒܫ. ܘܡܢ ܡܢ ܐܐܪ. ܘܡܢ ܡܢ
ܢܘܪܐ. ܘܗܘ ܒܡܕܡܝܬܐ ܕܡܟܪ̈ܘܗܝ، ܫܒܝ̈ܚܐ ܣܘ.
ܬܪܝܨܘܬܐ ܒܡܠܝ ܢܒܝܘܬܐ. ܬܠܝܬܝܬܐ ܒܒܣܝܡܘܬܐ.
ܕܘܟܪ̈ܐ ܦܝܫܢ ܠܡܪ̈ܝܐ. ܘܢܒܝܘܬܐ ܠܪܘܚܐ ܕܐܐܪ. 10
ܘܡܒܣܝܡܘܬܐ ܠܝܘܪܐ. ܘܗܒܝܠܐ ܒܪ ܝܫܒ ܐܝܬ ܡܢ
ܒܣܘܪܐ ܒܝܣܡ ܕܐܬܒܫܐ. ܡܐܬܝܢ ܘܐܒܒܝܢ ܢܘܡܪ̈ܝܢ.
ܫܠܡܝܢ ܒܡܕܒܚܐ ܒܒܢܘܢ ܐܚܝ. ܐܟܚܕܐ ܒܣܦܪܝܢ
ܕܚܝܡ. ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕ ܕܐܒܪ. ܘܬܠܬܝܢ ܕܚܒܪ̈ܢ. ܘܬܠܬܝܢ
ܘܚܕ ܕܬܡܢܝ. ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕ ܕܐܐܒ. ܘܬܠܬܝܢ ܕܐܝܠܘܠ. 15
ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕ ܕܬܫܪܝ. ܘܬܠܬܝܢ ܕܬܫܪܝܢ. ܘܬܠܬܝܢ ܘܚܕ
ܕܒܢܘܢ. ܘܡܕܒܚܐ ܕܒܢܘܢ ܐܚܝ. ܕܒܝܫܝܢ ܒܠܗܘܢ
ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܥܝܢ ⌜ܢܘܡܪ̈ܝܢ[1]. ܒܡܠܝܐ ܕܬܫܒܝܚܘܬ ܢܗܝܪܐ
ܕܒܘܠܐ. ܐܝܟܐ ܐܝܟܐ ܕܒܠܒܟܐ ܕܒܬܝܒ ܕܢܒܟܐ ܘܢܘܠܕ
ܒܢܝ̈ܐ ܕܡܬܝܠܕܝܢ ܘܡܢܘܟܝܢ. ܒܒܒ ܕܝܢ ܒܣܘܟܐ ܕܫܒܬܐ. 20
ܘܐܝܬ ܠܝ ܕܬܕܒ ܗܕܐ ܗܟܢ. ܒܒܟܕ ܕܝܢ ܒܫܒܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ. ܘܒܪ ܬܫܥܝܢ ܗܘ̇ ܫܢܬܐ
ܒܡܕܒܚܐ ܒܐܠܐ. ܘܕܝܢܐ ܕܗܘ̇ ܫܢܬܐ ܒܫܒܬܐ
ܒܟܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ: ܒܫܬܐ ܒܒܢܘܢ ܐܚܝ. ܘܗܒܢܐ ܒܬܪ
ܢܘܚ ܒܪ ܡܒܟܕ ܘܐܦ ܡܢ ܒܕܒܟܐ ܠܫܢܬܐ ܚܕܐ. 25
ܘܐܬܚܒܫ ܢܘܚ ܒܗܬ ܐܣܦܪ̈ܐ ܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܘܐܬܗܦܟ
ܡܕܡ ܡܢ ܒܫܢܬܐ ܚܕܐ. ܕܒܕܠܗ ܐܬܗܦܟ ܡܕܡ
ܡܢ ܒܡܕܒܚܐ ܢܘܚܐ. ܘܡܕܒܚܗ ⌜ܒܒܢܘܠܐ[2] ܒܡܕܒܚܐ
ܢܘܚܐ ܘܠܒܢܘܬܐ ܒܫܢܬܐ. ܗܘ̇ܐ ܠܒܢܕܗ ܒܫܬܐ

[1] S om. — [2] A ܠܒܢܕܐ.

ܠܒܪܐ ܐܒܘܠܐ ܘܫܬܐ ܚܡܪܐ. ܘܒܪ̈ܓܠܝ ܐܬܝܕܥܬ
ܕܐܟܠ ܡܪܝ ܒܣܦܪܐ. ܘܐܬܝܣܪ ܠܒܢ ܒܟܠܗܘܢ ܕܠܠܝ
ܣܦܢ ܡܢ ܣܦܝܢܬܐ. ܒܪܡ ܗܢܘܢ ܕܡܪܘܕܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝ
ܡܢ ܒܣܦܪܐ ܐܚܪܝܢ. ܡܛܠ ܕܠܐ ܢܪܒ ܣܝ̈ܥܐ ܕܒܢܝܐ
ܘܠܐ ܢܣܩܘ[1]: ܐܦܠܐ ܕܢܐܒܘܠ ܒܣܦܪܐ ܒܣܡܟܝܬ ܠܗ.
ܒܪܡ ܠܐ ܫܪܝܪܐ ܡܠܬܗܘܢ. ܐܦ ܒܗ ܒܪܡܫܐ
ܕܡܬܩܛܠ ܗܘܐ. ܐܟܙܢ ܒܣܦܪܐ ܕܦܪܝܫܐ. ܡܛܠ
ܕܛܘܒܗ ܕܐܡܪܐ ܕܦܪܝܫܐ. ܐܝܠܘ ܬܠܡܝܕܘ̈ܗܝ
ܕܛܝܒܘܢ. ܠܘ ܡܕܡ ܐܚܪܝܢ.

ܪܫܐ ܕܬܪܥܣܪ. ܡܢ ܐܝܕܐ ܡܬܝܕܥܐ ܕܒܫܬܐ
ܒܒܢܘܢ ܥܒܕ ܡܪܝ. ܘܐܝܟܢܐ ܢܘܡܐ ܕܥܒܕ ܒܗ.
ܘܐܡܬܝ، ܐܬܬܐ ܢܘܚ ܠܩܘܪܕܝܢ ܀

ܢܘܚ ܕܝܢ ܐܬܐ ܠܩܘܪܒܢܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܫܠܡܝܢ
ܐܚܝ̈. ܡܢ ܢܩܡܬܐ ܕܦܪܝܫܐ ܒܢܘܚܐ ܕܒܗ ܐܬܦܪܥܘ
ܒܢ̈ܝ ܢܫܐ. ܘܥܒܪܘ ܢܡܘܣܐ. ܘܬܘܒ ܒܗ ܒܒܐܪܐ
ܕܐܬܦܠܓ ܢܘܪܝܢ ܘܥܒܪܘ ܒܗ ܒܡܘܡܐ ܐܬܬܐ: ܐܒܕܡ
ܕܒܡܘܡܐ ܕܒܗ ܫܪܝܬ ܕܢܬܘܡܐ ܠܬܘܡܬܐ. ܡܢܝܢܘ̇
ܬܫܪܐ ܕܢܬܘܡܐ ܚܕܬܐ. ܘܒܗ ܡܢ̈ܐ ܕܐܬܒܢܝ ܠܒܡܐ
ܒܦܠܓܗܘܢ. ܢܬܒܢܝ ܗܫܐ ܒܫܓܬܐ ܕܒܗܘܢ. ܘܗܒܢܐ
ܐܓܪ ܢܘܚ ܡܢ ܐܪܒܣܪܐ ܕܢܪܝܐ ܡܕܡܝܐ ܠܕܡܘܬܐ
ܠܒܘܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܢܘ̈ܪܝܐ. ܘܐܬܝܢܘ̇ ܗܘܝܬ ܫܝܢܬܐ ܗܝ
ܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܒܥ ܒܕܘܟܝܐ. ܘܗܘܐ
ܐܪܒܣܪܐ [2]ܒܢܝܣܢ ܕܫܒܥܐ. ܒܝܘܡ
ܬܪܝܢܥܣܪܐ. ܘܒܬܪ ܒܗ ܡܕܒܪ ܬܫܥܐ ܢܘ̈ܪܝܐ. ܡܒܘܠܐ
ܕܟܦܢܐ ܚܝܐ. ܒܗ ܡܕܒܪ ܘܡܫܦܐ ܐܘܪܝܐ ܡܕܡ ܗܘ̇
ܕܡܬܥܒܪ ܡܢ ܡܢ̈ܐ ܘܪܘܚܐ. ܒܗ ܒܢܝ̈ܐ ܣܦܝܢܬܐ
ܡܫܦܐ ܗܘܐ ܐܘܪܝܐ ܡܕܡܘܬܗ. [3]ܘܦܠܬ ܠܒܢܝ̈ܐ.
ܐܒܗ̈ܐ ܕܒܢܝܐ [4]ܡܕܒܪ ܠܡܕܒܪ. ܒܫܘܪܝܐ ܕܝܢ. ܒܫܦܝܪܘܬ

[1] A ܢܣܩܘ; lege ܢܣ̈ܩܘܢ vel ܐܬܢܣܩܘ (?). — [2] A ܒܢܝܣܢ. —
[3] Sic S; A ܘܦܠܬ (vox ignota). — [4] A ܡܕܡ.

ܢܦܩ ܒܒܝܬ ܐܒܘܗܝ: ܐܠܐ ܢܦܩ ܒܢܝܪܗ ܗܘ ܕܐܬܛܥܝܢ
ܒܗ. ܠܗܘܐ ܕܝܢ ܕܐܡܪ ܕܠܡܫܥܒܕܘܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܢܝܪܗ. ܟܠ
ܬܘܬܒܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܡܪ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܠܬܘܬܒܘܬܐ
ܬܪܝܨܘܬܐ ܐܡܪ ܒܗܘ ܕܬܪܬܝܢ ܕܒܢܝ̈ ܢܦܩ ܒܢܝܪܗ.

5 **ܪܫܐ ܕܝܢ ܕܫܒܥܣܪ ܀** ܐܡܬܠ ܡܪܢ ܒܡܬܠܐ ܒܪ
ܐܢܬܘܗܝ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܘ ܠܐ ܐܡܬܠ ܀

ܕܐܡܬܠ ܡܪܢ ܒܡܬܠܐ ܡܢ ܥܣܪܐ ܒܬܘ̈ܠܬܐ ܒܬܘܫܒܚܬܐ.
ܚܕܐ ܗܝ ܕܒܟܠ ܚܕܐ ܐܡܪ ܦܪܝܫܐ ܒܬܘܒܗ ܗܘܐ. ܘܒܟܠ
ܕܠܐ ܐܡܬܠ ܗܘܐ ܐܒܕܘܗܝ ܦܬܪ ܗܘܐ ܒܒܘܣܡܐ. ܘܐܦ
10 ܥܛܘ[1] ܐܢܫܝܢ ܕܐܦ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܐܡܬܠ ܦܪܝܫܐ. ܐܠܐ
ܒܫܘܬܐ ܕܒܗ ܒܝܫ ܡܪܢ. ܒܪܡ ܠܐ ܫܪܝܪܐ. ܐܡܪ
ܓܝܪ ܠܗܘܐ. ܕܐܢܫܐܗ̈ܝ، ܒܟܠ ܚܕܐ ܐܬܠܝܚ ܗܘܘ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܒܕܒܪܐ ܕܦܪܝܫܐ. ܐܟܢܐ ܒܟܠ ܚܕܐ ܡܢ
ܟܠ ܦܪܘܫ ܐܪܐ. ܕܠܝܬ ܫܒܬܐ ܕܠܐ ܐܙܠ ܠܐܘܪܫܠܡ.
15 ܘܐܦ ܢܘܚܢ ܒܫܡܐ. ܕܒܢ ܕܒܡܝܢ ܒܒܪܬܐ ܕܒܝܫ. ܬܠܬܐ
ܦܪ̈ܝܫܐ ܡܕܒܪ. ܐܦܠܐ ܕܝܢ ܗܒܠܐ ܗܡܥܠܬܐ ܡܐܡܠܠܬܐ
ܕܒܡܬܠܐ ܒܝܬ ܢܫܘ̈ܬܐ. ܒܗܝ̈ܢܐ ܒܢܝ̈ ܐܠܝܢ. ܡܢ ܫܡܥܐ
ܐܬܬܝܪܘ: ܘܐܦ ܢܫ̈ܐ ܕܒܫܘܡܐ ܡܢ ܫܡܥܐ ܘܡܒܝܢܐ
ܡܬܬܝܪܢ. ܫܡܥܐ ܘܡܒܝܢܐ ܠܐ ܢܫܬܐ ܐܡܪ ܡܠܐܟܐ
20 ܠܐܒܘܗ ܕܐܒܘܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܢܝܫܗ ܕܐܠܗܘܬܐ ܢܫܘܐ
ܛܠܝܐ ܡܢ ܡܪܟܒܐ. ܘܢܝܫܘܬܐ ܛܢ̈ܦܬܐ ܦܪܫ.
ܘܢܝܪܘܬܐ ܡܢ ܫܡܥܐ ܘܡܒܝܢܐ ܡܢܐ. ܘܬܘܒ ܒܫܘܡܐ
ܒܠܒܢ ܒܫܡܥܐ ܐܠܝܢ ܗܘܘ ܒܒܝܬܗ ܕܡܪܢܐ. ܒܪܡ
ܡܢ ܫܡܥܐ ܐܬܬܠܝܘ ܒܫܘܡܐ ܕܢܝܫܗܘܢ ܒܪ ܒܟܠܝܢ ܡܪܡ
25 ܡܪܢܐ. ܒܗܘ ܕܡܛܠ ܫܡܥܐ ܡܫܝܚ ܢܦܩ ܘܐܡܒܝܢܘܗܝ:
ܘܫܡܥܐ ܕܐܬܘܗܝ، ܕܡܬܬܝܪܝܢ ܡܢܗ ܐܝܟܢ ܡܪܢ. ܐܡܪ
ܒܪܡ ܠܢܫܘ̈ܬܐ. ܐܬܬܐ ܕܝܢ ܢܘܚܢ ܠܐ ܐܡܬܠ ܠܫܡܥܐ
ܘܠܐ ܚܕܬܐ ܫܡܥܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܫܘܐ ܐܝܬ ܒܗ.
ܐܬܬܐ ܒܪܗ ܕܐܒܝܫܐ ܐܡܬܠ ܘܥܬܐ. ܘܐܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܕܫܘܐ

[1] S ܥܛܘ.

ܒܚܝܠܗܘܢ. ܘܫܡܠܝܘܬܗ ܕܐܪܟܝܘܬܗ، ܡܛܠ ܪܘܚܢܬ ܐܝܬܘܬܐ
ܒܫܠܝܘܬܐ. ܘܟܕ ܪܒܐ ܛܠܝܐ ܘܒܫܢܝܐ ܠܐ ܢܕܥܝܢ ܗܘܘ
ܐܝܟܘ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܒܪܗ ܐܘ ܠܐ. ܗܢܝܢ ܐܡܪܢ ܠܒܪܗ.
ܕܟܪ، ܐܝܬܝܟ ܘܡܛܠ ⌈ܛܠܝܐ[1] ܒܦܪܬ ܒܟܝ. ܦܫ ܕܝܢ
ܠܘܬ ܒܢܝ ܡܕܝܢܬܗ ܐܝܟ ܗܘ ܕܠܡܘܪܐ ܚܫܝܒ ܗܘܐ 5
ܠܘܬܗܘܢ. ܘܟܕ ܚܙܘܗܝ، ܢܫܩܘ ܥܡܗ ܟܠܗܘܢ، ܒܡܕܝܢܬ
ܕܠܐ ܢܕܥ ܗܘܐ ܠܛܠܝܐ: ܕܗܘܐ ܫܪܪܐܝܬ ܒܪ ܢܦܪܝܠ
ܕܢܒܠܐ ܠܘܬ ܒܗ. ܐܪܐ. ܡܟܝܠ ܕܝܢ ܢܗܘܪ̈ܐ ܕܠܝܬܘܗܝ،
ܗܘܐ ܒܪ ܢܦܪܝܠ. ܐܘ ܐܝܟܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܠܗ ܗܠܝܢ
ܡܠ̈ܐ. ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܡܒܥܐ ܗܘܐ ܕܝܢ ܢܦܪܝܠ. 10
ܕܟܕ ܓܠܐ ܐܦ ܗܘ ܢܬܫܐܠ ܟܕ ܫܒܝܒ ܬܒܥܗ. ܘܦܫ
ܗܘܐ ܕܝܢ ܐܡܬܟܐ ܢܦܩ ܐܝܬ ܠܝ. ܐܪܐ. ܟܕ ܠܘ ܒܪ ܦܠܢ
ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܐ ܒܪ ܐܒܐ ܓܒܝܐ. ⌈ܕܠܡܟܢܐ[2] ܐܝܟܢܗ
ܬܒܥܗܐ. ܕܟܕ ܓܠܐ ܐܦ ܡܢ̈ܝ ܐܬܒܥܗ ܠܗ ܐܪܐ
ܕܗܘ ܘܐܡܪܗ ܒܠܝܘܕ ܢܕܥܝܢ ܗܘܘ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܕܬܚܝܬ ܬܬܐ 15
ܡܛܠܫ ܗܘܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܟܕ ܠܐ ܒܓܒܐ ܕܬܛܠܠܐ ⌈ܛܠܒܗ[3]
ܡܕܡ ܓܘܐ ܦܠܫ. ܪܒܫ ܐܝܬܘܗܝ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܐܝܬܘܗܝ
ܡܠܟܗ ܕܢܦܪܝܠ. ܐܠܫܟܒ ܕܝܢ ܟܕ ܫܡܠܝ ܒܪܗ ܘܟܪܘܒܝ
ܠܡܕܒܪܐ ܡܢܬܝ ܡܢ ܒܡܬܐ. ܐܬܕܒܪ ܕܝܢ ܛܠܝܐ
ܢܘܚܡ ܡܢ ܡܠܐܟ̈ܐ ܘܒܠܫܘܕܗܘܢ، ܪܒܝܘܗܝ. ܢܘܦܩ ܕܝܢ 20
ܟܕ ܐܬܐ ܒܡܬܒܘܬܬܐ. ܢܬܒ ܒܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ
ܘܒܝܐ ܡܠܝܠ. ܘܕܢܠ ܘܓܪܡ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܙܠ ܠܡܓܪܡ ܘܗܘܐ
ܬܡܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܡܢܘܬ ܗܪܘܕܘܣ. ܟܕ ܕܒܪ ܬܠܬܝܢ ܘܫܡܥ
ܫܢ̈ܝܢ. ܘܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܒܪܗ ܐܪܟܠܐܘܣ. ܘܟܕ ܐܬܐ
ܢܘܦܩ ܘܓܒܐ ܕܒܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ ܢܬܒ. ܕܫܠ ܕܕܡ ܡܢ 25
ܬܘܒܐ ܢܥܡܒ ܟܠܗܘܢ؛ ܘܐܫܕܘܢ ܠܛܠܝܐ ܘܢܬܩܛܠ.
ܘܗܦܟܝ ܬܘܒ ܠܗ ܠܢܨܪܬ. ܘܒܒܪܐ ܒܡܕܝܢܬܐ ܚܕܝܐ
ܕܒܡܟܐ ܚܠܘܦܐ. ܘܟܠ ܗܕܐ ܐܡܪ ܡܢ ܬܘ، ܕܐܬܐ
ܒܓܒܪ ܒܢܨܪܬ. ܟܐܢܐ ܡܟܬܒ ܗܘܐ ܕܒܗ ܒܒܝܬ ܠܚܡ

[1] S om. — [2] Sic codd.; lege ܕܠܡܟܢܐ (?). — [3] S ܛܠܒ (sic).

ܕܒܬܪ ܬܠܬܝܢ ⌐ܫܢܝܢ[1] ܕܡܒܘܠܕܐ ܐܬܘ ܒܡܥܪ̈ܬܐ. ܒܪܡ
ܠܐ ܫܪܝܪܐ. ܐܠܐ ܗܕܐ ܫܪܝܪܐ ܗܘܬ. ܝܘܚܢܢ ܕܐܝܬ
ܗܘܐ ܠܗ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ ܘܦܠܓܗ. ܠܡܢܐ ܐܬܩܛܠ ܐܒܘܗܝ،
ܡܛܠܬܗ. ܐܬܚܙܝ، ܕܝܢ ܒܥܘܒܕܐ ܠܡܥܪ̈ܬܐ ܡܢ ܒܗ
ܐܣܬܒܪ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ ܥܠ ܝܘܚܢܢ. ܕܐܝܬܘܗܝ،
ܘܕܢܐ ܒܬܪ ܡܢ ܬܠܬܝܢ ܫܢܝܢ. ܒܙܒܢܐ ܢܒܪܗ ܝܘܣܦ
ܘܐܬܒܝܢ ܗܪܘܕܣ ܘܦܩܕ ܠܩܛܠܐ. ܐܝܟ ܡܢ ܒܗ̈ܢܐ
ܕܥܒܕܗ ܘܗܘ. ܐܡܪ ܠܗ ܠܗܪܘܕܣ. ܕܘܒܪܐ ܒܗܢܐ ܐܬܝܠܕ
ܠܗ ܒܪܐ ܒܣܝܒܘܬܐ ܒܒܥܝܘܬܐ. ܘܬܒܥܝ̈ܘܬܐ ܗܘ̈ܝ،
ܒܣܘܒܪܗ ܘܒܡܘܠܕܗ. ܒܗ ܐܣܬܒܪ ܡܢ ܡܠܐܟܐ
ܐܬܒܠܡ ܐܒܘܗܝ، ܡܢ ܡܡܠܠܐ ܕܠܫܢܐ ܒܙܒܢܐ ܕܐܬܝܠܕ.
ܘܒܗ ܐܬܝܠܕ ܐܬܦܬܚ ܦܘܡܗ ܕܐܒܘܗܝ، ܘܐܬܢܝܚ ܘܡܠܠ
ܥܠܘܗܝ، ܢܒܝܘܬܐ. ܐܡܪ ܕܝܢ ܗܪܘܕܣ ܠܡܐܚܕܗ ܘܐܝܬܝܘܗ
ܠܒܪܐ. ܐܠܝܫܒܥ ܕܝܢ ܒܗ ܫܥܬܐ ܫܩܠܬܗ ܠܒܪܗ ܘܥܪܩܬ
ܠܛܘܪܐ. ܘܥܒܕܬܗ، ܠܒܪܐ ܒܫܢ̈ܝܐ ܡܕ̈ܒܪܝܐ ܕܢܛܠ ܒܪܗ
ܘܠܐ ܐܫܟܚܘܗ. ܘܩܛܠܗ ܒܝܕ ܩܣܛܘܢܪܐ ܠܙܟܪܝܐ.
ܒܗ ܝܘܡܐ ܠܡܕܒܚܘܗ ܠܡܕܒܚܐ ܘܒܠܥܐܘܗܝ، ܘܥܠ ܗܕܐ
ܥܒܕ ܡܪܢ̱ ܕܡܗ ܥܠܝܗܘܢ̱ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܡܬܩܛܠܐ
ܕܠܗܘܢ̱ ܐܬܩܛܠ. ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܕܝܢ ܥܠ ܢܬܢܐܝܠ ܗܘ
ܕܐܡܪ ܥܠܘܗܝ، ܡܪܢ̱. ܕܐܝܟܢܗ ܡܛܠ ܒܥܢܬܗ
ܕܦܪܘܢܐ ܢܣܒܬ ܒܪܗ ܘܐܦܩܬܗ ܠܒܪ. ܘܬܠܬܗ
ܒܐܣܦܪܝܕܐ ܒܬܬܐ ܦܢܝܗܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܐ ܬܡܢ.
ܘܢܦܩܐ ܗܘܬ ܠܘܬܗ ܒܙܒܢܐ ܕܠܠܝܐ ܘܒܗ ܢܫܘܩ ܘܡܝܢܩܐ
ܗܘܬ ܠܗ. ܘܒܗ ܐܫܬܐܠܬ ܥܠ ܒܪܗ. ܐܘܕܥܬ ܕܒܟ
ܛܠܝܐ ܐܬܩܛܠ. ܘܒܥܒܕܬ ܠܗ ⌐ܒܝܬ[2] ܒܬ̈ܐ ܒܟ
⌐ܓܘܐ[3] ܕܢܫ̈ܐ ܕܐܬܩܛܠܘ ܒܢ̈ܝܗܘܢ. ܒܗ ܕܝܢ ܒܠܝܠܝܐ
ܡܬܢܝܐ ⌐ܕܫܢܬܐ[4] ܢܬܪ ܢܩܘܫ. ܐܟܠܬܗ ܠܛܠܝܐ. ܘܒܗ
ܫܐܠܘܗ ܕܝܢ ܐܢܫܐ ܠܗܘ ܗܢܐ ܦܢܝܬ. ܕܡܫܪܝܬܐ
ܕܒܬ̈ܝܐ ܒܒܪܝܬ. ܘܒܬܬ ܬܡܢ ܒܝܬ ܒܘܬܐ. ܘܦܫ ܛܠܝܐ

[1] A om. — [2] S om. — [3] S ܓܘܕܐ. — [4] A ܕܝܒܢܐ.

ܦܠܫ ܕܝܢ ܢܛܘܪܐ܆ ܘܡܕܥܗ ܠܘܬܗܘܢ ܒܢ̈ܝ ܓܒܣܗ.
ܘܗܕܐ ܡܒܬܒܝܘܬܐ ܗܘܬ ܒܒܠܬܐ ܕܐܝܟܢ ܗܕܐ. ܟܕ
ܕܝܢ ܡܕܡ ܗܘ ܕܒܢܐ ܗܦܘܠܬܐ ܡܡܠܠܝܢ ܗܘܘ ܥܠ
ܗ̈ܘܡܢܐ. ܟܕ ܡܕܥܐ ܠܒܢܐ ܕܓܐܝܣ ܚܕ ܡܢ ܗܦܘܠܬܐ:
ܕܐܬܬܦܪܥ ܣܦܪ ܘܐܡܠܟ ܚܢܝ ܐܪܒܥ. ܗܝܕܝܢ ܐܡܠܟ
ܒܬܪܗ ܐܓܘܣܛܘܣ. ܘܡܢܗܠ ܦܢܝܬܐ ܘܟܒܫ ܐܬܪܘܬܐ.
ܘܡܠܟܐ ܕܢܬܒ ܐܝܟ ⌜ܕܒܕܝܢܘܬܐ¹ ܚܕܬܐ. ܐܢܫ ܐܢܫ
ܒܦܪܢܣܬܗ ܘܒܡܕܝܢܬܗ. ⌜ܟܕ ܫܡܥܘ² ܐܢܫܝܢ ܕܡܬܟܬܒܝܢ
ܕܡܗ̈ܝܡܢܘܬܐ ܡܫܝܚܝܐ ܠܗܘܢ ܐܝܟ ܒܥܕܐ ܕܡܠܟ̈ܐ:
ܕܢܒܥܘܢ ܒܬ̈ܝܗܘܢ ܘܬܬܬܒܘܢ ܒܡܕ̈ܝܢܬܗܘܢ. ܫܠܡ ܕܝܢ
ܕܢܬܟܬܒ ܠܗܘܢ ܩܘܪܝܢܘܣ ܗܓܡܘܢܐ ܕܒܢܐ ܛܘܪܝܐ. ܟܕ
ܕܝܢ ܫܠܡ ܘܬܡܢ ܐܬܝܠܕ ܦܪܘܩܢ. ܠܡܠܟܐ ܕܬܡܝܢܐ
ܐܬܓܠܝ ܓܠܝܐ. ܘܗܝܕܝܢ ܟܕ ܫܠܛܘ ܠܡܫܠܠܐ ܗܦܟܘ
ܠܗܘܢ ܠܐܪܥܗ ܒܕܝܠܬܗܘܢ. ܘܟܠܬܪ ܫܠܝܠ ܟܕ ܐܬܘ
ܡܓܘ̈ܫܐ: ܐܟܪܙܐ ܒܬܝܢܐ ܕܬܠܬܐ ܢ̈ܝܢܐ ܢܛܪ ܢܗܝܪ.
ܘܒܬܪܗ ܟܐܬܪܐ ܕܦܠܣܛܝܢ ܟܕ ܡܒܩܝܢ ܥܠ ܡܠܟܐ
ܕܝܗܘܕܝܐ. ܘܟܕ ܐܫܟܚܘܗܝ ܘܣܓܕܘ ܠܗ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܚܙܝ
ܠܗ ܒܚܠܡܐ ܠܝܘܣܦ. ܕܢܕܒܪ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐܡܗ ܘܢܥܪܘܩ
ܠܡܨܪܝܢ. ܘܡܢ ܕܓܙܡ ܠܡܨܪܝܢ. ܫܕܪ ܗܪܘܕܣ ܘܩܛܠ
ܠܛܠܝ̈ܐ ⌜ܕܒܩܘܪ̈ܝܐ³ ܕܒܝܬ ܠܚܡ ܘܕܒܟܠܗܘܢ ܬܚܘ̈ܡܝܗ̇.
ܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܐܢܫ ܕܢܬܒ ܗܘܐ ܒܗ̇. ܐܠܐ
ܐܢ ܬܘܬܒܐ ܘܡܫܬܠܐ. ܢܘܟܪ̈ܝܐ ܕܝܢ ܕܫܠܡ ܗܘܘ ܠܡܬܒ
ܒܗ̇. ܐܝܠܝܢ ܕܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܘ ܕܡܢ ܙܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܐܬܝܗܘܢ. ܡܛܠ ܕܝܢ ܠܬܚܬ ܒܬܚܘܡܝܗ̇ ܕܒܝܬ ܠܚܡ.
ܐܒܕܡ ܕܐܪܥܐ ܕܐܝܣܐ ܢܘܟܪܝܐ ܠܒܪ ܡܢܗ̇ ܐܬܬܘܬܒܘ.
ܡܢ ܒܪ ܬܪܬܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܘܠܬܚܬ. ܐܝܟ ܕܐܬܚܙܝ ܒܟܘܟܒܐ
ܠܡܓܘ̈ܫܐ. ⌜ܫܡܥܘ ܕܝܢ ܕܡܠܟܐ ܕܫܕܪ ܠܡܓܘ̈ܫܐ⁴.
⌜ܦܢܝܩ⁵ ܫܡܥܘܢ ܐܚܘܗܝ ܗܘܐ. ܐܢܫܝܢ ܕܝܢ ܐܡܪܘ.

[1] S ܒܕܝܢܘܬܐ. — [2] A ܟܕܫܡܥܘ. — [3] A ܕܒܩܘܪܝܬܐ. —
[4] A om. — [5] A ܦܢܝ.

ܕܐܫܬܒܩܬ ܡܕܡ ܕܠܐ ܫܡܥܢܢ ܠܗ[1]. ܐܦ ܗܘ ܡܠܐܟܐ
ܒܐܝܕܝܬ ܥܡ ܠܬܪܥܝܬܗ. ܗܘܝܢܐ ܕܐܦܠܐ ܠܡܠܐܟܐ
ܡܕܡ ܗܫܐ ܠܓܠܝܐ ܗܘܬ ܕܢܠܕܐ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ
ܓܒܪܐ. ܘܡܕܡ ܕܡܠܦܢܐ ܠܡܫܝܚ ܢܬܒ ܠܗ. ܐܝܟܢܐ
ܡܩܒܠ ܠܗ ܢܠܘܦܐ ܕܠܐ ܙܪܥܐ. ܐܠܐ ܗܝ ܗܝܡܢܬ
ܘܦܝܣܬ: ܗܐ ܐܢܐ ܐܡܬܗ ܕܡܪܝܐ ܢܗܘܐ ܠܝ ܐܝܟ
ܡܠܬܟ. ܘܡܝܬܪܐ ܪܗܛܬ ܕܬܐܙܠ ܫܪܪܐ ܡܢ ܒܛܢܗ
ܕܐܠܝܫܒܥ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܫܬܟܚ ܘܒܪܐ ܕܠܐ ܒܗ ܓܠܠܐ
ܐܪܙܐ ܢܒܠܘܢ ܒܠܒܗ ܢܒܝ̈ܘܗܝ ܘܢܫܡܫܘܢܝܗܝ ܫܠܝܚ
ܫܠܝ̈ܚܐ ܐܝܟ ܢܗܘܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܘܕܐܦܠܐ ܒܗ ܡܡܠܠ
ܗܠܝܢ ܕܡܠܐܟܐ ܢܬܒܥܘܢ ܒܠ ܡܠܟܐ ܕܐܬܬܗܘܢ ܒܪܗ
ܐܠܝܨܒܗ[2]. ܘܢܣܟܘܢ ܒܛܠܝ̈ܒܘܬܗܘܢ ܡܢ ܫܘܪܝܐ.
ܘܗܕܐ ܗܝ ܬܪܥܝܬܐ ܕܐܢܫ̈ܐ ܠܒܢܝ̈ ܐܠܗܐ.

ܪܫܐ ܕܒܣܘܪܬܐ ⁘ ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܢܗ ܐܡܪ ܕܡܛܠ
ܕܐܪܒܠܐܘܣ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܒܝܗܘܕ ܒܬܪ ܝܘܣܦ ܒܢܨܪܬ.
ܠܘܩܐ ܕܝܢ ܡܒܝܬ ܕܣܘܒܪܐ. ܐܡܪ ܕܐܫܬܠܚ ܓܒܪܝܠ[3]
ܠܡܕܝܢܬܐ ܕܐܫܡܗ ܢܨܪܬ ⁘

ܗܢܐ ܕܝܢ ܝܘܣܦ ܡܢ ܡܕܡ ܘܒܢܐ ܕܣܘܒܪܐ. ܐܬܐ ܒܬܪ
ܒܢܨܪܬ ܒܡܠܬܐ ܕܐܝܟ ܗܕܐ. ܒܪ ܓܒܪ ܐܡܠܟ ܗܘܐ
ܗܪܘܕܣ. ܡܬܒܥܒ ܗܘܐ ܒܠ ܓܘܫܐ ܕܝܗܘܕܐ ܘܡܠܟ̈ܐ.
ܘܡܩܝܡܘܢ ܡܛܠ ܗܘܐ ܘܡܟܝܡܘܢ ܡܘܒܕ. ܒܪ ܐܦ
ܒܗܢܐ ܡܢ ܫܡܥܘܢ ܫܒܪ ܐܝܟ ܕܫܡܥܗ ܣܝܣܐܝܠ. ܡܢ
ܫܪܒܬܐ ܚܫܡܘܢܝܬܐ. ܗܢܐ ܘܡܛܠ ܕܝܘܣܦ ܡܢ ܙܪܥܐ
ܗܘܐ ܕܕܘܝܕ: ܒܪܡ ܡܢ ܒܬ ܠܘܝ ܡܪܬܗ ܕܕܘܝܕ. ܘܐܬܐ
ܒܬܪ ܒܢܨܪܬ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܢܫ̈ܐ ܠܓܘܫܐ ܘܒܥܘܪ̈ܐ
ܒܓܘܫܐ ܘܫܒܛܐ. ܒܬܪ ܡܕܝܢܬ ܗܠܝܢ. ܕܢܗܘܐ
ܡܫܬܬܪ ܡܢ ܡܛܠܐ. ܘܐܦ ܢܛܪܘܬܐ ܢܠܦ. ܘܒܪ ܡܒܪܗ
ܠܡܪܝܡ ܘܦܣܪ ܐܓܘܣܛܘܣ ܕܢܬܒܬܒ ܒܠܗ ܐܘܣܝܢܝܗ.
ܗܠܝܢ ܠܡܪܝܬܗ ܒܬܠܝܡ. ܕܕܡ ܒܪ ܠܐ ܡܬܒܬܒ ܢܘܡܝܢ

[1] A om. — [2] A ܕܐܝܠܝܨܒܗ (sic). — [3] A om.

ܕܐܡܪܢ ܗܢܐ ܡܕܡ ܗܫܐ. ܘܢܗܘܐ ܕܗܦ̈ܟܐ ܐܘܠܕܘ
ܒܬܪ ܒܒܬ̈ܐ. ܕܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܬܐܠܕ. ܠܐ
⌈ܒܢܝܐ[1] ܓܠܝܢ ܠܗܕܐ ܘܠܐ ܒܬܒܐ. ܘܐܦܠܐ ܒܬܠܬܐ ܗܕܐ
ܕܒܝܠܕܐ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܓܒܪܐ ܫܡܝܥ ܗܘܐ ܠܗ
ܠܒܪܢܫܐ. ܠܘ ܡܬܓܠܐ ܗܘܐ ܠܡܠܐܟܐ. ܐܠܐ
ܐܦ ܡܬܟܪܙ ܟܪܙ ܗܘܐ ܒܗ. ܐܝܢܘ ܟܝ ܕܗܘ ܟܠ ܗܠܝܢ
ܕܟܪ̈ܙܘ ܒܒܢܝܐ ܒܒܬܐ ܘܒܢܒ̈ܝܐ ܠܐ ܐܫܪ. ܚܕ ܒܒܬܐ
ܒܗܠܝܢ ܕܠܒܠ ܡܢ ܒܢܝܐ. ܕܐܦܠܐ ܒܬܒܐ ܚܘܝ ܕܗܘܝܘ.
ܕܒܬܓܠܐ ܐܦܠܐ ܒܬܠܬܗ ܐܢܬܗ ܘܒܡܦܬܐ
ܘܒܒܬܒܝܬܐ ܐܝܟ ܘܒܪܢܐ. ܒܢܝܐ ܕܝܢ ܒܠܐܟܐ ܠܗܬܗ.
ܫܠܒܠܒܘ ܒܠܝܬ ܦܢܒܘܬܐ. ܒܪ̈ܝ ܒܒܒܒܘ ܒܪܢܒܬ
ܒܢ̈ܝܐ. ܘܒܕ ܫܒܒܝܬ ܗܕܐ ܐܬܪܗܒܬ: ܘܒܐܢܐܝܬ. ܬܪܒܐ
ܐܚܪ. ܘܠܝܬ ܒܢܕܐ ܕܓܒܪܐ ܢܦܠ ܥܠ ܐܢܬܬܐ. ܒܒܬܐ
ܘܐܦ ܡܪܢܐ ܠܗ ܒܠܬܐ. ܐܦ ܡܢ ܡܒܠܬܗ ܘܕܡ
ܕܬܬܪܗܒ. ܡܦܠܠ ܕܢܘܠܬ ܗܘ ܒܢܢܐ ܕܢ̈ܫܐ.
ܘܬܬܪܐܝܬ ܕܒܬܘ̈ܠܬܐ. ܘܒܡ ܡܒܠܬܗ ܕܠܗܬܗ ܫܠܒܒܐ
ܢܦܒ ܠܗ. ܘܗܘ ܒܕ ܡܢܦܠܐ ܡܢ ܦܘܒܝܘ ܡܬܢܫܒܒܐ
ܗܘܝܬ ܕܒܢܘ ܫܠܒܒܐ ܗܢܐ. ܡܠܐܟܐ ܕܝܢ ܒܕ ܒܢܘܗ
ܕܕܢܠܐ ܫܪܐ ܕܢܠܬܗ ܒܕ ܐܬܪ. ܕܗܘܐ ܬܗܒܠܝܢ ܒܦܢܝܐ
ܘܬܐܠܕܝܢ ܒܪܐ ܘܕܫܪܒܐ. ܒܕ ܕܝܢ ܡܗܒܪܐ ܕܗܘ ܠܐ
ܢܕܥ ⌈ܕܒܬܘܠܬܐ[2] ⌈ܗܝ ܐܘ ܠܐ ܢܕܥ ܒܫ̈ܘܬܐ: ܐܬܪܐ
ܠܗ. ܕܠܒܐ ܠܐ ܢܕܥ ܐܢܬ ܕܠܐ ܢܚܝܡ ܠܘ ܓܒܪܐ:
ܐܢܒܐ[3] ܡܢܝܐ ܕܢܗܘܐ ܒܦܢܝܐ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ. ܘܐܦܡ
ܒܠܗܝܢ ܪܘܒܬܐ ܐܢܬ ܒܒܬܒ̈ܐ. ܒܪܡ ܬܕܒܘܪܬܐ
⌈ܕܐܡܪܢ ܗܕܐ ܘܠܐ ܒܠ ܒܠܗ. ܐܦܠܐ ܗܝ ܕܐܢܒܝܐ ܐܕܒ
ܗܕܐ ܐܡܪܬ. ܐܢܒܝܐ ܐܕܒ ܗܕܐ ܕܗܒܝܐ[4] ܐܬܬܗ.
⌈ܕܠܐ[5] ܡܗܒܠܐ ܐܢܐ ܠܬܠܝܢ. ܐܢܒܝܐ ܬܗܘܐ ܒܦܢܝܘܬܐ
ܕܠܐ ܓܒܪܐ. ܒܦܠܗܘܐ ܕܠܘܦܘܬܐ ܐܬܬܗ ⌈ܐܒܒܝܢ

[1] S om. — [2] S ܕܒܬܘܠܬܘܬܐ. — [3] S om. — [4] S om. — [5] Sic codd.; lege ܐܠܐ (?). A add. : ܐܒܒܝܢ ܕܫܒܒܝܬ ܡܒܡ ܕܠܐ ܫܒܒܝܢ ܠܗ.

ܡܕ̈ܒܪܐ: ܘܗܠܝܢ ܕܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬܗ. ܘܠܝܘܫܒܐ
ܐܢܫܐ ܐܬܕܝܢ ܘܐܝܠܝܢ ܕܠܐ ܠܫ̈ܒܝܢ ܐܬܝܒ. ܐܝܟܢܐ
ܕܒܗܝܢܢ ⌈ܐܢܐ[1]⌉ ܘܡܒܫܪ ܐܢܐ ܗܠܝܢ ܪܘܪ̈ܒܬܐ ܘܕܪܘܚ̈ܢܝܬܐ[2]
ܕܐܬܚܙܬ. ܘܒܠ ܐܦ̈ܘ ܒܝܢܐ ܐܘ ܒܠܒܝܢܗ ܕܝܣܪܝܠ.
5 ܕܫ̈ܠܝܐ ܕܝܢ ܗܠܝܢ ܪܘܪ̈ܒܝܢ ܦܐܪܐ ܘܡܠܦ ܠܒܒܐ. ܗܘ̇
ܠܗ ܠܐ ܡܠܦ. ܘܡܒܝܢܐ ܗܘ̣ ܒܠܝܬܐ ܕܠܐ ܢܕܥ ܐܝܬ
ܐܝܬܐ. ܐܝܟܐ ܓܝܪ ܐܝܬܘ̇ ܗܟܢܐ ܐܡܪ. ܘܐܝܬܘܬܗ ܗܟܐܝܬ
ܒܡ̈ܘܒܠܬܗ̇ ܗܘ̣. ܒܐܝܢܐܝܬ ܓܘܪܐ ܠܒܐܬܬܐ ܗܟܢܐ ܒܗܝܢܐ
ܘܡܠܦܢܐ ܕܢܡܘܣܐ. ܕܡܠܐܟܐ ܐܬܚܙܝ ܠܗ ܐܝܟ ܕܝܢ
10 ܐܠܗܐ. ܗܘ ܕܡܫܒܚ ܕܠܒ̈ܢܝܐ ܢܫܠܦ ܘܠܝ̈ܘܫܒܐ ܢܓܠܒ.
ܕܠܒܢܝܐ ܕܐܝܬ ܒܗ ܪܓܝܫܘܬܐ ܡܠܝܠ ܠܐ ܢܫܒܐ. ܐܘܪܐ.
ܓܒܝܬ ܒܓܠܝܘ̇ ܕܗܦܪܐ ܘܕܝܢܐ. ܓܒܝܬ ܡܒ̈ܝܢܐ ܕܝܢ ܒܐܦܐ
ܒܝܫܬܐ ܕܐܫܬܘܝܘ ܐܒܗ̈ܝܢ. ܓܒܝܬ ܦܠܓܗ ܕܝܒܫܐ
ܘܕܝܘܪܕܢ. ܓܒܝܬ ܠܪܘܡ ܫܡܝܐ. ܓܒܝܬ ܠܫܒܝܠܐ
15 ܕܐܗܪܘܢ ܐܒܗܝ̈ܢ ܕܐܦܪܝܡ ܘܒܦܬ ܠܦ̈ܘܪܐ. ܓܒܝܬ
ܠܐܬܘ̈ܬܐ ܕܒܐܝܕ̈ܝ ܒܡ̈ܘܫܐ ܘܢܒ̈ܝܐ. ܫܪ̈ܝܪܢ ܠܗܬܝܢ ܐܘ ܠܐ
ܫܪ̈ܝܪܢ. ܘܐܝܟܢܘ̇ ܕܫܪ̈ܝܪܢ ܠܒܝܢܐ ܐܬܦܠܓܬ ܗܫܐ.
ܘܐܝܟܢܘ̇ ܕܬ̈ܓܠܝܢ ܠܒܝܢܐ ܡܠܦ ܐܝܬ ܠܒܒܐ. ܡܒܝܠ ܕܠܒܝܢܐ
ܓܒܝܬ ܘܠܒܬܒܐ: ܒܕ ܠܗ ܡܒܘܩ ܕܢܘܒܪ ܠܒܝܢܐ ܐܬܚܙܬ
20 ܠܝ: ܕܝܢ ܘܘܓܠܐ ܡܗܠܕ ܒܝܢܐ ܕܡܪܕܒܟܐ ܒܠܗ. ܘܬܘܒ
ܕܒܬܒܐ ܡܠܦ ܠܝ ܒܠ ܐܬܘ̈ܬܗ ܕܡܪܝܐ ܕܒܫ̈ܡܝܢ. ܒܕ
ܠܗܠܝܢ ܓܒܝܬ ܒܫܬܘܩܐ ܒܬܪ ܒܕܒܟܐ ܕܡܫܬ̈ܒܠܝܢ
ܒܒܕܒܐ ܬ̈ܠܘ ܕܐܫܬܡܠܘ ܒܒܠܝܒܝܢ. ܘܒܐܝܢܐܝܬ ܢܓܡ
ܓܝܪ ܕܝܢܐ ܒܠ ܒܗܝܢܐ ܘܗܒܝܢܐ ܕܠܐ ܡܒܠ ܒܡܘ̈
25 ܕܐܬܐܡܪ ܠܗ. ܡܒܝܢܐ ܕܝܢ ܡܒܪܝܩ ܓܠܝܬܐ ܒܡܗܒܝܢܘܬܐ
ܘܒܬܘܠܬܐ ܒܒܝܢܐ ܐܢܫܐ. ܕܬܘܪ ܒܓܠ ܠܗ̇ ܢܕܒܬܐ
ܕܡ̈ܒܬܐ. ܠܐ ܪܕܝܬܐ ܒܬܠ̈ܬܐ ܘܠܐ ܒܗ̇ܝܢ ܕܒܠܒܒܐ.
ܝܒܘܪܬܐ ܒܫܢ̈ܝܐ ܘܠܐ ܡܕܪܫܬܐ. ܘܠܐ ܢܕܒܐ ܠܐ
ܠܬ̈ܠܬܐ. ܐܟܘܬ ܕܝܢ ܘܕܐܦܠܐ ܡܒܝܢܐ ܗܘ̇ܬ ܒܫܡܒܒܐ

[1] S om. — [2] A ܠܗܠܝܢ.

ܘܐܢܒܝܐ ܢܒܘܢ ܠܒܢܝܐ ܘܢܣܒܘܢ ܠܢܫܐ. ܘܐܦ ܣܪܐ
ܗ̇ܘܐ ܠܗ ܒܒܝܬܐ ܡܘܠܕܐ ܕܐܒܘܗܝ، ܐܝܣܚܩ.
ܕܒܣܝܒܘܬܐ ܐܬܝܠܕ. ܘܐܒܪܗܡ ܕܒܠܒܗ ܐܬܦܠܓ ܒܗ
ܐܡܪ ܠܗ ܐܠܗܐ ܐܢܣܘܗ. ܘܬܘܒ ܣܪܐ ܕܢܣܒܝܬ
ܠܒܪܗ̇ ܒܣܝܒܘܬܐ ܐܒܪܗܡ̇. ܘܗܕܐ ܒܒܕܝܬ ܒܗ ܒܒܪ
ܡܢ ܕܠܡܗܘܐ ܠܗ̇ ܐܘܪܚܐ ܕܢܫ̈ܐ. ܐܠܐ ܐܠܗܐ ܐܒܘܣ
ܐܝܢ. ܐܡܢ ܕܡܫܟܚ ܐܦ ⌉ܡܢ[1] ܡܝ̈ܬܐ ܠܡܩܡܘ.
ܘܠܐ ܒܣܘܦܐ ܗܕܐ ܠܒܢܝܐ. ܘܐܦ ܒܬܪ ܡܘܬܗ̇ ܕܣܪܐ.
ܐܒܪܗܡ ܡܢ ܩܛܘܪܐ ܒܢ̈ܝܐ ܫܬܐ ܐܘܠܕ. ܘܐܝܢܘ̇
ܕܗܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܫܒܥܐ ܘܪܒܝܐ ܒܬܘ̈ܟܐ. ܒܗ ܢܦܩ ܡܢ
ܒܬܟܐ ܕܠܒܠ ܡܢ ܒܢܝܐ ܗܠܟܘ ܐܒܗ̈ܘܗܝ، ܒܡܕܒܪܐ:
ܘܐܟܠܘ ܡܢܢܐ ܘܐܫܬܝܘ ܡܝ̈ܐ ܡܢ ܟܐܦܐ. ܘܒܐܘܪܚܝܢ
ܫܢܝܢ ܢܚܬܝܗܘܢ ܠܐ ܒܠܝܘ. ܘܐܦ ܐܬܘ̈ܬܐ ܕܡܕܝܢ
⌉ܦܪܥܘܢ[2]. ܘܗܠܝܢ ܕܒܬܪܟܢ: ܗܠܝܢ ܕܒܬ̈ܠܬܐ ܫ̈ܒܥܝܢ.
ܛܒܐ ܐܝܟ ܘܒܦܠܚܢܐ ܕܐܠܗܐ ܦܠܚ ܒܡܠܐܟܘܬܐ. ܘܐܦ
ܠܐ ܒܠܒܗ ܐܬܪܗ ܦܘܠܚܗ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ ܘܣܪܐ.
ܒܐܝܢܐܝܬ ܫܒܝܠ ܥܒܪ ܕܢܝܐ[3] ܡܢ ܡܠܐܟܐ.
⌉ܒܫܘܪܝܐ[4] ܗܢܝܐ ܡܬܒܥ ܠܗܘܐ. ܕܐܬܚܝ، ܠܟ ܠܡܪܝܐ
ܡܠܐܟܐ ܕܡܪܝܐ. ܕܦܐܝܢ ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܡܕܒܪܢܝܐ
ܕܡܫܝ̈ܚܐ. ܠܘ ܒܕܘܒܪܬܐ ܕܠܐ ܦ̇ܠܐ. ܘܐܦܠܐ ܒܝܕܝܐ
ܕܠܐ ܝܕܥܐ. ܡܢ ܢܡܘܣܐ ܕܡܕܒܪܢܝܐ. ܒܗ ܡܩܪܒ ܗܘܐ
ܒܩܘܪ̈ܒܢܐ ܚܕܐ ܒܫܢܬܐ. ܘܒܗ ܐܫܬܠܛ ܘܕܚܠ ܡܚܝܠ
⌉ܠܗ[5] ܡܠܐܟܐ ⌉ܘܐܡܪ ܠܗ[6]. ܠܐ[7] ܬܕܚܠ ܘܒܪܝܐ.
ܡܛܠ ܕܐܫܬܡܥܬ ܨܠܘܬܟ. ܘܡܚܫܒܬܐ ܕܐܡܝܢ ܒܨܠܘܬܗ
ܗܘܐ ܘܡܬܚܫܚ ܗܘܐ ܠܒܪܘܝܗ. ܡܢܐ ܕܝܢ. ܘܐܢܬܬܟ
ܐܠܝܫܒܥ ܬܐܠܕ ܠܟ ܒܪܐ ܘܕܫܒܪܐ. ܡܢܐ ܕܝܢ ܘܒܪܝܐ.
ܛܒܐ ܠܥܠܡܐ ܕܢܦܫܗ. ܐܦܫܛ ܒܠ ܚܬܐ ܕܠܐ ܗܘܬ
ܠܗ ܒܢܝܐ: ܘܐܦܢ ܫܒܝܒܐ ܗܘܬ ܠܗ ܡܢ ܒܬܘ̈ܟܐ

[1] A om. — [2] A om. — [3] S add. ܒܫܘܪܝܐ. — [4] S om. —
[5] S om. — [6] A om. — [7] A add. ܠܟ.

ܕܝܠܗ ܕܗܪܘܕܣ ܐܬܝܠܕ ܡܪܢ ܒܫܢܬܐ. ܘܐܬ̈ܪܐ ܗ̇ܢܘܢ
ܕܐܡܪܬ ܕܝܢ ܠܟܠ: ܢܣܛܘܪܣ ܘܐܦܘܠܝܢܪܝܣ: ܒܡܩܒܘ
ܬܬܠܐܡܬ ܥܠ ܓܒܗܘܢ. ܘܐܫܠܡܘ ܗܟܢܐ ܐܟܚܕܐ
ܕܒܬܟܬ. ܘܗܪܟܐ ܫܠܡܬ ܫܘܠܡܐ ܕܟܠܬܗ ܕܝܥܩܘܒ.
5 ܕܠܐ ܢܢܘܚ ܫܒܩܠܐ ܕܝܢ ܢܘܗܪܐ ܘܡܟܒܕܘܬܐ ܕܝܢ ܒܢ̈ܬ
ܥ̈ܠܡܐ. ܒܕܡܐ ܕܢܐܬܐ ܡܢ ܕܝܠܗ ܗܘ. ܐܡܠܟ
ܗܪܘܕܣ ܒܫܢܬ ܬܡܢܝܐ ܠܐܓܘܣܛܘܣ. ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ
ܘܬܠܬ ܕܗܪܘܕܣ. ܘܒܫܢܬ ܐܪܒܥܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܐܓܘܣܛܘܣ
ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ. ܝܘܣܦ ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܟܪܗ̇ ܠܡܪܝܡ. ܐܝܟ
10 ܬܟܒ ܢܬܘܬܐ ܘܐܘܟܠܗ̇ ܠܒܝܬܗ ܒܪ ܒܒܝܠ ܘܒܘܪܬܐ
ܐܬܝܗ̇. ܘܐܟܡܐ ܕܟܬܒܬ ܒܦ̈ܟܠܝܐ ܘܒܬ̈ܫܒܝܚܬܐ
ܘܒܦܠܩܣܝܦܘܬܐ. ܗܟܢ ܐܬܝܗܘܢ ܢܟܠܐ ܗܢܐ ܕܫܪܒܬܐ
ܕܠܐ ܦܠܛ ܀

ܪܫܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܀ ܠܒܢܝܐ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܕܒܪܝܐ
15 ܒܐܦܩܘܬܐ ܐܫܟܚ ܡܠܟܘܬܗ: ܘܠܘܬ ܡܪܝܡ ܒܫܝܢܐ.
ܘܒܪܢܫܐ ܕܐܡܪ ܐܝܟܢܐ ܐܗܒ ܗܕܐ ܒܠܚܘܕܘܗܝ ܕܝܢ
ܡܡܠܠܐ. ܠܡܪܝܡ ܕܝܢ ܒܫܝܢܐ ܐܠܦܗ̇ ܀
ܐܚܝܕ ܕܝܢ ܐܡܪܘ. ܐܝܟ ܗܢ ܕܗܕܐ ܒܗ̇، ܕܐܡܟܢܐ
ܕܦܘܪܩܢܐ ܐܬܝܗ̇. ܗܢܐ ܕܝܢ ܐܡܟܐ[1] ܕܡܫܬܪܐ ܕܡܬܒܢܘܗܝ.
20 ܠܦܘܬ ܢܫܐ ܕܡܫܒܘܪܬܗܘܢ ܗܕܢܐ ܗܘ ܕܐܬܪܢܣܘܢ
ܡܠܐܟܐ. ܒܪ ܠܗ̇ܘ ܗܢ ܐܝܟ ܕܠܒܒܐ ܒܚܝܬܐ
ܫܓܫܬܐ ܗܘ ܢܦܫܗ ܘܗ̈ܠܐ ܕܒܢ̈ܦܬܐ ܘܠܒܝܐ ܕܫܬܘܐ.
ܘܗܕܐ ܕܝܢ ܒܫܝܢܐ ܡܗܦܟ ܒܒܢܗ̇ ܗ̈ܠܝܐ ܘܒܫܠܡܐ
ܘܒܚܘܒܐ ܡܫܪܪ ܠܗ̇. ܒܪ ܠܐ ܐܣܬܒܠܘ ܕܠܘܬ ܐܠܗܐ
25 ܠܝܬ ܡܣܟܒ ܒܐܦ̈ܐ. ܕܠܚܕ ܢܣܩܪ ܘܠܐܚܪܢܐ ܢܣܘܦ.
ܐܠܐ ܐܚܝܕ ܕܝܢ ܠܟܢ̈ܫܐ ܐܠܗܐ ܐܚܪܢܝܐܝܬ ܐܡܟܪܘ.
ܛܘܒܢܐ ܕܝܢ ܕܒܢܝܐ ܗܒܠܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܗܘܝܐ ܘܒܗ̇ܢܐ
ܘܒܬܝܡ ܢܩܒܬܐ ܘܐܦ ܙܕܝܐ ܒܬܘܒܐ. ܐܟܡܐ ܕܬܟܒ
ܣܘܢܐ ܕܒܗ̇ܢܐ. ܕܢܣܘܘܢ ܢܕܚܡ ܐܒܢܐ ܡܦܩܝܢ ܕܝܢܐ.

[1] S: ܗܕܐ ܕܝܢ ܐܡܟܐ (sic).

ܕܒܟܐ. ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܡܠܟܐ ܘܗܘܪܩܢܘܣ ܪܒ ܟܗܢܐ.
ܐܬܐ ܕܝܢ ܦܘܡܦܝܘܣ ܪܒ ܚܝܠܐ ܕܪ̈ܗܘܡܝܐ ܘܟܒܫܗ̇
ܠܐܘܪܫܠܡ[1]. ܘܐܚܕܗ ܠܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ ܘܫܕܪܗ
ܠܪܗܘܡܝܐ. ܘܐܩܝܡ ܚܠܦܘܗܝ ܠܗܘܪܩܢܘܣ ܐܚܘܗܝ. ܗܢܐ
5 ܕܝܢ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܕܐܝܕܘܡܝܬ ܒܪ ܠܒܠ ܐܚܬܗ، ܗܘܐ
ܪܚܡܗ ܕܗܘܪܩܢܘܣ. ܘܐܙܠ ܗܘܐ ܚܠܦܘܗܝ، ܠܪܗܘܡܝܐ
ܠܘܬ ܩܣܪ. ܘܐܬܚܠܨ ܗܘܐ ܡܩܪ̈ܒܢܐ ܕܡܠܟܘܬܗ. ܗܘ̇
ܕܐܬܚܝܒ ܡܢ ܟܠ ܗܘܐ ܠܡܠܘܗܝ، ܐܪܣܛܘܒܘܠܘܣ
ܐܚܘܗܝ، ܘܢܣܒ ܗܘܐ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܠܒܪܬܗ ܕܐܪܝܣܛܐ
10 ܡܠܟܐ ܕܥܪ̈ܒܝܐ ܠܒܢܬܐ[2] ܕܢܒܝܗ̇ ܩܘܦܪܢܐ. ܘܐܘܠܕ
ܡܢܗ̇ ܒܢ̈ܝܐ ܝܘܣܦ ܘܦܪܘܪܐ ܘܦܨܐܠܘܣ ܘܗܪܘܕܣ.
ܘܒܪܬܐ ܕܫܡܗ̇ ܫܠܘܡ. ܟܕ ܕܝܢ ܐܬܐ ܦܘܡܦܝܐ
ܕܦܪ̈ܬܘܝܐ[3] ܥܠ ܐܘܪܫܠܡ. ܐܫܬܒܝ ܗܘܪܩܢܘܣ ܡܢ
ܢܗܘܪ ܠܒܒܠ. ܘܐܩܝܡ ܩܣܪ ܚܠܦ ܗܘܪܩܢܘܣ ܠܗ
15 ܠܐܢܛܝܓܢܘܣ. ܘܡܛܠ ܚܫܡܬܐ ܕܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܕܠܐ
ܡܠܟ ܕܢܡܠܟ ܥܠܝܗܘܢ ܐܢܫ ܡܢ ܢܘܟܪ̈ܝܐ: ܐܬܒܥܠ
ܥܠܘܗܝ، ܘܩܛܠܘܗܝ. ܘܐܩܝܡ ܩܣܪ ܚܠܦܘܗܝ، ܠܦܨܐܠܘܣ
ܘܝܘܣܦ ܒܢܘ̈ܗܝ، ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܥܠ ܝܗܘܕ. ܘܟܕ ܚܙܐ ܗܪܘܕܣ
ܦܠܓ ܐܙܠ ܠܪܗܘܡܝܐ. ܘܒܬܟܫܦܬܐ ܘܒܫܘ̈ܚܕܐ ܕܣܓܝ̈ܐ.
20 ܐܬܬܩܝܡ ܡܠܟܐ ܥܠ ܝܗܘܕ ܘܥܠܘܗܝ ܦܠܣܛܝܢܐ. ܘܟܕ
ܐܬܐ ܐܘܪܟܘ ܒܚܕܗ ܝܗܘܕ̈ܝܐ ܘܩܛܠ ܐܢܘܢ. ܘܐܬܪܥܡ
ܠܫܘܪܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܘܫܟܠܠܗ̇ ܠܗܝܟܠܐ ܕܒܗ̇ܢܐ
ܘܣܒܟܗ̇ ܠܒܝܬ ܐܒ̈ܗܘܗܝ، ܘܟܕ ܫܢܬܐ ܚܕ ܒܗܢܐ ܕܟܗܢܘܬ
ܗܘܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܗܪܘܕܣ ܟܕ ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܚܘܠܩܐ
25 ܥܡܗ ܝܗܘ̈ܕܝܐ. ܘܐܦܠܐ ܥܡ ܚܘܠܩܐ ܘܫܠܛܢܐ
ܕܒܝܬܗܘܢ ܪܕܦ ܗܘܐ ܢܩܠܗ: ܐܝܟ ܕܒܥܕܢ ܒܗܘܢܐ.
ܘܐܘܟܒ ܢܩܛܠܐ ܕܐܚܝ̈ܬܐ ܕܐܝܬ ܗܘܘ ܠܗܘܢ ܒܒܝܬ
ܐܒ̈ܗܐ: ܠܬܪܒܨܪ ܥܘ̈ܠܐ ܕܡܨܪܝܢ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܠܐ
ܢܗܘܢ ܗܘܐ ܥܡ ܐܒܗܘ̈ܗܝ. ܘܒܥܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܠܬ

[1] S om. — [2] A ܒܢܬܐ. — [3] A in marg. : ܗ : ܒܢܘ̈ܗܝ، ܦܪܬ.

ܡܠܟܐ ܕܐܪܒܥܬܐ ܕܡܬܝ	ܕܘܝܕ	ܡܠܟܐ ܕܐܪܒܥܬܐ ܕܠܘܩܐ
ܫܠܝܡܘܢ		ܢܬܢ
ܪܚܒܥܡ		ܡܛܬܐ
ܐܒܝܐ		ܡܐܢܢ
ܐܣܐ		ܡܠܝܐ
ܝܗܘܫܦܛ		ܐܠܝܩܝܡ
ܝܘܪܡ		ܝܘܢܡ
ܐܚܙܝܐ		ܝܘܣܦ
ܝܘܐܫ		ܝܗܘܕܐ
ܐܡܘܨܝܐ		ܫܡܥܘܢ
ܥܘܙܝܐ		ܠܘܝ
ܝܘܬܡ		ܡܬܬܬܐ
ܐܚܙ		ܝܘܪܡ
ܚܙܩܝܐ		ܐܠܝܥܙܪ
ܡܢܫܐ		ܝܘܣܦ
ܐܡܘܢ		ܥܝܪ. ܐܠܡܘܕܕ
ܝܘܫܝܐ		ܩܘܣܡ. ܐܕܝ
ܝܘܟܢܝܐ		ܡܠܟܝ. ܢܪܝ
ܫܐܠܬܐܝܠ		ܫܐܠܬܐܝܠ. ܙܘܪܒܒܠ
ܙܘܪܒܒܠ	ܝܥܩܘܒ ܘܥܠܝ ܒܢܝ̈ ܐܣܬܐ	ܪܝܣܐ. ܝܘܚܢܢ
ܐܒܝܘܕ		ܝܗܘܕܐ. ܝܘܣܦ
ܐܠܝܩܝܡ		ܫܡܥܝ. ܡܛܬܬ
ܥܙܘܪ	ܝܥܩܘܒ ܐܒܘܗܝ ܕܝܘܣܦ ܒܟܝܢܐ	ܡܐܬ. ܢܓܝ
ܨܕܘܩ		ܚܣܠܝ. ܢܚܘܡ
ܐܟܝܢ	ܠܘܝ ܡܛܬܬ ܥܠܝ ܗܠܝܢ ܐܚ̈ܐ ܐܒܗ̈ܐ ܕܝܘܣܦ ܒܢܡܘܣܐ ܘܐܝܬܝܗܘܢ ܒܢܝ̈ ܡܠܟܝ[1]	ܥܡܘܣ. ܡܬܬܬܐ
ܐܠܝܘܕ		ܝܘܣܦ. ܝܢܐ
ܐܠܝܥܙܪ		ܡܠܟܝ. ܠܘܝ
ܡܬܢ		ܡܛܬܬ
ܝܥܩܘܒ		ܥܠܝ
	ܝܘܣܦ	

[1] Quae in medio posita e cod. A desumpta sunt; in cod. S corrupta sunt et confusa.

ܕܐܝܬܘܗܝ، ܒܚܝܠܐܝܬ ܒܪ ܢܡܘܣ ܘܒܡܫܐܝܬ ܒܪ ܟܠܝ
ܗܘ̇ ܕܐܩܘܡ ܝܠܕܐ ܠܡܠܬܐ. ܘܡܠܬܐ ܗܘ̇ ܕܐܩܘܡ
ܝܠܕܐ ܠܠܗ. ܗܘ̇ ܕܐܝܬܘܗܝ، ܡܕܡܝܐ ܕܢܦܫܗ ܐܝܬܘܬܐ.
ܒܕܡܘܬ ܐܦ ܐܘܛܘܠܘܩܛܐ ܗܟܢܐ ܐܡܪ: ܢܣܒ ܠܟ
ܒܪ ܟܠܝ ܒܪ ܡܠܬܐ ܒܪ ܠܗ، ܒܪ ܡܠܟܘ. ܒܪ ܠܗ،
ܘܡܠܬܐ ܘܟܠܝ ܐܢ̈ܫܐ ܒܢ̈ܝ ܡܠܟܘ. ܘܬܘܣܦܬܐ ܕܟܠ ܚܕ
ܠܡܢܝܢܗ ܕܒܢܝܫܐ ܗܘ̣ܐ ܝܠܕܐ[1]. ܒܗ̇ܝ ܕܒܢܝܫܒ
ܠܟܠܝ ܢ̈ܟܝܐ ܕܒܢܝܫܐ ܗܘ̣ܐ ܝܠܕܐ. ܘܐܠܘ ܕܠܠܗ،[2] ܐܝܬܘܗܝ،
ܗܘ̣ܐ ܝܠܕܐ. ܠܐ ܒܢܝܫܐ ܗܘ̣ܐ ܠܗ ܢܒܝܫ. ܘܐܝܢ
ܕܠܫܘܪܝܐ ܕܡܠܬܐ، ܗܘܐ ܪ̈ܫܝܬܐ ܐܢܘܢ ܒܦܪܘܬܐ ܗܘ̣ܐ
ܡܢ ܠܬܚܬ[3].

ܘܠܐ ܕܝܢ ܡܕܝܢܐ ܐܫܠܡܘ ܠܝ ܐܒ̈ܗܝ ܕܐܬܟܢܫܘ ܐܢܘܢ
ܡܢ ܠܥܠ. ܘܐܡܪܘ ܬܘܒ ܕܢܣܛܘܪܝܐ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ
ܥܡ ܦܬ̈ܓܡܝܗܘܢ ܐܝܬ ܗܘ̣ܐ ܠܗܘܢ ܢܘ̈ܟܠܐ ܕܐܒܗ̈ܬܗܘܢ
ܥܡ ܦܬܓܡܐ ܒܫܒܩܗ. ܘܡܫܡܥܝܢ ܗܘ̣ܘ ܒܢܝܬ ܐܪ̈ܙܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܘܒܪ ܠܟ ܐܟܘ ܐܪܘ̈ܟܝܐ ܒܢܘܫܝܐ ܟܠ
ܦܠܫ̈ܬܐ. ܫܒܘ ܕܝܢ ܐܫܠܡܘ ܛܠܝܐ ܒܪܗ ܕܡܡܪܝܐ
ܚܕ ܕܫܡܗ ܗܪܘܣ. ܘܫܡܗ ܕܛܠܝܐ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ.
ܘܡܛܠ ܕܠܝܬ ܗܘ̣ܐ ܠܐܒܘܗܝ، ܒܣܦܪܐ ܠܡܦܪܘܩܗ ܦܫ
ܒܐܕܘܡ. ܘܐܦ ܕܝܢ ܬܡܢ ܛܒܥܘܐ ܕܐܕܘ̈ܟܝܬܐ
ܘܕܒܟ̈ܢܐ. ܘܗܘ̣ܐ ܪܫܝܐ ܠܗܘܪܘܣܢܘܣ ܪܒ ܒܗܪܐ
ܕܢܘ̈ܗܪܐ. ܐܝܟܢ، ܕܐܪܣܛܒܘܠܘܣ ܗܘ ܕܗܘ̣ܐ ܡܠܟܐ
ܟܠ ܢܘ̈ܗܪܐ. ܐܡܪܐ ܕܗܢܐ ܐܪܣܛܒܘܠܘܣ ܫܡܗ ܗܘ̣ܐ
ܐܠܟܣܢܕܪܐ. ܗܢܘ ܡܢܗܿ ܒܡܕܒܪܐ ܕܢܣܪܐܝܠ ܫܢ̈ܝܢ
ܬܫܥ. ܘܡܠܟ ܢܛܪܐ ܗܘ̣ܬ ܠܡܕܝܢܐ ܕܢܘ̈ܗܪܐ. ܘܡܢܣܒܐ
ܗܘ̣ܬ ܒܪܫܐ ܕܟܗ̈ܢܐ، ܟܠ ܢܡܘܣܐ. ܛܒܥܬ ܗܿܝ ܗܕܐ
ܐܠܟܣܢܕܪܐ ܠܬܪܝܢ ܒܢ̈ܝܗ ܠܪܫܢܘܬܐ ܘܬܫܡܫܬܐ

[1] S om. — [2] Sic S; A ܕܠܠܗ،; et in marg. : ܟܠܝ .ܗ̈. —
[3] A : ܢܐܡܪ ܐܢܐ ܠܗܘܢ ܒܦܪܘܬܐ ܡܢ ܠܬܚܬ ܒܗܕܐ ܗܢܐ ܠܡܠܟܐ.

ܐܝܟ ܕܟܬܝܒܐ ܦܘܠܝܩܘܣ ܘܐܦܪܝܩܘܣ ܐܬܪ̈ܐ ܕܬܒܠܐܝܬ
ܒܬܟܗ ܫܬܟܢܬܗܘܢ ܕܦܘܠܝܩ̈ܐ. ܦܘܠܝܩܘܣ ܐܬܟܪܝܟ ܒܪ
ܕܟܠܗ̇ ܕܗܘ̇ ܡܦܠܐ. ܗܘ̣ ܕܐܬܝܠܕ ܒܠ ܢܫܡܗ ܕܒܪ̈ܝܢ.
ܘܐܦܪܝܩܘܣ ܕܝܢ ܡܬ̈ܝܕܥ ܒܠܝܫܐ ܠܢܘܡܘܣ. ܗܕܝܐ
5 ܐܒܪ̈ܘ. ܕܢܘܡܘܣ ܗܢܐ ܐܬܘܗܝ ܐܒܘܗܝ ܒܢܫܐ ܢܒܘܡܒ.
ܘܢܒܘܡܒ ܒܪ ܟܠܗ̇ ܒܪ ܐܠܝܐܙܪ. ܘܗܢܐ ܐܠܝܐܙܪ ܐܘܠܕ
ܠܟܠܗ̇ ܘܠܝܘܬܡ. ܘܝܘܬܡ ܐܘܠܕ ܠܝܙܕܘܡ. ܘܝܙܕܘܡ ܐܘܠܕ
ܠܟܪܝܡ ܕܟܗܢܗ̇ ܐܬܐܠܕ ܒܫܝܢܝܐ[1]. ܘܟܠܗ̇ ܐܝܘܒܘܗܝ[1]
ܕܝܘܬܡ ܒܪ ܐܠܝܐܙܪ[2] ܢܒܘܒ ܐܢܬܬܐ ܕܝܢ ܫܒܛܐ
10 ܕܗܘ̈ܢܐ ܕܫܒܬܗ̇ ܐܬܬܐܠ. ܘܗܘ̣ ܟܪܝܡ ܐܬܬܗ̇ ܗܘܬ
ܠܒܪܬܐ ܒܪ ܟܠܗ̇ ܐܒܘܗ̇. ܘܫܒܬܗ̇ ܕܐܟܘܗ̇ ܕܗܢܐ ܢܬܗ̇
ܕܐܠܝܫܒܥ ܐܬܬܗ ܕܙܟܪܝܐ. ܘܒܪ ܟܠܗ̇ ܐܒܘܗ̇ ܕܟܪܝܡ[3]
ܘܐܡܗ̇: ܗܘܬ ܒܐܘܪܫܠܡ ܠܘܬ ܐܠܝܫܒܥ ܚܬܗ̇ ܕܐܡܗ̇
ܒܡܕܝܢܬܐ ܕܐܬܟܪܝܬ ܕܝܢ ܒܪ ܕܒܗ̇ ܢܘܡܘܣ. ܗܢܐ ܕܝܢ
15 ܟܠܗ̇ ܕܢܒܘܒ ܠܐܢܬܬܐ ܐܘܠܕ ܟܪܝܗ̇ ܠܢܒܘܡܒ. ܘܟܪܝܬ
ܟܠܗ̇. ܘܗܘܬ ܐܢܬܬܐ ܠܒܪܬܐ ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܫܪܒܬܐ
ܕܝܠܗ̇ ܕܫܒܬܗ ܟܠܒܘ. ܟܕܝܠ ܕܠܐ ܚܠܐ ܢܒܘܡܒܐ
ܠܐܪܟܠܬܐ ܕܬܗܘܐ ܠܟܪܝܐ ܐܚܪܢܐ. ܒܪ ܠܗ ܠܟܠܒܘ
ܐܝܬ ܗܘ̣ܘ ܠܗ ܬܪ̈ܝܢ ܒܢ̈ܝܢ: ܘܡܫܟܢ̈ܐ ܕܝܠܗܘܢ ܠܗܘ
20 ܘܟܠܬܬܐ. ܘܐܘܠܕ ܟܪܝܗ̇ ܠܟܠܘ. ܘܟܪܝܬ ܟܠܒܘ ܒܪ ܐܝܬ
ܠܗ ܬܠܬܐ ܒܢ̈ܝܢ ܕܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ ܢܫ̈ܝܢ. ܠܗܘ ܘܟܠܬܬܐ ܕܝܢ
ܫܒܐ. ܘܟܠܘ ܕܝܢ ܐܢܬܬܐ ܐܚܪܝ ܕܢܒܘܒ. ܘܗܘ̇ ܒܟܠܘ
ܘܢܒܘܒ ܐܒ̈ܢܐ ܕܝܢ ܐܟܪܐ. ܘܢܒܘܒ ܠܗܘ ܐܢܬܬܐ ܘܟܪܝܬ
ܕܠܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܢܣܒܗ̇ ܠܐܢܬܬܗ ܕܟܠܬܬ ܐܚܘܗܝ
25 ܕܢܦܫܩ ܠܗ ܙܪܥܐ ܘܟܪܝܬ ܕܠܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܢܣܒܗ̇ ܒܟܠܘ[4]
ܕܢܩܝܡ ܙܪܥܐ ܠܟܠܬܬ. ܗܘ̇ ܕܒܟܠܐ ܕܢܩܝܡ ܠܟܠܘ.
ܘܟܪܝܬ ܕܠܐ ܒܢ̈ܝܐ. ܘܡܝܬ ܢܒܘܒ ܐܚܘܗܝ ܕܒܟܠܘ ܕܝܢ
ܐܟܪܗ ܘܢܣܒܗ̇ ܠܐܢܬܬܗ ܕܢܩܝܡ ܠܗ ܙܪܥܐ. ܟܕܝܠ
ܕܠܝܬ ܗܘܐ ܠܗ ܐܝܢܐ ܕܝܢ ܐܟܪܐ. ܘܐܘܠܕ ܢܘܡܘܣ

[1] A om. — [2] A om. — [3] S om. — [4] A om.

ܕܢܦܪܘܩ ܠܐܕܡ ܐܬܐ܆ ܒܐܢܫܘܬ ܒܗ ܒܗܘܟܐ ܕܒܪܢܫܘܬܗ
ܬܠܠܐ܂ ܘܬܘܒ ܕܡܟܒܕܡ ܒܠ ܫܘܠܛܢܗ ܕܘܒܠܐ ܕܡܘܪܒ
ܗ̇ܘ܂ ܘܒܗ̇؛ ܕܒܝܘܡܬܝ ܘܡܫܝܚܐ ܒܒܢܘܗܝ ܐܬܠܠܐ܂ ܒܬܪ
ܡܫܝܚܐ ܢܘ̈ܗܪܬܐ ܕܝܢ ܕܘܟܐ ܢܘܗܪܐ ܠܫܘܒܚܐ܂ ܒܗ
5 ܒܣܘܟܐ ܕܡܒܘܠܬܐ ܡܒܪܩ ܕܝܢ ܢܘܗܪܐ ܫܘܠܛܢ ܗ̇ܘ̇ܘ
ܡܫܝܚܐ ܣܦ̈ܪܐ ܕܐܘܪܝܬܐ܆ ܒܗ ܡܬܦܫܩܝܢ ܒܟܡ ܢܘܗܪܗ
ܕܫܒܝܚܐ ܡܫܝܚܝܐ܂ ܘܒܬܟܗ ܩܕܝܫܐ܂ ܕܒܐܪܒܥܐ
ܒܣܗܪܐ ܐܬܠܠܐ܂ ܕܝܢ ܐܪܒܥܐ ܒܗܘ̈ܝܗ ܘܫܬܠܐ܂ ܘܕܝܢ
ܐܪܒܥܐ ܐܣܛܘ̈ܟܣܐ ܐܬܪ̈ܒܒ ܦܓܪܗ܂ ܗ̇ܘ ܕܐܫܬܟܠܠ
10 ܕܝܢ ܕܒܪܘܬܐ ܠܪܒܘܬܐ ܐܝܟ ܒܝܬܐ܂ ܠܦܘܬ ܫܘܠܦܗ
ܕܣܗܪܐ܂ ܐܢܬ ܕܝܢ ܕܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܒܝܘܡ ܐܪܒܥܐ ܒܫܒܒܐ
ܐܬܠܠܐ܂ ܘܣܗܕܐ ܕܠܐ ܒܝܬܐ܂ ܐܢܫ̇ܘ ܕܒܢܝܐ ܒܫܒܥܠܝܐ
ܕܢ̈ܒܥܬܐ ܒܐܬܝܢ ܘܫܒܒܝܢ ܬܬܠ܂ ܐܣܬܒܪ ܒܦܓܪܗ
ܒܦܓܪܗ ܕܗܘܒܐ ܕܡܒܫܒܐ ܒܐܡܫܝܚܐ܂ ܘܒܗ ܒܢܝܐ
15 ܐܢܬ ܕܝܢ ܠܠܝܐ ܕܬܪܝܢܫܒܥܐ ܒܗܕܐ ܠܪ̈ܒܥܐ
ܕܒܪܘܟܬܐ܆ ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܥܝܢ ܢ̈ܦܫܢ ܡܬܒܪܟܝܢ܂ ܘܒܗ
ܐܬܡܠܝܘ ܢ̈ܦܫܬܗ ܠܕܘܬ ܡܬܘܠܬܐ ܘܠܘ ܒܒܢܝܢܘܬܐ܂
ܠܐ ܡܛܝܐ ܕܗ̇ܘ ܒܦܓܪܐ ܡܕܝܢܐ ܬܗܘܐ ܒܗ ܒܛܝܒܘܬܐ܂
ܘܡܫܠܡܝܢ ܬܘܒ ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܡܒܬܪܝܢ ܡܘܪ̈ܒܢܐ ܘܕܒܢ̈ܝܐ
20 ܕܐܫܠܡ ܡܪܢ ܒܠܒܐ܆ ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ
ܘܫܬ ܫܢ̈ܝܢ܂ ܒܡܘܬܐ ܕܒܬܪܗ ܡܘܪ̈ܒܢܐ ܕܐܘܪܫܠܡ
ܘܕܡܒܣܣܐ[1]܂ ܘܡܬܠܝܢ ܬܫܥܝܬܐ ܕܝܢ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܕܠܘܩܐ
ܕܐܟܪ܂ ܕܐܘܪܫܠܡ ܬܗܘܐ ܡܬܬܕܝܫܐ ܕܝܢ ܒܥܡ̈ܡܐ܂
ܒܗܕܐ ܠܒܢܝܐ ܕܡܘܠܝܐ ܕܒܥ̈ܕܢܐ܀

25 **ܪܝܫܐ ܕܬܡܢܝܐ** ܀ ܠܒܢܝܐ ܕܡܫܠܡ ܐܘܢܓܠܝܣܛܐ
ܫܪܒܬܗ ܘܡܘܠܕܗ[2] ܕܝܘܣܦ ܠܒܝܬ ܕܘܝܕ܂ ܘܗܢܐ ܕܝܢ
ܢܬܠ ܒܪ ܕܘܝܕ ܒܣܝܡܐ ܕܐܬܢܬܗܘܢ܂ ܗܢܐ[3] ܕܝܢ ܕܝܢ
ܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ܀

[1] A ܕܢܝܒܣܣܐ. — [2] A ܫܪܒܬܗ. — [3] A: ܡܢܬ ܠܦܘܣܗ. ܐܚܪܢܐ.

ܪܫܐ ܕܫܒܥܐ ܀ ܐܡܬܝ ܗܘܼܐ ܡܘܠܕܗ ܕܡܪܢ
ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ. ܘܐܡܬܝ ܐܬܬܠܝܕ ⌝ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ[1].
ܘܐܝܢܗܘ ܕܒܒܣܪܝܢ ܘܡܫܐܠܐ ܒܒܝܬ ܐܬܬܠܝܕ ܀ ܐܝܟ
ܕܡܫܠܡܝܢ ܫܪ̈ܪܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܝܬ ܡܢ ܠܥܠ. ܒܫܢܬ
5 ܫܗ: ܐܣܦܛܘܪ ܘܒܫܢܬ. ܫܘ. ܐܬܝܠܕ. ܐܣܦܛܘܪ ܕܝܢ ܕܡܢ
ܡܠܐ̈ܟܐ ܒܪܫܗ ܕܝܘܡ ܕܗܘܪ̈ܐ. ܒܒܣܪܝܢ ܘܬܫܒܚܐ
ܕܐܡܪ̈ ܕܫܒܚܐ. ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ. ܘܒܬܪ ܒܒܦܢܝܐ
ܡܐܬܝܢ ܘܫܒܒܝܢ ܢ̈ܘܗܪܝܢ. ܐܝܟ ܡܛܠ ܫܘܝܐ ܘܦܢܝܐ
ܕܦܢܝܐ. ܐܒܡܟܐ ܕܫܘܦܪܝܢ ܐܣܛܘ̈ܪܐ. ܕܒܡܐܬܝܢ
10 ܘܫܒܒܝܢ ܢܘܗܪܝܢ ܡܫܬܡܠܐ ܒܦܢܝܗ ܕܚܘܠܐ. ܘܐܬܝܠܕ
ܒܒܣܪܝܢ ܘܡܫܐܠܐ ܒܒܝܬ ܡܕܝܢ ܒܝܘܡܐ ܕܒܪܘܟܬܐ.
ܒܐܪܒܥܐ ܒܒܝܬ ܐܚܪܢܐ ܕܗܘܪ̈ܐ. ܒܗ ܢܘ̇ܗܪܝܢ
ܫܘܪܝܐ ܠܡܠܬܐ ܐܝܠܝܢ ܕܠܗܕܐ ܫܠܡܝܢ: ܕܒܐܝܢܝܬ ܠܡ
ܒܝܘܡܐ ܕܚܕܒܫܒܐ ܐܬܒܣܪ ܒܝܘܡܐ ܕܫܪܝܬ ܒܪܬܐ.
15 ܬܡܢ ܕܝܢ ܒܪܬ ܩܠܐ ܚܕܬܐ ܫܡܥܘ ܡܠܐ̈ܟܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܢܘܗܪܐ. ܘܗܪܟܐ ܬܘܒ ܡܚܕܐ ܚܕܬܐ ܝܠܦܘ ܡܠܐ̈ܟܐ.
ܐܠܗܐ ܕܡܬܚܫܒ ܚܕ ܒܫܪܐ. ܕܒܕܡܘܬܢ ܗܠܝܢ ܬܪ̈ܬܝܢ
ܚܕ̈ܬܬܐ ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ ܝܠܦܘ ܐܢܫ. ܐܦ ܫܘܡܠܝ
ܬܘܩܢܗ ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ ܒܚܕܒܫܒܐ ܗܘܼܐ. ܘܐܪܥܐ
20 ܕܐܬܓܠܝ ܠܕܘܝܕ ⌝ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ ܐܬܓܠܝ ܠܗ: ܥܠ
ܐܝܠܝܢ ܕܓܕ̈ܫܝ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ[2]. ܗܒܝܐ ܘܗܫܐ
ܐܫܬܡܠܝ ܒܦܢܝܗ ܕܡܪܢ ܒܚܕܒܫܒܐ. ܘܡܫܝܚܬܐ
ܒܗ ܒܗܝܢܐ ܝܘܡܐ ܡܬܓܠܝܐ. ܗܘ ܕܝܢ ܕܒܪܫܗ
ܕܗܘܪ̈ܐ: ܕܬܠܬܝܢ ܫܢ̈ܝ ܐܝܟ ܬܠܬܝܢ ܝܘ̈ܡܝܢ ܕܗܘܪ̈ܐ
25 ܡܒܬܪ ܒܗ ܒܢܡܘܣܐ ܟܬܝܒܐ ܕܒܗܘܪ̈ܐ: ܘܡܢ ܡܒܠ
ܢܡܘܣܐ ܚܕܬܐ. ܕܒܫܘܠܡ ܐܕܪ ܕܫܒܥܐ. ܕܐܫܬܠܡ̈ܘ
ܕܝܘܡܐ ܒܛܘܒܬܐ ܗܘ ܕܗܘ̇ܐ ܫܘܪܝܗ ܒܝܘܡ. ܐܬܝܠܕ
ܕܝܢ ܒܝܘܡܐ ܕܒܪܘܟܬܐ ܕܒܗ ܐܬܒܪܝ ܐܕܡ. ܒܗ

[1] A om. — [2] S : ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܒܝܘܡ ܚܕܒܫܒܐ ܐܬܓܠܝ: ܘܫܪܪ ܘܡܠܠ ܥܠ ܐܝܠܝܢ ܕܓܕ̈ܫܝ ܠܡܫܝܚܐ ܘܠܐܘܪܫܠܡ.

ܡܘܫܐ: ܡܠܟܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ. ܗܕܐ ܕܗܘܬ̈
ܒܝܕ ܐܢܛܝܦܛܪܘܣ ܘܗܪܘܕܘܣ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܕܝܗܘܕܐ
ܠܐܪܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ ܒܝܕ ܝܫܘܥ ܒܪܢܘܢ: ܫܢܝܬܐ ܕܦܠܓ
ܝܫܘܥ ܦܪܘܩ ܠܝܣܪܐܝܠ ܕܐܠܗܐ. ܕܒܕܡܘܬܗ ܒܢ̈ܝܢ
5 ܫܢ̈ܝܐ ܕܝܢ ܕܐܬܝܠܕ ܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܠܫܒܝܐ ܕܒܒܠ
ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ ܘܫܬ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܡܫܒܝܢ ܕܒܒܠ.
ܘܬܘܒ ܫܒܥܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܕܒܬܪ ܦܘܢܝܐ ܕܒܕܡܘܬܐ
ܠܚܘܪܒܐ ܐܚܪܝܐ ܕܒܝܕ ܛܛܘܣ. ܟܠܗܝܢ ܕܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܡܢ
ܡܘܠܕܗ ܕܐܒܪܗܡ ܥܕܡܐ ܠܚܘܪܒܐ ⌈ܐܚܪܝܐ[1] ܕܒܝܕ
10 ܛܛܘܣ ܬܪܝܢ ܐܠܦ̈ܝܢ ܘܡܐܬܝܢ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܫܢ̈ܝܐ
ܕܩܘܪ̈ܒܢܐ ܐܝܟ ܕܐܬܐܡܪ ܡܢ ܠܥܠ. ܗܠܝܢ ܕܩܪܒܘ
ܒܗܝܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܘܠܟܢܐ. ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ
ܘܬܫܥܝܢ ܘܫܬ ܫܢ̈ܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܝܢ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܚܫܒܬ.
ܐܫܬܟܚ ܕܝܢ ܢܘܚܝܢ ܒܟܣܗܪܬܐ ܕܝܪܚܐ ܕܫܒܬܐ
15 ܕܣܗܪܐ. ܕܗܘ̇ ܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ. ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܝܪܚܐ
ܕܫܡܫܐ ܒܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ ܒܐܝܠܘܠ ܒܝܘܡ ܚܡܫܒܫܒܐ.
ܡܛܠ ܕܒܝܪܘܒܬܐ ܐܬܝܗܒ ܢܡܘܣܐ ܕܦܨܚܐ ܕܒܣܗܪܬܐ
ܒܫܢܬܐ ܗܝ. ܘܡܛܠ ܕܠܐ ܒܥܒܕܝܢ ܠܗ ܢܘܗ̈ܪܐ
ܒܪܘܒܬܐ ܡܛܠ ܡܬܠܐ ܕܝܬܒܘܬ ܐܝܟ ܘܠܐ ܢܬܡܚܪ
20 ܘܢܬܚܒܠ. ܒܒܪܘܗܝ ܒܚܡܫܒܫܒܐ. ܒܬܪ ܕܝܢ ܕܒܪܝܐ
ܥܕܡܐ ܠܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ ܒܣܗܪܐ. ܕܐܬܡܠܝ ܢܘܗ̈ܪܬܐ
ܕܬܫܒܘܚܬܗ. ܐܬܒܛܠ ܢܘܚܝ ܒܪܫܗ ܕܣܗܪܐ ܕܬܫܪܝܢ
ܐܚܪܝ. ܘܒܢܝܣܢ ܕܫܒܝܥܝܐ ܒܫܒܬܥܣܪ, ܩܕܝܡ
ܒܗ ܒܝܘܡܐ ܕܒܪܘܒܬܐ. ܘܗ̇ܘ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪܝ,
25 ܕܣܗܪܐ. ܘܟܢܘܢ ܘܟܢܘܢ. ܘܫܒܛ ܘܐܕܪ. ܒܢܝܣܢ ܕܝܢ
ܕܫܢܬܐ ܪܫܗ ܕܢܝܣܢ ܕܣܗܪܐ. ܕܗܘ̇ ܒܥܣܪܝܢ ܘܫܬܐ
ܒܐܕܪ ܕܫܡܫܐ ܐܬܒܛܠ ܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܐܬܝܠܕ ܕܝܢ
ܝܫܘܥ ܒܝܘܡ ܬܠܬܒܫܒܐ ܒܬܠܬܐ ܕܫܡܫܐ. ܘܒܫܡܫܐ
⌈ܒܐܕܪ[2] ܕܣܗܪܐ ܐܬܝܠܕ ܒܝܘܡ ܐܪܒܥܒܫܒܐ.:.

[1] S om. — [2] S om.

ܕܒܝܫ ܡܪܢ. ܘܐܝܬ ܕܕܡܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܢ. ܘܐܝܬ
ܕܕܡܝܐ ܠܡܕܒܪܗ. ܘܐܝܬ ܕܫܩܠܝܢ ܠܫܡܗܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܫܩܠܝܢ ܗܠܝܢ ܕܗܘ̈ܝ، ܡܢ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܒܕܡܝܐ
ܠܡ̈ܠܘܗܝ. ܕܒܕ̈ܝܠܗ ܗܠܝܢ ܕܕܡܝܐ ܠܡܕܒܪܗ ܫܩܠܝܢ
5 ܐܫܟܚܢ ܕܒܫܡܗ ܬܬܕܡܐ ܘܬܫܬܒܚ ܐܠܗܘܬܗ ܡܫܝܚܐ.
ܘܒܬܫܬܡܫܬܐ ܘܬܬܠܝܢ ܘܬܫܒܚ ܒܚܕܐ. ܘܒܬܫܬܡܫܬܐ
ܘܐܦܪܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܚܕ. ܒܪܡ ܐܝܟ ܚܙܝܐ ܕܡܘܗܝܒܘܬܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܐܝܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܐ̈ܟܐ ܫܪ̈ܝܪܐ ܒܫܡܗ
ܬܫܬܡܫܬܐ ܘܫܬܐ ܐܠܗܘܬܗ. ܘܒܫܡܗ¹: ܫܠܝܛ: ܚܕ.
10 ܘܡܘܕܝܢ ܒܫܡܗ: ܫܡܗ: ܐܣܬܟܪ ܘܐܬܠܬܗ. ܐܝܬ ܕܝܢ
ܕܡܩܠܣܝܢ ܠܫܡ̈ܗܐ ܬܘܒ ܡܪܝܐ. ܬܪܝܢ ܠܗܘܢ ܒܪ ܫܒܒܝܢ
ܫܡ̈ܗܝܢ ܐܘܠܕ ܠܐܒܪܗܡ. ܘܐܒܪܗܡ ܒܪ ܗܘܐ ܒܪ
ܬܡܢܐܝܢ ܘܫܒܥ ܫܢ̈ܝܢ ܡܢ ܡܠܘܟܐ. ܘܡܢ ܡܠܘܟܐ
ܕܕܡܝܐ ܕܢܦܩܘ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܐܝܠ ܐܪܒܥܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ
15 ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܪܒܥܝܢ ܫܢ̈ܝܢ ܕܒܡܕܒܪܐ. ܕܒܫ̈ܢܝܢ ܫܢ̈ܝܐ ܡܢ
ܕܐܬܠܬܐ ܐܒܪܗܡ ܒܕܡܝܐ ܕܒܠܘ ܒܢ̈ܘܗܝ، ܠܐܪܒܥܐ
ܕܡܠܘܟܐ ܫܡܫܡܐܐ ܘܫܡܫܝܢ ܘܫܒܥ. ܒܪ ܢܗܘܝܢ
ܦܘܩܕܢܐ ܕܫܢ̈ܝܐ ܕܬܪܝܢ ܕܒܢܝ ܗܘܐ ܠܦܬܟܪ̈ܐ ܫܢ̈ܝܢ
ܫܒܥܝܢ ܕܗܘܘ ܒܒܒܠ ܕܠܐ ܡܘܬܒܢܐ. ܘܫܡܫܡܐܐ
20 ܘܫܡܫܝܢ ܘܫܒܥ ܒܕܡܝܐ ܕܒܠܘ ܠܐܪܒܥܐ ܕܡܠܘܟܐ.
ܫܢ̈ܝܐ ܡܢ ܕܦܠܛܘ ܒܢ̈ܝ ܝܣܪܐܝܠ ܡܢ ܒܒܠ ܒܕܡܝܐ
ܕܝܫ ܡܪܢ. ܒܪ ܢܗܘܝܢ ܡܫܝܚܐ ܠܘܩܒܠ ܡܫܝܚܐ².
ܘܫܒܥܐ ܠܘܩܒܠ ܫܒܥܐ. ܒܐܝܕ ܕܒܠܕ̈ܬܐ ܒܬܪ ܬܪܝܢ
ܒܕܡܝܐ ܕܐܬܠܬܐ ܐܒܪܗܡ. ܘܬܡܢ ܗܘܘ ܒܢ̈ܘܗܝ،
25 ܕܐܒܪܗܡ. ܘܒܢܝܢ ܫܢ̈ܝܗܘܢ، ܦܬܟܪ̈ܐ ܐܒܪܗܡ
ܕܒܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܫܢ̈ܘܗܝ، ܕܒܪܐ ܘܕܗܘܢ ܕܒܠܘ ܠܒܕܡܐ
ܦܘܪ̈ܩܐ ܘܢܒܝ̈ܘܬܐ. ܘܒܒܠܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ: ܗܠܝܢ ܫܢ̈ܝܐ
ܕܒܫܐܝܬ ܫܘ ܒܒܬܗܘܢ. ܒܒܒܠܐ ܕܗܘܘ ܡܡܬܢܐ ܒܗ
ܐܬܩܢܘܗܝ ܘܗܠܝܢ ܕܒܬܪܗ. ܘܒܦܘܪܫܢ ܕܕܡܝܐ ܒܐܝܕ̈ܐ،

¹ A om. — ² S om.

ܗܠܟܘ ܘܫܡܠܝܘ ܒܣܘܟܐ ܘܦܘܪܒ ܡܘܙܒܢܐ ܒܡܗܠܟܐ
ܕܐܘܪܫܠܡ: ܐܡܠܟܝ ܕܪܝܘܫ: ܠܐ: ܫܢܝܐ: ܐܚܫܝܪܫ: ܝ:
ܐܪܛܒܢ: ܐ: ܐܪܛܚܫܫܬ ܕܐܫܬܡܗ ܐܪܘܟ: ܡܐ:
ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܠܗ ܕܐܪܛܚܫܫܬ ܕܗܘ̇ܝܘ
5 ܐܪܘܟ. ܐܫܬܕܪ ܢܚܡܝܐ ܡܗܝܡܢܐ ܫܩܝܐ ܕܡܠܟܐ
ܘܒܢܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܐܘܠܨܢܗ̇ ܘܒܥܩܬܗ̇. ܘܐܫܬܟܠܠܬ
ܒܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܝܠܗ. ܕܡܬܟܠ̈ܠܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܫܒܘܥܝܢ
ܫܒ̈ܥܝܢ ܕܒܕܢܝܐܝܠ. ܡܢ ܫܢܬ ܐܪ̈ܒܥܝܢ ܕܐܪܘܟ.
ܕܗܕܐ ܠܫܢܬ ܬܠܬܡܐ̈ܐ ܕܝܘܢܝ̈ܐ. ܕܒܗ̇ ܐܫܬܕܪ
10 ܐܣܦܣܝܣ ܘܒܒܫܗ̇ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܐܘܠܓܝܐ. ܘܒܬܪܗ̇
ܕܗܕܐ ܠܬܠܬ ܫܢ̈ܝܢ ܕܐܣܦܣܝܣ ܘܣܪܒܝ. ܐܡܠܟܝ ܕܝܢ
ܐܪܛܚܫܫܬ ܐܚܪܢܐ: ܐ: ܘܕܪܝܘܫ: ⌜ܢܘܚ[1]: ܐܪܛܚܫܫܬ:
ܟ: ܐܘܟܘܣ: ⌜ܒܝ[2]: ܦܪܣ ܒܪܗ: ܕ: ܕܪܝܘܫ: ܘ:
ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܕܝܢ ܕܡܩܛܠܗ ܠܕܪܝܘܫ: ܘ ܫܢ̈ܝܢ:
15 ܦܛܠܡܐܘܣ: ܝܒ ܫܢ̈ܝܢ: ܒܫܢܬ ܐܪܒܬܥܣܪ ܕܗܢܐ
ܐܡܠܟܝ ܣܠܘܩܘܣ ܡܠܟܐ ܕܡܢܗ ܡܬܚܫܒܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܝܘܢܝ̈ܐ:
ܗܠܝܢ ܕܡܬܬ̈ܢܝܢ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ. ܘܬܘܒ ܒܫܢܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥ ܕܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܐܣܬܟܡ ܢܘܚܡ
ܘܐܬܝܠܕ: ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬ ܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ.
20 ܘܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܫܬ ܨܠܝܒ. ܘܒܫܢܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܢܚ ܒܩܘܦܠܐ. ܘܒܫܢܬ
ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܒܥܝܢ ܘܬܫܥ ܚܪܒܬ ܐܘܪܫܠܡ: ܘܗܘ̇ܝ
ܠܟܠܗ̇ ܕܗܕܐ ܐܝܬܝܗܝܢ ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܕܒܪ ܡܪܝܡ
ܘܒܬܪܐ ⌜ܕܫ̈ܒܥܐ[3] ܘܫܪܒܐ ܕܐܚܪ̈ܝܐ. ܘܬܘܒ
25 ܐܣܦܣܝܢܘܣ ܕܫܠܝܛܐ ܕܒܬܪܗ̇. ܕܒܫܢܬ ܬܠܬܡܐܐ
ܘܬܠܬܝܢ ܘܬܫܥ ܒܕܘܟܬܐ ܒܪ ܡܫܝܚܐ. ܒܫܢ̈ܝ ܕܝܢ ܫܢ̈ܝܐ
ܡܢ ܕܐܡܠܟܝ ܕܪܘܫ ܘܒܠܦܘ ܢܗܘܪ̈ܐ ܕܗܕܐ ܕܐܬܝܠܕ
ܡܫܝܚܐ. ܫܒܥܡܐܐ ܘܚܡܫܝܢ ܫܢ̈ܝܢ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܕܡܫܟܚܝܢ
ܫܢ̈ܝܐ ܡܢ ܡܦܩܬܐ ܕܒܢ̈ܝ ܝܣܪܐܝܠ ܕܗܕܐ ܠܫܢܬܐ

[1] A om. — [2] S ܢܘ. — [3] A ܕܫ̈ܒܠܐ.

ܦܘܩܕܢܗ ܕܝܘܫܥ. ܐܡܠܟܘ ܕܝܢ ܒܢܝ̈ ܝܣܪܐܝܠ
ܒܐܘܪܫܠܡ. ܐܚܪ̈ܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܕܐܡܒܪ ܐܝܘܢ ܝܫܘܒ
ܒܢܝܗ̇ ܢܘܪܕܝܢ ܘܟܠܗ ܠܐܪܒܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܒܫܢܬܐ
ܕܐܫܬܒܝܘ ܒܐܬܪ̈ܝ ܦܦܠܘܣ. ܐܠܦ ܘܫܒܥܡܐܐ ܘܬܫܥܝܢ
ܘܫܬ ܫܢܝ̈ܢ. ܣܦܪ ܡܢ ܫܒܥܝܢ ܕܒܒܒܠ[1]. ܬܠܬܐ
ܐܢܛܝܦܛܪܐ. ܘܕܠܐ ܬܣܒܪ ܕܒܒܪ ܕܠܐ ܢܕܥܬܐ
ܫܬܬܬܐ ܐܡܪ̇ܬ ܠܟ ܗܠܝܢ. ܡܕܡܝܢ ܣܐܡ ܐܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܫܢ̈ܝܐ. ܐܟܡܐ ܕܒܬ̈ܬܐ ܢܦܫ̈ܬܐ ܡܢ ܪܘܚܐ
ܪܒܫܘ. ܐܡܠܟܝ ܡܕܡܝܬ ܒܬܪ ܡܘܫܐ ܡܢ ܕܟܠܗ
ܠܐܪܒܥܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܝܫܘܥ ܒܪܢܘܢ ܘܫܪܒܐ ܕܒܬܪܗ.
ܘܗܠܝܢ ܫܢܝ̈ܐ ܕܝܠܗܘܢ: ܝܫܘܥ :ܟܘ: ܟܘܫܢ :ܚ: ܥܬܢܐܝܠ
:ܡ: ܥܓܠܘܢ :ܝܚ: ܐܗܘܕ :ܦ: ܝܒܝܢ :ܟ: ܒܪܩ :ܡ:
ܡܕܝܢ̈ܝܐ :ܙ: ܓܕܥܘܢ :ܡ: ܐܒܝܡܠܟ :ܓ: ܬܘܠܥ :ܟܓ:
ܝܐܝܪ :ܟܒ: ܒܢܝ̈ ܥܡܘܢ :ܝܚ: ܝܦܬܚ :ܘ: ܐܒܨܢ :ܙ: ܐܝܠܘܢ
:ܝ: ⌝ܥܒܕܘܢ :ܚ:[2] ܦܠܫܬܝ̈ܐ :ܡ: ܫܡܫܘܢ :ܟ: ܕܠܐ
ܕܝ̈ܢܐ :ܝ: ܥܠܝ :ܡ: ܫܡܘܐܝܠ :ܟ: ܫܐܘܠ :ܡ: ܕܘܝܕ
:ܡ: ܫܠܝܡܘܢ :ܡ: ܪܚܒܥܡ :ܝܙ: ܐܒܝܐ :ܓ: ܐܣܐ
:ܡܐ: ܝܗܘܫܦܛ[3] :ܟܗ: ܝܘܪܡ :ܚ: ܐܚܙܝܐ :ܐ: ܥܬܠܝܐ
:ܙ: ܝܘܐܫ :ܡ: ܐܡܘܨܝܐ :ܟܛ: ܥܘܙܝܐ :ܢܒ: ܝܘܬܡ
:ܝܘ: ܐܚܙ :ܝܘ: ܚܙܩܝܐ :ܟܛ: ܡܢܫܐ :⌝ܢܗ[4]: ܐܡܘܢ
:ܒ: ܝܘܫܝܐ :ܠܐ: ܝܗܘܐܚܙ :ܓ̈ ܝܪܚܐ: ܝܗܘܝܩܝܡ :ܝܐ:
ܝܗܘܝܟܝܢ :ܓ̈ ܝܪܚܐ: ܨܕܩܝܐ :ܝܐ: ܗܒܠܐ ⌝ܕܫܒܝܬܗܘܢ
ܥ: ܘܫܢ̈ܝܗܘܢ[5] ܐܠܦ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝ̈ܢ. ܒܬܪܗ ܕܝܢ
ܕܒܒܠ ܕܠܐ ܡܠܟܘܬܐ ܫܒܥܝܢ ܫܢܝ̈ܢ. ܘܒܪ ܦܠܓܘ
ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܢ̈ܝ ܕܪܝܘܫ ܘܐܬܒܢܝ ܒܝܬܐ ܠܐܪܒܥܝܢ ܘܫܬ
ܫܢܝ̈ܢ ܒܕܡܐ ܕܐܡܠܟܝ ܕܪܝܘܫ ܒܪ ܐܚܫܘܪܫ: ܗܢܕܝܢ

[1] A. add. ܕܐܢܬܝܗܘܢ. — [2] S om. — [3] A in marg. : ܝܗܘܫܦܛ
ܒܐܢܐ ܗܘܐ ܘܒܬܠܬ ܕܝܫܘܥ ܠܒܪܗ ܝܘܪܡ ܒܡܠܟܘܬܐ ܒܪܬܗ ܕܐܚܐܒ
ܠܐ ܐܬܟܫܦܘ ܒܢܦܫܗ ܐܚܙܝܐ ܘܝܘܐܫ ܘܐܡܘܨܝܐ ܒܡܢ ܫܪܒܬܐ.
ܒܡܠܟܘܬܐ ܒܪܬܗ ܗܝ ܕܐܚܐܒ ܕܝܗܘܒܗ ܝܘܪܡ ܐܢܬܬܐ. —
[4] S ܡܗ. — [5] A : ܕܝܢ ܕܫܢ̈ܝܗܘܢ.

⌈ܐܝܟ ܕܐܦ¹ ܗܪܟܐ ܠܡܠܟ̈ܐ ܦܪ̈ܣܝܐ ܘܗܢܘܢ ܐܡܪܘ
ܗܘܘ. ܘܗܘ ܕܝܢ ܒܫܢ̈ܝܐ ܠܐ ܫܠܡ̈ܬܐ. ܗܟܢܐ ܒܗ ܕܐܦܝܢ
ܠܦܪܘܣܘܬܐ ܕܐܪܡܢܝܘܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ. ܗܢܝܢ ܕܝܢ ܗܘ
ܡܫܬܪܪܐ ܠܒܪ ܘܣܝܡ ܢܟܠ ܥܡ ܐܠܗܐ ܠܡܘܗܒܬܐ.
ܫܘܒܩܐ ܗܢܐ ܕܡܘܫܐ. ܘܐܦ ܕܒܕܘܒܬ ܠܡܠܟܐ. 5
ܒܚܫܬܐ ܕܡܬ̈ܢܝܢ ܠܝ ܬܘܒܬܐ ܕܡܢ ܟܬܪ ܫܘܪ̈ܒܬܐ
ܕܐܬܠܝܬ. ܗܢܝܢ ܕܡܬܚܫܒܢ ܒܗܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܗܕܐ.
ܕܒܝܘܡܝ ⌈ܒܗ² ܗܘܠܢܬܐ ܐܫܬܪܪ̈ܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܗܢܝܢ
ܐܬܟܢܫ ܒܥܕ̈ܬܐ ܘܐܬܩܕܫ ܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܐܠܦܘ
ܠܡܗܠܟܘ ܒܦܘ̈ܩܕܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܠܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ. 10
ܕܒܝܘܡܝ ܗܪܟܐ ܘܩܕܝܫܐ ܠܥܕ̈ܬܐ ܕܒܡܕܝ̈ܢܬܐ ܡܬܪ̈ܝ
ܘܡܩܕܫܝܢ. ܘܬܘܒ ܕܒܗ ܒܝܘܡ ܒܠܚܘܕ ܡܢ ܗ̇ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܬܠܘ ܐܢܘܢ ܘܗܒ ܓܘܪܐ ܫܬܘܦܘ ܠܢܒܝܐ
ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ. ܗܟܢܐ ܘܗܘ ܦܘܩܕܢܐ ܢܬܩܕܫܘܢ ܦܘܡܗ
ܠܫܘܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܘܠܡܩܕܫܐ ܕܒܗ. ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܐܦ 15
ܐܝܟ ܠܐܠܝܢ ܕܐܫܬܘܕܝܬ ܒܗ̈ܕܬ ܠܝ. ܘܠܒ̈ܢܝܐ ܘܠܫܡ̈ܫܐ
ܕܒܫܢܬܐ ܐܝܟ ܕܠܡܦܬ ܪܘܪܬ ܐܢܘܢ. ܘܫܡܫܐ ܕܐܠܝܢ
ܕܡܠܠܘ ܐܚܪܢܬ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܡܩܕܫܐ ܥܡ ܫܡܫܢܐ ܕܒ̈ܢܝܐ
ܘܡܫܡ̈ܫܐ. ܘܫܡܫܐ ܡܩܒܠܢܐ ܐܝܟ ܕܡܫܟܚ ܐܢܐ ܕܬܢܪ
ܠܢܥܡ. ܬܪܝܢܐ ܠܐ ܢܣܒܢܐ ܥܘܒܗ. ܗܢܘ ܕܝܢ. ܦܘܫܩܗ 20
ܕܟܪ ܠܦܘܡ. ܘܬܠܬܝܢ ܡܢ ܟܠ ܦܪܘܣ. ܐܝܬ ܕܝܢ ܐܢܫܝܢ
ܠܟܠ ܕܪܢܫ ܐܝܬ ܡܟܠ ܀

ܪܫܐ ܕܫܬܝܬܐ ܀ ܐܡܪܬ، ܗܘܐ ܫܘܒܪܗ ܕܝܘܣܦ
ܘܒܐܝܢܐ ܢܘܗܪܐ ܘܐܡܪܬ، ܗܘܐ ܡܘܠܕܗ ܘܒܡܒܥܐ
ܐܡܠܠܢ ܕܢܬܬܐ ܒܬܘܬܐ ܘܡܘܪ̈ܒܢܐ ܕܒܢܝܡܘܫܐ 25
ܒܐܘܪܫܠܡ ⌈ܘܡܒܡܐ ܢܘܦܠܝܐ³ ܀ ܡܛܠ ܕܒܡ
ܫܘܒܪܗ ܕܝܘܣܦ ܐܦ ܒܠ ܡܘܪܒܢܐ ܕܒܢܝܡܘܫܐ ܫܐܠܬ.
ܠܡܘܕܥ ܒܝܘܡ̈ܝ ܢܫ̈ܪܐ ܘܢܘܗܪ ܠܝ. ܡܕܒܪܢܘܬ. ܘܗܢܝܢ

¹ A ܒܕܘܒܐ; lege ܐܝܟܢܐ ܕܒܐ .ܗܠ (?). — ² S om. — ³ A om.

ܐܘܪܫܠܡ ܒܥܕܬܐ ܡܠܠ ܗܘܐ ܐܒܘܢܐ ܕܐܡܪ. ܕܠܐ
ܐܫܬܕܪܬ ܐܠܐ ܠܘܬ ܥܢ̈ܐ ܕܐܒܕܘ ܡܢ ܒܝܬ
ܐܝܣܪܐܝܠ. ܒܗ ܕܝܢ ܐܘܪܗܦ ܘܩܕܡ ܡܢ ܡܒܘܥܐ. ܦܩܕ
ܐܢܘܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܒܥܘܢ ܒܝܬ ܒܒ̈ܬܐ. ܘܗܟܢܐ
ܐܝܟ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܢܦܩܘ ܘܬܠܡܝܕܘ: ܐܦ ܚܕ ܒܡܫܝܚܘܬܐ 5
ܪܒܬܐ ܘܐܘܪܫܠܡ ܦܪܫܝ ܘܢܦܩܝܢ ܠܒܪ ܒܟܠ ܥܠܡ
ܬܫܒܘܚܬܐ. ܐܝܟ ܦܪܘܣܐ ܕܡܒܪܘ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܕܠܐ
ܒܡܪܐܝܬ ܢܦܩܝܢ ܒܬܫܒܘܚܬܗ ܠܒܪ ܒܕܒܪܐ
ܠܡܫܠܡܐ. ܐܒܘܒܐ ܕܐܦ ⌜ܠܐ[1] ܫܠܝ̈ܚܐ ܢܗܘܘܢ ܢܦܩܘܢ
ܕܢܒܪܘܢ ܒܝܬ ܒܒ̈ܬܐ. ܐܒܘܒܐ ܕܫܒܝܒܘܢ ܒܐܦܐ ܐܡܪ 10
ܒܒܝܬܗ ܕܦܘܪܢܝܣܘ. ܗܒܢܐ ܠܐ ܐܬܦܪܫܘ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܕܢܒܪܘܢ ܒܝܬ ܒܒ̈ܬܐ ܒܕܒܪܐ ܕܐܬܦܠܓܘ ܦܠܓܘܗ
ܐܠܗܝܐ ܘܐܬܦܪܫ ܫܠܝܚܐ ܠܒܢ̈ܬܐ. ܗܕܐ ܡܪܙܝܚ ܡܢ
ܢܘܒܐ ܕܫܘܠܡܐ. ܕܒܗ ܠܡ ܡܪܢ ܐܦܩ ܠܬܠܡܝܕ̈ܘܗܝ
ܡܢ ܦܘܪܐ ܕܝܬ̈ܝܐ. ܗܝܕܝܢ ܐܬܕܪܫܬ ܐܘܪܚܐ ܕܠܒܪ 15
ܢܦܩܘܢ ܒܗ ܡܒܠܘ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܫܘܒܚܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܒܪܘܘܬܗܘܢ ܕܒܥܒܕ̈ܐ ܒܪܙܙ ܘܡܫ̈ܒܚܐ ܕܗܘܘ ܠܗܘܢ
ܡܢ ܐܪܒܥܘ ܘܫܘܠܛܢ̈ܐ ܘܡܢ ܡܠܟ̈ܐ ܕܠܐ ܐܠܗܐ. ܒܗ
ܬܢܝܢ ܒܒܢ̈ܝܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܗܢܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܕܐܠܗܘ
ܘܬܪܝܨܘܬ ܫܘܒܚܗܘܢ ܘܫܪܒܐ ܕܦܘܠܘܣ ܡܢ ܪܕܘܦܐ. 20
ܫܘܒܚܐ ܕܦܛܪܐ ܘܡܪܝ, ܐܠܝܐ ܘܐܚܪܢܐ. ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܐܝܠܝܢ ܕܩܪܒܢ ܗܘܘ ܠܡܫܝܚܘܬܐ: ܒܗ ܪܫ ܫܘܒܚܐ
ܕܦܛܪܐ ܫܠܝܚܐ ܒܗ ܕܫ̈ܒܐ ܐܬܚܙܝ ܒܗܝܬܗ. ܘܕܒܫܪܐ
ܫܘܒܚܐ ܗܢܐ ܡܢ ܒܪܘܒܬܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܢ
ܚܕܫܒܬܐ. ܐܒܘܡ ܕܡܢ ܢܘܒܐ ܕܐܬܒܪ, ܒܗ ܒܪܢܫܐ 25
ܒܬܘܡܐ ܕܫܛܐ ܙܕܩ ܕܢܫܪܐ ܒܫܘܒܚܐ. ܘܬܘܒ
ܕܒܐܚܪܝܬ ܘܒܢ̈ܝܐ ܐܢܫܘܗܝ, ܘܒܐܠܦܐ ܫܬܝܬܝܐ. ܡܪܝ,
ܐܠܝܐ ܡܪܒܡ ܕܒܡ ܦܛܪܝܐ ⌜ܘܡܪܝ[2] ܕܠܒܐܬܝܬܗ
ܕܐܠܝܐ. ܒܗ ܒܠ ܐܒܗܬ, ܕܒܢ̈ܝܐ ܗܠܝܢ ܢܛܪ: ܡܬܕܒܪܝܢ

[1] A om. — [2] A ܘܡܪܝ.

ܕܠܗ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܠܐ ܕܡܐܟܝܠ ܡܢ ܫܒܥܡܐܐ ܕܫܘܕܪܐ
ܐܒܗܬܐ ܕܡܐܟܠܐ ܒܬܘܬܐ ܡܢ ܫܢܬܐ. ܒܗ ܗܘ ܒܙܒܢ
ܦܘܫܩܐ ܗܘܐ ܕܡܥܠܝܢܐ ܦܠܓܝܐ ܘܐܣܦܩܠܛܘܪ̈ܐ ܢܛܘܪܐ
ܠܗ̇ ܒܪܘܡܝ ܘܝܘܢܝ. ܒܝܘܡܝ ܬܡܢ ܟܠ ܢܒܝܘܬܐ
5 ܕܡܬܓܠܝܢܘܬܗ. ܒܙܒܢ ܕܝܢ ܒܫܢܬܐ ܕܓܠܝܢܐ ܐܝܟ
ܕܩܘܫܐ ܘܐܫܥܝܐ: ܘܐܒܪܗܡ ܒܙܒܢܐ ܕܐܦܣܩܘ ܚܝܐ
ܢܘܡܗ ܕܡܢ̈ܝ. ܘܒܝ̈ܐ ܕܓܠܝܢܐ ܕܡܒܘܒܝܢ ܒܠ ܕܬܘܡܐ
ܫܢܬܐ ܘܐܝܘܢܐ ܕܐܬܪܫܩ ܒܗ̇. ܒܐܢܐܢܬ ܕܡܬܓܠܒܝܢ
ܫܒ̈ܥܐ ܗܠܝܢ ܘܒܗܢ̈ܬܗܘܢ ܒܕܒܘܬ ܓܠܝܢܐ ܠܫܒ̈ܥܐ.
10 ܘܡܢ ܗܪܟܐ ܘܡܢ ܗܪܟܐ. ܐܒܗܬܐ ܕܗܢܘܢ ܒܒܢܝܬܐ
ܐܬܝܒܘ ܥܠ ܕܝܫܗ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܗܐ ܐܦ ܐܘܓܠܣܛܐ
ܒܟܠ ܫܢܐ ܡܢ ܡܒܘ̈ܪܝܘܬܗ ܕܡܪ̈ܢ. ܒܪܬ ܩܠܐ
ܢܒܝܘܬܐ ܡܠܘܬ. ܒܡܠܟܐ ܘܒܠܐܕܐ ܐܡܪ. ܕܬܡܠܐ
ܠܡܕܝܢ ܕܐܬܐܡܪ ܒܐܫܥܝܐ: ܕܗܐ ܒܬܘܠܬܐ ܬܒܛܢ
15 ܘܕܫܪܒܐ. ܘܬܘܒ ܕܡܢ ܡܪܝܡ ܡܢܬ ܠܒܪ̈ܝ. ܘܐܫ̈ܝܚܬܐ.
ܘܐܝܟܐ ܡܠܟܐ ܕܦܪܐ ܒܫܘܪܒܐ ܕܐܡ̈ܢܪ ܢܘܫܝܢ.
ܘܒܡܠܠܬܐ ܢܒܘܬܗ ܕܒܝܪܐ. ܘܗܠܝܢ ܕܒܫܝܐ ܕܠܐ
ܐܘܪܝܢ. ܬܬܒܝܗܝܬ ܐܫܬܒܩܘܢ ܒܕܬܐ ܒܫܐܪܘܬ
ܝܫܘܥ ܒܝܫ ܕܩܘܕܫܐ ܢܫܒܚܘܢ: ܕܝܠܒܘܢ ܘܢܐܡܪܘܢ
20 ܐܝܟ ܕܠܗܘܢ ܚܦܪܐ. ܡܛܠ ܕܐܦ ܒܬܘܬܐ ܐܬܕܒܪܘ
ܢܒ̈ܝܐ. ܐܠܐ ܐܬܓܠܝܘ ܠܗܘܢ ܓܠܝܢܐ ܕܒܠ ܫܒܬܐ[1].
ܘܐܦ ܐܢܬܬܐ ܒܗ ܡܬܡܒܢܪܐ ܠܓܒܪܐ. ܘܫܢܬܐ
ܠܒܠܬܐ[2] ܡܫܬܡܗܝܢ ܫܠܘܠܐ ܠܗܠܝܢ ܕܒܟܪܝܢ[3]
ܘܩܘܕܫܐ. ܗܐ ܡܕܝܢ ܡܢ ܥܠ ܓܒ ܐܬܚܙܝܬ ܕܩܘܕܫܐ
25 ܫܘܪܝܐ ܕܩܘܡܒܪ̈ܝܐ ܕܡܒܕܒܪܢܘܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ
ܘܠܬܘܗܝ ܫܘܠܡܐ. ܐܠܐ ܐܚ̈ܪܢܐ ܡܢ ܠܒܢ̈ܝ ܐܠܗܐ
ܐܚܪܢܝܬ ܦܫܩܘ. ܐܡܪܝܢ ܕܝܢ ܕܩܘܡܒܪܗ ܕܡܪ̈ܢ ܩܕܡ
ܕܡܢ ܒܢܫܬܐ ܝܗܒܐ. ܘܒܡܒܒܪܗ ܘܒܡܒܕܒܪܢܘܬܗ ܠܒܢ[4]

[1] S ܫܒ̈ܪܐ. — [2] S ܘܡܠܠܬܐ. — [3] S: ܠܗܘܢ ܚܒܪܝܢ; lege: ܗܠܝܢ ܕܒܟܪܝܢ (?). — [4] Sic codd.; lege ܠܒܢ (?).

ܕܒܝܫܘܬܗ ܠܗ ܒܠܚܘܕ ܦܢܝܬܐ ܐܚܪܢܐ ܬܚܬܝܐ. ܒܪܡ
ܐܝܬ ܕܐܦ ܚܕܫܒܥܐ ܕܬܪܝܢ ܕܡܘܫܐ ܡܫܪܝܢ ܠܡܪܢܫܡ
ܘܐܝܬ ܕܐܦ ܬܠܬܐ ܘܐܦ ܐܪܒܥܐ. ܘܐܝܬ ܕܒܕܡܐ
ܕܢܦܩ ܫܒܘܥܐ ܠܐ ܢܦܩ ܠܗܘܢ ܠܡܫܒܥܘܬܗ.
ܘܐܦ ܣܘܪܐ ܕܒܝܫܘܬܗ ܠܐ ܫܘܝ ܒܪܘܫܡܐ ܕܦܘܫܩܬܐ
ܒܒܠܚܘܕ ܐܣܟܘܠܘܣ. ܐܠܐ ܗܘܐ ܚܕܐ ܒܫܘܝܬܐ
ܢܦܫܟܐ ܘܫܪ ܣܘܪܐ. ܘܐܫܪܬܐ ܒܫܘܝܬܐ ܐܫܪܬܐ.
ܘܒܠ ܚܕܐ ܡܢ ܐܣܟܘܠܘܣ. ܚܕ ܣܘܪܐ ܡܒܝܫܐ
ܘܡܟܣܢܐ. ܘܒܪ ܒܒܠܚܘܕ ܫܝܬܐ ܫܘܝ ܣܘܪܐ ܕܫܘܪܪܐ
ܒܒܠܚܘܕ ܐܣܟܘܠܘܣ: ܒܡܘܪܫܐ ܒܠܗܘܢ ܡܫܠܡܝܢ.
ܘܠܝܬ ⌈ܕܡܒܣ[1] ܠܚܒܪܗ ܒܗܘܕܐ. ܘܠܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܕܠܐ
ܗܘܐ ܬܪܝܓܐܝܬ ܐܡܪ ܐܢܬ. ܐܠܐ ܒܪ ܒܠܗܘܢ
ܡܩܒܠܝܢ ܠܫܪܪܐ ܒܣܘܪܗܘܢ. ܠܐ ܣܢܝܐ ܒܠܝܗܘܢ
ܓܒܘܬܐ ܕܒܠܒܘܬ ܣܘܪܗܘܢ. ܘܐܝܟܘ ܕܒܠܒܒܐ ܕܒܬܪ
ܡܓܠܦܣ ܡܘܫܐ. ܒܒܪܡ ܕܡܟܝܬܪ ܗܘܐ ܡܢ ܚܘܪܐ
ܙܕܩ ܗܘܐ ܠܡܓܒܝܘ ܐܝܟ ܠܣܘܪܗܘܢ. ܘܠܐ ܡܓܒܒܢܐ
ܕܒܝܫܘܬܐ ܐܝܟ ܓܒܝܢ ܐܣܟܘܠܘܣ ܐܪܦܝ ܗܘܐ ܓܘܒܢܐ
ܢܣܒܢܗܒ. ܗܘ ܕܐܡܠܦ ܠܗ ܠܡܪܢܫܡ ܒܠ ܓܒܘܬܐ
ܒܪܝܫܝܬܐ. ܘܬܘܒ ܕܐܦܩ ⌈ܢܫܡ[2] ܗܘܐ ܐܝܟ ܒܐܪܐ.
ܬܠܬ ܒܫܝܬܐ ܕܪܡܫܐ ܘܬܠܬ ܕܠܠܝܐ. ܠܡܢ ܠܐ ܢܦܩ
ܠܗ. ܐܢܒܢܐ ܕܢܘܚܐ ܒܐܘܪܐ ܡܫܒܠܢܐ. ܘܐܝܢܘ ܕܝܢ
ܕܡܠܪܗ ܕܦܪܘܩ ܕܒܗܝܢܐ ܒܠܒܒܐ ܗܒܢ ܐܬܝܗܒ: ܚܕ
ܒܒܐ ܠܚܝܗ ܕܐܦ ܫܒܝܢܐ ܘܒܗܣܒܢ. ܘܪܡ ܗܘܐ ܕܪܟܬ
ܢܛܘܪ. ܠܡܒܝܐ ܗܫܐ ܐܝܟ ܚܕ ܡܢ ܚܕܡܫܟܢܐ ܥܫܝܢܐ
ܐܬܬܣܝܡ ܠܗ ܚܕܐ ܒܫܝܬܐ. ⌈ܒܪ ܠܝܬ[3] ܠܗ ܬܘܣܦܬܐ
⌈ܒܒܝܫܘܬܐ[4] ⌈ܒܪܡ[5] ܒܡܓܪܐ ܕܐܪܦܝ ܠܣܘܪܐ ܚܘܪܪܝܐ
ܗܘ ܕܢܛܪ ܐܝܣܘ. ܘܫܪܝ ܡܒܝܫ ܡܢ ܟܠܗ ܘܡܢ ܚܘܪܐ
ܐܝܟ ܚܪܘܪܐ. ܘܗܘܐ ܠܐ ܢܦܩ ܠܢܝܫܐ ܕܗܣܒܬ ܣܘܪܐ

— [1] A ܕܡܒܣܠ. — [2] S ܢܫܡ. — [3] S ܘܕܠܝܬ. — [4] S in sing. —
[5] A ܒܠ.

ܐܒܪܗܡ ܒܪ ܠܦܘܗ. ܒܪ ܠܫܒܘܥܐ ܕܡܪܝ، ܐܠܐ ܐܢܐ ܒܗ
ܒܡܫܚܐ ܗܢܐ ܕܦܫܩ ܢܛܪ ܢܦܫܗ. ܡܘܕܝܐ ܕܒܠܬ
ܕܠܫܒܝܠܐ ܐܚܪܢ ܕܐܢܬܘܗܝ، ܘܬܘܒ ܕܒܐܪܐ ܕܒܒܝܐ
ܠܗ ܘܕܠܐ ܚܪ ܢܘܢ ܒܐܪܐ ܐܠܐ ܨܗܝܐܐ. ܕܒܐܪܡܝܘܬܐ
ܡܬܬܪܝܢ ܠܠܡܫܝܚܐܝܬ ܒܠܠܒܐ ܕܒܬܪ. ܐܠܐ ܐܢܐ ܢܐܡܪ 5
ܠܘܬܗ ܗܟܝ. ܐܪܐ ܫܒܘܥܐ ܕܡܪܝ، ܐܠܐ ܐܢܐ ܡܪܙܙ ܚܪܬܐ
ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. ܫܒܘܥܐ ܕܡܪܝ، ܕܡܫܚܐ ܗܢܐ ܡܪܙܙ. ܒܪ
ܒܠܒܪܟ ܐܫܬܠܡ ܘܚܪܬܐ ܕܟܠܝܗ. ܘܡܫܝܚܬܐ ܐܬܪܙܙܬ
ܒܫܒܚܬܗ ܕܐܠܗܐ. ܕܗܢܐ ܬܘܒ ܒܬܪ ܡܫܝܚܬܐ
ܫܒܥܐ ܘܒܢܝܐ. ܘܡܫܘܚܐ ܕܐܢܬܘܗܝ ܗܕܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܬ. 10
ܡܘܕܝܐ ܕܢܫܒܬܘܗܝ، ܒܐܪܐ. ܐܢܒܝܐ ܕܬܘܕܒ ܒܐܪܐ.
ܗܐ ܓܝܪ ܦܢܝܬܐ ܕܫܒܥܒܐ ܕܡܘܕܝܐ ܐܚܪܝܐ.
ܘܐܦܠܐ ܕܐܝܟ ܒܐܪܐ ܕܫܬܡܫ. ܡܘܕܝܐ ܓܝܪ ܕܬܗܘܐ
ܠܒܪܟ ܫܘܒܚܐ ܕܬܘܕܝܬ. ܠܕܕܬܐ ܚܕܬܐ ܘܡܕܒܢܝܐ
ܚܕܬܐ ܘܠܠܫܒܐ ܘܡܟܪܐ. ܠܗܠܝܢ ܒܪ ܕܫܒܝܠܐ ܐܢܬ 15
ܠܗܘܢ ܒܡܘܕܝܐ ܕܬܠܒܪܝܢ ܗܘ ܕܒܪܟ ܕܐܬܦܪܫ.
ܘܕܒܝܐ ܘܕܫܝܢܐ ܕܒܕܒܐ. ܒܕܒܘܬ[1] ܗܢܘܢ ܕܬܘܕܫܝܢ.
ܘܒܪܝܫܐ ܕܡܘܒܠ ܒܪܘܚܢܝܐ ܕܒܗܝܘܬܐ. ܒܫܘܪܝܐ
ܘܒܡܘܕܝܐ[2] ܕܫܒܝܠܐ ܐܢܬ. ܒܪ ܠܐ ܡܕܒܢܝܐ
ܕܬܘܕܫ ܐܡܪܝܢ ܕܡܢܫ ܡܢ ܡܕܒܢܐ. ܘܠܐ ܦܓܪܐ 20
ܘܕܡܐ ܚܕܬܐ ܐܚܪܝܢ ܕܒܢܬܪ ܡܢ ܗܘ ܕܐܬܡܕܟ. ܘܠܐ
ܒܡܢܝܢܐ ܚܕ̈ܬܐ ܕܚܕܬܐܝܬ ܒܡܕܘ. ܕܒܢܬܪܝܢ ܡܢ
ܒܡܢܝܢܐ ܡܕܒܢܐ. ܘܠܐ ܠܐܢܫܐ ܕܡܘܒܠ ܒܪܘܚܢܝܐ
ܕܗܘܪܒ ܐܢܬ ܠܗ ܢܛܪ ܡܢ ܡܕܒ̈ܢܐ. ܐܠܐ ܠܦܘܬ
ܒܬܘܗܬ ܕܡܘܒܠܘܬ ܕܪܓܠܗ. ܗܟܢ ܗ̇ܘ ܐܘܪܚܗ. ܘܐܢܬ 25
ܐܢܒܝܐ ܫܒܚܐ ܕܡܘܕܝܐ ܫܒܩܝ. ܕܗܠܝܢ ܕܐܒ̈ܪ ܡܢ ܘܒܢܐ
ܬܒܢܝܗܘܢ، ܐܢܫܝ̈ܢ ܕܐܚܪܢ ܐܢܬ ܕܒܢܝܪܬܐ ܕܢܘܕܪܐ
ܐܢܬܘܗܝ، ܗܐ ܠܢܬܘܗܝ[3] ܡܢ ܢܘܕܪܐ. ܘܪܫܒܐ[4]

[1] A ܒܕܒܘܬ. — [2] A in plur. — [3] S ܘܠܢܬܘܗܝ (sic). — [4] S ܪܘܫܒܐ.

ܕܓܘܐ. ܒܗ̇ܝ ܕܠܐ ܐܫܬܟܠܠܘ ܗܕܪܐ ܕܫܒ̈ܘܥܘܗܝ،
ܒܕܒܪܬܗ ܗܟܢ ܘܠܐ ܐܬܐܡܪܘ ܒܠܗܘܢ ܫܒ̈ܘܥܘܗܝ:
ܐܠܐ ܒܫܘܪܝܗ ܢܦܠ ܬܫܪܝܢ ܩܕܝܡ ܢܬܪ ܫܡܫܝ.
ܘܒܦܠܓܗ ܬܫܪܝ ܐܚܪܝ ܕܐܬܘܗܝ ܡܘܕܫܐ. ܒܪܡ ܢܗܘܐ
5 ܠܫܒ̈ܘܥܐ ܩܕܡܝܬ. ܘܗܕܝܢ ܢܦܩ ܒܒܢܝܬܐ ܕܕܝܪܐ.
ܛܒܘ ܡܕܝܫܐ ܗܢܐ ܫܒܘܥܐ ܩܕܡܝܬ ܕܡܘܫܐ. ܕܒܪ̈ܝ
ܕܝܢ ܫܘܪ ܚܠܒܐ ܚܕܒܐ ܠܒܢܝܗ ܕܐܒܪܗܡ ܘܡܘܫܐ.
ܫܒܘܥܐ ܕܗܘܒܪܐ ܘܠܒܪܐ: ܗܒܪܐ ܕܝܩܘ ܒܢ̈ܝ ܢܗܪܐܝܠ
ܒܪ ܢܦܩܘ ܕܝܢ ܡܨܪܝܢ ܘܒܠܘ ܠܐܪܒܐ ܕܡܕܒܪܐ.
10 ܫܒܘܥܐ ܕܒܪܟܐ: ܣܘܟܬ ܕܒܣܝܡܐ ܘܦܘܪܫܢ
ܕܒܢܒ̈ܝܘܬܗ. ܫܒܘܥܐ ܕܩܘܪܒܐ ܕܚܫܐ. ܘܒܘܬܗ
ܕܒܣܝܢ ܘܒܗܬܬܗ ܕܩܛܠܐ: ܘܕܐܫܬܦܠ ܡܕܡ ܒܢܝܐ
ܐܕܡܝܐ. ܫܒܘܥܐ ܕܩܝܡܬܐ ܘܩܘܠܩܐ. ܩܝܡܬܗ
ܕܝܠܗ ܘܕܝܠܢ ܒܐܪܥܐ. ܫܒܘܥܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܠܗܘܢ ܕܒܗ
15 ܕܝܠܬ ܦܬܓܡ̈ܐ. ܘܩܘܪܒܢ ܕܠܘܬܗ ܘܫܘܕܥܬܗ ܕܒܪܘܫܐ
ܕܩܘܕܫܐ. ܫܒܘܥܐ ܕܩܘܛܠܐ ܕܒܫܪܐ ܒܕܘܒܪܫܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ: ܕܡܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܩܒܠܢ ܒܕܬܐ ܒܗܘܡܢܘܬܐ
ܕܒܗ̇ ܒܬܕܒܪܐ ܒܕܒܪܐ ܠܫܪܬܐ. ܫܒܘܥܐ ܕܐܠܗܐ
ܐܬܘܗܝ، ܒܐܬܝܬܗ ܕܒܪ ܐܒܪܗܐ ܘܐܠܗܐ ܘܕܢܚܘܗ
20 ܕܦܪܘܩܢ. ܒܗ ܓܒܪ ܒܫܒܘܥܐ ܗܢܐ ܒܬܒܪܒܪܐ
ܫܒܚܬܐ ܕܒܪܙܐ ܛܘܦܣܐ ܕܓܠܝܢܗ ܕܦܪܘܩܢ. ܕܗ̇ܘ
ܐܬܘܗܝ، ܐܚܪܢܐ ܕܘܒܪ̈ܐ ܐܝܟܐ ܕܠܐ ܐܝܬ ܘܒܢܝܐ ܘܠܐ
ܐܬܪܐ. ܕܒܕܓܠܘܢ ܒܗ ܦܪܘܩܢ ܫܐܠܘܗܝ، ܬܠܒܫܘܢ̈ܘܗܝ،
ܒܠ ܒܐܬܝܬܗ ܕܐܠܗܐ ܐܒܪ ܠܗܘܢ. ܕܐܠܗܐ ܐܬܪܐ
25 ܠܡܕܡ ܕܒܠܒܕܡ ܢܫܠܡ. ܒܬܪ ܒܐܬܝܬܗ ܕܐܠܗܐ
ܫܘܒܠܐ ܕܒܠܒܕܡ ܗܘ̇ܐ: ܘܒܬܓܠܝܢܘܬܗ ܕܓܠܝܢܐ
ܕܗܘ̇ܝܐ ܒܦܠܓܗ ܫܒܘܥܐ ܗܢܐ: ܕܐܬܘܗܝ، ܒܐܬܝܬܗ
ܕܦܪܘܩܢ ܕܒܦܠܓܗ ܕܠܠܝܐ ܐܬܪܐ. ܘܒܚܙܝܐ ܒܫܬܪܐ
ܠܒܕܡ ܕܐܬܪܒ. ܦܠܓܗ ܫܒܘܥܐ ܕܒܬܪ ܫܒܚܬܐ:
30 ܕܢܝܐ ܘܬܒܝܬܐ ܘܒܗܘܡܢܐ ܕܘܕ̈ܘܡܐ ܘܬܫܒܘܚܐ ܕܒ̈ܠܐ.
ܒܪܡ ܐܝܬ ܐܢܫ̈ܝܢ ܕܐܡܪܝܢܐܝܬ ܦܫܘܘ. ܛܘܒܢܐ

ܐܒܕܢܐ ܒܗ̇. ܐܝܟ ܦܪܟܘܢ ܒܫܡܐ. ܐܢܐ ܕܒܫܡܫܬܗ
ܕܡܢ ܐܪܥܐ ܠܫܡܝܐ ܘܡܫܡܫܬܢ ܕܒܝܬܗ ܒܐܪܙܐ.
ܚܙܝܢ ܕܐܟܣܦܪܘܗ ܕܡܬܠܠܐ ܫܡܝܫܐ ܠܕܪ̈ܓܐ ܥܠܝܐ.
ܒܗ ܕܚܙܝܬܗ ܪܘܚܐ ܦܪܩܠܝܛܐ. ܕܒܗ ܐܚܘܪ ܒܠܫܢܐ
5 ܕܢܘܪܐ ܠܬܠܡܝܕ̈ܐ ܒܗܘܪܐ. ܬܟܝܠܝܢ ܒܪܘܙܘܬܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܘܦܘܫܩܐ ܕܡܡܠ̈ܠܐ ܕܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ. ܐܒ ܬܫܒܘܚܬܢ
ܕܒܐܝ̈ܕܝ، ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܡܫܒܚܝܢܬܢ ܕܒܫܪ̈ܪܐ. ܗܒܠܐ ܘܡܫ̈ܡܥܬܐ
ܗܘܝܢ ܡܬܚܙܝܢ ܕܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ: ܘܡܒ̈ܝܢܘܬܐ ܕܬܘܬ
ܢܦܫܐ ܬ̈ܫܒܚܢ ܒܗܘܢ. ܐܬܠܠ ܕܐܬܬܘܬܗ ܕܒܪ ܐܒܕܢܐ
10 ܘܡܬܟܠܝܢܘܬܗ ܕܐܠܗܐ ܘܕܝܠܗ ܕܦܪܘܩܢ ܕܡܢ ܫܡܝܐ.
ܒܗ ܒܐܬܠܠ ܡܬܬܪܝܢܐ ܫܡܝܢܬܐ ܕܝܠܝܕܬܐ. ܕܡܟܠܠܢܐ
ܘܒܢܐ ܕܝܚܝܕܗ ܕܒܪܢ. ܘܗܒܢܐ ܐܫܒܚܝܢ ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܫܝܢܬܐ
ܕܡܬܒܣܡܝܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܢܐܡܪ ܐܦ ܡܛܠ ܫܒܘ̈ܚܬܐ.
ܐܒܕܢܐ ܕܐܬܚܪܬ ܡܢ ܠܒܠ. ܡܕܝܢ ܗܘ̇ ܒܝܢܐ ܠܒܬܟܐ.
15 ܡܛܠ ܕܠܒܢܝܐ ܐܬܝܗܒ ܒܬܟܐ. ܘܠܐ ܗܘ̇ܐ ܗܘܐ ܡܛܠ
ܒܬܟܐ ܗܘ̇ܐ ܒܝܢܐ: ܗܒܢܐ ܐܦ ܛܘܒܢܐ ܢܫܘܒܚܝܗܒ
ܡܢܐ ܫܒܘ̈ܚܬܐ. ܘܫܐܠ ܠܗܘܢ ܫܡܥ̈ܘܢܐ. ܘܡܕܡܢܐ
ܕܒܪܫ ܬܫܪ، ܡܢܐ ܠܗ ܕܡܫܘܫܐ. ܘܗ̇ܘ ܕܒܐܝܠܠ
ܡܫܬܠܡ ܡܢܐ ܠܗ ܕܐܠܝܐ. ܘܒܕ ܡܕܝܢ ܡܫܘܫܐ
20 ܘܒܝܗ ܠܝܪܬܗ ܕܢܘܕܪܐ ܕܦܘܩܬܐ ܢܛܪܗ ܠܫܘܒܚܗ.
ܐܒܕܢ ܕܫܘܘܪܐ ܕܦܘܩܬܐ ܠܡܐܬܝܬܗ ܕܡܪܢ
ܘܡܒܠܒܗ ܢܒܒܕ. ܗܒܢܐ ܘܠܫܘܒܚܐ ܕܫܘܪ، ܒܬܟܐ
ܫܘܒܚܐ ܕܫܘܪ، ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܒܕ. ܒܕ ܚܘ، ܠܗܘܢܐ
ܕܡܘܫܐ ܕܐܬܝܬܗ، ܡܕܡܝܢܐ ܒܝܢܒܐ. ܒܗ̇، ܕܡܘܫܐ
25 ܒܝܢܗ. ܘܬܘܒ ܕܒܝܢܝܐ ܬܫܪ، ܡܕܝܢ ܡܫܘܪܐ.
ܘܡܒܪܟܬܗ ⌈ܡܘܕܫܐ[1] ܕܒܐ̈ܢ ܒܬܫܪ، ܐܚܪ. ܐܠܐ
ܘܚܘܝܐ ܕܗܘܝܐ ܕܐܠܠܐ ⌈ܚܪܬܐ[2] ܡܒܪܝ. ܘܕܚܝܚܘ ܕܐܠܠܐ
ܘܒܒܡܗ ܡܕܡܬܐ. ܡܢܝܐ ܒܬܪ ܡܕܡܬܢ ܘܒܢ̈ܝܐ
ܘܫܒܘ̈ܚܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܬܝܒ ܕܠܬܘܬܗ، ܡܢ ܚܘܫܒܢܐ

[1] A ܡܘܘܕܫܐ. — [2] S ܕܚܪܬܐ.

ܕܡܒܪܟܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܘܪܒܐ ܩܘܕ̈ܫܐ
ܕܗ̇ܘ ܠܡܫܒܚ ܙܕܩܐ. ܫܒܫܒܚܐ ܡܕܡܝܐ. ܒܗ ܐܡܝܩ
ܒܡܫܐ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܕܫܗ. ܘܬܪܝܢܐ ܒܗ ܐܫܪܝܘ ܒܢܝ̈
ܡܫܪ̈ܝܠ ܠܡܫܒܚܢܐ ܒܫܠܡܐ. ܘܬܠܬܝܬܐ ܒܗ ܒܢܝܐ
ܫܠܝܚܘ̈ ܠܒܢܬܐ ܘܡܕܫܗ. ܘܪܒܝܥܝܐ ܒܝܘܡ ܕܒܝܬܐ 5
ܕܐܠܗܐ܆ ܘܪܒܒܠ ܘܫܥܒ ܒܪ ܢܘܕܡ. ܘܒܬܪ[1] ܗܠܝܢ ܠܐ
ܗܘ̇ܐ ܩܘܕܫܐ ܐܚܪܢܐ. ܕܒܕܝܠܗܘܢ ܐܦ ܗ̣ܘ ܦܘܒܢܐ
ܐܘܪܒܐ ܫܒܝ̈ܚܐ ܦܒܗ ܕܩܘܕܫܐ. ܐܠܐ ܐܦ ܫܦܝܪ
ܐܝܠܝܢ ܕܒܪ̈ܘܢ ܩܘܕܫܐ ܫܒܚܐ ܫܒܝ̈ܚܐ. ܘܫܘܒܪܐ
ܬܠܬܐ. ܡܢ ܫܘܪ܆ ܬܫܪܝܢ ܐܚܪ܆ ܒܕܡܐ ܠܠܕܐ ܫܒܚܝܢ 10
ܘܐܘܪܒܐ ܢܩ̈ܦܝܢ ܒܢܝܢ. ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܬܡܢܐ ܫܒ̈ܘܒܬܐ
ܘܡܝܪܝ. ܘܗܒܢܐ ܒܗܝܢ ܢܩ̈ܦܬܐ ܐܬܦܒܫܘ ܬܪܝܢ
ܫܘܒ̈ܪܢܐ. ܐܘܪܒܐ ܩܘܕܫ̈ܐ ܐܒܕܒܐ ܕܩܕܡܝܢ ܐܡܪ̈ܝܢ.
ܘܐܘܪܒܐ ܕܫܘܒܪܐ. ܕܗܒܢܐ ܐܘܪܒܐ ܐܫܦܘܒܫ̈ܐ
ܘܒܘܡܒܘ ܬܩܘܕܫܘܢ ܩܕܡܝܬ. ܕܗܢܘܢ ܐܝܢܘܢ ܫܘܪܝܐ 15
ܕܟܠ ܡܪܒܒܐ. ܘܗܕܝܢ ܬܠܬܐ ܦܪܘܩܐ ܕܟܠܗܘܢ
ܒܡܫ̈ܒܚܐ. ܘܗܒܢܐ ܡܬܝܕܒ ܬܫܪ܆ ܐܚܪ܆ ܕܐܝܬܝܗܘܢ
ܕܘܒܪܐ ܕܡܫܐ. ܒܢܘܢ ܡܕܝܩ ܐܝܒܢܐ ܕܒܡܝܬܒܬ
ܒܡܬ̈ܠܐ ܕܒܠܡܒܐ ܕܒܝܫ ܡܢܝܫܡܝܢ. ܗܒܢܐ ܘܒܒܢܘܢ
ܗ̇ܘܐ ܫܘܒܪܐ ܘܠܕܐ. ܒܒܢܘܢ ܐܚܪ܆ ܒܕܡܗ ܕܦܪܘܩܢ. 20
ܫܒܝܦ ܫܘܪ܆ ܓܡܝܐ ܘܩܪܒܢ ܕܒܢ ܫܦܝܢܐ. ܘܐܝܒܢܐ
ܕܡܝܪ ܫܒܝܦ ܒܢܝ̈ܢܐ ܘܬܠܠܬܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܗܒܢܐ
ܡܗܠܝܢ ܒܗ ܒܫܦܝܢܐ. ܐܕܪ ܐܕܪ ܡܒܠܬܗ ܕܡܪܢ
ܠܐܘܪܫܠܡ. ܐܦ ܒܗ ܓܠ ܒܐܕܪ ܕܫܡܫܐ ܓܠ ܒܠ
ܒܠܠܐ. ܢܫܦ ܢܫܒܗ ܕܡܪܢ ܘܡܢܡܬܗ. ܘܐܝܒܢܐ ܕܒܢܝܫܦ 25
ܐܫܬܪܝܘ ܒܢ̈ܝ ܡܫܪ̈ܝܠ ܡܢ ܐܫܘܪ̈ܐ ܕܡܨܪ̈ܝܐ. ܘܒܗ
ܒܢܝܢܐ ܐܬܦܠܓ ܡܕܡܝܢܘܢ ܢܡܠܐ. ܗܒܢܐ ܘܒܢܝܫܦ
ܦܘܫܡ ܡܢ ܡܫܬܐ ܦܪܒܘ̈ ܘܫܝܘܠ ܡܨܪܝܢ ܒܗ ܦܠܓ
ܐܪܒܐ ܘܐܪܒܒܢ ܒܢ ܡܘܬܐ. ܘܫܒܩ ܠܡܘܬܐ ܘܒܪ

[1] S ܗܒܘ (sic).

ܒܗܘܢܐ ܒܠܚܘܕܝܐ. ܘܠܐܝܠܝܢ ܕܒܒܪܝܢ ܒܠܚܘܕܝܗܘܢ
ܡܗܘܡ ܒܪܫܐ ܕܓܒܫ ܠܗܘܢ ܒܠܒܐ. ܘܠܐ ܠܠܒܐ ܠܐ ܠܠܒܐ
ܕܒܬܪ ܐܬܕܒܪ. ܘܠܐ ܒܗܘܡܒܐ ܘܬܫܘܡܐ ܕܢܦܫܪ.
ܗܫܐ ܕܝܢ ܐܟܒܐ ܕܒܠܒܐ ܕܒܬܪ ܡܬܝܢܐ. ܘܡܠܐܟܐ
ܕܐܪܒܥܬܐ ܪܒܬܐ. ܘܗܘܒܝܐ ܕܡܕܒܪܢܐ ܘܗܒܪܐ
ܕܢܒܝܐ ܘܕܪܘܫܐ. ܕܒܕܒܠܗܘܢ ܗ̇ܘ ܕܐܝܬܘܗܝ, ܫܘܪܝܐ
ܕܗܠܝܢ ܕܠܟܠ ܡܢ ܒܢܝܐ. ܢܗܘܐ ܠܗ ܫܘܪܝܐ ܒܐܪܝܐ
ܕܗܠܝܢ ܕܪܘܡ ܡܢ ܒܢܝܐ. ܐܬܠܒܪ ܕܠܐ ܙܘܘܓܐ ܠܟܠ ܡܢ
ܒܢܝܐ. ܘܐܦ ܐܝܟ ܚܝܘܬܐ ܫܒܝܩܬܐ ܕܡܬܬܠܒܢ
ܒܐܡܘܪܗ ܡܢ ܢܦܫܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ. ܐܝܟ ܒܥܐ
ܘܬܘܠܒܐ ܘܕܐܝܟ ܗܠܝܢ. ܐܠܐ ܕܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ
ܙܘܘܓܐ ܢܬܝܠܕ[1] ܐܝܟ. ܠܝܬ ܕܡܠܠ ܘܠܝܬ ܕܫܡܥ.
ܒܐܝܟܢܐ ܐܪܐ ܠܗܢܐ ܡܕܡ ܕܠܟܠ ܡܢ ܒܢܝܐ ܗܘܐ
ܢܬܬܪ ܒܫܘܪܝܐ ܢܬܪ ܡܢ ܕܒܢܝܐ ܀

ܪܫܐ ܕܚܡܫܬܐ ܀ ܐܝܟܢܐ ܡܬܚܙܝܐ ܕܬܫܪܝ, ܡܕܝܡ
ܪܫ ܚܝܠܬܐ ܐܝܬܘܗܝ, ܘܬܫܪܝ, ܐܝܟܢܐ, ܡܒܪܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܫܡܫܐ. ܘܫܡܫܐ ܕܒܪܝ, ܡܗܘܫܐ ܗ̇ܘ ܐܝܬܘܗܝ,
ܡܕܡܝܐ܀ ܡܕܡܐ ܕܝܢ ܐܟܪܙܬ ܕܒܬܪܝܢ ܚܡܫܒܝܐ
ܡܬܚܙܝܐ ܒܚܝܠ ܕܫܡܫܐ. ܚܙ ܕܢܘܪܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܫܒܩܠܐ.
ܘܡܕܒܪܢܘܬ ܠܢܘܗܪܐ ܚܝܐ. ܬܫܪܝ, ܡܕܝܡ ܐܒܗܬܐ ܕܐܡܪܢ
ܕܗ̇ܘ ܐܝܬܘܗܝ, ܪܫ ܦܘܬܐ. ܘܒܗ ܡܫܪܝܢ ܙܒܢܐ
ܒܐܪܒܥܐ ܡܦܩܢܐ. ܘܡܢ ܡܕܡܘܗܝ, ܡܬܚܡܠܝܢ
ܒܠܗܘܢ ܐܒܗ̈ܬܐ ܒܬܪ̈ܘܬܐ. ܠܗ̇ܘ ܦܠܓܘ ܕܢܗܘܐ ܪܫ
ܚܝܠܬܐ. ܬܫܪܝ, ܕܝܢ ܐܚܪܝ, ܕܡܦܠܓܘ ܕܒܪܝܐ ܕܡܫܡܫܐ.
ܐܪ̈ܒܥܐ ܐܪܒܥܐ ܕܒܪ̈ܝܐ ܐܬܚܙܝܘ ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܒܕܡܐ
ܠܡܫܚܠܦܐ. ܐܪ̈ܒܥܐ ܕܝܢ ܗ̇ܘ ܕܒܡܕܒܪܢܐ. ܘܬܘܒ
ܕܪ̈ܘܚܐ. ܘܬܠܬܐ ܕܚ̈ܠܒܐ ܘܐܪܒܥܐ ܕܒ̈ܗܝܐ ܘܡܡܠ̈ܟܐ.
ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܠܗ ܠܢܘܗܪܐ ܒܐܪܒܥܐ ܫܒ̈ܥܐ ܕܢ̈ܘܗܪܬܐ
ܦܩܦܩܝܢ. ܠܦܘܬ ܐܪܒܥܐ ܕܒܪ̈ܝܐ. ܐܪܒܥܐ ܚܕܫܒ̈ܐ

[1] S : ܠܐ ܐܬܝܠܕ (sic).

ܬܘܒ ܕܝܢ ܗܢܘܢ ܫܘܪ̈ܝܐ ܡܢ ܢܘܗܪ̈ܐ ܐܬܦܠܓܘ. ܬܘܒ
ܕܝܢ ܡܢ ܫܒ̈ܥܐ ܢܘܗܪ̈ܐ ܕܗܘܪܐ. ܡܛܠ ܕܝܢ
ܕܒܠܒܐ ܒܝܒܫܐ ܫܪܝ. ܘܦܪܘܩ ܐܬܐ ܕܠܒܠܒܐ
ܢܦܪܘܩ. ⌜ܢܘ̈ܗܪܐ[1] ܕܫܡܫܐ ܡܢ ܒܝܫܐ ܪܕܝܢ. ܒܐܝܐܬ
5 ܠܒܫ ܕܫܘܪ، ܫܢܬܐ ܘܫܘܪ، ܦܢܝܬܐ ܡܢ ܢܘ̈ܗܪܐ
ܕܫܡܫܐ ܢܫܪܘܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܡܢ ܗܦܠܓܐ
ܒܚܝܠܐ ܕܬ̈ܠܬܐ ܡܩܪܒܝܢ ܒܒܢܗ. ܘܒܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܢܒܥܘܢ، ܒܫܘܪ، ܫܒ̈ܥܐ ܒܒܪ̈ܝܢ ܫܘܪܝܐ ܕܬ̈ܠܬܐ
ܐܠܗ̈ܝܐ. ܕܡܢܗܘܢ ܕܝܢ ܒܬ̈ܠܬܐ ܢܫܒܘ ܢܒܥܘܢ. ܘܬܘܒ
10 ܡܛܠ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ ܐܝܟ ܕܒܝܢ ܒܬܘܩܬܐ ܠܚܕܬܐ
ܐܬܝܒܠܘ. ܢܡܘܣܐ ܚܠܦ ܢܡܘܣܐ ܘܟܗܢܐ ܚܠܦ ܟܗܢܐ.
ܩܘܪܒܢܐ ܚܠܦ ܩܘܪܒܢܐ ܘܐܡܪ̈ܐ ܚܠܦ ܐܡܪ̈ܐ. ܗܘ
ܟܝܢ ܚܪܫܐ. ܗܢܐ ܕܝܢ ܡܠܠܐ. ܗܘ ܡܕܒܪܢܐ ܠܗܢܐ.
ܗܢܐ ܕܝܢ ܟܗܢܐ. ܗܝ ܕܝܬܩ̈ܐ ܕܗܢܐ ܒܠܒܒܐ. ܘܗܕܪܐ
15 ܕܝܬܩ̈ܐ ܕܒܠܒܒܐ ܕܟܬܝܒ. ܗܝ ܦܘܩܕ̈ܐ ܕܒܣܪܐ ܪܓܒܐ.
ܗܪܟܐ ܕܝܢ ܕܪܘܚܐ. ܘܬܡܢ ܢܒ̈ܝܐ ܗܘܘ ܡܫܬ̈ܠܚܝܢ
ܘܗܪܟܐ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܒܐܝܐܬ ܡܢ ܟܬܒܐ ܚܙܝ ܠܡܚܘܝܘ
ܫܘܪܝܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܟܕ ܠܫܒ̈ܥܐ ܐܝܟܪܐ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܗܕܐ ܕܒܕܬܐ. ܠܐ ܡܦܠܓܐ ܟܠ
20 ܟܬܒܐ. ܗܟܢܐ ܘܡܟܢ ܐܡܪ. ܫܡܥܬܘܢ ܕܐܬܐܡܪ
⌜ܠܦܠܡ[2]. ܐܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܢܐ ⌜ܦܠܡ[3]. ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܠܝܟܘܗ.
ܗܟܢܐ ܐܦ ܡܕܝܢܐ ܢܬܚܫܒ. ܒܗ ܒܗܠܝܢ ܒܙܢ. ܫܒܘܩ
ܠܫܘܪ، ܫܢܬܐ ܕܬܫܪܝܢ ܕܠܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܐܡܒܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܪܫ ܒܝܘܢ ܡܕܝܢ. ܘܐܦ ܕܢܚܘܬܐ ܬܘܒ.
25 ܕܐܦ ܡܕܝܢ ܗܘ ܒܠܒܐ ܠܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܝܒܫܐ. ܐܠܐ
ܒܐܝܩܪܐ ܘܒܫܘܠܛܢܐ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ
ܕܡܪܢ ܡܕܝܢܐ ܘܡܫܬܪܐ. ܫܘܪ، ܒܠܒܐ ܡܗܘܬܐ ܐܒܒܠ
ܟܠ ܟܝܢܐ ܘܫܘܪ، ܢܡܘܣܐ ܕܡܘܫܐ ܦܘܩܕ̈ܐ ܕܒܣܪܐ
ܐܠܦ. ܟܕ ܠܐܝܠܝܢ ܕܢܛܪܝܢ ܠܗܘܢ ܐܫܬܘܕܝ ܠܗܘܢ

[1] Sic codd.; lege ܘܢܘ̈ܗܪܐ (?). — [2] S sic; A الفم. — [3] A الفم.

ܕܩܫܝܫܘܬܐ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܪ̈ܫܐ ܐܢܬܘܢ، ܕܫܢܝܬܐ.
ܘܬܪܝܢܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ⌈ܐܘܟܝܬ ܦܘܫܬܐ[1]. ܘܬܠܝܬܝܐ
ܕܟܗ̈ܢܐ. ܘܪܒܝܥܝܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ. ܟܕ ܒܗ̇ܘ ܕܗ̣ܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܪܫ ܥܕܬܐ. ܘܒܬܪܟܢ ܪܫ ܦܘܫܬܐ. ܡܛܠ ܕܡܕܡ ܗ̣ܘܐ
ܚܠܒܟܐ ܡܕܡ ܡܕܒܪܢܘܬܐ. ܘܪܡܙ ܕܢܗܘܐ ܫܘܪܝܐ
ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܡܬܚܫܒܝܢ ܕܠܐ ܒܬ̈ܠܐ. ܘܡܢܗܝܢ ܬܒܥܘܠ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܟܢ̈ܝ. ܒܗ ܟܬܫܪܝܢ ܡܕܡ ܐܚܬܠ ܘܟܠܐ
ܕܡܢ ܫܘܪ، ܚܠܒܟܐ ܚܕܡܟܐ ܠܡܫܟܐ. ܘܟܠܢܐ ܕܬܫܪܝܢ
ܐܚܪ̈، ܗܘ، ܕܡܢ ܫܘܪ، ܕܗܟܢܗ ܕܢܩܘܫܐ ܚܕܡܟܐ
ܠܡܫܝܚܐ. ܘܟܒܝܘܢ ܡܕܡ ܐܪܐ ܡܐܬܬܗ ܕܡܚܝܝܢ
ܡܫܝܚܐ. ܘܫܘܪ، ܒܬ̈ܟܐ ܕܟܝܫ ܝܘܡܟܐ ܕܢܫܐ ܡܫܬܪܝܢ.
ܐܟ̈ܪܢܐ ܪܫ ܐܘܪܚܬܐ ܘܪܫ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܘܟܗ̈ܢܐ ܘܫܘܫܒ
ܒܪܢܘܢ ܘܫܘܪ، ܘܟܗ̈ܬܗ ܕܛܘܒܢܐ ܕܗܘܝ. ܘܪܫ ܐܟܪ̈ܬܗ
ܕܛܘܒܢܐ ܦܠܘܣ. ܘܪܫ ܩܢܒܬܐ ܕܘܡܒ̈ܪܐ. ܘܡܕܒܪܘܪܐ
ܡܕܒܢܐ ܫܘܪ، ܡܠܦܢܘܬܗ ܕܦܪܘܩܢ ܕܒܬܪ ܚܕܒܗ.
ܘܕܟܝܠ ܒܬ̈ܟܐ ܡܪ̈ܫܐ ܡܡܪܟܝܢ ܚܕ ܩܛܠܐ. ܒܗ
ܢܒܝܢ ܘܡܗܕܝܢ ܕܟܝܠܐ ܕܟܒܬ̈ܟܐ ܒܩܫܐ. ܢܫܒܢ
ܠܡܘܟܐ ܠܩܛܠܐ ܕܟܩܫܝܐ ܡܩܪܒ ܒܟܡ. ܐܟܒܟܐ
ܕܟܢ̈ ܐܟܢ. ܕܠܐ ܡܫܒܚܬܘܢ ܒܠܒܗ، ܠܡܫ̈ܩܒܪ
ܡܕܡ ܕܡܢ ܛܒ̈ܬܐ: ܗܒܢܐ ܐܦ ܒܬܪ ܩܒܬܐ ܒܟܪܒܝܢ
ܫܘܪܢܐ ܠܡܕܒ̈ܪܢܐ. ܐܟܒܡܢ ܕܐܬܛܒܪ̈ܢ ܚܕܬܐ
ܒܡܕܒܪܢܘܬܗ. ܘܫܪܘ ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܕܒܗ̇. ܒܗ̇، ܕܫܦܠܝܢ
ܘܒܗܬܐ ܒܡܫܒܚܬܐ ܘܢܦܒܝܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕܢܐܩܘܪܘܢ
ܘܫܪܘܢ ܕܡܢ ܪܘܫܐ ܕܡܘܕܫܐ. ܘܐܝܟܢܐ ܕܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܫܒܩܘ ܫܘܠܛܢܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܡܢ ܡܢ̈ ܕܫܕܪ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝܬ
ܒܡܕ̈ܟܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܒܕܬܢ̈ܝܐ ܒܟܡܗܘܢ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܡܦܪܢܣܝܢ ܒܕܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܒܢܘܫ̈ܪܐ ܐܢ
ܕܢܫ̈ܒܐ ܐܘ ܕܕܝ̈ܬܐ ܘܕܒܕ̈ܬܐ. ܒܡܟܐ ܕܩܫܝܫܘܬܐ
ܢܣܒܝܢ ܫܘܠܛܢܐ ܕ̈ܫܝܚܘܬܐ ܠܡܦܪܢܣܘ. ܕܒܕܡܘܢ

[1] A om.

ܒܪ ܡܫܘܚܐ ܕܢܦܩ ܠܬܒܠܐ ܒܡܫܝܚܗ. ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܕܡܫܡܫܐ ܠܟܠܗ. ܕܗܢܘܢ ܢܗܘܘܢ ܫܘܬܐܣܬܐ ܬܪܝܨܬܐ
ܕܒܠܝܗܘܢ ܡܬܒܪܟܝܢ ܝ̈ܕܥܐ ܘܡܫܒܘܚܐ ܘܝܘܡܬܐ
ܕܦܘܪܫܢܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܝܢ ܕܒܪ ܡܬܝܕܥܢܐ ܫܘܬܐ ܒܝ̈ܕܥܐ
5 ܕ̈ܪܘܫ ܒܗܘܢ ܒܟܐ. ܕܠܐ ܦܘܪܐ ܢܦܠ ܒܡܬܝܬܐ ܢܫܒܘܩ
ܢܦܘܩ ܘܢܒܥܐ ܒܗܘܢ ܝ̈ܕܥܐ ܕܦܘܪܫܢܐ. ܘܕܠܐ ܬܘܒ ܬܗܘܐ
ܫܘܬܐ ܢܘܟܪܝܬܐ ܘܒܪܝܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܠܡܫܐ ܙܢܝ
ܗܘ̈ܕܝܐ. ܕܫܘܬܐ ܚܕܐ ܡܬܝܕܥܐ ܠܬܠܡܝܕܐ ܘܚܟܡܝܢ
ܘܐܪܒܥܐ. ܘܫܘܬܐ ܐܚܪܝܬܐ ܠܬܠܡܝܕܐ ܘܬܡܢܝܐܝܢ
10 ܘܐܪܒܥܐ. ܘܠܐ ܬܘܒ ܫܘܬܐ ܡܬܚܒܠܐ ܐܝܟ
ܕܒܥ̈ܝܐ ܕܟܠ ܬܠܬܝܢ ܘܬܪܬܝܢ ܫܢܝܢ ܚܕܐ ܫܘܬܐ
ܡܬܒܪܝܢ ܢܡܘܣܘܗܝ. ܐܠܐ ܒܪ ܒܬܠܬܐ ܦܘ̈ܪܕܐ
ܡܫܟܠܠ ܠܗ ܠܕ̈ܝܢܐ[1] ܟܡ ܕܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܕܟܡ ܢܦܫ ܫܪܝ,
ܒܗܘܗ ܕܒܠܒܐ. ܘܒܕ̈ܝܢܐ ܕܦܘܪܫܢܐ ܒܗܝ ܕܒܡܘܫܐ
15 ܕܐܪܒܥܐ ܐܬܒܪܝ, ܘܐܬܦܠܓܘ. ܕܢܗܘܐ ܠܐܬܘܬܐ
ܘܠܕ̈ܝܢܐ. ܘܠܡܫܘ̈ܚܬܐ[2] ܡܛܠ ܕܗܘܫ ܐܠܝܢ ܦܘܪ̈ܫܢܐ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܒܐܝܕܝܬ ܒܦܘܪܕܐ ܫܪܝܪܐ ܕܐܝܟ ܗܠܝܢ
ܦܘܩܗ ܠܫܬܝܬܐ ܡܢܝܢܗ ܕܫܘܬܐ ܀

ܪܫܐ ܕܐܪܒܥܐ ܀ ܠܡܢܝܐ ܒܪ ܪܫ ܫܘܬܐ ܬܫܪܝܢ
20 ܩܕܝܡ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܠܝܬ ܕܟܡ ܬܫܪܝܢ ܠܒܢܝ ܩܕܝܡ
ܒܪܒܪܐ. ܗܘ ܦܘܪܢܐ ܢܫܡܥܘܢ ܢܦܪܘܗ ܠܫܘܒܪܐ
ܘܫܘܪ, ܦܘܫܬܐ ܒܪܒܐ ܠܒܢܝ. ܘܠܐ ܒܒܪܗ ܠܫܘܪܗ
ܟܡ ܪܫ ܫܘܬܐ ܀ ܐܪܒܥܐ ܫܘܪܝܐ ܡܢܝܢܐ ܒܪܬܐ
ܒܫܡܫܐ ܕܫܘܬܐ. ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܢܗܘܐ ܘܪܝܢܐ
25 ܐܝܟ. ܪܫ ܫܘܬܐ ܐܚܪܢܐ ܘܪܫ ܦܘܫܬܐ ܘܫܘܪ, ܒܬܪ̈ܐ
ܘܫܘܪ, ܡܒܪ̈ܒܢܐ. ܫܘܪ, ܫܘܬܐ ܬܫܪ, ܩܕܝܡ. ܫܘܪ,
ܦܘܫܬܐ ܒܢܘ ܩܕܝܡ. ܫܘܪ, ܒܬܪ̈ܐ ܪܫ ܫܡܘܥܐ
ܕܢܫܐ ܕܝܘܡܐ[3]. ܘܫܘܪ, ܡܒܪ̈ܒܢܐ ܪܫ ܫܡܘܥܐ

[1] Sic codd.; lege ܒܕ̈ܝܢܐ (?). — [2] Sic codd.; lege ܘܒܡܫܘ̈ܚܬܐ (?). — [3] Sic codd.; lege : ܕܝܘܡܐ ܕܢܫܐ (?).

ܕܟ̈ܪܘ ܦܘܫܩܘܬܐ ܕܟܢ ܓܒܠܬܐ ܘܟܢ ܢܕܒܬܐ: ܒܗ
ܡܫܪܐ ܘܒܗ ܐܝܟ ܢܘܟܪܝܐ ܒܪܒܝܐ ܠܒܢܝܐ ܢܗܘܝܐ.
ܕܟ̈ܪܘ ܦܘܪܩܢܐ ܘܓܡܝܪܘܬܐ ܕܟܢ ܒܩܘܪܒܬܐ ܠܒܪ̈ܝܬܐ.
ܐܦ ܓܝܪ ܒܬܪ̈ܝܐ ܚܙܝ ܒܗ ܒܗܬܘܬܐ. ܘܒܒܢܝܢ ܒܗ
ܡܗܝܡ̈ܢܐ. ܘܒܡܫܠܡܐ ܚܙܝ ܒܗ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܘܒܒܢܝܢ ܒܗ
ܒܬܪ̈ܝܐ ܒܝܘܡܗ. ܟܕ ܡܚܘܐ ܕܟܠܠܟܐ ܗܘܐ ܚܕܘܬܐ
ܪܒܬܐ ܐܝܬ ܠܒܬܪ̈ܝܐ ܒܒܘܬܪܗܘܢ. ܕܢܫܒܚܘܢ ܢܫܬܠܐ
ܪܘܚܐ ܘܐܣܛܘܡܟܐ ܚܝܠܐ ܠܡܦܫܪܘ ܡܐܟܘܠܬܐ
ܕܐܟܠܝܢ. ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܝܢ ܡܛܠ ܕܟܢ ܗܠܝܢ ܕܬܠܝܢ ܦ̈ܪܚܝܢ
ܠܡܫܠܡܐ ܕܕܢܚܗ ܕܫܡܫܐ ܪܒܐ ܦܪܘܩ ܡܗܝܡܢ. ܕܒܬܪ
ܐܝܟܢ ܕܝܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܦܐܪ̈ܘܗܝ ܫܒ̈ܝܚܐ ܀

ܪܫܐ ܕܬܠܬܐ ܀ ܠܡܢܝܐ ܚܘܫܒܢܐ ܕܫܢܬܐ ܒܝܪ̈ܚܐ
ܕܫܡܫܐ ܥܡ ܕܣܗܪܐ ܘܡܢܝܢܐ ܕܫܒ̈ܘܥܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܘܠܐ ܗܘܐ ܚܕ ܡܢܝܢܐ ܐܫܠܡ ܐܠܐ ܬܠܬܐ ܀ ܐܡܪ
ܕܝܢ ܡܪܝܐ ܒܢܒܝܘܬܐ ܕܟܠ ܦܘܩ ܬܪܝܢ ܘܬܠܬܐ
ܡܫ̈ܕܝܢ ܬܗܘܐ ܒܠ ܡܠܟܐ: ܗܒܢܐ ܘܡܛܠ ܕܚܘܫܒܢܐ
ܕܢܡܘܣܐ ܒܝܪ̈ܚܐ ܕܣܗܪܐ ܐܝܬܝܗܘܢ. ܘܡܛܠ ܕܗܘ̇
ܢܡܘܣܐ ܬܘܒ ܡܢܗܪ ܠܡܢܝܢܐ ܕܫܒ̈ܘܥܐ. ܒܗ̇
ܕܒܫܘܪܝܐ ܒܫܒܘܥܐ ܢܩܡܝܢ ܬܫܡܫܬܗ̇ ܠܒܪܝܬܐ. ܘܒܗ
ܡܛܠ ܗܘܝܘ ܕܒܫܒܬܐ ܢܩܡܝܢ ܢܫܬܡܠܐ ܡܢܝܢܐ. ܗܘ̇
ܐܘܣܦ ܐܦ ܫܒܝܥܝܐ ܒܒܘܪܟܬܐ ܘܩܕܫܗ. ܘܐܦ
ܫܘܡܠܝܐ ܕܕܪ̈ܕܪܐ ܦܩܕ ܕܫܒܥܐ ܫܒܥܐ ܢܗܘܘܢ.
ܘܬܘܒ ܒܒܕܪܐ ܥܠ ܥܣܪ̈ ܦܠܚ ܘܒܕܫܒܥܒ ܡܬܘܣܦ. ܐܦ
ܦܐܪ̈ܐ ܕܐܪܒܥܐ ܒܫܢܬܐ ܕܫܒܥ ܣܢܪ. ܘܒܫܒܥ ܘܒܢ̈ܝܢ
ܫܒܥ ܫܒܥ ܫܢ̈ܝܢ. ܘܐܦ ܘܒܫܢܬܐ ܕܐܪܒܥܐ ܗܦܟܐ
ܠܡܒܪ̈ܝܗ̇[1]. ܘܬܘܒ ܡܢܝܢܐ ܕܝܪ̈ܚܐ ܕܣܗܪܐ. ܫܒܥܐ
ܫܒ̈ܘܥܐ ܕܫܒܘܥܬܐ ܘܣܝ ܫܒܘܥܐ ܕܫܡܘ̈ܬܐ ܡܫܠܡܝܢ
ܚܘܫܒܢܗ̇ ܕܫܢܬܐ. ܟܕ ܕܝܢ ܝܕܥ ܗܘ̣ ܓܘܒܝܢܐ ܕܟܠ
ܒܬܪ̈ܐ ܢܕܪܐ. ܓܒܐ ܠܡܢܝܢܐ ܕܫܒ̈ܘܥܐ ܕܣܗܪܐ ܘܫܒ̈ܘܥܐ

[1] A ܠܒܪ̈ܝܗ̇.

ܫܘܡܠܝܐ ܕܒܬܘ̈ܠܬܐ. ܡܛܠ ܕܩܕܝܫܝܢ ܘܕܟ̈ܝܐ ܟܠ
ܒܪܟܐ. ܘܠܡܪܢܗܘܢ ܟܐܡܪܐ ܘܡܟܝܟܘܬܐ ܘܡܢ ܫܘܡܠܝܐ.
ܡܢܗ ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܕܙܪܥܐ ܘܗܘ ܕܬܗܘܐ ܪܫ ܫܢܬܐ.
ܗܢܐ ܘܐܦ ܒܢ̈ܝܐ ܕܐܘܠܕܘ ܒܗ ܐܒܪܡ. ܘܠܗ̈ܕܐ ܡܕܡܢܬ
ܘܡܢ ܫܒ̈ܝܐ ܘܗܕܝܢ ܠܠܒ̈ܡܐ ܒܕܡܘܬܗܘܢ. ܘܐܦ
ܐܝܠܝܢ ܐܫܬܠܚܘ ܕܝܢ ܠܦ̈ܓܪܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܒܢ̈ܝܐ ܕܡܫܟܐ.
ܘܗܕܝܢ ܕܝܢ ܬܠܝܐ ܒܪܦܝܩܘܬܗ ܕܫܘܬܦܐ ܒܠܦܘ ܘܠܕܘ
ܦ̈ܓܪܐ ܘܦܐܪ̈ܐ ܐܢ̈ܫܝܐ. ܘܐܒܢܝܐ ܕܒܗܠܐ ܡܕܡܢܬ
ܡܬܒܥܝܢ ܘܡܒܗܬ ܡܬܝܠܐ: ܗܕܝܢ ܡܬܝܠܐ ܠܒܠܒܡܐ
ܗܢܐ. ܗܒܢܐ ܘܐܦ ܐܝܠܝ̈ܢ ܦܪܫܝܢ ܡܫܬ̈ܢܝܐ ܬܫܪܝܢ
ܘܬܫܪܝܢ ܘܒܗܘܢ ܘܗܕܝܢ ܡܠܕܝܢ ܦܐ̈ܪܐ. ܘܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ
ܒܫܒ̈ܥܐ ܘܙ̈ܒܢܐ ܕܝܢ ܬܫܪܝܢ ܡܫܪܝܢ ܠܡܪܢܝܬܗ ܒܐܪܒܐ.
ܗܢܐ ܘܐܦ ܐܬܬ̈ܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܡܛܪܐ ܐܚ̈ܪܢܝܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ
ܕܦ̈ܛܠܝܢ ܡܢ̈ܝܐ ܡܢܗ ܡܫܬ̈ܝܢ. ܐܠܐ ܕܝܢ ܘܐܦ ܠܠܝܐ
ܕܐܠܗܘܬܗ ܛܘܦܣܗ ܕܒܠܒܡܐ ܗܢܐ. ܘܕܝܢ ܬܫܪܝܢ
ܡܫܪܐ ܠܡܪܢܝܬܐ ܠܐܢܫܡܬܐ. ܘܐܠܗܐ ܠܒܢ̈ܝ ܝܣܪܐܝܠ
ܡܦܩܕ ܠܡ[1] ܕܐܠܗܘܬܗ ܢܗܘܐ ܪܫ ܒܢ̈ܝܢܐ. ܘܡܒܕܠ
ܒܕܒܪܐ ܕܡܫܠܝܐ ܒܡܦܩܬܗ ܕܫܢܬܐ ܗܘ ܕܝܢ ܒܝܪܚܐ
ܫܬܝܬܝܐ. ܘܢܝܣܢ ܕܫܒܒܐ ܗܘܘ ܐܬܘܗܝ ܪܫ ܫܢܬܐ.
ܘܡܕܒܪܐ ܠܡܨܪܝܐ ܢܦܩ ܛܒܣܐ ܗܢܐ ܒܗܘ ܒܒܢ̈ܝܐ
ܕܒܪܫ ܬܫܪܝܢ ܕܗܘܪܐ ܪܫ ܫܢܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܒܗ
ܢܩ̈ܕܬܐ ܦܪܫܝܢ ܕܠܒ̈ܢܝܢ ܠܡܨܪܝܐ ܘܡܐܟ̈ܠܬܐ. ܢ̈ܩܕܬܐ ܕܝܢ
ܫܐ̈ܠܬܐ ܕܒܠ ܦܘܫܐ ܫܐ̈ܠܝܢ. ܐܒܕܝܢ ܕܒܫܘܠܡܗ
ܕܫܢܬܐ ܚܕܬܐ ܕܝܢ ܫܘܪܝܐ ܗܢ̈ܕܝܢ ܠܗ. ܘܒܫܘܪܝܐ
ܕܐܚܪܝܬܐ. ܫܘܪ, ܦܘܪܩܢܐ[2] ܡܢܗܝܢ. ܗܒܢܐ
ܘܡܐܒܘܠܬܗܘܢ ܒܫܢܬܐ ܕܡܬܒܫܠ ܒܗ ܣܘܦܐ ܒܢܘܪܐ.
ܐܒܬܡ ܕܝܢ ܦܐ̈ܪܐ ܕܒܬܘ̈ܠܬܐ ܣܓܠܘ ܕܡܫܝܚܝܢ
ܠܩܘܕܫܗܘܢ. ܘܡܢܗܝܢ ܡܫܪܝܢ ܘܡܒܫܠܝܢ. ܬܘܒ ܕܝܢ
ܘܫܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܢܫܡܗ ܕܒܠܒܡܐ ܗܢܐ. ܘܩܘܫܪܐ

[1] Codd. ܒܡ (sic). — [2] S ܦܘܪܩܬܐ.

ܒܣܦܪ̈ܝܢ ܘܬܫܒܚܬܐ. ܘܒܬܪ ܐܢܬ ܒܫܘܠܡ ܫܠܡܬܐ ܬܫܡܫܬܐ
ܢܬܠܐ ܒܫܒܚܐ ܒܣܦܪ̈ܝܢ ܘܬܫܒܚܬܐ ܢܩܕܫܝܢ[1]. ܘܗܟܢܐ
ܡܫܬܡܠܝܐ ܚܘܫܒܢܗ ܕܣܘܪ̈ܓܕܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܒܣܘܪ̈ܓܕܐ
ܕܐܪܒܥܣܪܐ ܕܒܗܿܢ ܒܫܢܬܐ ܡܕܡܢܬܐ ܕܣܘܪ̈ܓܕܐ
ܒܣܦܪ̈ܝܢ ܘܡܢܝܢܐ ܒܐܕܪ. ܟܕ ܩܒܠ ܐܢܬ ܐܪܒܥܐ
ܢܦܩܬܐ ܡܕܡ̈ܢܬܐ ܒܗܿ ܡܕܡ ܕܡܬܒܥܐ ܗܘܝܐ:
ܘܡܒܝܢ ܐܢܬ ܠܬܪܘܬܐ ܕܠܬܪ̈ܝܢ ܬܪܥܣܪ ܢ̈ܝܪܐ
ܕܡܢܝܢܐ ܒܗ ܕܣܘܪ̈ܓܐ: ܗܟܢܐ ܡܫܒܚ ܐܢܬ ܕܒܣܦܪ̈ܝܢ
ܘܡܢܝܢܐ ܒܐܕܪ ܗܘܐ ܐܪܒܥܣܪܐ ܕܫܢܬܐ ܗܿܝ ܕܒܬܪ
ܡܕܡܢܬܐ[2]. ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢ̈ܝܐ ܕܫܢܬܐ
ܕܡܬܡܫܚܢ ܒܬܪܘܦܬܐ: ܚܘܫܒܢܐ ܕܩܢܝܐ ܘܕܝܘܡ̈ܬܐ
ܐܫܠܡܘ. ܢܘܬܪܐ ܕܝܢ ܕܒܢܝܗ ܕܚܘܫܒܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܐܘ
ܐܝܟ ܕܒܢܝܐ ܫܘܝܐ ܒܠܗܿ ܡܬܬܠܝܢ ܕܡܕܢܝܐ
ܘܕܡܒܪܟܐ ܒܩܘܡܬܐ ܕܒܗܘܢ ܠܐܕ̈ܪܐ ܘܕܘܒܪ̈ܝܐ ܕܝܘܡ
ܕܡܫܬܟܠܝܢ ܡܬܚܒܒܝܢ. ܘܠܐ ܢܦܠ ܒܦܘܪܬܟܐ
ܘܦܘܫܟܐ ܚܕ ܒܥܡ ܚܕ. ܕܒܒܪ ܢܗܘܝܢ ܠܐܕܪܐ ܗܿܘ
ܕܐܬܐܡܪ ܐܘ ܡܕܡ ܢܗܘܝܢ:·:

ܪܫܐ ܕܬܪܝܢ:·: ܡܛܠ ܡܢܐ ܪܫ ܫܢܬܐ ܒܬܫܪܝܢ
ܡܕܡ ܠܒܗ ܐܘܣܒܝܘܣ. ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܢܝܣܢ ܒܝܘܡܐ
ܕܒܗ ܐܬܒܪܝ ܥܠܡܐ[3]:·: ܡܕܡܬ ܐܡܪܬ ܒܗ ܠܟܠ
ܕܠܡܕܡ ܕܐܬܒܪܝ ܒܫܘܪܝܐ ܐܬܒܪܝ[4] ܟܕ ܠܐ ܗܘܐ
ܟܠ ܬܘܩܦܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܦ ܒܪܝܫܐ ܡܕܡܢܐ ܐܕܡ
ܒܡ ܚܘܐ. ܒܚܘܡܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ ܐܬܒܪܝܘ. ܘܕܢܚܙܘܢ
ܠܦܐܪܘ. ܘܐܦ ܐܝܠܢ̈ܐ ܟܕ ܐܬܒܪܝܘ ܟܕ ܛܥܝܢ ܦܐܖ̈ܐ
ܐܬܒܪܝܘ. ܘܒܠܡܕܡ ܒܚܘܡܬܐ ܡܫܡܠܝܬܐ ܗܘܬ
ܗܘܝܘ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܙܒܢܐ ܒܡܬܡܠܝܘܬ ܫܢܬܐ ܗܘܬ
ܒܪܝܬܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܒܝܐ ܕܬܗܘܐ ܪܫ ܫܢܬܐ ܢܡܘܣܐ
ܕܠܐ ܒܟܠ ܡܛܠܐ ܢܡܘܣܐ ܕܡܫܠܡܐ ܕܟܠܠܬܐ. ܐܠܐ

[1] A om. — [2] S ܘܡܢܝܢܬܐ. — [3] S : ܢܝܫܐ ܡܕܡܢܐ ܕܒܗ
ܫܪܝ ܐܝܟ ܗܘ ܠܡܒܪܢܐ ܒܪܝܬܐ ܗܕܐ. — [4] S om.

ܕܐܪܒܥܣܪܐ ܒܬܫܥܣܪܝܘܬܐ ܘܠܓܠܓܠܐ ܕܫܢܬܐ ܡܛܠ
ܡܫܡܫܘܬܐ ܕܟܠ ܢܘܗܪܐ ܒܫܒܬܐ ܒܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܐ
ܫܢܝ̈ܢ ܡܫܡܗ. ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܕܒܪ ܢܦܩ ܐܝܬ ܫܒܥܐ ܫܒܥܐ
ܐܪܒܥ ܘܒܢ̈ܝ. ܒܥܣܪܝܢ ܘܬܡܢܝܐ ܫܢ̈ܝܢ ܡܬܚܫܒܝܢ. ܘܒܪ
ܫܒܥܐ ܐܚܪܢܐ ܚܕ ܡܢ ܐܪܒܥ ܡܢܗܘܢ ܡܢܪܗܐ ܐܝܬ.
ܐܫܬܡܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܢܘ̈ܗܪܬܐ ܒܫܒ̈ܬܐ. ܫܘܪܓܪܐ
ܕܣܗܪܐ: ܡܛܠ ܕܟܠ ܬܫܥܣܪ ܫܢܝ̈ܢ ܒܪ̈ܝܢ ܫܢ̈ܝܐ
ܕܣܗܪܐ ܡܢ ܕܫܡܫܐ ܡܟܐܬܝܢ ܘܬܫܥܐ ܝܘܡ̈ܬܐ. ܦܫܩ
ܫܒܥܐ ܝܘܡ̈ܐ ܒܫܒ̈ܬܐ ܕܣܗܪܐ. ܕܫܢܬܐ ܡܢܝܢܗܘܢ
ܬܠܬܝܢ ܬܠܬܝܢ ܗܘܝܢ. ܘܐܚܪ̈ܢܐ ܥܣܪܝܢ ܘܬܫܥܐ. ܘܗܟܢܐ
ܒܪ ܟܠ ܬܫܥܣܪ ܫܢܝ̈ܢ ܕܣܗܪܐ ܡܢܪܗܐ ܐܝܬ ܗܠܝܢ
ܫܒܥܐ ܝܘܡ̈ܐ ܒܫܒ̈ܬܐ. ܗܢܝܢ ܗܘ̇ܐ ܚܘܫܒܢܐ
ܡܫܡܠܝܢܐ ܕܣܗܪܐ ܥܡ ܕܫܡܫܐ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܡܢܪܗܐ
⌈ܐܝܬ[1] ܟܠ ܫܢܬܐ ܡܕܡܢܝܬܐ ܕܫܘܪܓܪܐ ܬܠܬܥܣܪ
ܘܦܠܓܗ. ܡܛܠ ܕܒܪ ܐܬܒܪ܆ ܣܗܪܐ ܒܦܠܓܘܬ
ܢܘܗܪܗ ܐܬܒܪ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܒܫܘܡܠܝ ܐܦܝ̈ܗ. ܐܝܟ
ܠܒܣܐ ܕܟܠ ܕܐܬܒܪ܆ ܡܫܡܠܝܐܝܬ ܐܬܒܪ. ܐܦ ܡܢ
ܗܠܝܢ ܒܢ̈ܝܫܬܐ ܕܟܠ ܐܪܒܥܐ ܐܝܬܝܗܝܢ. ܘܐܬܒܪ܆
ܒܫܘܪܐ ܕܐܪܒܥܐ. ܘܒܫܘܠܡ ܐܪܒܥܬܥܣܪ ⌈ܝܘܡ̈ܝܢ
ܐܫܬܡܠܝ[2]. ܕܗܘܝܢ ܠܗܘܢ ܫܒܥܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ. ܘܦܫܘ
ܡܢ ܢܗܘܝܢ ܬܪܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ. ܘܐܪܒܥܐ ܐܚܪ̈ܢܐ
ܕܬܘܪܬܐ ܕܐܕܪ ܘܚܙܝܪ̱ܢ ܘܬܡܘܙ ܘܐܒ. ܕܒܢܝܢ ܠܗܘ̱ܢ
ܫܬܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ. ⌈ܘܒܪ ܢܦܩ ܐܝܠܘܠ ܕܫܒܥܐ ܕܫܢܬܐ
ܗ̇ܝ. ܦܢܝܢ ܗܘܘ ܬܠܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ. ܕܗܟܢܐ ܒܪ
ܬܫܥܝܢ ܚܕ ܕܬܫܪܝܢ ܥܡ ܬܠܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ[3]. ܗܘܝܢ
ܐܪܒܥܬܥܣܪ ܘܦܠܓܗ. ܘܗܟܢܐ ܒܟܠ ܬܠܬ ܫܢܝ̈ܢ ܡܢܪܗܐ
ܐܝܬ ܠܗܘܢ ܚܕ ܝܘܡܐ ܕܣܗܪܐ. ܒܗܟܢܐ ܠܬܡܢܬܥܣܪ
ܒܫܘܪܓܪܐ. ܘܒܫܘܠܡܐ ܬܫܥܣܪܝܘܬܐ ܡܒܒܫ ܐܝܬ
ܬܡܢܬܥܣܪ ܝܘܡ̈ܝ ܘܫܒܥܬܥܣܪ ܕܗ̇ܝ ܕܫܢܬܐ. ܘܒܫܢܝܢ

[1] S om. — [2] S om. — [3] A om.

ܗ̇ܘ ܕܠܐ ܒܟܪ ܘܠܐ ܡܫܬܪܐ. ܘܡܒܥܠ ܠܟܝ ܘܠܟܠ
ܕܦܓܕ ܒܟܬܒܐ ܗܢܐ ܡܦܝܣ ܐܢܐ. ܕܢܫܒܩ ܠܝ ܚܘܣܝܐ
ܕܦܘܪܫܢܐ ܐܟ ܢܒܥܗ. ܘܠܐ ܡܦܓܠܢܘܬܐ ܚܫܘܒ ܒܠܝ
ܐܠܐ ܡܚܝܠܘܬܐ. ܘܐܢ ܡܒܕܩ ܕܠܐ ܫܦܝܪܐ ܠܗ ܒܗ
ܢܥܒܕ. ܠܦܬܒܐ ܕܡܚܝܠܘܬܐ ܢܛܠ. ܘܠܐ ܒܝܫܐ ܠܐ ܢܥܒܪ
ܘܡ̈ܠܠܐ ܕܫܘܦܪܐ ܢܣܒܪ ܥܠ ܡܢܗܪܐ. ܐܠܐ ܠܐ ܢܓܠܐ
ܕܠܟܠ ܡܢ ܗܢܐ ܢܐܬܠ ܒܚܝܠܐ ܠܡܕܒܪܘ ܒܦܫܝܛܘܬܐ
ܕܒܬ̈ܒܐ ܡܦܩܬ̈ܢ. ܢܥܪܐ ܒܝܕ ܐܠܗܐ ܘܢܫܠ ܒܫܘܪܝ،
ܬܐܠܦܘܪܬܐ ܕܫܘܘܕܝ[1] ܀

ܪ̈ܫܐ ܩܕܡܝܐ ܀ ܡܒܝܢܐ ܗܝ، ܥܠܬܐ ܕܡܦܠܛܬܗ̇ ܗܘܐ
ܚܘܫܒܢ ܫ̈ܢܝܐ ܕܡܫܬܡܗܐ ܒܪܘܚܡܘܢ ܘܡܪܝܘ ܢܬܪܣܝܗ̇
ܒܒܪܬܐ ܀ ܟܕ ܕܝܢ ܡܢ ܢܗܘܪ̈ܐ ܒܡܕܒܪܐ ܡܬܒܚܝܢ
ܗܘܘ ܒܪ̈ܗܛܝܢܐ. ܕܢܓܠܘܢ ܠܗܘܢ ܢܣܒܐ ܕܐܪܒܥܡܪܐ.
ܡܛܠ ܕܒܚܪܝܢܐ ܕܗܡܪܐ ܐܝܬܘܗܝ، ܚܘܫܒܢܝܗܘܢ
ܕܢܗܘܪ̈ܐ. ܡܢ̈ܝܢܐ ܕܝܢ ܒܫ̈ܢܝܐ ܕܫܡܫܐ ܣܓܝܢ ܗܘܘ.
ܘܥܠ ܬܠܬܡܐܐ ܘܫܬܝܢ ܘܚܡܫܐ[2] ܘܪܘܒܥܐ ܡܢܝܢ ܗܘܘ
ܠܫܡܫܐ ܕܫܢܬܐ. ܗܢܐ ܕܐܦ ܫܒܛ ܢܝܣܢ ܒܒܠܬ
ܡܪܘܕܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪܠ ܒܡܠܟܘܬܐ. ܟܕ ܐܬܬܚܕ ܒܗ
ܒܪܢܫܐ ܘܐܒܕ ܒܒܠܬܗ ܐܬܒܠܒܠܘ ܬܪܝܢ ܢ̈ܩܒܝܢ
ܘܐܬܬܘܣܦܘ ܥܠ ܚܘܝ ܬܪ̈ܝܗܘܢ. ܠܐ ܓܝܪ ܡܦܣܝܢ
ܗܘܘ ܢܩ̈ܝܐ ܒܚܘܫܒܢܐ ܕܢܗܘܪ̈ܐ ܕܐܡܪܬ، ܘܒܐܝܕܐ
ܫܢܬܐ ܢܒܕܩܘܢ ܢܘܪܐ ܒܒܝܫܐ ܕܗܡܪܐ. ܘܟܕ ܒܒܠ
ܫܢܐ ܦܣܩܝܢ ܗܘܘ ܕܢܒܕܩܘܢ ܦܓܥܐ ܘܫܐܠܐ ܘܦܢܝܬܐ
ܒܢܘܡܬܐ ܕܒܗܘܢ ܒܕܒܕ ܡܕ̈ܢ. ܗܢܘ ܕܝܢ ܩܕܡܝܐ
ܘܬܠܝܬܝܐ. ܦܣܩܝܢ ܗܘܘ ܕܠܗܘܢ ܠܢܗܘܪ̈ܐ ܢܐܟܠܘܢ
ܘܕܢܐܟܠܘܢ ܫܪܪܐ ܡܢ ܒܒܠܕ̈ܒܒܐ. ܘܟܕ ܒܗܢܐ
ܐܟܘܢܐ ܪܕܝܢ ܗܘܘ. ܘܒܝܘܡ̈ܝܐ ܕܗܘܢܘܪܝܘܣ ܒܝܘܡܝܐ
ܐܬܒܢܫ. ܗܢܝܢ ܦܝܣܐ ܦܪܣܘ ܠܐܘܣܒܝܘܣ ܡܦܫܩܢܐ
ܘܟܬܒ ܚܘܫܒܢ ܫ̈ܢܝܐ. ܟܕ ܦܠܓܗ ܠܦܘܪܓܪܐ

[1] A : ܒܬܐܠܦܘܪܬܐ ܒܫܘܪܝ ܫܘܘܕܝ. — [2] Subaudi ܢܩ̈ܒܝܢ.

ܘܡܛܠ ܕܐܝܬ̈ܝܢ ܐܘ ܐܝܟܢ ܡܕܒܪ̈ܢܐ ܒܢ̈ܝܢ ܗܘܝ ܦܫܩܘ
ܠܬܫܡ̈ܫܬܐ ܘܠܟܬ̈ܒܐ ܟܕ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ ܒܠܚܘܕܗܘܢ
ܐܠܦܘ. ܠܘ ܕܝܢ ܐܬܚܫܝܒ ܕܐܝܟ ܬܫܡܫܬܐ ܕܠܒܫܘ
ܐܟ̈ܣܢܝܬܐ ܡܕܒܪܢܐ ܐܚܪܢܐ ܘܐܠܒܫܘܗ̇. ܗܢܘܢ
5 ܕܠܦܘܫܩܗܘܢ ܪܒܘ ܘܫܬܩܘ[1] ܕܡ̈ܠܠܐ ܠܐܚܪ̈ܢܐ
ܢܦܫܗܘܢ. ܘܐܝܟ ܪ̈ܚܡܘܗܝ ܕܡܫܝܚܐ ܒܬܪܗ ܢܫܘܒܚܗ
ܦܬܓܡܘܗܝ ܕܦܢܝܬܐ ܗܕܐ ܗܪܘܬܐ ܕܡܢܘܬܐ ܠܒܗ.
ܘܐܒܗܬܐ ܕܠܐܘܡܢܘܬܐ ܡܗܝܪܐ ܫܦܝܪ ܒܪ ܒܢܘܣܝܗܘܢ
ܕܠܗ. ܕܪܫ ܫܢܝܬܐ ܢܘܗܪܐ ܢܚܘܬܐ ܢܚܘܬܗ ܘܢܦܩܬܗ.
10 ܟܕ ܕܝܢ ܠܥܘܕܪܢܐ ܕܫܢܝܬܐ ܕܠܒܫܘ[2]: ܠܒܝܬܐ ܢܦܩ
ܘܠܒܬܘܠܬܐ. ܗܟܢܐ ܘܐܦ ܐܢܐ ܒܠܒܗܘܢ ܪܕܐ ܐܢܐ
ܘܡܫܬܘܫܠ܀ ܟܕ ܒܡܫܟܢܐ ܕܫܢܝܬܐ ܘܚܝ̈ܐ ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ
ܥܡ ܐܘܣܝܐ. ܘܠܦܠܚܘܢ ܕܠܡܥܠܐ ܐܘ ܠܒ̈ܫܐ
ܒܫܒ̈ܝܐ ܕܒܬܫܡܫܬܐ ܥܡ ܢܘܡܘܣܗ. ܐܒ̈ܫܐ ܕܒܝ
15 ܪܘܚܐ ܐܬܚܫܒܬ ܠܗܘܢ ܗܕܐ. ܠܡܕܒܪܢܐ ܕܝܢ
ܐܘܣܝܘܣ: ܟܕ ܓܝܪ ܬܠܝܬܐ ܕܢܗܝܪܐ ܘܒܝܫܐ
ܕܗܘܝܢ ܐܟܚܕܐ ܒܪ ܫܘܒܚܐ ܕܠܒܫܘ. ܬܘܒ ܕܝܢ ܐܦ
ܢܫܘܒܚܘܢ: ܟܕ ܙܒܢܬܐ ܦܘܡ ܠܡܦܠ ܗܪܣܝܣ
ܗܪܦܘܬܐ ܩܢܝ ܕܕܠܐ ܢܒܠܬܐ ܠܗܪܣܝܣ ܘܡܦܠܚܢܐܝܬ
20 ܠܬܫܡ̈ܫܬܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ. ܟܕ ܠܐ ܡܬܗܪܢܝܢ ܐܢܐ ܡܢ
ܒܒ̈ܢܝܐ ܬܪܝܢ ܕܬܕܒܪܘܬܐ: ܠܒܝܬܗܘܢ ܠܠܒܘ̈ܫܐ[3]
ܘܡܢܝܢܐ ܡܬܟܢܫܐ ܕܒܦܘܫܩܐ ܚ̈ܕܝܢ[4] ܘܡܦܩܬܝܢ.
ܘܡܛܠ ܕܝܘܢܐ ܘܟܪܘܬܐ ܡܕܝܢܬܐ ܠܬܫܡܫܬܐ. ܒܝܢ
ܕܫܡܫܢܐ ܕܝܘܢܐ ܢܫܪܐ. ܘܗܕܝܢ ܢܦܠ ܠܘܬ ܢܘܗܪܐ
25 ܕܩܠܝܬܐ. ܘܢܠܒܫ ܡܕܝܢܬ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܝܐ ܘܫܒ̈ܘܚܐ
ܘܢܫܡܫܬܐ. ܘܢܦܠܛ ܒܗܘܢ ܒܡܢܝܢܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܐܪ̈ܙܝܬܐ ܕܝܘܢܐ ܕܒܒܪ ܘܕܡܘܐܡ ܘܕܒܬܪܗ. ܒܕܡܟܐ
ܕܢܬܚܙܘܢ ܒܠܒܢܐܝܬ ܕܠܐ ܙܒܢܐ. ܒܐܬܪ ܒܘܣܡܐ

[1] S om. — [2] Sic codd.; lege ܠܒܫܘ (?). — [3] S ܠܠܒܫܝܢ. —
[4] S ܘܚ̈ܕܝܢ.

ܠܒ̈ܢܝܐ ܕܝܢ ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܘܕܝܢ ܒܬܠ̈ܬܐ ܡܕܢ̈ܚܐ ܕܦܘ̈ܩܕܢܐ
ܕܝܢ ܚܫܬܐ ܦܪܝܫ. ܘܠܡܕܢܐ ܦܠܓ ܡܗܝܡܢܐ ܘܡܪ̈ܥܝܢܐ
ܣܡܟܝܢ ܘܡܬܠܒܫܝܢ. ܘܒܠܠܝܐ ܦܠܓ ܘܒܐܝܡܡܐ ܦܠܓ
ܒܕܒܪܐ ܬܘܒ ܢܗܘܐ. ܘܬܘܒ ܕܐܦ ܢܘܪܐ ܚܕ ܢܗܘܐ
ܐܘܪܚ ܚܫܬܐ ܘܡܕܒܪܢܐ. ܘܢܡܘܣܐ ܬܘܒ ܕܝܢ ܢܡܘܣܐ ܡܕܒܪ 5
ܘܡܪܐ ܘܡܕܒܪ. ܘܬܘܒ ܕܗܢܐ ܠܟ ܡܗܝܡܢܐ ܡܟܐܠܘܢ
ܘܒܘܝܢܬܐ ܒܕܘܒܠܬܐ ܕܐܠܘܗܘܬ ܬܘܡܦ. ܘܡܒܝܒܠܬܐ
ܕܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܙܒܢܐ ܗܘܘܬ ܒܕ ܡܬܪܢܐ ܗܘܘܬ ܒܥܒܕܝܢ
ܒܒܢܒܬܐ ܕܦܫܩܘܗܝ ܕܡܫܒ̈ܚܢܐ ܕܐܬܐܡܒܪ.
ܗܢܘܢ ܕܠܒܫܘ ܡܕܒ̈ܪܢܐ ܠܒ̈ܢܝ ܐܠܗܐ. ܒܕ ܡܒܝܢܘܢ 10
ܟܕ ܬܪܝܨܐܝܬ ܐܟܪ̈ܙܝܢ ܗܘܘ ܕܐܬܬܫܒܚܘ ܘܐܬܦܫܩܘ.
ܘܐܝܬ ܐܢܫ̈ܝܢܐ ܕܠܐ ܠܦܘܬ ܦܘܫܩܐ ܕܐܬܡܕܒܪ ܠܫܡܝܢ
ܗܘܘ. ܘܫܘܫܒ̈ܚܐ ܕܟܠ ܗܠܝܢ ܒܗܢ ܚܕ̈ܝܐ ܡܒܕܘܠܝܢ ܗܘܝܢ.
ܘܫܡܥܝܢ ܠܗ ܘܦܬ ܗܘܐ. ܠܐ ܒܡܫܡܥܢ ܠܗ ܕܒܠ ܦܘܫܩܝܢ
ܪܫܡܐ ܐܦܝܠ. ܘܐܬܚܝܢܐ ܠܠܝܠܬܐ ܡܬܠܒܝܢܐ. ܘܗܕܐ 15
ܒܕ ܠܒ ܡܦܫ ܐܢܐ ܒܡܫܠܘܬ, ܕܠܝܬ, ܕܠܗܕܐ ܦܫܩ.
ܘܕܐܬܠܒܫ ܒܫܘܡܐ ܦܐܪܐ ܗܘܬ. ܘܕܐܬܐܪܝܡ ܕܝܢ
ܬܐܠܒܘܪܬܐ ܗܕܐ ܐܠܗܘܬܐ ܕܠܐ ܒܕ ܡܫܪܐ ܐܢܐ
ܘܠܐ ܡܫܒܚ ܐܢܐ ܠܒܐܝܬ ܐܫܠܡ. ܒܠ ܕܚܢܝܢ
ܬܗܠܠܬܐ ܐܘܠܝܬܐ ܢܒܥܘܢ ܘܚܝܘܢ ܕܗܢܐ ܠܒܪܐ 20
ܐܪ, ܠܡܒܢܝܐ ܘܠܐ ܐܫܒܚ ܠܡܫܠܡܘ. ܒܪܡ ܚܕܐ
ܫܐܠ ܐܢܐ ܡܢܝܢ ܠܬܘܬܐ ⌈ܚܝܘܬܐ[1] ܘܠܒܢܝܬܐ. ܗܕܐ
ܕܐܠܗܐ ܒܪܘܚܗ ܘܕܘܒܪܗ. ܦܩܘܕ ܡܕܝܢ ܘܫܠܘ ܐܘܦܝܐ
ܒܫܦܐ ܠܡܒܪܗ ܕܬܫܒܚܬܐ ܘܡܘܡܒܠܢܗ ܕܪܝܬܘܬܐ.
ܕܕܠܐ ܡܗܡܢ ⌈ܘܕܠܐ ܪܫܝܡ[2] ܐܡܠܝܢ ܒܐܘܪܚܐ ܕܪܫܬ 25
ܠܡܕܢ̈ܚܐ ܒܒܢ̈ܝܢܗܘܢ. ܘܡܫܠܘܗ ܐܡܒܝܐ ܠܐܬܪ̈ܐ
ܕܒܬ̈ܡܫܬܐ ܕܬ̈ܢܝܬܐ ܡܦܬܚܝܢ. ܗܠܝܢ ܕܒܠܗܘܢ
ܠܦܘܩ̈ܐ ܘܦܠܐܬܐ ܕܚܝܢ ܐܢܬܘܢ. ܕܠܗ ܒܠ ܐܦ̈ܩ
ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܫܠܦܝܢ ܚܘܒܢܐ ܘܐܘܡܪܐ ܠܕܠܡ ܒܠܡܝܢ܀

[1] S ܚܝܘܬܐ. — [2] S ܘܪܫܝܡ.

ܗ: ܠܡܢܐ ܒܗ ܕܡܬܒܢܝܢ ܙܢܝ̈ ܡܘܪܒܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܡܘܕܥܐ.
ܘܠܡܢܐ ܐܚܪ̈ ܠܗ ܗܘ ܕܐܬܘܬܗ̇ ܪܫܐ. ܘܠܡܢܐ
ܗܫܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܒܪܟܝܢ ܘܒܢ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܡܐܡܪܐ ܐܘ
ܦܫܘܛܐ[1].
ܘ: ܠܡܢܐ ܒܫܘܡܠܐ ܬܠܝܬܝܐ ܒܒܪ̈ܝܢ ܕܡܒܪܢܐ ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ
ܘܠܐ ܗܦܟܐ ܒܫܘܡܠܐ ܕܬܪܝܢ. ܘܠܒܢܝ ܬܘܒ ܒܫܘܡܠܐ
ܫܒܝܥܝܐ ܘܒܝܫܬܡܫܬܗܘܢ ܘܒܫܘܠܡ ܙܒܢܐ.
ܙ: ܡܒܝܐ ܡܬܦܣܘ ܡܒܘܪܟܐ ܕܐܬܝܬܐ ܒܡ ܫܘܦܬܘܬܐ[2]:·:
ܫܠܡ ܒܘܬܕܐ ܕܪ̈ܫܐ ܫܒܝܬܝܗܘܢ[3]:·:

ܡܐܡܪܐ ܡܕܒܪܢܐ.

ܡܕܡܝܘܬ. ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ ܠܘܬ ܗܘ ܕܬܒܥ ܡܢܗ.

ܡܛܠ ܕܐܡܝܢܘܬ ܫܐܠܬܟ ܐܚܝ ܕܪܚܡܐ ܙܒܢܬ
ܗܦܟܐ [sic] ܠܝ. ܕܗܠܝܢ ܕܫܘܒܚܟ ܬܒܥ ܗܦܟܐ ܡܒܝܢ
ܠܡܫܡܠܝܘ ܒܬܒܥܬܟ ܡܢܝܢ ܗܦܝܟܬ ܠܝ. ܐܡܪܢܐ
ܕܝܢ ܕܦܘܩܕܢܐ ܕܬܫܡ̈ܫܬܗ ܘܕܬܠܡ̈ܘܬܗ ܘܕܒܕܒ̈ܪܢ. ܗܢܘܢ
ܕܒܢ ܚܦܝ̈ܛܐ ܫܠܝ̈ܚܐ ܘܐܒܗ̈ܬܐ ܘܡܠܦ̈ܢܐ ܐܬܬܒܥܘ
ܙܕܩܐ ܗܦܝܟܬ ܕܬܫܬܘܕܒ. ܕܠܡܢܐ ܗܕܝܢ ܐܬܬܦܫܩܘ
ܘܐܬܬܒܥܘ ܒܢ ܒܛ̈ܘܦܐ. ܐܘ ܕܠܡܢܐ ܠܒܫܒܐܬܐ
ܐܬܬܒܥܘ ܘܐܢ ܒܪܘܚ ܡܛܠ ܟܢ ܗܘܢ. ܘܠܡܢܐ

[1] S add. : ܘܟܠܗܝܢ ܕܗܪܟܐ ܡܫܬܕ̈ܫܢ. — [2] S add. : ܘܠܡܢ ܫܘ̈ܫܒܢܐ ܐܝܬ ܕܪܕܝܢ ܠܗܘܢ ܒܡܫ̈ܚܬܐ. ܘܟܠܗܝܢ ܕܒܫܠܘܠܐ ܡܫܘܬܦ̈ܢ. — [3] Huius tractatus capita sic habentur in cod. A :
ܪܫܐ : ܐ: ܠܡܢܐ ܡܫܒܠܝܢ ܠܫܪ̈ܟܐ ܒܐܝܣܪܐ ܘܡܬܠ̈ܘܬܐ.·
ܡܬ̈ܒܐ ܐܚܪ̈ ܐܝܟܐ ܘܣܦܪ. ܒ: ܠܡܢܐ ܠܟܠ ܬܠܒܐ ܡܫܦܫܝܢ
ܚܝ ܘܒܟܠ ܡܫܬܒܐ ܐܡܪ̈ܝܢ ܢܫܐ. ܓ: ܠܡܢܐ ܦܪܝܢ ܡܪ̈ܢܝܐ
ܘܟܠܗܝܢ ܕܒܒܕܬܐ ܡܫܬܕ̈ܫܢ. ܕ: ܠܡܢܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܒܬܪܝܢ
ܠܦ̈ܪܐ ܘܣܦܪ. ܗ: ܠܡܢܐ ܐܚܪ̈ܢܝܢ ܡܘܪܒܐ ܘܡܒܢܝܢ ܘܐܚܪ̈ܢܝܢ
ܦܫܘܛܐ. ܘ: ܠܡܢܐ ܒܒܪ̈ܝܢ ܐܪܒܥܐ ܕܡܒܪ̈ܢܐ: ܒܫܘܡܠܐ ܬܠܝܬܝܐ.
ܘܫܒܝܥܝܐ. ܘܒܝܫܬܡܫܬܗܘܢ ܘܒܫܘܠܡ ܙܒܢܐ.

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܫܒܥܐ[1] ⁘

ܪܫܐ :ܐ: ܠܡܢܐ ܠܡܢ̈ܝܢܐ ܕܡܢܝܬܝܢ ܐܝܩܪܐ ܝܬܝܪܐ
ܦܪܝܫܝܢ ܘܡܫ̈ܬܠܡܘܬܐ ܠܗܘܢ ܡܢܩܝܢ ܘܡܡܠܠܝܢ ܠܡܫܪܐ
ܒܗ ܚܐܪܬܐ ܕܝܠܗܘܢ ܫܒܠܐ ܗܢܐ.
ܒ: ܠܡܢܐ ܡܕܡܐܝܬ ܡܘܬ̈ܒܐ ܡܫܡܫܝܢ ܒܠܝܗܘܢ
ܡܢ ܡܕܡ ܕܡܦܩܝܢ: ܐܡܪ ܐܢܐ ܕܝܢ ܕܠܒܠܚܘܕ ܡܢ
ܬܪ̈ܬܝܢ ܡܘܣܦܝܢ ܡܘܬܒܐ. ܘܠܒܠܚܘܕ̈ܝܐ ܬܪܝܢ ܡܘܬ̈ܒܐ
ܠܚܘܕ ܡܫܡܫܝܢ ܘܠܗܠܝܢ ܒܬ̈ܪܬܝܢ ܚܕ ܚܕ ܠܦܘܬ
ܦܫܘܩܗ. ܘܒܟܠ ܡܘܬܒܐ ܬܫܥܐ ܐܢ̈ܫܝܢ: ܗܘܘ ܕܝܢ
ܒܕܪܫܐ ܕܐܡܘܪܐ ܕܝܠܗܘܢ ܕܗܒܬ ܬܫܥܐ ܕܐܡ̈ܪܢ
ܒܦܠܦܘܣ.
ܓ: ܠܡܢܐ ܒܬܪ ܡܘܬ̈ܒܐ ܦܢܝܢ ܡܝ̈ܢܐ. ܘܠܡܢܐ
ܒܠܡܢܐ ܡܢܝܢ ܒܠܗܘܢ ܡܝ̈ܢܐ ܕܐܘܪܝܬܐ ܘܢܒ̈ܝܐ ܠܚܘܕ.
ܠܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܝܢ ܡܘܣܦܝܢ ܫܠܝܚܐ: ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܘܕܠܒܠ
ܒܝܕ ܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܠܡܢܐ ܐܝܬ ܕܦܢܝܢ ܒܠ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܦܢܝܢ. ܘܠܡܢܐ ܟܐܠܝܢ ܠܡ̈ܢܝܐ
ܘܫܩܠܝܢ ܡܘܕܫܐ[2].
ܕ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܒܬܫܡܫܬܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ ܠܗ ܒܕܡܐ
ܠܡܫܪܐ. ܘܠܡܢܐ ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܟܦ̈ܕܐ ܐܘܠܝܢ. ܘܠܡܢܐ
ܐܡܬܝ ܕܐܡܪܝܢ ⌐ܒܫܠܡܐ[3] ܡܢܝܢ. ܘܒܗ ܐܘܠܝܢ ܫܬܝܩܝܢ.
ܘܠܡܢܐ ܒܗ ܐܡܪܝܢ ܫܘܠܦܐ ܡܢܝܢ ܬܪܝܗܘܢ ܟܗ̈ܢܐ.

ܘܕܘܝܫ ܒܬܪ ܕܝܢܐ. ܘܡܘܕܝ̈ܢܐ ܒܬܪ ܡܫܡܫܬܐ ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܫܘܠܡ
ܫܘܒܚܐ ܕܝܠܗܘܢ. ܘܡܚܘܝܬܐ ܬܘܒ ܕܗܕܐ ܒܗ ܒܫܘܕܪܐ
ܢܫܩ. ܘܡܛܠ ܠܫܠ̈ܝܚܐ ܬܪܝܢ ܘܡ̈ܪܝܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ ܘܐܦܘܩܠܝܣܣ
ܘܡܠ̈ܦܢܐ ܘܫܪܟܐ ܒܬܪ ܚܘܕܪܐ ܢܫܩ ܐܝܟ ܒܫܘܕܪܐ.

[1] Huius tractatus capitum descriptiones e *B.O.*, III, 1, 538-540, desumptae sunt; quibus variae lectiones cod. S adiectae. Codicis A abbreviatae et multum dissimiles descriptiones ad calcem harum invenientur. — [2] S add.: ܘܗܠܝܢ [ܕܒ]ܬܪܬܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ. — [3] S ܒܘܪ̈ܟܬܐ.

ܕܒܕܡܐ ܕܡܬܕܘܫ ܠܐ ܡܠܒܫܝܢ ܠܗ. ܘܠܡܢܐ ܐܢ
ܟܬܘܒܐ ܗ̇ܘ ܡܫܝܚܝܢ ܠܗ: ܐܝܟ ܢܛܪܬܐ ܗ̇ܘ ܠܐ.
ܕ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܦܩܕ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܢܡܘܬܘܢ
ܒܡܝ̈ܬܐ. ܒܕܡܐ ܕܝܢ ܒܡܫܚܠܐ[1].
5 ܗ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܬܘܒ ܒܠܠܝܐ ܒܐܠܝܢ ܠܡܝ̈ܬܐ
ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܬ ܡܙ̈ܡܝܪܝܢ ܘܕܫܘܒܚܐ[2] ܒܡܝ̈ܬܐ: ܒܗ
ܒܡܐ ܡܐܝܟ ܠܘܬ[3] ܡܫܝܚܝܘܬܐ. ܘܠܡܢܐ ܠܐ[4] ܐܢܫ
ܠܒܝܬ.
ܘ: ܠܡܢܐ ܒܡܦܪܐ ܬܠܝܢ[5] ܩܐܠܐ: ܘܬܘܒ ܒܬܠܬ[6] ܫܥ̈ܝܢ
10 ܐܬܝܢ ܠܐܝ̈ܪܐ. ܘܒܐܝܠ ܐܦܣܩܘܦܐ ܘܩܠܝܪܘܣ ܠܡܝ̈ܬܐ
ܘܡܫܐܪܝܢ[7].
ܙ: ܡܢܐ ܡܛܠܦܐ ܡܫܝܢܐ ܕܡܬܩܕܫ ܒܗܢܐ ܗܘܐ ܗܫܐ[8].
ܘܡܢܐ ܡܙܘܢܐ ܚܕܐ ܚܕܐ ܕܒܗ ܒܒܕܢܐ ܡܫܬܒ̈ܩܢ.
ܚ: ܠܡܢܐ ܪܫܡ ܢܫܡܚܝܡܒ ܕܘܒܪܐ ܕܡܕܢܚ, ܡܕܢܚ
15 ܒܬܪ ܡܠܟܐ. ܕܢܘܚܡ ܒܬܪ ܕܢܚܐ. ܕܡܥܡ̈ܕܢܐ ܘܡܫܡ̈ܕܐ
ܒܬܪ ܡܫܝܚܬܐ. ܕܥܘܒܕܬܐ ܕܗܕܡܐ ܒܫܘܪ, ܫܒܘܒܐ
ܕܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܫܘܠܡ ܫܒܘܒܐ ܕܝܠܗܘܢ.
ܘܒܟܕ ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܬܪܝܢ ܕܘܒܪ̈ܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ: ܕܒܝܬ
ܦܛܪܘܣ ܘܐܘܢܓܠܝܣܛܐ: ܘܐܦ ܐܦܘܣܛܠܘܣ ܘܡܠܦܢ̈ܐ
20 ܘܡܦܪܫܐ ܕܕܘܒܪ̈ܐ ܕܠܚܪܬܐ ܕܢܘܗܪܐ ܪܫܡ ܐܝܟ
ܒܡܘܗܪܐ[9] ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܐ ܀

[1] S : ܘܩܠܝܪܘܗ ܒܠ ܒܡܫܝܚܝܘܬܐ ܘܒܡܫܚܠܐ. — [2] S ܒܩ̈ܠܐ.
— [3] S ܒܠ. — [4] A om. — [5] S : ܦܩܕ ܕܒܡܦܪܐ ܡܬܬܠܝܢ.
— [6] A S ܕܒܬܠܬ. — [7] S : ܘܐܪܒܥܝܢ ܒܢ ܡܫܝܬܐ
ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܡܝܬܐ ܘܡܬܢܟܦܝܢ ܒܠ ܡܡܢ ܕܡܬܬܒܥܐ. — [8] S :
ܕܡܬܩܕܫ ܡܢ ܐܦܝܣܩܘܦܐ. — [9] Ita *B.O.*; A : ܠܡܢܐ ܪܫܡ
ܢܫܡܚܝܡܒ ܕܘܒܪܐ ܕܡܕܢܚ, ܡܕܢܚ ܒܬܪ ܡܠܟܐ: ܕܢܘܚܡ ܕܝܢ ܒܬܪ
ܕܢܚܐ: ܕܡܥܡ̈ܕܢܐ ܘܡܫܡ̈ܕܐ ܒܬܪ ܡܫܝܚܬܐ: ܕܥܘܒܕܬܐ ܕܗܕܡܐ
ܒܫܘܪ ܫܠܝ̈ܚܐ. ܘܒܟܕ ܠܫܠܝ̈ܚܐ ܬܪܝܢ ܕܘܒܪ̈ܐ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ
ܠܒܝܬ ܦܛܪܘܣ ܘܡܠܦܢ̈ܐ. ܘܐܦ ܐܦܘܣܛܠܘܣ ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܚܪܬܗ
ܕܢܘܗܪܐ ܪܫܡ.
S : ܠܡܢܐ ܦܪܫ ܢܫܡܚܝܡܒ ܕܘܒܪܐ ܕܡܕܢܚ ܒܬܪ ܡܠܟܐ :

ܡܢܝܢ ܐܠܐ ܐܪܒܥ ܙܒ̈ܢܝܬܐ. ܘܐܝܟܢܘ ܕܡܫܝܚܐ
ܕܩܘܪܝܐ ܡܕܝܢܬܐ ܗ̣ܘ: ܠܡܕܝܢܐ ܩܠܝܩ ܕܝܗܘܕ ܒܗܘܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܐܚܪܢܐ. ܘܐܦ ܡ̈ܢܝܐ ܕܒܡܕܒܪܐ. ܘܒܗ ܪܘܚܐ
ܫܢܬܐ ܥܠ ܡ̈ܢܝܐ: ܠܡܕܝܢܐ ܩܣܪܝܢ ܕܢܬܪܫܡܘܢ ܡܢ
ܡܪܝܐ[1].
ܗ: ܠܡܕܝܢܐ ܐܚܪܬ ܕܒܗ ܡܬܬܪܫܡܝܢ ܒܡܕܒ̈ܪܐ ܓܕܝܢ
ܚܠܝܡܘܢ ܒܚ̈ܒܝܫܘܢ ܫܘܕ̈ܪܐ ܢܛܪܬܐ[2]. ܘܠܡܕܝܢܐ ܐܚܪܬ
ܕܗܫܐ ܒܐܠܝܢ ܠܒܝܬ ܒܡܕܒܪܐ.
ܙ: ܠܡܕܝܢܐ ܡܢܝ ܠܐܘܪܫܠܡ ܒܝܬ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܠܒܢܝ ܐܝܬ
ܕܠܓܘ ܡܢܝ ܠܗ ܘܐܝܬ ܕܠܒܪ.
ܚ: ܠܡܕܝܢܐ ܦܠܓ ܕܢܫܬܪܘܢ ܡ̈ܢܝܐ ܡܢ ܡܕܡ ܕܢܫܬܩ
ܠܡܕܒܪܐ. ܘܡ̈ܢܝܐ ܡܬܠܦܘ ܡܫܒܚܐ ܐܚܪܢܐ: ܘܒܠܗܘܢ
ܕܗܪܟܐ ܡܫܬ̈ܡܥܝܢ.
ܛ: ܠܡܕܝܢܐ ܒܗܘܢܐ ܡܕܡܕܡ ܒܪ ܐܝܬ ܥܠ ܪܫܗ ܫܘܕܪܐ.
ܘܒܪ ܡܡܘܕܫ ܚܠܦܐ ܠܗ ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܡܫܝܚܐ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܫܬܝܬܐ ܀

ܪܫܐ :ܐ: ܡܛܠ ܡܕܝܢܐ ܒܪ ܩܘܕܫ ܒܕܒܪܬܐ ܩܕܝܡ
ܠܟܠܗܘܢ ܬܫܒ̈ܚܬܐ ܐܦ ܠܡܕܒܪܐ: ܗ̇ܘ ܛܘܒܢܐ
ܝܥܩܘܒ ܪܫܝܡ ܪܫ ܦܢܝܬܐ ܩܘܒܪܐ. ܘܒܡܫܒܚܬܐ
ܐܟܠ ܒܡܕܒܪܐ. ܘܒܬܪ ܟܠܗ ܚܘܕܪܐ ܪܫܝܡ ܩܘܕܫ
ܒܕܒܪܬܐ. ܘܡܢܗ ܫܡܥܐ ܗܢܐ ܕܩܘܕܫܐ.
ܒ: ܠܡܕܝܢܐ ܦܠܓ ܕܒܫܒܫܒܐ ܬܬܩܕܫ ܒܕܒܪܬܐ.
ܘܠܡܕܝܢܐ ܐܚܪܢ ܕܡܬܒܪܟܝܢ ܠܗ̇ ܠܕܒܪܬܐ ܒܠܫ̈ܢܐ ܢܘܪ̈ܐ
ܘܪ̈ܓܠܐ ܠܐ ܬܠܝܢ ܥܠ ܡ̈ܢܝܐ.
ܓ: ܠܡܕܝܢܐ ܡܕܒܪܐ ܥܠ ܡܩܛܪܘܢܐ ܦܢܝܢ ܠܗ[3].
ܘܠܡܕܝܢܐ ܐܝܬ ܕܡܠܒܫܝܢ ܠܗ ܡܢ ܫܘܪܝܐ: ܘܐܝܬ

[1] S: ܐܚܪܢܐ ܠܐܚܪܝܢ ܥܠܝܗܝܢ ܐܠܐ ܒܐܪܒܥ ܕܫܬܐ ܘܠܡܕܝܢܐ.
ܡܢ ܚܕܐ ܡܢܝܐ ܡܫܠܡܝܢ. — [2] S add.: ܥܠ ܪ̈ܫܝܗܘܢ. —
[3] S add.: ܘܠܐ ܡܫܠܡ ܠܗ ܠܡܕܝܢܐ.

ܟܚ: ܠܡܢܐ ܠܐ ܫܦܝܪܝܢ ܒܡܘܪܟܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܒܡܘܬ̈ܒܐ
ܒܟܠܗܿ ܬܫܡܫܬܐ.[1]
ܟܛ: ܠܡܢܐ ܒܫܢܐ ܘܡܙܘܢܐ ܠܐ ܐܡܪ ܒܡܫܡܫܢܐ
ܡܕܡ ܐܘܪܚܠܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܠܬܪܐܝܬ: ܐܠܐ ܒܫܠܝܐ ܗܘ̈ܘ.
ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܦܪ̈ܝܢ ܡܪ̈ܥܐ ܕܐܘܪܚܬܐ ܘܢܛ̈ܝܐ ܡܕܒܪ̈ܢܐ
ܘܒܐܪ̈ܙܐ ܕܫܒܬܐ.[2]
ܠ: ܠܡܢܐ ܢܦܩܝܢ ܠܒܪ ܒܪ̈ܦܐ ܕܡܕܒܪ̈ܢܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܘܫܟ̇ܚܝܢ ܫܠܡܐ ܠܚ̈ܕܐ. ܘܐܡ̇ܪܝܢ ܫܠܡܐ ܕܡܕܝܢܬܐ
ܐܘ ܡܫܠܡܬܐ ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܚܡܫܐ ܀

ܪܫܐ : ܐ: ܠܡܢܐ ܒܪ ܡܢ ܒܪܝܫܐ ܒܥܕܐ: ܘܫܘܒܚܗ
ܦܩܘܕ ܠܡܕܝܢܬܐ ܒܪܫܝܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܒ: ܠܡܢܐ ܦܩܕ ܕܒܗܘܢܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܫܟܢܬܐ
ܡܢܝܢܬܐ ܕܢܘܡܐ ܐܝܟ ܡܛܠ ܠܡܪ̈ܢܐ ܫܘܕܥܗܘܢ:
ܘܒܗܘܢܐ ܕܦܠܓܘܬܐ ܢܦܩ ܡܫܝܚܐ ܘܬܪܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܒܡܢܗ [3]ܘܬܪܝܢ ܒܠܚܘܕ ܡܫܡܫܢܐ ܒܪܫܝܬܐ ܘܡܦܪ̈ܫܐ
ܒܪܡܫܐ ܠܡܢܐ.
ܓ: ܠܡܢܐ ܡܢ ܪܫ ܫܡܫܬܐ ܐܪܝܟܬܐ ܒܐܠܝܢ
ܠܒܝܬ ܒܪܡܫܐ. ܘܬܘܒ ܦܩܕ ܕܒܗܘܢ ܢܫ̈ܡܬܐ ܚܕܐ
ܐܝܟ ܢܦܘܩ ܒܗܢܐ ܠܒܝܬ ܒܡܘܕ̈ܥܐ ܒܪܫܝܬܐ[4]. ܘܡܢܗ
ܫܡܫܐ ܗܢܐ ܕܒܪ̈ܟܐ.
ܕ: ܠܡܢܐ ܐܡܪ ܕܢܦܩ ܒܗܢܐ ܒܐܘܡܢܘܬܐ ܢܗܘܪܢܐ ܒܡܢ
ܢܗܝ̈ܪܐ ܘܦܪ̈ܘܫܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܕܫܪܒܐ ܕܦܩܕ ܕܒܗ ܒܒܪܢܐ
ܢܫܬܡ̈ܥܢ.
ܗ: ܡܬܝܠܕ ܡܢܐ ܒܗ ܒܝܘܡ ܚܕܐ ܡܢܪܐ ܪܓܘܫܝܢ ܘܡܪܓܫܝܢ
ܘܡܒܒܒܪܝܢ ܘܡܫܬܘܕܥܝܢ: ܠܐ ܗܘܐ [1]ܚܕܐ ܐܝܟ ܒܒܪܝܢ

[1] S : ܘܬܡܢ ܠܐ ܢܦܩܝܢ ܫܠܡܐ. — [2] S add. ܕܡܕܝܢܬܐ. —
[3] *B.O.* ܘܬܪܝܢ. — [4] S *B.O.* om.

ܣܠܩ ܒܠܗܘܢ: ܘܒܠܝܢ[1]: ܡܦܪܝܢ ܬܘܒ ܠܡܕܒܚܢܐ
ܘܠܣܕܪ̈ܐ.
ܝܛ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܕܦܘܪܒ ܒܗܢܐ ܐܡܪ[2]. ܘܠܡܢܐ ܗܫܐ
ܐܡܪ ܕܒܡܘܪܒ ܡܘܪܒܢܐ ܕܦܠܓ. ܘܡܢܐ ܙܢܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܒܗ ܦܪܘܒ ܠܗܘܬ ܬܪܥܐ ܕܡܕܒܚܐ. ܘܒܠܗܘܢ ܕܗܪܒܐ
ܡܫܬܡ̈ܫܝܢ ܐܘܕܒܚܘ.
ܟܐ: ܠܡܢܐ ܡܘܢܐ ܕܦܠܘܚܘܬܗ[3] ܐܡܪ ܒܗܢܐ ܗܫܐ.
ܘܗܠܝܢ ܕܗܫܐ.
ܟܒ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܝܘܡ
ܫܠܡܐ ܒܟܢ. ܘܠܐ ܐܡܪ ܕܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܒܪܘ.
⌈ܒܗ ܣܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܒܪܘ ܐܚܪܢܝܢ ܕܐܡܪ[4].
ܟܓ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܢܣܢܐܝܬ ܡܫܪܐ ܒܗܢܐ. ܘܡܢܐ
ܡܦܫܩܐ ܠܗܢܘܬܐ ܗܕܐ.
ܟܕ: ܠܡܢܐ ܗܫܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܝܘܡ
ܒܡܕܒܚܝܗܘܢ ܝܠܗ[5]. ܘܡܢ ܒܫܠܝܐ ܘܒܕܝܠܬܐ. ܘܠܡܢܐ
ܠܗܕܐ ܠܗܢܘܬܐ ܬܪܝܢ ܫܠܡ̈ܐ ܐܝܬ ܠܗ̇.
ܟܗ: ܠܡܢܐ ܗܪܟܐ ܒܗܢܐ ܬܘܒ ܐܡܪ ܡܒܝܕܪ
ܦܠܚܘܬܗ ܕܡܪܢ. ܘܡܢܐ ܗ̣ܝ ܗܕܐ ܒܪܘܝܘܬܐ ܕܡܒܪܘ
ܡܫܡܫܢܐ: ܒܠܝ. ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܡܒܪܘ ܠܗ̇ ܗ̇ܘ ܕܟܠ
ܝܘܡ. ܘܒܠܗܘܢ ܕܗܪܒܐ ܡܫܬܡ̈ܫܝܢ ܢܗܪܝܢ.
ܟܘ: ܠܡܢܐ ܐܚܪܢܝܢ ܕܣܠܩ ܒܥܐܕܐ: ܘܒܕܝܢܐ ܗܘܠܠܐ.
ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܐܚܪܢܝܢ ܠܗ ܒܟܠ ܚܕܒܫܒܐ. ܘܠܡܢܐ
ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܦܢܝܘ. ܘܐܚܪܢܝܢ ܒܗܢܐ ܒܝܘܡ.
ܘܡܢܘ ܐܪܙܐ ܕܦܠܝܚ ܒܗܢܐ ܘܒܥܕܐ: ܕܦܪܝܩ ܘܡܢܝ.
ܘܒܠܗܘܢ ܕܒܗܠܝܢ ܡܫܡܫܝܢ.
ܟܙ: ܠܡܢܐ ܡܒܪܘ ܗܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܬܘܒ ܒܬܪܥܐ
ܕܡܕܒܚܐ: ܒܠܝ ܗܒܝܠ. ܘܡܢܐ ܡܦܩܝܢ ܙܠܘܬܐ ⌈ܕܒܗܢܐ[6].
ܘܒܠܗܘܢ ܕܗܪܒܐ ܡܫܬܡ̈ܫܝܢ ܒܕܡܐ ܠܫܠܡ ܐܪ̈ܙܐ.

[1] *B.O.* add. ܒܕܝܠܬܐ. — [2] S add.: ܘܠܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. — [3] S add.: ܕܠܐ ܠܗܢܘܬܐ. — [4] *B.O.* om. — [5] S add. ܫܠܡܐ. — [6] Sic S A; *B.O.* ܕܒܗܢܐ.

ܝܒ: ܡܢܐ ܡܦܠܩܘܢ ܣܗܪܐ ܒܪܘܘܬܐ. ܘܠܡܢܐ ܗܘ
ܘܡܐܟܢ ܒܦܠܓܘܬܐ ܕܒܪܝ ܡܕܡܝܬܐ ܗܘܐ ܕܦܪܐ ܫܠܝܚܐ
ܕܒܪܝ ܐܚܪܝܬܐ.
ܝܓ: ܠܡܢܐ ܬܪܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܦܠܚܝܢ ܨܠܝܒܐ
ܘܐܘܢܓܠܝܘܢ. ܘܗܠܝܢ ܕܦܠܓܘܬܐ ܐܝܠܝܢ ܡܕܡܝܢ.
ܘܡܢܐ ܐܝܟ ܒܬܪ ܩܠܐ: ܕܡܢ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ ܠܗ
ܡܒܕܒܕܢܘܬܐ[1]. ܘܠܗܢ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܘܠܗ ܫܘܒܚܐ
ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܐܦܪܝܢ ܘܐܠ̈ܐ: ܗܘܦܕܝܩܢܐ [ܐܘܪܝܢ]
ܬܪ̈ܬܐ ܕܗܘܠܠܐ[2]: ܒܬܪ ܡܢܐ ܬܪܬܐ ܕܢ̈ܩܐ.
ܝܕ: ܡܢܐ ܡܦܠܩܘ ܡܘܬܒܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܩܫ̈ܝܫܐ
ܒܡܘܢܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܒܒܝܡ. ܘܠܗܢ ܚܕ ܡܢ ܩܫ̈ܝܫܐ
ܫܩܠ ܠܗ ܠܣܦܪܐ ܕܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܡܐܟܢ ܚܠܦ
ܐܪܒܥܬܗܘܢ. ܘܠܗܢ ܡܦܩܝܢ ܐܪ̈ܒܥܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܡ̈ܢܐ ܘܒܘܦܪ̈ܐ: ܬܪܝܢ ܠܐܦܝܣܩܘܦܐ ܘܬܪܝܢ ܠܟܗ̈ܢܐ.
ܝܗ: ܠܡܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܒܡܘܬܐ ܒܗܝܟܠܐ ܬܠܝܢ ܠܗ̇
ܒܩܢܝܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ. ܘܠܡܢܐ ܗܫܐ ܐܡܪ ܕܒܬܗܝܢ
ܐܪ̈ܙܐ. ܘܠܗܢ ܠܐ ܚܙܘ ܐܝܟܢܐ ܕܡܬܐܦܐ ܠܚܡܐ
ܘܡܬܡܙܓ ܚܡܝܪܐ.
ܝܘ: ܠܡܢܐ ܕܝܢ ܡܫܡܫܝܢ[3] ܟܠܗܝܢ ܘܐܠ̈ܐ. ܘܢܦܩܝܢ
ܡܫܡ̈ܫܢܐ[4] ܘܡܒܠܝܢ ܠܟܗ̈ܢܐ. ܘܒܠܗܝܢ ܕܗܪܟܐ ܚܕܐ
ܚܕܐ ܢܗܪܝܢ.
ܝܙ: ܠܡܢܐ ܐܡܪܝܢ ܣܗܪܐ ܕܡܗܝܡܢܝܢ.
ܝܚ: ܠܡܢܐ ܣܗܪܐ ܦܪܥ ܡܫܡܫܢܐ ܠܬܪܥ ܩܢܟܐ.
ܘܠܡܢܐ ܗܘ ܕܦܪܐ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ. ܘܠܡܢܐ ܩܪܝܢ
ܐܪ̈ܒܥܐ ܡܫ̈ܡܫܢܐ[5] ܬܪܝܢ ܡܢ ܗܢܐ ܓܒܐ ܘܬܪܝܢ ܡܢ
ܗܢܐ ܓܒܐ ܠܘܬ ܡܕܒܚܐ ܘܡܫܡܫܝܢ.
ܝܛ: ܠܡܢܐ ܕܝܢ ܐܡܪܝܢ ܡܗܝܡܢܝܢ ܒܒܘܗܪܐ ܐܒܐ
ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ[6] ܩܕܝܫܐ. ܘܐܦ ܒܗ ܐܡܪܝܢ:

[1] S add. : ܘܠܗܢ ܠܐ ܐܡܪܝܢ ܡܕܝܢܐ. — [2] S : ܐܘܪܝܢ ܬܪܬܐ ܕܠܒܪ̈ܐ. — [3] S add. ܒܗܝܟܠܐ. — [4] S add. : ܡܢ ܩܢܝܐ. —
[5] S add. : ܡܢ ܡܕܒܚܐ (sic). — [6] S add. : ܘܫܡܥܬܐ ܕܦܠܓܝܢ.

ܓ: ܡܢܐ ܡܬܦܫܩ ܫܘܠܡܐ ܕܡܙܡܘܪܐ ܕܐܘܕܐ ܠܟ
ܒܥܕܬܐ ܪܒܬܐ.
ܕ: ܠܡܢܐ ܦܬܚ ܐܘܪܝܬܐ. ܘܡܢ ܢܒܝܐ. ܘܡܢ ܫܠܝܚܝܢ
ܘܐܬܟܪܝ ܫܘܪܝܐ.
ܗ: ܠܡܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܫܩܠ ܫܠܝܚܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܩܕܡܐ. 5
ܘܐܝܟ ܕܒܬܪܥܐ ܪܒܐ ܡܦܩܝܢ ܠܗ. ܘܐܝܟ ܕܒܡܕܒܪܐ.
ܘܠܡܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܢܦܩܝܢ ܩܕܡܘܗܝ܆ ܒܕܡܘܬܐ ܠܒܝܬ.
ܘ: ܠܡܢܐ ܐܡܪ ܕܒܪ ܦܪܐ ܫܠܝܚܐ ܬܠܬܐ ܦܬܓܡܐ.
ܫܘܬ ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܓܘܫܐ[1] ܘܗܘܢ ܕܒܕܡܘܗ ܠܬܪܥ
ܒܝܬ ܘܡܬܕܪܝܢ ܠܐܦܝ ܒܝܬ. ܘܩܐܡ ܡܫܡܫܐ ܘܡܬܕܪ 10
ܘܡܟܐܠ ܒܕܡܘܬܗܘܢ[2].
ܙ: ܠܡܢܐ ܒܪ ܥܠܡ ܫܠܝܚܐ ܐܡܪ ܡܫܡܫܢܐ ܫܠܡ.
ܘܦܠܓ ܐܡܘܪܐ ܘܐܡܪ ܙܡܝܪܐ.
ܚ: ܠܡܢܐ ܦܩܕ ܢܫܡܥܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܠܦܢ
ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܠܟܠ ܦܢܐ: ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܢ ܒܩܪܝܢܬܐ. 15
ܘܫܩܠܝܢ ܢܗܝܪܐ ܘܦܝܪܡܐ ܘܢܦܩܝܢ ܩܕܡܘܗܝ܂
ܘܗܘܦܕܝܩܢܐ ܫܩܠܝܢ ܕܩܒܠܘܬܗܘܢ ܘܐܬܝܢ ܠܘܩܒܠܗ
ܒܠܡܦܐܕܐ.
ܛ: ܠܡܢܐ ܒܫܘܠܡܬܐ ܕܝܫܘܥ ܘܒܫܘܒܪܐ ܐܡܪ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܕܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ: ܒܫܠܝܐ ܗܘܘ ܘܫܠܘ. 20
ܘܠܐ ܐܡܪ ܢܗܘܐ ܒܫܬܐܘܬ.
ܝ: ܠܡܢܐ ܦܩܕ ܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܥܝܢ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ ܒܪ
ܗܘ ܕܦܪܐ. ܘܠܡܢ ܒܪ ܥܠܡ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܢܫܩ ܠܗ
ܐܦܝܣܩܘܦܐ. ܘܫܩܠ ܠܗ ܐܪܒܥܝܗܘܢ ܘܩܐܡ ܠܗ ܥܠ
ܡܕܒܚܐ. ܘܠܡܢܐ ܐܝܬ ܕܒܪ ܢܦܩ ܐܘܢܓܠܝܘܢ ܢܫܩܝܢ 25
ܠܗ. ܘܐܝܬ ܕܒܕܡܐ ܕܝܫܘܬ ܡܢ ܒܝܬ ܠܐ ܢܫܩܝܢ ܠܗ.
ܝܐ: ܡܢܐ ܡܬܦܫܩܐ ܐܡܘܪܘܬܐ[3] ܕܟܬܒ ܐܘܢܓܠܝܘܢ.
ܘܠܡܢ ܐܡܪ ܗܪܟܐ ܡܫܡܫܢܐ ܬܒܘ ܘܫܠܘ.

[1] *B.O.* add. : ܐܘܟܝܬ ܢܦܪ ܦܓܘܫܐ. — [2] *B.O.* add. : ܠܒܝܬ ܕܒܗܘܢ ; S add. : ܘܦܪܫܝܢ ܡܪܢܐ ܕܐܘܢܓܠܝܘܢ ܣܓܝܪܐ. — [3] *B.O.* add. : ܗ̄· ܬܘܪܓܡܐ.

ܗܘܐ ܕܝܢ ܪܒܥܐ ܘܠܠܝܐ ܘܓܦܪܐ. ܘܠܒܝܬܐ ܠܐ ܢܦܩ
ܐܦܣܘܦܐ ܒܡܘܒܬܐ ܚܫܝܟܐ ܠܬܫܡܫܬܐ.
ܗ: ܠܒܝܬܐ [ܒ]ܠܠܘܬܐ ܕܒܐܕܪܐ ܒܠܗ ܕܘܟ ܡܫܡܫܝܢ
ܚܢ. ܘܬܘܒ ܒܦܘܠܓܐ ܡܬܦܠܓܝܢ ܠܗ. ܐܟܪܙܬܐ ܕܝܢ
ܡܕܒܪܬ ܫܡܫܐ ܗܘܠܠܐ ܘܡܢ ܒܚܘܫܒܬܐ. ܘܬܘܒ ܫܬܐ
ܘܡܢ ܦܣܘܩܝܢ. ܘܬܘܒ ܐܪܒܥܐ ܘܡܚܘܫܒܬܐ. ܘܡܢ ܬܪܝܢ
ܘܦܣܘܩܝܢ. ܘܡܢ ܬܠܬܐ ܘܡܚܘܫܒܬܐ. ܘܗܘܕܝܢ ⌈ܐܘܢܝܬܐ[1].
ܘܗܘܕܝܢ ܩܠܐ ܕܫܘܪܐ. ܘܠܟܢ ܡܫܡܗܝܢ ⌈ܠܐܘܢܝܬܐ[1]
ܕܟܝܬ ܡܬܘܠܝܩܐ. ܘܟܢܘ ܫܡܐ ܗܢܐ.
ܘ: ܠܒܝܬܐ ܒܠܒܐ ܘܒܕܘܟܐ ܒܩܠܐ ܕܫܘܪܐ ܣܢܒܝܢ
ܒܡܪܒܐ. ܘܠܘ ܒܟܠܗܘܢ ܐܬܪ̈ܐ. ܘܟܢܘ ܦܫܩܐ ܕܗܢܐ
ܫܡܐ ܕܩܠܐ ܕܫܘܪܐ.
ܙ: ܠܒܝܬܐ ܠܐ ܓܒܘ ܢܫܘܒܝܗܘܢ ܒܚܘܫܒܬܐ ܠܪܒܫܐ
ܘܠܠܝܐ ܕܢܕܒܫܒܐ ܕܡܒܠܥ ܙܘܒܐ. ܐܠܐ ܪܫܡ
ܠܓܦܪܐ ܘܠܐܕܪܐ ܒܓܒ. ܘܐܦ ܠܪܒܫܐ ܕܬܪܢܒܫܒܐ
ܕܡܒܠܥ ܙܘܒܐ ⌈ܡܪܫܡ ܪܫܡ[2].
ܚ: ܠܒܝܬܐ ܒܢܕܒܫܒܐ ܕܣܘܒܬܐ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܣܓܝ ܡܢ ܗܘܠܠܐ ܕܩܠܐ ܕܫܘܪܐ. ܘܠܐ ܫܩܪܝܢ ܐܝܟ
ܓܒܣܐ ܕܒܐܕܪܐ. ܘܠܒܝܬܐ ܚܕܐ ܒܚܘܫܒܬܐ ܐܡܪܝܢ
ܒܠܠܝܐ ܘܠܐ ܗܘܐ ܬܠܬ.
ܛ: ܡܒܝܬܐ ܡܬܦܩܣܝܢ ܒܕܘܪܬܐ ܕܓܦܪܐ ܕܢܘܡܬܐ
ܕܙܘܒܐ ܕܢܫܐ. ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܐ.

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܐܪܒܥܐ.

ܪܫܐ ܐ: ܠܒܝܬܐ ܦܩܕ ܢܫܘܒܝܗܘܢ ܕܒܬܠܬ ܫܢܝܢ ܢܒܒܕ
ܐܕܪܐ. ܘܟܢܘ ܫܡܐ ܗܢܐ ܕܐܕܪ̈ܐ.
ܒ: ܠܒܝܬܐ ܒܫܘܪ ܐܕܪܐ ܡܪܒܝܬܐ ܐܟܪܙܝܢ. ܘܡܢ
ܒܬܪܗ ܠܒܡܪܐ ܘܡܕܝܫܐ.

[1] A in plur. — [2] S om.

ܘܠܗܢܐ ܒܒܐ̈ܪܐ ܐܚܪܢܝ ܠܗܘܢ ܡܪܒܝܬܐ ܘܡܢ
ܒܝܫܘܬܐ[1].
ܚܝ: ܠܗܢܐ ܐܝܬ ܕܐܚܪܢܝ ܐܒܘܗ̱ ܕܒܫܒܝܐ ܒܫܘܠܡ
ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܐܝܬ ܕܠܐ ܐܚܪܢܝ. ܘܐܝܬ ܕܐܚܪܢܝ ܠܗ̇
ܕܠܐ ܦܘܫܐ.
ܝܛ: ܠܗܢܐ ܐܚܪܢܝܢ ܒܒܠܝܘܢ ܒܪܝܫܐ ܘܡܦܪܫܐ
ܒܝܫܘܬܐ ܕܗܘ̈ܦܟܐ. ܘܒܒܐ̈ܪܐ ܘܒܫܒܝ̈ܒܐ ܘܡܦܘܩܐ
ܘܒܫܒܐ ܠܐ ܐܚܪܢܝܢ.
ܟ: ܠܗܢܐ ܪܘܚܐ ܕܫܒܝ̈ܒܐ ܒܪܘܫܐ ܕܠܒܗܘܢ
ܒܫܘܒܚܐ ܡܫܬܠܡ. ܘܕܒܪܘܡܬܐ ܒܬܠܬܐ ܬܠܬܐ. ܘܦܘܪܫܬܐ
ܫܘܬܦܐ ܒܬܪܝܢ ܒܪܘܡܐ ܠܫܘܪ.
ܟܐ: ܠܗܢܐ ܒܒܪ̈ܟܐ ܘܒܫܒܘܫ̈ܬܐ ܠܐ ܦܣܝܩܝܢ
ܒܘܪܟܐ. ܘܫܠܡ ܒܫܒܐ ܘܒܫܘܦܠܬܐ܀ ܒܫܪܘܬܐ
ܘܒܦܘܫܩܬܐ ܐܚܪܢܝ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ܀

܀ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܠܬܐ܀

ܪܫܐ ܐ: ܠܗܢܐ ܒܠܠܐ ܕܫܒܫܒܐ ܐܝܟ ܕܒܡܘܬܒܐ
ܡܕܒܪܢܐ ܢܒܫܐ ܦܠܠܐ ܡܫܒܫܝܢ. ܘܐܝܟ ܕܫܒܬܐ.
ܘܐܝܟ ܕܫܒܒ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܒܦܠܓܐ[2].
ܒ: ܡܢܗ ܡܢܝܢ ܡܘܬܒܐ ܐܚܪܝܐ. ܘܡܦܠܓ ܡܢܐ ܐܝܟ
ܕܦܠܓܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܡܫܒܫܝܢ ܚܕ ܦܘܠܠܐ. ܘܐܝܟ
ܕܬܠܬ. ܘܐܝܟ ܕܠܐ ܡܫܒܫܝܢ ܦܠܓ ܡܢ ܦܠܓܐ
ܕܫܘܪܐ.
ܓ: ܠܗܢܐ ܒܬܪ ܡܘܬܒܐ ܐܚܪܝܐ ܠܐ ܦܩܕ ܢܦܫܐ
ܢܫܘܒܗܘܢ ܕܐܡܪܝܢ ܢܦܐ. ܐܠܐ ܡܐܡܪܐ ܐܚܪܢܝ.
ܘܗܢܐ ܡܦܠܘܬܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܦܪܐ.
ܕ: ܡܢܐ ܡܦܠܘܬܐ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܫܘܬܦܐ.

[1] S : ܒܝܫܘܬܐ ܘܫܪܐ. — [2] S add. : ܘܐܝܟ ܦܘܬܢܐ ܡܫܒܫܝܢ; *B.O.* add. : ܦܪܫܐ ܡܫܒܫܝܢ.

ܒܫܘܪܝ ܬܫܡܫܬܐ ܘܒܚܘܬܡܗ̇ ܠܐ ܐܡܪ̈ܝܢ. ܘܬܘܒ ܐܝܬ
ܕܦܪܩ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܡܓܠܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܬ ܕܒܬܪ
ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ.
ܝܚ: ܗܢܐ ܗ̇ܘ ܒܠܠܝܐ ܕܡܫܬܠܡܢܘܬܗ̇ ܐܠܦ ܡܪܢ
5 ܠܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܨܠܘܬܐ ܗܕܐ. ܘܟܗܢܐ ܐܝܟ ܦܩ̈ܒܠܐ
ܕܒܗ̇. ܘܟܗܢܐ ܫܦܪ ܠܡܬܛܟܣܘ ܕܢܘܦܩ ܒܡܢܘ̈ܬܐ
ܕܢܫܬܒܗܪ ܗܕܐ ܨܠܘܬܐ.
ܝܛ: ܗܢܐ ܡܬܛܟܣܐ ܒܬܪܥܝܬܐ ܕܒܫܘܪܝ ܬܫܡܫܬܐ
ܕܪܡܫܐ. ܘܡܢܗ ܐܪܘܗ̇. ܘܟܗܢܐ ܐܝܬ ܕܫܪܐ ܒܪܡܫܝܬܐ
10 ܡܫܡܫܝܢ ܘܐܝܬ ܕܬܪ̈ܬܝܢ.
ܟ: ܗܢܐ ܗ̇ܘ ܒܚܘܬܡܐ ܕܐܡܝܢ ܒܛܟܣܐ. ܘܟܗܢܐ
ܒܫܒ̈ܥܒܐ ܘܒܬܐܪ̈ܐ ܐܡܪܝܢ ܠܗ̇ ܘܠܘ ܒܟܠ ܝܘܡܝܢ.
ܟܐ: ܗܢܐ ܡܬܛܟܣܐ ܒܚܘܬܡܐ ܕܠܒܘܟܪܐ. ܘܟܗܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܗܫܐ ܐܡܪ ܫܠܡܐ ܒܟܡ.
15 ܟܒ: ܟܗܢܐ ܒܬܪ ܠܒܘܟܪܐ ܫܘܪܝܐ ܐܡܪܝܢ. ܘܒܒܐܪ̈ܐ
ܬܠܬ ܫܘܪܝܐ ܒܚܘܬܡܐ. ܘܬܘܒ ܟܗܢܐ ܡܪܢܝܬܐ. ܘܒܬܪܗ
ܫܘܪܝܐ ܘܚܘܬܡܐ[1]. ܘܡܢܗ ܫܠܡܐ ܗܢܐ ܕܫܘܪܝܐ.
ܟܓ: ܟܗܢܐ ܒܬܪ ܫܘܪܝܐ ܦܠܓ ܡܫܡܫܢܐ[2] ܘܡܒܪܟ
ܒܪܘܟܬܐ. ܘܟܗܢܐ ܡܬܛܟܣܐ ܗܪܟܐ. ܘܠܒܬܪ ܒܢܝܐ
20 ܗܟܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗܘܢ.
ܟܕ: ܟܗܢܐ ܐܡܪ ܕܒܗ ܢܝܬܘ ܗܢܐ ܦܠܓ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܐܘܣܦ ܫܠܡܐ ܘܡܒܪܟ ܒܪܘܟܬܐ ܐܚܪܝܬܐ. ܘܟܗܢܐ
ܡܬܦܢܝܢ ܠܡܕܒܚܐ ܗ̇ܘ ܕܦܠܓ ܘܗ̇ܘ ܕܒܝܬ.
ܟܗ. ܡܢܘ ܡܢܘܐ ܗܢܐ ܕܡܕܒܚܐ. ܘܟܗܢܐ ܡܬܛܟܣ ܘܠܒܬܪ
25 ܒܫܘܠܡ ܬܫܡܫܬܐ ܡܬܐܡܪ.
ܟܘ: ܟܗܢܐ ܒܬܪ ܡܕܒܚܐ ܦܦܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܡܪܝܢ
ܬ̈ܫܒܚܢ. ܘܠܒܬܪ ܐܦܝܢ ܘܫ̈ܠܡܐ.
ܟܙ: ܟܗܢܐ ܗܪܟܐ ܐܡܪܝܢ ܒܚܘܬܡܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ ܒܗ
ܬܫܡܫܬܐ ܐܫܬܠܡܬ. ܘܡܢܗ ܫܠܡܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ.

[1] S: ܫܘܪܝܐ ܐܚܪܝܐ ܐܘ ܒܚܘܬܡܐ. — [2] S add. ܠܒܝܬ.

ܟܒ: ܐܡܪܬ، ܗܘܝܬ ܚܫܝܫܬܗ ܕܝܠܝܕܬܐ ܘܡܐܢܝܐ ܢܡܘܣܐ
ܘܒܪܒܐ ܒܣܘܪܐ ܀ ܫܠܡ ܡܐܡܪܐ ܩܕܡܝܐ ܀

ܬܘܒ ܡܐܡܪܐ ܕܬܪܝܢ ܀

ܪܫܐ ܐ: ܠܡܠܟܐ ܗܦܟܕܝܢ ܠܡܕܢܚܐ ܘܠܐ ܗܘ̇ܐ
5 ܠܐܘܪܫܠܡ ܐܝܟܐ ܕܗܦܟܘ ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܢܝܢܗ̇ ܗܘ̇ܐ ܠܗ
ܦܘܪܣܐ.
ܒ: ܠܡܠܟܐ ܒܪܬܐ ܡܢܗ̇ ܩܢܝܐ ܘܡܢܗ̇ ܗܝܟܠܐ ܘܡܢܝܢܗ̇
ܒܝܬ ܢܒ̈ܝܐ ܦܪܫܝܢ. ܘܠܡܠܟܐ ܦܩܕ ܢܫܬܒܩܘܢ ܕܒܝܬ
ܒܡܕܝܢܬܐ ܟܠܒܐ ܬܠܡܝܕܐ ܢܗܘܐ.
10 ܓ: ܠܡܠܟܐ ܒܒܪ̈ܬܐ ܘܒܟܠ ܢܟ̈ܣܝܢ ܕܘܝܕ ܡܫܡܫܝܢ
ܢܛܪ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܒܬ̈ܠܐ ܡܢܝ̈ܐ. ܘܠܡܠܟܐ ܡܦܠܓܝܢ
ܠܗ ܒܗܘ̈ܠܠܐ ܘܒܡܪ̈ܡܬܐ. ܘܡܠܟܐ ܡܢ̈ܘܝܢ ܗܘ̈ܠܠܗܝ،
ܘܠܡܠܟܐ ܒܡܦܠܓܬ ܗܘ̈ܠܠܗܝ، ܦܩܘܣ ܡܢ̈ܬܐ.
ܕ: ܡܛܠ ܡܠܟܐ ܦܩܕܘ ܐܒܗ̈ܬܐ ܕܬܠܬ ܬ̈ܠܝܬܐ
15 ܒܢܘܡܐ ܚܠܡܐ. ܗܘܝ ܕܝܢ ܪܡܫܐ ܘܠܠܝܐ ܘܨܦܪܐ.
ܘܠܡܠܟܐ ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܪ̈ܙܐ ܒܢܒܝ̈ܐ ܘܒܐܪ̈ܙܐ
ܦܩܕܘ. ܘܠܡܠܟܐ ܒܢܘܡܐ ܘܒܫܢܬܐ ܬܠܬܐ ܫܒ̈ܝܐ
ܘܦܩܘܕܐ.
ܗ: ܠܡܠܟܐ ܪܒܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܢܫܬܒܩܘܢ ܕܦܩܕ
20 ܕܒܦܠܓܗ ܕܢܘܡܐ ܕܡܕܡ ܒܐܪܥܐ ܐܬܝܢ ܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܘܗܘܦܕܩ̈ܢܐ ܘܫܪܝܢ ܬ̈ܠܬܐ ܕܡܬ̈ܪܚܐ ܘܡܫܬܠܚܝܢ ܠܗܝܢ[1].
ܘܡܬܒܥܝܢ ܠܒܪܬܐ ܒܠܒ̈ܫܐ ܫܦܝ̈ܪܐ. ܒܡܢ ܫܪܒܐ
ܕܟܠܗܝܢ ܕܡܕܡ ܬܫܡܫܬܐ ܦܩܕ.
ܘ: ܡܠܟܐ ܡܡܠܠܝܢ ܕܒ̈ܢܝܐ ܗܢܘܢ ܕܒܒܪܬܐ ܚܕ ܚܕ
25 ܡܢܗܘܢ. ܡܢ ܦܛܪܘܢܐ ܘܡܕܒܪܢܐ ܠܡܫܘܚܐ ܘܐܦ
ܠܡܕܝܢܬܐ. ܘܠܡܠܟܐ ܗܡ ܐܬܛܠܒܘ ܚܕ ܒܬܪ ܚܕ.
ܙ: ܠܡܠܟܐ ܡܢܗܘܢ ܕܫܒܬܐ ܐܚ̈ܪܢܝܢ ܐܝܟܢ ܕܒܫܡܫܐ

[1] S add.: ܘܬܠܝܢ ܘܐܪ̈ܐ.

ܕܫܒܬܐ ܡܫܒܬܗ ܥܪܘܒܬܐ ܒܪ ܠܝܬܘܗܝ ܒܟܬܒܐ
ܐܠܐ ܢܡܘܣܐ ܕܫܒܬܐ. ܘܡܛܠ ܡܢܐ ܢܡܘܪܐ ܒܗܢܐ
ܢܡܘܣܐ ܚܕ ܐܚܪܢܐ ܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܘܚܕ ܫܒܩܝܢ ܗܘܘ.
ܘܠܡܢܐ ܐܦ ܫܒܬܐ ܕܡܫܠܡܝܢ ܚܢܢ ܒܐܪܒܥܣܪܐ
ܒܢܝܣܢ. 5

ܝܘ: ܡܢܐ ܗ̇ܝ ܒܠܚܘܕ ܕܐܬܒܥܝܢ ܦܨܚܐ ܕܗ̇ܘ ܫܒܬܐ
ܒܫܒܬܐ ܘܐܬܒܒܪ ܒܥܪܘܒܬܐ: ܘܡܛܠܐ ܡܕܝܢܐ ܗܘܝܬ
ܗܕܐ.

ܝܙ: ܠܡܛܠܐ ܠܐ ܒܥܕܢܝܢ ܢܡܘܣܐ ܕܦܘܩܕܢܐ ܒܐܕܪ:
10 ܘܢܡܘܣܐ ܕܦܘܪܥܬܐ ܘܕܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܕܠܗܝܟܠܐ
ܡܫܬܡܠܝܢ ܐܝܟ ܕܒܥܕܢܝܢ ܘܠܚܫܘܫܐ[1].

ܝܚ: ܠܡܢܐ ܐܬܒܢܝܬ ܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ ܒܚܕܒܫܒܐ:
ܘܡܢܐ ܗ̇ܝ ܗܕܐ ܕܗܘ̣ܬ ܒܬܪ ܡܝܬܘܬܐ ܬܠܬܐ ܝܘܡܝܢ:
ܒܪ ܡܢ ܥܪܘܒܬܐ ܘܚܕܒܫܒܐ ܡܨܥܝܬܐ ܘܠܝܠ ܫܒܬ.

15 ܝܛ: ܐܝܟܢܐ ܗܘܬ ܩܘܠܣܗ ܕܡܪܢ ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ
ܘܒܐܝܢܐ ܢܡܘܣܐ. ܘܠܡܢܐ ܐܪܒܥܝܢ ܝܘܡܝܢ ܒܬܪ ܒܝܢ
ܩܝܡܬܗ ܒܥܕܢܐ ܠܣܘܠܩܗ.

ܟ: ܒܥܕܢܐ ܕܒܝܘ ܐܬܚܘܝ ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܒܝܢ ܒܬܪ
ܩܝܡܬܗ ܠܣܘܠܩܐ.

20 ܟܐ: ܐܝܡܢܐ ܝܕܥܐ ܘܐܬܚܫܒ ܕܗܘ̇ܬ ܩܝܡܬܗ ܕܒܝܢ
ܒܝܬ ܡܝܬܐ. ܘܐܝܡܢܐ ܢܫܒܘ ܢܬܟܠܘܢ ܒܗܝܢܐ ܘܕܠܐ
ܒܬܟܐ.

ܟܒ: ܡܢܐ ܗ̇ܝ ܒܠܚܘܕ ܕܠܐ ܚܘ̣ܝ ܡܪܢ ܢܦܫܗ ܠܬܘܕܝܐ
ܘܩܘܒܠܐ ܒܬܪ ܩܝܡܬܗ ܘܐܒܗܬ ܐܢܘܢ: ܐܠܐ ܚܘܝ
25 ܢܦܫܗ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܫܪܪ ܐܢܘܢ: ܘܚܘܝ ܐܢܘܢ ܐܝܕܘܗܝ
ܘܪ̈ܓܠܘܗܝ ܘܐܦ ܐܟܠ ܥܡܗܘܢ.

ܟܓ: ܐܝܡܢܐ ܝܕܥܐ ܘܐܬܚܫܒ ܕܗܘܐ ܣܘܠܩܗ ܕܒܪ
ܐܠܗܐ: ܘܠܡܢܐ ܠܐ ܗܘܐ ܟܠܗܘܢ ܪ̈ܫܝܐ ܒܡܨܥܬܐ
ܐܝܟ ܕܟܠ ܫܐܕ̈ܐ ܘܐܢ̈ܫܐ ܪ̈ܫܝܐ.

[1] S add. ܘܚܘܫܒܢܐ.

ܘ: ܐܡܬܝ ܗܘ̇ܐ ܣܘܒܪܗ ܕܝܘܚܢܢ ܘܒܐܝܢܐ ܝܪܚܐ:
ܘܐܡܬܝ ܗܘ̇ܐ ܡܘܠܕܗ. ܘܒܟܡܐ ܫܢ̈ܝܐ ܐܫܬܠܡܬ ܕܬܬܪܒܐ
ܒܬܘܬܐ ܘܡܘܪ̈ܒܢܐ ܕܒܝܬܡܩܕܫܐ ܒܐܘܪܫܠܡ.
ܙ: ܐܡܬܝ ܗܘ̇ܐ ܣܘܒܪܗ ܕܡܪܢ ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ
ܘܐܡܬܝ ܐܬܝܠܕ. ܘܐܝܢܘ ܕܒܥܒܘܪ ܘܡܫܡܫܐ ܕܒܝܬܗ
ܐܬܝܠܕ.
ܚ: ܠܡܢܐ ܡܫܠܡܝܢ ܐܘܢܓܠ̈ܝܣܛܐ ܫܪܒܬܗ ܕܝܘܣܦ
ܠܒܪܗ ܕܡܪܝܡ: ܘܗܢܐ ܡܢ ܢܬܢ ܒܪ ܕܘܝܕ ܡܬܝܚܝܬ
ܠܝܘܣܦ: ܐܚܪܢܐ ܕܝܢ ܡܢ ܫܠܝܡܘܢ ܒܪ ܕܘܝܕ.
ܛ: ܠܡܢܐ ܡܠܐܟܐ ܠܘܬ ܪ̈ܥܘܬܐ ܒܡܣܒܪܢܘܬܐ ܐܫܬܕܪ
ܡܠܐ̈ܟܘܗܝ, ܘܠܘܬ ܡܓܘ̈ܫܐ ܒܟܘܟܒܐ: ܘܪ̈ܥܘܬܐ ܕܐܬܪܐ
ܕܐܝܟܢܐ ܐܬܪ ܗܕܐ ܕܠܒܝܗ, ܡܢ ܡܡܠܠܐ: ܠܡܓܘ̈ܫܐ
ܕܝܢ ܒܟܘܟܒܐ ܐܠܦܗ.
ܝ: ܡܛܠ ܡܢܐ ܡܬܝ, ܐܡܪ ܡܛܠ ܕܐܪܟܠܐܘܣ ܗܘ̇ܐ
ܡܠܟܐ ܒܝܗܘܕ ܚܙܪ ܝܘܣܦ ܒܢܨܪܬ: ܠܘܩܐ ܕܝܢ ܡܟܝܠ
ܕܣܘܒܪܐ ܐܡܪ ܕܐܫܬܠܝ ܚܙܪܘ ܠܡܕܝܢܬܐ
ܕܫܡܗ ܢܨܪܬ.
ܝܐ: ܐܟܠ ܡܪܢ ܒܦܨܚܐ ܕܒ ܐܚܘ̈ܗܝ, ܒܫܠܡܘܬܐ ܐܘ
ܠܐ ܐܟܠ.
ܝܒ: ܡܢ ܐܝܢܐ ܡܬܝܕܥܐ ܕܒܫܬܐ ܒܒܢܘܢ ܚܕܒ
ܡܪܢ. ܘܐܝܟܘ ܝܘܡܐ ܕܒܫܒܐ ܒܗ. ܘܐܡܬܝ, ܐܬܐ
ܢܚܬ ܠܥܘܪܕܢ.
ܝܓ: ܐܡܬܝ ܗܘ̇ܐ ܨܘܡܗ ܕܡܪܢ: ܘܒܐܝܢܐ ܝܪܚܐ
ܕܫܢܬܐ ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ: ܘܒܟܡܐ ܒܬܪ ܡܢ ܕܥܡܕ
ܒܥܡܕܐ ܕܝܘܚܢܢ.
ܝܕ: ܐܡܬܝ ܗܘ̇ܬ ܡܥܠܬܗ ܕܡܪܢ ܠܐܘܪܫܠܡ: ܘܒܐܝܢܐ
ܝܪܚܐ ܕܫܢܬܐ ܘܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ. ܘܡܢ ܐܝܢܐ ܐܬܝܕܥ,
ܗܘ̇ܐ ܒܥܝܠܐ ܕܪܟܒ ܥܠܘܗܝ, ܡܪܢ: ܘܬܘܒ ܡܢܘ ܫܡܗܐ
ܗܢܐ ܕܐܘܫܥܢܐ.
ܝܗ: ܒܐܝܢܐ ܝܘܡܐ ܐܬܒܝܢ ܦܨܚܐ ܒܫܒܬܐ ܕܥܒܕ ܡܪܢ:
ܘܒܟܡܐ ܒܢܝܣܢ ܕܫܢܬܐ ܕܝܘܢ̈ܝܐ: ܘܡܛܠ ܡܢ ܝܘܡܐ

ܥܠ ܚܝܠܐ ܕܬܠܬܘܬܐ ܣܓܝܕܬܐ ܘܡܫܪܬ
ܛܘܒܐ ܡܫܪܝܢ ܠܡܟܬܒ ܢܘܗܪܐ
ܕܬܫܡܫܬܐ ܒܪܬܚܬܐ ܟܠܗܝܢ ܘܟܠܠܬܐ
ܘܡܕܡ ܡܕܡ ܡܢ ܫܪܒܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ
ܘܒܐܪܐ ܡܫܝܚܐ. ܕܒܟܠܗ ܠܐܢܫ ܪܢܝܢ
ܢܘܠܦܢܐ[1] ܀

ܡܕܡܝܬ܆ ܪܘܫܡܐ ܕܪܫܐ ܕܡܐܡܪܐ ܡܕܡܝܐ ܀

ܡܦܩ ܒܪܘܚܐ ܠܘܬ ܗܘ ܕܬܟܒ ܡܢܗ. ܪܫܐ ܐ: ܐ: ܡܢܐ
ܗܿܝ ܒܠܬܐ ܕܡܬܦܠܠܬܗ ܗܘܐ ܢܫܡܢ ܫܢܝܐ
ܕܡܫܬܡܗ ܒܪܘܚܝܗܝܢ. ܘܡܢܝܢ ܢܬܪܢܗ ܒܬܕܬܐ.
ܒ: ܡܬܦܠܠ ܡܢܐ ܪܫ ܫܢܬܐ ܒܬܫܪܝ, ܡܕܡ ܦܠܘܣ
ܐܘܣܒܝܘܣ ܘܠܐ ܗܘܐ ܒܢܝܣܢ ܒܝܘܡܐ ܕܒܗ ܐܬܒܪܝ,
ܥܠܡܐ[2].
ܓ: ܠܡܢܐ ܚܘܫܒܢܐ ܕܫܢܬܐ ܒܫܢܝܐ ܕܫܡܫܐ ܒܡ
ܕܗܘܪܐ: ܘܡܢܝܢܐ ܕܫܒܘܥܐ ܠܦܘܗ܆ ܘܠܐ ܗܘܐ ܚܕ
ܡܢܝܢܐ ܐܫܠܡ ܐܘܣܒܝܘܣ ܐܠܐ ܬܠܬܐ.
ܕ: ܠܡܢܐ ܒܕ ܪܫ ܫܢܬܐ ܬܫܪܝ, ܡܕܡ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܠܝܬ
ܡܢ ܬܫܪܝ, ܠܒܝܢ ܒܕܒܪܐ. ܦܠܘܢܐ ܢܫܘܡܫܒ ܢܦܪܗ
ܠܣܘܒܪܐ ܘܦܘܪܫܬܐ ܒܕܡܐ ܠܒܝܢ: ܘܠܐ ܒܟܢ
ܫܘܪܝܗ ܡܢ ܪܫ ܫܢܬܐ.
ܗ: ܐܝܟܢܐ ܡܬܚܫܒܐ ܢܝܣܢ ܐܪܒܥܐ ܕܬܫܪܝ, ܡܕܡ ܪܫ
ܫܢܬܐ ܐܝܬܘܗܝ: ܘܬܫܪܝ, ܐܚܪܝ, ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܕܡܫܘܫܐ:
ܘܫܘܒܠܐ ܗܢܐ ܕܡܫܘܫܐ ܗܘ ܐܝܬܘܗܝ, ܡܕܡܝܐ
ܕܫܘܒܠܐ.

[1] S add.: ܒܫܡܝܢ ܒܪܝܫ ܡܢ. — [2] S: ܢܣܐ ܡܕܡܝܐ
ܕܒܗ ܫܪܝ ܐܠܗܐ ܠܡܒܪܐ ܠܒܪܝܬܐ ܗܘܐ.

capitibus praemissas recitat e codice vaticano CXLVIII. Hunc autem codicem cum Alqošensi codice convenire nos monuit Prof. H. Hyvernat, qui locos satis amplos olim contulit.

Breve excerptum e cap. ii, tract. II, evulgavit H. Pognon, *Inscriptions sémitiques* (Paris, 1907), p. 97.

Signa quae in apparatu critico adhibentur haec sunt :

A = codex Alqošensis.
S = codex Seertensis.
B. O. = *Bibliotheca Orientalis.*

Kal. oct. A. D. MDCCCCXI.

R. H. C.

PRAEFATIO.

Expositio omnium officiorum Ecclesiae, juxta ritus Nestorianorum, quam nunc primum publici iuris facimus, in septem tractatus partita est : tres priores in hoc tomo habes; quattuor posteriores, in altero mox dabimus. Opus a Georgio Mosulensi et Arbelensi metropolita (saec. x) fuisse compositum, iam dudum atque ab omnibus fere putatur. Id enim semel ab Assemano confidenter adfirmatum nemo, ut arbitror, in dubium vocare postea ausus est. Equidem vero, quo fretus testimonio vir doctissimus hunc librum Georgio auctori tribuerit, non inveni : quippe cui nec in Ebediesu Sobensis catalogo, nec in ipsis codicum titulis clausulisve reperiatur adscriptus. Codices mihi noti omnes, in quibus titulus exstat, tacito auctoris nomine librum «a viro quodam doctrinae studioso» compositum fuisse dicunt. Unde et in nostrae editionis titulo, tutius est visum opus anonymo relinquere auctori. De his fusius in prooemio ad versionem latinam dicetur.

Ad textum stabiliendum adsunt apographa, nuper facta, duorum codicum manuscriptorum; quorum uterque in Oriente manet. Antiquior, anno 1317° scriptus, in bibliotheca Alqošensi, prope Mosul, recentior, saec. XVI ut videtur, in bibliotheca Seertensi, in Kurdistana regione, conservatur. In his codicibus, eadem omnino est textus forma; uterque tamen manifestis scribarum mendis abundat. Quare utilius esse duximus, lectiones nunc ex altero, ex altero nunc deligere; ut textus exhibeatur, quantum fieri potuit, emendatus atque sincerus. In variis lectionibus referendis, eas plerumque neglеximus quae, aut in sola orthographia versantur, aut errorem scribae manifestum prae se ferunt.

Ex hoc opere nihil, quod sciam, hucusque prodiit praeter ea quae tradit Assemani in *Bibliotheca orientali*, III, 1, p. 518-540, ubi conspectum totius libri exhibet et interrogationes singulis

CORPUS
SCRIPTORUM CHRISTIANORUM ORIENTALIUM
CURANTIBUS
I.-B. CHABOT, I. GUIDI, H. HYVERNAT

SCRIPTORES SYRI

TEXTUS

SERIES TERTIA — TOMUS XCI

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

GEORGIO ARBELENSI VULGO ADSCRIPTA

EDIDIT R. H. CONNOLLY O. S. B.

I

PARISIIS
E TYPOGRAPHEO REIPUBLICAE

CAROLUS POUSSIELGUE, BIBLIOPOLA
15, RUE CASSETTE, 15

LIPSIAE: OTTO HARRASSOWITZ

MDCCCCXI

496012

SCRIPTORES SYRI

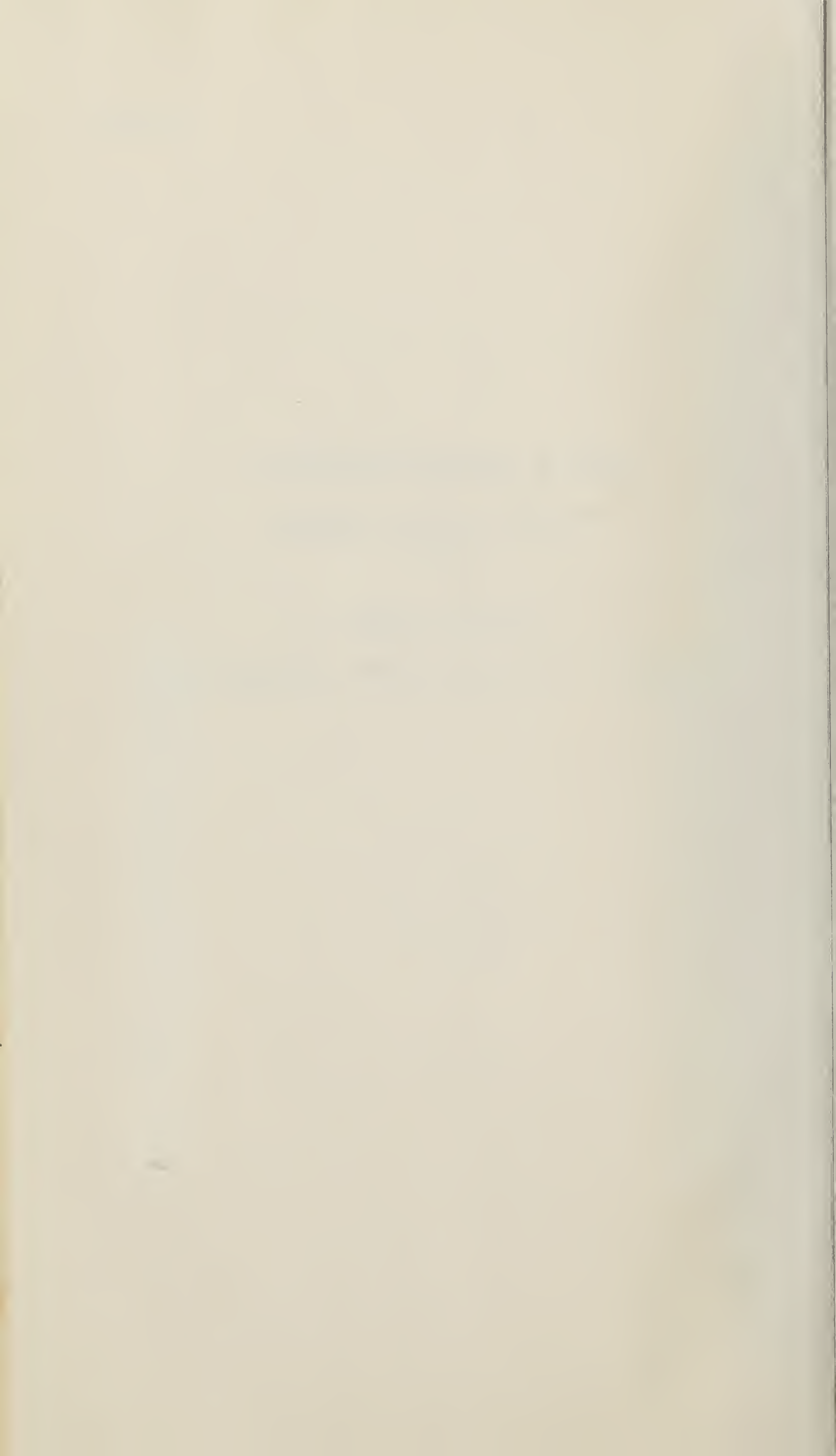
SERIES SECUNDA - TOMUS XCI

ANONYMI AUCTORIS

EXPOSITIO OFFICIORUM ECCLESIAE

I

Expositio officiorum ecclesiae. C.S.C.O. Syri.

BQ
3963.
.E6
v.1

LIBRARY
Pontifical Institute of Mediaeval Studies
113 ST. JOSEPH STREET
TORONTO, ONT., CANADA M5S 1J4
12001·

